Hồng Trần Huyễn

Sư huynh trên đời đều đen tối

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Trời Cao Trăng Sáng, Sao Trời Sáng Chói, Một Mũi Tên Xuyên Tim.

Ban đêm gió mát miên man, Tuyết Nhan lười biếng duỗi lưng, mở cửa sổ khách điếm, nhìn ra xa.

Tối nay là ngày sinh nhật của lão gia nhà Mộ Dung, trong phủ Mộ Dung giăng đèn kết hoa, chiêng trống huyên trời, xe ngựa đông nghịt, không khí vui mừng dào dạt.

Hôm nay Tuyết Nhan và đại công tử của Mộ Dung thế gia đã đính hôn, một phần lễ vật là điều hiển nhiên không thể thiếu được, nhưng mà chúc thọ, chúc thọ! Con dâu xấu này chẳng những đến gặp mặt bố mẹ chồng tương lai, mà còn có thể gặp gỡ những nhân vật quý tộc nổi tiếng.

Nghe nói giới quý tộc rất hay trông mặt mà bắt hình dong! Kết quả là, Tuyết Nhan tốn một ngàn lượng bạc, mua nghê thường vũ y lụa mỏng quý giá nhất "sai người từ trong hoàng cung lấy son bột nước của quý phi nương nương, dùng số tiền lớn mời sư phụ chải đầu nổi tiếng nhất kinh thành, thay nàng buộc tóc Phi Yến thiên hạ vô song, thậm chí phái người đưa hoa khôi đang xx với khách đến, để tự mình bôi phấn hoa vàng cho nàng. Trang điểm xong, Tuyết Nhan lấy gương soi mình, mỹ nhân trong kính có vòng eo mảnh khảnh, da trắng nõn nà, hai mắt long lánh ngôi sao, quyến rũ tuyệt mỹ, tươi đẹp đầy trời, khuynh quốc tao nhã, dung mạo vô song.

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhan lộ ra răng ngọc tinh xảo, cười nói tự nhiên, quay đầu nhìn hai nữ tử trong phòng: “Đương Quy, Bạch Thuật, các muội nói ta có đẹp hay không?”

“Cực kỳ xinh đẹp ——” Đương Quy và Bạch Thuật trăm miệng một lời khen ngợi.

“Đẹp bao nhiêu?”

“Đẹp hơn linh chi ngàn năm nhiều”

“Xinh hơn cả nhân sâm vạn năm!”

Tuyết Nhan cười cười, thầm nghĩ thật đúng là những câu không rời ngành nghề, không hổ là đệ tử của thiên hạ đệ nhất y quán, ánh mắt rất độc đáo! Nói đến “Thiên hạ đệ nhất y quán”, không người nào không biết! Nay “Thiên hạ đệ nhất y quán” phân bố bao quát năm châu đại lục với một ngàn hiệu thuốc bắc, hai trăm gian dược đường, danh y ngàn người, đệ tử bìnhthường cả vạn người, từ Thái Y Viện thủ tịch thái y, cho tới thầy thuốc hương dã, có thể nói là phân bố khắp thiên hạ.

Thiên hạ đệ nhất y quán nổi danh như thế, nhưng rất ít người biết được diện mục của chủ nhân y quán, Tuyết Nhan là nữ nhi nhưng lại chính là người đó, vì phụ thân Tuyết Nhan làquán chủ tiền nhiệm, y thuật siêu quần trong giới y học, đáng tiếc nam đinh trong nhà đơn bạc, chỉ có một thúc thúc còn ở tuổi trung niên, nhưng tính tình không khác gì một đứa con nít, mà khi Tuyết Nhan sinh ra thì tay cầm đan dược, từ nhỏ đã là một cô bé tài giỏi xuất chúng, thiên tư thông minh, chăm chỉ hiếu học, đã gặp qua thì không thể quên được, nhưng phụ thân không muốn cho nàng xuất đầu lộ diện, Tuyết Nhan chỉ có thể nữ phẫn nam trang, lén lút làm nghề y, trị không ít các loại bệnh phức tạp, từ ngày phụ thân qua đời, nàng có thể danh chính ngôn thuận kế thừa thiên hạ đệ nhất y quán.

https://thuviensach.vn

Nhưng nam lớn thành thân, nữ lớn phải gả, Tuyết Nhan bất tri bất giác đã đến tuổi thành hôn.

Quản gia cố ý từ mai mối ở trong kinh thành mang về bức họa của một nam tử, chọn lựa xong, mặc dù Tuyết Nhan miễn cưỡng đồng ý, nhưng ai ngờ lại thành đôi với người trong bức họa này, chỉ liếc mắt một cái lại chọn trúng đại công tử Mộ Dung thế gia —— Mộ Dung Thanh Ca.

Công tử Thanh Ca, quân tử như Ngọc, nhớ đến Mộ Dung Thanh Ca, Tuyết Nhan nhịn không được sờ sờ hai gò má của chính mình, ẩn ẩn có một chút nóng lên! “Các em nói xem khi Mộ Dung Thanh Ca nhìn thấy ta, sẽ như thế nào?” Tuyết Nhan có chút khẩn trương.

“Đương nhiên sẽ say mê!”

“Ngay cả chúng em đều bị mê hoặc cơ mà, Mộ Dung công tử chắc chắn sẽ thích.”

“Quán chủ muốn dung mạo có dung mạo, đòi tiền tài có tiền tài, ai không thích?”

“Nếu lần sau tiểu thư cứ mặc như vậy, chỉ sợ sẽ nợ vô số mối tình phong lưu, làm cho Mộ Dung thiếu gia thương tâm!”

“Được rồi, được rồi!” Tuyết Nhan nhịn không được đảo cặp mắt khinh thường, hai nha đầunày ở phương diện y thuật không tiến nhanh bao nhiêu, nhưng càng ngày càng biết cách vuốt mông ngựa! Bĩu môi nói: “Các em đã thay ta chuẩn bị quà tốt đưa cho Mộ Dung lão gia chưa?”

“Chuẩn bị xong rồi, xin quán chủ xem qua.”

Đương Quy và Bạch Thuật từ phía sau mang ra một cái hộp gấm bảo thạch, mở ra nhìn lên, bên trong hiện ra đàn cổ có một không hai. Dao Cầm, vật trân ái của Hoàng phi tiền triều! Nghe nói Mộ Dung lão gia rất để ý cầm

https://thuviensach.vn

kỳ ThưHọa, thích cất chứa các danh phẩm đương thời, lại duy nhất thiếu loại đàn cổ này, cầm này là do Tuyết Nhan mướn người lặn lội trên đất dưới biển để kiếm, tìm thấy vật bồi táng này từ lăng mộ Đông Hải, ngay cả trên chiếc đàn cổ cũng được đính trang sức, là một viên ngọc trai từ biển sâu, giá trị cực kì xa xỉ.

Giá trị lớn như thế, cũng đã biết được địa vị của nàng thế nào!

Tài sản của quán chủ thiên hạ đệ nhất y quán rất giàu có, vốn là đối tượng mơ ước của nam nhân trong thiên hạ, nhưng nàng càng hy vọng phu quân của chính mình thật lòng đối đãi, cho nên, Tuyết Nhan đối mặt với thân phận của Mộ Dung Thanh Ca cũng khó tiếp thụ được.

Dù sao, gia đình giàu giấu giếm ý đồ xấu xa ở khắp nơi, vì thế thân phận của quán chủ đệ nhất y quán không được lộ ra để người ngoài lợi dụng, cho nên Tuyết Nhan đã tự bịa ra một thân thế khác.

Mộ Dung thế gia chỉ biết Tuyết Nhan là nữ nhi của một phú thương, lại là con cháu quý tộc có máu mủ, liền đồng ý cho hôn sự này.

Trăng nhô lên cao, mây bay nhàn nhã.

Khi Tuyết Nhan bước vào khách đường của Mộ Dung thế gia, tức khắc thu hút vô số ánh mắt kinh ngạc, sau đó Tuyết Nhan bưng ra đàn cổ tuyệt trần, bên tai lại nghe những tiếng than sợ hãi không thể tin của khách, hiển nhiên Mộ Dung lão gia hả hê vô cùng, lập tức nói ra Tuyết Nhan chính là con dâu tương lai của Mộ Dung thế gia, tức khắc những lời khen ngợi như nước sông cuồn cuộn mà đến, Tuyết Nhan mỉm cười càng tươi, nhưng trong mắt không hề có ý cười, dường như tất cả không hề có quan hệ với nàng.

Mọi người đứng dậy mời rượu, Tuyết Nhan lặng lẽ lắc mình, đi về phía sau viện tìm kiếm Mộ Dung Thanh Ca.

https://thuviensach.vn

Vườn hoa của Mộ Dung phủ, xung quanh đều là tre xanh biếc, cành lá sum suê, xanh um tươi tốt.

Tuyết Nhan đi vài vòng quanh vườn hoa, vẫn không thấy được bóng dáng của Mộ DungThanh Ca, tức khắc giữa lông mày xuất hiện vẻ thất vọng, chợt nghe được tiếng sáo du dương, thân hình dừng lại, nhìn thấy một thiếu niên tuyệt sắc phấn điêu ngọc mài ngồi trên đỉnh núi giả sau viện.

Thiếu niên khoảng mười bốn tuổi, tựa hồ ánh mắt cất dấu ngạo khí.

Nàng chăm chú nhìn lên, hóa ra là tiểu thiếu gia của Mộ Dung thế gia, đệ đệ ruột của Mộ Dung Thanh Ca.

Đuôi mày của thiếu niên nhướng lên, con ngươi màu đen lóng lánh, dường như là một viênbảo thạch màu đen tuyệt đẹp khó tìm được trên thế gian này, ánh mắt quyến rũ này thật câu hồn đoạt phách, Tuyết Nhan không khỏi than nhẹ, thiếu niên rất tuấn tú, ngay cả Mộ Dung Thanh Ca cũng phải thua kém hắn ba phần. Nàng kinh ngạc nhìn thiếu niên, tức khắc quên luôn ý đồ của mình, thiếu niên thấy ánh mắt nàng nhìn chằm chằm vào hắn, không khỏi nhăn chặt chân mày.

“Ngươi là ai?” Môi mỏng của hắn khẽ mở, giọng nói trong trẻo lành lạnh rất dễ nghe.

“Ngươi không nhận ra ta?” Tuyết Nhan tiến về phía trước hai bước.

“Vì sao ta phải nhận ra ngươi?”

“Không biết cũng không sao cả, dù sao sớm muộn gì cũng phải biết.”

“Hả? Đáng tiếc… Ta không hứng thú với vũ công! Hơn nữa người như ngươi không hề có tư sắc !”

https://thuviensach.vn

Nghe được lời nói châm chọc, Tuyết Nhan thản nhiên nói: “Tối nay là ngày sinh của cha ngươi, ta là khách quý trong phủ.” Nàng đặc biệt nhấn mạnh hai chữ “Khách quý” vài phần.

“Khách quý?” Thiếu niên cười lạnh một tiếng: “Hóa ra là khách quý đến, thất lễ! Hôm nay gặp mặt, các hạ cư nhiên ăn mặc như một con hồ ly tinh, trên mặt còn phết hai cân phấn trắng?” Lông mi Tuyết Nhan cong lên, mắt xinh đẹp trợn lên, thiếu niên trước mặt giơ tay nhấc chân mang theo vẻ cao quý, nhưng sao đầu lưỡi có gai, răng nanh có độc, không biết Mộ Dung thế gia dạy dỗ thiếu niên như thế nào? Thật sự là không có gia giáo! Nhưng nàng nể tình vì hắn là tiểu bối, không muốn so đo.

“Cho ta hỏi, ngươi có nhìn thấy Mộ Dung Thanh Ca hay không?”

“Ngươi tìm ca ca ta?”

“Đúng vậy.”

“Ngươi họ Tuyết?”

“Hả? Ngươi nhớ ra ta?”

“Đương nhiên là nhớ … Ngươi chính là bà già không lấy được chồng, phải không?” Mắt thiếu niên hơi nhướng lên, liếc xéo nhìn nàng.

Bà già không lấy được chồng? Đây là cái chuyện hoang đường gì thế này? Tuyết Nhan hít khí lạnh, nàng bận việc nghiên cứu y thuật, trì hoãn vài năm thanh xuân, cũng chưa đếnmười chín tuổi, lại bị một thiếu niên nhỏ hơn mình bốn năm tuổi châm chọc là bà già, rốt cuộc trên đời này còn thiên lý hay không ?

Thiếu niên nhếch môi lên, không nặng không nhẹ nói: “Ta xin khuyên ngươi đừng ôm hy vọng với đại ca của ta ! Nếu không hy vọng càng lớn thất vọng càng lớn!”

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhan tao nhã nhìn hắn, thấy lời nói của hắn có chút quái dị: “Có ý gì?”

Thiếu niên nói từng chữ: “Ngươi muốn biết không?”

Thanh âm Tuyết Nhan trầm tư: “Ngươi biết cái gì?”

Thiếu niên vẫn tươi cười như trước: “Nếu ngươi muốn biết nguyên do, bây giờ đi theo ta!”

Tuyết Nhan chần chờ một chút, chân tiến về phía trước nửa bước. “Bà già… bây giờ hối hận còn kịp!” Thiếu niên chợt quay đầu, bên môi lộ ý vị hàm súc khó hiểu.

“Ta làm việc gì cũng sẽ không hối hận.” Tuyết Nhan nhìn chằm chằm vào hắn, đoán rằng trong túi của hắn rốt cuộc chứa loại thuốc gì?

Thiếu niên lại khẽ cười một tiếng, mang Tuyết Nhan tiến vào viện bị bỏ hoang của Mộ Dung phủ, viện ở đây vốn bị bỏ hoang mười năm, ngay cả bọn hạ nhân cũng không tới đây, hai người tiến tới đẩy cành lá qua, bước qua bụi cỏ, thiếu niên thỉnh thoảng dùngkhóe mắt miết qua bóng dáng của Tuyết Nhan, bên môi mang theo nụ cười quỷ dị.

Gió bắc phất quá cành lá, một tòa nhà đập vào trong tầm mắt.

Hai người tới cửa sổ, trong phòng truyền đến âm thanh rên rĩ của một đôi nam nữ.

“Là đây, đại ca của ta ở bên trong.”

“Huynh ấy ở bên trong?” Vẻ mặt Tuyết Nhan trầm xuống.

“Không tin ngươi nhìn đi.” Thiếu niên cười nhạt ngón tay đâm một lỗ thủng ngay cửa sổ, ngoái đầu nhìn lại cười, nụ cười mê chết người không đền mạng, Tuyết Nhan không có lòng dạ nào mà thưởng thức, vội vàng tiến

https://thuviensach.vn

đến gần, trong không khí sinh ra một sự trầm tĩnh hít thở không thông, đôi mắt lóe ra ánh sáng lãnh lẽo, như trông thấy sa mạc mông lung bên trong, hai thân thể trắng như tuyết ôm nhau thật chặt, nữ tử nũng nịu như tiếng hót chim vàng anh, trong thống khổ còn mang theo vui thích, tiếng thanh mát kiều diễm, còn hơn cả gió xuân mười dặm say lòng người.Tuy rằng Tuyết Nhan chưa biết mùi đời, nhưng không phải không hiểu chuyện gì đang xảy ra! Hóa ra… Đây là cái thứ gọi là thất vọng trong lời nói của thiếu niên này! Mộ Dung Thanh Ca thông đồng với nha hoàn lưỡng tình tương duyệt, ám độ trần thương, chuyện này ở Mộ Dung phủ không phải là bí mật trong số chuyện bí mật.

Triền miên qua đi, hai người gắt gao dựa sát vào nhau, “Thanh Ca, một tháng nữa, huynh sẽ cưới nữ nhân kia! Muội sợ lắm!”

“Muội sợ cái gì?”

“Muội sợ, huynh thấy người mới cười, không thấy người cũ khóc.”

“Yên tâm, ta sẽ không thích nàng ta.”

“Thật chứ?”

“Thật, ta thề chỉ yêu một mình muội, thề rằng vĩnh viễn không bao giờ chạm vào nàng ta.”

“Thanh Ca… huynh… Thật tốt…” Tình nhân trong phòng lại uyên ương lần nữa, bóng dáng dây dưa, thở dốc liên tục.

Hay cho tình duyên sông cạn đá mòn, tình ý triền miên, khoảng tình thật sâu, chàng chàng thiếp thiếp! Thiếu niên ghé mắt, ánh mắt trầm tĩnh, nữ tử trước mắt tinh tế đoan trang, chờ coi trò hay, kế tiếp nàng sẽ phản ứng như thế nào? Có lẽ sẽ giận dữ giống loại đàn bà chanh chua chửi mắng? Chỉ thấy ánh mắt Tuyết Nhan nheo lại, mặt không chút thay đổi nhìn đôi nam nữ trong phòng. Thật lâu sau, cười lạnh nhạt, xoay người, rời đi.

https://thuviensach.vn

Thiếu niên giật mình, đuổi theo, nhíu mày nói: “Ngươi không tức giận?”

Tức giận? Tức giận ai? Tuyết Nhan thấy buồn cười, nhún vai, trước mắt tuy phải thành hôn, nhưng hôn sự giữa nàng và Mộ Dung Thanh Ca chẳng qua là biểu hiện giả dối, tùy thời có thể một vỗ hai khen, huống chi bọn họ không hề có lưỡng tình tương duyệt, thề non hẹn biển, vì sao nàng phải tức chứ? Nàng và Mộ Dung Thanh Ca chỉ gặp nhau có một lần, chỉ bằng mai mốt, từ ngữ phiến diện, chưa chắc gì đã hiểu biết đối phương! Sao nàng lại không biết, trong hôn nhân nữ nhân cổ đại và nữ nhân hiện đại khác biệt rất lớn! Nàng nguyền rủa cái lễ giáo thời phong kiến đáng giận này, hại không biết bao nhiêu nam nữ!

Trong lúc đó, giữa nàng và Mộ Dung Thanh Ca cũng không có cảm tình, nên sẽ không tồn tại sự phản bội, huống chi người làm nghề y, xưa nay lòng dạ rộng rãi, Tuyết Nhan mỉm cười xoay người, nhưng đáy mắt không hề có chút ý cười, vỗ vỗ bả vai thiếu niên, dịu dàng nói: “Mộ Dung tiểu công tử, phiền ngươi làm giúp ta một việc này!”

“Chuyện gì?”

“Trở về nói cho ca ca ngươi biết, nói rằng ta hủy bỏ hôn nhân với hắn, nhớ chúc bọn họ có tình yêu sẽ thành người thân!”

“Ngươi không muốn gả cho huynh ấy sao?” Thiếu niên hơi giật mình, không ngờ rằng nữ nhân này vẫn còn loại cốt khí đó?

“Còn nữa… Cám ơn ngươi.”

“Vì sao cám ơn ta?” Thiếu niên lại là ngẩn ra.

“Đa tạ ngươi mời ta xem đông cung đồ miễn phí ! Đáng tiếc dáng người Mộ Dung Thanh Ca rất bình thường, công phu trên giường không có gì đặc biệt.”

https://thuviensach.vn

“…” Thiếu niên nhíu mày.

“Ta sẽ đi, còn nữa… Nhớ rõ đưa tất cả món quà của ta tặng cho hắn, ta không thích dây dưa vào nam nhân đã từng bị đụng chạm.” Tuyết Nhan phất tay áo, vẻ mặt thản nhiên, tư thái tao nhã, bóng dáng dần dần nhập vào bóng tối trong rừng.

Thiếu niên ngưng mắt nhìn bóng dáng rời đi của Tuyết Nhan, khuôn mặt bình tĩnh chứa hứng thú, nghĩ thầm nử tữ này thật đúng kì quái!

Màn đêm như nước, ánh trăng tinh khiết.

Sau khi rời khỏi Mộ Dung phủ, Tuyết Nhan mới phát hiện. Tối nay không đi chia rẽ một đôi uyên ương, có thể nói là công đức vô lượng! Chỉ mong Phật tổ có thể phù hộ cho nàng một vị hôn phu tốt, là nam nhân hoàn mỹ nhất!

Nghĩ đến đây, Tuyết Nhan không khỏi mỉm cười một tiếng, ánh trăng chiếu vào mặt của nàng, khuôn mặt của nàng điềm tĩnh mà xinh đẹp, dường như trên trời đất chỉ còn lại có gió mát mưa nhẹ bóng áo bay bay, có tiếng vù vù.

Chim trên cành khặc khặc kêu to, đôi cánh màu đen vũ động, bỗng nhiên, một mũi tên nhọn hoắc thẩm thấu mười phần kình lực, chợt lóe kịch liệt trên tầng mây mù trên không trung, đánh xuống mang theo sức mạnh dời núi lấp biển, gió mạnh mưa to gào thét, lập tức bắn về phía lồng ngực của nàng!

Tuyết Nhan tự tin rằng binh khí bình thường không thể gây thương tổn mình, võ công của nàng và y thuật đều tuyệt nhất, nhưng đối phương lại dùng thần binh lợi hại như thế, chẳng lẽ có người cố ý đẩy nàng vào chỗ chết? Rốt cuộc là ai có thâm cừu đại hận vớinàng? Tuyết Nhan trừng to mắt, bị tình thế áp bức bách không thể động đậy, trong lòng rùng mình,

https://thuviensach.vn

đồng tử chiếu rọi ra mũi tên sắc bén màu vàng như rồng thần bắn về phía nàng!

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 2

Đợi Tuyết Nhan hoàn hồn lại thì mũi tên kia đã đâm vào ngực nàng thật sâu.

Một chốc, xuyên tim đau đớn, tê tâm liệt phế.

Theo kinh nghiệm hai đời hành y của Tuyết Nhan , nàng hẳn phải chết mới đúng.

Giờ phút này, nàng bình yên vô sự nằm ở trên giường, ngoại trừ ở ngoài đầu cháng váng hoa mắt, thân thể không có gì khác thường.

Mặc dù Tuyết Nhan gặp chuyện này chưa bao giờ sợ, nhưng lại hoang mang không thể tin, từ từ mở mắt, quan sát bốn phía, phát hiện mình nằm ở trong một căn phòng xa lạ, ánh sáng mặt trời chói lóa ở phía trước cửa sổ, nàng từ từ nâng bàn tay lên, nheo mắt lại.

Cánh tay trước mắt trắng nõn mảnh khảnh, cốt nhục đều đều, giống như hằng năm chưa từng tiếp xúc với ánh nắng mặt trời, chỉ cần liếc mắt một cái liền biết đây không phải là tay của nàng, tuổi của thân thể này còn rất trẻ, ước chừng gần mười sáu tuổi, nàng kinh ngạc há miệng, lại phát ra âm thanh xa lạ.

Chuyện này… Không lẽ… trái tim của Tuyết Nhan kịch liệt co rút nhanh, trong đầu một đạo xét đánh nổ tung, vang ông ông.

https://thuviensach.vn

Nàng cuống quít đứng dậy, soi mình trước gương .

Tuy rằng, nàng đoán được mình đã sống lại, nhưng Tuyết Nhan lại không ngờ rằng… Trong kính, một nữ tử có dung nhan khuynh quốc khuynh thành, toàn thân da như băng, xương như ngọc, đôi mắt đẹp lưu ba vạn chủng, càng nhìn càng đẹp, kiều diễm dịu dàng, dáng người thướt tha, giống như một bông sen, hóa ra chỉ cần cười, nhăn mày vẫn khác với chính mình lúc trước, mặc dù mình sống hai đời đều là một mỹ nhân xinh đẹp, không ngờ vẫn kém hơn khối thân thể này vài ba phần, đáng tiếc rằng cánh môi mím lại tái nhợt làm cho người ta thương tiếc.

“Đẹp quá!” Tuyết Nhan hít một hơi khí lạnh.

“Nhan nhi… Bảo bối của ta… Ngươi tỉnh rồi…” Bỗng nhiên ở ngoài cửa truyền tới giọng nói kích động của một nữ tử.

Tuyết Nhan hoàn hồn, quay đầu lại, chỉ thấy đứng trước mặt là tiểu mỹ nhân môi đỏ mọng, đôi mắt phượng, tóc mây xõa xuống, áo hoàng kim ngọc bích, quần tím Vân Anh, trắng ngọc ngà không tì vết, ung dung hoa quý, khuôn mặt hiện tại của khối thân thể này có vài phần tương tự với nàng.

Tuyết Nhan đối mặt với mỹ nữ xa lạ này, tất cả cảm xúc rối loạn như ma, tức giận, xấu hổ, đau lòng… tâm tình trở nên khó khống chế, tình hình bất chợt xảy ra làm nàng cảm thấy lo sợ bất an, chuyện này… Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Nàng dùng sức cắn môi, cố nén cảm xúc của mình đừng khẩn trương.

Thấy sau khi khối thân thể này chết không được bao lâu , nhưng còn lưu lại một ít cảm tình.

“Nhan nhi, đừng đau lòng, mẹ chắc chắn sẽ quan tâm con hơn nữa.” Giọng điệu của nữ tử xinh đẹp xuất hiện đau thương nhàn nhạt.

https://thuviensach.vn

Dứt lời, Tuyết Nhan nghẹn họng nhìn trân trối, hiển nhiên nàng là mẫu thân mình, nàng còn tưởng rằng hai người mới đúng là tỉ muội, cố ý không muốn quan tâm tới cảm xúc khác thường của thân thể này, nhưng nàng nhịn không được liếc mắt nhìn nữ tử thật sâu, rõ ràng là bộ dáng của tuổi hai mươi , nhưng trong mắt tang thương giống như đã từng trãi qua vài thập niên năm tháng lịch lãm mà thành, nàng không khỏi xúc động ngàn vạn lần: nữ nhân này, được bảo dưỡng rất tốt!

“Nhan nhi, ăn chút cháo trước được không?” Nữ tử thấy nàng không nói, giơ tay lên, vén mái tóc trên trán nàng, trong mắt mang theo u buồn.

Tuyết Nhan gật đầu,trên mặt nữ tử vui vẻ, vội vàng xoay người lại bưng tô cháo màu trắng ngọc, bên trong là canh đậu hủ tinh xảo, mùi hương nhè nhẹ xông vào mũi, rất mê người, nữ tử thật cẩn thận đưa đến bên môi Tuyết Nhan , trong bụng Tuyết Nhan đã sớm đói khát không nhịn được , nhận lấy bát đũa, không hề hình tượng nuốt vào , đồng thời, nàng cũng chẩn đoán được nguyên nhân chết của khối thân thể này.

Tuyệt thực ba ngày, tích tụ đến nghẹn, kinh mạch đi ngược chiều.

Nói một cách khác, là bị tức mà chết !

Mặc dù nguyên nhân cái chết này làm nàng có chút buồn bực, nhưng mà, khối thân thể này tựa như một cái bình hoa sứ tinh mỹ tinh tế , đẹp mắt lại dễ vỡ, hiển nhiên sống chưa tới 60 đã chết! Người xưa nói rất đúng, hồng nhan thì bạc mệnh! Ở trong lòng Tuyết Nhan thay nàng lắng lặng thương tiếc một lần, nhưng lại thấy may mắn, từ nay về sau, nàng có thể danh chính ngôn thuận trở thành chủ nhân của thân thể này!

Thấy nàng ăn sạch hết đồ ăn, đôi mắt đẹp của nữ tử trợn tròn, tay run lẩy bẩy, vẻ mặt kích động.

Nàng chợt ôm chặt lấy Tuyết Nhan, vẻ mặt nhăn nhúm, lập tức Tuyết Nhan kinh ngạc nhìn biểu hiện cảm xúc của nữ tử có thái quá hay không?

https://thuviensach.vn

Nữ tử run giọng nói: “Nhan nhi, lần sau đừng bao giờ tuyệt thực nữa được không? Lần sau con muốn cái gì, mẹ cũng có thể cho con, con thích cái gì? Áo thêu tơ vàng, đồ trang sức, châu báu, Phỉ Thúy, đồ cổ tranh chữ, linh đan tiên dược… Mẹ sẽ tìm cho con tất cả nếu có thể, mẹ sẽ tìm mọi cách để cho con!”

Tuyết Nhan nghe vậy, buông bát đũa xuống, mắt cụp xuống suy nghĩ sâu xa.

Rốt cuộc nàng là ai? Thế mà lại có được những thứ mà người bình thường không có? Nhưng trực giác của nàng cho thấy, chủ nhân thân thể này đều không muốn tất cả những thứ đó.

Thấy Tuyết Nhan vẫn không hề động dung, sắc mặt nữ tử thoáng chốc trở nên tái nhợt: “Nhan nhi, chẳng lẽ con thật sự rất thích tam sư huynh?”

Tam sư huynh? Tuyết Nhan ngớ ngẩn, lúc nàng nghe được ba chữ “Tam sư huynh”, người đã chết nhưng vẫn lưu lại tình tố gợn sóng, xem ra cái chết của nàng có quan hệ với vị tam sư huynh này? Không ngờ rằng chủ nhân thân mình vẫn còn tồn tại cái gọi là si tình?

Nữ tử thấy Tuyết Nhan vẫn không nói một lời, nghĩ rằng nữ nhi vẫn không thoát khỏi được cảm tình gông cùm xiềng xiếc, sắc mặt càng khó coi hơn.

“Cung chủ, võ lâm minh chủ đang tìm ngài.” Ngoài phòng truyền tới giọng nói cung kính của thị nữ.

“Ta biết rồi!” Nữ tử thở dài , nhẹ nhàng buông Tuyết Nhan ra, hai tay xoa nắn quần áo, nữ nhi của nàng luôn phân vân, có lẽ là nàng nợ nữ nhi nhiều lắm, nhưng sự cưng chiều của nàng không thể thỏa mãn nữ nhi của mình sao, nghĩ tới đây, nữ tử không còn hơi sức rũ hai tay xuống, đứng dậy, từ từ nói: “Nhan nhi, con phải nhanh khỏe lên, ngày sau mới có thể kế thừa vị trí của ta được!”

https://thuviensach.vn

Nàng lại thở dài, dừng một chút rồi nói: “Tương lai, con muốn bao nhiêu nam nhân, thì có bấy nhiêu nam nhân.”

Giọng điệu của nàng lời thề son sắt, cũng may Tuyết Nhan còn đang đắm chìm trong sự rung động sau khi sống lại, hoàn toàn không nghe rõ lời nói đó.

Nữ tử chậm rãi rời khỏi cửa phòng, dáng người se lạnh, trong phút chốc giống như đã già đi rất nhiều!

Rốt cục cũng đi rồi! Quả thực Tuyết Nhan sắp thở không nổi, nàng liễm chặt chân mày, lấy lại tinh thần, từ từ quan sát cảnh vật xung quanh, chỉ thấy cung thất lầu tím, bình ngọc quanh co khúc khuỷu, giường gỗ đàn hương, cản trở trước giường là lụa mỏng cẩm lan phiêu dật, đầu giường đặt một bức tranh cổ, một chiếc chén nhỏ mạ vàng hình chim phượng được treo trên tường, trên bàn đốt hương, đặt cầm cổ, hương cổ màu cổ, thanh lệ thanh lịch, không hề kém hơn thiên hạ đệ nhất y quán chút nào.

Nếu không có đoán sai, khối thân thể này, thân phận hẳn là rất tôn quý!

Nhưngnàng phải làm như thế nào… Mới có thể biết được tất cả tin tức ở nơi này?

Tuyết Nhan ngoái đầu nhìn , bỗng nhiên thấy đầu giường có một bao ngân châm, tứt khắc mắt sáng rực.

Kỳ thật thì, nàng có rất nhiều phương pháp để biết rõ thân phận của mình, trong đó có một loại gọi là thuật thôi miên, đương nhiên nàng sẽ thi triển thuật này vào một ai đó .

Tiếp đó, Tuyết Nhan giả bộ đau đầu, dụ dỗ vài tên thị nữ vào nhà, lặng lẽ lấy cây ngân châm đâm vào giữa đại huyệt của thị nữ, dùng phương thức thôi miên độc hữu của mình áp dụng vào đối phương, rất nhanh, từ trong miệng thị nữ nàng mới biết được , chủ nhân của khối thân thể này họ Lâm,

https://thuviensach.vn

cũng gọi là Tuyết Nhan, là tiểu nữ nhi của đương kim Thần Long cung chủ Phương Ngọc Dung .

Đương nhiên, lúc Tuyết Nhan còn đang đảm nhiệm chức quán chủ của thiên hạ đệ nhất y quán , không chỉ có một lần nghe nói qua về Thần Long Cung, trong truyền thuyết là một thánh địa của chốn giang hồ. Mà Thần Long cung chủ là nữ tử hiển hách thanh minh trong chốn giang hồ, thừa kế chức vị, đời đời tương truyền lại.

Lại nghe nói Thần Long cung chủ tinh thông sử dụng nhan thuật, nhiều cung chủ đảm nhiệm đều có dung mạo của một thiếu nữ.

Khó trách… nhìn qua cứ tưởng Phương Ngọc Dung khoảng hai mươi tuổi!

Càng làm cho người ta khó có thể tin là, địa vị Thần Long cung chủ còn tôn quý hơn với hoàng hậu, thậm chí có thể thu ba ngàn trai lơ.

Chẳng qua, chuyện làm cho Tuyết Nhan kinh ngạc nhất , khi nàng biết được năm nay là Kiền Nguyên năm ba mươi hai, thoáng chốc khuôn mặt trở nên trắng bệch, tay nắm chặt lại, móng tay đâm thật sâu vào lòng bàn tay nàng.

Không ngờ rằng, sau khi nàng sống lại, nhoáng một cái đã qua mười năm!

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Băng Sơn Duẫn Ngọc

Vừa tỉnh ngủ, nàng ẩn ẩn cảm thấy đầu có chút choáng váng!

Không nhanh không chậm thay chính mình bắt mạch, phát hiện âm khí đi ngược chiều, tình huống rất tệ, Tuyết Nhan thở dài , chậm rãi ngẩng đầu, lại nhìn thấy một nam tử tuấn mỹ mặc lam sam đứng trước cửa .

Chỉ thấy nam tử khoanh hai tay, tựa trước cửa, hai hàng lông mày như kiếm, đôi môi bạc khêu gợi gắt gao mân , một câu cũng không nói, cằm hơi hơi giơ lên, con ngươi tối đen làm người ta nhìn không thấu tâm tư, người này tựa như một khối hàn băng, cả người phát ra hơi thở lạnh như băng, hình dáng hoàn mỹ như điêu khắc dưới ánh mặt trời phiếm hàn ngọc bàn quang mang, hé ra gương mặt cũng đã mê chết người không đền mạng!

"Ngươi là ai?" Tuyết Nhan không khỏi hoảng sợ, từ khi nào thì hắn đứng ở nơi đó ?

"..." Nam tử nhíu mày, không nói gì.

Nam nhân này thật không có quy củ!Trong lòngTuyết Nhan hiện lên một tia không hờn giận, nhưng nàng bỗng nghĩ lại, khối thân mình này bệnh nặng chưa lành, chẳng lẽ vị này đến thăm bệnh ? Nhưng mà, trước đôi mắt băng sơn mỹ nam có loại cảm giác quen thuộc, tâm thần Tuyết Nhan khẽ nhúc nhích, đoán người này đại khái là cái gọi là "Tam sư huynh" ! Không

https://thuviensach.vn

ngờ rằng, không ngờ rằng, chủ nhân thân mình thích loại lãnh ngạo này , thể loại băng sơn trổi dậy phóng khoáng!

"Ngồi đi!" Tuyết Nhan lấy lễ tướng đãi ,nhẹ gật đầu.

"Không cần, đứng là tốt rồi!" vi mắt của nam tử híp lại thu hút tình, ánh mắt chuyển qua nơi khác,con ngươi đạm mạc hiện lên ý khinh thường .

Tóc dài của hắn xõa lên áo choàng, sườn mặt đối diện với Tuyết Nhan,và sợi tóc rơi lạc dưới cần cổ, cong nhẹ lại , mang theo dụ hoặc, anh khí lăng nhiên, Tuyết Nhan không khỏi cảm thán mỹ nhân lạnh như vậy quả nhiên có quyền mê hoặc người khác! Chỉ tiếc rằng lạc hoa hữu ý tùy lưu thủy,lưu thủy vô tình luyến lạc hoa! Khối thân thể này tàn thức đã tiêu tán, nếu nàng không hồi sinh trên thân này, khối thân thể này chỉ sợ tình nan khó cứu chữa, khó trách luôn làm chuyện khác người!

Suy tư một lát, Tuyết Nhan lấy tay cuốn quanh sợi tóc, thản nhiên nói: "Ngươi đã tới, hiện tại có thể trở về báo cáo kết quả công tác !"

Nam tử bỗng nhiên quay đầu, trong lòng hơi kinh ngạc, Lâm Tuyết Nhan cố tình gây sự, hắn từng lĩnh giáo qua, hắn vẫn không nói một lời, vẫn khinh thường, hai người là tùy cơ ứng biến, lại thật không ngờ nàng sẽ nói ra lời này, khi nào thì nàng học được cách lạt mềm buộc chặt?

"Ngươi muốn ta trở về?" Nam tử bình tĩnh nhìn nàng, ánh mắt như tên, dường như muốn đem nàng đang nghĩ gì.

"Đương nhiên." Tuyết Nhan gật đầu, nếu hắn không tình nguyện, nàng cần gì phải miễn cưỡng?

"Như thế nào? Ngươi không hỏi ta... vì sao Tam sư huynh không đến?"

Cái gì? Nam tử trước mắt không phải vị "Tam sư huynh" kia ! Tuyết Nhan ngẩn ra, xem ra chính mình nghĩ sai rồi, trong lòng đang đoán xem

https://thuviensach.vn

hắn rốt cuộc là người phương nào? Với chính mình quan hệ gì? Tới nơi này làm cái gì? Nhưng mà, ở trong trí nhớ nàng cũng không có tìm được quan hệ giữa nam tử nào thân mật với chính mình, người này nếu bày ra một bộ tư thái cao thượng, chẳng lẽ là đến bỏ đá xuống giếng, đến kích thích nàng đúng hay không?

Xem ra, nàng phải nhanh chút quen thuộc với mỗi người bên cạnh, miễn bị người chế ngạo!

Ngay tại thời điểm Tuyết Nhan trầm tư, nam tử kia lạnh lùng nói: "Đương nhiên, bản thân ta không muốn đến, là phụ thân bảo ta đến coi chừng ngươi, miễn cho ngươi nghĩ luẩn quẩn trong lòng rồi tự sát." Giọng điệu của hắn lạnh nhạt, nói hai chữ "Tự sát" vẫn thản nhiên, đơn giản như uống nước.

Nghe vậy, trong mắt Tuyết Nhan lộ ra âm thầm bắn mũi nhọn, lần theo tư liệu sưu tập, tìm được một nhân vật, Thần Long Cung đại công tử, ca ca của khối thân thể này —— Duẫn Ngọc.

Tuyết Nhan chậm rãi nói: "Ngươi yên tâm, ta sẽ không tự sát, cho nên ngươi tất cũng không nên ở đây."

Trong mắt Duẫn Ngọc lộ ra ý thản nhiên khó hiểu: "Vì sao?"

Ánh mắt của nàng uyển như mặt trăng sáng lưu thủy vẫn yên tĩnh nhàn nhã, hơi hơi gợi môi lên, mặt mang ý cười sâu sắc, rốt cục dưới ánh mắt của mỹ nam lạnh như băng tràn ngập tìm tòi nghiên cứu , chậm rãi nói: "Thực đáng tiếc, ta mất trí nhớ rồi!"

Rốt cục, trong mắt nam tử toát ra quang mang không thể tin .

Ngoài trời, gió ẩm mát rượi.

https://thuviensach.vn

Hiện tại đúng là tháng tư , không khí trên núi có chút ẩm ướt, loại mùa này cực kỳ dễ buồn ngủ!

Tuy rằng Tuyết Nhan tránh ở trong phòng, kỳ thật là có mục đích khác, liên tục mấy ngày nàng thi triển ngân châm thuật thôi miên, làm đến đây là phải giải khối thân thể này . Nghe nói, xuất thân của nàng cũng không mấy sáng rọi, mẫu thân của nàng —— Thần Long cung chủ Phương Ngọc Dung, khi cập kê đã có một vị hôn phu khí độ bất phàm, thân phận ở giang hồ cũng có tiếng tăm lừng lẫy,sau khi đại hôn, Phương Ngọc Dung vì hắn sinh hạ ra hai vị thiên kim, vợ chồng hai người lúc ấy cũng tương kính như tân.

Không lâu sau đó, khi Phương Ngọc Dung hai mươi tuổi, cải trang đi du lịch nhưng lại sai sót là ngẫu nhiên thích một nam tử đã kết hôn, cũng cùng hắn ái ân, không nghĩ thế nhưng châu thai ám kết, từ nay về sau có Lâm Tuyết Nhan, từ sau khi sinh Lâm Tuyết Nhan, Phương Ngọc Dung coi nàng như kỳ trân, thập phần cưng chiều.

Không biết có phải Lâm Tuyết Nhan ỷ mẫu thân mà kiêu căng, trở nên kiêu hoành ương ngạnh, tính cách quái gở, vui giận vô thường! Nay, phàm là người nào gặp qua Tuyết Nhan, ngoại trừ khinh thường thì chính là chán ghét! Tuyết Nhan nhịn không được miệng rút lãnh khí, không ngớ tới, khối thân thể này có xuất thân kinh khủng như thế!

Thở dài, từ trên người thị nữ nàng thuần thục thủ hạ ngân châm, thu được rồi, trong nháy mắt, thị nữ nháy mắt thanh tỉnh.

Đã nhiều ngày, thị nữ cảm thấy có chút khác thường, mỗi lần nàng tiến vào phòng tiểu thư, chỉ đợi một lát , sau khi rời khỏi đây không ngờ trời tối rồi! Mà trong miệng nàng nhịn không được khát nước, phải về uống xong hai li nước trà mới cảm thấy thoải mái một ít.

https://thuviensach.vn

Thị nữ lắc lắc đầu, ly khai phòng, vừa ra khỏi, phát hiện đã trôi qua một cái canh giờ.

"Tiểu thư..." Người trước mới vừa đi, một thị nữ khác đứng ở cửa, khinh hoán hai tiếng.

"Chuyện gì?" Sau một lúc lâu, trong phòng nữ tử khóe môi hơi hơi nhếch lên, không có quay đầu.

"Cái kia... Thần Long Cung nội chính sẽ tổ chức đại hội luận võ , sau hoa viên không có ai, cung chủ hy vọng tiểu thư có thể đi ra ngoài giải sầu." Nữ tử trong phòng như cũ vẫn không nhúc nhích, thị nữ cúi đầu, nơm nớp lo sợ, trên nét mặt mang theo nhát gan, không biết nên làm thế nào cho phải! Sợ không cẩn thận xúc phạm tiểu thư ngỗ nghịch.

Nhưng mà, sau khi Tuyết Nhan tiểu thư bị tam sư huynh cự tuyệt, dường như bản nhân đã thay đổi, tiểu thư cứ tính tình quái gở như cũ, không thích xuất môn, không buồn nói chuyện với ai, cảm giác có chút là lạ , mặc dù không thể nói rõ nó kì quái cỡ nào, nhưng tiểu thư thường thường ngồi ở trên giường, ngồi khoanh chân như thế, như là đang luyện công, nhưng mà thầy thuốc đã từng nói qua, thân mình tiểu thư Tuyết Nhan cốt kém, không thích hợp tập võ, như vậy nàng đang làm cái gì... Azzz, thật là tò mò quá đi!

"Đã biết, đi thôi" một tiếng vang dật ra, nữ tử trong phòng rốt cục đứng dậy, thị nữ cũng nhẹ nhàng thở ra.

Mấy ngày nay, Tuyết Nhan vẫn điều trị cho thân mình, nàng phát hiện khối thân thể này dị thường gầy yếu, huyết mạch không thông, kinh mạch không khoái, cho dù toàn bộ đã khôi phục, thời gian cũng phải năm sáu năm, nàng đành phải vận công điều trị nửa tháng, khí sắc cũng khôi phục rất nhiều, đáng tiếc ít phơi nắng, cả người vô lực, xem ra nàng phải đi ra ngoài .

"Cái kia... Tiểu thư..." Thị nữ bỗng nhiên nhớ tới cái gì đó.

https://thuviensach.vn

"Làm sao vậy?" Tuyết Nhan dừng cước bộ một chút, nghiêng mặt, biểu tình thấy không rõ.

"Không... Không có gì..." Thị nữ không dám nhiều lời, để tránh nhóm lửa trên thân.

Thị nữ vội vàng thối lui đến một bên, nhìn trên người Tuyết Nhan váy vàng nhạt sa mỏng, tôn lên da thịt trắng tuyết của nàng , tóc rối tung xuống dưới, lưu hoạt như nước, đẹp thì đẹp thật, nhưng cùng ngày thường khác nhau rất lớn, nàng nhớ rõ sở thích của Tuyết Nhan tiểu thư và cung chủ rất giống nhau, thích nhất kiểu tóc tinh mỹ phức tạp, mặc quần áo cao quý hoa lệ , mỗi lần xuất môn, đều phải làm hồi lâu. Azz! Tò mò quá đi! Tò mò quá đi! Khuôn mặt thị nữ dại ra một lúc lâu.

"Còn dại ra ở chỗ này làm cái gì? Còn không dẫn đường?" dù sao Tuyết Nhan đối với nơi này không quen, nàng cũng không muốn bị lạc đường.

"Vâng ạ." Thị nữ run run một chút, vội vàng cúi hạ hai mắt.

Tuyết Nhan nhìn bộ dáng thị nữ sợ đầu sợ đuôi , trong lòng âm thầm buồn cười, tuy rằng lúc trước thân mình chủ nhân kia vui giận vô thường, nhưng chính nàng cũng thích tùy tâm sở dục, tuy rằng, nàng vẫn luôn cường điệu chính mình là nữ nhi tốt, là thầy thuốc tốt, luôn thay người khác suy nghĩ, kì thật là cốt trung phản nghịch, tính cách quái đản, kỳ thật, thân phận như thế cũng tốt, nàng cũng không muốn cái nghi thức xã giao phiền phức, quy tắc nghi lễ rất gò bó, bây giờ tất cả đều rất phù hợp với tâm ý của nàng.

Làm Tuyết Nhan đi ra đình viện, phóng mắt nhìn lại, phát giác Thần Long Cung không hổ là thánh địa giang hồ , nghề làm vườn trong cung cùng cây thiên nhiên kết hợp lại rất đẹp, nhất thảo nhất mộc, nhất chuyên nhất ngõa đều tinh tinh xảo điêu luyện.

"Đợi chút, tiểu thư! Ngươi không thể đi nơi đó!" Thị nữ gặp Tuyết Nhan lập tức đi đến hướng đông , cuống quít ngăn cản nàng.

https://thuviensach.vn

"... Làm sao vậy?" dưới chân Tuyết Nhan dừng một chút.

"Tiểu thư, hôm nay nơi đó là nơi tỷ thí , quý tộc các nơi cùng vũ lâm nhân sĩ đều đang ở nơi đó, chung quanh đều là người!" Thị nữ biết tính cách Tuyết Nhan quái gở, không thích cùng nhiều người một chỗ, vội vàng ngăn lại.

Tuyết Nhan nhớ mang máng Thần Long Cung từng mời dự họp đại hội Huyền Vũ, từ người trong giang hồ tuyển ra một vị võ lâm minh chủ, nghe nói, lúc ấy các cao thủ hắc bạch lưỡng đạo đều tụ tập ở Thần Long Cung sân Bách Lý, thanh thế lớn, khách sạn chật ních, thiên hạ khiếp sợ , nhưng mà... Lần này cũng không biết là đại hội luận võ cái gì? Phải biết rằng Tuyết Nhan ngoài kỹ thuật y thuật, vẫn là một cao thủ võ học, hiển nhiên sẽ không chịu buông tha cho cơ hội coi các đồng nghiệp võ lâm có thân thủ lớn cỡ nào!

Nàng lập tức hưng trí dạt dào đi đến mặt sân hướng đông, cũng không để ý tới trên vẻ mặt thị nữ kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Đại Hội Luận Võ

"Đợi chút, ngươi đứng lại." Bỗng nhiên trong không trung truyền đến thanh âm trong trẻo lạnh lùng của nam tử .

Tuyết Nhan dừng chân ngoái đầu nhìn lại, nhìn trên đài cao là một mỹ nam tử lạnh lùng, đúng là ca ca của khối thân thể này—— Duẫn Ngọc. Mày hắn liễm lại, trên người có một loại khí chất được giáo dưỡng rất tốt, một thân trang phục màu lam,phần thu thân cắt quần áo vừa mới hiện ra dáng người hân trưởng xinh đẹp của hắn, làm trước mắt Tuyết Nhan sáng ngời. Vẻ mặt Duẫn Ngọc vẫn như cũ lạnh như băng, "Ngươi không thể đi xem luận võ."

"Vì sao?" Tuyết Nhan hỏi lại đơn giản mà rõ ràng.

"Không vì sao gì hết." Duẫn Ngọc ánh mắt thâm thúy, sắc mặt âm trầm bình tĩnh.

Nay, mẫu thân Phương Ngọc Dung ra mệnh lệnh Duẫn Ngọc, mười lăm ngày "Hộ hoa sứ giả", nhưng mà, trong đáy lòng lại đối với muội muội này cũng không phải là thích, chỉ cần nàng không tìm đến cái chết, ngoài quan hệ ra sẽ chẳng có gì lớn lao, thế nhưng không nghĩ tới Lâm Tuyết Nhan hưng trí bừng bừng muốn đi xem luận võ, nếu như mình không có đoán sai, tam sư huynh hắn sẽ ở nơi đó, có rất nhiều danh viện quý tộc đều hăm hở muốn hắn đến.

https://thuviensach.vn

Tam sư huynh nếu đi vào Thần Long Cung, hiển nhiên sẽ không trốn khỏi "Ôn thần" Tuyết Nhan này ! Không nghĩ tới Tuyết Nhan hướng đến nơi kiêng kị của nhiều người, thái độ hôm nay cũng khác thường!

Cho dù nàng đã mất kí ức, chẳng lẽ ngay cả tính tình cũng có thể biến hóa nghiêng trời lệch đất?

Quả thực giống như là thay đổi một con người khác một cách triệt để!

Duẫn Ngọc từ nóc nhà nhảy xuống, mắt phượng nhanh chóng nhìn chằm chằm cô gái trước mắt , trong lòng cảm thấy có một tia khác thường.

Nữ tử trước mắt vẫn là cái Tuyết Nhan quái gở kia sao? Hắn chú ý tới cặp con ngươi tối đen kia của nàng không có toát ra đau thương, cánh môi giống như đóa hoa Anh Túc mê người, môi gợi lên mang theo một chút tao nhã và quyến rũ. Hắn đối với Tuyết Nhan thay đổi cũng không có hứng thú, chính là cảm thấy có một chút nghi hoặc, hắn nghe nói người đã bị tổn thương trong tình yêu, trong một đêm đầu sẽ rối loạn, có vài nữ nhân không chịu được kích thích sau đó cũng sẽ "Thất tâm điên" !

Tuy rằng hành động của Tuyết Nhan làm hắn đột nhiên kinh hãi, mà lời giải thích duy nhất chính là... Tuyết Nhan đã bị kích thích sau đó tính tình bỗng nhiên biến hóa lớn!

Duẫn Ngọc nhìn nữ tử trước mắt , ánh mắt ẩn ẩn toát ra một chút thương hại, hai người tuy là huynh muội, nhưng giữa huynh muội không hề có cảm tình , sự đồng tình của hắn phát ra từ nhân tính ,chính là thương xót, thoáng nhìn, giờ phút này hắn phát hiện Tuyết Nhan đẹp dị thường, tuy rằng, mọi người đều biết Tuyết Nhan xinh đẹp, cũng chỉ là bề ngoài mà thôi, nhưng hôm nay Tuyết Nhan, có một loại đẹp lãnh diễm ... Mị lực câu hồn đoạt phách, giống như một oa nhi tinh xảo, rót vào linh hồn hoàn mỹ không đường thoát ra.

https://thuviensach.vn

Bất tri bất giác, Duẫn Ngọc nhìn chằm chằm nàng hồi lâu, suy tư, ánh mắt lãnh ý dần tiêu tán.

"Ê , ngươi xem đủ chưa?" ánh mắt Tuyết Nhan hơi hơi nheo lại, môi duyên dáng gợi lên một độ cong tuyệt đẹp, nghĩ rằng người này thật sự không xấu xa là mấy.

Duẫn Ngọc hừ lạnh một tiếng, tự biết rằng có chút thất lễ, ánh mắt chớp một cái, lạnh lùng nhìn về phía nơi khác.

"Nếu đã xem đủ , ta đây đi trước." Trong lòng Tuyết Nhan cười thầm, nhân cơ hội rời đi nơi đây, chỉ thấy nàng bay nhanh đến hướng địa điểm luận võ, bộ pháp khinh mẫn, Duẫn Ngọc thầm giật mình, đột nhiên phản ứng lại, biến sắc, thầm nghĩ một tiếng "Chết rồi", đuổi theo nhanh.

Tuy rằng tính tình nàng có biến hóa lớn, nhưng không biết là phúc hay họa nữa? Nếu để cho rằng Tuyết Nhan đụng mặt tam sư huynh, lại nhìn thấy nhiều nữ tử ái mộ tam sư huynh, đến lúc đó vì quá ghen tuông, ở ngay trước mặt đông đảo giang hồ nháo loạn rồi làm nhiều chuyện kinh thế hãi tục như vậy, Thần Long Cung trong chốn giang hồ còn uy tín hay sao? Suy nghĩ đến tận đây, Duẫn Ngọc cước bộ lại nhanh hơn.

Thần Long Cung Đông cung, kiến trúc hùng vĩ, điêu long hội phượng.

Mắt nhìn bốn phía, quả nhiên là người tấp nập, các phái đệ tử đều ở đây, còn có Tố Cẩm phi sa thiên kim quý tộc, trang điểm xinh đẹp, quạt tròn nhẹ lay động, làm Tuyết Nhan hoa cả mắt, lại thấy một nhóm thiếu nam thiếu nữ, quay chung quanh ở trước đài luận võ hò hét trợ trận, xem ra trong chốn giang hồ các tân đại môn phái đều tụ tập ở nơi này.

Tuyết Nhan giương mắt nhìn cờ xí[1] trước đài , nhìn thấy Bách Hoa cốc, Tuyết Sơn Phái, thần kiếm sơn trang... Thật sự là văn sở vị văn, xem ra có đến mười năm gian gồm nhiều võ lâm môn phái quật khởi trong giang hồ.

https://thuviensach.vn

[1] cờ xí là cờ tượng trưng cho từng phái bang.

Tuyết Nhan tinh tế nhìn trong hội luận võ phân tán các nơi, thi múa kiếm, thi luyện quyền, thi cưỡi ngựa, , đều là các thần thái khác nhau, vẫn chưa nhìn thấy các tiền bối cao nhân trong chốn giang hồ , ẩn ẩn có chút thất vọng, xoay chuyển ánh mắt, lại thấy hơn mười vị thiếu niên nam nữ có dáng người cao ngất đang đứng ở trên đài, người người thần sắc nghiêm túc.

Giữa sân có một bia đá thạch, chung quanh được chạm khắc nhiều ký hiệu, hình thức phong cách cổ xưa.

Nhưng Tuyết Nhan kiến thức rộng rãi, vừa thấy liền biết là tảng đá thiên hạ vô song long , nghe nói, một khối vô song long đã được để trong hoàng cung là vật báu vô giá Hoà Thị Bích, vì sao lại cố tình xuất hiện ở đây?

"Vị sư huynh này, đang trên đài làm gì vậy?" Tuyết Nhan nghiêng đầu hỏi một vị nam tử tuấn mỹ thanh tú đứng ở bên cạnh.

"Ngay cả trên đài làm cái gì ngươi cũng không biết sao? Còn chạy tới đây làm chi?"Nam tử thanh tú này đúng là Tuyết Sơn Phái đại đệ tử —— Tiết Phong, là truyền nhân của Tuyết Sơn kiếm pháp, cũng là đệ nhất mỹ nam tử Tuyết Sơn Phái, tính cách có chút cao ngạo.

Ai ngờ, đã nhiều ngày Tuyết Sơn Phái xuất sư bất lợi nhưng từ sau khi hắn thắng, những người khác không ai có thể đánh bại được.

Tiết Phong tính khí khó chịu, bỗng nhiên nghe có người đặt câu hỏi, còn tưởng rằng là người không biết trời cao đất rộng, muốn làm phiền Tuyết Sơn Phái, lập tức khinh thường quay đầu, lại nhìn thấy người đứng trước mặt là một vị phấn điêu ngọc mài, xinh đẹp thiên tiên, cô gái phong hoa tuyệt đại , tức khắc kinh ngạc, trừng mắt, sau một lúc lâu nói không ra lời.

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhan ngoái đầu nhìn lại cười nhẹ, mắt hoa đào hơi hơi nheo lại, chậm rãi nói: "Vị sư huynh này, ta mới đến, rất nhiều chuyện không hiểu lắm!"

"Nga... Nga..." Tiết Phong biết chính mình thất lễ, vội vàng ôm quyền, tri vô bất ngôn, ngôn vô bất tẫn[2]: "Tiểu sư muội, ngươi không biết điều gì..."

[2]không biết thì sẽ không nói, nếu biết sẽ nói hết toàn bộ.

Hóa ra, hàng năm Thần Long Cung đều phải tổ chức đại hôi luận võ một lần để tìm võ lâm minh chủ mới trong giang hồ, dùng võ kết bạn, nhưng mà cạnh tranh kịch liệt vô cùng, hiện nay năm mươi đại môn phái đã tuyển ra ba ngàn người, chỉ còn lại có mười tám người của các phái tinh anh.

Sau khi Tiết Phong giới thiệu , cúi đầu nói: "Sư muội, vừa rồi ta hơi đường đột ... Ngươi trăm ngàn đừng để ý nha?"

Tuyết Nhan mỉm cười lắc đầu: "Đương nhiên sẽ không."

Tiết Phong gãi gãi đầu, nhìn Tuyết Nhan tươi cười ngọt ngào, hớn hở say mê.

Ngay lúc Tuyết Nhan và Tiết Phong trò chuyện với nhau vui vẻ, xuyên qua đám người là một bóng dáng có tư thế oai hùng lăng nhiên, dáng người thẳng, trong trẻo lạnh lùng lỗi lạc, cổ tay áo thêu hàn mai thanh nhã, rất nhiều nữ tữ giang hồ muốn tiến lên kết bạn, lại bị hơi thở lạnh như băng của hắn cự chi ngàn dặm, người này đúng là đại công tử Thần Long Cung, Duẫn Ngọc,ánh mắt hắn rùng mình, xuyên qua mọi người, thấy được bóng dáng xinh đẹp của Tuyết Nhan, quần áo của nàng tuy rằng bình thường, nhưng khí chất xuất trần thoát tục lại rất nổi trong đám người.

Nhìn thấy người bên cạnh nàng, Duẫn Ngọc nao nao, thầm nghĩ: vì sao nàng cùng đệ tử Tuyết Sơn Phái trò chuyện với nhau vui vẻ như thế?

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ nàng không có nhìn thấy tam sư huynh ở trong này hay sao?

Hay là nàng đã bỏ được chứng bệnh quái gở ?

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Cô Gái Thiên Tài

"Sư huynh, thạch đá Thanh Long kia dùng để làm cái gì?"

Giọng nói của cô gái như trân châu rơi trên bàn ngọc, rất êm tai, trong lòng Tiết Phong tựa như ăn cỏ linh chi ngàn năm được bổ sung năng lượng , cô gái này có coi trọng hắn không ? Nhưng thử hỏi đưa trẻ ba tuổi cũng sẽ biết tâm tình Tiết Phong hiện đang rất sung sướng, cười mỉm nói: Tảng đá Thanh Long là tảng đá trân quý của thế gian, sáng lên tự nhiên, sau đó, vô cực thiên tôn ở trên mặt tảng đá rồng xuất hiện lục đạo có kí hiệu thần thiên[1], có thể cảm ứng ra người tập võ có nội lực, khi phát sáng thì không giống màu ánh sáng bình thường, vì thế từ nay về sau luôn sử dụng phương pháp này để suy đoán ra người có nội lực ! Cũng đỡ cho đồng đạo[2] võ lâm chết đi sống lại vì so đấu nội lực ."

[1] Lục đạo tức là các cung cách sinh tử, luân hồi. (=>tâm điểm bao giờ cũng có hình con lợn, con gà, con rắn tượng trưng cho tham, sân, si, tức là vọng tâm; còn vòng tròn bên ngoài vẽ lục đạo (Thiên (Tiên); Atula (thần); Nhân (người); Địa ngục; Ngạ quỉ (Ma đói); Súc sinh (thú vật).

[2] Người cùng làm một nghề.

Tuyết Nhan khẽ nhếch môi, không khỏi nhớ lại cái ngày mà Tây Độc và Bắc Cái ở đỉnh Hoa Sơn tỷ thí vài chiêu nội lực, tuy phải nói là thế nhân bịa đặt thêm tình tiết , nhưng cuối cùng lại rơi vào cái gọi là lưỡng bại câu

https://thuviensach.vn

thương[3], quả nhiên có thể thấy được so đấu nội lực là rèn luyện lực lượng , không khỏi hé miệng cười.

[3] là chỉ trong cuộc giành giật, cả hai bên đều bị tổn thương, chẳng có bên nào được lợi cả.

Nụ cười của nàng thập sự quyến rũ ôn nhu, không khỏi làm cho những thiếu niên chung quanh mặt đỏ tim đập.

Giờ phút này, Tiết Phong hạnh phúc nhìn Tuyết Nhan, khuôn mặt sáng rỡ, càng cảm thấy cả người phiêu nhẹ .

Lúc trước, hắn đại biểu cho Tuyết Sơn Phái tham dự đại hội luận võ , luôn có tư tưởng "Mỹ nhân là nhất, luận võ là thứ hai", dù sao, thiếu niên nào mà không có tư tưởng đó? Mà đệ tử Tuyết Sơn Phái ở trong chốn giang hồ tiêu sái nhất, áo trắng hoa cẩm, áo dài thanh nhã, làm hiệp nữ giang hồ mặt đỏ tim đập, thiên kim quý tộc thế lực lớn thì ân cần, mắt thấy các nàng mỹ mạo như Hoa, thanh lệ kiều mỵ, vốn tưởng rằng chính mình nhất định có thể ôm mỹ nhân về, ai ngờ nửa đường lại gặp cái Mộ Dung Thanh Li đáng ghét đến.

Nghĩ về Mộ Dung Thanh Li, Tiết Phong nhịn không được cắn chặt răng... Chẳng qua chỉ là cái thứ tiểu bạch kiểm, chẳng qua là tiểu thiếu gia của Mộ Dung thế gia, chẳng qua là đệ tử của vô cực thiên tôn . Ai ngờ các nữ tữ giang hồ lại trở mặt như lật sách, thiên kim quý tộc cũng không hiểu sao trở nên rụt rè, tranh giành tình nhân, ngầm phân cao thấp, trong mắt làm sao còn có bóng dáng sư huynh đệ bọn họ nữa ?

Chuyện này làm bọn hắn tâm tình sa sút, anh hùng hụt hơi, vô tâm ham chiến[4].

[4]không còn tâm trạng chiến đấu

https://thuviensach.vn

Nhớ lại vết xe đổ, sắc mặt Tiết Phong bỗng nhiên biến ảo, tâm thần không yên nhìn về phía mỹ nam tử cẩm y hoa phục kia đứng ở xa xa , chỉ mong mỹ nhân bên cạnh hắn sẽ không giống như dong chi tục phấn[5] bình thường, bị Mộ Dung Thanh Li mê hoặc đến thần hồn điên đảo! Ngay cả tên chính họ cũng không biết.

[5] ý chỉ các cô gái bôi son trát phấn tầm thường.

Ngôn xảo bất xảo[6], Tuyết Nhan vừa vặn ngẩng đầu lên, theo ánh mắt của hắn nhìn thấy, nhìn thấy người dưới tàng cây là vị nam tử tuyệt mỹ.

[6] ý nói là nói dối nhưng cũng không phải là giả.

Chỉ thấy kia nam tử mặc cẩm bào màu trắng , bên hông lộ ra ngọc bội màu lam sáng bóng , mày kiếm xéo tà khí, mắt phượng mị sắc thiên thành, câu hồn đoạt phách, trong lúc nhìn quanh, sâu thẳm khôn cùng, ngạo khí bức người. Hắn đứng dưới tàng cây chuối tây , chim yến bay xung quanh, làm nổi bật lên, trông rất đẹp mắt, nơi đó nhìn lại các mỹ nhân chúng tinh phủng nguyệt, lại giống như chỉ có một mình hắn, cao thượng Như Nguyệt, Tuyết Nhan ẩn ẩn cảm thấy chính mình từng gặp qua hắn ở nơi nào đó, nếu không có nhớ lầm, lúc trước nàng từng gặp qua nam tử này, nhưng rốt cuộc là cảm thấy có cái gì đó không đúng, trong lúc suy tư, Tuyết Nhan lại nhịn không được nhìn đôi mắt của hắn.

Chẳng qua, nhìn sơ qua hắn thì cỡ hai mươi tuổi , nếu mười năm trước, nhất định là mỹ nam tuyệt sắc... Thấy nàng dường như cũng bị Mộ Dung Thanh Li hấp dẫn, Tiết Phong âm thầm sốt ruột, hoảng hốt nói: "Sư muội, tiểu tử kia rất kiêu ngạo , không để ai ở trong mắt đâu , không phải người tốt, trăm ngàn đừng bị hắn lừa!"

Nghe vậy, Tuyết Nhan hơi hơi nhíu mi, có chút khó hiểu.

"Còn có, nử tữ bên cạnh hắn đều tranh giành tình nhân với nhau, tranh đấu gay gắt, ngươi đấu không lại các nàng ."

https://thuviensach.vn

"À~!" Tuyết Nhan mỉm cười, làm như hiểu được chút cái gì, ánh mắt đảo qua nữ tử này, chỉ thấy các nàng ngụy trang cao quý thanh nhã, trong ánh mắt che giấu có địch ý lẫn nhau, nàng xem ở trong mắt, cười dưới đáy lòng.

Lúc này, luận võ trên đài cũng đào thải[7] vài tên đệ tử đại môn phái, chỉ thấy một gã thiếu niên phóng ra nội lực của thân thể, dùng sức đánh một chưởng ở mặt trên tấm bia đá Thanh Long, tấm bia đá lập tức cảm ứng được, lóe ra tia sáng màu xám.

[7]Lượt bỏ bớt đi.

"Nội lực tứ đoạn, tốt lắm, kế tiếp."

Ngay sau đó tấm bia đá Thanh Long hiện lên hào quang màu xanh, đúng là nội lực ngũ đoạn.

Quả nhiên là anh hùng xuất chúng, mọi người ở đây hết sức cảm khái, chốc lát tấm bia đá lóng lánh ra màu vàng đẹp như hoa , chỉ thấy hào quang bắn ra bốn phía, ánh sáng chung quanh không ngừng bắn ra, bình phán giả[8] ánh mắt ngưng trước mặt cô gái này, khuôn mặt băng sơn hiếm thấy được nụ cười trên mặt.

[8]Tương tự như ban giám khảo

"Nội lực lục đoạn."

Tiếng nói vừa dứt, trong đại sảnh nhất thời ồ lên, một đôi mắt cực nóng nhìn chằm chằm cô gái xinh đẹp trên đài.

Thiếu niên dự thi sắc mặt cũng lâm vào biến đổi, ánh mắt toát ra không thể tin, nội lực lục đoạn, thật sự là khủng bố, tuy rằng vô cực thiên tôn đem nội lực phân thành mười hai đoạn, nhưng ở ngũ đoạn, mỗi lần đột phá một đoạn, cần một đoạn thời kì dài, từ ngũ đoạn đến lục đoạn ít nhất cũng cần

https://thuviensach.vn

đến ba năm, chuyện này đối với bọn họ mà nói là khó có thể vượt qua Thiên Tiệm, ước mơ mà không thể thành.

Giờ phút này, khuôn mặt cô gái không khỏi tươi cười đắc ý, hôm nay, nàng mặc trang phục màu đỏ, nhìn qua xinh đẹp nóng bỏng, tuy rằng dung mạo của nàng ở giữa chúng nữ không tính xuất sắc nhất , nhưng nàng ở trong mắt mọi ngườ iđã là ánh sáng ngọc Minh Châu, thiên tài trong thiên tài, tiền đồ không thể tính bằng số lượng.

Nàng đúng là Thần Long Cung nhị tiểu thư —— Duẫn Lâm.

"Chậc chậc, trò giỏi hơn thầy thắng cho lam, Thần Long Cung quả nhiên là không giống người bình thường!" Mọi người ánh mắt sáng quắc, không quên biểu đạt ra loại tình cảm kính sợ đối với Thần Long Cung. Lúc này, Duẫn Lâm ngẩng đầu ưỡn ngực, khóe môi giơ lên độ cong nhợt nhạt , dù sao tâm hư vinh tựa như rất khó tắt được hỏa diễm. Một ngày nào đó, mẫu thân của nàng sẽ vì nàng mà kiêu ngạo, mà không phải vì người kia mà kiêu ngạo, đó là Lâm Tuyết Nhan có tính tình quái gở .

Nhưng mà, nàng hận! Nàng giận!

Lâm Tuyết Nhan vô dụng kia không xứng đáng tí nào, sao xứng trở thành người thừa kế của Thần Long Cung ?

Duẫn Lâm trong lòng thủy chung không thoát khỏi được bóng ma của Lâm Tuyết Nhan, chẳng lẽ nàng phải đắm chìm trong giấc mơ tươi đẹp kia chứ, ngược lại cực kì khó chịu, xoay chuyển ánh mắt, lại ngoài ý muốn nhìn thấy một mỹ nhân kiều mỵ như Hoa, chung quanh tầm mắt nam tử toàn dừng ở trên bóng dáng kiều mỵ kia , ánh mắt bốc lửa, khi Duẫn Lâm thấy rõ người kia , lập tức không thể tin trợn tròn ánh mắt.

Lâm Tuyết Nhan? Nàng sao lại ở chỗ này?

https://thuviensach.vn

Kinh ngạc qua đi, Duẫn Lâm lập tức lộ ra vẻ mặt hèn mọn , thanh âm sẵng giọng từ trong miệng toát ra: "Lâm Tuyết Nhan, ngươi còn có mặt mũi đến chỗ này?" Tuy rằng, giọng nói của Duẫn Lâm chỉ dùng ba phần nội lực, nhưng những người trong võ lâm, thính lực rất tốt, nghe vậy, mọi người ánh mắt đột nhiên dời đi, không biết đã xảy ra chuyện gì?

Tuyết Nhan nghe vậy, cằm hơi giơ lên, ngước lên nhìn cô gái trên đài .

Trong lòng phỏng đoán , nàng, rốt cuộc là ai?

Thuở nhỏ Lâm Tuyết Nhan thân thể yếu ớt gặp nhiều bệnh, tính cách quái gở, không hợp đàn đúm, không xuất hiện những nơi náo nhiệt ồn ào, Thần Long cung chủ Phương Ngọc Dung cũng không muốn cho Tuyết Nhan can thiệp vào chuyên đó quá sâu, vì thế cho nàng làm kế thừa chủ vị Thần Long cung , cứ tưởng rằng Lâm Tuyết Nhan đưa vào trong Vô Cực Môn, cố học tập bồi dưỡng thêm nguyên thuật, thì nàng sẽ là võ giả mới ra đời, cho nên đa số vũ lâm nhân sĩ chưa từng nghe danh hào của nàng, tự nhiên không biết Lâm Tuyết Nhan là người phương nào, Duẫn Ngọc đột nhiên kinh hãi, bay nhanh hướng Tuyết Nhan đi đến.

Tuyết Nhan sắc mặt vẫn chưa kinh hoảng, nhưng trong mắt nàng đã nhìn nữ tữ trên đài không tốt, trong lòng rùng mình, giương mắt nhìn về phía Tiết Phong bên cạnh, đôi mắt xinh đẹp giống nhau ý đang muốn hỏi : nàng là ai?

Tiết Phong ánh mắt cực nóng, rồi giải thích: "Nàng này chính là Thần Long Cung nhị tiểu thư, tên là Duẫn Lâm."

Tuyết Nhan thật dài "À~" một tiếng, trong lòng đại khái hiểu được rằng, nàng nghe từ trong miệng thị nữ biết được, chính mình và nhị tỷ Duẫn Lâm quan hệ cũng không hòa hợp, hôm nay vừa thấy, có thể thấy được thực tế ra sao!

https://thuviensach.vn

Lúc này Duẫn Lâm bày ra tư thái mình là cấp trên, ánh mắt khiêu khích nhìn Tuyết Nhan, chỉ còn chờ Tuyết Nhan xấu mặt, ai ngờ nàng đối với chính mình hờ hững, nghĩ rằng Tuyết Nhan ngày thường vô lý không ai chịu nỗi, đối với nàng còn có ba phần cố kỵ, không nghĩ tới lại làm cho nàng mất mặt trước mọi người, thật đúng là càng ngày càng không hiểu quy củ, mẫu thân đối với nàng thật sự rất dung túng .

Tuy rằng người trong giang hồ không biết Lâm Tuyết Nhan, nhưng đệ tử Vô Cực Môn nghe thấy đại danh Lâm Tuyết Nhan, có thể nói như sấm bên tai.

Nàng gần đây sở tác sở vi, người Vô Cực Môn biết về nàng khá rõ.

Một vị đệ tử Vô Cực Môn mân môi, trên mặt như cũ khó nén vẻ châm chọc: "Lâm Tuyết Nhan, ngày thường không học vấn không nghề nghiệp, không có tư chất tập võ, kinh mạch đi ngược chiều, võ công đứng thứ nhất đếm từ ngược lên trên trong danh sách đệ tử, không nghĩ tới rất cố chấp đối với tam sư huynh, thật đúng là không biết lượng sức!"

"Tam sư huynh là người giỏi giang xuất chúng, tại sao phải thích nàng?"

"Hì hì, ta nghe nói Lâm Tuyết Nhan vụng trộm yêu say đắm công tử Mộ Dung Thanh Li, thường thường lén trốn sau viện rình coi công tử Mộ Dung , rất là đáng khinh, thậm chí còn bị người khác mắng là tiểu tặc."

"Azz! Lâm Tuyết Nhan này đem mặt mũi Vô Cực Môn mất hết !"

Mọi người đều nghị luận, đem tất cả các từ ngữ khó nghe nhất như sóng triều dũng mãnh rót vào trong tai Tuyết Nhan, mà nàng lẳng lặng nghe lời nói của mọi người, mặt không chút thay đổi, làm người ta đoán không ra tâm tư.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Duẫn Lâm Khiêu Khích

Duẫn Ngọc đứng ở một bên, con mắt lạnh giá, lạnh như u đàm.

Nghe lời nói của mọi người chửi bới Tuyết Nhan, mày kiếm của hắn hơi nhăn lại, sắc mặt phát ra âm trầm, Lãnh ý bung phát ra. Rốt cục, Duẫn Ngọc không thể nhịn được nữa, toàn bộ nội lực tụ tập trong đan điền, hét lớn một tiếng nói: "Đủ rồi! Ở đây là Thần Long Cung, Lâm Tuyết Nhan là nữ nhi của Thần Long cung chủ, cũng là muội muội của Duẫn Ngọc ta, bất kỳ ai nếu đem bàn tán những lời đồn về Lâm Tuyết Nhan ra ngoài, chính là phản Thần Long Cung!"

Mọi người bị nội lực Duẫn Ngọc mạnh mẽ chấn động, truyền vào tai lại kêu ông ông, khiếp sợ rất nhiều, bỗng nhiên nhớ lại chính mình đang còn trong Thần Long Cung, phải giữ thể diện cho Thần Long Cung , đành phải ngượng ngùng im tiếng.

Nam tử tuyệt mỹ dưới tàng cây, nhìn chằm chằm Duẫn Ngọc,cuòi như không cười, nhẹ nhàng nhu lỗ tai.

Tuyết Nhan tuyệt đối không nghĩ tới người thay chính mình nói ra dĩ nhiên là Duẫn Ngọc, giật mình, nghĩ lại điều này, đoán rằng hắn không muốn mất mặt mũi của Thần Long Cung, mà nàng là loại người tri ân báo đáp, người thích ghét nàng đối xử rất rõ ràng, đáy lòng đã ẩn một chút cảm kích đối với hắn.

https://thuviensach.vn

Thấy Duẫn Ngọc thiên vị Tuyết Nhan, trên mặt Duẫn Lâm không nhịn được , hàm răng cắn chặt cánh môi, trong lòng không chịu cam lòng.

Nếu mẫu thân không thiên vị Lâm Tuyết Nhan, tu hành ở Vô Cực Môn chắc chắn là nàng, cũng không phải là Lâm Tuyết Nhan, nàng thật sự không giống Duẫn Ngọc, mười sáu tuổi đã là cao thủ có thất đoạn, nàng bây giờ luyện thành lục đoạn, cũng nhờ kết quả sau khi sử dụng đan dược mà thôi, Duẫn Lâm càng nghĩ càng não ruột, trên mặt lúc xanh lúc trắng, tựa như đang mở một cửa hàng nhuộm màu, ánh mắt xoay chuyển, bỗng nhiên nảy ra được một kế hay.

Nàng đi đến trước mặt Tuyết Nhan, ánh mắt thâm thúy, nàng biết rõ muội muội này đầu óc đơn giản, ở trong Vô Cực Môn nàng có thanh danh rất tốt, chỉ muốn làm cho Mộ Dung Thanh Li để ý nàng một chút, giả mù sa mưa nói: "Tuyết Nhan, lúc trước tỷ muội chúng ta chưa bao giờ luận bàn với nhau, ngươi là đệ tử Vô Cực Môn, ở Vô Cực Môn tập võ nhiều năm, ngươi có dám cùng ta tỷ thí hay không?"

Tuyết Nhan vi mắt giật mình, nheo lại ánh mắt nhìn nàng.

Nàng bỗng nhiên tiến đến bên tai Tuyết Nhan, môi gợi lên: "Ta vụng trộm nhượng bộ cho ngươi, như thế nào?"

Ở một bên Tiết Phong há rộng mồm nhìn Tuyết Nhan và Duẫn Lâm, không nghĩ tới mỹ nhân bên cạnh chính là Thần Long Cung Tam tiểu thư, là Lâm Tuyết Nhan mà mọi người thường mắng là trơ trẽn, đối với Mộ Dung Thanh Li khăng khăng một mực, trời ạ! Hắn trừng to mắt, cũng không chịu tin tưởng chính mình nghe được !

"Duẫn Lâm, không thể hồ nháo." Duẫn Ngọc nhìn Duẫn Lâm, mặt nhăn mày nhíu lại.

"Đại ca." Duẫn Lâm không nghĩ tới Duẫn Ngọc còn thay Tuyết Nhan xuất đầu, cười lạnh nói: "Chính là luận bàn mà thôi, cũng sẽ không có

https://thuviensach.vn

người chết."

"Ngươi là nội lực lục đoạn, Tuyết Nhan là nội lực một đoạn, nàng sẽ không thử sức với ngươi." Duẫn Ngọc lạnh lùng nhìn nàng.

"Ngươi sao biết nàng không tỷ thí với ta?" Duẫn Lâm cũng mặc kệ, quay đầu nhìn về phía Tuyết Nhan, lời nói thẳng thắng uy hiếp, "Ê ! Lâm Tuyết Nhan, chẳng lẽ ngươi không muốn chứng minh rằng chính mình không bao giờ sai hay sao?"

"Tỷ tỷ muốn như thế nào?" Tuyết Nhan liếc mắt nhìn nàng, dường như không lâm vào sở động.

Duẫn Lâm thâm hít một hơi thật sâu, cho tới bây giờ đều chỉ có nàng trêu đùa Lâm Tuyết Nhan, chẳng lẽ Lâm Tuyết Nhan bỗng nhiên phản kháng lại?

Nàng cơ chân vừa động, đi đến trước đài, đối mặt với mọi người, sắc mặt chốc lát trở nên điềm đạm đáng yêu, tựa như thay đổi một con người khác, chỉ nghe lời nói thản nhiên của nàng giống như đang tự trách bản thân phiêu ra: "Các vị bằng hữu Vô Cực Môn, xá muội còn nhỏ tuổi, nay nàng nháo thành các loại tư tưởng gièm pha này, chỉ trách chúng ta không có để ý dạy dỗ nàng thật tốt, nhân phi thánh hiền, thục có thể vô quá, Tuyết Nhan đã bế môn quá mười lăm ngày, cũng không phải vì tinh thần sa sút, mà do bế quan ở Thần Long Cung tu luyện."

Mắt nàng tối sầm lại, giống như là bộ dáng chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, thở dài: "Ta lúc này thỉnh cầu muội muội cùng luận bàn vũ kỹ! Để chứng minh cho xá muội thấy mình luôn đúng, tuyệt đối không giống như lời của mấy vị vừa nói."

Nay, Duẫn Lâm ở trước mặt mọi người sử dụng đến nội lực cao nhất, đưa ra lời khiêu chiến có tư cách nhất, dư quang của nàng xoẹt hướng Lâm Tuyết Nhan, chỉ còn chờ con cá mắc câu.

https://thuviensach.vn

Mọi người không rõ cho nên đều nghị luận.

Thật là một nữ tử giả nhân giả nghĩa, thực không hiểu trước kia Lâm Tuyết Nhan bị nàng trêu đùa cho đến đường cùng như thế nào? Tuyết Nhan lạnh lùng cười, ánh mắt mang theo khinh thường, nàng vốn là người có tâm hướng về y học, cũng không phải là người nhu nhược. Nàng muốn nhìn Duẫn Lâm này uống loại thuốc gì? Vì thế Tuyết Nhan bước đều, đi ra đám người, hướng trước đài đi, khóe miệng bứt lên một độ cong khinh miệt: "Tỷ thí vũ kỹ... Duẫn Lâm tỷ tỷ thật đúng là người có tâm!"

"Nhan nhi, đừng đi." Duẫn Ngọc muốn cản lại, hắn không rõ tâm tư Duẫn Lâm.

Dưới tàng cây chuối tây, mỹ nam tử kia trương ra khuôn mặt anh tuấn hơn người, mang theo ý tứ hàm xúc không rõ ý cười, nháy mắt tản mát ra nan chắn sức quyến rũ, thật sâu hấp dẫn ánh mắt nữ tử chung quanh!

"Ngọc ca ca, tỷ tỷ nói đúng, chẳng qua là luận bàn mà thôi, cũng sẽ không chết người!" Tuyết Nhan liếc mắt nhìn Duẫn Lâm, bỗng nhiên nở nụ cười, mị nhãn như tơ, trong đôi mắt hiện lên quang mang động lòng người, da thịt tuy rằng tái nhợt, lại sinh ra rạng rỡ sáng chói, có vẻ thanh lệ thoát tục, càng động lòng người.

"Tỷ tỷ, một trong chúng ta đánh thua mới thôi, như thế nào?"

"Hảo."

Quy định trong giang hồ, luận bàn vũ kỹ không thể dùng nội lực, không có gì nguy hiểm, nghi hợp tình hợp lý, chẳng qua vũ kỹ cao thâm gần giống như có thể làm người ta trọng thương thậm chí chết, tất cả mọi người trong giang hồ cho rằng hai tiểu bối làm sao mà hiểu được vũ kỹ cao thâm, trong lòng cũng không thèm để ý.

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhan lòng hai bàn tay trong tay áo, nghiêng đầu nhìn nàng, khóe môi mang theo ý cười chê bai, có lẽ ngoại nhân cũng không biết năng lực của Lâm Tuyết Nhan, nhưng Duẫn Lâm tại sao không biết kinh mạch của nàng đi ngược chiều, thân thể suy nhược. Lấy thân thể Lâm Tuyết Nhan, bất luận nội công cùng ngoại công, toàn bộ không thể tu luyện theo chiều sâu, bởi vì đã là phế nhân không thể tập võ được nữa.

"Đợi chút, Tuyết Nhan muội muội, ta muốn cùng ngươi đánh cuộc." Duẫn Lâm thấy nàng mắc mưu, trên mặt hơi hơi trồi lên ý cười.

"Đánh cuộc gì?" khóe miệng Tuyết Nhan trồi lên một chút thản nhiên cười, chờ xem diễn.

"Bằng hữu các phái trong giang hồ làm chứng, nếu như ngươi thắng ta, ta sẽ đem phần thưởng của đại hội luận võ, toàn bộ Phong Long Chi Ngọc và Kim Hoa Ngọc Lộ đều tặng cho ngươi, như thế nào?"

Lời nói của Duẫn Lâm một chữ không rơi rót vào trong tai mọi người , nhất thời, trong đây sôi trào.

Phong Long Chi Ngọc chẳng những có giá trị xa xỉ, nghe nói bên trong còn che giấu bí mật không cho người nào biết, Kim Hoa Ngọc Lộ chính là là đan dược thánh phẩm, sau khi dùng có thể tăng thêm ba năm nội lực tu vi, thứ quý giá thế này, có thể dễ dàng tặng cho người khác sao? Dùng loại bảo bối này làm tiền đặt cược, hơn nữa đối phương là Lâm Tuyết Nhan có thanh danh không tốt, thật sự là vũ nhục hai kiện bảo bối này!

Nghe vậy, Tuyết Nhan híp mắt, mặt lộ vẻ trầm tư.

Phong Long Chi Ngọc nàng từng nghe nói qua, nhưng thật ra Kim Hoa Ngọc Lộ rất hiếm lạ, có thể gia tăng ba năm tu vi, không biết Thần Long Cung chỉ có hai viên Kim Hoa Ngọc Lộ, Duẫn Lâm đã vụng trộm dùng một viên, nội lực mới thăng tới lục đoạn, thắng đại hội luận võ lần này, nàng còn

https://thuviensach.vn

phải thắng để đem đan dược lặng lẽ trả lại, nên không làm cho Lâm Tuyết Nhan có khả năng thắng cuộc.

"Hảo, ta đáp ứng." suy tư nãy giờ, Tuyết Nhan liền gật đầu, không có lý do gì không tiếp thụ.

"Chẳng qua ta cũng có một điều kiện." Duẫn Lâm khóe miệng nhướn lên, thuật thả câu [1] là sở trường mà nàng am hiểu nhất , Tuyết Nhan ở trong mắt nàng chẳng qua chỉ là điều cực xuẩn con cá ngu xuẩn, dùng mồi câu dụ dỗ một chút, rất nhanh liền có thể mắc câu.

[1] là phương pháp mồi dụ cá mắc câu, ở đây ám chỉ người ví như cá.

"Mời nói."

"Tuyết Nhan muội, nếu ngươi thua , ngươi phải rời khỏi Vô Cực Môn, lấy tư cách đệ tử Vô Cực Môn tặng cho ta, như thế nào?"

Ngữ lạc, Tuyết Nhan đã hiểu được ý đồ của nàng, nguyên lai Duẫn Lâm ý đã thể hiện rõ ở trong lời, Vô Cực Môn? Nàng tuy rằng không rõ ràng Vô Cực Môn là môn phái như thế nào, nhưng có thể làm cho Duẫn Lâm không từ thủ đoạn như thế, quanh co lòng vòng thiết kế nàng, nhất định ở trong chốn giang hồ phải có được địa vị cao nhất, kỳ thật để đệ tử có thể ưu việt được, danh lợi song thu không nói chơi, có lẽ cái giá phải trả không chỉ đơn giản như vậy, một khi đã như vậy, nàng tuyệt đối cũng sẽ không làm cho Duẫn Lâm thực hiện được!

"Hảo." Tuyết Nhan trả lời vừa thanh thúy vừa lưu loát.

Trong lòng Duẫn Lâm cười lạnh, Lâm Tuyết Nhan này vẫn ngốc như vậy! Mới vừa rồi cứ nghĩ rằng nàng có điều thay đổi, xem ra chỉ là ảo giác, chính mình nói có vài câu, là có thể dễ dàng đem nàng đùa bỡn rồi.

https://thuviensach.vn

Nửa khắc sau, mọi người vây quanh ở đại hội Thần Long Cung, người tấp nập, đệ tử Vô Cực Môn mang bộ dáng xem kịch mặt vui vẻ vô cúng, tư chất của Lâm Tuyết Nhan bọn họ hiểu rất rõ, thế nhưng cùng người đứng đầu về vũ kỹ ở Thần Long Cung Duẫn Lâm, rõ ràng là tự rước họa vào thân! Đương nhiên cũng có người cho rằng thật là nhảm nhí, càng nhiều người thì muốn xem náo nhiệt một chút.

"Duẫn công tử, ngươi nói, Tuyết Nhan có thể thắng sao?" Tiết Phong đứng bên cạnh Duẫn Ngọc, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm bóng dáng xinh đẹp trong sân.

Duẫn Ngọc áp chế trong lòng tức giận với Duẫn Lâm, lạnh lùng nói: " Thuở nhỏ Nhan nhi thân thể gầy yếu, kinh mạch không khoái, nội lực không thể súc cho đan điền, hơn nữa cũng không tinh thông vũ kỹ, lại không có kinh nghiệm đối chiến, cơ hồ là không có phần thắng."

Cái gì? Tiết Phong kinh hãi, cũng bất chấp hình tượng anh tuấn tiêu sái của chính mình, cuống quít chạy đến trước đài, lớn tiếng nói: "Tuyết Nhan tiểu thư, trăm ngàn đừng miễn cưỡng chính mình, cho dù không được, không ai chê cười ngươi đâu."

"Lâm Tuyết Nhan, đi xuống đi! Không cần quăng mặt mũi Vô Cực Môn!" một vị nữ đệ tử của Vô Cực Môn ái mộ Tam sư huynh nói năng lỗ mãng.

"Xem đi! Nữ đệ tử Vô Cực Môn nhất định là đang ghen tị mỹ mạo của Lâm Tuyết Nhan." đệ tử Tuyết Sơn Phái cười nhạt nhìn nàng

"Thúi lắm[2]! Các ngươi ở Tuyết Sơn Phái có gì đặc biệt hơn người, đều là một xú nam nhân mà thôi."

[2] *Đây là một từ chữi thề khá thô tục ở Trung Quốc*

"Ây za, xấu nữ của Vô Cực Môn tức giận!"

https://thuviensach.vn

"Các ngươi... Hỗn đản..."

"Đủ! Trong luận võ không thể huyên náo xôn xao." Các phái đại biểu vội vàng cản lại thủ hạ đệ tử, miễn khiến cho các môn phái chi tranh.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Mộ Dung Thanh Li Là Tam Sư Huynh.

Hai người đứng đối mặt nhau trên đài, nhìn Tuyết Nhan không chút đề phòng nào, Duẫn Lâm cười lạnh một tiếng, nheo mắt lại thoáng yên lặng, hai đấm chậm rãi nắm chặt.

"Tỷ tỷ, nhớ rõ thủ hạ lưu tình." Tuyết Nhan cười nói.

Muốn nàng thủ hạ lưu tình sao? Phải cho nàng thấy thế nào gọi là thủ hạ lưu tình, lặng yên vận công, nội lực chìm vào đan điền, mắt Duẫn Lâm lộ ra hung ác, đạp mặt, thân hình như tên, song chưởng như khúc long, trong gang tấc gần phạm vi Lâm Tuyết Nhan, chưởng lực như gió. Một chưởng này nhìn thì không có gì đặc biệt, nhưng cận khoảng cách Lâm Tuyết Nhan nửa thước, thân hình Tuyết Nhan chợt lóe về phía sau , hoàn toàn tránh thoát chưởng phong của nàng.

Ai ngờ Duẫn Lâm tay phải ở không trung xuất ra một đường cong sắc bén, bắn về phía cánh tay phải của Tuyết Nhan.

Dưới đài có người kinh hô: "Vũ kỹ tuyệt học: móng vuốt sắc bén!"

Duẫn Lâm có nội lực lục đoạn, có thể xuất ra móng vuốt sắc bén , quả nhiên vũ kỹ rất cao.

Nhưng chiêu này thật sự quá mức ngoan độc! Nếu bị đánh trúng, chỉ sợ cánh tay Tuyết Nhan, nhất định bị thương nặng.

https://thuviensach.vn

Mặt Tuyết Nhan không đổi sắc nhìn móng vuốt hướng nàng bắn đến, càng ngày càng gần, tấn công bất ngờ mà đến, ai ngờ nàng vẫn không nhúc nhích, mọi người hồi hộp, nghĩ rằng nàng bị dọa đến nỗi không thể động đậy, thời điểm mọi người ở đây kinh hô đi ra, nàng bỗng nhiên nhẹ nhàng nâng lên bàn tay, tay thoang gấp khúc lại, ở trên không trung mạnh mẽ đẩy lên, thân thể nhẹ nhàng bay ra... thân pháp của Tuyết Nhan quỷ dị, lại không giống như một số chiêu ở Vô Cực Môn.

Duẫn Lâm rất giật mình, nàng vốn tưởng rằng Lâm Tuyết Nhan kinh mạch không khoái, khí huyết đi ngược chiều, nội lực cằn cỗi, tất nhiên không thể thi triển khinh công, ai ngờ Tuyết Nhan thế nhưng tá lực đả lực, tránh đi vài chiêu mà chính mình sở hữu.

Nhìn một màn này, sắc mặt Duẫn Ngọc thoáng kinh ngạc, Tiết Phong lấm chấm xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán.

"Này chẳng lẽ là... Trong chốn giang hồ thất truyền “Tật Phong bước?" Một vị đệ tử giật mình, nhớ rõ năm đó thiên hạ đệ nhất y quán chẳng những y thuật kỹ càng, hơn nữa khinh công cũng là tuyệt nhất, bởi vì thường đi hái thuốc ở vách núi, đơn giản tạo ra "Tật Phong bước", lên núi vào rừng đều dễ dàng hơn, võ nghệ cao cường không thể nói chơi, đáng tiếc, thanh âm của hắn rất thấp, vẫn chưa khiến cho người bên ngoài chú ý.

"Lâm Tuyết Nhan, ngươi chỉ biết trốn sao?" sắc mặt Duẫn Lâm càng ngày càng khó coi, lại vụng trộm vận khởi một chút nội lực.

"Ngươi nói sao?" Tuyết Nhan chê cười nhìn nàng, cánh môi hơi mở, xoay người bay nhanh, thoáng chốc kéo khoảng cách hai người gần lại.

"Sao lại thế này? Này... Điều này làm sao có thể!" Nàng không phải gân mạch không khoái sao? Vì sao tốc độ nhanh như vậy?

Bỗng nhiên, trước người một cỗ kình khí đánh úp lại, hiển nhiên là nội lực!Sắc mặt Duẫn Lâm biến thảm, không kịp tự hỏi, nàng muốn tránh đi, ai

https://thuviensach.vn

ngờ Lâm Tuyết Nhan đã một chưởng bổ trên ngực của nàng, trước mắt Duẫn Lâm tối đen, cả người từ trên đài bay ra ngoài, rơi xuống đất sau đó lại trượt ra xa.

Hết thảy phát sinh quá nhanh, người vây xem cũng không tin nỗi mở to hai mắt nhìn.

"Ngươi thua!" Nhìn Duẫn Lâm nằm trên mặt đất, lại liếc mắt nghẹn họng nhìn trân trối mọi người ở Vô Cực Môn, Tuyết Nhan quyến rũ cười, dung nhan xinh đẹp làm cho các thiếu hiệp tim đập như hươu chạy.

Các đệ tử Vô Cực Môn hai mặt nhìn nhau, đây là Lâm Tuyết Nhan mà bọn họ nhận thức sao? Không phải kinh mạch của nàng yếu ớt, hơi thở không khoái, đối với người tập võ mà nói, một nửa đã là phế nhân, đây là bọn họ cho tới bây giờ không có con mắt nhìn tiểu sư muội, mà có thể một chưởng đánh bại Duẫn Lâm! Chuyện này có thể giỡn được sao?

Tuy rằng, bọn họ nhìn không ra Tuyết Nhan sử dụng cái vũ kỹ gì, nhưng làm cùng thế hệ võ giả, bọn họ mặc cảm. Mới vừa rồi Duẫn Lâm sử dụng vũ kỹ cao thâm—— móng vuốt sắt bén, bọn họ ai cũng vô pháp tránh né, điểm này, bọn họ thật sự chấp nhận thực lực của Lâm Tuyết Nhan.

"Đợi chút, nàng dùng nội lực, ta không có thua!" bỗng dưng Duẫn Lâm nhảy dựng lên, vẻ mặt đầy giận dữ.

"Lâm Tuyết Nhan nội lực một đoạn, vậy cũng kêu là có nội lực?" các đệ tử Vô Cực Môn ánh mắt châm chọc tức khắc từ bốn phương tám hướng bắn ra.

"Hóa ra Lâm Tuyết Nhan nội lực mới một đoạn, nhưng vũ kỹ lại tỉ mỉ, thật sự là hậu sinh khả uý, nhưng Duẫn Lâm chẳng những khi dễ nhỏ yếu, còn ở mọi người trước mặt nói dối." Lập tức mọi người đối với Duẫn Lâm nhìn bằng ánh mắt hèn mọn.

https://thuviensach.vn

"Ta không có nói sai, là thật !" sắc mặt Duẫn Lâm trắng bệch.

"Duẫn Lâm tỷ, tự nguyện chịu thua đi! Không cần lấy cớ, miễn làm cho các bằng hữu giang hồ chê cười Thần Long Cung chúng ta!" Tuyết Nhan giả bộ bộ dáng vô tội, ngồi ở phía bình phán, một bàn tay cầm ngọc bội Phong Long, một bàn tay cầm Kim Hoa Ngọc Lộ, chậm rãi cất vào trong lòng, vẻ mặt thản nhiên động lòng người.

Nàng sử dụng nội lực là thật , Chẳng qua... Là ai làm trái quy tắc pháp luật? Vận dụng nội lực?

Vừa ăn cướp vừa la làng, vị nhị tỷ này cũng không biết xấu hổ?

Tuy rằng khối thân thể này kinh mạch không khoái, nhưng kiếp trước Tuyết Nhan là thiên hạ đệ nhất y quán quán chủ, y thuật tuyệt luân, mười nay mai đã điều trị gân mạch khí huyết thông thuận rất nhiều, lúc sử dụng một chưởng, cũng là thuyên chuyển toàn thân nội lực, chỉ sợ còn phải tu dưỡng mấy ngày nữa mới có thể khôi phục.

"Ngươi... Ngươi..." Nhìn Tuyết Nhan đem bảo bối nhét vào trong lòng, hai mắt Duẫn Lâm lành lạnh, lau đi vết máu khóe miệng, bộ mặt dữ tợn, tức giận đến cả người phát run, chỉ vào Tuyết Nhan, run run nửa ngày nói không ra lời!

"Tỷ tỷ, chớ để kích động, cùng lắm thì Phượng Long Chi Ngọc ta không cần, dù sao ngươi cũng không phải là người đầu tiên lật lọng!"

"Nga!" Mọi người nghe vậy, sắc mặt phẫn nộ, hèn mọn đối với Duẫn Lâm.

Duẫn Lâm nhịn không được lại văng thêm một búng máu, vì sao nàng không sớm phát hiện ra muội muội này lại vô sỉ như thế! Quả thực vô sỉ đến cực điểm!

https://thuviensach.vn

Việc này qua đi, Duẫn Lâm trộm Kim Hoa Ngọc Lộ là việc không thể dấu mãi được, bị Phương Ngọc Dung phạt đến sau núi tu tâm khoảng ba tháng, là do nàng không biết quy củ của Thần Long Cung, ở trước mặt chúng đệ tử trong giang hồ khiêu khích Lâm Tuyết Nhan, lại bị phạt chép 《 kim cương Bàn Nhược Ba La Mật kinh 》 ba ngàn lần, nàng giống như một đứa không biết trời cao đất rộng, có thể nói tự làm tự chịu, khổ không nói nổi.

Hôm sau, sau khi đại hội võ lâm chấm dứt, Tiết Phong lưu luyến không rời cùng Tuyết Nhan cáo biệt, cũng mời nàng nếu rảnh đi Tuyết Sơn Phái làm khách, Tuyết Nhan nghe nói chung quanh Tuyết Sơn dược liệu phong phú, tuyết ngàn năm không tan, tất nhiên liền đáp ứng, Tiết Phong trong lòng toại nguyện, tràn đầy vui mừng rời khỏi Thần Long Cung.

Từ nay về sau, Tuyết Nhan hậu tri hậu giác, biết được nam tử tuyệt mỹ dưới tàng cây chuối tây đó là tam sư huynh của nàng —— Mộ Dung Thanh Li.

Nhưng mà, làm Tuyết Nhan không thể tin là —— Mộ Dung Thanh Li hiển nhiên là thiếu niên có lời nói ác độc ở Mộ Dung phủ mà nàng gặp được, đệ đệ ruột của Mộ Dung Thanh Ca, Mộ Dung thế gia tiểu công tử, từng được nàng xưng là "Chú em" ! Tuy rằng nhoáng lên đã mười năm, kiếp trước kiếp này, bỉ sinh bỉ tử, cảnh còn người mất, hắn lại xuất hiện ở trước mặt nàng, Tuyết Nhan nhịn không được lấy tay che mặt, nhợt nhạt cười.

Xem ra, vận mệnh, quả thật là trêu người!

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 8

Đàn hương trong phòng cũng đã bị nàng đổi thành hương bạc hà, tản ra mùi thơm ngát, thấm vào ruột gan.

Sau giữa trưa, Tuyết Nhan tắm rửa xong, làn da càng thêm trong suốt như Ngọc, đẹp không sao tả xiết, nàng vội vàng thay đổi sa y làm từ ti bạc màu trắng, che trụ đường cong hoàn mỹ của nàng, giơ tay nhấc chân vẫn lộ vẻ quyến rũ, toàn thân lộ ra mị hoặc thế nhân Phong Hoa!

Rửa mặt chải đầu xong, Tuyết Nhan ngồi ở trên ghế,sau khi xem qua Phong Long Chi Ngọc lại nhẹ nhàng thưởng thức Kim Hoa Ngọc Lộ, tắt ngọn đèn, xem màu ánh sáng này, đặt ở chóp mũi ngửi, ngửi được dược hương tự nhiên, nàng không khỏi suy tư về thứ này đến tột cùng là chế thành như thế nào ?

Chẳng lẽ nó thật sự có thể gia tăng ba năm tu vi? Vì sao lại quý giá vô cùng?

Suy tư một lát, trong kí ức của Tuyết Nhan nổi lên phương pháp thuật luyện kim, trong đan dược đều nhờ có thành phần kim chúc, hại người rất nặng, khó tránh khỏi chán ghét đối với luyện đan thuật, chẳng qua mai đan dược trước mắt này như là một tác phẩm nghệ thuật, bề ngoài gập ghềnh, nhưng lại tinh xảo tự nhiên, hoa văn, ở giữa còn có khắc thể tự, Tuyết Nhan vội vàng cúi người nhìn thẳng vào , tinh tế thấy, phát hiện đúng là có một chữ "Phượng" .

https://thuviensach.vn

"Kỳ quái, chữ trên đan dược này rốt cuộc ám chỉ cái gì?" Tuyết Nhan hơi hơi nheo lại ánh mắt.

Nàng cứ suy tư về điều này, ở trong phòng đi thong thả vài bước, cũng không cẩn thận đá ngả lăn ghế bên cạnh người.

Không nghĩ tới một loạt phản ứng dây chuyền liên tiếp phát sinh, ghế rớt hướng cái bàn, mặt bàn chớp lên, chúc quang tối sầm lại, ly trà rớt xuống, nện ngay trên ngón chân của nàng, thế nhưng so với chủ mưu còn chính xác hơn, đáng thương nàng võ lâm cao thủ thân thủ nhanh nhẹn, thế nhưng không tránh thoát một ly trà nóng tập kích, thật sự rất mất mặt, nhưng mà làm cho Tuyết Nhan buồn bực nhất là, khối thân thể này vì được nuông chiều từ bé, yếu ớt đến không chịu được, sưng đỏ lên.

Nàng đành phải buông đan dược xuống, cởi hài ra, vén quần áo, thực thê thảm xoa chân.

Lúc này, Duẫn Ngọc nghe được phòng trong dị động, lắc mình tiến vào trong phòng Tuyết Nhan.

Đã nhiều ngày hắn như cũ vẫn đảm đương "Hộ hoa sứ giả", tuy rằng mẫu thân Phương Ngọc Dung ra lệnh cho hắn làm, chẳng qua nội tâm của hắn đối Tuyết Nhan có chút đổi mới, tính tình muội muội này đã trở nên tốt hơn! Thân thể cũng dần dần có biến chuyển tốt, nhìn sơ thì cũng biết sử dụng năng lực để bảo vệ bản thân, nhưng hắn lại càng hiểu Duẫn Lâm, vì đạt được mục đích không từ thủ đoạn, tuyệt sẽ không từ bỏ ý đồ, dù sao, Thần Long Cung nhị tiểu thư, nhiều ít gì chiếm được từ gien di truyền của phụ thân Duẫn Bình.

Nhưng mà, Tuyết Nhan đối với Duẫn Bình mà nói, vẫn là cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt, hận không thể trừ chi cho thống khoái, chỉ vì nàng là đứa nhỏ của Phương Ngọc Dung cùng nam nhân khác.

https://thuviensach.vn

Nghe nói, Tuyết Nhan thể chất yếu kém, cũng là do phụ thân Duẫn Bình âm thầm động tay động chân.

Chẳng qua phụ thân Duẫn Bình giỏi về tâm kế, làm việc cực kì cẩn thận, thận trọng, giấu giếm dấu vết, Phương Ngọc Dung tìm không thấy căn cứ gì cũng phải thôi, đành phải vậy, nhưng phát sinh việc này về sau, cảm tình vợ chồng hai người lại xuất hiện khoảng cách, ai có thể nghĩ đến ngày xưa người giang hồ nhân nghĩa tụng giang hồ hiệp lữ, nay đã là bằng mặt không bằng lòng.

"Nhan nhi, đã xảy ra chuyện gì?" Duẫn Ngọc có danh xưng là quân tử, hắn thường thường ở ngoài cửa hoặc là chờ đợi ở nóc nhà, rất ít tiến vào trong phòng Tuyết Nhan.

"Không có việc gì, chân bị đau thôi." Tuyết Nhan đưa ra đôi mắt ngập nước "Điềm đạm đáng yêu" nhìn phía hắn.

Mắt Duẫn Ngọc khẽ nâng, nhìn đến nữ tử trong phòng đường cong mạn diệu, mang theo phong tình vạn chủng, hắn vội vàng cụp mắt xuống, đã thấy Tuyết Nhan vén ra váy dài, lộ ra một mảnh da thịt bóng loáng, Duẫn Ngọc nhìn chân nàng trơn bóng, nao nao, sau đó nâng mắt kỳ quái liếc Tuyết Nhan một cái, trong lòng kinh ngạc nàng lại không mặc nội y! Không khỏi khẽ nhíu mày, cuối cùng dừng ở trên chân ngọc của nàng , nhìn thấy chân của nàng khéo léo mà đáng yêu, khuôn mặt tuấn tú nháy mắt đỏ lên một chút, rất nhanh lại lạnh như băng như trước.

"Ngươi đợi chút, ta gọi là thầy thuốc lại đây." Duẫn Ngọc nhớ tới nam nữ thụ thụ bất thân, gấp gáp hướng ra ngoài đi, mới vừa đi vài bước, bỗng nhiên nhớ lại nữ tử chưa gả không được để chân trần trước mặt ở nam tử , nhất đồi phong bại tục, chỉ có kỹ nữ ở kỹ viện mới có thể như thế, mà thầy thuốc cũng là nam tử, đem hắn đảm đương cũng không ổn, Duẫn Ngọc có chút buồn rầu, dừng một chút nói: "Cái kia... Ta kêu cái nha hoàn tiến vào sẽ tốt hơn."

https://thuviensach.vn

"Không cần , đã không đau nữa rồi ." Tuyết Nhan nhìn bộ dáng Duẫn Ngọc do dự, âm thầm buồn cười.

"Ngươi... Thật sự không có việc gì?"

"Thật sự không có việc gì."

Duẫn Ngọc nhìn chân Tuyết Nhan, lại nhíu nhíu mày dặn dò nói: "Ngươi nhớ kỹ, ngày sau trăm ngàn không được ở trước mặt nam nhân để chân trần, thật không có thể thống."

Trong lòng Tuyết Nhan âm thầm buồn cười, nàng chỉ lộ ra một chân mà thôi, nếu chính mình ở trước mặt hắn mặc áo ngủ váy ngắn, không biết hắn sẽ ngạc nhiên như thế nào? Ngẫm lại chỉ có Mộ Dung thế gia Mộ Dung Thanh Ca lợi hại, làm cho nàng xem trình diễn tuồng đông cung miễn phí, nếu là nam tử kia không phải vị hôn phu của nàng, nàng nhất định phải vỗ tay ủng hộ cho hắn. Nghĩ đến Mộ Dung Thanh Ca, nàng bỗng nhiên lại nghĩ tới Mộ Dung Thanh Li, nghe nói, hắn cùng với Duẫn Ngọc rất thân thiết, sau khi đại hội luận võ chấm dứt, đến bây giờ còn ở lại trong Thần Long Cung.

Tuyết Nhan thất thần một hồi, con mắt vòng vo chuyển, lại dừng ở trên người Duẫn Ngọc, nhịn không được mím môi cười khẽ: "Ngươi cũng không phải là nam nhân khác, ngươi là ca ca ruột của ta, có gì đâu?"

Duẫn Ngọc lập tức giương mắt nhìn nàng, nhìn ánh mắt của nàng có chút cổ quái.

Tuyết Nhan tiếp tục trêu đùa hắn nói: "Chẳng lẽ ngày bé chúng ta không ngủ cùng một chỗ? Chẳng lẽ ngươi chưa gặp qua ta đang tắm rửa bao giờ?"

Hai má Duẫn Ngọc đỏ lên, liên tục lui ra phía sau vài bước, bộ dáng rất là thú vị.

https://thuviensach.vn

Lúc này Duẫn Ngọc gặp bộ dáng Tuyết Nhan không coi ai ra gì, không khỏi cau mày, lẩm bẩm trong miệng: "Ngươi nói ngươi mất trí nhớ , ta căn bản không tin, không nghĩ tới ta có phải ca ca ruột của ngươi hay không cũng không nhớ rõ?"

Nghe vậy, Tuyết Nhan sửng sốt, lời của hắn ám chỉ là... Hắn với Lâm Tuyết Nhan không có quan hệ huyết thống?

Đã nhiều ngày, Tuyết Nhan cùng thị nữ vừa nói vừa cười, có hỏi có đáp, cũng không nương tay đối với các nàng thi triển ngân châm thuật thôi miên, chẳng qua, chuyện tình này nàng quên không có hỏi, nhất là không có hứng thú,thứ hai là thị nữ không dám nói, nàng rất quan tâm phải làm như thế nào để thích ứng hoàn cảnh này, nhưng nàng vạn vạn thật không ngờ là, Duẫn Ngọc, không phải là ca ca ruột của nàng.

Nói đến chuyện này cũng thật dài dòng, hóa ra, Thần Long Cung quân sư Duẫn Bình thần cơ diệu toán[1], ở trong chốn giang hồ có danh hiệu Gia Cát công tử, trước mắt đã thành hôn, ngoại trừ yêu Phương Ngọc Dung, một ngày uống say mèm, mộng chính mình cùng Phương Ngọc Dung sầu triền miên, ai ngờ sau khi thanh tỉnh, phát hiện chính mình lại chiếm đoạt một gã thị tỳ, tức khắc hoảng sợ vạn phần, rồi cấp tiền cho thị tỳ kia, đuổi trở về ở nông thôn.

[1] Thần cơ diệu toán là một tuyệt kĩ có rủi ro cao, tuy nhiên lại mang đến những thành công ngoài mong đợi nếu thành công.

Nào biết thị tỳ châu thai ám kết[2], sau đó vụng trộm sinh ra Duẫn Ngọc.

[2]Theo ta chắc là ám chỉ ý vụng trộm sinh rồi rồi lén lút giấu đi.

Sau khi thành hôn, Phương Ngọc Dung biết được Duẫn Bình có một đứa con khác, cũng không trách tội, đem Duẫn Ngọc đó vào Thần Long Cung, làm bọn hắn phụ tử đoàn tụ.

https://thuviensach.vn

Ai ngờ Duẫn Bình cũng không vui sướng, thậm chí lời nói luôn lạnh nhạt đối với Duẫn Ngọc, chưa bao giờ đem hắn làm con ruột của chính mình.

Nhưng thật ra Phương Ngọc Dung lại ngược lại, đầy quan tâm đối với Duẫn Ngọc, coi như con mình sinh ra.

Sau khi biết được thân thế của Duẫn Ngọc, Tuyết Nhan không nói được một lời, bình tĩnh nhìn Duẫn Ngọc, không nghĩ tới nam tử trước mắt này cũng không phải thuận buồm xuôi gió thiên chi kiêu tử[3], xem ra ở Thần Long Cung, mỗi người đều có chuyện xưa của chính mình, mỗi người đều bất đắc dĩ đối với chính mình, mà nàng và Duẫn Ngọc, đúng là người có đồng bệnh tương liên[4]!

[3] đứa con kiêu ngạo của trời

[4] (Nghĩa đen) Cùng bệnh thì cùng thương xót nhau.

(Nghĩa bóng) Khi người ta cùng ở một hoàn cảnh giống nhau thì người ta thông cảm với nhau.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 9

Mộ Dung Thanh Li nhìn trăng sáng trên bầu trời, gió mát lùa bên cạnh, đêm dài thêm thâm trầm, khó mà ngủ yên được.

Tuyết Nhan đi ra ngoài phòng, chậm từng bước đi trong Thần Long Cung.

Trên con đường lá cây thay phiên phủ một lớp áo màu xanh, lá cây liễu nhẹ nhàng phe phẩy, bỗng nhiên, tiếng sáo du dương từ trong rừng cây truyền đến, làm cho ánh trăng mơ màng vô hạn.

Tuyết Nhan dừng chân, nghiêng tai lắng nghe, bất tri bất giác thời gian trôi qua rất lâu, mà tiếng sáo cũng chưa từng gián đoạn, bốn phía cùng nhau quay xung quanh tre xanh, không khí có chút lạ kỳ, đêm gió thổi qua cành lá phát ra tiếng vang xào xạt, tiếng sáo làm trong lòng nàng xao động bất thường.

Bỗng nhiên, tiếng sáo dừng lại, trong rừng phát ra một tiếng cười khẽ.

Tuyết Nhan giật mình, nghiêng đầu nhìn phía trong rừng, thấy trong bóng đêm thấy một dáng người hân dài đi tới, mỹ nam tử ngọc thụ lâm phong[1], ở dưới ánh trăng dần dần hiển lộ ra dung nhan tuyệt sắc, dáng người hắn nhẹ nhàng, cước bộ phiêu nhẹ, khinh công không hề thua nàng, Tuyết Nhan nhìn Bích Nguyệt[2] và gió lạnh chậm rãi dâng lên, sáng tỏ mà cao ngạo, mà hai mắt của hắn tối như mực giống như một viên ngọc màu

https://thuviensach.vn

đen diệu kỳ chớp động chiếu sáng, chói mắt làm cho nàng mê hoặc choáng váng.

[1]tướng tá oai phong

[2] Mặt trăng tròn như viên ngọc bích

"Ngươi, xem đủ chưa?" Nam tử cười như không cười nhìn nàng.

Tuyết Nhan bĩu môi, nghe giọng điệu hắn, hay là đang nghĩ rằng chính mình thật háo sắc?

Ánh mắt sâu thẳm nam tử lướt qua, gợi môi lên, một cái tươi cười thôi cũng đủ **, hắn chỉ phía trên mặt cỏ, cười nói: "Ngươi đứng yên rất lâu rồi phải không? Có mệt hay không, lại đây, cùng nhau nghỉ ngơi một chút." hắn tùy ý ngồi dưới đất, tôn quý tao nhã, tư thái cao quý giống như đang ngồi trên tọa ỷ hoàng kim, không có nhìn ra một tia mất tự nhiên.

Lúc này Tuyết Nhan xác thực đứng yên thật lâu, nhưng nghe tới khẩu khí của hắn, nàng tùy ý cười, lại coi như không có nghe được, cũng không tức giận: "Ngươi xác định... Thật sự muốn ngồi cùng ta?"

"Đương nhiên, tiểu sư muội của ta." bên môi nam tử tao nhã mỉm cười, coi như rơi vào thế gian tuyệt sắc thần chi, hóa ra hắn đúng là Mộ Dung thế gia tiểu công tử, Vô Cực Môn bài danh vị thứ ba Mộ Dung Thanh Li.

"Chẳng lẽ ngươi không sợ ta háo sắc quấn quít lấy ngươi? Tam sư huynh của ta." Tuyết Nhan cũng rõ ràng ngồi lên, tò mò nhìn thẳng hắn.

"Vì sao sợ ngươi? Ngươi phải biết rằng... loại người như ta chỉ e sợ cho thiên hạ bất loạn !" Trong khi đang nói, Mộ Dung Thanh Li đã tiến đến trước mặt Tuyết Nhan, giọng điệu vừa giống thật vừa giống giả, vẻ mặt cười như không cười, gần thấy, mi của hắn cong liễu, tươi cười túy như

https://thuviensach.vn

Phong, khó nén quanh thân ngạo khí này, tuấn mỹ phàm trần, cái trán trắng noãn như ánh mặt trăng chói sáng.

Tuyết Nhan không khỏi tán thưởng, mười năm , kết quả thiếu niên trưởng thành ở nhà Mộ Dung nhiên là cái thứ họa thủy lam nhan.

Cũng may nàng không phải háo sắc, cũng không dõi theo mặt hắn mà chảy nước miếng.

Tuyết Nhan cười nhẹ, nháy mắt mấy cái, hai tay nắm lại , giương mắt nhìn sao sáng trên bầu trời, đã vượt qua mười năm.

Cứ tưởng kiếp trước của nàng vẫn là vị hôn thê Mộ Dung Thanh Ca, kiếp này nàng đã biến thành nữ nhi của Thần Long cung chủ yêu say đắm Mộ Dung Thanh Li, không nghĩ tới thiên hạ đệ nhất y quán quán chủ, Phong Hoa khuynh thành, y thuật vô song, hai lần lại tái kiến Mộ Dung Thanh Ca cùng Mộ Dung Thanh Li huynh đệ hai người, chẳng lẽ kiếp trước nàng nợ Mộ Dung thế gia cái gì?

Nàng ánh mắt phiêu xa, bỗng nhiên nhớ tới thiên hạ đệ nhất y quán, nhớ tới thân nhân chính mình, nhớ tới hai gã đệ tử Bạch Thuật, cũng nghĩ tới Mộ Dung Thanh Ca, cũng nhớ tới cái đêm đó, nhớ tới đao kia đã từng xuyên qua tim mình, nghĩ tới chính chết rồi... Nàng thậm chí còn không biết chính mình rốt cuộc được hỏa táng ở nơi nào? Chẳng qua thân thể của nàng, chỉ sợ đã biến thành bạch cốt, dài mai địa hạ, hết thảy, hết thảy, thật sự không dám tưởng tượng!

Ai! Thời gian như thoi đưa, tạo hóa trêu người! Tuyết Nhan không khỏi thở dài.

Thời điểm lúc nàng đang suy nghĩ, bỗng nhiên nghe được Mộ Dung Thanh Li thản nhiên nói: "Tiểu sư muội, có người tìm ngươi!"

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, trước mặt Tuyết Nhan đầy sao đếm không xuể, trong mắt ánh vào là tuấn nhan lãnh như băng, đúng là Duẫn Ngọc.

Hắn ánh mắt giống như tên, dáng người thẳng, song chưởng thành quyền, trong ánh mắt mang theo nghiêm khắc trách móc nặng nề, giống nhau đang chỉ trích nàng tùy ý rời đi, Tuyết Nhan không nâng đầu lên, kỳ thật nàng cứ tưởng rằng Duẫn Ngọc đã ngủ, chán đến chết, ai dè lại vụng trộm chạy tới, không nghĩ tới Duẫn Ngọc tận chức tận trách bảo hộ nàng, đã mười hai canh giờ mà còn chưa nghỉ ngơi, chu toàn bảo hộ như thế, thật là làm nàng cảm thấy kinh hãi.

Thấy nàng cúi đầu, Duẫn Ngọc vẻ mặt tuyết tan ba phần, hắn lạnh lùng nói: "Nhớ kỹ, không thể tự tiện ra ngoài, cho dù là hôm nay , lần sau không được ra ngoài vào đêm khuya nghe chưa."

Tuyết Nhan gật đầu, lại nghe Mộ Dung Thanh Li khẽ cười một tiếng, trêu tức nói: " Ca Ca của ngươi thật tốt!"

Duẫn Ngọc lướt qua hắn liếc mắt một cái, lạnh lùng nói: "Chẳng lẽ ngươi không có ca ca?"

Mộ Dung Thanh Li tao nhã mỉm cười, thản nhiên nói: "Tất nhiên là có, nhưng mà đáng tiếc..."

Tuyết Nhan giật mình? Trong đầu hiện ra bóng dáng Mộ Dung Thanh Ca, đáng tiếc... Rốt cuộc đáng tiếc cái gì?

Đem nghi vấn thu ở trong lòng, nàng cười nhẹ, ra vẻ đang trầm tư.

Trên mặt Tuyết Nhan hiện nụ cười tuyệt sắc, trong lòng lại thở dài, mặc kệ đáng tiếc như thế nào, nam nhân kia đại khái đã có người mình yêu, quan to lộc hậu, thậm chí có khả năng nạp thêm mấy thị thiếp mỹ mạo.

https://thuviensach.vn

Nay, nàng đã hoàn toàn buông tình cảm cá nhân đối với Mộ Dung Thanh Ca, nhưng dù sao, sau khi mười năm, cảnh còn người mất, trong lòng của nàng bỗng nhiên có chút tò mò, nhưng nàng vẫn cảm thấy không thoải mái, nàng lại muốn chứng minh cho thế gian này biết rằng trên đời vẫn còn có người tên là Tuyết Nhan.

Vì thế, Tuyết Nhan ngẩng đầu, thật sâu nhìn Mộ Dung Thanh Li, nhịn không được nói: "Đáng tiếc cái gì?"

Duẫn Ngọc nhíu mày, đối với lời nói của nàng thập phần ngoài ý muốn, nàng quan tâm Mộ Dung Thanh Li ca ca sao, chẳng lẽ là yêu ai yêu cả đường đi?

Ánh mắt thu lại, Duẫn Ngọc không nói gì, không biết vì sao, đến nửa tháng, hắn cứ nghĩ rằng nàng đã buông tha dây dưa Mộ Dung Thanh Li, nghĩ đến nàng trở nên nhu thuận như lúc còn nhỏ, nhưng ngay tại tối nay, thời điểm hắn phát hiện Tuyết Nhan lén ra ngoài, trong lòng ẩn ẩn cảm thấy có chút bất an, lập tức đi vào rừng tìm nàng, mà quả nhiên nàng xuất hiện ở bên cạnh Mộ Dung Thanh Li!

Quả thật, nàng đối với Mộ Dung Thanh Li vẫn như cũ là nhớ mãi không quên! Xem ra hắn đánh giá cao nàng!

Mấy ngày nay, sự ẩn nhẫn của nàng đã đến mức giới hạn, hoặc trong lòng của nàng rất khó chịu, hay là đã học xong cách lạt mềm buộc chặt ?

Duẫn Ngọc lạnh lùng nhìn Tuyết Nhan liếc mắt một cái, trong lòng không hiểu sao lại hờn giận đối với nàng.

Tuyết Nhan tự biết bị Duẫn Ngọc hiểu lầm, cũng không buồn bực, ngược lại cho hắn một cái mỉm cười an tâm vô phương, tươi cười mang theo vô hạn phong tình.

https://thuviensach.vn

Lúc này, Mộ Dung Thanh Li cũng liếc mắt nhìn nàng thật sâu, con ngươi đầy tò mò, đôi mắt thâm thúy tối tăm, say lòng người như rượu, làm Tuyết Nhan trong lòng áy náy nhảy dựng, không biết ánh mắt của hắn từ đâu ra mà có thể nhìn thấu lòng người. Vừa nhìn qua đi, hắn vẫn chưa truy cứu Tuyết Nhan vì sao bát quái như thế, chỉ vì hắn không có nhìn đến trong mắt nàng có sự khinh thường, tham lam, si mê, yêu say đắm... Mà ánh mắt của nàng trong suốt như nước, thần quang ly hợp, phảng phất như dòng nước từ suối chảy xuống khe núi, lại phảng phất như gió mát thổi giang sơn, rất động lòng người!

Trừng mắt nhìn, lông mi dài nhỏ của Mộ Dung Thanh Li cong liễu, mỉm cười nói: "Ta nói chuyện đáng tiếc đó là 'Bất hiếu có tam, vô sau vì đại[3], nay Mộ Dung thế gia tứ thế đồng đường[4], nhưng là thế hệ thứ năm thì vẫn không thấy, chỉ vì... Đại ca của ta đến giờ còn chưa có con, rất đáng tiếc!" giọng điệu nói chuyện của hắn tùy ý mà thản nhiên, vẻ mặt lại cao nhã, tựa như đế vương cao quý đang nói với nô tỳ.

[3] Tội bất hiếu có ba: không con nối dõi là tội lớn nhất

[4] Là gia đình có 4 thế hệ cùng chung sống với nhau gồm Ông bà, bố mẹ, con, cháu

Duẫn Ngọc xen vào nói: "Nay đại ca ngươi hai mười bảy tuổi, nên phải nối dõi tông đường !"

Mỉm cười, Tuyết Nhan trừng mắt nhìn tình hình trước mắt, cảm khái ngàn vạn, mười năm , Mộ Dung Thanh Ca cũng đã hai mười bảy tuổi, thời điểm nàng cùng hắn đính hôn, vừa thấy ngày sinh tháng đẻ, thế mới biết chính mình hớn lớn hơn so với hắn hai tuổi, thế mà Mộ Dung lão gia lại không thèm để ý, thậm chí an ủi nàng nói: "Nữ lớn hơn ba tuổi thì ôm thỏi vàng, nữ lớn hơn hai tuổi thì ôm thỏi bạc." Kế tiếp ở bên trong phủ cực lực tôn sùng loại tư tưởng này, lại biến thành mọi người đều biết đến Mộ Dung phủ.

https://thuviensach.vn

Nàng còn nhớ rõ khi mới gặp Mộ Dung Thanh Li, hắn xưng hô với nàng là "Bà già" .

Đối đãi với một nữ tử mà nói, nếu giận lắm thì chỉ có thế thôi.

Nhớ tới việc này, Tuyết Nhan nhịn không được kéo khóe miệng, liếc mắt Mộ Dung Thanh Li một cái, không biết tiềm chất ác độc của hắn còn tồn tại hay không?

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 10

Ba người xuống núi rồi tiếp tục vấn đề về nối dõi tông đường.

Duẫn Ngọc liếc Mộ Dung Thanh Li một cái, lạnh lùng nói: "Nhà Mộ Dung ngoại trừ Mộ Dung Thanh Ca ra, không phải đã có ngươi rồi sao?"

Mộ Dung Thanh Li nhíu mày, lộ ra nụ cười tuyệt mỹ: "Ngươi không hiểu!"

Ánh mắt của hắn dường như vô tình dừng ở trên người Tuyết Nhan, vẫn chưa thấy nàng động dung, thấy hành động của nàng khác với ngày xưa rất lớn, tầm mắt thu liễm, cả người lộ ra một loại trầm ổn cùng với bề ngoài không hề hợp nhau, làm hắn nhìn không thấu tâm tư, Mộ Dung Thanh Li hơi nheo mắt phượng lại, rất mê hoặc người.

Duẫn Ngọc nhíu mày lại nghiêm túc hỏi : "Không biết cái gì?"

Mộ Dung Thanh Li quay đầu lại nhìn cười nhạt, mắt hoa đào nheo lại, thở dài nói: "Đại ca của ta hiện tại đang cô độc, chưa cưới vợ, hết lần này đến lần khác trốn tránh hôn nhân của nhà Mộ Dung, nếu đại ca suốt đời không chịu thành thân , chẳng phải ta cũng cô đơn suốt quãng đời còn lại hay sao?" Miệng của hắn dường như rất hay nói giỡn, nụ cười như khói, cây liễu đung đưa nhộn nhạo trong mưa, mang theo một chút tà khí, một chút phong lưu, tiếng nói nhàn nhạt giống như núi ở giữa một dòng suối thanh khiết.

https://thuviensach.vn

Vạt áo trôi theo lá cây bay nhẹ nhàng trong gió, con mắt Tuyết Nhan cụp xuống , dừng ở lá cây, lông mi mắt đen dài vểnh lên, môi oánh nhuận kiều diễm, ánh mắt thâm thúy.

Trong đầu hiện lên một màn Mộ Dung Thanh Ca và nha hoàn yêu đương vụng trộm, thần sắc dần bừng tỉnh, không nghĩ tới đến nay Mộ Dung Thanh Ca còn lẻ loi một mình! Đáp án này thật sự làm nội tâm của nàng chấn động, nàng vẫn cho rằng Mộ Dung Thanh Ca và con nha hoàn kia vĩnh kết đồng tâm[1], trăm năm hảo hợp.

[1]Vĩnh viễn thủy chung với nhau.

Mặc dù nàng không rõ lắm chuyện gì đang xảy ra, nhưng xem ra, nhân sinh (đời người) mà coi thường việc đời thì thật khó lường!

Mộ Dung Thanh Li cười như không cười chăm chú nhìn nàng, sau một lúc lâu, ánh mắt lại chuyển hướng Duẫn Ngọc, nhàn nhạt nói: "Ngũ sư đệ, ta ở chỗ này đã ba ngày rồi, cả ngày cứ ăn không ngồi rồi, lẽ nào ngươi đã quên lời hứa hẹn lúc trước, lẽ nào không tận tình địa chủ[2], mang ta xuống núi để mở mang kiến thức?"

[2] địa chủ ở đây là ám chỉ chủ nhà, ý trên là chủ nhà phải tận tình.

Nghe Mộ Dung Thanh Li nhắc tới vấn đề xuống núi , lông mi Duẫn Ngọc khẽ nhúc nhích.

Trong Vô Cực Môn, quan hệ giữa hắn với tam sư huynh rất tốt, lúc trước hắn thay Thần Long Cung đi phục vụ ở kinh thành, sinh hoạt chưa quen, liền ở nhờ bên trong Mộ Dung phủ, Mộ Dung Thanh Li chẳng những thay hắn tiến cử trọng thần trong triều, công tử quý tộc, thậm chí còn đảm đương hết toàn bộ chi tiêu của hắn , nay, Mộ Dung Thanh Li đã đến Thần Long Cung, đương nhiên hắn phải cố biểu hiện, ai dè Phương Ngọc Dung lại muốn hắn bảo hộ Lâm Tuyết Nhan khắp nơi, làm cho hắn cả ngày không có một lúc nhàn nhã, thật sự rất buồn bực.

https://thuviensach.vn

"Không thể được... Ta còn phải cùng Tuyết Nhan…" Duẫn Ngọc thật sự cảm thấy khó mà mở miệng.

"Cảm tình huynh muội các ngươi thật tốt!" Mộ Dung Thanh Li ở một bên cười khẽ.

Tuyết Nhan phốc xích cười, con ngươi ngập nước liếc nhìn Duẫn Ngọc một cái, trong lòng sáng tỏ, thong thả nói: "Ai nói con cá và con gấu không thể thôn tính nhau ! Doãn Ngọc ca ca, quả thực mỗi ngày đợi ở trong Thần Long Cung không có ý nghĩa gì, không bằng ngươi dẫn chúng ta cùng nhau xuống núi nhìn xem, càng nhiều người càng náo nhiệt phải không?"

Duẫn Ngọc ngẩn ra, nhịn không được nhìn Tuyết Nhan , không nghĩ tới nàng yêu cầu chính mình xuống núi, thật sự rất kỳ quái, nghĩ lại điều đó, lúc trước nàng dây dưa với tam sư huynh, hận không thể cùng Mộ Dung Thanh Li song tê song phi[3], nay đưa ra chuyện đáng để ý này, chỉ sợ là có ý đồ khác.

[3] cùng đi theo , cùng bay theo.

"Biện pháp này không tệ, nhất cử lưỡng tiện[4], ta cũng đang có ý này."

[4] Làm một việc mà được hai cái lợi.

Mộ Dung Thanh Li cười tán dương, dường như đó không là chuyện gì ghê gớm lắm , cũng giống như chưa từng có một nữ tử nào từng dây dưa với hắn.

Vỗ tay cười, Tuyết Nhan mặt dày nói: "Thật sự là anh hùng chưa chứng kiến làm sao biết."

Nhìn hai vị "Anh hùng" vẫn đang cười như cũ, Duẫn Ngọc hoàn toàn không biết nói gì!

https://thuviensach.vn

Chẳng qua, bây giờ nàng thật sự có ý đồ khác, dưỡng bệnh ở Thần Long Cung nhiều ngày, hết ăn cơm thì qua ăn cháo, cải trắng đậu hủ, trong miệng toàn chỉ là chất đạm nhạt, Tuyết Nhan nuốt nước miếng, nhịn không được nói: "Nghe nói dưới chân núi Thần Long có một Khách Sạn Duyệt Lai rất có danh tiếng, trù nghệ tuyệt nhất Xuất Vân quốc (đất nước Xuất Vân), ngày xưa tổ chức đại hội võ lâm, võ lâm minh chủ đối với rượu và thức ăn ở đó khen không dứt miệng, còn tự mình đề ra một bảng hiệu thích hợp ở nơi đó, không bằng chúng ta đi vào trong đó như thế nào?"

Tuyết Nhan liếm môi, bộ dáng rất là đáng yêu, Duẫn Ngọc sắc mặt ngưng đọng, gật đầu.

Thấy bộ dáng bọn họ như thế, trong mắt Mộ Dung Thanh Li cũng dần dần toát ra ý cười.

Thỏa thuận xong xuôi, Tuyết Nhan liền vui vẻ trở lại trong phòng, cởi đồ, tắt đèn, ngủ... Nửa đêm, dường như nàng cảm nhận được có người ở trong phòng, đứng dậy, lại phát hiện không có bất luận kẻ nào, chần chờ thật lâu, mới đi vào giấc ngủ.

Hôm sau, quả nhiên Duẫn Ngọc mang theo Tuyết Nhan và Mộ Dung Thanh Li cùng nhau đi xuống chân núi.

Dưới chân núi Thần Long là một thị trấn nhỏ mang phong cách cổ xưa, rừng cây tùng cây bách, nước chảy từng nhánh, khói bếp nghi ngút, phạm vi trăm dặm đều là người, mặc dù không tú lệ bằng Xuân Thủy Giang Nam[5], đem ra so sánh cũng kém hơn kinh đô phồn hoa của thời hoàng kim, nhưng lại có một phong cảnh khá thanh nhã, nghe đâu ngày xưa là văn nhân mặc khách[6] có tiếng, giang hồ hiệp sĩ đều khen nơi đây không dứt miệng.

[5]Phía nam sông Trường Giang

[6] "Mặc khách" là từ chỉ những văn nhân thi sĩ cùng những người hoạt động nghệ thuật, mong muốn đem tài hoa, con tim khối óc ra tô đẹp cho

https://thuviensach.vn

đời.

Lại nói Tuyết Nhan khi ra ngoài lại nữ phẫn nam trang, bộ dáng ba người đều là nhân trung long phượng[7], bất luận ở nơi nào, đều là tiêu điểm chú ý của mọi người, lần này xuất hành không đi bằng xe ngựa, ba người ở đầu đường tùy ý nhìn nhìn, kế tiếp liền thẳng tắp chạy về phía Khách Sạn Duyệt Lai.

[7] rồng phượng trong biển người.

Ông chủ khách sạn thấy Duẫn Ngọc công tử tiến đến, lập tức phân phó hạ nhân, thu xếp nơi nghỉ ngơi, đưa tới một bàn tinh xảo gồm rượu và thức ăn.

Hắn biết nếu không thu bạc, Duẫn Ngọc chắc chắn sẽ trả lại gấp đôi.

Phòng nghỉ ở khách sạn lầu 3, không gian tao nhã, không người quấy rầy, ba người ngồi ở bên cửa sổ, nhìn cảnh người đến người đi ngoài cửa sổ, vừa ăn vừa nói chuyện, mặc dù ngày thường Duẫn Ngọc tính tình lạnh nhạt, giống như cự nhân[8] ở nghìn dặm xa xôi, nhưng ở trước mặt Mộ Dung Thanh Li thì rất tùy ý, giới thiệu đại khái về ngọn nguồn cảnh quan của thị trấn Thần Long, lại đàm chuyện giang hồ các phái gần đây có sự tình gì mới mẻ, triều đình mới ban bố chính sách, Mộ Dung Thanh Li bên môi mỉm cười, có khi gật đầu, có khi nói xen vào vài câu, giải thích độc đáo, Tuyết Nhan vừa ăn vừa nghe, rất lâu không nói một lời nào.

[8]là người đưa tin nhưng cũng có nghĩa là cự tuyệt người khác.

Hai người nói chuyện rất vui, thiên văn phong thủy, không chỗ nào không nói, Tuyết Nhan không nghĩ tới người tập võ cũng có nhiều kiến thức rộng rãi như thế?

Mộ Dung Thanh Li là Mộ Dung thế gia tiểu công tử, tập võ chính là phòng thân, ngày thường thì giao bằng hữu khắp nơi, thường có danh xưng

https://thuviensach.vn

là tiểu Mạnh, nên rất hiểu đám đệ tử quý tộc hay quấy rối kia.

Duẫn Ngọc là Thần Long Cung đại công tử, nắm giữ quyền trên vạn người, nắm trong tay một trăm nơi tình báo, đối với những chuyện này chỉ cần vung bàn tay ra giải quyết là xong xuôi.

Tiếp theo hai người nói chút về truyền thuyết Vô Cực Môn, ít ai biết đến chuyện lý thú này, nói nói , vừa vặn nói đến luyện chế đan dược, Tuyết Nhan không khỏi buông chiếc đũa xuống, tỉ mỉ lắng nghe.

Nghe nói, đệ nhất đương kim luyện đan thuật chính là Vô Cực Môn nhị đệ tử —— Phượng U Trần, cũng là nhị sư huynh của ba người, nghe nói trong Thần Long Cung nếu nhìn kỹ hai viên thuốc đó thì sẽ phát hiện ra đó là đan dược trân bảo, cũng do hắn luyện chế .

Mỗi lần Phượng U Trần luyện chế một viên đan dược, mặt trên đều in lại một chữ "Phượng" .

Tuyết Nhan không hiểu vì sao lại khắc trên mặt miếng đan dược, vì sao lại là chữ mới được.

Tuyết Nhan không khỏi nghĩ thầm: "Xem ra đan dược sư (người luyện đan dược)và nghệ nhân thủ công cũng có chỗ tương tự với nhau, thích đánh dấu ký hiệu riêng của chính mình ở mặt trên!”

May mắn Duẫn Ngọc không biết được suy nghĩ trong lòng của nàng, nếu không chắc chắn bị ý tưởng của nàng kích thích.

Chẳng qua, lần đầu Tuyết Nhan nghe đại danh của nhị sư huynh, có chút hứng thú, ngẩng đầu hỏi: "Duẫn Ngọc ca ca, ở trong Vô Cực Môn, ta rốt cuộc có bao nhiêu sư huynh?"

Ôm lấy hai vai, Duẫn Ngọc mặt không chút thay đổi, dừng một chút nói: "Trong Vô Cực Môn đệ tử khoảng năm ngàn người, cứ ba năm đều phải

https://thuviensach.vn

tiến hành bài danh một lần , theo lý mà nói, xếp hạng trên bảng bài danh ở trước ngươi thì chắc hẳn là các sư huynh."

Vẫn ôm hi vọng, Tuyết Nhan đã chuẩn bị tâm lý tốt, hỏi: "Như vậy bài danh của ta, ở hạng bao nhiêu?"

Mặt Duẫn Ngọc không chút thay đổi, nói : "Bài danh của ngươi đứng thứ nhất đếm ngược từ dưới lên trên."

Bỗng nhiên cảm thấy một trận hoa mắt, Tuyết Nhan tựa như bị thiên lôi đánh , hi vọng của mình bị đánh cho đến cháy xém, không nói gì, thở dài, thật sự làm nàng khóc không ra nước mắt, buồn bực thở dài, bỗng nhiên Tuyết Nhan có một loại xúc động muốn rời khỏi Vô Cực Môn.

Chống lại ánh mắt thâm trường đầy ý vị của Mộ Dung Thanh Li, Duẫn Ngọc chậm rãi nói: "Nàng mất trí nhớ rồi !"

Mất trí nhớ ? Mộ Dung Thanh Li tựa vào ghế, liếc nhìn Tuyết Nhan một cái, hai ngày này cùng nàng ở chung, phát hiện rằng nàng xác thực cùng trước kia khác nhau rất lớn.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Kỹ Nữ

Thấy sắc mặt Tuyết Nhan bị Duẫn Ngọc đả kích đến nỗi muốn độn thổ, bỗng nhiên Mộ Dung Thanh Li phát hiện Duẫn Ngọc cũng rất có tiềm chất phúc hắc.

Quả nhiên là gần chu giả xích, gần mặc giả hắc[1].

[1] có nghĩa là những người gần gũi với màu đỏ thì sẽ có màu đỏ (hoặc thành thật), và người mà gần gũi với mực thì sẽ thành màu đen.

Mặt Duẫn Ngọc không một chút thay đổi, thế nhưng lại nói chuyện giật gân!

Hắn hơi ghé mắt nhìn, bên môi nhợt nhạt cười, phảng phất như hoa lê lay động trong gió mát vô cùng phong nhã, gợi môi lên nói: "Sư muội, chỉ cần đứng trong mười người đứng đầu, mới có tư cách được các đệ tử xưng là sư huynh, nhưng người thứ tám, thứ chín, thứ mười đều là những nữ đệ tử, cho nên ngươi chỉ cần có năng lực là yên tâm rồi, xếp hạng thứ mười một là chuyện bình thường."

Nghe vậy, trong lồng ngực Tuyết Nhan thông suốt, thở phào nhẹ nhõm, ánh mắt xoay chuyển: "Ngươi có bài danh đứng thứ ba, như vậy Duẫn Ngọc ca ca có bài danh thứ mấy?"

"Thứ năm." Duẫn Ngọc không kiêu ngạo không siểm nịnh trả lời.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng thấp hơn Mộ Dung Thanh Li, nhưng ở trong Vô Cực Môn, có thể leo lên được vị trí thứ năm trên năm ngàn tên đệ tử thì phải trổ hết tài năng, đương nhiên thực lực không thể khinh thường.

Bình tĩnh nhìn hai mỹ nam tử trước mặt, một người lạnh như băng, một người cao ngạo, một người bài danh thứ ba, một người bài danh thứ năm, mà nàng chỉ có thể nhìn bọn họ từ rất xa , vọng bóng lưng này. Tuyết Nhan bĩu môi, trong lòng không cam chịu, nay thể mạch của nàng suy yếu, công lực không thể khôi phục như trước kia, ở thế giới này chính là kẻ yếu, Tuyết Nhan nghĩ mà tự giễu.

Tuy rằng nàng lại trọng sinh, nhưng nàng, cũng không muốn trở thành kẻ yếu!

Thể chất của nàng ở trong mắt người khác không có phương pháp xoay chuyển trời đất, mà y thuật tinh xảo của nàng cũng chỉ có thể dùng trong thời gian năm sáu năm mới có thể hoàn toàn khôi phục.

Con đường phía trước còn xa, thật sự rất dài !

Rốt cuộc... Còn có biện pháp nào tốt hay không? Tay của Tuyết Nhan chống má, dần dần lâm vào suy nghĩ sâu xa.

Lúc này, dưới cửa sổ khách sạn bỗng nhiên truyền đến tiếng ồn ào nhốn nháo, phá vỡ sự yên tĩnh của thị trấn nhỏ này .

Tuyết Nhan nghiêng đầu nhìn lại, thấy mấy người đang gây sự tùy tiện ở bên ngoài, vốn rằng bản thân không quan tâm những chuyện này, lại phát hiện hai gã lưu manh xấu xa đánh một thiếu niên, do dự, trên người thiếu niên rơi xuống vài quả trứng gà, rơi nát bét, tay năm tay mười của nam tử đánh thiếu niên mấy cái tát, hùng hùng hổ hổ nói: "Xú tiểu tử, mày có miệng lưỡi sắc bén đấy, bố mày giáo huấn ngươi, về sau cút xa ra, chớ không có mắt! Nếu còn dám chống đối lại đại gia, bố mày băm ngươi ra nha con!"

https://thuviensach.vn

Đầu của thiếu niên bị đánh cho cháng váng hoa mắt, ngay cả né tránh cũng không có khí lực.

Mọi người vây quanh ở xung quanh, chỉ trỏ.

"Này không phải đứa nhỏ ở kỹ viện sao?"

"Mỗi ngày đứa nhỏ này đều đi tiệm cầm đồ, chỉ vì muốn cứu mẫu thân của hắn ở kỹ viện, cũng sắp mất hết của cải rồi !"

"Đáng thương đứa nhỏ này nhưng lại trêu chọc người không thể chọc!"

Rất nhiều người thương cảm, nhưng trong số mọi người không có ai can đảm tiến lên giúp cậu bé, huống chi thanh danh kỹ nữ không tốt, ai cũng không muốn tạo quan hệ nào với cậu bé .

Ai ngờ thiếu niên lăn trên mặt đất vài vòng, ngã xuống đất không dậy nổi!

"Xú tiểu tử, giả chết sao?" Nam tử lại đá mấy cú, ai ngờ thiếu niên kia không hề nhúc nhích.

"Đừng... Đừng đánh ..." Tên còn lại phát hiện có chút không thích hợp, vội vàng kéo người nọ, trừng mắt.

Sợ nháo ra tai nạn chết người, hai gã nam tử trẻ tuổi vội vàng rời khỏi nơi đây, sợ gặp phải phiền toái, trong thời gian ngắn, ngay cả mọi người vây xem cũng bỏ đi.

Tuyết Nhan y giả nhân tâm[2], vừa định tiến đến cứu trị, lại thấy mặt Duẫn Ngọc lạnh như băng và Mộ Dung Thanh Li nhếch môi cười lạnh lùng .

[2] Người hành nghề y cứu người thì phải có tấm lòng nhân hậu.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt nàng nhíu lại, thân hình ngừng lại một chút.

Sau một lúc lâu, bỗng nhiên thiếu niên từ trên mặt đất lăn lông lốc bò dậy, phủi phủi tro bụi trên người, nhe răng nhếch miệng nói: "May mắn ta mặc nhiều tầng áo quần."

Bỗng nhiên cậu bé lấy ra hai túi tiền, từ bên trong lấy ra mười lăm lượng bạc, hơn nữa vài ngày trước đó hắn lấy được ba mươi lượng, tổng cộng là bốn mươi lăm lượng bạc, đáng tiếc, đan dược chữa bệnh cho mẫu thân cần năm mươi lượng bạc.

Thiếu niên vi sầu, hắn phải đi nơi nào mới có thể trộm năm lượng đây?

Gãi gãi đầu, bỗng nhiên nghe tiếng người nói: "Tiểu tử, trộm đồ là không tốt đâu!"

Thiếu niên kinh hãi, nghĩ đến bị người khác phát hiện, sẽ bắt hắn đi gặp quan, trong lúc cuống quít, ngẩng đầu, lại nhìn thấy một người thiếu niên tuổi tác xấp xỉ với chính mình, thân mình gầy yếu, dung mạo lại khuynh quốc khuynh thành, da thịt trắng nõn, mũi cao,cánh môi mỏng, mà chính xác chính là nàng, nữ phẫn nam trang Tuyết Nhan.

Nhìn thấy tay đối phương trói gà không chặt[3] bộ dáng yếu ớt, trong mũi thiếu niên hừ ra , vẻ mặt rất khinh thường, đang muốn rời đi, ai ngờ lại nhìn thấy tên vô dụng, nhưng lại dương tay đập ngay cần cổ của cậu, ra tay tật như tia chớp, tức khắc cả người cậu cứng đờ, không thể động đậy.

[3] tả người quá yếu đuối, kém cỏi, chẳng làm được việc gì

"Vì sao lại trộm bạc?" Tuyết Nhan từ trên người hắn sờ bạc, mặt mang ý cười.

Thiếu niên dõng dạc, đang chuẩn bị mở miệng mắng to, lại nhìn thấy Duẫn Ngọc và Mộ Dung Thanh Li từ trong khách sạn đi ra.

https://thuviensach.vn

Gặp đối phương không chỉ có một người, mỗi người đều mang khí độ bất phàm, nhất định là có lai lịch lớn, thiếu niên ở kỹ viện trải qua nhiều năm, cũng biết chút nhiều, biến sắc, luôn miệng cầu xin nói: "Mấy vị công tử, trăm ngàn đừng đem ta đến quan phủ, nương ta bị bệnh, cần bạc để cứu sống, cầu các vị có lòng từ bi, thả ta ra!"

"Nương ngươi bệnh gì? Sao phải trộm nhiều bạc như vậy?" Tuyết Nhan khẽ mở môi, mắt phượng híp lại.

"Ngài không biết đâu, nương ta là kỹ nữ của Thúy Tụ lâu, trên đường thầy thuốc đều không muốn xem bệnh cho kỹ nữ, cho nên ta phải đi cửa hàng mua một chút đan dược."

Mọi người đều biết thầy thuốc không thích xem bệnh cho kỹ nữ, nhưng đều không phải là như thế, kiếp trước Tuyết Nhan rất thường đi kỹ viện, thay các kỹ tử xem bệnh, nhưng mua đan dược là lần đầu nghe nói.

"Đan dược? Rất quý sao?"

"Phải... Đương nhiên rất quý ..." Thiếu niên giật mình, dường như ánh mắt đang nhìn một quái vật.

Mộ Dung Thanh Li cùng Duẫn Ngọc cũng ghé mắt liếc nhìn Tuyết Nhan một cái, trong lòng thầm giật mình, không nghĩ tới nàng bị mất trí nhớ đến loại trình độ này! Tuyết Nhan cũng không biết hiện nay Xuất Vân quốc "Trọng đan khinh y"[4], đan dược còn quý giá hơn châu báu, dân chúng bình thường cũng là mua không nổi .

[4] đan dược quan trọng hơn thầy thuốc

"Ngươi mua đan dược cần bao nhiêu bạc?" Tuyết Nhan nhẹ giọng hỏi

"Năm mươi lượng."

https://thuviensach.vn

"Cái gì?" Tuyết Nhan rút một ngụm lãnh khí, rốt cuộc là đan dược gì, nhưng lại bằng hai năm tiêu dùng của dân chúng bình thường.

"Đây là đan dược có giá thấp nhất rồi? Mấy thứ này, người thường tiêu thụ không nổi ." Thiếu niên ở một bên không biết làm như thế nào nói, mẫu thân của hắn ở trên thị trấn rất nổi tiếng, đáng tiếc do bệnh, lại đem toàn bộ mấy ngàn lượng tiết kiệm dùng hết, tú bà kỹ viện thấy nàng như vậy, không chịu cho vay tiền, vì thế cậu không thể không nghĩ đến biện pháp trộm tiền mua đan dược chữa bệnh.

Tuyết Nhan nâng thiếu niên dậy, ôn nhu nói: "Kỹ viện ở nơi nào? Ngươi dẫn ta đi được không."

Thiếu niên ngẩn ra, không nghĩ tới thiếu niên này cùng tuổi chính mình không chênh lệch lắm, nhưng lại ban ngày ban mặt muốn đi kỹ viện?

"Nhan nhi, ngươi không thể đến nơi đó..." Duẫn Ngọc nhíu mày, muốn nói lại

Chẳng lẽ nàng không biết kỹ viện là chỗ nào? Cái loại địa phương ấy, cô nương trong sạch sao có thể đi nơi đó? Hắn tuyệt đối không bao giờ giao thiệp với cái loại dơ bẩn ấy.

Tuyết Nhan nghiêm mặt lại, nghiêm túc nói: "Ca ca, nếu ngươi không muốn theo giúp ta đi, đừng đi theo ta, nhưng tuyệt đối không được có ý tưởng khinh thường kỹ nữ, tuy rằng thân phận kỹ nữ đê tiện, nhưng các nàng cũng là người, cũng có cha mẹ, cũng sẽ sinh bệnh, cần người chiếu cố, chẳng qua ta đi xem người bệnh mà thôi, ngươi khỏi lo lắng!"

Nghe vậy, Duẫn Ngọc và Mộ Dung Thanh Li ngẩn ra!

Không ngờ tới Lâm Tuyết Nhan có thể nói ra được đạo lý như vậy, thậm chí còn có tâm thông cảm, Mộ Dung Thanh Li gợi môi lên, nói: "Có ý tứ, ta

https://thuviensach.vn

cũng phải đi xem." Hắn ngoái đầu nhìn lại cười, hai mắt mị sắc vốn có, nhìn chằm chằm Duẫn Ngọc nói: "Ngươi có muốn cùng đi với nhau hay không?"

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 12: Là Bệnh Hoa Liễu

Thúy Tụ lâu, nghe nói là một kỹ viện nổi danh nhất trong thị trấn Thần Long.

Ban ngày Thúy Tụ lâu, phong phú tinh mỹ, tráng lệ, mặc dù không người đến người đi, đông nghịt, cầm nhạc đàn sáo, chỉ còn sót lại hương vị son phấn nồng đậm, nhưng vẫn như cũ có thể cảm nhận được hơi thở của ban đêm phồn hoa. Đi vào trước cửa là màu đỏ thắm, thiếu niên gõ cửa, vẻ mặt ẩn lộ ra một tia bất an. Sau một lúc lâu bên trong truyền ra một tiếng rống to : "Ai hả? Sáng tinh mơ mà đi tìm các cô nương sao, đều ngủ hết rồi!"

Thiếu niên cũng lớn tiếng nói: "Ta là Tiểu Tam, mau mở cửa."

Quân nô ngáp một cái, mặt chà xát vào tường, mở cửa ra, thờ ơ liếc hắn một cái: "Hóa ra là tiểu Tam sao! Vì sao không đi cửa sau? Cửa sau lại bị khóa sao? Chết tiệt thật... Còn làm cho người ta ngủ nữa chứ?" Hắn bĩu môi, ai ngờ nhìn thấy ba vị tuấn mĩ phía sau tiểu tam , mỹ nam tử xuất trần thoát tục, Quân nô cả kinh, lắp bắp nói: " Bọn hắn là..."

"Bọn họ tới xem bệnh cho nương ta ." Tiểu tam do dự một chút, hắn cũng không biết vì sao, liền đem bọn họ đến đây.

"Xem bệnh ... Chẳng lẽ là thầy thuốc?"

https://thuviensach.vn

"Cứ cho là vậy đi!"

"Kỳ quái!" Sắc mặt quân nô nghi ngờ, nhỏ giọng xem nhẹ nói: "Hôm nay mặt trời mọc từ hướng tây , vừa rồi có một thầy thuốc đến đây, bây giờ một thầy thuốc lại tới nữa."

"Ngươi nói một thầy thuốc vừa mới đến sao?" Tiểu tam nghi ngờ, nghĩ chắc nghe lầm.

"Đúng vậy, tú bà thay nương ngươi mời đến một thầy thuốc, nghe nói là vì nể mặt tú bà, thậm chí đưa không ít bạc mới mời được người ta, đều nể tình nương ngươi và nàng ngày xưa là hảo tỷ muội , người ta nhưng là thầy thuốc của thiên hạ đệ nhất y quán , rất nổi tiếng đó biết không?"

Nghe nói thiên hạ đệ nhất y quán thầy thuốc, đồng tử Tuyết Nhan co rút nhanh, bỗng nhiên trong lòng trào ra một cảm giác chua sót.

Không biết hiện tại thiên hạ đệ nhất y quán rốt cuộc ra sao?

Tiến lên gác viện, nhấc rèm cửa lên, Tuyết Nhan nhìn thấy trước giường đã có hai người, phía trước người nọ đầu bạc râu bạc trắng, vừa thấy đó là thầy thuốc, còn lại một người là đệ tử cõng cái hòm thuốc, trên hòm thuốc có một hoa văn đó là ký hiệu của thiên hạ đệ nhất y quán.Lúc này mắt phượng của Duẫn Ngọc vừa nhấc lên, đánh giá lão già vài lần, nhớ lại hắn là thần y rất nổi tiếng trong thị trấn Thần long, thì ngay cả Thần Long Cung cũng phải kính hắn ba phần, mà người này ra tay , xác thực là được cứu rồi.

Ánh mắt hắn chợt lóe, nhìn về phía Mộ Dung Thanh Li ở bên cạnh, thấy trên mặt hắn mang theo ý cười dày đặc, vẻ mặt cao nhã mà ôn nhu, giống như hắn là công tử quý tộc cao cao thượng thượng, hôm nay lại cùng bọn họ đi vào làng chơi, ngẫm lại cũng thấy bất ngờ.

"Thầy thuốc, ta, nương ta sao rồi?" Tiểu tam bước lên phía trước vội vàng hỏi.

https://thuviensach.vn

"Bệnh của nương ngươi bất trị, nên sớm chuẩn bị hậu sự đi!" Đệ tử áo trắng thản nhiên nói.

"Thầy thuốc,nương ta còn có thể sống bao lâu?"

"Có lẽ chống đỡ được không quá ba ngày." Mặt của Bạch đại phu không chút thay đổi nhìn hắn, ánh mắt có chứa một tia không kiên nhẫn.

"Cái gì?" Tiểu tam như bị sét đánh, thân mình cứng đờ, hai quyền nắm chặt, liên tục lui lại mấy bước, hy vọng nháy mắt tan biến !

"Nhớ kỹ, chỉ cần mẫu thân ngươi còn sống, bất luận là khi nào, đừng buông tha cho hy vọng." Ánh mắt Tuyết Nhan nhìn thẳng, giữ chặt tiểu tam, an ủi hắn."Ngươi không nhớ rõ ta cũng là một thầy thuốc sao? Để ta xem cho nương ngươi, nói không chừng còn có thể thay đổi được gì."

Nghe lời nói ấy, đệ tử áo trắng cười nhạo: "Dám ở trước mặt Bạch đại phu tự xưng là thầy thuốc, thật sự là quan công diện tiền sái đại đao[1]!"

[1]quan phủ ở ngay trước mặt mà dám đùa giỡn với đại đao.

Tuyết Nhan không muốn tranh chấp cùng hắn, xoay người hướng bệnh nhân đi.

Gặp Tuyết Nhan không để ý tới hắn, trong mũi đệ tử áo trắng hừ ra, nghĩ rằng sư phó của hắn ở thị trấn Thần Long hơn hai mươi năm, rất có danh tiếng, vùng đất dành cho danh y thầy thuốc bọn họ còn tránh xa vài phần , thiếu niên này thật không biết trời cao đất rộng, hắn nhìn về phía Tuyết Nhan, vẻ mặt ngạo nghễ nói: "Tiểu huynh đệ, ở trong thị trấn Thần Long này, sư phó của ta nếu được xưng là người giỏi thứ hai trong ngành y, sẽ không có người nào dám xưng thứ nhất."

Tuyết Nhan khẽ cười một tiếng, bàn tay mềm cuốn quanh sợi tóc đen, cằm trắng như tuyết nâng lên, trên gương mặt có một chút khí tức quyến rũ.

https://thuviensach.vn

Đệ tử áo trắng nói tiếp: "Ngươi trẻ như vậy, chớ là một kẻ lừa đảo?"

Tuyết Nhan lạnh nhạt nhìn chăm chú đệ tử áo trắng, cười lạnh một tiếng: "Ngươi nói ta là kẻ lừa đảo, như vậy là người lừa gạt tài? Hay là lừa gạt sắc ?"

Đệ tử áo trắng lập tức bị ánh mắt của nàng quyến rũ đến mất hồn, hắn theo sư phó xem bệnh, duyệt vô số người, lập tức phát hiện nàng là nữ phẫn nam trang, không ngờ rằng một ánh mắt mà có thể câu hồn như thế, quả thật là nhân gian tuyệt sắc! Nếu là nữ tử, thì tại sao có thể đi lừa sắc? Nếu nói lừa tài, sao trên người nàng có đồ dùng bội sức, đều có giá trị xa xỉ, nếu thật sự là kẻ lừa đảo, cũng không khùng đến mức, tự nhiên đến loại địa phương như thanh lâu đáng khinh thường này mà đi lừa, nhưng mà... Nữ tử tầm thường như thế sao lại đến địa phương này?

Hay là nàng là kẻ có tiền , tiểu thư nhà người ta? Cố ý chạy tới để mở mang kiến thức?

Thật sự là hằng năm mới có một chuyện kỳ quái này, năm nay đặc biệt nhiều!

"Sư phó, nàng là một nữ tử." Đệ tử áo trắng lập tức thay đổi sắc mặt, ở bên tai Bạch đại phu nói.

"Khụ... Một khi đã như vậy, để cho nàng xem đi!" Bạch đại phu khoát tay áo, hắn thật muốn nhìn nữ tử này có bản lĩnh gì?

Tuyết Nhan chậm rãi tiến lên, nhìn thoáng qua nữ tử trên giường nằm, cỡ ba mươi lăm tuổi , sắc mặt tái nhợt, cốt gầy yếu ớt, mặc dù đã bệnh nguy kịch, nhưng có thể thấy được dung nhan tú lệ nàng, nàng khẽ nhíu mày, thấy trên cổ tay nàng đắp một cây chỉ bạc, trong lòng hiểu rõ, xem ra Bạch đại phu kia kiêng kị đụng chạm vào phụ nữ, nhất là nữ tử thanh lâu, sử dụng là phương pháp bắt mạch huyền ti, nếu từ phương thức chẩn đoán này mà nói, sẽ xuất hiện ra sự khác biệt , vì thế, tay nàng gỡ chỉ bạc xuống, tay

https://thuviensach.vn

ngọc khoát lên trên mạch bệnh , sau một lúc lâu, vẫn không nhúc nhích... Thời gian giống nhau đình chỉ, nàng càng trầm mặc thời gian càng lâu, trên mặt đệ tử áo trắng ý cười càng dày đặc.

Tay Bạch đại phu vuốt chòm râu, cúi nửa mắt, còn Tiểu Tam thì gấp như kiến bò trên chảo nóng, vây quanh loạn chuyển.

Mộ Dung Thanh Li xem ở trong mắt, bên môi nổi lên ý cười nhàn nhạt, Duẫn Ngọc nhăn mày lại, không nói được một lời.

Rốt cuộc, đệ tử áo trắng nhịn không được nói: "Ê , tiểu cô nương, đừng suy nghĩ nữa , loại bệnh này ngay cả Đại La thần tiên đến đây, tuyệt đối cũng trị không hết đâu, trừ phi dùng đan dược tục mệnh: kéo dài tánh mạng!"

Không để ý đến hắn, bên môi Tuyết Nhan gợi lên ý cười nhàn nhạt, giương mắt nhìn tiểu tam, ôn nhu hỏi nói: "Mẫu thân ngươi phát sốt mấy ngày? Có xuất hiện thủy đậu không? Có bị ói máu hay không?"

Tiểu tam vội nói: "Sốt ba ngày ba đêm, không có xuất thủy đậu, không có ói máu."

"Làn da có hư thối không?"

"Không... Không có..."

"Thật sự không có?" thanh âm của Tuyết Nhan bỗng nhiên giương lên, tỏ vẻ nghi ngờ đối với câu trả lời của hắn.

Thân mình Tiểu tam ngẩn ra, hắn cũng không nhìn những địa phương khác ở thân thể mẫu thân, chợt nghe nàng lạnh nhạt nói: "Các ngươi đều ra ngoài đi, ta muốn xem da thịt thối rữa của nàng ."

https://thuviensach.vn

Lại thấy Tuyết Nhan kéo rèm lại, lôi mấy người tránh ra, tiểu tam còn chưa phục hồi tinh thần, không biết nàng ở bên trong làm cái gì? Mộ Dung Thanh Li nghĩ rằng nàng và nữ tử bệnh hoạn ở cùng nhau, cũng không để ý, lôi Duẫn Ngọc ra khỏi phòng, đại khái đợi trong thời gian một nén nhang , chợt nghe tiếng dễ nghe từ bên trong truyền ra, giọng điệu không hề do dự, thập phần quả quyết: "Là bệnh hoa liễu, có khả năng trị được!"

Lời nói này như sấm bên tai, sắc mặt của mấy nam nhân ngoài phòng hoảng sợ!

Đầu tiên đệ tử áo trắng kinh ngạc một trận, ngay sau đó, kinh ngạc dần dần biến thành tươi cười châm chọc!

Quả nhiên là nàng chẳng có bản lĩnh gì !

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 13: Bái Nàng Làm Vi Sư

Mọi người tiến vào trong phòng, thấy tóc đen của Tuyết Nhan quấn cao lên, mắt hoa đào trong suốt mà lóe sáng, cái miệng anh đào nhỏ nhắn khẽ mân, hai tay áo sắn lên, mặc dù khuôn mặt non nớt, nét mặt lại cẩn thận tỉ mỉ, xinh đẹp mà bộ dáng của nàng làm cho người không thể hình dung được nàng còn rất nhỏ, nàng từ từ nói: "Nàng bị bệnh hoa liễu, có thể trị được."

"Chờ chút, ngươi nói là bệnh hoa liễu, nhưng đã năm năm nàng không hề tiếp khách, tại sao lại bệnh hoa liễu?" Trong nụ cười của đệ tử áo trắng có hàm y châm chọc.

"Bệnh hoa liễu không cần thiết phải tiếp khách mới bị , nếu làm chuyện nam nữ ấy với người khác, miệng vết thương sẽ xuất huyết."

"Tiểu cô nương, tuổi của ngươi còn trẻ, nói năn không thể lung tung như vậy được."

"Ta có theo ngành y, tiền âm[1] của bệnh nhân bị thối rữa, huyết khí hỗn loạn, đây là triệu chứng của bệnh hoa liễu ."

[1]Nơi nhạy cảm của phụ nữ

Nếu nàng nói đến tiền âm, nhất định là nàng đã nhìn nơi riêng tư của cô gái bệnh hoạn kia, hành vi của nữ tử này thật đúng là kinh thế hãi tục!

https://thuviensach.vn

Mộ Dung Thanh Li nghe vậy ngẩn ra, giương mắt nhìn hướng Tuyết Nhan, đồng tử mắt tối đen,cảm giác như mây bay tinh xảo, tức khắc cái trán của Duẫn Ngọc toát ra ba cái hắc tuyến!

Bạch đại phu cũng nhíu mày, mặc dù y thuật của hắn cao minh, cũng không bằng lòng đụng vào thân thể kỹ nữ, dựa vào cách xem mạch bằng huyền ti, suy đoán rằng âm dương không điều, lá lách suy yếu, ngũ âm hừng hực, là dấu hiệu quanh năm luôn mỏi mệt! Không ngờ rằng là triệu chứng của bệnh hoa liễu , cứ tưởng hắn làm nghề y nhiều năm, tự nhận có y thuật vô song, nhưng lại thua trên người bởi một vị kỹ nữ, hắn trừng mắt nhìn, không cam lòng nói: "Tiểu cô nương, cho dù nàng bị bệnh hoa liễu, nhưng đã gần đất xa trời, ngươi chữa khỏi nàng như thế nào?"

"Chữa trị rất đơn giản? Chỉ cần châm cứu là có thể."

"Nữ oa nhi, đừng mạnh miệng nói, nếu ngươi có bản lĩnh chữa khỏi nàng, ta sẽ bái ngươi làm vi sư." Trong lòng Bạch đại phu cười lạnh.

"Ngươi lớn tuổi như thế, y thuật không tốt, nhưng ta cũng có thể cố thu ngươi làm đồ đệ." Cánh môi Tuyết Nhan nhếch lên, trong đôi mắt đẹp tràn đầy châm chọc.

"Ngươi... Ngươi..." Dám nói y thuật của hắn không tốt, tức khắc Bạch đại phu giận sôi lên.

Duẫn Ngọc nhíu mày, nghĩ thầm vì sao Tuyết Nhan lại cùng vị danh y này tranh chấp? Hôm nay nàng sở tác sở vi, thật sự là làm người ta khó hiểu.

Từ trước đến nay Tuyết Nhan luôn nghiêm khắc với môn đệ của thiên hạ đệ nhất y quán, gặp được một thầy thuốc cậy già mà lên mặt , trong lòng nàng không hề tức giận, cũng mở miệng xúc phạm vài câu, nhưng chuyện cần thiết cũng không thể qua loa, chỉ thấy nàng lấy ra ngân châm, nín thở ngưng thần, nội lực tập trung ở ngân châm, hai tay như điện, mang theo lôi

https://thuviensach.vn

đình vạn quân chi thế[2], nhanh chóng châm vào huyệt vị của người bệnh, thủ pháp tinh chuẩn không gián đoạn, ba chỗ tử huyệt, mười chỗ ấn huyệt, nông sâu không đều, mà kinh lạc[3] toàn thân không thông.

[2]sấm vang chớp giật

[3] Kinh lạc là đường khí huyết vận hành trong cơ thể, đường chính của nó gọi là kinh, nhánh của nó gọi là lạc, kinh với lạc liên kết đan xen ngang dọc, liên thông trên dưới trong ngoài, là cái lưới liên lạc toàn thân.

Thời gian một nén nhang, bệnh nhân đã mở to mắt, cảm thấy khí huyết cả người lưu loát, tinh thần cũng tốt một nửa.

Bạch đại phu nhìn thủ pháp của nàng thuần thục, trong lòng kinh hãi không thôi, cái này chẳng lẽ là châm pháp Thần Nông thất truyền?

Lúc này, Tuyết Nhan nghiêng đầu nhìn về phía Bạch đại phu, lạnh lùng cười: "Bạch đại phu cũng là môn đồ của thiên hạ đệ nhất y quán, nói vậy phải biết môn quy của đệ nhất y quán đúng không?"

"Đương... Đương nhiên biết." Bạch đại phu thu lại sắc mặt cuồng ngạo.

"Xin hỏi, đối với người bị bệnh hoạn không được phân biệt địa vị cao hay thấp, đối xử bình đẳng, ngài có làm được hay không?"

"Đây... Đây..."Thân thể của Bạch đại phu run lên, đây đúng là môn quy của đệ nhất y quán, mà xác thực hắn đúng là làm không được.

"Như vậy, biết được thiên ngoại Hữu Thiên, nhân ngoại hữu nhân[4], y không có giới hạn, đối với đồng môn luôn lấy lễ để đãi, không thể cầm tiền mới phóng khoáng, ngài có làm được hay không?"

[4] Ngoài trời có trời, ngoài người có người,(nghĩa đen)

Người giỏi còn có kẻ giỏi hơn(nghĩa bóng)

https://thuviensach.vn

"Không... Không có." Bạch đại phu xoa xoa cái trán mồ hôi.

"Y giả nhân tâm[5], các hạ có điều trị nghiêm túc cho bệnh nhân?"

[5] Người hành nghề y cứu người thì phải có tấm lòng nhân hậu.

"Hổ thẹn." trong lòng Bạch đại phu phát lạnh, nhớ tới thanh danh của chính mình, thật không có nhân tâm.

Duẫn Ngọc đứng ở một bên, nghe được lời nói Tuyết Nhan, dường như có gì đó va đập nội tâm của hắn, kích thích sóng biển ngàn thước!

Tuyết Nhan cũng không quan tâm Bạch đại phu bọn họ, quay đầu xem tiểu tam, nói rõ ràng: "Ngươi nhớ cho kĩ, kim ngân hoa năm phần, phục linh năm phần, mộc thông năm phần,mộc qua ba phần, tạo giác[6] ba phần, quy vĩ ba phần, cánh hoa năm phần, cây đại hoàng sáu phần, bằm thành phấn nhuyễn, tạo thành thuốc viên, mỗi ngày uống ba viên, nửa tháng có thể khỏi hẳn."

[6] là tên gọi của cây bồ kết.

Tiểu tam thấy tinh thần mẫu thân chuyển biến tốt, có thể hoàn toàn chữa khỏi, tâm sinh vui mừng, vội vàng tìm bút viết phương thức .

Bạch đại phu nghe phương thức này, trong lòng rung động, đây là phương thức độc nhất để giải bệnh hoa liễu ở thiên hạ đệ nhất y quán, chỉ có số ít đệ tử mới có thể biết, cô nương này trẻ tuổi như thế, lại có phương thức cao cấp của đệ nhất y quán? Mà y thuật của nàng rất cao, xem ra có quan hệ với đệ nhất y quán, giờ phút này, hắn đối với Tuyết Nhan hoàn toàn là tâm phục khẩu phục.

Bỗng nhiên hắn quỳ gối trước mặt Tuyết Nhan , tất cung tất kính nói: "Thưa sư phó , xin nhận đệ tử một cái quỳ."

https://thuviensach.vn

Đệ tử áo trắng thấy Bạch đại phu quỳ gối trước mặt cô gái kia, sắc mặt cả kinh đại biến, Duẫn Ngọc và Mộ Dung Thanh Li cũng bị một màn trước mặt này rung động thật sâu!

Mặt Tuyết Nhan vẫn không đổi sắc để hắn thi lễ, nàng vốn là là thiên hạ đệ nhất y quán quán chủ, để môn đệ quỳ lạy, chính là thiên kinh địa nghĩa[7].

[7] là những cái chuẩn tắc hằng thường của trời đất

"Hiện giờ... Thiên hạ đệ nhất y quán quán chủ là ai?" bỗng nhiên Tuyết Nhan nhớ tới chính sự.

"Hóa ra sư phó không phải là người của đệ nhất y quán, azz, ngài không biết, bây giờ đệ nhất y quán rắn mất đầu, sớm đã suy bại !" Bạch đại phu tất cung tất kính nói.

Tuyết Nhan nghe vậy, mi mắt hơi rung động, kinh ngạc không nói.

Tuy là Mộ Dung Thanh Li đến đây vô giúp vui, cũng không muốn nhúng tay, không ngờ rằng Lâm Tuyết Nhan thay người chẩn trị, rất là hữu mô hữu dạng, vừa giáo huấn người khác , cũng làm cho người ta không thể tránh được, nhớ lại ở đại hội luận võ với Duẫn Lâm,trong mắt hắn nhịn không được tràn ngập ý cười.

Nhưng làm hắn không thể tin là, thiên hạ đệ nhất y quán Bạch đại phu nhưng lại thừa nhận y thuật của nàng, rốt cuộc nàng còn có bao nhiêu khiếp sợ làm người ta không biết? Giờ phút này, nữ tử này đã hoàn toàn khiến cho hắn hứng thú, nhưng khi hắn nghe được về thiên hạ đệ nhất y quán, tay Mộ Dung Thanh Li giấu trong tay áo, tay nắm chặt miếng ngọc, ánh mắt kinh ngạc, như có điều suy nghĩ.

Lại nghe Tuyết Nhan nói: "Duẫn Ngọc ca ca, chúng ta đi thôi."

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 14: Hai Nam Nhân

Đêm, núi giữa sương trắng ải ải, chồng lên huyền ảo, khí trời chập chờn.

Vài tên thị nữ tranh thủ lúc rảnh rỗi, lặng lẽ trốn ở sau hành lang, ánh mắt cực kỳ hưng phấn, vụng trộm nhìn Duẫn Ngọc thiếu gia và Mộ Dung Thanh Li đang ngồi uống trà.

Mặt Duẫn Ngọc vẫn như hàn sương, ánh sáng mặt trời màu vàng chiếu ở trên gương mặt tuấn mỹ của hắn, tôn lên khí chất lạnh lùng bất phàm của hắn.

Hắn quay qua nhìn cô gái ngồi tại bên người, phát giác ra dương quang sáng sớm hạ trên người nàng, nhìn càng đẹp hơn, làn da thịt ngọc ngà, tuy rằng tái nhợt, nhưng có một loại yêu tinh quyến rũ.

Từ sau khi nàng chữa khỏi bệnh cho hoa khôi kỹ viện, Tuyết Nhan chưa hề muốn bất kỳ thù lao nào, mà Bạch đại phu trải qua việc này, trong lòng đã ăn năn, cũng đáp ứng rảnh rỗi đi kỹ viện xem bệnh cho các kỹ nữ ở đó, cũng theo Tuyết Nhan học thêm châm pháp Thần Nông , hết thảy đều giải quyết êm xuôi, nhưng làm cho Duẫn Ngọc thấy bất ngờ, muội muội của hắn khi nào thì ra khỏi cửa, khi nào thì học xong y thuật? Thậm chí ngay cả người có danh tiếng như Bạch đại phu cũng tất cung tất kính đối với nàng,chuyện này thật đáng nghi.

https://thuviensach.vn

Cho nên hắn để ý nàng một phen, phát hiện Lâm Tuyết Nhan hay trị bệnh cho vài cung nữ ở Thần Long Cung.

Ngẫu nhiên giữa núi thấy động vật bị thợ săn gây thương tích, cũng bị nàng tỉ mỉ cứu trị.

Tâm trạng Duẫn Ngọc dao động, phát hiện muội muội này, biến hóa thật sự là nghiêng trời lệch đất! Bóng dáng kiêu hoành ương ngạnh trước kia của nàng đâu? Thái độ của hắn đối với nàng cũng có chuyển biến, dường như Mộ Dung Thanh Li đối với nàng cũng thay đổi rất nhiều, hắn ở trong Thần Long Cung nửa tháng, nhưng lại hay đi cùng với chính mình, nhưng bây giờ thì luôn làm bạn ở bên cạnh Tuyết Nhan, ba người như hình với bóng.

Ăn những thức ăn ngon ở thị trấn Thần Long, xem cảnh đẹp ở núi Thần Long , sau đó ba người cùng nhau nhàn nhã uống trà.

"Sư muội, không ngờ rằng ngươi lại hiểu y thuật, ngươi học khi nào thế ?" Mộ Dung Thanh Li tao nhã bưng tách trà lên, nhẹ nhàng thưởng thức, vẻ mặt nhởn nhơn tự đắc.

"Thân thể ta không tốt, hiển nhiên muốn học một chút y thuật!" khóe miệng Tuyết Nhan khẽ động một chút, kỳ thật nàng không am hiểu nói dối.

"Hóa ra ngươi là tự học thành tài." Mộ Dung Thanh Li ôn nhu cười, trong nụ cười mang theo tia trêu tức nhàn nhạt.

"Tam sư huynh thật hay nói giỡn, ta cũng vì bất đắc dĩ, chỉ sợ thân thể này không thể tốt thêm thôi!"

Tuyết Nhan giả ý than nhẹ, tiếng nói như rượu ngon ngọt ngào, ngọt thuần mà động lòng người, mặc dù đang uống trà, trước mặt lại bày đầy bánh ngọt bơ đường,chả giò chiên, bánh đậu bính[1], đã nhiều ngày nàng ăn rất nhiều đồ ngọt của Thần Long Cung , tuy rằng đồ ngọt không có ích cho

https://thuviensach.vn

thân thể , nhưng không có nữ nhân không bị đồ ngọt dụ hoặc, Tuyết Nhan cũng không ngoại lệ.

[1]Một loại bánh ăn vặt rất ngọt được làm từ gạo nếp của Trung Quốc.

Nàng nếm một miếng điểm tâm, đưa vào trong miệng, lại nhẹ nhàng liếm liếm ngón tay, bên môi còn lưu lại một chút bánh đậu, nàng vươn đầu lưỡi, nhẹ nhàng liếm.

Hương cánh hoa thơm mát, hoa lạc anh rực rỡ, tâm Mộ Dung Thanh Li bỗng nhiên dao động.

Tuyết Nhan nhấp môi một chút, cười nói: "Đã nhiều ngày chúng ta đi không ít nơi, không biết núi Thần Long còn có nơi nào mà chúng ta chưa đi?"

Nghĩ nghĩ, Mộ Dung Thanh Li bỗng nhiên nghiêng đầu ngóng nhìn Duẫn Ngọc, mỉm cười nói: "Ngũ sư đệ, ta nghe nói núi Thần Long có dòng suối thần kỳ, ban đêm nước đột nhiên ấm lên, rồi sẽ biến thành suối nước nóng, không biết nơi đó có tiếp đãi ngoại nhân như chúng ta hay không?"

Duẫn Ngọc nói: "Nếu ngươi muốn tắm suối nước nóng, tối nay ta có thể mang ngươi đi ."

Đã nhiều ngày, Phương Ngọc Dung đã phái người bảo hộ Tuyết Nhan vào ban đêm, mà hắn rảnh rỗi, hiển nhiên có thể mang theo Mộ Dung Thanh Li đi đến chỗ đó .

Nghe nói thần long sơn có suối nước nóng, Tuyết Nhan lập tức hoàn hồn, thể chất của nàng thiên hàn, chính là cần đến năng lượng thiên nhiên này, tâm nàng có chút động, tức khắc đôi mắt sáng rực, lưu quang tràn đầy màu, nhịn không được nói: "Duẫn Ngọc ca ca, nơi tốt như vậy , vì sao không mang ta đi?"

https://thuviensach.vn

Duẫn Ngọc không nói gì, suối nước nóng chỉ có một chỗ, nếu nàng cùng đi, chẳng phải là nam nữ đồng dục?

"Duẫn Ngọc ca ca, nếu ta tắm suối nước nóng , thân thể cũng có thể khôi phục rất nhiều, chẳng lẽ ngươi không hy vọng ta tốt lên?" Tuyết Nhan điềm đạm đáng yêu nhìn hắn, mấy ngày nay, nàng đã tìm ra nhược điểm của hắn, phàm là có liên quan đến thân thể của nàng, hắn chỉ có thể thỏa hiệp.

Duẫn Ngọc nhíu mi, tuy rằng nơi đó có thác nước, tiếng nước hoàn toàn có thể che lấp lại, mà trong suối ước nóng cũng có mấy khối đá lớn, đem suối nước nóng chia làm mấy chỗ.

Nhưng dù sao nàng cũng là nữ tử, nghĩ rằng nam nữ khác biệt , lập tức hắn sẽ nghiêm khắc cự tuyệt!

Hắn quay đầu đi, không đành lòng nhìn đến vẻ mặt xinh đẹp của nàng toát ra thất vọng .

Trong lòng Tuyết Nhan không cam lòng, nàng sẽ sử dụng bộ pháp “tật phong bước”, ban đêm vụng trộm đi theo, đợi sau khi bọn hắn rời khỏi, liền lén lút tắm .

Nếu bàn về võ công của nàng, xác thực so ra còn kém với bọn họ, nhưng nếu bàn về khinh công, “tật phong bước”có thể tung hoành thiên hạ.

Bóng đêm mông lung, nước chảy lưu loát.

Cây xanh um tươi tốt, thác nước giống nhau từ trên trời giáng xuống, bốc lên sương sớm, tiếng nước luân phiên, bừng tỉnh trời đất.

Trong ôn tuyền hai nam tử tuấn mỹ tuyệt luân đang tắm , cách hơi nước mỏng manh nhìn bọn hắn càng quyến rũ, nếu dùng bốn chữ "Bế nguyệt tu hoa" [2]này trên người hai nam nhân, có lẽ cũng không đủ, phía bên phải ôn

https://thuviensach.vn

tuyền, trên tảng đá lớn có vắt quần áo, còn có một bình rượu, ban đêm tắm ôn tuyền, uống rượu ngon, thật đúng là nhân sinh nhất đại hưởng thụ.

[2] Hình dung sắc đẹp đến nỗi khiến mặt trăng phải che lại, hoa phải hổ thẹn. Tức là rất đẹp.

Đáng thương Tuyết Nhan theo bọn họ đi ra, quần áo mặc khá ít, cũng đâu ngờ hai người tắm ôn tuyền đã hơi một canh giờ .

Đêm lạnh thâm trầm, nàng cắn chặt răng, trong lòng vô cùng oán giận.

Âm thanh thác nước lọt vào tai, nàng chỉ thấy bọn họ cười uống nói chuyện say sưa, nhưng không cách nào nghe được bọn họ nói cái gì, làm nàng buồn bực hơn, hận không thể lôi hai người từ trong nước ra.

Lúc này,khóe miệng Mộ Dung Thanh Li mân nhẹ, chậm rãi nói: "Ta nghe nói vị trí của Thần Long cung chủ sẽ truyền lại, không biết người kế vị là ai? Sẽ không phải là nha đầu kia?"

Duẫn Ngọc thản nhiên nói: "Là Tuyết Nhan."

"Thật sự là nàng?" ánh mắt Mộ Dung Thanh Li thâm thúy.

"Đúng vậy, là nàng."

"Chẳng phải nàng có tam phu tứ thị, thậm chí sẽ có vị hôn phu hay sao?" Mộ Dung Thanh Li cười như không cười nheo mắt lại, rất khó tưởng tượng một nữ tử mà có thể có tam phu tứ thị, nhưng lại điên cuồng dây dưa hắn, hay là muốn hắn trở thành một trong số đông đó?

"Tuyết Nhan...vẫn có thể có tam phu tứ thị." Duẫn Ngọc hai mắt, dần dần lâm vào suy nghĩ sâu xa.

Hắn nhớ lại nửa năm trước, Phương Ngọc Dung từng đi tìm hắn, hy vọng một ngày nào đó trở thành chính phu của Tuyết Nhan, thủ hộ Tuyết

https://thuviensach.vn

Nhan cả đời, nhưng mà, lúc ấy hắn đối với Lâm Tuyết Nhan chán ghét vô cùng, nhưng Phương Ngọc Dung đối với hắn lại có tái tạo chi ân, ân trọng như núi, nếu như Phương Ngọc Dung kiên trì , hắn sẽ không cự tuyệt, Phương Ngọc Dung nhìn ra trong lòng hắn không hề tình nguyện, liền buông tha cho ý niệm này trong đầu, một lần nữa thay Tuyết Nhan chọn chính phu khác. Nhưng quả thật nàng có một vị hôn phu.

Hồi tưởng lại, trong lòng hắn hắn bỗng nhiên xuất hiện một loại tình cảm phức tạp không nói nên lời, làm cho hắn cảm thấy sợ hãi.

Vì sao lại xuất hiện cảm giác kỳ quái này? Ngay cả chính hắn cũng không biết rõ.

Giờ phút này, hơi nước sương mù, đám mây trên bầu trời cũng dần dần nồng hậu, tầng tầng che ánh trăng.

Lúc này,trong rừng cây rậm rạp , bỗng nhiên truyền đến tiếng kêu hoảng sợ của một nữ tử , hai người biến sắc, hình như thanh âm này rất quen thuộc, hiển nhiên là... Tuyết Nhan? Tại sao nàng lại tới đây? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Đồng thời Duẫn Ngọc và Mộ Dung Thanh Li đều đứng lên, không kịp suy nghĩ, cũng không kịp mặc quần áo cho xong, Duẫn Ngọc thi triển khinh công, bay nhanh về hướng kia đi.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 15: Tiếp Xúc Thân Mật

Mây đen trăng sáng, mây mù mờ mịt.

Vẻ mặt Tuyết Nhan hoảng hốt, bỗng nhiên nhìn thấy phía trước xuất hiện một con vật nho nhỏ màu trắng.

Nàng nheo ánh mắt lại, cẩn thận nhìn rõ , mắt thấy một đoàn màu trắng càng ngày càng gần, càng ngày càng gần... Trong bóng đêm, dường như nàng thấy rõ lông xù trên hai cái lỗ tai, dài nhỏ rồi dần đi xuống cái đuôi, trong lòng ẩn ẩn xuất hiện cảm giác không ổn, mà thời điểm nàng phát hiện ra đó là thứ gì, thì con vật nhỏ màu trắng đã hoàn toàn bò lổm ngổm ở dưới đuôi váy của nàng.

"A..." Bỗng nhiên Tuyết Nhan xanh mặt, phát ra một tiếng kêu thảm thiết.

Nàng nhấc làn váy lên, hai chân luân phiên nhảy lên , vừa kêu vừa lùi, bỗng nhiên dưới chân có khoảng không, nháy mắt mất đi cân bằng.

Cái gì gọi là tuyệt thế võ công, cái gì gọi là bộ pháp Tật Phong... Toàn bộ đều bị nàng vứt sau đầu!

Chật vật, giờ phút này nàng có bao nhiêu chật vật, bộ dáng nàng chưa có người nào thấy, ai có thể nghĩ rằng thiên hạ đệ nhất y quán quán chủ, trầm ổn bình tĩnh, tính khí nữ thần y luôn biết cách kiềm chế, cái gì cũng không

https://thuviensach.vn

sợ, duy nhất sợ hãi một vật, trên thế gian này rất ít người sợ chúng, ngay cả sủng vật đáng yêu của đương kim hoàng thượng luôn giữ bên mình cũng làm nàng sợ hãi.

Đó chính là con chuột, mệnh khắc tinh của nàng , là ác mộng trong những cơn ác mộng của nàng.

Đêm khuya ra ngoài, nàng không sợ sơn tiêu quỷ mị, không sợ độc xà mãnh thú, nhưng nàng lại không ngờ ,trên ngọn núi này lại xuất hiện con chuột đáng sợ đó .

Ngay lúc chân tay nàng nàng luống cuống,thời điểm khóc rống lưu nước mắt, trước mắt bỗng nhiên xuất hiện một bóng dáng.

"Nhan nhi, ngươi không sao chứ?"Giọng nói hắn tràn đầy sự khẩn trương khác thường.

Trong khi bối rối, nàng cũng bất chấp là thanh âm của ai, trong lòng buộc chặt đã thả lỏng không ít, thật sự là cứu tinh từ trên trời rớt xuống, Tuyết Nhan không chút nghĩ ngợi, một đầu nhào vào trên người nọ, dùng cả tay chân, tựa như một con bạch tuộc , tứ chi gắt gao quấn quanh thân hình hắn, đầu cũng dính sát vào đầu vai hắn, tức khắc da thịt truyền đến xúc cảm mềm mại mà cứng rắn .

Ai là ân nhân cứu mạng vậy? Lúc này nàng đã hoàn toàn cảm nhận được !

Hai người dính sát nhau cùng một chỗ, cả người Tuyết Nhan run run , thẳng đến khi con chuột màu trắng biến mất ở trong bóng đêm, nàng vẫn không dám xuống dưới như trước.

Gió đêm đánh úp lại, mang theo một tia thanh bần, mây đen dần dần tán đi, ánh trăng sáng tỏ như nước, trong thiên địa hào quang sáng lượng.

https://thuviensach.vn

Thần chí của nàng dần dần khôi phục như thường, lại phát hiện đập vào mắt là ngực của nam tử cường tráng khêu gợi, lại nhìn lên trên là khuôn mặt tuấn mỹ tuyệt luân, đúng là ca ca Duẫn Ngọc của nàng, mà chính mình đang quấn quít lấy khối thân thể này đã trở nên cứng ngắc, hô hấp cũng trở nên thô hoãn, ngây dại một lúc, ánh mắt của nàng đi xuống, xuống chút nữa , đầu "Ông" một tiếng, suýt nữa nổ tung, không ngờ rằng, hắn trần như nhộng xuất hiện.

Kinh hồn , nàng lại ôm một gã nam khỏa thân, chuyện này thật sự là... Thật sự là rất kích thích !

Tuy nói nam nữ thụ thụ bất thân, nhưng nàng thà rằng ôm nam nhân khỏa thân, cũng không nguyện tiếp xúc thân mật với con chuột.

Hai má đỏ lừng, cảm giác ôm nhau này , thật sự... Thật sự... Không tính là quá xấu!

Tuy rằng không phải lần đầu tiên nàng nhìn thấy thân thể của nam nhân , nhưng không thể không thừa nhận, đây là một khối thân hình hoàn mỹ vô cùng, không khác như một nghệ nhân điêu khắc. Không thể không nói, Duẫn Ngọc có một bộ thân hình mạnh mẽ như báo , thậm chí thân thể của nàng có thể cảm nhận được bộ ngực rắn chắc của hắn,bụng bằng phẳng, cái mông rắn chắc .

Còn nữa... Dường như... Giữa hai chân, có một dị vật đụng vào nàng, hừng hực mà nóng bỏng.

Đột nhiên bừng tỉnh, Duẫn Ngọc nhớ tới trên người mình là một nữ tử còn thanh xuân, hai người dính sát vào nhau cùng một chỗ, hắn cảm nhận xúc cảm trước ngực nàng, nhìn cổ nàng trơn bóng , đầu vai mượt mà, cánh tay như ngọc khoát lên trên ngực của hắn , da thịt sáng tỏ không rảnh, bên mắt phượng còn lưu lại thủy quang (ý là nước mắt đó), quyến rũ lưu loát kinh người, thế nhưng dưới thân thể hắn lại có phản ứng, sắc mặt hắn đỏ

https://thuviensach.vn

lựng, đột nhiên đẩy Tuyết Nhan ra một phen, nhanh như chớp, biến mất ngay trước mặt nàng.

Đáng thương Tuyết Nhan bị hắn ném xuống đất, trời đất quay cuồng, cái mông ngồi ở trên tảng đá cứng rắn, gần như sắp vỡ ra mấy cánh hoa!

Hít một hơi thật sâu, hắn có lầm không, mặt đỏ hắn là nàng phải không? Chạy trối chết cũng là nàng có phải không?

"Thật sự là không hiểu thương hương tiếc ngọc, cũng không nói một tiếng liền ném ta xuống dưới." Tuyết Nhan nhe răng nhếch miệng nói.

Tuy rằng mông rất đau, nhưng ánh mắt vẫn không có chịu tội, mặc dù Duẫn Ngọc chạy nhanh, nhưng ánh mắt của nàng vẫn thấy được thân thể cao ngất của hắn , hai chân thon dài, mông vểnh lên, mà mới vừa rồi nàng quấn lên eo hắn, dường như giữa hai chân có một cảm giác rất chân thật !

"Dáng người không tồi!" Bốn phía vắng vẻ không tiếng động, nàng một mình lầm bầm lầu bầu, trong đầu bóng dáng thon dài của Duẫn Ngọc vẫn chưa phơi đi !

Duẫn Ngọc phù phù nhảy vào trong nước, tim hắn dần đập nhanh hơn, dưới ánh trăng, ở trong nước bóng của hắn bị kéo rất dài.

Cách đó không xa bỗng nhiên có tiếng người: "Đáng tiếc! Đáng tiếc! Xem ra ta bỏ lỡ cái gì?"

Ngoái đầu nhìn lại vừa thấy, lại thấy nam tử mặc quần áo xanh lơ ngồi trên tảng đá, da thịt như tuyết, cánh môi mỏng, dung nhan phong tình vạn chủng, quần áo không chỉnh chu, xương quai xanh lúc lộ lúc không lộ, thân hình lại như ngọc được khắc tinh xảo.

Hắn tươi cười giảo hoạt, một bộ dáng đang chờ xem kịch.

https://thuviensach.vn

"Thấy đáng tiếc, vì sao ngươi không đến?"

Tuy nói như vậy, Duẫn Ngọc cũng là khẩu thị tâm phi[1], may mắn Mộ Dung Thanh Li chưa cùng đi, nếu để cho hắn đụng tới một màn kia, ngày sau mặt mũi của hắn vứt đi chỗ nào ?

[1]miệng nói 1 đường, tâm nghĩ 1 nẻo

Mộ Dung Thanh Li nghiêng đầu liếc hắn một cái, ánh mắt xẹt qua ý cười nhàn nhạt, lý do không đi rất đơn giản, chưa đến thời khắc mấu chốt, hắn sẽ không dễ dàng ra tay, nếu để mình trần như nhộng chạy tới , như vậy sao hắn không chậm rãi mặc quần áo, chuẩn bị vạn toàn cho tốt , hắn làm việc trầm ổn, bối rối là vu sự vô bổ.

Nhưng thật ra Duẫn Ngọc, thật sự là nằm ngoài dự đoán của hắn.

Bỗng nhiên, hắn liếc mắt nhìn giữa khố (ý là háng đó) Duẫn Ngọc một cái, cười như không cười nói: " quả nhiên tắm ôn tuyền không tệ, có thể làm cho người ta nhất trụ kình thiên[2], kim thương bất đảo[3], xem ra ta nên thường tới đây tắm."

[2] 1 gậy chống trời.

[3] thuật thương không gãy

*roseila: “ Hai từ chú thích trên của anh Li hình như đang ám chỉ cái í của anh Ngọc, giống như anh Li đã biết tất cả…”

Duẫn Ngọc nóng lên , mặt bỗng dưng hồng ửng.

Thân mình dần dần lắng xuống, thẳng đến khi cổ đã hoàn toàn nhập vào trong nước, chỉ hận nước suối này vì sao không lạnh thấu xương như băng.

Mộ Dung Thanh Li cười, nhìn về phía rừng cây cách đó không xa, thản nhiên nói: "Đáng tiếc cơ hội không nhiều lắm, ngày mai... Chúng ta cũng

https://thuviensach.vn

nên quay về Vô Cực Môn !"

Hắn nói đúng, làm đệ tử trong mười vị trên bài danh, mỗi tháng bọn họ đều phải trở lại Vô Cực Môn một lần, nhưng mà trong Vô Cực Môn rất tôn trọng thực lực , đối với người không có năng lực mà nói, ngay cả sau lưng có bối cảnh khổng lồ duy trì, ở trong Vô Cực Môn cũng chỉ có thể tự cầu nhiều phúc.

"Sau khi trở về, muội muội của ngươi cũng chỉ có thể dựa vào chính nàng, chúng ta lực bất tòng tâm."bên môi Mộ Dung Thanh Li nhếch lên một chút xuân sắc, hoa quang liễm diễm.

Duẫn Ngọc gật đầu, trên mặt tuấn mỹ không có biểu tình, sau khi trở lại Vô Cực Môn, do thực lực Tuyết Nhan cách xa với hắn, chỉ sợ rất khó gặp lại, mà kiếp sống hộ vệ của hắn cũng dừng tại đây.

Suy nghĩ đến tận đây, ánh mắt của hắn phiêu xa, mà mảnh rừng cây kia đã không có bóng dáng của nàng.

Không biết tương lai, không có hắn bảo hộ, nàng sẽ như thế nào?

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 16

Trăm năm trước, Vô Cực Môn vốn là điện thờ của đạo sĩ, nơi tu tiên, dựa vào các mạch nước, mạch núi trập trùng, sương mù nổi lên, núi non trùng điệp.

Tuyết Nhan nhu nhu vai, suốt đêm gấp rút lên đường đã khiến nàng sức cùng lực kiệt.

Quy củ của Vô Cực Môn rất đa dạng, vừa vào Vô Cực Môn, nàng chỉ có thể gọi Duẫn Ngọc là ngũ sư huynh, nhìn thấy mọi người đối với Duẫn Ngọc và Mộ Dung Thanh Li thị là thiên thần, đối nàng khinh thường như bùn, giống như nàng đứng ở bên cạnh hai người, ngay cả xách giày cho hai người cũng không có tư cách! !

Thở dài, nhìn nơi nhà cửa cẩm lệ phồn hoa ở xa giữa đồi núi , tôi tớ vô số, nghe nói, đó là nơi cho mười tên đệ tử đầu tiên trên bài danh, ở Vô Cực Môn đều có một chỗ để ở.

Nhưng Vô Cực Môn cấp bậc sâm nghiêm, nhớ đến thực lực của nàng ở Vô Cực Môn đứng thứ nhất đếm ngược từ dưới lên trong bài danh, trong mắt mọi người là phế nữ, hiển nhiên đãi ngộ phải khác với mọi người. Đi vào caí sân đổ nát, trong viện không thấy có một tiếng chim hót, nhưng thấy cỏ dại sinh sôi nãy nở, nhìn chiếc giường đơn sơ trước mắt , có sáu chiếc gường dành cho sáu kẻ đệ tử, không có thị nữ hầu hạ, không biết Lâm Tuyết Nhan trước kia được nuôi chiều từ bé sống như thế nào ?

https://thuviensach.vn

Quẳng cục nợ, ngồi ở mép giường, Tuyết Nhan khẽ thở dài.

Nghĩ đến ba ngày trước cùng Duẫn Ngọc trong rừng cây tiếp xúc thân mật, thái độ không nói một lời, nhớ đến mặt hắn đỏ ửng với tính chất lạnh lùng ngày thường của hắn không hợp nhau tí nào, toàn bộ làm cho nàng dở khóc dở cười!

Ký lai chi, tắc an chi[1], trải qua mấy đêm đi đường mệt nhọc, nàng tựa vào trên tường, không hề hình tượng ngáp một cái.

[1]Nguyện ý đem bọn họ dàn xếp ổn thỏa, sau đó mới yên tâm.

Xem ra nàng phải nghỉ ngơi một đêm, nếu không thì không có khí lực nhìn thấy mặt trời sáng mai?

Vừa nghĩ tới đây, cửa phòng nghe tiếng "kẽo kẹt" bị người mở ra, người còn chưa gặp, tiếng đã truyền đến, thở dài không ngừng, tiếng than vãn không ngớt.

Tuyết Nhan tà nghễ liếc mắt một cái, liền gặp năm cô gái lũ lượt đi vào phòng, người người thần sắc uể oải, tinh thần bất lực, trên mặt đầy chữ "Người thất bại", tức khắc trong lòng Tuyết Nhan đã có một bảng danh sách, bài danh các nàng đếm từ thứ hai đếm ngược lên , thứ ba đếm ngược, thứ bốn đếm ngược, thứ năm đếm ngược, thứ sáu đếm ngược lên!

Mọi người thấy Tuyết Nhan tựa bên cửa sổ, hoảng sợ, cả kinh nói: "Lâm Tuyết Nhan?"

"Là ta!" Tuyết Nhan ngẩng đầu, long lanh cười.

Tiếp xúc thấy Lâm Tuyết Nhan mỉm cười tựa thiên sứ, trong lòng các cô gái cả kinh, không ngờ tới Lâm Tuyết Nhan ngày thường kiêu ngạo thế nhưng cũng tươi cười rực rỡ? Các nữ tử đều là võ lâm các đại môn phái thiên kim, tính tình hào hùng hơn so với quan gia quý tộc tiểu thư, suy nghĩ

https://thuviensach.vn

dồi dào hơn, thấy khuôn mặt Tuyết Nhan tươi cười chào đón khách, trong lòng xa cách cũng phai nhạt không ít.

“Lão đại, ngươi đã về rồi!” Một vị cô nương mặt tròn kích động kêu một tiếng.

Nghe được xưng hô ‘lão đại’ này, đầu Tuyết Nhan choáng váng, cái gì lão đại… Nàng có nghe lầm không?

Lâm Tuyết Nhan ở trong này theo kính ngưỡng sao?

Lâm Tuyết Nhan đã làm chuyện gì kinh thiên động địa, sao có thể làm lão đại ở trong này?

Ngây người, choáng váng, gọi thế này rốt cuộc là sao vậy?

Lúc này, vẻ mặt cô nương mặt tròn đầy thống khổ : “Lão đại, được một ngày vắng nhà thật khó nha! Nếu ngươi không trở lại, ta chính là lão đại rồi!”

Một cô nương có làn da hơi trắng cười khúc khích: “Lão Nhị, ngươi là ‘người chạy năm mươi bước cười người chạy một trăm bước’ .”

Cô nương mặt tròn liếc nàng mặt trắng một cái, từ từ nói: “Lão Tam, chẳng lẽ ngươi không lo lắng sao? Nếu Lâm Tuyết Nhan không trở lại, ta chính là người thứ nhất đếm ngược từ dưới lên, từ nay về sau ta chính là lão đại, mà ngươi cũng sẽ biến thành lão Nhị, địa vị của chúng ta càng ngày càng thấp, thảm hơn,thảm hơn, ngươi biết không?”

“Lão Nhị,từ thứ nhất đếm ngược lên và thứ hai đếm ngược lên có cái gì khác nhau đâu? Dù sao cũng bị người khác xem thường.”

“Đương nhiên là không giống rồi , tóm lại, ta không muốn làm lão đại.” Cô nương mặt tròn không ngừng oán giận , hiển nhiên đối với danh hào lão

https://thuviensach.vn

đại rất không vui, hóa ra trong lời của cô gái noí là lão đại khác với trời đất rất nhiều,không phải lão đại này mà là lão đại bị xem thường, danh từ đại nghĩa đúng là từ thứ nhất đếm ngược lên.

“Lão nhị ngươi thật xấu tính, khi các sư huynh nghe nói ngươi kêu là lão Nhị, đều cười sau lưng ngươi, ngươi có biết lão Nhị là cái gì không?” Cô nương mặt váy xanh hé miệng cười khẽ.

“Cái gì, cái gì, cái gì?”

“Đương nhiên là cái nam nhân kia… Cái kia á! Ngươi bằng lòng làm cái nam nhân kia sao?”

“Cái kia là cái gì?” Lão Nhị bỗng nhiên ngu ngu hỏi.

“Cái kia chính là cái kia, không hiểu đừng hỏi.”

“Hì hì ~~~ ta sống lớn như vậy, còn chưa gặp cái nam nhân kia đâu! Lão Nhị ngươi thật sự là nhân tài! Là nhân vật nhân tài số hai nha!”

*roseila: hãy động não xem cái “lão nhị” kia chỉ ý gì nha~~*cười nham hiểm*~~khà khà!!!!

Nghe vậy, Tuyết Nhan “Phốc xích” cười, không ngờ tới gặp được kẻ dở hơi trong phòng này, thật đúng là làm nàng bất ngờ.

Trên mặt Tuyết Nhan vẫn mang ý cười, chỉ thấy từ phía sau nàng lấy ra một hộp thức ăn bằng gỗ rất tinh mỹ: “Tốt lắm tốt lắm, lão Nhị, lão Tam, lão Tứ, lão ngũ, lão lục, đừng náo loạn nữa, ta mang đến một chút đặc sản Thần Long Cung, các ngươi có muốn nếm thử không?” Bên trong đúng là đồ ngọt mà nàng thích, ánh sáng lung linh, mùi thơm nồng, long lánh trước mắt, thật mê người. Nàng ba đời làm người, thái độ làm người đều có một bộ, nếu muốn dung nhập vào Vô Cực Môn, đầu tiên phải quan hệ tốt với

https://thuviensach.vn

những người xung quanh, lần này đến đây, nàng cũng phải làm đủ công phu!

Các nữ tử nhịn không được bĩ mỹ thực dụ hoặc, lập tức vây tiến lên đây, lấy mấy khối thức ăn bỏ vào miệng, khen không ngớt.

Quả nhiên món điểm tâm ngọt của Thần Long Cung là tuyệt nhất, thấy tập thể sáu người hòa thuận, không khí hòa hợp.

“Lão đại, nghe nói lần này ngươi quay về Thần Long Cung, ở đại hội võ Lâm đả bại của tỷ tỷ của ngươi, có thật hay không?” bỗng nhiên Lão ngũ hưng trí bừng bừng hỏi.

“Chính là may mắn mà thôi.” Tuyết Nhan thản nhiên mỉm cười.

“Ngươi thật lợi hại! Lần sau bài danh của ngươi, chắc chắn sẽ không đếm ngược từ thứ nhất trở đi phải chứ?”

“Ai biết được?” Tuyết Nhan mím môi cười yếu ớt, nàng cũng không muốn cùng các nàng đàm luận về vấn đề lão đại lão Nhị .

“Bài danh bị đếm ngược này thật sự rất buồn bực, mỗi ngày bị người khác xem thường, nhưng là Vô Cực Môn mỹ nam vô số, cho dù trong nhà bắt ta trở về, ta sẽ luyến tiếc trở về đó!” Lão Tứ vừa ăn điểm tâm vừa trợn trắng mắt lên.

“Ngươi nói đúng thế, quay về làm gì? Nơi này nhiều sư huynh vĩ đại như vậy, tìm người nào gả cho mới là chính sự, dù sao nữ nhân sớm hay muộn đều phải lập gia đình .” Lão lục hướng đến dự kiến trước, cầm kỳ Thư Họa mọi thứ tinh thông, ở trong đám Vô Cực Môn không tính là quá tệ, chỉ tiếc nội lực bản thân yếu kém, nàng gợi môi lên nói: “Lão đại, ta muốn nói cho ngươi một tin tức tốt, ngày gần đây vô cực chưởng môn muốn chúng ta học vài bộ pháp mới, đồng ý cho các sư huynh đặc biệt chỉ

https://thuviensach.vn

dạy chúng ta, làm quan ăn lộc vua, ở chùa ăn lộc Phật, mùa xuân của ngươi sắp đến rồi!”

Tuyết Nhan trừng mắt nhìn, cũng không rõ ý tứ của nàng, liền nghe lão Tứ nói: “Tuy nói như thế, cũng phải xem người ta có nguyện ý hay không, hôm nay ta giúp thất sư huynh quét sân một ngày, ai ngờ ngay cả bóng dáng hắn cũng không thấy, cuối cùng còn bị các nữ đệ tử hâm mộ thất sư huynh đá bay trở về.”

“Ngươi ngốc a! Tìm sư huynh nào không tìm, không nên tìm mười sư huynh đứng đầu bài danh.”

“Ai! Mười sư huynh sư tỷ đứng đầu bài danh của Vô Cực Môn , mỗi người đều có một đám người hâm mộ cuồng nhiệt!”

“Ừ, lần sau ta sẽ tìm người khác cho khỏe.”

Bỗng nhiên, lão lục vỗ vỗ vai Tuyết Nhan, thở dài một tiếng nói: “Lão đại, ta vốn muốn cho ngươi tiếp cận tam sư huynh, xem ra vẫn không thể thực hiện được .”

“Không sao cả, tam sư huynh không được, còn có tứ sư huynh, ngũ sư huynh, lục sư huynh, thất sư huynh… Tóm lại tổ yến sẽ có , cá vây sẽ có , chúng ta sáu người không ngừng cố gắng, sớm hay muộn có thể tìm vị hôn phu tốt nhất thiên hạ vô song !”

Tuyết Nhan nghe những lời đó, sắc mặt giật mình, hóa ra ý vị trong lời nói của mấy cô gái hồi nãy là, tiến vào Vô Cực Môn chỉ vì câu một con rùa để cúng, nói lý ra thì: “Võ công tốt, không bằng gả tốt!” Thậm chí an ủi mình nói: ” Yến tước an tri hồng hộc chi chí tai[2]?” Có thể nói là mơ tưởng xa xôi , ngay cả nàng đều phải thay các nàng cảm thấy xấu hổ !

[2]Chim yến tước sao có thể mơ tưởng đến thiên nga.

https://thuviensach.vn

Hít một hơi thật sâu, Tuyết Nhan nhìn trước mặt mấy gương mặt ngây thơ khờ khạo, thấy chính mình không thể giống mấy người bọn họ !

Thấy Tuyết Nhan không nói một lời, lão Nhị nghĩ đến thâm tâm nàng chịu đả kích, liền nói tốt an ủi nàng : “Lão đại, ngươi đừng khổ sở, ngươi xinh đẹp như vậy, Thiên Lý Mã chắc chắn gặp được Bá Nhạc, ngày sau sư huynh sẽ thích ngươi, hiện tại là quan trọng nhất, phải tìm sư huynh nào trước tiên!”

Các nữ tử đều gật đầu, đã mất nhiều ngày tìm chỗ tốt, các nàng đã tiêu hao mất gần nữa cân não.

Sau khi suy tư thật lâu , rốt cuộc Tuyết Nhan cũng quyết định nơi đi: “Ta hỏi các ngươi… Nhị sư huynh, ở nơi của Phượng U Trần có cần người hỗ trợ hay không?”

Đã nhiều ngày, Duẫn Ngọc ở chung với chính mình, vẻ mặt né tránh, giống như muốn chạy trốn, có lẽ sẽ không muốn chào đón nàng đi tìm hắn, mà nếu đi chỗ của tam sư huynh Mộ Dung Thanh Li thì càng không thể đi, nếu dây dưa với tam sư huynh này tội danh sẽ càng vang dội.

Nhưng nàng nghe nói nhị sư huynh Phượng U Trần luyện chế đan dược, có lẽ y thuật cũng không tệ, vì thế, trong đầu có ý niệm muốn đi bàn luận học tập.

Ai ngờ lão Nhị nghe được việc này, ngón tay vuốt cằm, phát ra một tiếng than sợ hãi: “Cái gì? Ngươi muốn theo đuổi nhị sư huynh, trời ạ! Trời ạ!”

“Lão đại, ngươi thật sự là một phu nhân lợi hại ! ở chỗ Tam sư huynh đã là lũ chiến lũ bại, khi bại khi thắng, không ngờ tới… Tinh thần của ngươi sinh lực đến cỡ đó .”

https://thuviensach.vn

“Nhưng mà ngươi cố tình coi trọng là nhị sư huynh, nhị sư huynh so với tam sư huynh còn gian nan hơn! Ngươi thật sự là biết rõ núi có hổ, trời hướng núi hổ mà đi.”

Các nữ tử thất chủy bát thiệt[3], càng nói càng thái quá, ánh sáng ấm áp xuyên thấu qua cửa sổ chiếu vào mặt Tuyết Nhan , giờ phút này, vẻ mặt nàng đầy hắc tuyến, nhẹ nhàng nâng tay, ngón tay như Ngọc, thon dài mà xinh đẹp, nhưng chỉ thấy ngân quang chợt lóe, đồng thời năm chỉ ngân châm từ trong lòng bàn tay nàng bay ra, hiện lên lưu tinh quang mang, chỉ một cái chớp mắt, trong phòng liền im lặng xuống.

[3]ý chỉ những bí mật nhiều người biết đến, nhưng cũng ám chỉ những người nhiều chuyện, lắm mồm.

Chỉ thấy năm căn ngân châm không tà châm trên huyệt ngủ của năm người .

Ghé mắt chăm chú nhìn mọi người nằm té trên mặt đất, Tuyết Nhan miễn cưỡng nằm ở trên giường, gợi môi lên nói: “Rốt cuộc cũng yên tĩnh rồi !”

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 17: Cởi Hết Quần Áo

Vô Cực Môn ở phía sau núi,đồi núi trập trùng phía xa, cây xanh tươi tốt.

Một tòa phủ giàu sang phú quý xuất hiện ngay đó , một tầng đài trải dài, điêu lan ngọc thế, như một bức tranh họa cảnh, luân phiên là màu đỏ thắm.

Trình độ hoa lệ này chỉ đáng với những khu nhà cấp cao của của các bậc quý tộc, duy nhất khác một chỗ, phạm vi nửa dặm là hương thuốc nồng đậm, không hổ là đan trạch của nhị sư huynh Phượng U Trần tuyệt thế.

Tiến vào đan trạch không phải là việc khó, quả thực ở đây cần rất nhiều hạ nhân, bây giờ nàng là thiên kim tiểu thư và hạ nhân cũng không có gì khác nhau, mặc nam trang,làm việc suốt một cái canh giờ, đến nay còn chưa nghỉ ngơi.

Phóng tầm mắt nhìn lại, trong đan trạch sở hữu hạ nhân đều mặc nam trang màu trắng giống nhau , nhẹ nhàng khoan khoái mà lưu loát.

Mà nàng đi vào phía trước đan trạch, đã nghe nói Phượng U Trần rất cổ quái.

Thứ nhất, không thích nhìn thấy nữ tử xinh đẹp trang điểm, thậm chí yêu cầu tất cả mọi người trong đan trạch mặc nam trang giống nhau.

https://thuviensach.vn

Thứ hai, Phượng U Trần thích gieo trồng hoa cúc , thu thập tất cả các nơi có hoa cúc quý hiếm, cho nên trong đan trạch còn có một nơi gọi là cúc viên.

Thứ ba, Phượng U Trần và các nam tử trong vị đứng đầu bài danh ở Vô Cực Môn quan hệ rất tốt, thường thường nâng cốc ngôn hoan, đồng tháp mà nằm, mà bọn họ đều là mỹ nam tử tuyệt mĩ ít có trên thế gian.

Lâu ngày, đệ tử Vô Cực Môn đồn rằng nhị sư huynh Phượng U Trần bị đoạn tụ. Khó trách bị các tỷ muội nói nhị sư huynh so với tam sư huynh càng khó thu phục hơn, cũng khó trách nói cho nàng biết rõ núi có hổ, trời hướng núi hổ mà đi, hóa ra Phượng U Trần đúng là một người không dính nữ sắc, thì ra là thế, thì ra là thế.

Tuy rằng nàng không kỳ thị ai, nhưng đối với bệnh đoạn tụ của nhị sư huynh, Tuyết Nhan quyết định kính nhi viễn chi[1].

[1]Tôn kính mà không thể gần gũi

Nào biết đâu rằng, vài cái nha đầu kia nhưng lại trăm miệng một lời, làm cho nàng để ý một cái tên là "Tây Môn Nhã" sư tỷ.

Kỳ thật chỉ cần nàng đối với nhị sư huynh không có hứng thú, ở trong đan trạch giữ khuôn phép , quan tâm cái gì Tây Môn Nhã, Bắc Môn Nhã, toàn bộ đều không quan hệ gì với nàng.

Lau mồ hôi, Tuyết Nhan tranh thủ lúc rảnh rỗi, ngồi ở chỗ râm mát trong viện , nhìn cửa trước đông nghịt người, người chờ cả hàng dài, chật đến mức con kiến còn chui không lọt, đa số tôi tớ trong đan trạch đều ở bận bộn trước cửa viện, làm nàng nhớ đến ngày xưa thiên hạ đệ nhất y quán cũng rầm rộ như thế, không ngờ tới người cần xin thuốc Phượng U Trần không ít.

Nghỉ ngơi một lát, Tuyết Nhan đang chuẩn bị tìm chút nước uống, bỗng nhiên nghe được một giọng điệu kiêu ngạo giả dối.

https://thuviensach.vn

"Tây Môn sư tỷ, có người ở nơi này nhàn hạ!"

Tây Môn sư tỷ? Chẳng lẽ là Tây Môn Nhã?

Tuyết Nhan nhìn lại, nhìn thấy cách đó không xa đứng ba vị nữ tử áo trắng, mà đứng giữa 2 tên nữ tử kia đúng là nữ tổng quản phụ trách tạp dịch tôi tớ —— Tây Môn Nhã, có bài danh đứng thứ mười trong Vô Cực Môn , tuy rằng dung mạo nàng tú lệ, trên mặt mày lại ẩn ẩn có một tia ngoan lệ. Nghe nói Tây Môn Nhã là tiểu thư Tây Môn thế gia quý tộc , ở Vô Cực Môn thực lực hùng hậu, mà nam tử nàng thích đúng là nhị sư huynh Phượng U Trần, nàng đã đã yêu hắn hơn ba năm, đồn đãi về nhị sư huynh bị đoạn tụ, nàng không để một chút ở trong lòng.

Nhưng nàng sợ nhất có gia tộc nào đó có ý đồ tiến vào đan trạch. .

Bây giờ, Phượng U Trần thân gia trăm vạn, hiển nhiên sẽ có các loại nữ nhân dựa dẫm vào người có quyền thế, phụng mệnh đi vào đan trạch quyến rũ Phượng U Trần, cho nên nàng lúc nào cũng phải cẩn thận ở khắp nơi.

Sườn mắt nhìn lên, cô gái trước mắt mỹ mạo như hoa, con mắt sáng lung linh, tuyệt sắc Phong Hoa, làm Tây Môn Nhã thấy rõ khuôn mặt của Tuyết Nhan, nao nao: "Là ngươi."

"Tây Môn sư tỷ hảo." tuy rằng Lâm Tuyết Nhan cũng không biết nàng, lễ nghi cũng phải chu toàn.

Tây Môn Nhã nhìn Lâm Tuyết Nhan chăm chú, trong lòng đang nói thầm.

Kỳ quái kỳ quái, Lâm Tuyết Nhan không phải thích tam sư huynh nhất hay sao? Sao lại đi vào đan trạch của nhị sư huynh?

Chẳng lẽ nàng dời sang yêu người khác? Không có khả năng, tuyệt đối không khả năng.

https://thuviensach.vn

Chần chờ một lát, bỗng nhiên bên môi nàng gợi lên một nụ cười lạnh khó người thấy, Tuyết Nhan cũng không biết, Tây Môn Nhã và Duẫn Lâm là kim lan tỷ muội, lúc trước Lâm Tuyết Nhan ở đại hội luận võ nhục nhã Duẫn Lâm một lần, hại Duẫn Lâm bị giam trong Thiện Động Diện Bích của Thần Long Cung hơn ba tháng, không biết ăn bao nhiêu cực khổ? Đồng thời Duẫn Lâm đã nói chuyện với Tây Môn Nhã.

Chỉ vì, ngày đó nếu được thưởng Phong Long Chi Ngọc, Duẫn Lâm đáp ứng sẽ cho Tây Môn Nhã làm lễ vật.

Tây Môn Nhã thấy nhị sư huynh Phượng U Trần có khối Hỏa Long Chi Ngọc, nên muốn Phong Long Chi Ngọc từ Duẫn Lâm, như thể sẽ làm một cặp ngọc bội xứng đôi với sư huynh .

Ai biết đâu Lâm Tuyết Nhan lại làm rối kỉ cương, dùng tất cả thủ đoạn, lừa lấy Phong Long Chi Ngọc đi, làm cho Tây Môn Nhã và Duẫn Lâm hận nàng thấu xương, hy vọng cuối cùng có cặp ngọc bội xứng đôi với nhị sư huynh của Tây Môn Nhã tan vỡ , chuyện này có khác gì phá hoại tình cảm của nàng với Phượng U Trần, vì thế Tây Môn Nhã tất nhiên là muốn dùng tất cả pháp tra tấn Lâm Tuyết Nhan, để đoạt ngọc chi cừu.

Nếu Lâm Tuyết Nhan ở đan trạch này, cũng chính là thuộc dưới quyền cai quản của nàng, như vậy nàng cũng có thể tìm cách tra tấn nàng, nhục nhã nàng, bức nàng giao ra Phong Long Chi Ngọc ra, vừa nghĩ tới có thể bù được mong muốn, trong lòng Tây Môn Nhã tràn đầy khoái ý. Nàng cười lạnh một tiếng, cúi đầu xuống, dặn dò bên tai hai gã nữ tử vài câu.

Hai nữ tử áo trắng gật gật đầu, trong lòng hiểu rõ, các nàng thấy mỹ mạo của Tuyết Nhan , tâm đã sớm sinh đố kỵ.

"Tiểu sư muội, ngươi nghỉ ngơi tốt không?" Nhìn vẻ mặt nữ tử bên trái ôn hoà , nhưng cất dấu ý cười hả hê.

https://thuviensach.vn

"Nghỉ ngơi tốt !" Tuyết Nhan nghĩ kĩ, lúc các nàng châu đầu ghé tai, trong lòng nàng đã có đề phòng.

"Nếu nghỉ ngơi tốt , vậy thì đi chà bồn cầu." Nữ tử phía bên phải đi đến bên cạnh nàng, trong giọng nói tràn đầy uy hiếp, nghĩ thầm, ở trong này các nàng nói một không hai, lời nói không khác gì thánh chỉ, đến nay không có ai dám chống đối các nàng. Trước nửa tháng từng có vài nữ đệ tử chống đối lời nói của các nàng, đã bị các nàng lột hết quần áo, nhốt trong nhà xí nam , đông lạnh suốt một đêm. Hồi nãy Tây Môn sư tỷ còn hứa sẽ đặc biệt chiếu cố với nàng, chỉ sợ kết cục của vị tiểu sư muội này sẽ thảm hại hơn một ít.

Ai ngờ Tuyết Nhan mặt không đổi sắc, không hề nghĩ ngợi, đáp ứng xuống.

Hai gã nữ tử có chút kinh ngạc, liếc mắt nhìn nhau.

Thầm nghĩ nàng thật sự là Thần Long Cung tiểu thư sao? Vì sao bị bắt chà đổ bồn cầu, mà ngay cả mày đều không nhăn một chút?

Không suy nghĩ nhiều, các nàng mang Tuyết Nhan đi vào nhà xí, đã nhiều ngày khách nhân rất nhiều, mỗi ngày nhà xí đều phải rửa sạch trên một trăm cái bồn cầu, tuy rằng bên trong đàn hương, đặt hương hoa cúc, nhưng mà dị vị của bồn cầu cũng rất khó át đi .

"Tiểu sư muội, ngươi xả hết mấy thứ dơ bẩn trong bồn cầu, sau đó rửa sạch sẽ, biết không?" Nữ tử phía bên phải ôm mũi nói.

Tuyết Nhan gật đầu, ánh mắt đảo qua một hàng bồn cầu, đừng nói phải rửa sạch sẽ, đó là xả hết mấy thứ đó, ít nhất cũng cần ba canh giờ.

Nàng vốn không phải thiên kim tiểu thư, cũng đã từng ăn rất nhiều cực khổ, bởi vì nàng nhẫn, cho nên mới có y thuật vô song.

https://thuviensach.vn

Nàng săn tay áo, đang muốn di chuyển bồn cầu, liền nghe được nữ tử bên trái ngăn nàng lại nói: "Đợi chút, tiểu sư muội."

Tuyết Nhan ngẩn ra: "Ngươi muốn như thế nào?"

Nữ tử bên trái cười sáng lạn: "Hương vị chỗ này không được thơm cho lắm, nhị sư huynh có bệnh sạch sẽ, nếu ngươi không lột quần áo dơ ra , chỉ sợ ngày sau trong đan trạch không thể chứa ngươi được."

Tuyết Nhan trừng mắt nhìn nói: "Nga, vậy ngươi muốn như thế nào?"

"Đương nhiên ta muốn ngươi cởi quần áo ra." Nữ tử phía bên phải cười mỉa nói.

Nghe vậy, mi mắt Tuyết Nhan giương lên, trong mắt hiện lên một tia giận dữ.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 18: Muốn Nhìn Nữ Nhân Khỏa Thân

Trong lúc rãnh rỗi, Tây Môn nhã nhanh nhẹn đi về phía vườn cúc.

Nhưng thấy hoa cúc ngẩng đầu nở rộ, thụ cúc (金沙树菊), lập cúc (立菊), tháp cúc (塔菊),Cúc hương, lục cúc (绿菊), văn cúc (绿菊), huyền nhai cúc (悬崖菊) . . . . . Nhiều bụi hoa bám chặt nhau, năm màu rực rỡ, nhiều hình nhiều vẻ.

Tháng năm vốn không phải mùa hoa cúc nở , ai ngờ Phượng U Trần lại có thể làm hoa cúc đều nở bốn mùa, không ngại vốn gốc.

Trong vườn cúc có đám cây cỏ, nhìn khá đơn sơ, nhưng có vẻ đẹp nghệ thuật.

Lúc này, hai nam tử tuyệt sắc ngồi ở trong nhà giữa một đám cây cỏ, trước mặt để bày ván cờ, nổi bật sáng chói cả phòng, như trăng sáng.

Mỹ nam bên trái nghiêng có lông mày kiếm xếch lên , điệu bộ phong lưu, đường cong mát mẻ, phấp phới như chim nhạn múa, uyển chuyển như rồng bay, dung mạo có vẻ ấm áp, khóe miệng tươi cười như gió xuân, ánh sáng trong mắt lưu chuyển bập bềnh , sóng nước mênh mông, một chân cuộn lên đặt ở trên giường, một chân duỗi thẳng, dáng vẻ lười biếng không gò bó.

https://thuviensach.vn

Hai chân hắn trần trụi, màu da như mật, phía dưới chân phủ lên hỗn hợp da cừu màu xanh nhạt và màu tím nhạt rơi xuống đất, tóc dài xõa xuống, cũng không buộc lên, như là dòng nước chảy trút xuống, khí chất trong suốt giống như tia nắng ban mai ở phía chân trời, ngón tay ngọc giương nhẹ, nắm con cờ màu đen , nhíu mày, suy tư, do dự. . . . . Tuyệt sắc như thế, tao nhã như thế, làm người ta mê mẩn.

Tây Môn Nhã nhìn thấy hắn, tức khắc mặt đỏ tim đập, nhưng, nàng biết lúc hắn đang đánh cờ, không thích có người quấy rầy.

Ánh mắt của nàng tại trên người của hắn lưu luyến một hồi lâu, mới từ từ xem hướng một nam tử khác, da thịt của hắn có cảm giác như đá thạch , cặp mắt mị sắc vốn có, khuôn mặt tỏa ra phong tình vạn chủng, xương quai xanh như lộ mà không lộ, vẻ mặt tựa như vui mà không phải là vui , tựa như giận mà không phải là giận, so sánh với nam tử bên trái ôn nhu như ngọc, sắc mặc hắn hết sức tươi sáng diễm lệ, phong cách lại cao quý, sáng tỏ không rõ, có một cảm giác làm cho người ta câu hồn mị hoặc khó có thể kháng cự.

Nhìn thấy hắn, Tây Môn nhã chợt nghĩ đến Lâm Tuyết nhan, chẳng lẽ. . . . . Lâm Tuyết nhan đuổi theo hắn nên mới đến sao?

Nghĩ đến giờ phút này Lâm Tuyết nhan bị cởi hết quần áo, trước mắt bao người dọn dẹp bồn cầu, tức khắc trong lòng Tây Môn Nhã vô cùng vừa lòng.

Nửa tháng trước từng có nữ đệ tử trong Vô Cực Môn chống đối nàng, vì vậy, nàng cho nàng ta một ít cảnh cáo nhỏ , để cho nàng đông lạnh một đêm tại trong nhà xí, chuyện này cũng không bị lộ ra, nhưng mà Lâm Tuyết Nhan lại khác, ngàn lỗi vạn lỗi, đáng lẽ nàng không nên cướp đi Phong Long Chi Ngọc, cho nên nàng muốn cho y phục Lâm Tuyết nhan bị cởi hết , rửa sạch khoảng một trăm cái bồn cầu, từ đầu đến cuối nhục nhã nàng, để cho nàng từ đó không dám phách lối nữa.

https://thuviensach.vn

Nghe nói, mỗi lần Tây Môn Nhã trừng phạt nữ đệ tử đều lựa chọn căn phòng yên tĩnh, thứ nhất là bởi vì phòng xí ít người, nhưng vẫn có người đi qua, như vậy đã đủ đạt tới mục đích nhục nhã của nàng, thứ hai nàng không muốn ở trên địa bàn Phượng U Trần gây nên quá nhiều tin tức không hay.

Dù sao nàng ở trước mặt người trong lòng, thường phải ngụy trang làm bộ dịu dàng như nước, trông như vẻ có tri thức hiểu lễ nghĩa .

Hết lần này đến lần khác ngay cả mí mắt của Phượng U Trần cũng không nâng lên một chút, giống như ngoảnh mặt làm ngơ đối với nàng.

Ở trong đó hai canh giờ, Phượng U Trần và Mộ Dung Thanh Li đã đánh cờ đến ba trận, một thắng một thua một hòa.

Tây Môn Nhã rất ân cần pha một ấm Bích Loa Xuân, tức khắc cả phòng tỏa ra hương trà thơm mát, hai người đang định nếm thử thì chợt nghe âm thanh khiển trách của người ở bên ngoài.

"Mau nhìn kìa, trong phòng xí có thân thể nữ nhân, không có mặc y phục nữa!"

"Thiệt hay giả vậy?"

"Đương nhiên là thật, hồi nãy ta đi phòng xí, nhìn thoáng qua, làn da kia thật trắng, non mềm có thể nhéo ra nước."

"Mau. . . . . Mau dẫn ta đi xem một chút."

Tiếng bước chân ngoài vườn từng trận vang lên, đại khái có mười mấy người đã chạy.

"Rầm" một tiếng, con cờ rơi nặng nề trên bàn, tròng mắt Phượng U Trần cũng không nâng lên, "Bên ngoài đã xảy ra chuyện gì?"

https://thuviensach.vn

Lúc này bên trong vườn ngoại trừ Phượng U Trần và Mộ Dung Thanh Li ở bên ngoài, chỉ có Tây Môn nhã mới từ bên ngoài trở lại, người hắn đang hỏi, đương nhiên là nàng.

Phượng U Trần một ngày kiếm tỷ bạc, nhàn hạ thích đánh cờ, uống rượu, dạo chơi. . . . . Không rảnh để ý tới người bên trong phủ làm chuyện tình gì, nhưng tâm hắn sáng như gương, đối với hành động việc làm của Tây Môn Nhã là mở một con mắt nhắm một con mắt, nếu không phải xảy ra chuyện tình gì lớn lao hắn cũng lười hỏi tới.

Thấy chuyện mình bị bại lộ, Tây Môn nhã không che giấu, nàng cười cười không sao cả: "Chỉ là có một người làm không nghe lời, muội để cho thủ hạ trừng trị nàng một phen, để cho nàng ghi nhớ thật lâu."

"Cho nên ngươi cởi hết quần áo nàng?" Phượng U Trần dịu dàng cười một tiếng, nhưng trong mắt không có ý cười.

"Cái đó. . . . . Là nàng tự nguyện cởi." Thực chất bên trong Tây Môn nhã cũng rất vô sỉ.

"À? Cô gái này hắn là tự nguyện?" Phượng U Trần vẫn còn đang cười.

"Đương nhiên rồi" Tây Môn Nhã nhìn về phía Mộ Dung Thanh Li, cười không ngớt: "Chỉ là cái người làm này, Tam Sư Huynh ngươi cũng biết."

"Là ai ?" cánh môi Mộ Dung Thanh Li nhướn lên, đôi mắt đẹp nhẹ ngước lên, nhẹ giọng cười một tiếng.

Con ngươi Tây Môn Nhã chuyển vòng vo, trong lòng thầm nghĩ , hình như vị Tam Sư Huynh này cũng không thích Lâm Tuyết nhan, nếu nàng đem tình hình thực tế báo cho, có lẽ chỉ cười một tiếng cho qua chuyện ,chuyện tình đến nước này cũng không giải quyết được gì. Nghĩ đến đây, Tây Môn Nhã nói từng chữ: "Lâm Tuyết Nhan." Cùng lúc đó vang lên một

https://thuviensach.vn

tiếng "Rầm", tựa hồ đã sáng tỏ,Mô Dung Thanh Li chiếm trước nước cờ đầu tiên.

Phượng U Trần liếc mắt nhìn Mộ Dung Thanh Li, phát ra một tiếng cười khẽ, nhưng thấy Mộ Dung Thanh li ngước mắt, chuyển động miếng ngọc, lông mi khẽ nhúc nhích, chợt cười một tiếng, đứng dậy đi ra ngoài.

"Tam sư đệ tính đi nơi nào? Bàn cờ này còn chưa xong đâu." Phượng U Trần hướng về phía bóng lưng của hắn nói.

"Đi xem náo nhiệt một chút."

" Hình như có lẽ ngươi không thích xem náo nhiệt ."

"Không sai, ta không thích xem náo nhiệt, chỉ là. . . . . ." Mộ Dung Thanh Li có chút dừng lại, khóe môi nhướn lên nụ cười mê người "Ta muốn đi xem một chút nữ nhân khỏa thân,”

Tây Môn Nhã cảm thấy có hy vọng, trong lòng cười trộm, liền đuổi theo.

Vẻ mặt Phượng U Trần khẽ nhúc nhích, đưa mắt nhìn bàn cờ một lát, phát hiện ván này nếu đi tiếp, hình như vẫn không thế phân thắng bại, nhớ tới tài đánh cờ của mình ở giữa vương tôn hoàng thân gặp đối thủ, xem ra kỳ nghệ của Mộ Dung Thanh Li không thể khinh thường, hắn khẽ mỉm cười, vẻ mặt ưu nhã thong dong, chậm rãi đứng dậy, phất ống tay áo, cũng cùng nhau đi ra ngoài.

Dọc theo đường đi, Tây Môn Nhã thi triển khinh công, như cũ phát hiện vẫn không đuổi kịp bóng dáng của Mộ Dung Thanh Li, mà rõ ràng hắn cũng chỉ là đi bộ, không ngờ khinh công của nam tử này hắn là sâu không lường được.

https://thuviensach.vn

Chợt, cách đó không xa truyền đến tiếng cười bỉ ổi : "Cái mông không tệ, thật trắng."

Tây Môn nhã cười lạnh, thả tốc độ chậm lại, giãy dụa thân hình như rắn nước, ưu nhã hướng đám người đi tới.

Xưa nay nàng đối rất có tự tin với dáng người của mình, đáng tiếc ở chỗ Nhị Sư Huynh Phượng U Trần phải mang y phục rộng thùng thình, lệ vóc người nàng đẹp chưa bao giờ có cơ hội biểu hiện qua, cười lạnh, Tây Môn Nhã xấu bụng nghĩ, xem ra hôm nay cho nha đầu thối Lâm Tuyết Nhan này ngược lại có cơ hội tốt thể hiện dáng người của mình.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 19: Châm Pháp Khống Tâm

Buổi trưa canh ba, đan trạch sau viện, chỗ phòng xí gồm có ba tầng trong và ba tầng ngoài, tiếng người huyên náo, nhốn nha nhốn nháo, con kiến chui cũng không lọt, thậm chí có tên háo sắc thừa cơ mà vào, thỉnh thoảng có tiếng cười bén nhọn chói tai, lời nói kinh khủng truyền đến, nhưng rơi vào trong tai Tây Môn nhã, so với tiếng đàn cao thâm còn dễ nghe hơn.

"Ban ngày ban mặt, hành vi như vậy, thật là đồi phong bại tục!"

"Ha ha, mới vừa rồi ta thấy được thân thể sáng lên, thật sự là sợ hết hồn."

"Rất lâu chưa nhìn thấy chuyện như vậy, muốn ngực có ngực, muốn cái mông có rắm cái đùi, da cũng rất trắng."

Mấy tên tên háo sắc bỉ ổi nhìn chằm chằm thân thể trước mặt trắng như tuyết, nước miếng đã chảy đầy đất, Tây Môn nhã nghe thoải mái, nhưng thật ra thì trong lòng đang đố kỵ.

Lúc này, mấy nữ đệ tử của Vô Cực Môn bên trong đan trạch mím môi, từ trong đám người chui ra, cười nói: "Ông trời có mắt , lại là hai người bọn họ, ngày thường làm mưa làm gió, không ngờ sẽ có ác hữu ác báo!"

https://thuviensach.vn

Nghe nói như thế. . . . . Tây Môn nhã bỗng nhiên kinh hãi, đẩy đám người ra, chen vào.

Đập vào mắt là nơi đầy đất dơ bẩn, bồn cầu đầy đất, còn có hai nữ nhân không mảnh vải che thân!

Hai nữ tử này chính là cận thân mà nàng tâm phúc, mới vừa bị nàng gọi đi khi dễ Lâm Tuyết Nhan , hôm nay cũng không biết là chuyện gì xảy ra, vẻ mặt hai người lại ngốc trệ, ôm bồn cầu trong ngực, từng bước từng bước đi tới hồ cá, đem thùng ném vào bên trong rồi từ từ rửa sạch, cũng không ngại dơ bẩn, tựa như trúng tà thuật .

Nhìn thấy tình hình trước mắt, đầu Tây Môn Nhã lập tức vang một tiếng "Ông", thân thể quơ quơ.

Trước không nói hai tên thủ hạ này làm mất hết mặt mũi của nàng, đã vậy họ còn đem hồ cá của Phượng U Trần làm cho dơ bẩn đi, mười mấy con con cá quý báu từng tung bay ở trong ao, giờ cái bụng lại bị lật lên! Nàng biết rõ Phượng U Trần sach sẽ, mà hồ cá là đương kim thái tử kiến tạo cho hắn một vật làm cảnh trí, tổng cộng là ba ngàn lượng hoàng kim, mỗi con cá cũng có giá trị xa xỉ, hôm nay cư nhiên biến thành ao phân rửa sạch bồn cầu, làm sao mà Nhị Sư Huynh còn giao phó cho nàng nữa?

Còn có cái Lâm Tuyết nhan chết tiệt kia, rốt cuộc sử dụng cái tà thuật gì?

Đầu sỏ gây nên cũng đã không thấy bóng dáng, đúng là nàng đã coi thường người này, nhưng Tây Môn Nhã biết, nhất định Lâm Tuyết nhan đang ở gần đan trạch, rất tốt, rất tốt, chỉ mong nàng đừng để cho nhìn thấy được, nếu không sẽ không tha cho nàng dễ dàng như vậy nữa đâu.

Đuổi mọi người đi, Tây Môn Nhã cố gắng đem hai người kéo về, nhưng hai người hết sức cố chấp, vô luận như thế nào cũng không chịu rời đi chỗ này.

https://thuviensach.vn

Tây Môn Nhã cắn chặt hàm răng, lại hết lần này tới lần khác là không thể làm gì!

Cách đó không xa, hoa hòe trên cây, hoa rụng bay tán loạn, thiếu nữ trên cao nhìn xuống, lẳng lặng nhìn cảnh tượng sau viện, cười ngạo nghễ, cánh hoa màu hồng bay lướt qua gò má nàng tuyệt đẹp, mái tóc lắc lắc, tóc đen tung bay theo gió, áo trắng rộng rãi mặc ở trên người nàng có vẻ thanh thuần xinh đẹp tuyệt trần. Nàng thở dài một tiếng, xoay chuyển ánh mắt, chợt thấy một bóng dáng quen thuộc, thấy mày kiếm hắn gảy nhẹ, bên môi cười nhẹ, cười lười biếng mà mê người, mắt phượng chuyển một cái mị như tơ, mà phong tình vạn chủng chỉ chuyên thuộc về Mộ Dung Thanh Li.

“Sao ngươi lại ở chỗ này?" Tuyết nhan hơi ngẩn ra, hồi nãy nàng không nhìn thấy bóng dáng của hắn xuất hiện ở phòng xí.

"Đương nhiên là tới tìm ngươi." mắt phượng Mộ Dung Thanh li chuyển một cái, giữa lông mày uyển chuyển như vẽ, hắn biết rõ nàng như trở bàn tay, sau khi từ vườn cúc ra ngoài, chạy thẳng tới nơi này, ánh mắt hắn trong suốt nhìn nàng, giọng nói cùng hắn lười biếng khác với vẻ mặt , lại mang theo nghiêm túc nhàn nhạt: "Về sau. . . . . Tiểu sư muội đi tới chỗ của ta, ta sẽ chăm sóc ngươi, thế nào?"

"Có ý tứ gì?" Tuyết nhan trừng mắt nhìn, trong lòng cũng không biết.

"Bởi vì đan trạch Nhị Sư Huynh không thích hợp ngươi, huống chi, hôm nay ngươi gặp được loại chuyện như vậy, lần sau khó đảm bảo được sẽ không xảy ra chuyện như vậy nữa!" Hắn nói hợp tình hợp lý.

"Cám ơn, không cần." Tuyết nhan không chút nghĩ ngợi liền cự tuyệt hắn, dù sao, nàng cũng không muốn ở trong Vô Cực Môn dựa vào bất luận kẻ nào.

"Dĩ nhiên, ngươi cũng có thể lựa chọn đi đến chỗ Duẫn Ngọc." Mộ Dung Thanh Li cũng không miễn cưỡng Tuyết Nhan, hắn khẽ mỉm cười, vẻ

https://thuviensach.vn

mặt như có điều suy nghĩ, hắn nhớ trước khí nàng mất trí nhớ, đã từng không ngừng dây dưa mình, hắn còn tưởng rằng nàng sẽ không cự tuyệt , nào biết lại cự tuyệt nhanh như vậy, giống như là thay đổi một người khác vậy!

Nghe nói tên Duẫn Ngọc, trong lòng Tuyết Nhan khẽ nhúc nhích, nhưng là kể từ nàng đi tới nơi địa phương xa lạ này, mỗi ngày Duẫn Ngọc làm bạn với nàng, hình như nàng đã có thói quen người đàn ông này làm bạn, rời đi cuộc sống của hắn, có chút nhàm chán, cảm giác bên cạnh thiếu đi cái gì, không khỏi thở dài một tiếng, suy nghĩ một chút ,thói quen cũng là một loại rất đáng sợ!

Cũng không biết mấy ngày nay, chuyện ở Ôn Tuyền trong lòng hắn đã khôi phục như cũ chưa?

Chỉ là vóc người hoàn mỹ Duẫn Ngọc hiện ra trong đầu Tuyết Nhan , làm Tuyết Nhan tim đập như hươu chạy.

Lại không biết khi nàng thầm nghĩ Duẫn Ngọc, mặt mũi cũng xuất hiện vẻ mặt ngượng ngùng , nàng cũng không phải hoa si sắc nữ, gặp qua vô số mỹ nam, vậy mà đối với thân thể Duẫn Ngọc nhớ mãi không quên, cảm thấy thật là không ổn, nàng thường thường suy tư, chẳng lẽ là do nhiều năm qua nàng vẫn không nhìn nam nhân?

"Cái đó. . . . . Tam Sư Huynh, Duẫn Ngọc hắn. . . . . hiện tại Ngũ Sư Huynh ra sao?" Tuyết nhan không nhịn được hỏi.

"Hắn rất tốt." khi Mộ Dung Thanh li đang nói chuyện, ánh mắt lại nhìn hướng phòng xí, nơi đó vừa mới xuất hiện bóng dáng của Phượng U Trần. Mộ Dung Thanh Li nhìn kịch hay nửa ngày, không nhịn được ôm vai cười khẽ.

"Tiểu sư muội, hiện tại bên kia rất náo nhiệt đấy!"

https://thuviensach.vn

"Khiếm nhã chớ nhìn, thế nhưng Tam Sư Huynh lại nhìn lâu như vậy! Huynh không biết thẹn thùng sao?" Tuyết nhan lập tức liếc xéo hắn.

"Loại cự ly này, cũng không thấy rõ cái gì , huống chi vóc người của họ không có gì đáng xem." tâm tư Mộ Dung Thanh li cũng không ở trên người nữ nhân trần chuồng, đầu lưỡi vẫn độc như trước.

Có hay không đáng xem trong lòng Tuyết Nhan hiểu rõ, vóc người của nàng so với họ mà nói, hơi có vẻ trẻ trung, nếu là vóc người đầy đặn như vậy cũng không đáng xem, đại khái hắn thật sự là đồng tính rồi, giờ phút này chợt nghĩ đến về mấy cái lời đồn đãi kia của Phượng U Trần, ánh mắt nàng nhìn về phía Mộ Dung Thanh Li chợt hiện lên kỳ quái, đột nhiên hỏi: "Tam Sư Huynh, ngươi có phải đồng tính hay không?"

Dứt lời, nàng không khỏi ngượng ngùng cười một tiếng, được rồi, hồi nãy nàng nói có hơi quá!

Con ngươi Mộ Dung Thanh Li lập tức lóe như ánh sáng băng tuyết, lại nghe câu nói của nàng: "Cái đó. . . . . Coi như ta chưa nói gì."

Mộ Dung Thanh li chợt cười nhạt, vẻ mặt cũng biến thành lạnh nhạt: "Đáng tiếc, ta không phải đồng tính, để cho ngươi thất vọng."

"Yên tâm, dù là như thế, ta cũng vậy sẽ không kỳ thị ngươi." Tuyết nhan nhún vai một cái, xòe hai tay ra, che giấu trong nội tâm đang còn xấu hổ .

. . . . . Mặt trời dần dần chuyển hướng tây.

. . . . . Ánh trăng mọc lên!

Hai người cô gái cơ hồ đem uế vật trong bồn cầu rót vào hồ cá, tay chân Tây Môn nhã luống cuống, nhưng nàng không dám tìm Phượng U Trần trợ giúp, mặc dù Nhị Sư Huynh là đệ tử của đệ nhất thiên hạ Đan Dược Sư , nhưng ngoại trừ luyện đan, đánh đàn, thư họa, đánh cờ, uống rượu, thưởng

https://thuviensach.vn

thức trà ra, đối với y thuật cũng không tinh thông , mà mấy sự tình này, hắn cũng chẳng quan tâm.

Việc cấp bách, không thể làm gì khác hơn là phái người đánh hai người cô gái mê đi.

Ai ngờ sau khi họ tỉnh lại, hai mắt vô thần, tựa như rút mất linh hồn, không nhúc nhích, mọi người nhanh chóng bao vây lại.

Nghe nói thần y bạch đại phu ở thị trấn Thần Long mới vừa đến đan trạch, Tây Môn nhã lập tức phái người đem bạch đại phu mời tới, hi vọng hắn có thể giúp nàng giải quyết chuyện này.

Ước chừng thời gian một nén nhang, bạch đại phu xem qua bệnh tình của hai người cô gái, đôi tay run lên, trong lòng vô cùng khiếp sợ, nghĩ thầm điều này sao lại có thể? Nhưng đây rõ ràng chính là châm pháp độc môn của quán chủ đệ nhất thiên hạ y quán, hơn hai mươi năm trước hắn đã từng gặp một lần gặp một lần, nghe nói thuật này có thể khống chế lòng của người ta hiệu quả! Năm đó lão quán chủ còn gọi đó là" châm pháp Khống Tâm " .

Nhưng rõ ràng lão quán chủ đã qua đời mười mấy năm trước, ngay cả quán chủ mới nhậm chức cũng là tráng niên mất sớm.

Vì sao loại châm pháp này biến mất trong nhiều năm sau lại tái hiện giang hồ?

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 20: Nàng Thật Vô Sỉ.

Đêm lạnh như nước, cảnh sắc lịch sự tao nhã vô hạn, tôi tớ ai có chức nấy, nhìn như chuyện gì cũng chưa từng xảy ra, nhưng trong phòng khách không khí lại nặng nề.

Sắc mặt Tây Môn Nhã trắng nhợt, run giọng nói: "Bạch đại phu, chẳng lẽ không chữa được sao?"

Nàng rất hiểu rõ y thuật của Bạch đại phu, mặc dù hắn được gọi là đệ nhất y thuật của thị trấn Thần Long, thực lực tuyệt đối khỏi nói, nghe đồn ba năm trước đây Thái hậu bệnh nặng, ngay cả thái y cũng bó tay hết cách, sau đó Bạch đại phu chẩn bệnh, dùng một phương thuốc dễ dàng trừ bệnh, làm hoàng đế phải ban cho hắn danh hiệu "Đệ nhất thiên hạ thần y" thì lại bị hắn khéo léo cự tuyệt.

Nếu là bệnh này ngay cả Bạch đại phu cũng không có biện pháp chữa đây chẳng phải là chuyện sẽ không cách nào kết thúc! Vả lại chuyện này không thoát được quan hệ với nàng, suy nghĩ một chút Tây Môn Nhã đã cảm thấy trong lòng kinh hãi.

"Thật ra thì, cũng không phải là không có cách nào." trong mắt Bạch đại phu chợt lóe.

"Cách gì?" trong lòng Tây Môn Nhã bỗng nhiên lại có hi vọng.

https://thuviensach.vn

"Cởi chuông phải do người buộc chuông." Bạch đại phu nói từng câu, khẽ vuốt chòm râu, vẻ mặt trang nghiêm.

Hắn đã hạ quyết tâm, gặp một lần người hiểu được cách sử dụng châm pháp Khống Tâm, hắn muốn biết rõ quan hệ người này với đệ nhất thiên hạ y quán, có lẽ hi vọng thức dậy cứu vớt đệ nhất thiên hạ y quán sắp tới rồi ! Dù sao, tuổi hắn đã cao, lực bất tòng tâm, làm đệ nhất thiên hạ y quán lần nữa danh tỏa sáng thiên hạ, đây cũng là tâm nguyện trọn đời của hắn!

Đang tự nghi ngờ suy nghĩ của mình, Tây Môn Nhã nắm chặt hai quả đấm."Người đâu,đi đem Lâm Tuyết Nhan đến cho ta."

Tối nay, nàng phải đào sâu ba thước cũng phải đem Lâm Tuyết Nhan kiếm cho ra, nàng thật sự muốn xem Lâm Tuyết Nhan dùng cái tà thuật gì? Lại để cho hai thuộc hạ của nàng bất tỉnh nhân sự, nàng tuyệt đối sẽ không tha thứ nhẹ nhàng cho Lâm Tuyết Nhan, cho đến bây giờ, còn chưa từng có người nào dám không đem nàng để ở trong mắt, sau đó nàng phải nói cho Vô Cực Chưởng môn, Lâm Tuyết Nhan là một yêu nữ chuyên dụng Vu thuật tà ác tổn thương đồng môn đệ tử, nhất định phải đem nàng trói lại khởi binh vấn tội, hành hạ nàng, nhục nhã nàng, làm cho nàng vĩnh viễn cũng không ngốc đầu ở Vô Cực Môn lên được.

"Đợi chút, không cần tìm, ta ở chỗ này." Cách đó không xa truyền đến âm thanh của thiếu nữ.

Âm thanh thanh thúy giống như chim hoàng anh vượt ra khỏi cốc, nhưng có chút mơ hồ không rõ, mọi người không hẹn mà nhìn lại về hướng phía tây.

Nhưng thấy phía tây đi tới một vị có phong thái thanh nhã, da trắng như ngọc, môi như hoa ngọc anh ,đẹp không sao tả xiết , đứng ở bên người nàng là vị nam tử tuyệt sắc, phong hoa vô hạn, hai người đứng chung một chỗ, thật giống như một đôi người đẹp như ngọc bích.

https://thuviensach.vn

Không ngờ nàng lại ở chung một chỗ với Mộ Dung Thanh Li, mặc dù Tây Môn Nhã ngẩn ra, rất nhanh phục hồi tinh thần lại nói: " Nha đầu thối này, mau mau đem các nàng cứu tỉnh."

Tuyết nhan liếc nàng một cái, "Phụt" một tiếng từ trong miệng khạc ra một hột hạnh.

Mặc dù mỹ nữ phun ra một hột hạnh cũng không hề lịch sự, nhưng từ trong miệng nàng khạc ra, lại cực kỳ ưu nhã, mọi người bừng tỉnh hiểu ra, khó trách người phương xa ăn nói không rõ ràng thì ra là do ngậm một viên hột hạnh. . . . . Đợi chút, hạt hạch này là từ đâu tới? Tây Môn Nhã ở giữa đám người chợt có loại dự cảm chẳng lành, lại thấy nàng từ trong túi lấy ra một viên hạch tròn vo vàng rực.

"Ngươi. . . . . Ngươi. . . . . tiểu tặc …người dám trộm cống phẩm ." Tây Môn Nhã giận không kềm được.

"Ngươi cũng không nên ngậm máu phun người." Tuyết nhan rất khiêu khích nhìn nàng, chỉ Mộ Dung Thanh Li nói: "Đây chính là hắn cho ta."

Mộ Dung Thanh Li khóe môi tươi cười, cũng cùng nhau lấy ra hạt hạnh, khẽ cắn một hớp, phong thái ưu nhã.

Tây Môn Nhã phát run, đây chính là do thái tử đưa tới cống phẩm hạt hạch vàng , tổng cộng có mười hai viên, nàng từng hỏi xin Phượng U Trần qua mấy lần, nhưng không có cho nàng, ai ngờ lại tặng cho Mộ Dung Thanh Li một nửa, quả nhiên là anh em như tay chân , nữ nhân như quần áo, quả nhiên là cái Phượng U Trần này đồng tính theo lời đồn đãi, chỉ sợ sẽ càng truyền càng quá mức.

Làm nàng lo lắng là, thế nhưng Mộ Dung Thanh Li cầm cống phẩm lấy lòng cái nha đầu thối này , chẳng lẽ quan hệ của hai người cũng không phải theo như đồn đãi kinh khủng như vậy?

https://thuviensach.vn

Nếu Tam Sư Huynh đối đãi khác với nàng, Tây Môn Nhã chợt đối với Lâm Tuyết nhan càng có một tia cố kỵ, lúc Tây Môn Nhã đang chần chừ, bạch đại phu lại tiến lên hai bước, từ từ bước đi tới trước mặt Tuyết Nhan, thật sâu lạy một lạy, một mực cung kính nói: "Đệ tử Bạch Trần không biết sư phụ ở chỗ này, tới cung kính chờ đợi chậm chạp, sư phụ, xin nhận một cái cúi đầu của đệ tử."

Dứt lời, hắn đã lạy xuống.

Hành động của Bạch đại phu này làm kinh ngạc mọi người, sắc mặt Tây Môn Nhã hoảng hốt, tạm thời tam sư huynh không nói đến, vị bạch đại phu này đức cao vọng trọng, ngay cả phụ thân cũng khách sáo đối với hắn, không ngờ vị bạch đại phu này tuổi ngoài bày mươi thế nhưng xưng Lâm Tuyết Nhan là sư phụ, cái này. . . . . Không thể nào, tuyệt đối không có khả năng, nhất định là vậy ,yêu nữ lấy tà thuật khống chế Tam Sư Huynh và Bạch đại phu.

Mọi người ở đây kinh hãi , hồi nãy trong lòng Bạch đại phu hắn vẫn không thể xác định ai là người thi châm , cho đến khi nhìn thấy bản thân nàng, hắn đã sáng tỏ.

"Đồ tôn bái kiến sư tổ." Bạch y đệ tử bên cạnh bạch đại phu cũng quỳ xuống đất hành lễ, hắn cùng với bạch đại phu như hình với bóng, am hiểu nhất là đoán ý qua lời nói và sắc mặt, nếu là người sư phụ kính trọng , hắn sao lại không dám kính trọng.

Chỉ là cô gái này tuổi còn rất trẻ, rất xinh đẹp, thật là làm hắn nhìn không ra.

"Xin sư phụ xin rộng lòng giúp đỡ, cứu trị hai người nữ tử này." Lúc này, ánh mắt Bạch đại phu bình tĩnh nhìn nàng nói.

Tuyết nhan đưa mắt nhìn Bạch đại phu một hồi lâu, phát hiện ánh mắt của hắn nhìn mình cực kỳ thâm trầm, trong lòng biết hắn đã bắt đầu suy

https://thuviensach.vn

đoán thân phận của mình rồi! Mặc dù hai người trên danh nghĩa là thầy trò, nhưng nàng chưa từng nói cho hắn biết thân phận chân thật của mình!

Nhưng thấy Lâm Tuyết Nhan đưa tay, nhẹ nhàng đi tới hai người cô gái bên cạnh, trong nháy mắt ở bên tai họ, lập tức giương đôi mắt ra, tỉnh táo lại.

Mọi người rung động, không ngờ kêu tỉnh các nàng, chỉ cần một búng tay mà thôi.

Thật tình, Tuyết Nhan kéo dài châm pháp Khống Tâm bằng cách dùng thuật thôi miên của thời hiện đại , kết hợp với nội lực, đồng thời nàng có thể ra lệnh thi triển trên người hai người, mà gần đây nàng thân thể cũng khôi phục rất nhiều, nội lực cũng đến tam đoạn, thi triển ngân châm thuật thôi miên, thuận buồm xuôi gió, vừa mới đến thì thực lực lại lên thêm 1 bậc.

Nhưng thấy hai nàng đứng dậy, vẻ mặt đờ đẫn nhìn một chút chung quanh, hai mặt nhìn nhau, chợt thấy ở trước mặt Lâm Tuyết nhan, lập tức nhớ tới chuyện muốn nàng rửa sạch bồn cầu , chỉa về phía nàng trách mắng nói: "Cái người này lười biếng, để cho ngươi rửa cầu , sao vẫn còn ở nơi này nhàn hạ?"

"Giọng nói to lớn thế, một ngày tắm bồn cầu, hai vị chẳng lẽ không mệt sao ?" Tuyết nhan nhìn hai người cô gái, cười lạnh.

"Lời này của ngươi là có ý gì? Lại dám chống đối chúng ta? Không biết đắc tội chúng ta sẽ có hậu quả gì sao?"

"Biết, dĩ nhiên biết." ánh mắt Tuyết nhan cố ý hay là vô tình quét qua tấm chăn của các nàng .

Hai người cô gái nào biết giữa ban ngày đã xảy ra chuyện gì, thấy chung quanh đều là người làm của đan trạch , vẫn không nhận ra tình trạng của hai người, nhìn thấy Tam Sư Huynh dĩ nhiên phải tính toán, nhưng nghe nói

https://thuviensach.vn

hắn không thích Lâm Tuyết Nhan, càng muốn ở trước mặt hắn biểu hiện một phen, vừa định nhào qua dạy dỗ nàng, ai ngờ thân thể chợt lạnh, phía dưới chăn hắn là không mảnh vải che thân, hai người kêu lên một tiếng, lại chui trở về, dung nhan bảy màu nói: "Chuyện này. . . . . Có chuyện gì xảy ra hả?"

"Hai vị ở phòng xí thân thể trần truồng, dưới con mắt mọi người rửa sạch bồn cầu, thật là cảnh tưởng đẹp!" Mộ Dung Thanh Li cười yếu ớt nói.

"Ngươi nói cái gì? Điều này sao có thể?" Hai người cô gái thét chói tai, chỉ là. . . . . Lời này từ Tam Sư Huynh trong miệng nói ra, rung động thật là không nhỏ, huống chi trong lòng các nàng đối với Mộ Dung Thanh Li vẫn có chút ái mộ .

"Lâm Tuyết Nhan, chẳng lẽ không đúng ngươi giở trò quỷ?" lập tức Tây Môn Nhã đứng lên tiến đến, hôm nay nếu không phải xả cơn giận này, trong lòng thật không vui.

"Ta giở trò quỷ? Người nào thấy được?" Tuyết nhan đối với nàng hờ hững, nhẹ nhàng phất ống tay áo.

"Ngươi. . . . . Ngươi. . . . . ." tức khắc Tây Môn Nhã bị nàng làm nghẹn.

"Ngươi thấy được?" Tuyết nhan chợt chỉ chỉ người làm chung quanh, mọi người lắc đầu.

"Như vậy là ngươi thấy được?" Nàng lại chỉ vào Mộ Dung Thanh Li, Mộ Dung Thanh Li cũng lắc đầu một cái, trong mắt mang theo nụ cười.

"Nếu không ai thấy, ngươi chém gió cái gì, chẳng lẽ Tây Môn sư tỷ thích nhất ăn nói lung tung?"

"Rất tốt, rất tốt!" Tây Môn nhã giận đến suýt nữa hộc máu, xem ra không thể không sử xuất đòn sát thủ, "Ngươi chờ, ta đi đem Nhị Sư Huynh

https://thuviensach.vn

gọi tới, tất cả do hắn định đoạt."

"Tây Môn tiểu thư chậm đã." Bạch đại phu chợt tiến lên hai bước nói: "Ta dám cam đoan, chuyện này không liên quan đến sư phụ ta, ta mới chẩn đoán bệnh qua, đều là bởi vì các nàng hai người có ý đồ bất chính, lúc luyện công Tẩu Hỏa Nhập Ma, trúng tà, may sư phụ ta tốt bụng, chạy xa tới như vậy cứu trị cho họ, các ngươi sao không biết cảm tạ nàng, ngược lại muốn vu hãm cho nàng?"

Tuyết nhan không nhịn được cười thầm, không ngờ Bạch đại phu đổi trắng thay đen cũng khá tốt!

"Có phải Tẩu Hỏa Nhập Ma hay không, Nhị Sư Huynh ta chẳng lẽ không nhìn ra?"

"Khụ, không nói gạt ngươi, Phượng công tử vừa rồi mới đem bệnh nhân giao cho ta, hắn cái gì cũng không đếm xỉa tới, nếu ngươi tìm hắn, cũng sẽ tự tìm mất mặt." Bạch đại phu thản nhiên nói.

"Bạch đại phu nói không sai, tính tình của Nhị Sư Huynh như thế ngươi nên hiểu rõ mới đúng." Mộ Dung Thanh Li cười như không cười nói.

"Các ngươi. . . . ." Tây Môn nhã phát hiện hôm nay hình như tất cả mọi người cùng mình xung khắc, nàng tức giận đến mức muốn giật tóc.

"Tây Môn sư tỷ, chúng ta không muốn sống nữa!" Hai người cô gái đột nhiên gào khóc lên.

Tây Môn Nhã nhìn tất cả trước mắt, nhéo quyền, cắn răng nghiến lợi, một câu cũng nói không nên lời. Nhưng Tuyết Nhan rõ ràng, Tây Môn Nhã không có gây sự trực tiếp với nàng, cũng không đại biểu nàng sẽ bỏ qua cho mình, xem ra chuyện xấu sau này có thể liên tục không ngừng, theo nhau mà đến!

https://thuviensach.vn

Đêm khuya vắng vẻ, Vô Cực Môn cực kỳ an tĩnh.

Tuyết nhan đi tới phía sau núi, nghĩ tới hôm nay chuyện đã xảy ra, trong lòng ẩn có một tia không vui.

Lúc tâm tình nàng áp lực, luôn thích đi ra ngoài một mình một chút.

Đi tới bên cạnh dòng suối, nàng cởi giầy, nằm ở trên cỏ, hai chân ngâm mình ở trong nước, trong miệng ngậm lấy một cọng cỏ, thổi ra tiếng ưm ưm đứt quãng ,mất hứng xướng lên vài tiếng, bộ dáng này thật may là không có người nào nhìn thấy, ai có thể nghĩ tới một mỹ nữ sẽ không có hình tượng thế này, thậm chí có chút du côn, có chút cà lơ phất phơ.

Trong lòng nàng thật ra thì có chút tùy ý, nhân tính vốn có nhiều mặt , chỉ là không dám biểu hiện nhiều mặt trước mặt người khác mà thôi, tự nhiên sẽ bị người khác cho rằng như thế nào.

Mang giày xong, tiến sâu vào cánh rừng, vì không đánh vỡ đêm yên tĩnh, nàng dùng Tật Phong Bộ, không nghe được bất kỳ tiếng bước chân nào, chợt, từ sâu trong rừng truyền đến giọng nói cùa một nam một nữ , Tuyết Nhan vốn định rời đi, lại cảm giác âm thanh có chút quen thuộc, thân thể dừng lại.

Tỉ mỉ nghe, nàng kia khóc thút thít, giống bị nam tử kia cự tuyệt.

Nam tử này thật sự không hiểu thương hương tiếc ngọc, từ bóng lưng xem ra, vóc dáng nàng kia rất khá, nếu là do nàng nói..., có lẽ lời nói sẽ không sắc bén như thế, thật là làm đả thương lòng của cô nương kia nha!

Mà tên nam tử kia bản lĩnh cao ráo, ngọc thụ lâm phong, vóc người cũng thật sự rất tốt!

Vậy mà lúc này nam tử không có dừng lại lâu, rất nhanh xoay người lại, khi nàng thấy rõ mặt mũi nam tử kia thì trong lòng đột nhiên cả kinh, không

https://thuviensach.vn

ngờ. . . . . Lại là hắn.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 21: Bị Người Lập Kế

Tối nay trăng tròn hoa thắm, gió nhẹ phất , từng mãnh bay phất phơ xuống trong rừng.

Không ngờ, nàng chỉ ra ngoài tùy tiện đi một chuyến, lại có thể gặp phải một màn diễn Hoàng cầu xin Phượng.

Dưới ánh trăng, nàng kia khóc hoa lê đẫm mưa, nước mắt tựa như đứt dây trân châu, trông rất đẹp mắt, Tuyết Nhan cảm giác rõ ràng nàng chính là nữ chính trong tiểu thuyết bi tình của Quỳnh Dao, khóc nhiều canh giờ, khóc nữa khóc mãi, nhưng vẫn thủy chung quấn ở bên cạnh nam tử không chịu rời đi, Tuyết Nhan nhìn thấy hết sức buồn bực, khi nam tử muốn rời khỏi thì nàng lại kéo tay áo nam tử, không biết nhỏ giọng nói nhỏ nhẹ cái gì ở trước mặt hắn, nhưng thấy thân hình nam tử kia hơi ngừng lại, đôi tay ôm vai, dựa vào trước cây lạnh lùng nhìn nàng.

Cô gái chợt nâng trán, thân thể mềm nhũn, hướng vào trong ngực hắn ngã xuống, làm như kiều hoa, bản năng nam tử thân hình lóe lên, dưới bàn chân cô gái chênh vênh, ngã ngồi trên mặt đất.

Ôm ấp yêu thương có thể đưa đến trên đất, Tuyết Nhan vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy, lập tức không nhịn được mím môi cười khẽ.

Lúc này, nam tử đã từ trong bóng cây tối chìm đi ra, trăng sáng bừng tỉnh như song lớn dâng lên, mà ánh trăng hoàn mỹ đã xua tan hắc ám chung

https://thuviensach.vn

quanh hắn .

Khi Tuyết Nhan thấy rõ mặt mũi của nam tử kia thì chậm rãi mở to hai mắt.

Hắn, hắn là Duẫn Ngọc.

Mặc dù dung nhan Duẫn Ngọc tuấn mỹ, phong cách xuất chúng, nhưng khí chất lạnh lẽo lại có thể làm người cách xa ngoài ngàn dặm, nàng thủy chung cho là nữ nhân Duẫn Ngọc phải vô cùng đặc biệt, không ngờ hắn lại sẽ gặp phải cô gái đối với hắn quấn quít giữ chặt lấy , có thể nói là"Rừng vốn lớn, loại chim nào cũng có" , nhưng là chẳng biết tại sao, khi Tuyết Nhan nhìn thấy hắn cùng khác cô gái ở chung một chỗ, trong lòng của nàng thế nhưng mơ hồ có chút không vui.

Vào giờ phút này, nhìn cô gái trước mắt vướng víu với hắn, mặt mũi Duẫn Ngọc lạnh lẽo, giọng điệu sơ mạch.

Hắn đối với chuyện nam nữ không hứng thú lắm, thậm chí có người ta nói hắn không hiểu thương hương tiếc ngọc.

Cô gái này hắn là muội muội đương kim thái tử điện hạ, con gái riêng của hoàng đế bệ hạ, mặc dù chưa hề nhận ban thưởng, nhưng giá trị địa vị con người cũng không thể khinh thường, huống chi thái tử là bạn tốt của hắn, hết sức thương yêu cô muội muội này, xem như trân bảo, không ngờ cô gái này lại cầm thái tử làm tấm gỗ, dây dưa với hắn không nghỉ, nếu không phải bận tâm tình cảm và thể diện của hoàng gia, hắn hận không thể trục xuất nàng ra khỏi nơi đây, trọn đời không được đến gần hắn nửa bước.

Trời ban tâm hắn lạnh lẽo, không thích xuất hiện cô gái bên cạnh, mà tính tình vị công chúa cũng gần tương tự như Tuyết Nhan ngày xưa, điều này làm hắn không tự chủ được nhớ lại Tuyết Nhan.

https://thuviensach.vn

Nhưng trải qua mấy ngày nay, mỗi ngày làm bạn bên cạnh thiếu nữ, mà tâm cảnh của hắn cũng dần dần có biến hóa.

Sau khi đi tới Vô Cực Môn, rời đi nàng ba ngày, đầu óc của hắn lại thường thường hiện ra bóng dáng của nàng.

Cũng không biết, bây giờ nàng như thế nào?

Trong khi hắn đang ngẩn ngơ, cô gái trên đất bỗng nhiên nhảy lên, đánh tới về phía Duẫn Ngọc, từ trong tay áo bay ra bột màu xanh dương, mang theo quái dị, mùi thơm nhàn nhạt.

Mặc dù Doãn ngọc hoàn toàn né tránh, vẫn vô ý hút vào một hớp.

"Ngươi ném cái gì ra vậy?" Duẫn Ngọc cả giận nói.

"Ngọc ca ca, thứ ta mới vửa ném chính là Hợp Hoan Tán do trong cung bí chế , huynh không có cách nào giải được đâu , trừ phi cùng ta. . . . . làm chuyện vợ chồng!" Cô gái lúc nói chuyện, mười ngón tay bắt chéo, mặt mũi mang theo ngượng ngùng nhàn nhạt.

Dược hiệu phát huy cực nhanh, sắc mặt Duẫn Ngọc biến đổi, mơ hồ cảm thấy thân thể xuất hiện khác thường.

Chốc lát trong máu chứa chất kích tình giống như là núi lửa phun trào ra ngoài, cả người bắt đầu nóng ran bất an, hai mắt hắn cũng từ từ mà trở nên nổi đỏ, hô hấp nặng nhọc nhanh chóng.

Mặc dù sắc mặt cô gái cũng đỏ, trong mắt lại tràn đầy vẻ khát vọng, đang muốn tiến lên cởi ra áo bào của hắn, lại bị Duẫn Ngọc đẩy ra.

"Đừng trách ta, Ngọc ca ca, ta chỉ là. . . . . Chỉ là rất thích ngươi!" Nàng cắn răng, tay run run, cúi đầu lần nữa đi lên phía trước, áp sát vào trên

https://thuviensach.vn

người của hắn, tư thái hai người vô cùng mập mờ, mà nàng đưa tay ngọc thon thon ra, hô hấp dồn dập, nhẹ cởi đai dây lụa áo của hắn.

Tuyết nhan đứng ở một bên nhìn một hồi lâu, lông mi hơi vểnh, che lại tầm mắt phẫn nộ của nàng .

Dù sao, chuyện của người khác không có quan hệ gì với nàng, Duẫn Ngọc cũng không ngoại lệ, nàng vốn không muốn nhìn nữa, ai ngờ chuyện Hợp Hoan Tán đột nhiên xảy ra, nàng kia cởi áo nới dây lưng, xác định kế tiếp sẽ trình diễn tuồng đông cung!

Tuyết nhan cảm thấy có chút nhức đầu, nếu là đổi lại người khác, nàng căn bản không thèm để ý, tình yêu nam nữ cái gì, cũng chỉ là diễn một màn kịch thôi.

Có lẽ đây là cách để đạt được mục đích có được tình yêu , e rằng sẽ dùng cái chết để đe dọa, e rằng sẽ đổ thừa cả một đời người!

Nhưng mà đối phương mơ ước là ca ca của nàng, mà Duẫn Ngọc ca ca của nàng là ngàn không tình, vạn không muốn, thấy nước mắt nàng kia tấn công không được, cuối cùng mới dùng thủ đoạn hạ lưu "Hợp Hoan Tán" này, có lẽ là nhìn đúng tính tình ngay thẳng của Duẫn Ngọc mà làm tới, sau đó chắc chắn sẽ phụ trách đối với nàng, thật là vô sỉ tới cực điểm, ngay cả nàng đều muốn thay nàng kia cảm thấy trơ trẽn, nếu bây giờ trong tay nàng có một thanh đao, hận không thể đem cô gái kia cắt thành tám khúc. . . . . Tuyết nhan cắn răng, xem ra, nàng nên ra sân.

Nào biết nàng vừa muốn hiện thân, động tác Duẫn Ngọc nhanh hơn, ra tay như điện , một chưởng đánh nữ tử này hôn mê, không chút dây dưa dài dòng nào.

Hắn hít một hơi thật sâu, bóng dáng thoáng một cái, lảo đảo hai bước, một đầu nhanh chóng bay đi hướng khác trong rừng.

https://thuviensach.vn

Cảm thấy cực kỳ lo lắng, tuyết nhan vội vàng thi triển Tật Phong Bộ đuổi theo, nhưng thấy Duẫn Ngọc bay qua rừng cây rậm rạp, một mạch không hề dừng lại, trực tiếp chạy đi hướng chỗ trạch viện trong núi, đó lý chính là Vô Cực Môn trạch viện tư nhân của Duẫn Ngọc, bên trong chỉ có 2-3 người làm, vả lại đều là nam tử trung niên.

Không làm kinh động mọi người, Duẫn Ngọc tung người bay qua tường cao, rơi vào sau viện, không chút nghĩ ngợi liền nhảy vào bên trong hồ sen.

Hồ sen tháng năm, nước ấm mát mẻ, gió núi thổi qua mặt nước, gió mát lạnh lẽo!

Ai ngờ nhiệt độ trên thân Duẫn Ngọc không chút nào chậm lại, thậm chí còn có cảm giác khí huyết chảy ngược lại, dưới bụng từ từ trở nên cứng thẳng, lều trại phía dưới giơ lên cao, cảm giác này so luyện võ tẩu hỏa nhập ma còn khổ sở hơn rất nhiều.

Chợt, nơi xa chợt truyền đến giọng nói trong trẻo như tiếng chuông của cô gái "Duẫn Ngọc ca ca, ngâm mình ở trong nước vẫn vô dụng, dược tính của Hợp Hoan Tán rất mạnh, phương pháp tầm thường giải không được đâu."

Doãn ngọc cắn chặt hàm răng, hồi hồn từ trong khổ sở, cho là mình nghe ảo giác, lại thấy một vị thiếu nữ nhẹ nhàng đến, mặc dù mặt mũi tái nhợt, lại nổi bật lên đôi môi đỏ mọng tươi đẹp, trong thanh lệ còn mang theo một tia xinh đẹp, không phải là cô gái mà hằng đêm hắn hay tư tưởng đến kia sao?

"Nhan nhi. . . . . Ngươi. . . . . tại sao tới?"

Duẫn Ngọc cắn chặt hàm răng, hết sức giữ vững cho tâm linh trấn tĩnh, không ngờ lại để cho nàng nhìn thấy bộ dáng bản thân như thế này, thực không phải là điều mà trong lòng hắn mong muốn.

https://thuviensach.vn

Tuyết nhan hé miệng cười khẽ, xinh đẹp nói: "Ngọc ca ca, bây giờ ngươi còn có thể nhịn được hay không?"

"Còn. . . . . Còn có thể."

Trên thực tế, Duẫn Ngọc đã gần đến sát biên giới rồi, nhưng hắn thủy chung cố gắng duy trì lý trí, chỉ sợ làm tổn thương chuyện của nàng .

Lại thấy Tuyết Nhan thật nhanh đi tới trước mặt hắn, kéo hắn từ trong nước ra, hai người như gió tiến vào trong phòng, hôm nay khinh công của nàng càng ngày càng lợi hại, thậm chí có thể mang một nam tử trưởng thành vượt nóc băng tường, nhưng Duẫn Ngọc đã không rảnh suy tư, hắn cảm nhận được thân thể của nàng, ngửi được hương thơm đặc hữu trong cơ thể nàng, đầu óc sắp nổi điên.

"Duẫn Ngọc ca ca, ta giúp ngươi đem Hợp Hoan Tán khống chế lại, ngươi nhịn một chút." Chỉ thấy từ trong thân Tuyết Nhan lấy ra một loạt ngân châm, lóe ra một mảnh ánh sáng lạnh mát.

"Không cần, ngươi đi mau, đừng động vào ta." Duẫn Ngọc đã cảm thấy tình hình của mình không ổn.

"Đừng nói chuyện, bây giờ ta tới giúp ngươi." Dung nhan Tuyết Nhan biến sắc nghiêm túc .

Nàng đặt hắn ở trên giường, rút đi áo ướt của hắn, ánh mắt nhìn về phía giữa háng của hắn. Nơi đó có một khối khua lên thật cao, trong lòng nàng bang bang nhảy loạn, nơi đó là cái nam nhân đó sao?

Gò má nàng ẩn có một ti nóng lên, đúng, nàng xấu hổ! Nhưng vì khống chế Hợp Hoan Tán, nàng đã không được nghĩ ngợi nhiều, đôi tay đưa về phía cái hông của hắn, cởi ra vạt áo của hắn, cởi ra quần của hắn, lấy ra ngân châm, trước sau đâm vào huyệt Bát Liêu, huyệt Chí Thất, huyệt Thái Khê, huyệt Côn Luân, huyệt Thái Hướng, giữa mỗi hàng, lại dùng hai ngón

https://thuviensach.vn

cái vê huyệt Thận Du và huyệt Mệnh Môn của hắn. . . . . Thật khó chịu, cả người xuất hiện cảm giác kỳ dị.

Duẫn Ngọc cắn môi, hô hấp dồn dập, dược hiệu phát tác càng thêm lợi hại.

Thân thể của hắn bị nàng xoa nắn mà trở nên nhạy cảm khác thường, hắn nhìn nàng, tim đập rộn lên, tâm tư đã khống chế không ngừng, suy nghĩ miên man, hắn giống như tưởng tượng thấy bộ dáng kiều mỵ của nàng, trong lòng đối với nàng dâng lên khát vọng vô hạn, khát vọng cách môi gợi tình của nàng hôn hắn, khát vọng thân thể của nàng nhiệt liệt cùng hắn dây dưa, khát vọng khi nàng ở dưới thân hắn trằn trọc thừa hoan.

Mà thân thể của hắn cũng dần dần không khống chế được, đột nhiên đứng dậy, lại nghe được một tiếng kêu bên tai, hắn đã đè nàng ở dưới thân thể. . . . . .

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 22: Hành Vi Không Tốt Vào Đêm Khuya.

Đã qua giờ Tý

Tuyết Nhan không có bất kỳ phòng bị , lại bị Duẫn Ngọc đột nhiên đặt ở trên giường.

Hai người áp sát vào cùng nhau, không có một tia khe hở, hô hấp nóng rực của Duẫn Ngọc nhào vào trên mặt của nàng, thân thể nóng như lửa than, sức nóng xuyên thấu qua áo nàng,dường như muốn đem nàng hòa tan thành một vũng nước xuân, không ngờ dược hiệu Hợp Hoan Tán lại phát tác nhanh như vậy!

Rõ ràng chỉ cần kiên trì một hồi nữa, kiên trì một hồi nữa thôi thì việc lớn có thể thành công!

Nào có thể đoán được trong nháy mắt hắn đã hóa thân thành sói, mặt của Tuyết Nhan lo lắng, không nhịn được rùng mình một cái, bối rối đưa tay trái nắm ngân châm đâm về huyệt Đàn Trung của hắn, hành động lần này có thể làm chậm lại dược tính lan tràn trong cơ thể hắn, chỉ cần đâm lần nữa vào huyệt vị cuối cùng của người, thì có thể đem Hợp Hoan Tán hoàn toàn hóa giải được.

Ai ngờ thời khắc mấu chốt, thế nhưng lý trí của Duẫn Ngọc mơ hồ, đem nàng siết thật chặt ở phía dưới, hại nàng hoàn toàn không thể động đậy.

https://thuviensach.vn

"Duẫn Ngọc ca ca, đừng như vậy."

Tuyết Nhan bị hắn đè không thở nổi, hi vọng mình có thể kêu hắn tỉnh lại, cho nàng cơ hội ra tay lần nữa.

Nào biết thần chí của Duẫn Ngọc đã hoàn toàn mơ hồ, lời của nàng truyền tới trong tai , giống như hóa thành một mảnh gió xuân kiều diễm, từng chữ từng câu ở đây giống như đang mời hắn âu yếm, thần hồn không khỏi điên đảo, kích tình nhộn nhạo, cúi đầu, dùng môi chận lại môi của nàng, hôn, liếm láp , cảm nhận được môi nàng mềm mại cùng hương thơm.

Giờ phút này, sợi tóc nam tử nhẹ rủ xuống, mắt phượng mê ly, cả người lộ ra mị hoặc phong hoa bất đồng với người khác, bộ mặt đắm chìm cũa chính hắn thật câu hồn, lại đẹp mắt hơn so với bộ dáng lạnh lẽo thường ngày, Tuyết Nhan không ngờ cái nam tử lạnh lẽo này cũng có một mặt dụ người tội phạm như vậy .

Tuyết nhan bị hắn hôn đến mức hô hấp sắp dừng lại, như muốn hít thở không thông.

Mà nam tử dần dần không thỏa mãn rồi dừng lại, nếm thử, dùng đầu lưỡi đẩy môi của nàng ra, càng thêm xâm nhập muốn đòi lấy vị ngọt ngào trong môi của nàng . . . . . Tuyết Nhan cắn chặc hàm răng, duy trì tỉnh táo, cố gắng không để cho hắn xâm phạm mình.

Hành động của Tuyết Nhan càng thêm kích thích hắn, hắn hôn càng hăng hái, dùng sức vuốt vê thân thể cách quần áo của nàng.

Đột nhiên xé rách áo ngoài của nàng , quần áo trong, quần lót. . . . . hôn theo gò má nóng của nàng rồi một đường xuống phía dưới, cho đến cổ ngọc trắng như tuyết của nàng

Tuyết Nhan vừa thẹn vừa giận, cổ thân thể này chưa bao giờ bị người đụng chạm qua, nhạy cảm vô cùng, kích thích từ hắn làm nàng muốn dùng

https://thuviensach.vn

sức co thân thể lại, mà hắn hôn tỉ mỉ làm cho cả người nàng nóng ran, gò má của nàng mắc cỡ đỏ lừng như phấn phết lên, không khỏi cắn môi, thở khẽ.

Lại nói, tình hình bị người giữ thật chặt rất là khổ sở nha, nhất là lúc bị nam nhân ép buộc, Tuyết Nhan buồn bực suy nghĩ .

Cũng may, trước mắt là một mỹ nam tử, sắc đẹp thay cơm.

Nàng thừa nhận mình cũng có chút thích hắn, nhưng nàng vẫn không ngờ sẽ thân mật với hắn như thế này, làm nàng hoàn toàn không có biện pháp tiếp nhận!

Throng lúc chần chờ ,nam tử hôn lần nữa đi xuống, đi xuống, xuống chút nữa, rơi vào chỗ mẫn cảm của nàng, làm nàng vừa thẹn vừa giận xấu hổ không kiềm chế được.

Nếu là bị hắn tra tấn,giày vò như vậy, nàng nhất định sẽ không kiềm chế được!

Ông trời! Ai có thể cứu nàng đây?

Vì sao cổ thân thể này không chịu được như thế, mà ngay cả thần chí cũng không kháng cự được vị nam nhân này? Nếu là đổi lại bản lĩnh trước kia, thì nàng đâu có yếu như vậy?

Hết lần này đến lần khác, họa đến dồn dập, nàng chợt cảm thấy giữa hai chân một trận khác thường truyền đến, đao thật súng thật, truyền đến nhiệt độ kinh người, cùng lúc đó, Duẫn Ngọc đã ưỡn người, đem hai chân nàng gác ở bên hông, thở hổn hển, thân hình vận sức chờ phát động, dừng lại chốc lát đối với hắn đều là một loại hành hạ, mà hai tay của nàng rốt cuộc cũng được giải thoát.

Cơ hội tới rồi!

https://thuviensach.vn

Không để ý xấu hổ, Tuyết Nhan đưa tay rút lên ngân châm, ra sức hướng tới huyệt vị cuối cùng của người hắn đâm tới.

Hợp Hoan Tán tuyệt không phải một loại dược vật, dược lực bá đạo, chỉ cần hành châm một lần là xong, thứ tự mức độ cũng không giống nhau.

Nếu không phải như thế, vừa bắt đầu nàng liền ghim kim đâm vào huyệt ngủ của hắn, chẳng phải là xong hết mọi chuyện?

Nhưng phương pháp này đối với thân thể nam tử tổn hại cực lớn, nhất là sau khi sử dụng mị dược, sợ là sẽ như xuyên vào ngũ tạng lục phủ, cho nên Tuyết Nhan tận tâm dùng châm pháp Thần Nông tới cứu hắn, nếu nàng cũng không khống chế được Hợp Hoan Tán, sao mà xứng trở thành quán chủ đệ nhất thiên hạ y quán?

Tay ngọc giương nhẹ, một châm đâm vào bên trong huyệt Phong Trì của nam tử!

Huyệt Phong Trì là tử huyệt, đại phu tầm thường tuyệt đối không dám tùy tiện hành châm, nguy hiểm cực lớn, Tuyết Nhan cũng có cố kỵ ba phần.

Trong nháy mắt, khí sắc Duẫn Ngọc khôi phục như thường, thân thể quơ quơ, khẽ mở ra hai mắt, ánh mắt mát lạnh.

Thấy hắn tỉnh táo lại, trong lòng Tuyết Nhan thở phào nhẹ nhõm, hiện tại cũng không kịp lúng túng, vội hỏi một câu: "Ngươi sao rồi?"

Vẻ mặt Duẫn Ngọc hoảng hốt, thấy quần áo Tuyết Nhan xốc xếch, hai chân giắt bên người hắn, nhất thời còn chưa phản ứng kịp, chợt một trận đau nhói truyền đến, đầu giống như nứt ra, thân thể không tự chủ được ngã lên phía trước, cắm đầu ngã quỵ ở trên người của Tuyết Nhan.

Không ngờ rằng, đảo một cái, thân thể theo quán tính ngã xuống, dị vật khổng lồ xuyên qua giữa hai chân nàng, lập tức hai mắt Tuyết Nhan trợn

https://thuviensach.vn

tròn.

Hét thảm một tiếng, Tuyết Nhan đã đau đến nỗi nước mắt rơi đầy mặt.

Ai nói cứu người được báo đáp? Đau quá, đau chết nàng! Nàng là không phải là bị cái chỗ đó của hắn làm cho nứt ra hay sao?

Tuyết Nhan thay xong quần áo, cơ hồ là chạy trối chết.

Nàng nằm mơ cũng không có nghĩ đến, đêm đầu tiên của mình lại gay go như vậy!

Mặc dù chỉ là tiến vào mà thôi, phía sau chẳng có gì xảy ra cả, nhưng vẫn có máu chảy ra!

Cuối cùng có tính hay không?

Vấn đề này thật là làm nàng nhức đầu, cũng may kinh nghiệm cuộc đời của nàng hơi nhiều, năng lực trong lòng chịu đựng đủ lớn mạnh, so với vấn đề sống chết, xx thật sự chưa tính là vấn đề, nàng không có rớt một khối thịt, hơn nữa cũng không bị người ta lừa tài lừa tâm, chỉ là nơi đó có đau một chút mà thôi, nhịn một chút cũng sẽ qua.

Nhưng là lấy tính tình Duẫn Ngọc mà nói, tất nhiên sẽ đối với nàng gánh vác trách nhiệm, so với xx mà nói, nếu cùng làm với một nam nhân không thương mình, cái gọi là đền bù tức khắc sai lầm, nhất định sẽ bỏ qua hạnh phúc suốt đời, dường như cái giá này cũng quá cao.

Suy nghĩ một chút chỉ có cảm giác không rét mà run, Tuyết Nhan không khỏi nổi da gà khắp người.

Nếu như không để cho hắn phụ trách, nội tâm hắn tất nhiên sẽ lai6 băn khoăn, cả đời cũng sẽ rối rắm cái vấn đề này, đến lúc đó thì càng phiền toái!

. . . . . A! Nàng cảm thấy rất sợ hãi!

https://thuviensach.vn

Thở dài thật sâumột cái, Tuyết Nhan bất đắc dĩ lắc đầu, rõ ràng là nàng xx thì có sao đâu? Vậy tại sao lại giống như nàng đang phạm sai lầm chuyện gì đó? Rốt cuộc thói đời là cái quái gì? Nếu vì tất cả mọi người tốt hơn, vậy thì nàng cũng đâu phát sinh ra chuyện thế này!

Huống chi lấy y thuật của nàng , một đêm động phòng hoa chúc chảy ra một chút máu cũng không hề có vấn đề.

Hạ quyết tâm, Tuyết Nhan hướng núi đi về, trạch viện kia cũng đã tắt đèn, năm người đều đã ngủ.

Cả đêm trằn trọc trở mình, khó có thể yên giấc, cho đến tảng sáng lúc Tuyết Nhan mới ngủ thật say, mới vừa ngủ nửa canh giờ, liền nghe lão Nhị hào hứng chạy đến trước đệm giường nàng, kích động không thôi nói: "Lão đại, nói cho ngươi biết một tin tức tốt, bên ngoài có một mỹ nam tử tới tìm ngươi đấy?"

"Ai vậy?" Tuyết nhan từ trong chăn nhô đầu ra, mặt mũi uể oải, tinh thần rất kém.

"Là ngũ sư huynh đó." Lão Nhị vỗ tay cười khẽ, vẻ mặt thật kích động.

Cái gì? Duẫn Ngọc? Sao hắn lại đến tận cửa tìm nhanh như vậy ! Tuyết Nhan cả kinh, tức khắc hết buồn ngủ.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 23: Tuyệt Thế Độc Dược

Nghe nói Duẫn Ngọc đi tìm nàng, Tuyết Nhan đột nhiên cảm thấy kinh hãi, buồn ngủ hoàn toàn biến mất.

Chẳng lẽ hắn nhớ tới cái gì? Cố ý chạy tới chất vấn nàng?

Nhưng nhớ lại đêm qua, đang lúc Hợp Hoan Tán phát tác ý thức của hắn hỗn loạn, mấy chỗ tử huyệt lại bị nàng dùng ngân châm đâm, đối với thân thể tiêu hao rất nhiều, dược hiệu tan ra, lập tức đã hôn mê, thần chí không rõ, đương nhiên không thể nhớ tất cả chân tướng mọi chuyện ! Cho dù muốn hỏi, nhiều lắm là hỏi nàng ban đêm đã xảy ra chuyện gì?

Chỉ cần nàng tìm cớ đêm qua nhớ những gì, nhất định là không chê vào đâu được, giọt nước không lọt.

Nghĩ đến đây, thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này, thấy trên người nàng một mảnh hỗn độn, lão Nhị kêu lên một tiếng: "Lão đại, ngươi. . . . . đêm qua ngươi bị con muỗi cắn sao?"

Tuyết nhan cau mày, khẽ gật đầu, cũng không cổ họng không thốt lên, không hoảng hốt bất loạn, nếu không thì sẽ giấu đầu lòi đuôi.

Nàng xưa nay làm việc đâu vào đấy, mặc dù đêm qua hốt hoảng, nhưng mỗi một chuyện cũng xử lý ngay ngắn rõ ràng, không lộ sơ hở.

https://thuviensach.vn

Lúc rời đi, thậm chí còn giúp hắn thay xong áo, lạc hồng trên giường cũng dọn dẹp sạch sẽ.

Nhưng kể từ đêm qua sau khi nàng bị Duẫn Ngọc cường hôn, cổ nối tiếp tay áo trở xuống, nối thành một mảnh, vô cùng thê thảm, liền vội vã tìm một bộ quần áo cao cổ, lại lấy một khăn lụa trắng quấn quanh cổ, lấy gương soi mình, thấy sắc mặt cô gái trong kính tái nhợt, đôi môi hơi sưng, tiếp theo lấy son bôi một tí, trên cánh môi đỏ lên, mới có thể đi ra ngoài gặp người.

Lão Nhị kinh ngạc đứng ở một bên, mặc dù nàng không hiểu chuyện nam nữ, tâm tư đơn thuần, nhưng ý tưởng trong óc cổ quái lại như nước sông cuồn cuộn liên miên không dứt, trong lòng thầm nghĩ nói: "Trước đó vài ngày lão đại thích Tam Sư Huynh, rồi sau đó tiếp theo theo đuổi Nhị Sư Huynh, hiện tại Ngũ Sư Huynh cũng xuất hiện, chẳng lẽ bây giờ lão đại chuẩn bị xức lưới lớn, câu cá lớn?"

Chậc! Biện pháp này không tệ, ngày sau nàng cũng phải thử xem.

Một chỗ khác, đã vạn toàn chuẩn bị xong, Tuyết Nhan mới từ trong phòng đi ra ngoài.

Ngẩng đầu, liền thấy mỹ nam lạnh lẽo tựa vào trên cây.

Trạch viện hỗn loạn, nhưng thấy nam tử Như Ngọc như mài, trường bào khép lại tôn lên thân thể thon dài, quần áo thăm thẳm, tạo thành một đạo cảnh trí mỹ lệ trong viện, nhìn bộ dáng hắn lành lạnh, thật sự rất khó phân biệt lúc hắn ý loạn tình mê vào ban đêm, mang theo bộ dáng mị hoặc thắt ở một chỗ. Nam nhân này bất luận mặc y phục nào, đều làm cho người ta thất thần không dời mắt được , mỗi người mỗi vẻ, nhưng là không biết có phải ảo giác hay không, nàng luôn cảm thấy ánh sáng dưới đáy mắt của nam tử trước mắt luôn u ám, cả người tản mát ra lạnh lẽo, so với bất cứ lúc nào cũng khiến người cảm thấy lạnh lẽo, nàng không khỏi rùng mình.

https://thuviensach.vn

Theo bản năng sửa lại áo một chút, Tuyết Nhan đi tới đối diện với Duẫn Ngọc, rũ hai mắt xuống, khẽ mỉm cười: "Duẫn Ngọc ca ca, sáng sớm như vậy tới tìm ta, rốt cuộc có chuyện gì thế?"

Cúi thấp đầu, ánh mắt không dám nhìn hắn, đêm qua kích tình còn sờ sờ ở trước mắt, đến nay vẫn làm nàng đỏ mặt tim đập.

Tiếp đó, tuyết nhan đã chuẩn bị đợi câu hỏi của hắn.

Lại thấy Duẫn Ngọc ngưng mắt nhìn tuyết nhan, ánh mắt khó lường, một hồi lâu, từ trong tay lấy ra một cuộn thư màu trắng, đưa đến trước mắt Tuyết Nhan, lạnh nhạt nói: "Đây là thư của mẫu thân đưa tới."

Đưa thư cho nàng sao? vẻ mặt Tuyết nhan giật mình, là do nàng lo lắng quá!

Nhận thư từ trong tay hắn, màu xi [1] phía trên còn tươi, tựa như mới từ Thần Long cung đưa tới.

[1] xi: là cái nút đầu cuộn thư

Mở lá thư ra, lấy thư ra, phía trên có kiểu chữ rất xinh đẹp, chữ viết rậm rạp chằng chịt, đọc tỉ mỉ , Tuyết Nhan không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Không ngờ. . . . . Lại có loại chuyện như vậy. . . . . Gần đây, Tuyết Nhan hay giả bộ mất trí nhớ, dùng ngân châm thôi miên thị nữ, nói tất cả sự hiểu biết của thân thế này, sao không nghĩ đến, dù sao thị nữ biết rất ít, thân phận của nàng phức tạp như thế sao? Thì ra là, người thừa kế Thần Long Cung cũng không phải là từ nhiều nữ nhi trong số đông tuyển ra , mà là bẩm sinh có thể chất đặc biệt, sau khi sanh , sau bả vai có cái bớt hoa mai sáu cánh, dung nhan tuyệt mỹ, thân thể trúng độc mai lan hương, và dung nhan có thể mãi không già.

https://thuviensach.vn

Mà độc Mai lan hương là đời đời tương truyền,sau khi sinh hạ Lâm Tuyết nhan, độc trên thân Phương Ngọc Dung cũng đã giải.

Nhưng nhiều người thừa kế đảm nhiệm Thần Long cung, lúc mười tám tuổi mai lan hương liền bắt đầu độc phát, mà lá thư nói dĩ nhiên cũng nói cách hóa giải độc tính mai lan hương.

Mặc dù tuyết nhan là quán chủ đệ nhất thiên hạ y quán, y thuật tuyệt luân, nhưng thiên hạ rộng lớn, có đủ những cái lạ.

Mai lan hương này có độc dược quỷ dị nhất mà nàng chưa bao giờ từng nghe tới từ trước đến giờ.

Độc này cần phải có bảy thứ Nguyên Dương khác nhau tới áp chế, cái gọi là bảy thứ Nguyên Dương, chính là một năm phải kết hợp cùng với bảy nam tử khác nhau, cho đến khi nàng mang thai sinh ra người thừa kế kế tiếp, độc tính mới có thể biến mất. Đây là loại chuyện liêm sỉ gì vậy, Tuyết Nhan không hề nghĩ đến chuyện này lại xảy ra!

Khó trách Thần Long Cung Cung chủ có thể có tam phu tứ thị, 3000 trai lơ, thì ra là là cái duyên cớ này!

Giờ phút này, sắc mặt của Tuyết Nhan thay đổi liên tục, trắng rồi lại xanh, xanh rồi lại đỏ, đỏ rồi lại trắng, may là tinh thần nàng mạnh mẽ, những cũng ko thể không bàn đến làm sao mà tiếp thụ nổi bảy nam nhân.

Tính toán, từ đêm qua đến bây giờ, chuyện đã xảy ra hình như quá nhiều, không ngờ đến nàng có thể thừa nhận hạn độ ngoài mức tưởng tượng.

Hít một hơi thật sâu, Tuyết Nhan tính toán một chút, hôm nay nàng mới đầy mười sáu tuổi, còn có hai năm nữa mai lan hương mới bắt đầu phát tác, trong khoảng thời gian này nàng phải tìm đủ cách để giải trừ độc tính mai

https://thuviensach.vn

lan hương , dù sao, nàng tự tin trong thiên hạ này không có cách giải được độc, có lẽ chuyện cũng không gay go như nàng nghĩ !

"Nhan nhi, tối hôm qua xảy ra chuyện gì vậy?" Giờ phút này, Duẫn Ngọc đột nhiên hỏi.

"À? Cái gì?" Tuyết nhan bị hắn hỏi thình lình, làm cho nàng hoàn hồn lại.

"Chúng ta có làm chuyện vợ chồng hay không?" Duẫn Ngọc đứng ở một bên, ánh mắt lúc sáng lúc tắt.

Cái gì. . . . . Sinh hoạt vợ chồng? Tuyết nhan bị lời của hắn của cả kinh ho khan liên tiếp mấy tiếng, đuôi lông mày nhảy lên, người này không lên tiếng thì thôi, bỗng nhiên nói một câu giật gân làm mình hết hồn! Cuống quít xua tay, lúc trước chuẩn bị mấy câu giải thích kia đều đã quên mất không còn một mống, vẻ mặt sợ hãi nói: "Không có, tuyệt đối không có."

"Thật ko?"

"Thật." Tuyết nhan gật đầu như bằm tỏi.

Đôi tay Duẫn Ngọc ôm vai, không nói một lời, bình tĩnh nhìn nàng, ánh mắt nhìn chăm chú, tóc gáy Tuyết Nhan dựng đứng.

Không khí trong núi mang theo hương cánh hoa nhàn nhạt, sáng sớm ánh sáng chiếu xuống , da thịt thiếu nữ bóng loáng như ngọc, phiếm nhàn nhạt trơn bóng, từng cơn gió nhẹ thổi qua, làm rối loạn tóc mai bên tai của nàng.

Duẫn Ngọc vươn tay ra, nhẹ nhàng vén mái tóc nàng ở sau tai, mà động tác của hắn vô cùng êm ái, giống như giữa người tình vuốt ve dịu dàng với nhau.

https://thuviensach.vn

Chợt, hắn cúi đầu hôn môi nàng, giống như chuồn chuồn lướt nước, nhẹ nhàng lướt qua rồi dừng, làm trong lòng áy náy của Tuyết Nhan khẽ động, nội tâm đã bị hắn hoàn toàn mở rộng.

Hắn hôn nàng, lúc còn đang tỉnh táo hôn nàng, đây là ý gì? Chẳng lẽ hắn thích mình?

Còn chưa phục hồi tinh thần sau khi hôn, lại thấy Duẫn Ngọc từ trên thân lấy ra một phần thư khác, phía trên xi cũng đã bị mở ra, đây là lá thư bí mật của Phương Ngọc nửa năm trước giao cho Duẫn Ngọc, hắn ở trước mặt nàng, nhẹ giọng nói: "Đây là một lá thư của một người quan trọng khác, ngươi nhớ xem hết rồi trả ta."

Dứt lời, hắn đã đi ra ngoài viện, bóng dáng ánh lên màu vàng kim nhàn nhạt của tia nắng ban mai, sương trắng tản đi, người cũng đã đi mất.

Sợ run trong chốc lát, Tuyết Nhan mở thư ra, cẩn thận cuốn lên.

Nào biết sắc mặt dần dần càng ngày càng chìm, càng ngày càng nặng nề.

Không ngờ. . . . . Đây nên cái chết do độc của mai lan hương, nếu thân xử nữ bị phá vào lúc đó, sẽ phát tác trước thời hạn.

Nói như thế, đêm qua sau khi nàng và Duẫn Ngọc xảy ra quan hệ, độc mai lan hương trong cơ thể sắp bắt đầu xảy ra.

Chất tiệt! Đúng là chết tiệt!

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 24: Nhìn Không Thấu Nàng

Tầng mây cao vạn dặm, một bên vô tận.

Một con Hắc Ưng vỗ cánh từ giữa mây gào thét bay xuống, trực tiếp bay về phía vườn hoa sau núi.

Vườn hoa nhìn như đơn giản, nhưng dựng 36 loại trận pháp, người bình thường tuyệt không thể tùy ý xông vào.

Trong lúc một tòa lầu các nguy nga đứng sừng sững, nơi này chính là phủ trạch của Duẫn Ngọc, mà thư phòng của hắn nằm ở lầu hai, ai có thể nghĩ tới tổng bộ Thiên Cơ Các tiếng tăm lừng lẫy trong giang hồ, sẽ núp ở một không gian mật thất tầm thường.

Lúc này, hai nam tử trẻ tuổi ngồi ở thư phòng, trước bàn chất đầy hồ sơ, hai người tựa như bí nghị chuyện gì đó.

Nhưng thấy dung nhan hai người tuấn mỹ, có thể so với Chi Lan ngọc thụ.(đây là một lời khen người ưu tú)

Con mắt của một người như nước thu, rõ ràng dập dờn bồng bềnh, một người tuấn mỹ vô trù, ý lạnh át người.

Chốc lát, một con Hắc Ưng từ bên ngoài đến, ở bên trong phòng lướt đi một vòng, chậm rãi rơi xuống trước giá sắt tinh mỹ, tinh thần phấn chấn

https://thuviensach.vn

nhìn chủ nhân trước mắt.

Thấy chủ nhân hình như tâm sự nặng nề, Hắc Ưng vô cùng ân cần rơi trên bả vai của hắn, dùng nhỏ đầu đen bóng cọ xát gò má Duẫn Ngọc, khứu giác của nó vô cùng bén nhạy, thắng được con chó của vương phủ, đột nhiên, đánh hơi được một hương nhàn nhạt, dường như là hương thơm trên người nữ nhân , vả lại còn lưu lại mấy nhiều ngày, liền kêu lên hai tiếng không vui.

Duẫn Ngọc cũng không để ýt, từ trên vuốt xinh xắn của nó lấy ra ống trúc, từ trong lấy ra một tờ giấy, thoáng nhìn qua, ánh mắt tức khoát toát ra nhàn nhạt thất vọng.

Tờ giấy trong tay đã vo thành một cục, buông ra, hoàn toàn bị nội lực biến thành bột trắng xóa.

Mộ Dung Thanh li ưu nhã uống một ngụm trà, mắt phượng hơi đổi, nhìn về phía Duẫn Ngọc, lạnh nhạt nói: "Thế nào? Gặp chuyện gì không vui hả ?"

Lông mày kiếm của Duẫn Ngọc nhíu chặt, không nói một lời.

Mộ Dung Thanh li lần đầu tiên nhìn thấy bộ dáng băng sơn mặt ủ mày chau, bên mép nhướn lên một chút làm điên đảo chúng sinh , ngừng mỉm cười một chút nói: "Chẳng lẽ chuyện rất khó giải quyết?"

Vẻ mặt Duẫn Ngọc có một chút hoảng hốt, một hồi lâu, gật đầu một cái.

Mộ Dung Thanh li lạnh nhạt nói: "Cần ta giúp một tay sao?"

Nói cật, hắn khẽ cười một tiếng, dĩ nhiên chỉ là cười giỡn mà thôi, hắn biết đường đường là Các chủ Thiên Cơ Các , chưa bao giờ cần mượn tay người khác với người khác.

https://thuviensach.vn

Nào có thể đoán được, trên mặt xinh đẹp Duẫn Ngọc có vẻ nghiêm túc, ánh mắt nghiêm túc nhìn về Mộ Dung Thanh li, nói: "Ngươi nói không sai, dù sao ở kinh thành có danh xưng tiểu Mạnh, giao hữu rộng khắp, bản lĩnh thông trời, ta muốn hỏi ngươi, rốt cuộc có thể tìm đại phu tốt nhất trên thế gian ở nơi nào?"

"Ngươi bị bệnh?" Mộ Dung Thanh li nhíu mày, ghé mắt nhìn hắn, ánh mắt trong suốt.

"Ta không có bệnh." Duẫn Ngọc lạnh lùng đáp.

"Không có bệnh là tốt rồi." Mộ Dung Thanh li nhếch miệng lên, mang theo nụ cười hài hước.

Duẫn Ngọc mở miệng, thật là không kém hơn câm, cây vạn tuế ra hoa, trăm năm khó gặp một lần, sau khi cười xong, Mộ Dung Thanh li thu hồi nụ cười nhẹ nhàng, lại lười biếng dựa vào ghế như cũ, ngón tay như ngọc thon dài đè dưới cằm, nghiêm túc suy tư.

Chỉ là. . . . . đại phu tốt nhất sao?

Để tay ở trên bàn, nhẹ nhàng gõ một cái, ánh mắt Mộ Dung Thanh li trở nên hoảng hốt!

Khi trước mắt hắn giống như xuất hiện một cô gái thanh lệ mà ngạo khí, lông mày rậm cong cong , má đào mắt hạnh, mũi xinh xắn, cánh môi nhuận đỏ , mặc dù không phải là Mỹ Lệ tuyệt đỉnh, nhưng cũng làm người ta không dứt ánh mắt ra được, chỉ là hắn không có nghĩ đến, thời gian qua đi mười năm, hắn như cũ có thể nhớ lại hình dạng của nàng rõ ràng, người đó vốn nên trở thành đại tẩu của hắn, cô gái xinh đẹp y thuật vô song, nhưng cuối cùng vẫn hồng nhan bạc mệnh, anh niên mất sớm, mà nàng chính là quán chủ đệ nhất thiên hạ y quán—— Tuyết Nhan.

Tuyết Nhan? Lâm Tuyết Nhan?

https://thuviensach.vn

Chợt, Mộ Dung Thanh Li hắn nheo lại mắt.

Chẳng lẽ cô gái gọi là Tuyết Nhan cũng tinh thông toàn bộ y thuật sao? Tên của hai người chỉ kém một chữ, đây cũng là một trùng hợp mà thôi?

Chỉ là nếu nói là đương kim y thuật đệ nhất thiên hạ, bạch đại phu ở thị trấn Thần Long phải làm chi mà không thẹn, dù sao ngay cả Hoàng đế cũng kính nể y thuật ko thôi.

Nhưng sau khi hắn đã biết y thuật của Lâm Tuyết nhan, cảm thấy càng không thể tưởng tượng nổi, chỉ một cô gái ko hiểu một hạt đậu khấu là gì? Lại tự dối xưng là bệnh lâu thành y, cố tình có thể đến đó trừ bệnh, nhưng càng làm hắn kinh ngạc chính là, nàng có thể làm bạch đại phu đệ nhất thiên hạ y quán cúi đầu xưng thần, ba quỳ chín lạy, bái nàng vi sư, suy nghĩ một chút cũng cảm thấy rất không thể tưởng tượng nổi.

"Đúng rồi, ta nhớ ra rồi." Một hồi lâu, Mộ Dung Thanh li chợt vỗ tay cười một tiếng.

"Là ai ?" Nghe vậy, Duẫn Ngọc nâng gương mặt lãnh mị lên.

"Người này xa cuối chân trời, gần ngay trước mắt." Mộ Dung Thanh li gỡ gút thắt , một đôi mắt cười như không cười nhìn hắn.

"Người phương nào?" ánh mắt Duẫn Ngọc lạnh lẽo, hiển nhiên đối với thái độ của hắn bất mãn.

"Phượng U Trần." Mộ Dung Thanh li không nói thêm lời, một tiếng "Pằng" mở rộng cây quạt.

"Là hắn?" Nhị Sư Huynh? Phượng U Trần? vẻ mặt Duẫn Ngọc hơi dừng lại.

https://thuviensach.vn

Suy tư chốc lát, cảm thấy hắn nói có lý, dù sao, Phượng U Trần không hổ là có danh hiệu là đệ nhất đương kim đan dược, lời đồn đãi hắn có một đôi tay mát lạnh, nếu chỉ là dược liệu vô cùng bình thường, trải qua sau bao nhiêu lần do hắn luyện chế, dược hiệu cũng có thể gia tăng gấp mười lần thậm chí còn gấp trăm lần, nếu là ngày sau tìm hiểu được phương thuốc của mai lan hương, trải qua sự luyện chế của Phượng U Trần , có lẽ có thể hoàn toàn loại trừ hoặc ức chế độc tính mai lan hương!

Dĩ nhiên, tìm người loại trừ độc mai lan hương của Tuyết Nhan, là do tâm tư của hắn mà ra.

Lý do rất đơn giản, đó chính là hắn không muốn nàng cùng nam tử khác chung thị một thê, nghĩ đến ngày sau nàng ở phía dưới nam tử khác trằn trọc thừa hoan, giống như khi trên đầu quả tim của hắn ghim một cây gai sắc, làm một người mạnh mẽ , nam tử bình thường, tuyệt không nguyện ý thấy loại chuyện như vậy xảy ra, đúng, hắn thích nàng, nếu loại độc chất này có thể chữa trị tốt, hắn tình nguyện cùng với nàng đầu bạc đến cả đời, đến già không thay đổi lòng.

Ở nửa tháng trước kia, có lẽ hắn vẫn chưa nghĩ đến muốn kết hôn nàng.

Nhưng, rốt cuộc là lúc nào thì, quan hệ của hai người xảy ra biến hóa về chất?

Hai ngày trước, trước một khắc Duẫn Ngọc đang hôn mê , nhớ mình rõ ràng ôm lấy hai chân của Tuyết nhan , mà áo nàng không ngay ngắn, lộ ra lồng ngực trắng tuyết như chim bồ câu , mang trên vẻ mặt hấp dẫn mê người , làm hắn chưa tỉnh hồn lại, rồi sau đó, đầu hắn đau muốn nứt, thân thể không bị khống chế ngã về phía trước, sau đó đụng tiến vào hoàn toàn trong cơ thể nàng, thậm chí hắn có thể cảm thấy rõ ràng cái loại xx đó đưa hết sức , chặt chẽ bao vây lấy hắn, làm hắn không muốn thả ra ngoài, cái loại xúc cảm đó thật tuyệt diệu , gần như sắp muốn tánh mạng của hắn.

https://thuviensach.vn

Cô gái ở Xuất Vân Quốc , đối với trinh tiết quan trọng giống như là sinh mạng, làm nàng người đàn ông đầu tiên, hắn nguyện ý thủ hộ nàng cả đời.

Chỉ là khiến cho hắn cảm thấy nghi ngờ . . . . . Vì sao trước khi nàng rời đi,lại muốn thanh trừ lạc hồng trên giường?

Nếu không phải hắn đang đợi ở Thiên Cơ Các thật lâu, thấy được vết máu lúc họ đang dọn dẹp, nếu không chắc chắn đêm đó cho rằng chỉ là một mộng xuân!

Vì thử dò xét thái độ của nàng, hôm qua, hắn lấy ra thư của Phương Ngọc đưa cho nàng, không đoán được vẻ mặt nàng như không có chuyện gì xảy ra, thậm chí phủ nhận chuyện cùng hắn xảy ra quan hệ.

Cố đè xuống tức giận trong lòng, hắn hôn nàng, biểu minh tình yêu của mình đối với nàng.

Mà trong mắt của nàng cũng không có bài xích, điều này làm trong lòng hắn hơi có cảm giác tịch mịch.

Vì vậy, đưa cho nàng nhìn phong thư thứ hai , đó là nửa năm trước Phương Ngọc đưa cho hắn mật hàm, phía trên nhắc tới nếu hắn muốn lấy nàng làm thê, trở thành chồng của nàng, đồng thời nói nếu Tuyết Nhan cùng nam tử kết hợp vào lúc đó, độc của mai lan hương sẽ phát tác trước thời hạn, muốn hắn phái người che chở Tuyết Nhan,trước lúc mười tám tuổi , tuyệt không cho người nào làm bẩn sự trong sạch của nàng.

Lúc đó, hắn cũng không nguyện cưới Tuyết Nhan làm vợ, sau lần đó Phương Ngọc Dung cũng đi tuyển một phu khác , mật hàm này hôm nay cũng coi như một tờ giấy rác.

Nếu để Phương Ngọc biết nam tử đoạt sự trong sạch của nàng, đúng là mình, không biết sẽ cảm thấy như thế nào?

https://thuviensach.vn

Nếu hắn báo tất cả sự việc cho Tuyết Nhan, hiển nhiên sẽ nguyện ý chịu trách nhiệm, nhưng vì sao đến nay nàng còn chưa tới tìm hắn? Chẳng lẽ nàng không muốn đối mặt hắn? Trốn tránh hắn? Nếu là như vậy, tâm tư cô gái này thật sự làm hắn không hiểu rõ.

Hắn không nhịn được nhìn về phía Mộ Dung Thanh Li, ánh mắt lạnh lẽo, thầm nghĩ chẳng lẽ trong lòng nàng còn chứa Mộ Dung Thanh Li? Đối với hắn nhớ mãi không quên?

Mộ Dung Thanh li thấy Duẫn Ngọc nhìn hắn, tựa như nhìn tình địch với nhau, trong mắt tức khắc thoáng qua một tia sáng tà mị, lười biếng cười nói: "Nếu ngươi đi đến chỗ Nhị Sư Huynh Phượng U Trần, đừng quên nhìn vài người quen, mấy ngày trước nàng làm cho người ta ở đan trạch xem kịch nữ nhân trần chuồng , thậm chí còn khiến Tây Môn nhã kinh ngạc, rất có bản lãnh đấy."

Trong tâm Duẫn Ngọc cũng không hứng thú, thuận miệng vừa hỏi: "Là ai ?"

Mộ Dung Thanh Li cười khẽ, mị thái mọc lan tràn quanh nhà: "Đương nhiên chính là muội muội ngươi , Lâm Tuyết nhan."

Nghe vậy, Duẫn Ngọc ngẩn ra, một hồi lâu mới phục hồi tinh thần lại, không ngờ. . . . . Nàng thế nhưng đi đan các, hắn vốn tưởng rằng Vô Cực Chưởng môn hạ lệnh cho bọn đệ tử không có đủ năng lực đi kiếm sư huynh, tất nhiên Lâm Tuyết Nhan sẽ đi quấn Mộ Dung Thanh Li, không ngờ hắn rốt cuộc lại nghĩ lầm rồi!

Chỉ là, như thế cũng tốt, tâm Duẫn Ngọc mơ hồ lại có chút mừng rỡ.

Nếu Tuyết Nhan muốn ở trong đan các của Nhị Sư Huynh , như vậy hắn phải đi tìm Nhị Sư Huynh, xin hắn chăm sóc nhiều hơn đối với Tuyết Nhan, như thế cũng một công đôi việc!

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 25: Tiến Vào Vạn Kim Đan Các

Khách đường, lâu vũ cao lớn, to lớn khí phái.

Dõi mắt nhìn xung quanh, bạch ngọc xếp thành từng khối tinh mỹ trên sàn nhà, cây đèn Lưu Ly treo cao bốn vách tường, khảm Mã Não[1] vào cột đá hành lang , không khỏi thật xa hoa.

[1] Mã Não:một khoáng chất, do thạch anh, thạch tủy và đản bạch hỗn hợp kết tinh, có nhiều loại màu đỏ, trắng, tro, có vằn sóng, dùng làm đồ trang sức.

Số lượng lớn như thế, chỉ sợ ngay cả hoàng cung cũng phải thua kém ba phần, đan trạch đứng đầu quả nhiên là giàu có hơn cả đất nước!

Mà người không tiếc số tiền lớn cầu xin đan dược, mỗi ngày như sóng triều.

Bên trong đại sảnh đứng hơn mười Đệ Tử Quý Tộc, vì cầu đan dược, hoặc tự mình đến thăm viếng vị công tử thanh danh vang dội Phượng U Trần, vậy mà, rất nhiều người chỉ là nghe nói đến Phượng U Trần, nhưng chưa từng thấy qua diện mạo thật của hắn, nhưng nghe nói Phượng U Trần là con của Đông quận vương, cầm kỳ thư họa không gì không biết, ngọc thụ lâm phong, dịu dàng như ngọc, còn trẻ mà tiền nhiều, là trong kinh thành một trong những nam tử bị các tiểu thư khuê các muốn gả nhất.

https://thuviensach.vn

Nghe nói hàng năm người tới cửa cầu hôn đếm không hết, thậm chí đạp phá hơn năm trăm cánh cửa hạm của Đông quận vương phủ.

Mọi người ở đây suy đoán thiên kim nhà nào có thể gả vào Quận Vương phủ , có người thấy hắn thường ra vào Long Dương Thánh Địa, cùng với tiểu hành vi phóng đãng, bên cạnh cũng thường có các nam tử xinh đẹp làm bạn, hàng đêm sênh ca, vì vậy, phố phường dần dần truyền ra tin đồn hắn thích trai đẹp , mà hắn cũng chưa bao giờ ra ngoài bác bỏ tin đồn.

Từ đó, trái tim các cô nương tan vỡ một mảnh, rốt cuộc Quận Vương phủ cũng không có người dám tới cửa cầu hôn nữa.

Nhưng nhìn về phía nam tử ngồi ngay thẳng trên đài cao, mọi người chỉ cảm thấy người không thể xem bề ngoài, mặt nam tử kia như ngọc, ngũ quan tuấn mỹ bất phàm, trong suốt trong con ngươi giống như vẫn mang theo nụ cười, con mắt đẹp như nước, dù chuyện gặp chuyện hỗn loạn, cũng ko nói gì chỉ cười cho qua chuyện, mặc dù vẻ mặt thân thiết, phong cách lại cao nhã, tóc dài đen nhánh ào ra mà xuống, có chút tùy ý, có chút không gò bó, nhưng cũng không có nửa phần phân tán, làm người ta không khỏi không dời ánh mắt sang chỗ khác được!

Mà phía sau hắn đứng bốn thiếu niên mặc áo giống nhau, môi hồng răng trắng, hết sức đáng yêu.

Trong đó một vị rất là nổi bật, như hoa như ngọc, lông mi nồng đậm, cánh môi sáng bóng phiếm mê người, chỉ tiếc sắc mặt chợt tái nhợt 1 chút!

Tuyệt sắc Như thế, không phải Tuyết Nhan thì là ai ?

Ngoài điện truyền đến tiếng bước chân nặng nề, chỉ thấy bốn người giơ tới một cái rương khổng lồ, sau đó theo tới là một vị tự cho mình là công tử quý tộc siêu phàm, da trắng nõn, mặc cẩm bào Vân Thường Phường, từ thợ làm tinh mỹ, giá trị xa xỉ, vừa nhìn đã biết là sống an nhàn sung sướng con nhà giàu, hắn ra lệnh mở ra nắp hòm, nhưng thấy bên trong tầng tầng lớp

https://thuviensach.vn

lớp thỏi vàng, đều là vàng ròng, không có bất kỳ lẫn lộn, lướt qua một cái liền biết là hoàng kim thượng đẳng.

“Phượng công tử, đây là năm ngàn lượng hoàng kim, ta muốn mua năm miếng Tục Mệnh Đan từ ngài, không biết bao lâu có thể luyện cho ta?”

Sắc mặt quý tộc công tử kiêu căng, giọng nói không hề kính ý, cho là ra tay năm ngàn lượng hoàng kim rất là xa hoa.

Phượng U Trần cũng không nói chuyện, độ cong khóe môi tương đối hoàn mỹ, cả người mang theo trời sanh cao quý, hơi thở bất phàm .

So sánh với người dưới kia, tên Quý công tử kia đã bị hắn nổi bật lên giống như một con côn trùng.

Tuyết nhan nhìn Phượng U Trần, cảm thấy người này mặc dù bề ngoài hiền hòa, lại thâm trầm làm người ta nhìn không thấu ý định, mặc dù trên mặt tươi cười, nhưng nụ cười lại chưa bao giờ chân chính thật lòng.

Ngón tay đẹp đẽ của Phượng U Trần nhẹ nhàng gõ gõ cái bàn, lông mi thật dài hơi vểnh, tạo thành độ cong hấp dẫn, chợt nhẹ giọng cười một tiếng: “Vị công tử này thật biết nói đùa, Tục Mệnh Đan chính là Cực Phẩm Đan Dược, có tiền mà không mua được, một quả cần 50 vạn lượng hoàng kim, ngay cả năm ngàn lượng hoàng kim để đặt cọc mấy miếng Tục Mệnh Đan cũng không đủ.”

“Cái gì, 50 vạn lượng hoàng kim? Đây không phải là đoạt tiền người ta sao?”

Người này cũng không hiểu việc tình, rõ ràng là một đứa ngu xuẩn, tiểu bối ngu ngốc, chỉ lo giương nanh múa vuốt, hô to gọi nhỏ, tức khắc bị người chung quanh chế nhạo.

Rất nhanh liền bị người trong đan trạch “Xin” đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Lúc này, tuyết nhan cũng hít một hơi khí lạnh, không thể tin nhìn mọi người, thầm nghĩ: “Một viên đan dược lại trị giá 50 vạn lượng hoàng kim, giá tiền này quả thật chính là giá trời nha! Thật là mới nghe lần đầu!” Nàng nhăn lông mày lại, lại thấy Phượng U Trần đang ghé mắt nhìn nàng, vẻ mặt mang theo một chút hứng thú, Tuyết Nhan ở cùng chỗ hắn mấy ngày, đối với vị Long Dương Quân này luôn là tôn kính mà ko thể gần gũi.

Giống bị ánh mắt của hắn đốt cháy, Tuyết Nhan vội cúi đầu xuống, bắt đầu tiến vào cảnh giới thiên nhân hợp nhất[2].

[2] Thiên Nhân Hợp Nhất : dùng làm chỉ đạo các phương pháp phòng bệnh, gìn giữ sức khỏe, tìm ra nguyên nhân bệnh và đề ra các phương pháp phòng chữa bệnh toàn diện.

Nào biết có người cố ý không cảm thấy được, bên tai rất nhanh truyền đến âm thanh êm ái như gió, làm cả người nàng run rẩy, “Nhan, ngươi thử nói một chút xem Tục Mệnh Đan này cần gì những dược liệu gì?”

Không ngờ Phượng U Trần lại sử dụng trường hợp này thử nàng, nàng thở dài nói: “Cần cửu vĩ trùng, bạch quỷ, hoa Ngũ Diệp ngàn năm, cuối cùng là Đông trùng hạ thảo.” (roseila: ẹc, ẹc, mềnh ko hỉu mấy cái dược liệu quái lạ này)

“Rất tốt.” Phượng U Trần nhẹ nhàng cười một tiếng, ưu nhã đưa tay vỗ vai của nàng, tỏ vẻ tán thưởng.

Khóe mắt Tuyết Nhan lại rút, nửa bả vai đã hóa đá, nàng chưa bao giờ cùng Phượng U Trần dựa vào gần như thế, nghĩ đến tay của hắn không biết sờ qua bao nhiêu nam nhân, nghĩ đến hành động hắn vừa làm giống như cho phép nàng làm tỷ muội, không nhịn được càng thêm co quắp, nếu không phải muốn học một chút thuật luyện đan, sao nàng phải lưu lại cái chỗ bên loại người này.

https://thuviensach.vn

Vậy mà nàng có thể có được hôm nay, thật đúng là tự mình làm bậy thì không thể sống được.

Đẳng cấp đan trạch Vô Cực Môn sâm nghiêm, Tuyết Nhan mới đến, vẫn là làm từ tầng dưới chót .

Lại nói, bên cạnh Phượng U Trần vốn có bốn cận thân Dược Đồng theo đuôi năm năm, khuôn mặt chẳng những rất thanh tú, hơn nữa tinh thông dược lý, phương thuốc bắc có thể đọc làu làu, mà toàn bộ hốt thuốc, hái thuốc, chế thuốc cũng không nói chơi, chỉ là bọn hắn ở chỗ Phượng U Trần học được không ít bản lãnh, ngày thường đối đãi với người khác hết sức ngạo mạn.

Nửa tháng trước, chợt có một Dược Đồng gặp tai nạn, mời tới bạch đại phu thay hắn chẩn bệnh, ghim kim sau, hiệu quả không lớn, cho nên Phượng U Trần liền chuẩn bị tìm kiếm thí sinh Dược Đồng mới.

Rồi sau đó, đan trạch đột nhiên xảy ra sự kiện nữ nhân khỏa thân.

Tiếp theo thần y bạch đại phu lại xưng Tuyết Nhan là vi sư, những tin tức này không kính mà bay, mặc dù Phượng U Trần không màng thế sự, nhưng tai mắt đông đảo, vì vậy, hắn đối với nữ tử này sinh ra một tia tò mò, mặc dù cũng không để ở trong lòng, nào có thể đoán được ngày kế Doãn Ngọc thế nhưng tìm hắn, nói với muốn hắn chăm sóc người muội muội này nhiều hơn, ngay cả cái loại không có tim không phổi từ xưa đến nay như Mộ Dung Thanh Li lại thay nàng nói tốt mấy câu. . . . . Hôm sau, Phượng U Trần liền phá lệ cân nhắc Lâm Tuyết Nhan.

Sau khi chung đụng , phát hiện nàng chẳng những thông tuệ, vả lại nàng thâm tàng bất lộ (không muốn lộ tài năng), dường như đối với dược liệu hết sức tinh thông, cho nên không biết hắn vô tình hay cố ý duyệt tên nữ tử này thi đỗ.

https://thuviensach.vn

Phượng U Trần nói tiếp: “Ngươi thử nói tiếp xem, những dược liệu này sao mà lấy được.”

Tuyết Nhan quay mặt sang, bĩu môi nói: “Cửu vĩ trùng sống ở vách núi, ưa tĩnh lặng, tính độc, hiếm khi có người bắt, bạch quỷ là người sau khi chết nhiều năm, vẫn phải báo đáp ân rồi biến thành oán khí người chết, hoa Ngũ Diệp ngàn năm, ngàn năm cắm rễ, ngàn năm nở hoa kết trái, vật này chỉ có một trên trời. Đông trùng hạ thảo là là…một dược liệu bình thường, có giá trị cao như hoàng kim, cho nên giá tiền của những thứ dược liệu này có hơn ngàn lượng bạc!”

Tuyết nhan đối với các loại dược liệu nghe nhiều nên thuộc, tự nhiên bật thốt lên, làm ba gã Dược Đồng bên cạnh Phượng U Trần vô cùng ghen tỵ.

Nếu dược liệu đã có giá trị xa xỉ, nếu luyện chế thành đan dược, cũng không thể một lần là xong, cấp bậc càng cao, tỷ lệ thành công cũng cực thấp.

Cho nên phải có những dược liệu này đại khái mới có thể luyện chế ra một viên đan dược.

Tục Mệnh Đan, tên như ý nghĩa, có hiệu quả kéo dài tuổi thọ, hiển nhiên có người không tiếc rẻ, cho dù là 50 vạn lượng hoàng kim cũng muốn mua được!

Một ngày tiếp, đan các ghi chép lại số lượng nhập có hơn tỷ lượng bạc trắng, trăm vạn lượng hoàng kim, làm Tuyết Nhan líu lưỡi không thôi.

Ngày xưa đệ nhất thiên hạ y quán mặc dù giàu có hơn đất nước, nhưng không sánh được tài sản cửu ngưu nhất mao [3] của Phượng U Trần.

[3] chin trâu mất sợi lông, ý nói không đáng kể

Thật đúng là tức chết người ta mà!

https://thuviensach.vn

Kể từ khi Lâm Tuyết nhan trở thành Dược Đồng của Phượng U Trần , trong lòng ba gã Dược Đồng khác rất là không phục, năm đó bọn họ ở lại bên cạnh Phượng U Trần, chịu không ít đau khổ, mà Tây Môn Nhã lại ở sau lưng giở trò, nói rất nhiều lời khó nghe , trong đó về Lâm Tuyết Nhan ra sao vướng víu với Mộ Dung Thanh Li, vả lại ra sao ở trong mắt mọi người, ba gã đệ tử này đầy lòng căm phẫn, cảm thấy vô luận ra sao cũng phải chỉnh Lâm Tuyết nhan một phen.

Sau lần đó chẳng những đem công việc nặng nhọc nhất trong công việc mệt mỏi nhất giao cho nàng làm, hơn nữa thường thường làm mọi cách làm cho nàng khó xử, nào có thể đoán được nàng đều có thể thong dong đáp trả.

Hai ngày sau đó, ba gã Dược Đồng lại bận rộn chưa từng thấy , trong lúc Tuyết Nhan rãnh rỗi, bị tổng quản phái đi đem thuốc mang đến phòng khách sau viện, Tuyết Nhan mới vừa đi, ba gã Dược Đồng liền ghé vào một chỗ, hé miệng cười trộm, lần này nếu không chỉnh chết nàng, về sau tên bọn họ liền viết ngược lại.

Tuyết Nhan nhìn thuốc mỡ trong tay, trong lòng oán thầm, thật đúng là hổ bị nguy lại bị chó khi dễ, hôm nay ngay cả mấy bọn sai vặt cũng có thể khi dễ trên đầu nàng , như trước dưới thời điểm Thiên hạ đệ nhất y quán, nếu là bên cạnh xuất hiện loại chuyện như vậy, nàng chắc chắn nghiêm trị không tha, chấm dứt tai họa về sau, tuyệt không giống Phượng U Trần chẳng quan tâm như vậy, ngày sau nàng nhất định phải cho bọn hắn đẹp mắt, chỉ là nể tình mình mới đến, để tránh vài danh tiếng không tốt.

Tiến vào đan trạch sau viện, cảm giác thứ sáu nổi dậy, nàng có cảm giác thấp thỏm lo âu.

Đi tới trước phòng khách, nhẹ nhàng gõ cửa.

“Sao chậm như vậy? Mau mau đem thuốc lại đây.” Trong phòng truyền đến âm thanh của một nam tử trẻ tuổi, tuy có chút ngạo mạn, nhưng không

https://thuviensach.vn

thể phủ nhận rất êm tai.

Nghe vậy, Tuyết Nhan ngớ ngẩn, nàng biết Phượng U Trần là quý tộc, mọi người khúm núm, một mực cung kính, không có nửa phần ngạo nghễ.

Trong phòng này rốt cuộc là người nào? Trong lòng Tuyết nhan có chút nghi ngờ.

Đẩy cửa ra, bên trong sương mù mờ mịt, thật giống như một gian phòng tắm hơi cổ đại, trong lòng nghi ngờ. . . . . Nơi này rốt cuộc là sao?

“Ngươi còn không đi vào? Kì kèo mè nheo cái gì?” Bên trong lại truyền tới giọng nam, lời nói tràn đầy không kiên nhẫn.

Tuyết Nhan vội vòng qua bình phong, ngẩng đầu nhìn lên, tức khắc ngây người như phỗng, trước mặt đứng đấy là một vị mỹ nam tử không mảnh vải che thâ , mới từ trong thùng tắm đứng lên, trong thùng truyền đến mùi thuốc nồng nặc, mặc dù không rõ ràng là cái thảo dược gí, nhưng nàng lại biết phi lễ chớ nhìn.

Nam tử lại không cố kỵ chút nào ngồi ở trên ghế dựa bên cạnh, nhìn nàng chằm chằm, giọng nói hiển nhiên rất bất mãn, “Ngươi mới tới ư, còn không mau tới đây đưa thuốc cho ta?”

Nghe nói bôi thuốc, Tuyết Nhan không tự chủ được đưa ánh mắt tập trung tại trên người của hắn.

Nam tử trước mắt rất trẻ tuổi, đại khái cũng cỡ mười chín tuổi, sắc mặt như điêu khắc, ngũ quan rõ ràng, tuấn mỹ tuyệt luân, tràn đầy hơi thở ánh mặt trời, lông mày xinh đẹp ngạo nghễ nhướn lên, đơn mắt phượng tà tà hếch lên, con ngươi đen nhánh cùng với ánh mắt yêu mị dung hợp, tạo thành một phong tình, sống mũi cao thẳng, môi hình tuyệt mỹ, lồng ngực rộng rãi, thắt lưng hẹp, màu da như lúa mì, vóc người lại gần tương tự như Duẫn Ngọc, cả người nhìn tức cuồng ngạo lại yêu mị.

https://thuviensach.vn

Hiển nhiên hắn cũng không biết nàng là cô gái, lại không hề cố kỵ chút nào ngồi ở trước mặt nàng, hai chân mở rộng ra, từ góc độ này mà nhìn, nơi nào cũng thấy rõ ràng.

Hít một hơi lãnh khí, để dược vật xuống, trong lúc Tuyết Nhan cuống quýt muốn trở về, ngẫm nghĩ muốn về đường nào.

Nào có thể đoán được sắc mặt nam tử kia trầm xuống, không biết từ nơi nào lần ra một cây roi đen nhánh, “Chát” tức giận rút về hướng nàng, lớn tiếng quát: “Đứng lại, ngươi đi đâu vậy?”

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 26: Độc Tính Phát Tác

Roi đánh úp về phía Tuyết Nhan, mang theo khí thế mãnh liệt.

Ánh mắt Tuyết nhan như rượu trong, mùi rượu mát lạnh, ảnh ngược ra một linh xà màu đen.

Nàng sống nhiều đời như vậy, thân phận tôn quý, vẫn là lần đầu tiên có người dám dùng roi quất chết nàng, khóe miệng không khỏi rút , có lẽ là mấy ngày nay nàng không xem hoàng lịch[1], ra ngoài gặp chuyện ko đâu, mỹ nam kéo đến, tiểu nhân chó má, cho nên Chư Hành không thuận, vốn định yên lặng ở lại đan trạch, không đi gây chuyện thị phi, nào có thể đoán được như cũ sẽ gặp phải kẻ điên không mặc quần áo cầm roi

[1] sách nói về thời tiết ngày tháng

Thấy roi như rắn quấn tới, thân pháp của nàng biến đổi, bay lên trời, thi triển ra Bộ pháp Tật Phong bước.

Thiếu niên lành lạnh cười một tiếng, Hắc Tiên run lên, đầu roi bén nhọn quất vào trên người Tuyết Nhan, một kích mà trúng.

Nào biết bóng dáng kia giống như bể nát, trống rỗng xuất hiện mấy đạo tàn ảnh, chốc lát, Tuyết Nhan đã xuất hiện ở một chỗ khác trong phòng . Đồng quang chợt lóe, tức khắc trong tim thiếu niên mấy phần sinh ra kinh

https://thuviensach.vn

ngạc, hắn biết trong chốn giang hồ có thể né nhanh Tiên pháp của hắn, trẻ tuổi trong cao thủ có lẽ sẽ không vượt qua mười người.

Hắn nhìn chăm chú gã sai vặt trước mắt, rõ ràng là chừng mười lăm tuổi, sao có bản lĩnh cao như vậy?

Nhất định là may mắn, đúng, nhất định là thế.

Nhíu mày lại, sinh lòng gợn sóng, trong tay roi múa nhanh hơn, tốc độ cực nhanh, biến hóa rất nhiều, chiêu số vô thường, nhưng thấy hắc quang trong phòng nhanh chóng, giống như một con rồng đen ra biển, lao nhanh vẫy đuôi, quay lượn vòng, mang theo sức mạnh dời non lấp biển, trên không trung biến ảo nhiều phương hướng, thủ pháp vừa hung ác vừa chuẩn.

Tuyết Nhan thở một hơi lãnh khí, né tránh tiên pháp của hắn gây sự , thân thể quay lại, dưới bàn chân như gió, tránh thoát chiêu số hắn đang có.

Đối với thân pháp của nàng cảm thấy chấn động không gì sánh nổi , thiếu niên nghĩ ngợi, cảm thấy thân thủ quỷ dị chưa từng thấy trước đây, ngay cả Tứ Sư Huynh"Thanh Phong kiếm khách" Nam Cung Vũ. . . . . Chỉ sợ cũng không có động tác nhanh như tia chớp giống nàng, nhưng hắn chợt nghĩ đến gần đây có chuyện thích khách bên trong gia tộc, trái tim rét, nghĩ thầm chẳng lẽ nàng là. . . . . ."Tiểu tử, ngươi có phải là thích khách hay không?" Mặt thiếu niên nâng lên, vung ra một roi.

Tuyết nhan vô cùng khâm phục trí tưởng tượng của hắn, lập tức khinh bỉ nhìn hắn một cái, nếu nàng là thích khách, hắn cũng sớm đã chết rồi !

Hạ độc, điểm huyệt, mê hương, bẫy rập.

Cái nào không phải đánh nhanh thắng nhanh?

Phải biết so chiêu cùng với roi của hắn mệt chết đi được, vừa mệt, vừa buồn bực. . . . . Rốt cuộc hắn có biết hay không, có biết hay không hả?

https://thuviensach.vn

Phát giác Tuyết Nhan thế nhưng dùng ánh mắt trách móc nhìn hắn, sắc mặt thiếu niên trầm xuống, đôi mắt đẹp trong nháy mắt thay đổi, lửa giận trong lòng nổi lên, ra tay thủ đoạn càng trở nên nhanh nhẹn, đánh, chém, quét, quấn, dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào, gần như đều là sát chiêu.

"Ngươi có bệnh à?" rốt cuộc Tuyết nhan cũng bị hắn bức không thể nhịn.. "nhẫn", nhỏ giọng mắng.

"Người nào có bệnh? Có gan ngươi lặp lại lần nữa?" Thiếu niên dựng thẳng lông mày, người này lại mắng hắn có bệnh, thật sự là không muốn sống!

"Ngươi có bệnh, ngươi có bệnh, ngươi có bệnh. . . . . Ngươi có bệnh."

Tuyết nhan nói một hơi bảy, tám lần ngươi có bệnh, mặc dù nàng không có"khí phách" , nhưng lại rất có gan, thậm chí còn ở trong đáy lòng thăm hỏi mười mấy lần tổ tông mười tám đời nhà hắn, sau cùng lại nói cho hắn biết mình bị mắc chứng cuồng loạn, thất tâm phong[2], không còn thuốc chữa được.

[2] phong ở đây ko phải là gió mà là điên, thành ra thất tâm phong có nghĩa là người có bệnh điên bảy loại.

"Khốn kiếp, ngươi tự đâm đầu vào chỗ chết." Thiếu niên giận không kềm được, không nhịn được sử xuất sát chiêu, thậm chí quên trên người mình thật sự có bệnh, căn bản không phát huy được uy lực quá lớn. (roseila: he, he..thậm chí còn quên rằng mình chưa mặc quần áo *cười gian*)

Mặc dù Tuyết Nhan bước xuống như gió, nhưng cuối cùng dùng nội lực cũng ko ăn thua gì, mà bên không gian trong nhà né tránh cũng rất hẹp hòi.

Vô ý bị hắn quất vào đầu vai, máu tràn ra, tuy không đáng ngại, nhưng mà cổ thân thể này cực kỳ nhạy cảm, rốt cuộc thì đau đã vậy nước mắt còn chảy đầy mặt.

https://thuviensach.vn

Chợt, thiếu niên cười lạnh đi tới trước mặt của Tuyết Nhan, hai chân mở rộng ra, hết sức thiếu lễ độ.

Tóc còn ướt dính vào bên tai thiếu niên, vành tai trái rủ xuống theo một quả bông tai, đang lóe ra ánh sáng xanh u, mắt hắn híp lại, lạnh lùng uy hiếp nói: "Nói mau, rốt cuộc ngươi là nhà nào phái tới hả? Có tin ta sẽ làm ngươi sống không bằng chết hay không."

Ngồi xổm người xuống, đưa tay phải ra, nắm ở trên cổ của nàng, như muốn bóp đứt cổ họng nàng ra, Tuyết Nhan giương mắt trừng hắn, cũng không để ý tới hắn lộ thể trần truồng, không nên nhìn, thật bất lịch sự, hận không thể dùng ánh mắt giết chết hắn. . . . . Mà thiếu niên thấy rõ dung nhan của nàng, nhíu mày, thầm nghĩ gã sai vặt này hắn là xinh đẹp như vậy! Xem ra dưới mắt tư cách sát thủ hắn cũng khác đi rồi ! Ít nhất so với kẻ ám sát phụ thân của hắn còn lợi hại hơn nhiều, thậm chí cũng đẹp hơn nhiều.

"Ngươi động kinh à! Ta không biết ngươi đang nói cái gì?"

"Ngươi thật là vịt chết còn cứng mỏ." sắc mặt Thiếu niên tím bầm, cắn răng, ra tay ráng sức, hận không thể một bả bóp chết nàng.

Tuyết Nhan trợn trắng mắt, không biết rốt cuộc mình làm gì mà trêu chọc tên sát tinh này, lúc nãy may may mà trốn thật mau, nếu không sẽ đau càng nặng nề ở trong tay thiếu niên tuấn lãng cuồng ngạo. Nào có thể đoán được hắn thế nhưng ra tay rất nặng, bỗng nhiên đang muốn nói, cảm thấy trong cơ thể sôi trào ra một cỗ lực nóng, nhiệt lưu kỳ quái từ trong đan điền mãnh liệt mà ra, sắc mặt nàng biến đổi, cũng không kịp bị người khác khống chế, vội vàng mò mò xem mạch, mạch di động, mạch đập chậm, mạch trễng rỗng, không ngờ, mạch tượng rối loạn, dĩ nhiên là. . . . ."Ngươi. . . . . trên roi của ngươi có độc?" Tuyết Nhan hung hăng nhìn hắn chằm chằm, đối với hắn hành động cảm thấy trơ trẽn.

"Hạ độc? Sao?"

https://thuviensach.vn

Thiếu niên cho là nàng dùng kế hoãn binh, cũng không buông ra tay phải, nhẹ nhàng tiến tới trước mặt nàng tra xét, hơi thở phái nam tức khắc đập vào mặt.

Giờ phút này, thông qua thân hình hai người, đã tạo thành một khí thế áp bức.

Mà trên người nam tử truyền đến một hương dễ ngửi , hơi thở y hệt mùi thuốc lan xạ, tràn đầy sức quyến rũ vô hạn, trên da thịt mơ hồ giống như ngọc sáng bóng lưu động, trong mắt chớp động ánh sáng ngàn vạn Lưu Ly , vẻ mặt ngạo khí làm dung nhan hắn càng thêm tuấn mỹ, tài năng bức người, đôi môi giống như thoa thêm son hồng, đầu óc Tuyết Nhan cảm thấy choáng váng, nàng không phải điên rồi hay sao? Thế nhưng đối với người đàn ông này có loại cảm giác khát vọng, không nhịn được muốn đến gần hắn hơn một chút. . . . . Dần dần, hô hấp của nàng dồn dập, mắt ướt nhẹp từ từ trở nên mê loạn động người.

Vậy mà, tuyết nhan phát giác có một chút kỳ hoặc, cố nhịn đau khổ, trấn định tâm trạng, lần nữa bắt mạch, đồng thời đem nội lực đưa vào các vị trí bộ phận cơ thể.

Làm nàng không có nghĩ tới , độc tính đã phát tác, lại bắt đầu thúc giục nội lực trong cơ thể nàng , nội lực mãnh liệt tựa như nước lũ, giống như muốn tìm miệng cống khơi thông dòng nước ra ngoài.

Chợt trong lỗ mũi toát ra một dòng nước ấm, nàng duỗi tay lần mò, lại là máu!

Chết tiệt, độc của mai lan hương thế nhưng lẳng lặng không tiếng động phát tác!

Mặc dù. . . . . Nàng cũng không phải vì thấy lỏa nam mà chảy máu mũi, nhưng sắc đẹp trước mặt, tội lỗi rơi xuống sông Hoàng Hà cũng rửa không sạch.

https://thuviensach.vn

Thiếu niên thấy nàng thủ pháp bắt mạch tinh xảo, thầm nghĩ chẳng lẽ là mình nghĩ sai rồi, chẳng lẽ nàng không phải thích khách gì, mà là Dược Đồng tới?

Nghe nói, bên cạnh Phượng U Trần có đầm rồng hang hổ, chẳng lẽ một Dược Đồng cũng có thể cao siêu đến như vậy?

Mặc dù trời sanh tính hắn cuồng ngạo, nhưng cũng không phải không hiểu chuyện, thấy Dược Đồng này là có bộ dáng khổ sở không chịu nổi , bộ dáng khóc thầm như thiếu nữ, hoa lê đẫm mưa, làm người thương yêu , đột nhiên máu mũi vừa giàn giụa, chật vật không chịu nổi, tự nói mình bị trúng độc, khí thế sát thủ là vậy sao?

Có lẽ là gia tộc gặp chuyện , trông gà hoá cuốc, trong lòng thiếu niên có chút buồn cười, tiếp theo nhạo báng nàng nói: "Chảy chảy máu mũi mà thôi, nhịn một chút cũng sẽ qua, một đấng mày râu lại khóc lóc rối rít, làm sao mà được?"

Trong mắt Tuyết nhan rưng rưng, cố gắng áp chế dược tính, không để ý tới hắn.

"Thôi, không chịu nổi ngươi!" Hình như Thiếu niên có chút đau lòng, trời sanh cứ một mực nóng tính, cũng không trải qua sự đồng ý của Tuyết Nhan, lập tức đưa tay sờ về phía ngực của nàng, chuẩn bị cởi váy của nàng ra, xem một chút thương thế ra sao, nào có thể đoán được đụng phải hai luồng mềm mại.

"Hạ lưu." lập tức Tuyết nhan lấy tay nhanh như chớp, quăng một cái tát trên mặt hắn.

"Ngươi. . . . . Ngươi là nữ nhân?" Trên mặt thiếu niên bị đau, lui về phía sau mấy bước liên tiếp, sau khi đứng vững, lại ghét bỏ tay vẩy ra, thật giống như đã sờ đồ gì đó bẩn thỉu.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Ngươi Dám Gạt Ta

Mắt lộ ra chán ghét, thiếu niên bỗng nhiên xoay người vào nhà.

Nhìn chằm chằm bóng dáng của hắn, hai mắt Tuyết Nhan như mũi tên, hận không thể đem hắn đâm thủng thành một lỗ thủng, hết lần này đến lần khác họa đến dồn dập, trong cơ thể nàng có độc mai lan hương, cho nên các nơi huyệt vị trên người nổi lên, chẳng những phá vỡ hạn chế trong cơ thể, hơn nữa nội lực không ngừng từ đan điền vọt tới, khiến bụng nàng nóng lên, tựa như xuất hiện một lốc xoáy khổng lồ dưới đáy biển, mang theo lực phá hoại trí mạng.

Tuyết nhan phát hiện độc tính mai lan hương vô cùng kỳ lạ, nó giống như là một thanh kiếm 2 lưỡi sắc bén :

Thứ nhất khiến cho nội lực trong thân thể tăng vọt, đạt tới tình cảnh cao thủ tuyệt đỉnh "

Thứ hai làm thân thể không thể chịu đựng loại nội lực này, cuối cùng đưa đến thất khiếu [1] chảy máu, nổ tan xác mà chết.

[1] thất khiếu : con người có 7 lỗ để thở, ăn, thấy, nghe.

Tuyết Nhan vội vàng dùng ngân châm ghim khắp nơi, dẫn nội lực chạy hướng huyệt Dũng Tuyền, dù sao cũng là lần đầu tiên phát tác, dựa vào y thuật của nàng và châm pháp, miễn cưỡng có thể trấn áp, nhưng nếu có lần

https://thuviensach.vn

nữa, sợ là sẽ không may mắn như vậy. . . . . Nhưng nội lực tạm thời tăng vọt, ánh mắt nàng lẫm liệt, sáng loáng bắn ra bốn phía.

Bên trong nhà ánh sáng của đèn dầu nhỏ như hạt đậu, tản ra ánh sáng ảm đạm.

Gương mặt thiếu niên tuấn mỹ tuyệt luân bao phủ trong không gian, âm trầm đáng sợ, trong tay vung trường tiên, từ trên mặt bình phong vắt lên một bộ áo nam dài màu đỏ, khoác lên người thật nhanh, tóc đen buộc lên nhẹ nhàng tung bay , dáng người thon dài hết sức ngạo khí, bất luận thân thể trần truồng, còn khoác y phục, khí thế của hắn không giảm nửa phần chút nào, con ngươi chói mắt lóe ra ánh sáng lạnh lẽo.

Từ lúc hắn biết chuyện , hễ nhìn thấy cô gái này hắn lại nổi giận , nhưng lại đối với hắn nhượng bộ đối phương.

Đợi sau khi mặc quần áo tử tế, đi ra nội thất, phát hiện thiếu nữ lại ngồi dưới đất, hắn liếc nàng một cái, liền thấy ánh mắt nàng sáng quắc, giống như có ý đồ gì với hắn.

Hai người trợn mắt nhìn, trừng mắt lạnh lùng nhìn nhau, sắc mặt âm trầm, tức giận bộc phát.

Thiếu niên mắt lạnh đảo qua, quát lớn: "Tiện nhân, thế nhưng nữ giả nam trang để gạt ta! Ngươi biết tội sao?"

Nghe nói lời ấy, Tuyết Nhan giận quá hóa cười, biểu hiện của người này đã làm nàng tức giận đến tận cùng, hôm nay nàng sắp bị người đàn ông này làm tức giận hoàn toàn hết chỗ nói rồi.

Hắn chẳng những là một kẻ điên, còn là một đồ ngốc, nếu là nam tử tầm thường biết mình là giai nhân, dù là không có phong thái quân tử, cũng nên giống như Duẫn Ngọc xấu hổ thoát ly hiện trường, nào có thể đoán được biểu hiện của thiếu niên hắn là bất ngờ như thế, hắn đụng ngực của nàng,

https://thuviensach.vn

tổn thất là nàng, mà hắn thế nhưng nói năng lỗ mãng, bịa đặt, vu tội, nói xấu, mắng nàng là tiện nhân, thế đạo này rốt cuộc còn có thiên lý hay không?

Được rồi, thật sự là nàng mặc nam trang nhưng mà nàng chưa từng nói qua mình là nam nhân, dù sao luật ở chỗ Phượng U Trần đều phải mang nam trang màu trắng ,rộng thùng thình.

Mà hắn thậm chí có mắt không tròng, lầm tưởng nàng là nam tử. . . . . Siết chặt ngón tay, Tuyết Nhan khẽ ngẩng đầu, liếc xéo hắn, nhưng chiều cao của hắn thật sự để cho nàng khó có thể nhìn thẳng đến ánh mắt của hắn.

Nếu hắn mắng nàng là tiện nhân, như vậy mọi người có qua có lại mới toại lòng nhau.

Dứt lời, Tuyết Nhan cười lạnh: "Vị công tử này, cấu tạo trên thân thể nam nhân nữ nhân là sự khác nhau rất lớn, giọng nói, bộ xương, hình thể, chỉ có một đầu ngu như heo mới ko thể thể phân biệt rõ ràng đâu là nam nhân nữ nhân khác nhau ở chỗ nào, chẳng lẽ. . . . . Các hạ ngay cả đầu heo cũng không bằng?"

Chân mày thiếu niên càng vặn càng chặt, tức giận trong mắt càng lúc càng nổi, nắm chặt quả đấm, đốt ngón tay trắng bệch.

Hắn sống lâu như vậy, chưa bao giờ bị nữ nhân vũ nhục như thế, nữ nhân này chẳng những thấy hết thân thể hắn, thậm chí lên tiếng chống đối hắn, thật là sống là không nhịn nỗi nữa rồi !

Môi mỏng hắn khẽ mở, lạnh lùng nói: "Ngươi đã thấy hết thân thể của bản thiếu gia, đừng mơ tưởng còn sống từ chỗ này đi ra ngoài."

Nghe được ngôn luận bá đạo của hắn như thế, Tuyết Nhan cười lạnh, thân thể của hắn dễ vỡ, thân thể của nàng chẳng lẽ không đáng giá một

https://thuviensach.vn

đồng? Ánh mắt nàng tĩnh mịch, âm thanh bình thản không có gì lạ nói: "Đã như vậy, ngươi muốn trừng phạt ta ra sao đây?"

Trừng phạt nàng sao?

Thiếu niên ngưng lông mày, suy tư chốc lát, cảm thấy bất luận trừng phạt nàng ra sao, cũng khó tiêu mối hận trong đầu của hắn, dù sao, thân thể của hắn thích sạch sẽ, ngay cả bà vú và tỳ nữ cũng chưa từng thấy thân thể hắn, mà hắn mê thích Đệ Nhất Mỹ Nhân ở Xuất Vân Quốc nhiều năm, lần này còn chưa tới kịp đi cầu hôn, lại bị cô gái râu ria nhìn thấy sạch sẻ, suy nghĩ một chút đúng là có cái có thể nhịn, có cái là không thể nhịn, hắn nhất định phải lộtda các của nàng, rút gân nàng!

Suy nghĩ đến đây, hắn tự tay chỉa về phía nàng, lời thề son sắt nói: "Tiện nhân, ta muốn ngươi sống không bằng chết."

Khá lắm nam nhân phách lối! Tuyết nhan cười lạnh, từ trên mặt đất chậm rãi đứng lên, phất ống tay áo: "Một đấng mày râu, chỉ biết khi dễ cô gái, thử coi có bản lãnh gì?"

Khi dễ cô gái? Thiếu niên khinh thường trong mũi hừ một cái, ở trong lòng hắn, trừ Đệ Nhất Mỹ Nhân của Xuất Vân Quốc, những cô gái khác đều không khác cặn bã.

Nào biết Tuyết Nhan cũng khinh bỉ nhìn hắn một cái, vẻ mặt cao cao tại thượng coi rẻ hắn, làm cho hắn vô cùng không vui.

Cô gái này thật lớn mật, dám xem thường hắn!

Nhưng nghe thấy Tuyết Nhan vân đạm phong khinh nói nhỏ: "Ngươi đã muốn ta sống không bằng chết, nhưng ta cũng muốn cho ngươi đau đến không muốn sống, ngươi nói nên làm gì bây giờ?"

https://thuviensach.vn

Thiếu niên nghe vậy liền giật mình, tiếp theo cười lạnh nói: "Ngươi muốn cho ta đau đến không muốn sống sao?"

Tuyết nhan nhẹ giọng nói: "Không sai."

Thiếu niên nhíu mày: "Ngươi có bản lãnh này?"

Tuyết nhan nheo lại con mắt nói: "Ngươi có thể thử xem."

Nói xong, tay của nàng chợt nâng lên, 20 cây ngân châm có mũi nhọn lóe ra ánh sáng lạnh, trong thời gian ngắn bắn về phía tất cả đại huyệt quanh thân hắn.

Được lắm, một lần ra tay trước thì chiếm được lợi thế, đáng tiếc vô dụng! Thiếu niên cười lạnh, roi nâng lên, trên không trung khẽ múa, lại đem 20 miếng ngân châm cũng cuốn vào trong gió lốc màu đen, tiên pháp của hắn có công phòng ngự cả thể, nếu có người dùng ám khí tập kích hắn, tất nhiên sẽ không chiếm được nửa điểm thuận lợi.

Cổ tay thiếu niên rung lên, lần nữa vẫy roi đánh úp tới nàng, đột nhiên, từng khúc roi đứt ra.

Nhưng thấy đầu roi liên tiếp rơi xuống đất, trên mặt đất vẽ lên vô số đường cong đẹp mắt.

Sắc mặt thiếu niên không khỏi kinh hãi, 20 cây ngân châm nho nhỏ thế nhưng có thể làm gảy roi linh xà trăm năm của hắn, làm sao có thể?

Những thứ kia ngân châm chỉ là thứ châm cứu thông thường, cũng không phải là thần binh sắc bén, trừ phi có người sử dụng nội lực cực mạnh, có nội lực 60 năm trở lên, mới có thể đánh gãy vũ khí của hắn. . . . . Cô gái này mặc dù khinh công không tệ, nhưng nhìn tựa như nội lực không tốt, sao có thể thi triển chiêu ra lợi hại như thế ?

https://thuviensach.vn

Ai có thể nói cho hắn biết. . . . . Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Bầu trời vốn là trời xanh mây trắng, trong nháy mắt mây đen giăng đầy, sắc trời dần dần ảm đạm xuống.

Chợt một đạo ánh chớp màu vàng kim quẹt vẽ qua, tựa như Lôi Thần di chuyển, tựa rồng vàng trên trời đâm tới, mũi nhọn thần kỳ, ngôi sao nhấp nháy chợt hiện, thoáng như bầu trời trong thời gian ngắn sáng rực.

Đan dược thành hình sền sệt, bởi vì do mưa sấm sét, trong đan phòng ngưng luyện chế đan dược.

Ba gã Dược Đồng không có việc gì, pha một ấm trà, xấu xa cười một tiếng, tựa như còn có ý nghĩ xấu đầy bụng không đổ ra, ghé vào bàn bát quái nhắc lại chuyện của Lâm Tuyết Nhan .

"Các ngươi nói coi, sao nàng lâu như thế vẫn chưa về, có phải bị chỉnh thảm hay không?"

"Không cần đoán cũng biết nàng bây giờ đang trong nước sôi lửa bỏng! trời sanh tính Thất Sư Huynh ngạo nghễ khí phách, thậm chí còn thích sạch sẽ, đối với nữ nhân cực kỳ khinh thường, cho là nữ nhân trong thiên hạ dơ bẩn nhất, nếu là có nữ nhân nào mơ ước sắc đẹp của hắn, ôm ấp yêu thương, kết quả tuyệt đối rất thảm! Ta nhớ. . . . . Đã từng có một thị nữ nửa đêm bò lên trên giường của hắn, kết quả bị hắn sai người cắt đứt mười mấy cây xương, cả người không thể động đậy, lại bị đưa vào trong quân làm quân kỹ."

"Thật thảm nha!" Trong thanh âm lại tràn đầy châm chọc.

"Lâm Tuyết Nhan cũng sẽ được đến đó thôi."

"Ta đoán nàng có lẽ sẽ bị Thất Sư Huynh từ trong nhà một cước đá đi ra ngoài, gảy mấy cái xương."

https://thuviensach.vn

"Ta đoán nàng. . . . . Sẽ bị Thất Sư Huynh ném vào trong hồ sen đi, nơi đó cách rất gần hồ sen, chắc chắn ném cho cá ăn mất nàng đi ."

"Ừ, có đạo lý, ta nghe nói Thượng Thư thiên kim đã từng dây dưa Thất Sư Huynh, sau lại chọc giận hắn, bị hắn từ trong thuyền hoa ném xuống nước, cuối cùng vẫn tự nàng bơi lên trên bờ, khi đó còn là mùa xuân tháng ba, nước sông lạnh lẽo thấu xương, thiên kim được chiều chuộng đâu có chịu nổi loại uất ức này, cũng không còn cách nào đến với hắn."

"Ai bảo người ta là Thượng Quan gia công tử ! Có quyền thế!"

"Đợi chút, Thất Sư Huynh sẽ không giết nàng chứ?" Trong đó có một Dược Đồng chợt có chút sợ.

"Sợ cái gì? Nếu như Lâm Tuyết nhan chết rồi, cũng là chuyện của Thất Sư Huynh, không có bất cứ quan hệ gì với chúng ta, cái này gọi là mượn đao giết người, có hiểu hay không?"

Ba gã Dược Đồng này nói hăng hái lâm ly, say sưa ngon lành, không hề hay biết xung quanh có cái gì, một hồi lâu, chợt phát hiện xung quanh khác thường an tĩnh, vội quay đầu lại nhìn lên, thì nhìn thấy cửa phòng luyện đan chẳng biết lúc nào bị mở ra, trước cửa hai nam tử tuyệt mỹ đứng đấy, một người dịu dàng như ngọc, người mặc áo trắng ngọc nạm vàng, nụ cười trên mặt. Một người tao nhã như gió, cả người khoác áo choàng màu trắng ngà, toàn thân phiếm ánh sáng màu xanh nhàn nhạt, cười như không cười, không phải là Nhị Sư Huynh Phượng U Trần và Tam Sư Huynh Mộ Dung Thanh Li chứ còn ai!

Nhưng thấy sóng nước trong mắt Phượng U Trần không xao động, con mắt màu nâu nhạt không hề chứa đựng vui vẻ, dịu dàng nói: "Có phải các người nên nói cho ta biết, chuyện gì xảy ra hay không?"

Giọng nói ôn nhu như gió, cũng là làm người khác nổi da gà!

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 28: Không Đáng Giá Một Đồng

Mưa sấm chợt ngừng, trong trời đất tỏa ra một mảnh vắng vẻ màu đen.

Trong đan phòng hoàn toàn yên tĩnh, nhưng thấy ba người quỳ, hai người đứng.

Phượng U Trần nhẹ nhàng tựa vào trên tường, dáng người rất tự nhiên, sát khí phát tán ở phía sau, tản ra sức quyến rũ tự nhiên , biết ngọn nguồn chuyện tình, dần dần vẻ mặt che giấu không chút đếm xỉa, khóe môi nâng lên đường cong rất có thâm ý, giọng vẫn lạnh nhạt như cũ nói: "Các ngươi ở đan trạch đã bao lâu?"

Ba người rung giọng nói: "Năm. . . . . Năm năm."

Phượng U Trần lười biếng cười một tiếng: "Có phải quá lâu hay không!"

Ba gã Dược Đồng run lên, nghe được trong lời nói có ẩn ý. Phượng U Trần chợt ngồi thẳng lên, chậm rãi từ từ đi ra ngoài, vừa đi vừa nói: "Các ngươi bây giờ tốt nhất cầu nguyện Lâm Tuyết nhan bình yên vô sự, nếu không thấy người chắc chắn sẽ phải hoàn trả lãi gấp ba ở trên người các ngươi, hoặc là. . . . . Nhiều hơn, đắc tội người kia, các ngươi chắc chắn hối hận suốt đời!"

Nói xong, ba gã Dược Đồng cả người run rẩy, tâm cũng như gió đêm phía ngoài, càng ngày càng lạnh.

https://thuviensach.vn

Ra cửa không lâu, khóe miệng Mộ Dung Thanh li cười mỉm, cũng không nhanh không chậm đi theo sau lưng Phượng U Trần: "Hồi nãy Nhị Sư Huynh nói có người sẽ thay Lâm Tuyết nhan đòi công đạo, là ai ?"

"Đương nhiên là Ngũ sư đệ."

"Quả nhiên là hắn." Mộ Dung Thanh li khẽ cười một tiếng, mấy ngày nay hắn luôn cảm thấy thái độ Duẫn ngọc đối với Lâm Tuyết Nhan thay đổi quá nhiều.

Lúc này, bóng dáng của Phượng U Trần đi vào một con đường mòn Lâm Viên, đó là một con đường tắt, lùm cây xung quanh sinh trưởng, ngăn trở thân hình của hắn, xem ra có chút mơ hồ nhàn nhạt, chỉ có lời của hắn đứt quãng truyền đến: "Lâm Tuyết nhan. . . . . Là do hai ngày trước Duẫn Ngọc giao phó cho ta. . . . . Không biết có tính k là đại phiền toái?" Thở dài một tiếng, ánh mắt của hắn chợt chuyển một cái, liếc mắt nhìn Mộ Dung Thanh Li, cười nhẹ nhàng mà hỏi: "Ban đầu ngươi không phải là ở trước mặt ta thay nàng khen qua mấy câu hay sao, nhưng vì sao bây giờ nhìn ngươi cũng không lo lắng?"

Mặc dù ngày gần đây Phượng U Trần đối với Lâm Tuyết Nhan nhìn với với cặp mắt khác xưa, nhưng hắn biết rõ thực lực của nàng, cũng chỉ là một nữ tử yếu đuối tay sức trói gà không chặt , nếu gặp gỡ người không hiểu thương hương tiếc ngọc như thất sư đệ, cho dù nàng được chiều chuộng mà xữ lý một cách thông minh ra sao, vận khí tốt ra sao, chỉ sợ cũng khó mà toàn thân mà lui.

Nhưng Mộ Dung Thanh li lại có suy nghĩ khác, hắn đối với nữ tử này, luôn có một loại không khỏi tin tưởng.

Tuy chỉ là một loại trực giác, nhưng bản năng trực giác của hắn từ trước đến giờ rất chính xác.

https://thuviensach.vn

Vào giờ phút này, trên mặt Mộ Dung Thanh Li tươi cười, cười tà mị, "Lời Nhị Sư Huynh sai rồi, nàng cũng không phải là người quan trọng gì với ta, ta đối với nàng không có gì cũng không lo lắng ."

Ánh mắt Phượng U Trần lóe lên một cái: "Các hạ không hổ là lãnh huyết, vô tình, đệ nhất võ công thiên hạ nam tử."

Thấy hắn đoán được nội tình của mình, Mộ Dung Thanh Li cũng không phủ nhận, trong đêm tối, tròng mắt của hắn chớp động như dòng nước sáng chảy rực rỡ.

Hai người quen việc dễ dàng đi tới sau viện, đi đường tắt này tuyệt không phải là một loại cách thức, Mộ Dung Thanh Li biết rõ hai người tiến vào trận pháp của đan trạch , có thể Súc Địa Thành Thốn [1], thậm chí so thi triển khinh công còn nhanh hơn rất nhiều.

[1] Trong truyền thuyết, khinh công ngày xưa của TQ có môn pháp gọi là “Súc địa thành thốn”, luyện đến cảnh giới cao nhân, người sử dụng có thể đạt đến mức thần tốc.

Bên trong nhà đen như mực, Phượng U Trần thở dài một tiếng, đẩy cửa vào.

Tiến vào trong phòng, mới vừa bước vào trong phòng, dưới chân của hắn chợt bị cái gì cho ngăn trở.

Lấy ra hộp quẹt, đốt, nhìn xuống dưới, Phượng U Trần thấy một người nam tử trần truồng lộ thể nằm trên mặt đất, xõa tóc ngăn ở trước mặt của hắn, chật vật không chịu nổi, ánh mắt đi xuống, đi xuống, xuống chút nữa, tức khắc khiến hai người buồn cười. . . . . Áo màu đỏ của Thất sư đệ lại bị xé thành nhiều miếng, rách rưới vứt ở một bên.

Trên ngực hắn lại dùng nước thuốc vẽ ra tám chữ to rồng bay phượng múa—— rắm thúi nam nhân, không đáng giá một đồng.

https://thuviensach.vn

Nhíu mày, Phượng U Trần đối với mấy chữ này rất là tán thưởng.

Mộ Dung Thanh Li cười không ngớt, e sợ thiên hạ không loạn, khẽ cười nói: "Thất sư đệ, làm sao bộ dáng của ngươi lại thành ra như vậy? Nằm trên mặt đất không lạnh sao?"

Tức khắc, tròng mắt đen của nam tử trên đất ngưng tụ, hiện ra sắc bén lạnh lẽo, vẫn như cũ không nhúc nhích.

Hắn lại bị người điểm huyệt! Phượng U Trần và Mộ Dung Thanh li trao đổi ánh mắt, Phượng U Trần nhẹ nhàng đưa tay phất một cái, cởi ra huyệt đạo của hắn, trong ánh mắt đường như hàm chứa ngàn vạn loại thâm tình, dịu dàng chân thành nói: "Thất sư đệ, chuyện này rốt cuộc là như thế nào, rốt cuộc người nào có thể đem ngươi biến thành như vậy?"

Mộ Dung Thanh li nhếch môi cười mỉm, âm thầm tò mò, nàng kia sao có thể làm được?

Mặc dù võ công của thất sư đệ hơi thua bọn họ một bậc, nhưng tiên pháp xuất thần nhập hóa, trong giang hồ rất cao.

Nữ nhân kia thế nhưng lột sạch y phục thất sư đệ , mặt không đỏ, tim không đập tại trên người của hắn viết vài con chữ to, hành động này thật sự. . . . . Quá kinh hãi thế tục!

Giờ phút này, Thượng Quan Ngâm cắn chặt môi, con mắt hẹp dài càng phát lạnh lẽo tĩnh mịch.

Hắn một chữ cũng không chịu nói, dù sao bị một nữ nhân lập kế, cũng không phải sự tình vẻ vang gì! Vậy mà nội lực của cô gái kia thật sự là nằm ngoài dự liệu của hắn? Nhất giáp [2]nội lực, nàng đến tột cùng là quái vật gì? Đúng rồi! Nàng nhất định không phải là người! Chỉ là đáng hận nhất chính là, từ lúc hắn chào đời cho tới nay, chưa bao giờ bị nữ nhân chỉnh thảm như vậy!

https://thuviensach.vn

[2] Thời thi tiến sĩ chia thành nhất giáp, nhị giáp, tam giáp, chung quy là để chia hơn kém. Mà nhất giáp là nhất rùi^^

Ngắt quyền, Thượng Quan Ngâm lập được lời thề, hắn tuyệt sẽ không dễ dàng bỏ qua nàng.

Tháng ế ẩm mông lung, duyên dáng thướt tha, bóng ảnh chiếu cả vườn hoa hòe.

Tuyết nhan đã cảm thấy cả người mệt mỏi, từng bước một hướng tới trong viện đi tới.

Suy nghĩ một chút mặc dù năm người cả ngày dong dong dài dài, cũng rất đơn thuần vô hại, so với cái địa phương khác ko bẩn thỉu, nàng thích trạch viện đơn sơ hơn chỗ này.

Chậm rãi tiến vào bên trong nhà, phát hiện trong phòng thế nhưng không có một người.

Mọi người đi nơi nào? Phòng trống rỗng này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Tuyết nhan cũng không có suy nghĩ nhiều, sau khi mai lan hương phát tác, nàng thi triển ra nội lực toàn thân, lại so với thành tựu võ học của nàng kiếp trước cũng không kém bao nhiêu, nhưng sau khi nội lực dùng hết, cả người vô lực, mệt mỏi không chịu nổi.

Đi tới trước giường, nàng một đầu té nhào vào trên giường , cặp mắt dần dần đóng chặt, ngủ thật say.

Nửa đêm, chợt cảm thấy có người ngồi ở bên cạnh nàng, lấy tay nhẹ nhàng vén mái tóc của nàng, nàng từ trong mộng thức tỉnh, mơ hồ mở mắt.

Ngoài cửa sổ, một vòng trăng tròn, ánh trăng trắng ngần sáng tỏ xuyên thấu qua song cửa sổ, chiếu sáng từng góc, cũng nhìn rõ ràng nam tử tuấn mỹ vô trù bên cạnh nàng .

https://thuviensach.vn

"Duẫn Ngọc ca ca, sao ngươi lại tới?" Tuyết nhan mơ mơ màng màng hỏi.

"Ta để cho năm người trong phòng muội dọn đi phía trước núi, ta đổi chỗ tốt hơn cho bọn họ." Nam tử lạnh nhạt nói.

"Ca ca, chuyện này hình như không thuộc sự quản lý của ngươi." Tuyết nhan dụi dụi mắt, dần dần tỉnh táo lại.

"Cứ cho là ta nên trông nom đi." gò má Duẫn Ngọc ở dưới ánh trăng phiếm ánh sáng lộng lẫy như Ngọc, nhì qua mặt mũi hắn thật nhu hòa, góc cạnh đôi môi rõ ràng cực kỳ mê người.

Nhìn thấymôi hắn , Tuyết Nhan chợt nhớ tới hắn hôn, lần đầu tiên bá đạo mà nhiệt liệt, lần thứ hai êm ái mà ôn tình, nhiều lần đều làm nàng động lòng.

Chợt hắn cúi đầu cúi người, như muốn âu yếm, Tuyết nhan không khỏi có chút động lòng, cuống quít nhắm mắt lại, nào biết một hồi lâu cũng không có động tĩnh gì, trong lòng nàng hơi cảm thấy buồn nản, mới vừa mở ra hai mắt, bên tai đã truyền đến âm thanh lo lắng của Duẫn Ngọc: "Nhan nhi, độc mai lan hươngtrên người ngươi, có phải phát tác hay không?"

Sao hắn lại biết? Trong lòng Tuyết Nhan run rẩy!

Nàng vốn định gạt hắn, rồi sau đó có ý tự mình áp chế độc tính của mai lan hương , dù sao, nàng đối với y thuật của mình vô cùng tự tin, mấy ngày nay, nàng cơ hồ lật đổ khắp phòng thuốc của Phượng U Trần , thư các, phòng luyện đan. . . . . Nhưng hết lần này đến lần khác cũng không tìm ra biện pháp giải độc.

Chẳng lẽ, nàng thật sự phải cùng bảy nam nhân Nguyên Dương, tới ức chế độc tính tràn lan hay sao?

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 29: Đêm Khuya Hẹn Hò

Các loại suy nghĩ kỳ quái trong lòng nàng lung lay mơ hồ đung đưa.

Bảy nam nhân, có thể nói là cuộc sống riêng thối nát, nàng tuyệt đối không cảm tưởng! Tuyệt đối cũng không nguyện muốn!

Nghĩ đến nam tử ngọc thụ lâm phong trước mặt , trong đầu Tuyết Nhan chớp động vầng sáng, không hiểu rốt cuộc hắn tới đây làm cái gì?

Chỉ là, nếu hắn đã biết độc của nàng phát tác, cũng chính là rõ ràng hai người có tầng quan hệ kia.

Nếu theo tính tình Duẫn Ngọc, tuyệt sẽ không bỏ mặc , chẳng lẽ tối nay tìm đến nàng, là đến chịu trách nhiệm, có phải muốn chất vấn nàng vì sao ẩn núp hắn? Có phải đối hành động của nàng vô cùng tức giận hay không? Nghĩ đến đây, nàng quay đầu, ngước mắt nhìn hắn, tóc hắn rủ xuống ở trên mặt của nàng, hai người trực diện với nhau, nhịp tim Tuyết Nhan đập mạnh, đa phần là vì chột dạ.

Trầm mặc chốc lát, Tuyết Nhan thận trọng hỏi "Duẫn Ngọc ca ca, còn có chuyện gì?"

Duẫn Ngọc ho một tiếng, nhẹ nhàng quay mặt qua chỗ khác, che giấu ánh sáng trong mắt hắn: "Nhan nhi, Phong Long Chi Ngọc ở đâu?"

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhan ngớ ngẩn, không hiểu đêm hôm khuya khoắc hắn chạy tới chính là hỏi nàng chuyện này, hơn nữa lộng tẩu cứ tưởng là chuyện to tát, đây là diễn ra cái kịch gì đây? Lại thấy trên khuôn mặt tuấn mỹ của Duẫn Ngọc hết sức nghiêm túc.

"Phong Long Chi Ngọc bị ta để ở trong Thần Long cung, không có mang ."

"Đặt ở đâu? Ta đi tìm."

"Đừng đi, ngươi không tìm được." Tuyết nhan nghiêng đầu, nhớ lại khối ngọc bội kia đặt ở trong khuê phòng ám cách, trong lúc ở tu dưỡng Thần Long cung, nàng không hề quên ở bên trong tường có an trí ám cách, đồng thời sử dụng ngân châm đề phòng, tại loại địa phương thận trọng này , nàng lúc nào cũng phải cẩn thận, cẩn thận khắp nơi.

"Ta ngày mai quay lại Thần Long cung với ngươi." vẻ mặt Duẫn Ngọc như có chút không thể chờ đợi.

"Đợi chút, Duẫn Ngọc ca ca, ngọc bội kia bên trong có huyền cơ gì?" Tuyết nhan không cho là Duẫn Ngọc là một người có tính xung động, trong đó nhất định sẽ có nguyên nhân gì.

"Phong Long Chi Ngọc là thánh vật tị độc, có thể ức chế độc tính mai lan hương ." Duẫn Ngọc nghiêm túc đáp.

"Sao ngươi biết?" Tuyết Nhan cảm thấy hơi nghi ngờ.

"Là Nhị Sư Huynh báo cho , về chuyện giải độc, ta vẫn tìm hắn giúp một tay." ánh mắt Duẫn Ngọc trong suốt, cũng không định bụng lừa gạt nàng.

Tuyết Nhan ngớ ngẩn, nghĩ thầm Duẫn Ngọc đại khái là cho là y thuật của Nhị Sư Huynh tuyệt diệu, cố ý tìm hắn tương trợ, lại không biết Phượng

https://thuviensach.vn

U Trần chỉ tuyệt diệu mỗi thuật luyện đan, y thuật tuyệt không như nàng, chỉ là tin tức Phong Long Chi Ngọc này, cũng là ngoài dự liệu của nàng! Dừng một chút, Tuyết Nhan nhẹ giọng nói ra: "Chỉ là. . . . . Duẫn Ngọc ca ca, bây giờ chính ta ở đan trạch Nhị Sư Huynh, không phải là thân tự do, nếu muốn quay về Thần Long cung, còn đến chỗ Nhị Sư Huynh xin nghỉ."

"Ta hiểu, ta và muội đi."

"Được." Tuyết Nhan nghĩ đến lúc ở bên cạnh Duẫn Ngọc, hiển nhiên Nhị Sư Huynh sẽ không không đồng ý, mấy ngày nay quá buồn bực, mà nàng cũng muốn đi ra ngoài giải sầu, mặc dù cùng Duẫn Ngọc có chút xấu hổ, nhưng có một số việc hai người sớm muộn cũng phải đối mặt, một lần trốn tránh cũng không phải là tốt nhất.

Trầm mặc chốc lát, Duẫn Ngọc đã đưa mắt nhìn nàng một hồi lâu, chợt đứng lên nói: "Quá muộn, ta đi về, muội mạnh khỏe nghỉ ngơi nhé."

Hắn ngồi thẳng lên, bóng dáng thon dài dưới ánh trăng trông rất bát nhã oai phong.

Không ngờ hắn lúc tới như gió, đi lúc như mây, trong lòng Tuyết Nhan lại mơ hồ có chút mất mát, mang theo tư vị chua xót , nàng đột nhiên phát hiện, có đôi khi, cuộc sống khó hiểu nhất lại là tim của mình, mà trong lòng của nàng hình như tràn đầy khát vọng, khát vọng chính là tình yêu và hôn nhân tốt đẹp, nắm giữ một gia đình hạnh phúc, đối với một nữ nhân mà nói chính là kết cục hoàn mỹ, không thể không nói, Duẫn Ngọc là một chọn lựa tốt.

Ít nhất, so với chồng chưa cưới của nàng ở kiếp trước—— Mộ Dung Thanh Ca còn tốt hơn rất nhiều.

Mà mấy ngày này, nàng lần lượt cự tuyệt hắn, một phen tránh né hắn, nghĩ tới đây, trong lòng Tuyết Nhan chợt sinh ra một tia hối hận khó tả .

https://thuviensach.vn

Trong phòng, Duẫn Ngọc đi rất chậm, ngón tay thon dài đỡ ở trên cửa, tâm đã từ từ lạnh đến cực điểm, liền nghe được cô gái trong phòng nói: "Đợi chút."

Hắn ngớ ngẩn, dừng chân, quay đầu.

Ánh mắt hai người chạm nhau.

Tuyết nhan cúi đầu, mặt tựa như hoa kiều, cánh môi khẽ mở, gian nan khạc ra mấy chữ từ trong môi: "Có thể. . . . . ở lại với muội được hay không."

Thoáng chốc, tâm Duẫn Ngọc giống như thêm một khối đá lớn, tâm trạng dữ dội đánh thẳng vào, đẩy ra tầng tầng sóng gợn lăn tăn, giờ phút này vẻ mặt hắn rung động, vậy mà rất nhanh bị cảm giác tuyệt vời này thay thế, khối băng lạnh trong lòng cũng vì vậy mà hoàn toàn tan rã, không ngờ. . . . . Nàng thế nhưng lại giữ hắn lại qua đêm.

Một nam tử ở lại khuê phòng của cô gái vào ban đêm, ý vị như thế nào?

Có phải, nàng đã hoàn toàn đón nhận hắn hay không?

Tức khắc, trong đầu trống rỗng, mơ hồ có một mảnh ánh trăng luân phiên phát sáng lóng lánh, Duẫn Ngọc cảm thấy không thể tin, nàng, thật sự tiếp nhận hắn? Có phải hay đang nằm mơ không?

Nếu chỉ là mộng, hắn nguyện ý tối nay trầm luân.

Bóng đêm thâm trầm, mây trôi dạt như lụa mỏng.

Hai người ôm nhau thật chặt, cô gái đã ngủ say sưa , chỉ có một mình nam tử không cách nào bình yên ngủ được.

Duẫn Ngọc nhìn cô gái trong ngực ngủ không có chút hình tượng nào , nàng lại đem hắn thành ôm gối, thân thể mềm mại dính vào trên người của

https://thuviensach.vn

hắn, sao hắn ngủ yên được?

Nhìn dung nhan kiều mỵ của nàng , da thịt trắng noãn, đôi môi hồng nhuận , hai chân thon dài, hắn không tự chủ được nhớ tới cái đêm động tình đó, hai mắt nàng mê ly, bộ dáng quyến rũ, hôm nay gần nàng trong gang tấc, lại chỉ có thể nhìn, không thể đụng vào, rõ ràng đây là hành hạ.

Duẫn Ngọc hắn không phải là Thánh Nhân, không phải là Liễu Hạ Huệ.

Ai ai! Đêm nay cỡ nào gian nan !

Duẫn Ngọc chợt hối hận đồng ý thỉnh cầu của Tuyết Nhan, sớm biết như thế, đừng ở lại đây rồi!

Sáng sớm, đợi Tuyết Nhan tỉnh lại, mở mắt ra, liền thấy bộ dáng Duẫn Ngọc bất ổn, nhìn lại tư thế ngủ của hai người một chút, liền biết đầu sỏ gây nên là mình.

Nàng giật giật thân thể, chợt cảm thấy nơi nào đó cứng rắn đang chống đỡ bụng của nàng, nghĩ thầm ngủ không được ngon giấc, thì ra là do Nhất Trụ Kình Thiên[1],tố chất thân thể nam nhân này thật tốt.

[1]một cột chống trời

Nếu có cô gái, giả bộ bộ dáng ngây thơ, ngượng ngùng hỏi nam tử lạnh lùng đây là cái gì? Đại khái giữa hai người sẽ xảy ra một đoạn Sấm sét chấn động bùng lửa, triền triền miên miên, hồi tưởng lại một đoạn xx mây mưa tốt đẹp.

Nhưng Tuyết Nhan trở mình một cái từ trên người hắn lật lên, giống như không có chuyện gì xảy ra .

Gò má Duẫn Ngọc hồng, nhẹ nhàng thở phào nhẹ nhõm.

https://thuviensach.vn

Lúc này,mắt Tuyết Nhan nhìn lại cười một tiếng, tươi cười rạng rỡ: "Duẫn Ngọc ca ca, đêm qua huynh ngủ ngon không, muội đi chuẩn bị điểm tâm, huynh nằm một lát đi."

Duẫn Ngọc nghiêng người nằm ở trên giường, đâu có nơi nào mỏi mệt, hắn không nói một lời nhìn cô gái trước mắt bận rộn, trong lòng tràn đầy tư vị kỳ diệu khó nói lên lời , ảo tưởng lấy nàng làm thê, có lẽ hai người vĩnh viễn sẽ có thể như vậy! thời khắc tốt đẹp này, lại mơ hồ cảm thấy không đúng chỗ nào, đột nhiên, trong suy nghĩ xuất hiện một vết rách kinh ngạc, đem hình ảnh ấm áp trước mắt hoàn toàn nát bấy.

Duẫn Ngọc cả kinh, nàng. . . . . Đến tột cùng thì lúc nào học cách xuống bếp được?

Thật là trước đó chưa từng có, không thể tưởng tượng nổi, nếu hắn không có nhớ lầm, thuở nhỏ Tuyết Nhan bị cưng chiều, được nâng niu.

Nàng, có thể đem phòng bếp trào dâng, bàn bếp hủy hết hay không?

Nàng, có thể làm thức ăn nám đen như than, khó có thể nuốt xuống hay không?

Tâm Duẫn Ngọc lắng xuống, nhăn đầu lông mày, vẻ mặt mơ hồ có chút không biết làm sao, một hồi lâu, hắn xong dự tính xấu nhất, bất luận Tuyết Nhan đem thức ăn biến thành bộ dáng thảm đến cỡ nào, hắn sẽ không nhăn mày chút nào, mặc dù gặp tình cảnh khá nhếch nhác, nếu đã lập chí đến đây, dứt khoát, hắn đợi trong chốc lát, cho đến khi Tuyết Nhan bày thức ăn một cách chỉnh tề.

Nào có thể đoán được, sau khi hắn thấy Tuyết Nhan chuẩn bị xong thức ăn, lần nữa cảm thấy khác thường.

Nàng làm ra thức ăn chẳng những không có cháy khét, đốt trọi, hơn nữa nhìn lên không phải thật tệ.

https://thuviensach.vn

"Duẫn Ngọc ca ca, đây là muội làm bánh hành lá cắt nhỏ, đây là trứng chiên, đây là ba ti[2], đây là cháo nấm tuyết với táo đỏ, làm xong rồi, huynh thử đi!" Tuyết nhan bĩu môi, hiển nhiên đối với bữa cơm này bất mãn, nàng vốn muốn đi xuống phòng bếp trổ tài bản lĩnh, ai ngờ phòng bếp đã bị năm kẻ dở hơi cướp hết sạch, chỉ để lại một chút món thông thường, gia vị không đầy đủ, mà nàng muốn nắm chắc nam nhân thì phải nắm được dạ dày của hắn, ai ngờ lại gặp trở ngại.

[2] món này làm từ cây bông vải

Mang theo mãnh liệt không thể tin, Duẫn Ngọc ngồi ở trước bàn, không nói tiếng nào cầm chén đũa lên.

Gắp lên, đưa vào trong miệng, nếm thưởng thức.

Ừ. . . . . Cũng không tệ lắm.

Hắn nghi hoặc nhìn Tuyết Nhan, Lâm Tuyết nhan cùng một tháng trước so sánh một phen, phát giác tính tình trước sau đã biến chuyển hoàn toàn, thậm chí còn biết y thuật, lại xưa nay chưa thấy làm ra thức ăn ngon , thật là biến hóa kinh người! Nếu không phải thật sự thân của nàng trúng độc mai lan hương, hắn nhất định sẽ ko cho là nàng.

"Duẫn Ngọc ca ca, huynh nhìn chằm chằm vào ta làm cái gì?" Tuyết nhan bị ánh mắt hắn nhìn chăm chú có chút hoảng sợ.

"Chẳng qua huynh đang nghĩ, nếu như muội mãi như vậy thì thật tốt." Duẫn Ngọc nói là lời thật lòng, sau khi Lâm Tuyết nhan mất trí nhớ biến thành cô gái hắn thích, đổi lại trước kia, tuyệt đối không thể.

Tuyết Nhan nghe vào trong tai thì ra một tầng ý nghĩa khác, giống như nam tử kia đang tuyên cáo: dạ dày của ta đã bị ngươi chinh phục!

https://thuviensach.vn

Không ngờ Duẫn Ngọc lại bị loại tầng thấp tay nghề này cảm phục, Tuyết Nhan hậm hực cười nói: "Chỉ cần huynh thích, ngày ngày muội sẽ làm cho huynh."

Nghe vậy, Duẫn Ngọc nhướn đôi môi, lộ ra một nụ cười khó được, chậm rãi nói: "Được."

Giờ phút này, nam tử cười như gió xuân phất qua, các loại hoa tranh nghiên, ánh sáng sáng chói, đẹp không sao tả xiết, không ngờ Duẫn Ngọc nở nụ cười mị người như thế, nhưng lại ko muốn Đàm Hoa Nhất Hiện[3] , nếu là nam tử trước mắt thường thường dịu dàng cười như vậy, sợ rằng nữ nhân trong thiên hạ đều bị hắn mê hoặc, Tuyết Nhan không khỏi cảm thấy, thường ngày mặt hắn lạnh lùng còn hơn, ngày sau. . . . . Chỉ cần cười cho một mình nàng là đủ.

[3] ý nói bỗng thấy lại biến đi ngay, diễn tả sự sinh diệt mau chóng.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 30: Độc Phát Lần Nữa

Tầng cao vây đài, tầng đỏ màu xanh biếc.

Đan trạch Tàng Thư Các mỗi một chỗ đều có phong cảnh như vẽ, bốn vách thi thư (kinh thi và thư kinh), nhưng thấy trên cái bàn dài làm từ gỗ tử đàn để một thanh cổ cầm tuyệt thế, Bên trong bày đặt cây hoa cúc tím từ nước khác, cánh hoa tím hồng, hương thơm tinh tế và dễ chịu. Lời đồn đãi Phượng U Trần rất thích tranh vẽ, trong Tàng Thư các có dấu tên 13 tranh vẽ, bất luận là bức thanh thủy mặc, tranh mĩ nữ quý tộc, vẩy mực thoải mái, toàn bộ được đặt vào trong đó.

Một vị thiếu niên tuấn mỹ đứng ở trước bàn, tay cầm một bức tranh, ngắm rồi lại ngắm, sờ rồi lại sờ, yêu thích không buông tay.

Bức họa này cũng không phải là kỳ tác có một ko hai, lại trang hoàng thật tinh mỹ.

Vẽ ở bên trong là một thiếu nữ xinh đẹp, mặc quần áo trắng như tuyết, người khoác gấm hoa màu tím, cánh môi vừa phải, lông mày không tô mà đen tự nhiên, tóc vấn lên, mơ hồ lộ ra cổ đẹp đẽ, eo như mảnh liễu, lung lay sinh động, uốn cong mây bay, thướt tha xuất sắc, tranh vẽ trông rất sống động.

Thiếu niên càng xem càng vui, giống như đang ở bên trong tranh vẽ.

https://thuviensach.vn

" Đệ Nhất Mỹ Nhân Xuất Vân Quốc—— tiểu thư Duẫn Tuyết Nhi, quả nhiên là có tư thế thiên nhân, mắ thất sư đệ sắp rớt xuống?" Trong phòng bỗng nhiên xuất hiện âm thanh hài hước.

Nghe nói trong phòng có người, sắc mặt thiếu niên rất khó coi, vội vàng đem trục tranh cuộn lại, thả lại chỗ cũ.

Từ ba năm trước đây, hắn tiến vào Tàng Thư Các Phượng U Trần , trong lúc vô tình phát hiện bức họa Duẫn Tuyết nhi , tức khắc giật nảy mình, rồi sau đó hắn mặt dày hướng Nhị Sư Huynh xin xỏ hai ba lần, nào biết Phượng U Trần trời sanh làm gì cũng phải có lợi ích, nhất định phải thay hắn làm ba chuyện, mới có thể đem bức họa tặng cho mình.

Hôm nay, hắn đã thay Nhị Sư Huynh hoàn thành hai chuyện, cũng còn một chuyện cuối cùng.

Chỉ là một bức họa dù sao cũng là một vật kiện, người thật mới đáng giá để hắn quý trọng! Vì vậy, trong lòng hắn âm thầm thề, kiếp này không phải là Duẫn Tuyết Nhi không cưới! (roseila: nhớ nhá =.=)

Vi biểu đạt thành ý, hắn đặc biệt tham gia đại hội Băng Liên võ giả của Tuyết Sơn Phái đánh bại vô số cao thủ, thậm chí đánh đệ nhất đệ tử Tuyết Sơn Phái Tuyết Phong thương nặng, cuối cùng đạt được phần thưởng thắng lợi —— Tuyết Liên Hàn Băng ngàn năm.

Nghe nói vật này gặp thử không quên, hắn đã quyết định đưa cho Duẫn Tuyết Nhi làm vật đính ước.

Nghĩ đến lúc nóng bỏng, cùng Duẫn Tuyết Nhi ngồi ở bên cạnh Tuyết Liên Hàn Băng, thật giống mình là người hầu ở bên người mỹ nhân, thân thiết chăm sóc nàng.

Nghĩ đến đây, trên mặt lạnh lùng của hắn không khỏi hiện ra nụ cười dịu dàng.

https://thuviensach.vn

Nào biết một người khác trong phòng lại"Tốt bụng" nhắc nhở: "Thất sư đệ, nước miếng chảy ra kìa."

Thượng Quan Ngâm vội vàng dùng tay áo quệt quệt mồm, phát hiện không có gì cả, mới biết lại bị người đùa bỡn!

Hắn vừa muốn nổi đóa, giương mắt thấy nam tử kia lại là Mộ Dung Thanh Li, lửa giận trong lồng ngực tức khắc tăng nổi lên, cố đè xuống lửa giận đầy ngập, Thượng Quan Ngâm tức giận hất tay áo lên, bỏ đi ra khỏi Tàng Thư Các.

Đồng tử của hắn co rúc lại, dưới bàn chân thật nhanh.

Không thể nghĩ đến ở Tàng Thư Các gặp phải kẻ đối đầu —— Mộ Dung Thanh Li.

Hôm nay Mộ Dung gia tộc và Thượng Quan gia tộc như nước với lửa, quan hệ kiếm cung giương ra.

Mà tiểu công tử Mộ Dung thế gia Mộ Dung Thanh Li, làm hắn chán ghét hơn nữa, chỉ vì hai người tuổi xê xích không nhiều, bản thân kiêu căng khinh người, cũng xuất sư ở Vô Cực Môn giống nhau, thân phận cao quý giống nhau, người đời thì thích bắt bọn họ hai người so sánh, mà hắn căn bản khinh thường dính líu bất kì quan hệ nào với người của Mộ Dung gia tộc, hắn ghét cái vẻ mặt cười như ko cười kia, căm hận hắn cái ánh mắt có thể nhìn thấu, còn có phong cách cao cao tại thượng của hắn, nhìn hắn hết sức ngứa mắt!

Nhớ tới đêm qua thái độ khó xử của mình bị hắn thấy, hận không thể đào đôi mắt đẹp tươi sáng như ngôi sao của hắn!

Thực lực hai người rõ ràng xê xích không nhiều, vì sao mình lại là bài danh thứ bảy?

https://thuviensach.vn

Mà cái tên tán mạn vô lại đó cả ngày nhàn nhã lại có thể xếp hạng thứ ba?

Rốt cuộc Mộ Dung Thanh Li có tài đức gì? Chẳng lẽ là Vô Cực Tôn Giả già rồi mắt mờ, bài danh cũng nghĩ sai thứ tự rồi?

Đi ra lầu các, đè nén hơi thở bất bình trong lòng, đi tới vườn hoa, Thượng Quan Ngâm chợt nghe tiếng Tây Môn Nhã tức giận trách mắng.

Thượng Quan Ngâm hơi ngẩn ra, tìm theo tiếng nhìn lại.

Thấy trước mặt nàng là ba Dược Đồng đang quỳ, đỉnh đầu mỗi người nâng một thùng nước, tựa như đã làm gì sai, mà bị trừng phạt nghiêm nghị.

Hiện nay, Tây Môn Gia Tộc và Thượng Quan gia tộc có thân máu mủ, vào thời Ngũ Đại mọi người đều đã có quan hệ thông gia, mà hắn trên danh nghĩa coi như là anh chị em họ với Tây Môn nhã, mặc dù quan hệ của hai người như nhau, ít lui tới, nhưng mà về phương diện cấp bậc lễ nghi hắn còn rất chu đáo, vì vậy, hắn bước lên trước nói: "Tây Môn sư muội, đã xảy ra chuyện gì?"

Tây Môn Nhã ngẩng đầu nhìn lên, thấy là Thượng Quan Ngâm, cũng không kiêng dè, cắn răng nghiến lợi nói: "Còn không phải bởi vì một nha đầu thối, ba tên này không xử được nàng, lại lấy sai lầm đẩy tới người muội, hại muội cũng bị Phượng U Trần trách phạt lây, mà đáng giận nhất chính là Phượng U Trần, chưa bao giờ chịu nhìn thẳng muội, thật đúng là coi muội làm người giúp việc rồi !"

"Sao? Mặt khác Nhị Sư Huynh luôn đối đãi với muội như vậy sao." mặt ngoài Thượng Quan Ngâm nhẹ nhàng nói xong, trong lòng thấy Tây Môn Nhã cũng thật trơ trẽn, lòng dạ cô gái này ác độc, hắn đối với nàng luôn luôn là tôn kính mà ko thể gần gũi.

https://thuviensach.vn

"Này cũng đúng." Nghe lời nói ấy, Tâm tình Tây Môn Nhã chợt trở nên vui vẻ.

"Đúng rồi, Nhị Sư Huynh đâu?"

"Nhị sư huynh ngươi và Ngũ Sư Huynh cùng nhau rời khỏi Vô Cực Môn, đi ra ngoài cũng đã ba canh giờ rồi !"

"Hắn đi đâu?" mấy ngày nay Thượng Quan Ngâm ở bên trong đan trạch dưỡng thương, cũng không tính là ở lại lâu, hiện tại hắn đang muốn gặp Nhị Sư Huynh từ biệt.

"Nhị sư huynh ngươi muốn đi Tuyết Sơn Phái thu thập thảo dược quý báu, huynh và Ngũ Sư Huynh phải về Thần Long cung, hai người thuận đường đi với nhau luôn ."

Nghe tới Thần Long cung, Thượng Quan Ngâm lập tức nhớ lại Đệ Nhất Mỹ Nhân Xuất Vân Quốc —— Duẫn Tuyết , Duẫn Tuyết nhi này không phải là ai khác, chính là đại muội muội của Duẫn Ngọc, đại tiểu thư Thần Long cung .

Tức khắc, khuôn mặt đẹp trai của Thượng Quan Ngâm không lộ biểu cảm, con ngươiđen nhánh tựa như ẩn dấu cái gì đó.

Đợi rời đi đan trạch, Thượng Quan Ngâm vào bên trong chuồng ngựa tìm một một con ngựa chạy nhanh, thật nhanh chạy xuống núi, nếu nói là hắn muốn gặp tiểu thư Duẫn Tuyết Nhi của Thần Long cung, cải lương ko bằng bạo lực, nếu Ngũ Sư Huynh phải về Thần Long cung, vậy hắn cũng đi theo xem một chút!

Có lẽ, Ngũ Sư Huynh có thể giúp hắn giới thiệu gặp mặt, thậm chí có thể thay hắn nói tốt vài câu.

Suy nghĩ đến đây, chuyện đêm qua chịu nhục cũng bị hắn ném sau ót.

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhan nhìn hai người nam tử ngoài xe khí vũ hiên ngang, cởi con ngựa cao to, đạp đạp vó ngựa, tư thế oai hùng ào ào.

Ngựa của ba người không ngừng vó chạy một ngày đường trình, Duẫn Ngọc sợ thân thể Lâm Tuyết Nhan nhu nhược, không chịu nổi đường đi gian nan, cố ý thay nàng an trí một chiếc xe ngựa tinh mỹ , kéo xe hẳn là một con ngựa trân quý cường hãn, mặc dù sức chạy rất nhanh, Tuyết Nhan lại cảm thấy phí của trời, để cho nàng ngồi ở trong xe ngựa, còn không bằng cưỡi ngựa tốt trên lưng chạy băng băng, sảng khoái hơn nhiều!

Chợt, xe ngựa lắc lư, Tuyết Nhan bị xe ngựa lay động làm xương cốt suýt nữa trật.

"Duẫn Ngọc ca ca, muội không muốn ngồi xe ngựa, muội muốn ngựa cưỡi?" Đoạn đường núi này rất là gập ghềnh, nàng không nhịn được tỏ vẻ kháng nghị.

"Không được." Duẫn Ngọc biết cô muội muội này thuở nhỏ chưa từng cưỡi ngựa, cưỡi ngựa cực kém.

"Đi lâu như vậy, có còn xa lắm không ,có thể nghỉ ngơi sao?"

" Năm dặm trước mặt chính là khách sạn." Sắc trời bắt đầu tối, Duẫn Ngọc cũng không muốn ở trên đường trì hoãn.

"Duẫn Ngọc ca ca, cái mông của ta bị xe ngựa xốc không được thoải mái. . . . . ."

"Nhan nhi, lịch sự chút!" Một cô gái có thể nào nói hai chữ "Cái mông" giắt ngoài miệng? Mặc dù mặt ngoài của Duẫn Ngọc khiển trách, nhưng giọng điệu lại tràn đầy mùi vị cưng chìu, hắn bộ dáng như vậy Phượng U Trần chưa từng thấy trước đây.

https://thuviensach.vn

"Duẫn Ngọc ca ca, bây giờ huynh lấy cái gì ngồi ở trên ngựa đây?" Tuyết nhan ở đối diện Duẫn Ngọc vô sỉ mười phần, cười giảo hoạt một tiếng. (roseila: tất nhiên là lấy cái mông ngồi rùi, ko lẽ lấy cái lưng ngồi, nhờ!!^^ :3)

". . . . . ." Duẫn Ngọc không nói gì.

"Duẫn Ngọc ca ca, nơi này thật nhàm chán, trở lại Thần Long cung, huynh chăm sóc ta nhiều hơn được ko?"

"Được." Duẫn Ngọc liếc nhìn nàng một cái, thở dài một tiếng.

"Tiểu sư muội, nếu ngươi cảm thấy nhàm chán, từ Thần Long cung ra ngoài có thể dạo chơi ở Tuyết Sơn Phái, nơi đó là cảnh đẹp thắng cảnh." Phượng U Trần ở một bên mỉm cười nói.

Tuyết Sơn Phái? Tuyết nhan chợt nhớ tới, ở đại hội luận võ gặp phải nam tử trẻ tuổi, hắn tự xưng là đại đệ tử Tuyết Sơn Phái Tuyết Phong.

Xong tỉ thí, thậm chí Tiết Phong vô cùng nhiệt tình , mời nàng đi Tuyết Sơn Phái làm khách, đến lúc đó nàng mau quên mất chuyện này, chỉ là. . . . . Hôm nay nàng và Duẫn Ngọc đang muốn quay lại Thần Long cung, quan hệ của hai người mới vừa có chút tiến triển, nào biết Phượng U Trần lại muốn đi Tuyết Sơn Phái hái thuốc, ba người coi như là thuận đường, không ngờ đoạn đường này từ"Thế giới của hai người" biến thành" Chuyến đi của ba người " .

Phượng U Trần cũng không biết quan hệ thân mật giữa Duẫn Ngọc và Lâm Tuyết Nhan , trên đường thấy Duẫn Ngọc cực kỳ cưng chiều Tuyết Nhan, hắn chỉ cho là huynh trưởng phải yêu mến muội muội hơn thôi, mà hắn và Duẫn ngọc ở trên đường nói rất nhiều lời kỳ quái, nghe vào trong tai, người khác chỉ cho là hai người đang nói xằng nói bậy, lại không biết được trong đó che giấu tất cả bí mật, bao gồm tình hình thiên hạ, những ám ngữ

https://thuviensach.vn

thứ này cũng chỉ có Phượng U Trần, Duẫn Ngọc, và Mộ Dung Thanh Li có thể nghe hiểu.

Ước chừng là nghe không hiểu bọn họ nói gì, thiếu nữ bên trong xe ngựa hồi lâu cũng không nói chuyện.

Mây trôi nhàn nhạt, mặt trời chiều ngã về phía tây, mở ra một mảnh vàng rực, rừng núi tựa như cũng trở nên yên tĩnh rất nhiều.

"Nhan nhi?" Duẫn Ngọc cảm thấy nàng đột nhiên xuất hiện an tĩnh như thế, có chút kỳ quái!

. . . . . Bên trong xe ngựa không có truyền đến bất kỳ âm thanh gì.

"Nhan nhi, sao muội không trả lời?"

. . . . . Xe ngựa vẫn không tiếng động như cũ.

Hình như phát giác có chút không đúng, Duẫn Ngọc vội vàng kêu người đánh xe dừng lại, xông lên trước vén rèm lên, lại thấy cô gái bên trong té xỉu ở trong xe ngựa, máu mũi cuồn cuộn chảy ra, máu me khắp người, mà hiển nhiên chính nàng cũng không có nghĩ đến, độc mai lan hương thế nhưng lại lẳng lặng phát tác lần nữa!

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 31: Mạng Treo Lơ Lửng

Hoàng hôn xám trắng xua tan , ánh sáng dần dần tản nhạt đi.

Da thịt thiếu nữ vốn tái nhợt, đã không còn nửa phần huyết sắc, mạch máu đỏ và màu da tái nhợt, xen kẽ âm hàn lạnh lẽo.

Trong tâm Duẫn Ngọc phiếm lạnh lẽo, nào có thể tin tưởng một người mới vừa có thể cười, lại trong nháy mắt mất đi sức sống.

Tay của hắn run lên, ở trước mũi Tuyết Nhan thận trọng dò xét.

Có hơi thở, nhưng, hấp hối, khí thở như tơ nhện.

Xưa nay Duẫn Ngọc cử trọng nhược khinh[1], kinh sợ không biến đổi, thế nhưng lúc này trong mắt hắn nắm được thứ mà trước nay chưa từng có sợ hãi.

[1] nghĩa là nâng vật nhẹ khó như nâng vật nặng.

"Nhị Sư Huynh, huynh mau tới đây?" Duẫn Ngọc cuống quít hướng Phượng U Trần cầu cứu.

Phượng U Trần vội nhảy xuống ngựa, tiến vào trong rương xe ngựa, sờ sờ mạch Tuyết Nhan , trầm ngâm chốc lát, không khỏi nhăn đầu lông mày thật chặt!

https://thuviensach.vn

Nghĩ thầm độc tính mai lan hương này thật sự quá kỳ quái! Trên đường hắn từng cho Lâm Tuyết Nhan cực phẩm Giải Độc Đan do tự mình phục dụng luyện chế, viên thuốc này có thể giải trăm độc, cũng có thể bảo vệ ngũ tạng tâm mạch, ngăn cản độc tính lan tràn, là đan dược giải độc trong Thánh phẩm, nào biết nó không hề có tác dụng với độc tính mai lan hương.

Sau khi hắn xem tỉ mỉ, lắc đầu nói: "Ta đã cố gắng hết sức, Ngũ sư đệ, độc tới như núi đổ, xem ra muội muội ngươi đã là thế suy sức yếu, sống không quá tối nay rồi."

Nói xong, Duẫn Ngọc như bị sét đánh.

Hắn mặt xám như tro tàn, ánh mắt chán nản, cắn chặc môi, thật sâu nói: "Nhị Sư Huynh, cuộc đời này của ta rất ít đi cầu người, nhưng hôm nay ta chỉ có thể cầu xin huynh, hi vọng huynh có thể trì hoãn tánh mạng của nàng, một ngày cũng được, một canh giờ cũng được, thời gian một nén nhang cũng được. . . . . Ngày sau Duẫn Ngọc ta vì huynh làm chủ, huynh bảo ta làm cái gì, ta đều có thể làm cho huynh."

Mày kiếm Phượng U Trần chợt liễm lại, từ lúc nghe được trong giọng nói của Duẫn Ngọc có một tia gần như tuyệt vọng, rồi lại không chịu vứt bỏ ý cầu khẩn, hắn biết rõ đường đường là Các chủ Thiên Cơ Các Duẫn Ngọc, xuất đạo từ trước tới nay chưa từng cầu người, nếu từ trong miệng hắn nghe được chữ "Cầu xin", một chữ nhưng lại nặng như ngàn vàng.

Mặc dù Phượng U Trần đã sớm nhìn ra Tuyết Nhan có tầm quan trọng trong lòng hắn, nhưng hắn tuyệt không cho là một nữ nhân có thể thắng được tánh mạng của mình, mà đại trượng phu muốn thành người quan trọng, có thể nào câu kết với tư tình nhi nữ, mặc dù nam nhân có thể có yêu, có thể có hận, nhưng vì thành tựu nghiệp lớn, một thân phải vứt bỏ, Duẫn Ngọc vì muội muội hắn mà gánh hết tất cả trách nhiệm , nhìn qua hắn cũng không phải là một người có ý chí yếu kém, tại sao lại vì một người cô gái mà làm đến loại trình độ này? Nghĩ đến một nữ nhân thế nhưng lại trở

https://thuviensach.vn

thành nhược điểm trí mạng của hắn, nghĩ đến những thứ này, trong lòng Phượng U Trần mơ hồ có chút không vui.

"Ta xin hỏi ngươi, nàng rất quan trọng?"

"Quan trọng, vô cùng quan trọng." Duẫn Ngọc nói từng chữ.

"Như vậy. . . . . Ngươi có bằng lòng dùng tánh mạng của mình đổi lấy tánh mạng của nàng trong chốc lát hay không."

"Đệ nguyện ý." ánh mắt Duẫn Ngọc kiên định. (roseila: ko khác gì đi kết hôn =.=)

Phượng U Trần ngẩn ra, không ngờ Duẫn ngọc liền không chút suy nghĩ nói ra những lời như vậy, xem ra hắn đã đánh giá thấp nữ tử này đối với lực ảnh hưởng của Duẫn Ngọc, nghĩ đến hai người hẹn ngầm cùng nhau, mỗi lần Duẫn Ngọc nói tới nàng luốn có ánh mắt dịu dàng, tuy là không hiểu tình yêu nam nữ, cũng đã có thể đoán được quan hệ bất thường giữa 2 người .

Không ngờ, nhìn Duẫn Ngọc lạnh lẽo vô tình, lại là một thằng đàn ông si tình.

Cười nhạt một tiếng, từ trong lòng ngực Phượng U Trần lấy ra một hộp ngọc tinh mỹ , sau khi mở ra, nhấc lên tay áo bố tầng tầng lớp lớp, lộ ra một viên thuốc màu vàng kim, Duẫn Ngọc hình như chưa từng thấy qua vật này, nhưng vẫn đoán ra vật này là gì? Tục Mệnh Đan! 50 vạn lượng hoàng kim một quả, có tiền mà không mua được, nghe nói Hoàng Cung Đại Nội Tàng Bảo Thất cũng có chừng hai quả, một quả để lại cho Đương Kim Hoàng Đế, một quả để lại cho đương kim Thái hậu, coi như quyền cao chức trọng như hoàng hậu và Thái phi cũng không có cơ hội lấy được, nếu hắn cam lòng đem vật này phục dụng cho Tuyết Nhan,cuộc đời này của Duẫn Ngọc hắn tất nhiên cũng sẽ phải luôn ghi ân Phượng U Trần.

https://thuviensach.vn

Đan dược vừa ra, con ngươi Duẫn Ngọc đang chìm ám tức khắc lại sáng lên.

Nhưng sau khi hôn mê Tuyết Nhan không có bất kỳ ý thức, thấy đan dược không nuốt nổi, Duẫn Ngọc cúi đầu, dùng môi đậy lại, đầu lưỡi chống đỡ đan dược, từ từ đưa vào trong cổ của nàng.

Răng môi dây dưa, mang theo mùi thuốc nhàn nhạt.

Sau khi dùng qua đan dược , Tuyết Nhan dần dần giương đôi mắt, yếu đuối liếc mắt nhìn Duẫn Ngọc, hết lần này đến lần khác không nói ra lời.

Nàng tự biết độc phát nhanh chóng, ngay cả mình cũng không thể tránh được, vốn tưởng rằng cả đời này cứ kết thúc ngắn ngủi như vậy, không ngờ còn có thể cứu trị người tỉnh lại được, giờ phút này nếu muốn thi hành, sợ là chỉ còn có thể kéo dài tánh mạng trong nhiều ngày! Nghĩ nàng là đệ nhất thiên hạ danh y, thế nhưng cứu trị không được mình, thật là buồn cười!

Thấy bên môi nàng treo nụ cười cô đơn , ánh mắt u ám, trong tâm Duẫn Ngọc run lên, trong lòng đại khái biết nàng biết mình mới vừa suýt chết!

"Nhị Sư Huynh, đan dược này có thể kéo dài tánh mạng đến khi nào?"

"Đối với người sắp bị chết, lâu thì một tháng, nhỏ thì ba ngày."

Duẫn Ngọc thở phào nhẹ nhõm, nếu nàng đã tỉnh, như vậy. . . . . Hắn còn có một biện pháp.

Dù là nàng còn có thể sống lâu thời gian một nén nhang, hắn cũng có thể dùng Nguyên Dương của mình tới cứu nàng.

Đêm đó, Nguyên Dương của hắn không ra, nếu không độc của Tuyết Nhan tuyệt sẽ không phát nhanh như vậy, nguyên do trong lòng hắn đã đoán ra.

https://thuviensach.vn

Tối nay, mang nàng đi khách sạn, chỉ có thể làm cho nó ngừng lại !

Rồi sau đó, Duẫn Ngọc khiến cho Phượng U Trần và phu xe tiến trước, đem xe ngựa đuổi vào trong rừng, mà ánh sáng xung quanh cũng hoàn toàn tối xuống.

Bóng đêm thâm trầm, đầu mùa hè sắp hết, hoa rơi rối rít, trăng hướng tây chìm xuống, ánh trăng thấp thoáng ở sau lưng Duẫn Ngọc, quanh thân của hắn đầy rẫy một tầng vầng sáng nhàn nhạt, đem cô gái ôm vào bên trong lòng ngực , trong phút chốc, ánh sáng trăng như nước thủy triều đến, sắc trời trong nháy mắt tạnh ráo, quang đãng, thiếu nữ trước mắt xinh đẹp mông lung, tươi đẹp dịu dàng để cho hắn đau lòng.

Ở tiền tuyến sống chết.

Chợt bừng tỉnh giấc mộng đã bị đè nén.

Môi đối với môi, hắn thay nàng đút chút nước.

Tiến vào xe ngựa, mắt hắn nhìn xuống cô gái phía dưới , ngưng mắt nhìn mắt của nàng, vẻ mặt càng ngày càng dịu dàng, bắt đầu cởi áo nới dây lưng: "Nhan nhi, hiện tại ta tới cứu ngươi."

Ý định của Duẫn Ngọc, Tuyết Nhan sao không hiểu? Tối nay hắn dùng Nguyên Dương ức chế độc mai lan hương trong cơ thể nàng, muốn kết hợp ở chỗ này cùng với nàng.

Nhưng, hành động lần này đúng là hạ sách.

Tuy là Duẫn Ngọc suy nghĩ vì nàng, nhưng lại quá mức nóng lòng!

Nàng nghĩ ở trên xe ngựa điên bá một ngày, chợt độc phát, cả người đau đớn như thiêu như đốt, cổ họng nóng hừng hực duy trì đau đớn, nói không ra một câu, cái mông như bị kim đâm, sợ là không thể chịu đựng chuyện

https://thuviensach.vn

của nam nhân này, chưa ức chế khả năng của độc, nàng đã bị vật khổng lồ của Duẫn Ngọc hành hạ cho chết rồi !

Đêm đó đau đớn, ký ức của nàng còn mới mẻ.

Nhìn cánh tay rộng rãi của hắn, hông hẹp chặt, cơ bụng bền chắc , không khỏi thầm nghĩ thân thể người đàn ông này thật sự là hoàn mỹ không tỳ vết.

Thấy hắn bộ dáng cây kia hùng dũng oai vệ, Tuyết Nhan kinh hãi xông phá suy nghĩ trong lòng, há mồm muốn hô.

Nhưng mà, vì sao nàng không thốt nên lời? Thật là chết tiệt! !

Duẫn Ngọc hít một hơi sâu, cởi ra váy của nàng, lại sợ nàng lạnh, bệnh của nàng có thể không chịu nổi, Duẫn Ngọc mâu thuẫn suy nghĩ một chút, đem áo mình đắp lên trên người của nàng, tiếp đưa tay cởi ra váy dính đầy vết máu của nàng, cuối cùng thận trọng rút đi quần lót của nàng, hắn chỉ quét sơ qua thân thể xinh đẹp của nàng, đỡ vòng eo mảnh khảnh đáng thương của nàng, chợt cảm thấy khẩn trương mà từ trước tới nay chưa từng có.

Tuyết Nhan nhìn ra lo lắng trúc trắc trong mắt hắn, trong lòng nàng nóng nảy, hận không thể lớn tiếng kêu lên: "Duẫn Ngọc ca ca, không thể a!"

Muốn nàng chết dưới thân nam nhân, đúng thật là khiến nàng im lặng ngưng nuốt ngàn nước mắt . . . . .

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 32: Hậu Tích Bạc Phát [1]

[1] Hậu tích bạc phát(厚积薄发): tích lũy sâu dày, từ từ thả ra | -> Chỉ ý có chuẩn bị đầy đủ mới làm được việc tốt

[Chú thích của tác giả] Hậu(dày) tích : chỉ đại lượng , dốc sức tích trữ ” bạc (mỏng) phát: chỉ số ít , từ từ thả ra. Tích trữ nhiều hơn, từ từ thả ra. Hình dung chỉ có chuẩn bị đầy đủ mới có thể làm xong chuyện. Ý là trải qua thời gian dài có chuẩn bị tích lũy thì sẽ có tương lai, phát huy thành tích… Khụ, dùng trong truyện, để miêu tả chuyện gì đó, có phải có chút gian xảo hay không ?

Trăng tựa như đèn sáng, treo cao trên mây.

Gió thổi vi vu , mây dài đẳng đẳng.

Phượng U Trần chạy đến phía trước khách sạn, nào biết khách sạn này giăng đầy giấy niêm phong, lại bị huyện nha đóng cửa.

Không biết đã xảy ra chuyện gì, cả trấn ngay cả một ánh đèn cũng không nhìn thấy, giống như là một khu thị trấn bị quỷ ám, một cái bản đá dẫn đường cũng không thấy rõ ràng, một trận gió lạnh, chỉ nghe được âm thanh đạp vó ngựa phía dưới, bầu không khí lành lạnh mà sợ hãi, may mà Phượng U Trần không phải là một nhân vật có tính cởi mở, cũng không nguyện lưu lại ở chỗ này nhiều.

https://thuviensach.vn

Ngưng mắt suy tư, đứng dậy đi tới trước cửa phủ nha, thấy trên bảng dán thông báo ôn dịch đang hoàn hành trong trấn .

Sau khi phu xe biết được nơi đây lưu hành ôn dịch, nhất thời mặt mũi trắng bệch, giục ngựa chạy, cũng không biết chạy đi nơi nào.

Phượng U Trần khẽ mỉm cười, nhìn chăm chú lá cờ phiêu diêu trên lầu cao, thấy điệu bộ nó quỷ dị dữ tợn, tiếp theo trên đầu mặt đất có một tầng bóng đen, hình như là yêu quái.

Hắn nhướn lên đôi môi, lẩm bẩm nói: “Ôn dịch. . . . . Được lắm ôn dịch quái lạ.”

Chuyện này, chắc chắn là do nam tử kia làm!

Nghĩ đến cái quỷ thần đó cũng cảm thấy run rẩy, cả người nam tử toàn là độc, Phượng U Trần bất đắc dĩ cười một tiếng, may mắn mình với hắn không phải là địch cũng không phải là bạn.

Giục ngựa xoay người lại, chậm rãi đi.

Ban đêm vắng vẻ không có người, làm hắn không tự chủ nhớ tới chuyện mới vừa xảy ra.

Không ngờ, Ngũ sư đệ Duẫn Ngọc băng giá như sương , đã có người yêu, suy nghĩ một chút cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, huynh đệ bảy người bọn họ sư, thất sư đệ Thượng Quan Ngâm là người động tình trước tiên, đáng tiếc Tương Vương [2]cố ý, thần nữ vô tâm, mà Duẫn Ngọc lãnh tình vô tâm, đối với nữ nhân cách xa ngàn dặm, hắn vốn tưởng rằng Duẫn Ngọc là một trong số bọn hắn lấy vợ cuối cùng , nào biết việc đời khó lường!

[2] ko biết ý chỉ trong truyện tương vương là gì, nhưng xét theo mặt thực tế thì tương vương là một tước vị nhiều đời vua chúa trong thời Minh

https://thuviensach.vn

Nhân Tông thứ năm của các vị hoàng đế cổ đại Trung Quốc.

Cũng không biết Duẫn Ngọc và Lâm Tuyết nhan bây giờ ra sao?

Hắn từ biết luyện chế Tục Mệnh Đan có danh xưng là tiên dược trong nhân gian, như Tục Mệnh Đan, tê như ý nghĩa chỉ có thể trì hoãn tuổi thọ, người bệnh nặng ăn vào, có thể tăng thọ ba năm.

Người sắp chết cần dụng, chỉ có thể tăng thọ một tháng.

Nhưng độc mai lan hương, độc tính kỳ dị, trước đây chưa từng thấy, có lẽ chỉ có thể để cho nàng sống lâu ba ngày.

Azz! Đa tình từ xưa đau thương ly biệt, làm sao chịu được, mùa thu vắng vẻ yên tĩnh, bầu trời ngả màu hồng, người đẹp thì bạc mệnh, Phượng U Trần nhẹ nhàng thở dài, nghĩ đến cô gái kia, thông minh lanh lợi, tướng mạo đẹp khuynh thành, y thuật tinh xảo, trên người như có mê hoặc vạn chủng không thể giải được, nếu cứ hương tiêu ngọc vẫn như vậy, chẳng lẽ không phải đáng tiếc hay sao!

Dĩ nhiên, chết sống có số, phú quý ở thiên, rất nhiều chuyện trong đó tự nhiên có định số!

Hắn lười biếng duỗi thắt lưng một cái, mắt trong veo lưu chuyển, giục ngựa mà đi, chợt nghe có người xa xa kêu lên: “Nhị Sư Huynh, đợi chút.”

Phượng U Trần ghìm ngựa, ngoái đầu nhìn lại, nheo mắt lại, nhìn thấy người tới là thiếu niên tuấn mỹ, dưới ánh trăng, con ngươi thiếu niên u ám trong trẻo có vẻ cuồng dã ngạo khí, lồng ngực hơi lộ ra nổi bật màu ngọc lên làm hắn càng thêm yêu mỵ, Phượng U Trần khẽ mỉm cười, nghênh đón, không ngờ lại sẽ ở thị trấn nhỏ ko người này lại đụng phải Thượng Quan Ngâm.

“Nhị Sư Huynh, sao không thấy Ngũ Sư Huynh?”

https://thuviensach.vn

“Lúc đệ tới thì có thấy một chiếc xe ngựa ở sơn đạo hay không?”

“Không thấy, Nhị Sư Huynh.”

“Kỳ quái, Ngũ Sư Huynh ngươi ở bên trong xe ngựa đó!”

“Nhị Sư Huynh, huynh có thể mang đệ đi tìm huynh ấy hay không, đệ có việc tìm huynh ấy trao đổi.”

Nét mặt Phượng U Trần mang theo nụ cười, thông tuệ như hắn, am hiểu rất sâu mục đích chuyến đi này của Thượng Quan ngâm, tâm niệm thay đổi thật nhanh, có lẽ giờ phút này trở về nhìn một chút cũng tốt, mới có thể biết tâm tư của mọi người, vì vậy ngoái đầu lại nhìn cười một tiếng, dặn dò hắn nói: “Mặc dù ta có thể dẫn đệ trở về, nhưng tối nay chúng ta không được quấy rầy Duẫn Ngọc, chuyện của Duẫn Tuyết nhi, ngày khác lại nói.”

Thượng Quan Ngâm cảm giác như ko cho khách vào nhà, vẻ mặt có chút không vui: “Vì sao?”

Phượng U Trần mỉm cười nói: “Nếu đệ và Duẫn Tuyết nhi hẹn hò thì có thể bằng lòng để cho người khác quấy nhiễu hay không?”

Nghe vậy, vẻ mặt cuồng ngạo của Thượng Quan Ngâm thu lại, trong lòng không vui lập tức bị kinh ngạc thay thế, một hồi lâu, nói: “Ý Nhị Sư Huynh là. . . . . Ngũ Sư Huynh đang hẹn hò với người yêu?”

Phượng U Trần ý vị sâu xa liếc hắn một cái, cười không đáp, giục ngựa xoay người, thật nhanh hướng ngoài trấn chạy đi.

Thượng Quan Ngâm theo thói quen nâng tay phải lên, chợt nhớ tới roi đã bị hủy, không thể làm gì khác hơn là lấy hai chân thúc vào bụng ngựa, dùng sức giật rung dây cương, “Giá ——”

Hai thân cưỡi, thật nhanh biến mất trong bóng đêm vô tận.

https://thuviensach.vn

—— gió mát hơi lướt nhẹ qua, bóng cây loang lỗ nhiều màu.

Một vầng trăng sáng xấu hổ giấu sau mây, lộ ra nửa khuôn mặt, dòm ngó trong rừng một đôi đóng cảnh uyên ương.

Lúc này đêm đẹp ngắn lắm, bây giờ bóng trăng mông lung, bây giờ đôi người bên nhau, bây giờ đang chàng chàng thiếp thiếp!

Bên trong xe ngựa, đôi tay Duẫn Ngọc nhẹ nhàng mơn trớn da thịt mềm mại của nàng, vẻ mặt lạnh lẽo đã bị tình cảm dịu dàng thay thế, ánh mắt rét lạnh cũng dần dần thay đổi thành mê loạn, tròng mắt ngưng nhìn gương mặt quyến rũ kiều diễm của Tuyết Nhan, sinh lòng một tia tình yêu trầm luân, mà nàng, toàn thân gống như bị đốt, cả người mềm mại, quần áo xốc xếch nằm ở dưới thân thể của hắn, hai chân tách ra, hai tay dùng sức giày vò chiếc áo lông cáo mềm mại phía dưới, da thịt trắng như tuyết hiện ra màu hồng nhuận.

Vài sợi tóc ướt nhẹp dính bên mái tai nàng , quấn quít với sợi tóc rũ xuống của Duẫn Ngọc.

Hai cỗ thân thể, chặt chẽ tương liên, thân mật khăng khích, hai mắt nhắm hờ, trầm bổng cùng nhau.

Tuyết nhan từ đầu đến cuối thật không ngờ Duẫn Ngọc lần này hắn đã có chuẩn bị trước, “Kim sang dược” thoải mái trôi theo động tác nhẹ nhàng của hắn, xuyên vào thật sâu trong cơ thể nàng, làm dịu u cốc hẹp hòi mà khít khao của nàng .

Roseila: “Kim sang dược” trong đoạn trên, ý nói là đang trấn đau, giảm bớt đau đớn *đỏ mặt* thật là một loại thuốc lạ~~

Hành động của Duẫn Ngọc lần này có thể nói là có tài, nàng hành y nhiều năm, hoàn toàn không phát hiện được Kim Sang Dược lại kỳ hiệu như vậy, có thể được xưng là lương phẩm cần thiết trong khuê phòng .

https://thuviensach.vn

Sau một hồi hô mưa gọi gió, cứ nghĩ rằng trong tưởng tượng rất khổ sở, nhưng đây là một loại khó có thể miêu tả được sự vui thích.

Mà cả người nàng êm ái khi hắn làm động tác đó , đã sớm hóa thành một cái đầm nước xuân, dập dờn khôn cùng.

Rốt cuộc, Tuyết Nhan không nhịn được mở đôi môi đỏ mọng, phát ra nhiều tiếng rên rĩ, chẳng biết lúc nào, cổ họng của nàng đã có thể phát ra âm thanh êm ái như thế.

“Nhan nhi, đau không?” Sợ làm đau nàng, động tác Duẫn Ngọc càng thêm chậm chạp, gò má nhẹ nhàng cúi xuống , hôn lên như chuồn chuồn lướt nước, nhạt như bông liễu, kèm theo hơi thở ôn hòa của hắn, đôi môi mềm mại rơi vào cái trán của nàng, lướt qua giữa mày, đốt mí mắt. . . . . Bờ môi đụng nhau, hơi thở dây dưa, Tuyết Nhan đã bị tình cảm của hắn hôn liên tục, làm cho là ý loạn tình mê, trong mắt dần dần xuất hiện sương mù mê mang , trong lòng khát vọng đạt được nhiều hơn. . . . . Nàng thật không ngờ , mới đầu sợ hãi bị Duẫn Ngọc hành hạ chết đi sống lại , nào biết hai đợt triền miên đi qua, hưởng thụ được sau khi thực cốt vui thích xx, Tuyết Nhan nàng ngược lại biến thành một nữ nhân nho nhỏ chưa thỏa mãn dục vọng! Nước mắt ẩm ướt, phát ra tiếng ngâm khan khan vô cùng khát vọng.

Vào giờ phút này, động tác của hắn nhẹ mà nhu chậm, tuy là sợ thương tổn tới nàng, nào biết cứ hết lần này đến lần khác biến thành một loại cực hình khác.

Sau nửa canh giờ, không biết có phải Nguyên Dương của hắn có hiệu quả hay không? Thân thể của nàng dần dần có thể nhúc nhích.

Mới đầu, nàng, vẫn bị động nằm, giống như một con dê đợi làm thịt.

Rồi sau đó, nâng lên khuốn mặt, đôi môi nhếch lên nụ cười. tà mị

https://thuviensach.vn

Nâng lên thon dài **, xoắn chắc eo bền chắc của hắn, ánh mắt Duẫn Ngọc vui mừng , thật sâu hàm chứa hắn, vặn vẹo vòng eo mảnh khảnh, nhanh nhẹn như bươm buớm múa lên.

Mỗi lần di chuyển, đều làm hắn ba hồn bảy vía.

Khi Tuyết Nhan hóa thân làm Yêu Tinh, một phương chịu đủ hành hạ liền trở thành Duẫn Ngọc.

Gió xuân nổi lên, vô hạn phong tình, vả lại nhìn màu hồng không hạn độ, eo như Ngân Xà, nhẹ nhàng uốn đoạn, lại như dã hoa khắp nới trên núi đột nhiên ở trong mưa gió tạo thành gió lốc khổng lồ, mà lần này Tuyết Nhan cử động, quyến rũ như yêu, hoàn toàn làm Duẫn Ngọc đánh mất lý trí, hắn khó có thể ức chế gầm nhẹ một tiếng, hóa thân thành sói, giống như mưa to gió lớn đánh úp về phía cô gái đùa với lửa. . . . . Gió nhẹ xoáy, mây tụ về.

Tháng trầm ngâm, hoa im lặng, khói rơi vượt qua rừng, xa theo dãy núi.

Miệng lưỡi như lửa lướt qua vú nhỏ , tay như lửa mơn mớn eo nhỏ nhắn, hơi tở hô hấp như lửa, quấn quít hít thở như lửa, xx này dẫn lửa đốt quanh nơi chặt chẽ tương liên, cực nóng như muốn đem toàn thân hai người hòa tan. . . . . Đột nhiên cao trào đỉnh trời!

Vươn tay, ôm chặt lấy lẫn nhau, cổ tương giao, vê vào thân thể, xương cốt thân thiết, khắc cốt minh tâm, nhịp tim dồn dập, mặc cho ngọn lửa kia đốt phải càng thêm nóng bỏng, mặc cho nàng cắn chặt cánh tay của hắn, để lại dấu răng xinh đẹp, mặc cho Nguyên Dương của hắn như nước thủy triều gợn sóng, dần dần bao phủ cả người của nàng, mặc cho tứ chi này như nước lửa quấn quít, hai chân run rẩy không ngừng, chỉ muốn cuồng nhiệt như thế , càn rỡ , tùy ý, động tình . . . . . hãy để cho giờ phút này vĩnh viễn không ngừng, hoặc là, giờ phút này chính là thiên đường bờ bến!

Xe ngựa nhẹ lay động, sắc xuân vô biên.

https://thuviensach.vn

Khi lúc hai người nam tử chạy đến, thấy chính là cảnh tượng mê người bức sầu triền miên sau bức màn !

Hai mặt nhìn nhau, sau đó Phượng U Trần ưu nhã ngồi ở trên tảng đá, một hồi lâu than nhẹ: “Thật là người không thể xem bề ngoài, Duẫn Ngọc, quả thật là quân tử ‘hậu tích mà bạc phát’!” (*)àđã được chú thích bên trên

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 33: Hiện Lên Rõ Ràng Như Núi Lư Sơn

Sáng sớm, hai người ôm nhau ở bên trong xe, áo lông cáo rách không mảnh vải.

Trên mặt Tuyết nhan như ngọc trắng , mang theo mông lung mà mềm mại xinh đẹp, cánh môi hồng nhuận bị hắn hôn đến sưng mà diễm lệ, nhìn qua hấp dẫn tột cùng.

Duẫn Ngọc xuôi tay ôm chặt eo nhỏ của nàng, eo của nàng mềm mại, lại mềm dẻo có lực, làm hắn muốn xx.

Đêm qua, hắn thấy được Tuyết Nhan có một mặt yêu mị , vẻ mặt thở gấp giống như là một con Yêu Tinh, mà làm hắn muốn hãm sâu trong đó, cơ hồ cứ cho là mình sắp chết ở trên người nàng.

Giờ phút này, ngón tay thon dài lạnh lẽo của nàng không an phận chạm tới cổ họng của hắn, khẽ dùng sức, lướt qua lồng ngực của hắn, từ từ xuống phía dưới, xuống chút nữa. . . . . Mò về bụng của hắn, xoa nắn sáu múi bền chắc, hết lần này đến lần khác “Vô ý” chạm cái kia đang phờ phạc rã rượi, Tiểu Ngọc Nhi đang nghỉ ngơi dưỡng sức . . . . . Ngón tay ngọc gảy nhẹ.

Nhất thời thân thể Duẫn Ngọc căng thẳng, hít một hơi khí lạnh, âm thanh khàn khàn nói: “Nhan nhi, nàng muốn mệnh của ta sao?”

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhan giảo hoạt cười một tiếng, ngưng mắt nhìn hắn: “Duẫn Ngọc ca ca, ta đem huynh ép khô có đúng hay ko?”

Nào biết lời nói vừa dứt, Tiểu Ngọc Nhi lại có xu thế ngẩng đầu.

Tuyết Nhan hít một hơi khí lạnh, được rồi! Nàng thừa nhận mình sợ nó! Lạy”Nó” ban tặng, mà hai chân của nàng mềm mại vô lực, cơ hồ đứng lên không nổi .

Nhưng nhớ tới đêm qua Duẫn Ngọc trầm luân bể dục cuồng dã kích tình, làm Tuyết Nhan nhớ lại hương vị đó vô cùng, liếm liếm đôi môi mê người, khóe miệng không khỏi dâng lên nụ cười say lòng người: “Duẫn Ngọc ca ca, muội khát, muốn uống nước!”

Nghe vậy, Duẫn Ngọc lập tức lật người lên, thân thể thon dài mà bền chắc bại lộ ở trong không khí sáng sớm hơi lạnh.

Tuyết Nhan không hề chớp mắt theo dõi thân thể hắn , vẻ mặt không chút ngượng ngùng nào, hôm nay, quan hệ của hai người xảy ra biến hóa về chất, từ trong đáy lòng nàng đã nhận định hắn là nam nhân của nàng. Hiển nhiên chỉ ở trước mặt hắn lớn mật mà phóng túng.

Mặt ngoài xe ngựa, hoa cỏ màu xanh sinh sôi nảy nở, xanh tươi ướt át.

Hai con bảo mã đang nhàn nhã ăn cỏ, vẫy đuôi tán mạn.

Duẫn Ngọc mặc chỉnh tề, liếc mắt nhìn Tuyết Nhan, trong mắt tản ra ý dịu dàng.

Từ trong xe ngựa đi ra, thân hình hắn nhảy lên, đứng xuống ở bên cạnh dòng suối chảy trôi, cúi người xuống, cầm túi nước vớt nước từ trong khe, ngẩng đầu lần nữa, chợt thấy hai người ngồi xếp cách đó không xa, vẻ mặt hơi ngẩn ra.

https://thuviensach.vn

Phượng U Trần chậm rãi đứng dậy, tay áo lướt nhẹ qua bụi bậm, trên mặt mang theo nụ cười trước sau như một.

Thượng Quan Ngâm thấy Duẫn Ngọc, nhất thời, tính cuồng ngạo che giấu lại ba phần.

“Các ngươi sao ở chỗ này?” Duẫn Ngọc đưa tầm mắt nhu tình lúc trước nhìn qua, vẻ mặt thoáng chốc lạnh lẽo, quanh thân phun ra lạnh lẽo, vẻ mặt cùng thường ngày không khác.

“Ngũ Sư Huynh, phía trước thị trấn ôn dịch đang hoàn hành, trong vòng trăm dặm phương viên không có người ở, ta đang muốn tới tìm huynh.” Thượng Quan Ngâm đừng dậy đi về phía hắn.

“Tìm ta làm cái gì?” Duẫn Ngọc ngưng lông mày.

“Là như vậy. . . . . Chúng ta mới vừa đến chỗ này, chỗ các người có thức ăn ko?” Phượng U Trần trừng mắt nhìn, giọng điệu như cơn sóng chẳng gợn .

“Không có.” Duẫn Ngọc lạnh lùng nhìn bọn họ, thấy điệu bộ hai người tự nhiên, mà hai con ngựa cao to đã ăn cỏ non chung quanh, tất nhiên thời gian ngây người ở chỗ này không thiếu, Phượng U Trần cố ý giấu giếm, hiển nhiên là biết cái gì đó, mặc dù. . . . . Hôm qua Phượng U Trần cứu Lâm Tuyết nhan, có ân với hắn, nhưng hắn trời sanh tính lạnh lẽo, cũng không vì vậy mà thay đổi quá nhiều, Duẫn Ngọc chính là Duẫn Ngọc, lạnh lẽo, vô tình, cách xa người ngàn dặm, nhưng một mặt của hắn cũng không phải là có người ko biết, chỉ là. . . . . Những thứ vĩnh viễn kia chỉ biểu hiện ở trước mặt cô gái mà hắn trân ái.

“Đợi chút, ta mang lương khô ra.” Bên trong xe ngựa chợt truyền ra âm thanh của cô gái như chim oanh hót.

https://thuviensach.vn

“Rất tốt, như vậy đa tạ rồi !” Ánh mắt Phượng U Trần tươi cười, đang muốn tiến lên, lại bị Duẩn Ngọc ngăn lại.

“Ta giúp ngươi lấy.” Duẫn Ngọc ko lộ biểu tình, chỉ vì Tuyết Nhan mặc áo lót, ở bên trong thực thi thay mình, hắn không muốn nàng bị người khác nhìn thấy.

“Vậy làm phiền Ngũ sư đệ rồi, không ngờ đệ khổ cực cả đêm, tinh thần phấn chấn vô cùng.” mắt phượng Phượng U Trần mỉm cười, không khỏi thở dài một tiếng, vẻ mặt lười biếng, mị hoặc động lòng người vô hạn.

Nghe ra ý ở ngoài lời của hắn, ánh mắt Duẩn Ngọc hơi thu lại, không nói một lời, xoay người tiến vào bên trong xe ngựa.

Chờ một lát, một bao quần áo từ cửa sổ xe ngựa ném ra ngoài.

Phượng U Trần vội vươn tay tiếp được, mở ra nhìn vào, quả nhiên bên trong có một chút. . . . . Lương khô.

Phượng U Trần là con của Đông quận vương, Thượng Quan Ngâm là đệ tử Quý Tộc danh môn, chưa bao giờ nếm qua thức ăn tầm thường như thế, hết lần này tới lần khác, lần này lên đường vội vàng,ngoại trừ trong ngực cất một khoảng ngân phiếu lớn, cái gì cũng không mang, trong bụng trống trơn, ngay cả đêm qua trở về nghỉ đêm trong rừng, mặc dù Phượng U Trần chi tiêu ăn mặc rất chú trọng, nhưng hắn thường thường ra vào núi sâu tìm kiếm dược liệu, hiển nhiên khổ gì cũng có thể ăn được.

Chỉ thấy hắn mỉm cười cầm lên bánh tráng (??? Hồi xưa có món này sao), chậm rãi đưa vào trong miệng, tư thái ưu nhã, giống như đang ăn chính là sơn trân hải vị.

Thượng Quan Ngâm cũng không vì đệ tử thế gia mà dễ hư, lập tức bỏ một miếng điểm tâm, nuốt vào trong bụng.

https://thuviensach.vn

Ăn chán chê xong, Thượng Quan Ngâm rơi tầm mắt trên buồng xe , nghĩ thầm cô gái này trong xe đến tột cùng là người phương nào? Vì sao từ đêm qua đến bây giờ cũng không hề rời khỏi xe ngựa nửa bước?

Cô gái này có thể đem Ngũ Sư Huynh mê phải thần hồn điên đảo, cả đêm hóa thân thành sói bảy lần , mánh khoé tuyệt không đơn giản!

Suy nghĩ đến đây, hắn không khỏi khẽ nheo mắt lại.

Ánh sáng thần nhàn nhạt xuyên thấu qua đầu cành, quang ảnh loang lổ mê ly, ở trên thân của hai người lóe ra một tầng sáng vàng ngất, Phượng U Trần hơi ngước đầu, khóe miệng tạo thành đường cong mê người, mày kiếm dâng lên dâng lên sóng gợn nhẹ nhàng, chỉ cười không nói, không ngờ Thượng Quan Ngâm lại đối với Duẫn Tuyết nhi sinh ra hứng thú, hắn hiển nhiên biết toàn bộ nội dung câu chuyện, nhớ tới thất sư đệ từng bị Lâm Tuyết nhan làm cho kinh ngạc, còn vẽ trên ngực hắn đánh giá “Không đáng giá một đồng” , ánh mắt nhàn nhạt chợt lóe, bên môi nhướn lên nụ cười yếu ớt ý vị khó hiểu.

Một hồi lâu, Duẫn Ngọc ở lại bên trong xe ngựa không hề lộ diện, Thượng Quan Ngâm nóng ruột đợi mãi, muốn coi mỹ nhân tuyệt sắc, thân thể yêu chiều, cũng không cần ở với nam nhân lâu vẫn không rời.

Giờ phút này, trên bầu trời truyền đến mấy tiếng kêu to, Thượng Quan Ngâm ngẩng đầu, nhìn thấy hai con ưng vỗ cánh trên không trung cùng réo, như lâm đại địch.

Thân hình càng ngày càng gần, trên trên bầu trời bay quanh quẩn bọn họn .

Một con là Hải Đông Thanh, một con là Ưng Vương bụng đỏ.

Đều là giống khó gặp trên thế gian, vạn trung vô nhất (trong vạn không một), có lẽ là đồng loại trong số loại nổi bật, khó phân thắng bại, vì vậy, đấu

https://thuviensach.vn

đá lẫn nhau?

Hắn mơ hồ nhớ Duẫn Ngọc nuôi rất nhiều Chim Ưng đưa thư trong Thiên Cơ Các, mà dành riêng cho Duẫn Ngọc chính là trước mắt con Hải Đông Thanh —— ưng vua hung hãn này.

Mà đổi thành một con Ưng Vương bụng đỏ mặc dù hung mãnh, nhìn qua cũng không phải là vật sở hữu của Thiên Cơ Các ,nguồn gốc đại khái không rõ, cũng không phải kẻ tốt lành gì, chỉ là, Thượng Quan Ngâm có roi trong tay, nhưng vẫn ko với tới, ánh chớp chợt lóe, hắn chợt nhớ tới ám tiễn của hắn, vội giơ lên cánh tay phải, nhắm tên bắn Ưng Vương bụng đỏ ngay trên bầu trời, chợt nghe trong tiếng trong trẻo như chuông từ trong xe ngựa truyền đến, âm thanh hàm chứa tức giận lẫm liệt: “Dừng tay!”

Cánh tay phải Thượng Quan Ngâm hơi dừng ra, ám tiễn đã bắn, vô ý bắn chệch.

Cùng lúc đó, bên trong xe ngựa truyền ra một tiếng huých, con Ưng Vương bụng đỏ kia lập tức xông thật nhanh tới xe ngựa, hai cánh vừa thu lại, rơi trên tay xinh đẹp mà tuyết trắng.

Tay ngọc lộ ra, thon dài mà mảnh khảnh, lên nữa xuất hiện một đoạn như ngó sen ngọc Bích, phơi bày ra mảng da thịt như tuyết, may mắn phần lớn thân thể bị rèm ngăn trở, thì nghe chủ nhân bàn tay ngọc này không vui nói: “Duẫn Ngọc ca ca, con Hải Đông Thanh kia khi dễ Chim Ưng đưa thư của ta!”

Thư của ưng nàng? Duẫn Ngọc kinh ngạc nhìn Ưng Vương bụng đỏ trên tay Tuyết Nhan, ánh mắt hơi dừng lại.

Con ưng này của hắn mặc dù không phải Chim Ưng đưa thư của Thiên Cơ Các , nhưng giống cao quý, không thua gì Hải Đông Thanh của hắn, từ khi nào Tuyết Nhan lại dùng nó liên lạc với người khác?

https://thuviensach.vn

Nghi ngờ chốc lát, Duẫn Ngọc cũng thổi một tiếng huých, rất nhanh, Hải Đông Thanh cũng từ không trung bay tới, cánh rung lên, tiến vào bên trong xe, rơi trên vai Duẫn Ngọc, cặp ánh mắt nhìn chằm chằm Ưng Vương bụng đỏ.

“Từ lúc nào Nhan nhi bắt đầu nuôi ưng?” Duẫn Ngọc canh chừng ưng của nàng, tỉ mỉ phân biệt, làm như trong quân vật.

“Nó không phải là của muội nuôi, là muội mượn .”

Mượn sao? Đến tột cùng là người nào, thế nhưng chịu đem Ưng Vương bụng đỏ vạn trung vô nhất cho nàng? Nếu muốn hắn đem Hải Đông Thanh cho người khác mượn, sợ chỉ có mấy vị sư huynh đệ có quan hệ cực tốt, miễn cưỡng mới có thể có vinh hạnh đặc biệt này.

Nhưng thấy Tuyết Nhan gở xuống một ống trúc từ trên đùi Ưng Vương bụng đỏ, mở ra xem, khẽ mỉm cười: “Duẫn Ngọc ca ca, ta hiểu rõ độc mai lan hương là từ đâu đến rồi.”

Duẫn Ngọc nhìn bộ dáng nàng cười nói tự nhiên, trong nội tâm khẽ động, cũng không để ý lời từ nàng.

Hắn tự tin Thiên cơ các giao thiệp là không người địch nổi trên thế gian, về phần Tuyết Nhan muốn làm gì, thì tùy nàng.

Chỉ thấy Tuyết Nhan đứng dậy từ trong bao lấy ra giấy bút, thật nhanh viết một tờ giấy, nhét vào trong ống trúc, vén rèm lên, thả Ưng Vương bụng đỏ ra!

Rèm đang nhấc lên , một cái chớp mắt, Thượng Quan Ngâm xoay chuyển ánh mắt, vừa vặn thấy rõ cô gái tuyệt sắc trong xe, nhất thời, sắc mặt trầm xuống, ánh mắt dần dần đình trệ.

Không ngờ, cô gái bên trong xe ngựa , lại là nàng!

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 34: Háo Sắc Tính Toán

Duẩn Ngọc lấy ra lá thư của Hải Đông Thanh đưa tới , sau khi xem, vẻ mặt mang theo nặng nề, một đôi mắt trong sáng cũng dần dần thay đổi rét lạnh.

“Thế nào? Duẫn Ngọc ca ca?” tâm tư nhạy cảm của Tuyết Nhan mơ hồ phát giác một tia không tầm thường.

“Yên tâm, không có việc gì.” Trong tròng mắt của Duẫn Ngọc, che dấu tâm tư, không hề giương mắt nhìn nàng.

Thấy hắn không chịu giải thích nhiều, nhưng Tuyết Nhan thấy từ trong vẻ mặt của hắn nhìn ra có ẩn tình khác thường, trong lòng thầm nghĩ chẳng lẽ trong Thần Long cung xảy ra đại sự gì? Nhưng mà Duẫn Ngọc tựa như muốn che dấu cái gì, không muốn để cho nàng biết, nàng nhìn bóng dáng cao ráo của hắn, trong lòng bỗng nhiên xuất hiện một tia không khỏi cô đơn, thật chặt quấn quanh ở trái tim nàng, cảm giác trong lòng nặng nề, một nháy mắt, hồi nãy hai người còn ôm nhau rất chặt, chợt có một tia xa cách.

Mặc dù hai người hôm nay đã có quan hệ xx, nhưng trên thực tế, nàng cũng không phải là thật sự hiểu rõ hắn.

Kiếp trước, Mộ Dung Thanh Ca phản bội nàng, mặc dù không hề có tình cảm với nàng, trong lòng cũng đang gieo xuống một mảnh lo âu sâu thẳm.

https://thuviensach.vn

Nàng đối với nam nhân, vĩnh viễn không thể toàn tâm toàn ý tập trung tinh thần vào tình cảm, cũng không cách nào mà hoàn toàn tin tưởng.

Giờ phút này, thân thể Tuyết Nhan trong nháy mắt cứng ngắc rất nhiều, ánh mắt tự do bên ngoài cửa sổ, tâm đã bay xa.

Cảm thấy cô gái bên cạnh khác thường, đột nhiên Duẫn Ngọc hồi hồn, trong nội tâm run lên, vội đem nàng ôm thật chặt ở trong ngực, hôn nàng rất sâu, Tuyết Nhan suýt nữa bị hắn hôn đến mức hít thở không thông.

Duẫn Ngọc nếm vị ngọt ngào của nàng, tâm tình không khỏi nhộn nhạo, tay thừa dịp thăm dò vào váy của nàng, nhẹ nhàng vuốt ve thứ tròn trĩnh đẹp đẽ của nàng.

Tay của hắn giống như mang theo ma lực, xoa, xoa xoa, vuốt, Tuyết Nhan phát giác được bản thân mình càng ngày càng nóng, càng ngày càng nhạy cảm, vì sao thân thể của nàng không cách nào cự tuyệt được hấp dẫn như vậy?

Sau khi hôn xong, vẻ mặt hai người đã biến phải mê ly.

Sau lần đó, Duẫn Ngọc xác định thân thể Tuyết Nhan đã bình yên vô sự, liền đem nàng giao cho Phượng U Trần và Thượng Quan ngâm, sau đó để cho bọn họ chăm sóc, mặc dù đem người trong lòng giao cho nam tử khác, thật là không ổn, nhưng mà, bọn họ một đối với nữ nhân không hề hứng thú ,một tâm yêu Duẫn Tuyết , hiển nhiên Duẫn Ngọc rất là an tâm.

Rồi sau đó, một mình Duẫn Ngọc giục ngựa, cả ngày cả đêm, ngựa không ngừng vó chạy tới Thần Long cung.

Hai ngày , ba người vừa đi vừa nghỉ, tựa như ở dọc theo đường xem xét cảnh đẹp, kì thực mỗi người đều ôm một ý định riêng.

https://thuviensach.vn

Tâm trạng của Tuyết Nhan không lúc nào tập trung, giống như lần đi này của Duẫn Ngọc sẽ xảy ra chuyện gì không tốt.

Trên đường, Thượng Quan Ngâm cũng không nói lời nào với nàng, cũng không bới móc, đôi môi mỏng nhếch lên một nụ cười khẽ, thờ ơ mà cuồng ngạo, tâm tư làm người ta không thể nhìn thấu.

Rốt cuộc, ở trước mặt ngã ba, Phượng U Trần đi hướng tây, nơi đó là đến đường của Tuyết Sơn Phái .

Lạnh nhạt quay đầu, một đường u ám trong nắng sớm, hai mắt Phượng U Trần lấp lánh, mắt phượng giống như loại thần thái sáng láng của bích ngọc, ánh sáng rực rỡ bức người, mấy ngày nay nhìn ra hắn cũng có nửa phần dấu hiệu đồng tính ? Tuyết nhan không khỏi hoài nghi, chẳng lẽ là có dụng ý khác người, bịa đặt sinh sự.

Nhưng lời đáng sợ của người ta, nghe sai đồn bậy, lời đồn vĩnh viễn không thể ngừng lại, không bằng xử xự lạnh nhạt.

Hắn rời đi như ‘nhất tề thôi hóa tề’ (*), để hai người Thượng Quan Ngâm và Lâm Tuyết Nhan lại, quan hệ đột nhiên có chỗ thay đổi, càng thêm trở nên quỷ dị, hai người chẳng quan tâm, không can thiệp chuyện của nhau, cuối cùng Tuyết Nhan quẳng xuống ngựa xe không ngồi nữa, ngồi trên lưng ngựa, hai người một trước một sau, thật nhanh chạy hướng thị trấn Thần Long .

(*) một chén thuốc xúc tác lại (一剂催化剂) à roseila: chịu câu này, ai bk xin chỉ giáo, chỉ dịch đơn giãn theo phân nghĩa của từng từ mà thôi TT^TT

Thị trấn Thần Long chạng vạng tối, mây trôi kiều diễm, trong không khí luôn có một loại hương hoa nhàn nhạt.

https://thuviensach.vn

Trong gió, đầu Thượng Quan Ngâm toát ra đầy độ cong cuồng vọng, ánh mắt bén, đi thong thả từ từ bước, phong thái tràn trề, không coi ai ra gì tiến vào bên trong khách sạn.

Trong mắt Tuyết Nhan cũng không có bất cứ tia cảm tình nào đi theo hắn.

Lại nói, không phải oan gia không gặp mặt.

Nhiều ngày tới nay, Thượng Quan Ngâm từng nhiều lần tưởng tượng qua tình hình gặp mặt với cô gái này thì giương cung bạt kiếm, tâm tình của hắn trải qua vô số lần dao động, nhớ hắn cũng không phải người vô lý, chỉ cần không chạm đến nghịch lân của hắn, tất nhiên có thể bình an vô sự, nhưng Tuyết Nhan chẳng những chạm vào chỗ hiểm, thậm chí còn đem chỗ hiểm biến thành từng mảnh rồi nhổ ra, nếu là theo như tính tình ngày thường của hắn, sao có thể có khả năng không đòn lại trả đòn, ăn miếng trả miếng.

Vậy mà, hai người lại có thể bình an vô sự ngồi ở bên trong quán rượu, nguoc85 lại còn đối mặt với nhau, suy nghĩ một chút cũng khiến cho người cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Thật ra thì, sau khi hắn biết được thân phận của nàng, cảm thấy thân phận nàng rắc rối phức tạp, thế nhưng khiến cho hắn không biết nên từ chỗ nào xuống tay.

Đầu tiên, cô gái Lâm Tuyết Nhan này hắn là thích Mộ Dung Thanh Li .

Nàng thế nhưng thích hắn là kẻ thù không đội trời chung, mắt tinh tường đều thấy rõ điều này, hắn xưa nay không thèm để ý những cô gái kia thích Mộ Dung Thanh Li .

Nhưng nàng đồng thời là muội muội Duẫn Ngọc, và cũng là muội muội của Duẫn Tuyết nhi , người đời yêu ai yêu cả đường đi, nhưng hắn có thể

https://thuviensach.vn

nào làm được điều này?

Những thứ này coi như bỏ qua, nhưng mà, kể từ sau khi Tuyết Nhan bị Mộ Dung Thanh Li cự tuyệt, di tình biệt luyến, có mập mờ với Duẫn Ngọc.

Nếu nói hắn có thể có đủ may mắn cưới Duẫn Tuyết nhi , thế thì Lâm Tuyết Nhan là đại tẩu của hắn, vậy hắn là em vợ? (roseila: sao thằng này đần thế nhỉ =o=)

Thứ quan hệ lộn xộn lung tung. . . . . Suy nghĩ một chút cũng cảm thấy nhức đầu.

Hừ! Cô gái này thật là làm cho người ta cảm thấy trơ trẽn.

Trong lòng hắn rét lạnh, không khỏi liếc nàng một cái.

Nhưng thấy Tuyết Nhan dựa vào trước lan can, người mặc váy lụa mỏng màu xanh dương nhạt , trên tay áo thêu đám mây trôi dạt nhàn nhạt, tay ngọc của nàng nâng lên cằm dưới, tư thái ưu nhã mà mềm mại, gò má ưu nhã tự nhiên, con mắt trong suốt như sóng nước nhộn nhạo, tóc đen như mây, kiều diễm vô cùng, xinh đẹp động lòng người .

Thượng Quan Ngâm cũng không vì dung mạo xinh đẹp của nàng , thầm nghĩ “Lấy sắc chuyện của người khác, có thể có nào mà có được lâu.”

Hết lần này đến lần khác, đa số ánh mắt của nam nhân trong khách sạn cũng dừng lại ở trên thân thiếu nữ, đồng thời không quên nhìn về phía Thượng Quan Ngâm bên cạnh nàng , ánh mắt tràn ngập hâm mộ.

Có phụ nhân nói: “Tình chàng ý thiếp, trai tài gái sắc.”

Có toan nho (*) gật gù hả hê nói: “Yểu điệu thục nữ, quân tử hảo cầu.”

(*) Học trò nghèo văn nhân

https://thuviensach.vn

Trước mặt mọi người đem hắn và yêu nữ này cột ở một chỗ, sắc mặt Thượng Quan Ngâm âm trầm, cảm thấy cả người không được tự nhiên, hơn nữa nhìn thấy bộ dáng của vài người sắc mê tâm khiếu(*) , lông mi dài hơi khép lại với nhau, lập tức đập bàn : “Nhìn cái gì? Nhìn nữa ta moi mắt các ngươi bây giờ.”

(*sắc mê tâm khiếu: Mê sắc đến tim đập loạn xạ)

Mọi người cuống quít quay đầu đi chỗ khác, cúi đầu ăn cơm, Tuyết Nhan là khẽ cong lên khóe miệng, cảm thấy nam nhân này thật đúng là không được tư nhiên.

Nào biết Thượng Quan Ngâm đột nhiên quay đầu, xoay chuyển ánh mắt, phảng phất cặp mắt dài phía bên mặt, chỉ vào một cái bàn sau lưng, khiển trách: “Lão Thất Phu, ngươi lớn tuổi như thế, lại học những của mấy tên háo sắc kia, đắm đuối nhìn chằm chằm tiểu cô nương nhà người ta, có phải bất lịch sự rồi hay không hả?”

Trong nháy mắt Thượng Quan Ngâm cũng biết việc làm của tất cả mọi người trong khách sạn, Tuyết Nhan không khỏi bị sự nhạy bén kinh người của hắn khuất phục.

Nhưng nghĩ tới khách sạn thị trấn Thần Long lại cũng có chút lão bất tôn gia hỏa (cái này có lẽ là già không tôn trọng người nóng tính..chắc zậy), khóe miệng Tuyết Nhan giật giật, quay đầu nhìn lại, quả nhiên thấy một hai cặp mắt lấp lánh có hồn của lão già, tóc bạc mặt hồng hào, tiên phong đạo cốt (phong cách của người tu tiên), ánh mắt đến lần này đến lần khác sáng quắc tựa như tặc, mặc dù không phải là người hái hoa tặc, nhưng ăn mặc cao sang, cũng không phải kẻ tầm thường.

Tuyết Nhan bĩu môi, lạnh lẽo nói: “Lão tiên sinh vẫn nhìn chằm chằm ta làm cái gì?”

https://thuviensach.vn

Lão giả khẽ vuốt cằm, như trước không hề chớp mắt nhìn nàng, mắt lộ ra tặc quang (chắc là ánh sáng tặc =.=') , hào hứng bừng bừng nói: "Nếu ta không có nhìn lầm, cô nương xác thực là người trọng sinh."

Tuyết Nhan vốn cho rằng hắn là một đồ háo sắc, nhưng nghe thấy hai chữ "Trùng sinh", trong mắt lóe lên một tia sáng loáng: "Ngươi là người phương nào?"

Hắn nắn vuốt chòm râu: "Tại hạ là người coi bói."

Thượng Quan Ngâm mím môi mỏng lạnh lại, khinh thường nói: "Coi bói đều là một bọn bịp bợm giang hồ!"

Lão giả không thèm để ý chút nào, cười nói: "Cô nương, ta coi có đúng hay không?"

Trong lòng Tuyết Nhan cả kinh, lại như không có chuyện gì xảy ra nói: "Chắc hắn, là ngươi nhìn lầm rồi."

Thượng Quan Ngâm ngồi ở một bên lạnh lùng uống trà, nghĩ thầm Lâm Tuyết Nhan này kể từ sau khi bị Mộ Dung Thanh Li cự tuyệt, di tình biệt luyến, hôm nay ở chung với doãn ngọc, cũng coi như là trọng sinh (sống lại) một đoạn tình yêu, chỉ là như hành động sau đó làm cho hắn cảm thấy trơ trẽn mà thôi.

Lão giả cười cười, nói tiếp: "Cô nương nếu không tin, ta coi tiếp nhé."

Tuyết Nhan đang cầu mà không được: "Tùy ngươi."

Lão già lại đắm đuối nhìn nàng một hồi lâu, nói: "Cô nương thiên chủ mạnh vượng, tuổi vận gặp tài, chỉ có ba (tam hội) , tam hợp (hợp với con số ba), ba đời cũng không thiếu tiền tài, đúng hay không?"

https://thuviensach.vn

Không sai, Tuyết Nhan vừa cả kinh, nhưng sao nàng lại dễ dàng tin tưởng người xa lạ được, ngừng một chút nói: “Ta một cô nương bình thường, nơi nào mà có tài chứ?”

Lão già gật gù hả hê như trước nói: “Cô nương, vận hiện rõ vợ chồng ngươi tinh tú, tuổi chữ vận can chi và ngày hợp người can chi, vợ chồng tốt hợp duyên sẽ gặp, nhân duyên rất nhanh sẽ tốt, chỉ là đường tình kiếp trước của ngươi nhấp nhô, gặp cũng không phải là phu quân của ngươi, nhưng cuối cùng sẽ có một ngày khổ tẫn cam lai (thời kỳ cực khổ đã qua, cuộc sống an nhàn sẽ tới), tụ loan tinh động (*), ngươi sẽ cùng bảy vị phu quân trường tương tư thủ (lớn lên gần nhau) .”

(*)Cái này có lẽ là con chim loan tự sức mình bay vào hang núi (袖鸾星动)

“Phụt ¬——”

Rốt cuộc, Thượng Quan Ngâm không nhịn được một ngụm nước phun ra ngoài.

Lão Thần Côn này. . . . . Nói gì bảy phu quân? Đây là mới nghe lần đầu, trừ phi nàng có số khắc chồng, trước sau tái giá cho bảy nam nhân. (ý ảnh là chị tái hôn liên tục, tổng cộng cả đời tái hôn 7 lần, 7 chồng ^^)

Hoặc là, nàng thủy tính dương hoa(*), thôi tái giá.

(*)Tính lăng nhăng, ko thật lòng

Suy đi nghĩ lại, cảm thấy điều thủy tính dương hoa này rất thích hợp nhất nàng.

Lúc này, từ chỗ thang lầu đi xuống là một lão già áo trắng, cùng tuổi tương tự với lão đầu háo sắc này, Thượng Quan Ngâm nhìn người nọ, vẻ mặt hơi kinh ngạc, hắn chính là Bạch đại phu của thị trấn Thần Long .

https://thuviensach.vn

Ban đầu lúc hắn bị thương còn may mà có Bạch đại phu cứu trị, không thể nghĩ đến sẽ ở bên trong khách sạn gặp phải hắn, có câu nói tương thỉnh không bằng vô tình gặp được, nếu khó gặp một lần, như vậy hắn cũng có thể ứng cung nghênh vị Bạch đại phu này, bày một bàn tiệc rượu thì phải làm chủ mới đúng.

Nào biết Bạch đại phu trực tiếp hướng lão già coi bói đi tới, cũng không chú ý tới Thượng Quan Ngâm, "Đại nhân, ngài thế nhưng tới trước, tại hạ không tiếp đón từ xa, thật sự là chậm trễ, chậm trễ."

Lão già coi bói không ngần ngại chút nào mà cười cười: "Bạch lão đại phu, ta cũng vậy vừa tới không lâu."

Bạch đại phu cười nói: "Đúng vậy , quốc sư đại nhân thần cơ diệu toán (mưu hay chước giỏi), dĩ nhiên biết lúc nào thì nên , lúc nào thì không nên tới."

Nghe vậy, đuôi lông mày Thượng Quan Ngâm nhướn lên, biết vậy nên cảm thấy kinh ngạc.

Cái gì. . . . . Cái lão đầu râu bạc háo sắc này, lại chính là quốc sư đại nhân đương triều?

Nghe nói, quốc sư Xuất Vân Quốc chính là đệ nhất kỳ nhân Huyền Thuật trên thế gian, bị người đời coi là một trong bảy đại dị nhân của đại lục Thần Long, tinh thông Chu Dịch Ngũ Hành, tử vi đấu số, tướng mạo tướng tay, bát quái lục hào, Kỳ Môn Độn Giáp (*), địa lý phong thủy..v..v, còn có người nói hắn lại là cưỡi mây tiến trời, tránh nước nhập biển, biết được quá khứ, đoán được tương lai, hàng năm đều muốn phải thánh ban tế lễ cầu nguyện Quốc Vận (số mệnh đất nước), rất được vạn người kính ngưỡng.

(*)Kỳ Môn Độn Giáp là môn khoa học cho ta biết được thời điểm nào, phương vị nào sự ảnh hưởng của điện từ trường đó sẽ có lợi cho ta và

https://thuviensach.vn

phương vị nào sẽ bất lợi cho ta, rồi ta có thể dựa vào đó cải thiện vận mệnh của ta cho từng thời điểm.

Như vậy theo lời hắn cũng không phải là ăn nói bừa bãi, chỉ là, thực sự chuyện lạ.

Nữ tử này, lại có bảy phu quân! Chuyện này. . . . . Đây là cái thế đạo (thói đời) gì thế?

Thượng Quan Ngâm không khỏi hôn mê choáng váng.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 35: Nàng Là Quán Chủ

Chuyện lạ hàng năm có, năm nay đặc biệt nhiều.

Thượng Quan Ngâm mới vừa từ trong kinh ngạc phục hồi tinh thần lại, thì thấy bạch đại phu ở trước Tuyết Nhan ôm quyền thở dài, miệng nói sư phụ.

Vì vậy, hắn lại dễ nổi nóng rồi !

Hắn nghẹn họng nhìn trân trối, còn tưởng rằng mình từ nơi nào nghe lầm, chỉ là, mười mấy năm qua, hắn tại đây không nghe lầm qua một chữ nửa câu, mắt nhìn bốn phương, tai nghe tám hướng, vì vậy tiên pháp không ai bằng, nhưng mà. . . . . Vì sao. . . . . Nàng một thiếu nữ thanh xuân lại bị lão Ông bảy mươi xưng là sư phụ?

Đây là mới nghe lần đầu, trước đây chưa từng thấy!

Ngoài kinh ngạc, hắn không nhịn được dùng ánh mắt dò xét nhìn về phía Lâm Tuyết nhan, lần nữa xem kỹ cô gái trước mắt.

Tỉ mỉ nhìn ra, hai mắt cô gái trong trẻo như nước, thật giống như đắng xa không thể chạm vào hắc thủy tinh, nhìn lại vừa tựa như trân châu màu đen sâu trong biển, chói mắt sáng chói, vô cùng chói mắt, nhưng thấy dáng người nàng nhẹ nhàng đứng ở đàng kia, thanh tú lóe lên, rõ ràng chói lọi không tỳ vết, ấy tự nhiên không gò bó, không khỏi làm người ta xúc động

https://thuviensach.vn

thật lâu, mà khí chất của nàng trong lành, có vẻ rất tự nhiên, rất thoải mái, có thể nói là trong sáng Như trăng, lộng lẫy như trời, cũng không phải là xinh đẹp lẳng lơ quyến rũ như trong lòng hắn!

Hắn duyệt người vô số, mấy phen xem kỹ, tròng mắt đen trung mang theo một tia thâm thúy.

Thầm cảm thấy. . . . . Nữ tử này, thâm tàng bất lộ!

Nhưng ma, cái này cũng không có thể cải biến thái độ của hắn cảm thấy nàng trơ trẽn , dù sao nàng cho hắn ấn tượng đầu tiên bại hoại vô cùng, đến nay rõ mồn một trước mắt.

Đang lúc hắn nhìn chăm chú vào Lâm Tuyết Nhan hồi lâu, bạch đại phu đã cùng quốc sư hàn huyên đã lâu, cũng đem thân thế Tuyết Nhan tất cả cho biết.

Lại nói, Tuyết Nhan cùng bạch đại phu, kể từ hai người ở bên trong đan trạch gặp nhau, cơ hội tiếp xúc hơi nhiều.

Bạch đại phu đối với y thuật tinh xảo của nàng cảm thấy nghi hoặc, thiếu nữ mười sáu tuổi lại sẽ hiểu được độc môn châm pháp của đệ nhất thiên hạ y quán, thì nghĩ nàng có quan hệ mật thiết với thiên hạ đệ nhất y quán, vì vậy, đem thân thế xuất thân của mình cũng nói cho Lâm Tuyết nhan, thì ra là, năm đó hắn là ảnh y của đệ nhất thiên hạ y quán, cùng hai vị quán chủ trước kia là tâm đầu ý hợp, chỉ là, cũng không tham dự hoạt động của đệ nhất y quán.

Cho đến mười năm trước, đệ nhất thiên hạ y quán quán chủ Tuyết Nhan bị giết hại hại bỏ mình, rắn mất đầu, hắn không thể không đón lấy quầy của đệ nhất thiên hạ y quán.

Mặc dù, trên danh nghĩa chỉ là một phần đại phu của đệ nhất y quán, thực tế hắn nắm trong tay tất cả mạch sống của đệ nhất y quán.

https://thuviensach.vn

Một mình lão gia hắn còn có ba y thuật tinh xảo , ở Thần Long đại lục Đông Tây Nam Bắc, một mình chống lên một mảnh trời đất.

Đệ nhất thiên hạ y quán, ở các quốc gia các nơi vẫn phân hiệu tồn tại như cũ, chỉ là không nhiều bằng lúc trước.

Sau khi bạch đại phu đem chuyện báo này cho Tuyết Nhan, trong lòng Tuyết Nhan xúc động thật lâu.

Nhưng hắn nói cho nàng biết nhiều như vậy, cũng không phải là trong lúc rãnh rỗi.

Bên trong Bạch đại phu có thất xảo linh lung tâm, cũng không phải kẻ tầm thường, thế nhưng người tò mò hỏi nàng, tại sao lại hiểu được y thuật tuyệt diệu của đệ nhất thiên hạ y quán, đặc biệt là phương thuốc? Còn có ngày xưa quán chủ bất truyền châm pháp Khống Tâm cho người ngoài ? Một đôi mắt tựa như có thể nhìn thấu nàng, lúc đó, Tuyết Nhan cảm giác sâu sắc sầu lo, không biết muốn từ đâu để nói, dù sao. . . . . Loại chuyện mượn xác hoàn hồn quá mức quỷ dị như vậy, nàng tùy ý nói mấy câu để lấy lệ, để tránh dọa sợ lão nhân gia ông ta.

Nào biết chuyện này đi qua không lâu, Tuyết Nhan liền biết thân mình trúng kỳ độc.

Mặc dù, nàng ngày xưa, y thuật được xưng tụng là đệ nhất thiên hạ, chỉ là nàng chưa bao giờ tự lo.

Dù sao, chớp mắt đã mười năm, thế sự xoay vần (*), người và vật không còn.

(*) Biến đổi lớn lao trong cuộc đời.

Đối với nàng chưa từng ngửi qua độc này, có lẽ có người có thể quen thuộc hơn so với nàng, vì vậy, nàng đã tìm được bạch đại phu.

https://thuviensach.vn

Bạch đại phu nghe nói loại độc này, sắc mặt không khỏi biến đổi, giao cho nàng một ưng tiêu, thường ngày thói quen hắn lên đường mượn dùng Ưng vương bụng đỏ của trấn quốc đại tướng quân , chỉ dùng ba ngày, liền đem tin tức của quá khứ truyền lại, cho nàng biết độc mai lan hương khỏi nguồn từ đâu.

Sau khi Tuyết Nhan nhận được tin tức, cũng báo cho bạch đại phu, mình chẳng mấy chốc sẽ đến thị trấn Thần Long rồi.

Vì vậy, bạch đại phu một mực đến hậu tạ Tuyết Nhan, cùng với nàng trao đổi giải thích độc như thế nào.

Nào biết Tuyết Nhan vừa tới khách sạn thị trấn Thần Long, lại gặp phải một lão già kỳ quái này, đúng là ngoài dự đoán, người này lại là quốc sư đương triều của Xuất Vân Quốc! Cũng chính là khách quý do bạch đại phu đặc biệt mời tới, cũng không biết trong hồ lô của bạch đại phu , rốt cuộc bán loại thuốc gì?

Nhưng thấy vẻ mặt bạch đại phu mỉm cười, tiến lên một bước, duỗi tay ra, thể hiện muốn mời, cười nói: “Quốc sư đại nhân, ta đã định trong nhã gian này, chúng ta đi vào thương lượng.”

Dứt lời, cũng muốn mời Tuyết Nhan cùng nhau lên lầu.

Lầu khách sạn là một sảnh lớn, là nơi chuyên nghỉ ngơi.

Lầu hai tiện nghi gần cửa sổ trông về phía xa, đa số rất nhiều người quyết định cái bàn đó, một bao là một năm nửa năm.

Lầu ba là nhã gian, không có nói trước ước định, hoặc là thân phận không đủ tôn quý, người viêm màng túi, tuyệt không thể giao thiệp với nơi đây.

https://thuviensach.vn

Hôm nay, bạch đại phu ở thị trấn Thần Long đức cao vọng trọng, đã sớm ở định ra nhã gian này, vì tránh tai mắt của người, muốn mời quốc sư và Tuyết Nhan cùng nhau lên lầu.

Thượng Quan ngâm muốn làm ông chủ, cũng dời bước lên lầu.

Gã sai vặt chợt tiến lên một bước, nghĩa chánh ngôn từ ngăn hắn lại nói: "Vị công tử này, bạch đại phu quyết định là ba người ở nhã gian này, ngài không thể đi lên."

Mày kiếm Thượng Quan Ngâm nhăn một cái, ngưng tụ lại con ngươi, lạnh lùng liếc hắn một cái, ngạo nghễ nói: "Ta là tiểu công tử Thượng Quan thế gia , hơn nữa đi cùng với bọn họ, ngươi tới hỏi nàng xem." Hắn dùng tay chỉ vào Lâm Tuyết nhan, mà gã sai vặt nghe nói hắn là công tử Thượng Quan thế gia, trong lòng cũng"Lộp bộp" xuống.

Ai không biết thiên hạ hôm nay, họ tứ đại gia tộc: Mộ Dung, Thượng Quan, Tây Môn, Nam Cung.

Nhóm con cháu Tứ Đại Gia Tộc phân quản chức vụ Cửu khanh, đứng hàng Thượng Phẩm.

Nói một cách khác, bọn họ nắm trong tay lại, hộ, lễ, Binh, hình, Công Bộ, tức là hơn nửa thiên hạ.

Nghe nói là dòng họ "Thượng Quan", bạch đại phu cũng dừng một chút, ánh mắt dần dần chuyển sang Thượng Quan ngâm.

Hắn vốn tưởng rằng một trong hai người nam tử thấy lần trước là bạn của Tuyết Nhan , nào biết hắn là một vị công tử thiếu niên tuấn mỹ cực kỳ.

Thiếu niên tuổi chừng 18, 19 tuổi, vóc người thon dài, người mặc một bộ cẩm bào màu đỏ, sau đầu buộc một dây đeo màu đen mực, gương mặt tuấn mỹ vô trù, có chút kiêu ngạo, có chút cuồng vọng, tựa như là trời cao

https://thuviensach.vn

lựa chọn Ngọc Thạch tốt nhất, tác phẩm tỉ mỉ điêu khắc tuyệt thế xuất sắc, một đôi mắt trong suốt tĩnh mịch tựa như biển , lóe chói mắt sắc sảo, cứ đứng tùy ý như vậy, chứa một loại thần thái tôn quý không gì sánh kịp.

Bạch đại phu chữa bệnh không nhớ mấy người, mấy chục năm hành y, bộ dáng bệnh nhân sớm đã quên hơn phân nửa.

Chỉ là, Thượng Quan Ngâm người này hắn ấn tượng khá sâu, dù sao, dung mạo thiếu niên này tuấn mỹ, vạn trung vô nhất, nhan sắc có một không hai, có thể nói là người giữa rồng phượng.

Bạch đại phu tuy là thần y Xuất Vân Quốc, Bách Thảo đường của hắn lệ thuộc vào đệ nhất thiên hạ y quán.

Đệ tử thủ hạ xem bệnh cho người ta cũng chia ra Tam Lục Cửu Đẳng, bách tính bình thường do Tam Đại Đệ Tử đlên, Cửu Phẩm trở lên quan viên từ một Đại đệ tử hoặc thủ lĩnh đệ tử tới chăm sóc, mà chuyện năm đó đã lâu, rất ít rời đi thị trấn Thần Long, trừ hoàng tôn Quý tộc, kẻ giàu kiêu hùng, tướng vương hầu nếu mời.

Dĩ nhiên. . . . . Ban đầu xem bệnh cho hoa khôi kỹ viện đơn thuần là một lần ngoài ý muốn.

Nhưng nếu không có lần ngoài ý muốn đó, sao hắn lại có thể quen biết với Tuyết Nhan?

Nếu không phải cùng với nàng quen biết, làm sao biết đệ nhất thiên hạ y quán còn có hậu nhân tồn tại. . . . . Sâu xa bên trong, tự có ý trời an bài, bạch đại phu vẫn là một người tin mệnh.

Mà hắn đối với Tuyết Nhan kính ý khá sâu, hi vọng cũng khá sâu, hiển nhiên sẽ không là người thất lễ bên cạnh nàng, chỉ là, bạch đại phu không rõ quan hệ hai người ra sao , vì vậy, thận trọng nói: “Tuyết nhan sư phụ, vị này là Thượng Quan công tử, là bạn thân của ngươi sao?”

https://thuviensach.vn

Bên môi Tuyết nhan cười mỉm, dung mạo Như trăng, lắc đầu một cái.

Bạch đại phu có chút hồ đồ, chẳng lẽ là hắn nghĩ sai rồi, lẩm bẩm nói: "Nếu không phải bạn thân, như vậy. . . . . Chẳng lẽ là bà con xa thân hữu?"

Thượng Quan Ngâm kiêu căng khinh người, lập tức phản bác nói: "Nàng cùng ta càng không phải là thân thích."

"Chẳng lẽ là vị hôn phu?" Lời này lại từ miệng xuất từ quốc sư đại nhân, nhưng không người nào chú ý.

"Dĩ nhiên không phải." Hai người lập tức khinh bỉ liếc mắt nhìn nhau, trong mũi hừ một cái.

"Nếu cái gì cũng không có, các hạ không nên đi theo rồi." Bạch đại phu cung kính lễ độ, thái độ này làm cho người ta không thể cự tuyệt.

"Chỉ vì. . . . . Ba người chúng ta có chuyện quan trọng thương lượng, uất ức các hạ, có thể ở chỗ này chờ hay không?" .

Nụ cười bên môi Thượng Quan ngâm từ từ cứng đờ, con ngươi màu đen, âm trầm không kẻ hỡ, nhưng hắn cũng không phải người cậy mạnh vô lý, vì vậy, khẽ vuốt cằm, xoay người nói: "Tiểu nhị, cũng chuẩn bị cho ta một nhã gian, mang đồ ăn ngon nhất bưng lên, còn nữa, tiêu xài của mấy vị này đều do ta bao." (ß chỗ này ta chém, ko biết có đúng ko)

Gã sai vặt không dám đắc tội người này, vội vàng phái người kêu hắn.

Lầu ba không người nào, áo bào dài của bạch đại phu, đi rất chậm, Tuyết Nhan cùng hắn cùng nhau lên lầu, chợt nghe quốc sư ghé vào lỗ tai hắn dùng âm thanh rất nhỏ nói: "Thật là một tiểu tử ưỡn ẹo, nhìn từ gương mặt, rõ ràng hắn chính là vị hôn phu của nàng, làm sao lại cố tình không chịu thừa nhận đây?"

https://thuviensach.vn

Bạch đại phu hơi ngẩn ra, lắc đầu một cái, chỉ coi mình không có nghe được.

Tiến vào nhã gian, bạch đại phu đóng chặt cửa phòng, thần thái đột nhiên biến đổi, bộ mặt khẩn trương nhìn quốc sư nói: “Ngươi mới vừa nhìn qua tướng mạo và số mệnh của nàng, nàng đến cùng có phải là quán chủ đệ nhất thiên hạ y quán hay không?”

Quốc sư đắm đuối đáp: “Phải, nàng mượn xác hoàn hồn.”

Bạch đại phu vỗ tay: “Quả nhiên đoán không sai .”

Tuyết nhan nghe vậy kinh hãi, không ngờ bạch đại phu mời tới đương triều quốc sư, hẳn là vì nhìn thấu kiếp trước kiếp này của nàng, đào ra thân thế chân chính của nàng, mà vị quốc sư quả thật là kỳ nhân, Tuyết Nhan phác giác hắn sâu không lường được, nhưng mà, lúc này, tâm tình cũng rất phức tạp, không khỏi thở dài nói: “Đã nhìn ra. . . . . Thì như thế nào đây?”

Quốc sư thấy nhiều không trách, hai mắt tỏa ánh sáng, hết sức háo sắc.

Nào biết sắc mặt bạch đại phu mừng như điên, đi tới trước Tuyết Nhan cúi đầu.

Tuyết Nhan trong lúc cuống quýt đở hắn lên, “Bạch đại phu, ngươi không phải cần phải như thế, ta và ngươi vốn không cần danh xưng thầy trò, còn có. . . . . Ta không hiểu rõ ý của ngươi là gì.”

Bạch đại phu vẫn một mực cung kính nói: “Sư phụ xin tha thứ hành động đồ nhi lần này, ngày xưa ta hành y , từng có trải qua nhiều kiến thức kỳ dị, trong trăm vạn người có thể gặp đến một vị mượn xác hoàn hồn , mặc dù nhiều người cảm thấy không thể tin, thậm chí xưng bọn họ dùng tà thuật, nhưng thiên hạ rộng lớn, có đủ những cái lạ, ta tin tưởng sư phụ cũng là một cô gái có kỳ ngộ .”

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhan bị hắn biết một phần, ngược lại cũng không có trong dự liệu mừng như điên, trong lòng như có loại nhàn nhạt thoải mái.

Nàng chậm rãi thở dài nói: “Aizz, việc cũng qua, hoàn cảnh cũng khác, cảnh còn người mất, cũng mười năm rồi.”

“Đúng vậy a, mười năm.” Bạch đại phu lại có chút kích động: “Thật ra thì, ta rất hi vọng sư phụ có thể trở về, trọng chấn đệ nhất thiên hạ y quán.”

A, nói trọng chấn đệ nhất thiên hạ y quán, hôm nay tự thân Tuyết Nhan khó mà bảo toàn, lực bất tòng tâm.

Mặc dù, không ngày nào nàng không nghĩ tới đệ nhất thiên hạ y quán, nhớ đi qua từng ly từng tý, nếu không phải thân phận cả nàng hiện tại bị hạn chế, nàng sao không muốn trở lại Kinh Thành đi xem đệ nhất y quán năm đó, còn có trạch viện của nàng, sao lại không muốn nhìn xem môn nhân đã làm những gì?

Nhưng thấy quốc sư vuốt râu, ánh mắt sáng quắc nói: “Thiện hữu thiện báo, ác hữu ác báo, chính là bởi vì trăm năm qua hành y tế thế, hành thiện tích đức, đệ nhất thiên hạ y quán mới có thần linh che chở, tự nhiên có thể lan tràn đến hôm nay.”

Khóe miệng Tuyết Nhan giật giật, nghĩ thầm chẳng lẽ sau khi nàng mất rồi Trùng sinh, cũng là ông trời cho nàng cơ hội hay sao?

Suy tư chốc lát, cánh môi nàng khẽ mở: “Quốc sư, ta có cái vấn đề, không biết có nên hỏi hay không?”

Bạch đại phu sợ nàng không hiểu quy củ, vội tiếp miệng nói: “Tuyết Nhan sư phụ, quốc sư đại nhân không chỗ nào không biết, không gì không hiểu, chỉ là Thiên Cơ Bất Khả Lậu quá nhiều, thí dụ như Quốc Vận thịnh suy, chân mệnh thiên tử, bảo tàng bí mật, chờ chuyện liên quan đến thiên hạ

https://thuviensach.vn

thương sinh vận mạng công việc, hắn nửa điểm cũng sẽ không tiết lộ , hơn nữa không trúng ý người, hắn cũng là sẽ không giải đáp.”

Tuyết Nhan gật đầu một cái, cái gọi là cao nhân đều là tính tình cổ quái.

Nào biết quốc sư bỉ ổi cười một tiếng: “Ngươi muốn hỏi cái gì?”

Tuyết Nhan nhắm mắt lại, hít một hơi thật sâu, một hồi lâu, cắn răng hỏi : “Ta muốn biết, kiếp trước ta là bị người nào hại

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 36: Mối Thù Mấy Đời

Núi Thần Long, thị trấn Thần Long , khách sạn nhỏ.

Ai có thể nghĩ tới một trong bảy đại dị nhân của Thần Long đại lục, Huyền Thuật đệ nhất quốc sư đương triều dĩ nhiên cũng làm ở bên trong khách sạn nho nhỏ, biết được ngày sinh tháng đẻ kiếp trước của Tuyết Nhan, quốc sư bấm bấm đốt ngón tay, gật gù hả hê, cười như không cười nói: “Nguyên nhân chết kiếp trước của cô nương . . . . . Là bị kẻ thù nhổ cỏ tận gốc.”

Nghe nói tâm giết như vậy, nhất thời cả người Tuyết Nhan cứng ngắc! Lông mi thật dài lay động, giống như là bươm buớm trong gió đen.

Đến tột cùng là người nào? Để tuyệt trừ hậu hoạn, thậm chí ngay cả nam nữ đời sau đều diệt trừ? Khá lắm thủ đoạn thật tàn nhẫn! Tuyết Nhan hít một hơi khí lạnh, cảm thấy tất cả ánh sáng trước mắt cũng như cảnh tàn sát khốc liệt chói mắt, nàng không khỏi nhớ lại cha của mình ở kiếp trước.

Từ trước đến giờ đàn ông trong gia tộc đều rất ít ỏi, mặc dù phụ thân muốn có con cháu lưu lại, nhưng sau khi mẫu thân chết, ông chưa bao giờ cưới vợ bé.

Ngẫm lại võ công phụ thân bất phàm, y thuật tuyệt luân, tuấn mỹ nho nhã, khi nàng vừa cập kê thì ông đi xa nhà chữa bệnh, trên đường vô ý gặp mưa gió, chết nơi xa xứ, khám nghiệm xét tử thi thì nói là chết chìm mà

https://thuviensach.vn

chết, nàng biết phụ thân không biết bơi, đau đớn rất nhiều, nàng không thể làm gì khác hơn là đem hắn chôn cất ở bên cạnh mộ của mẫu thân.

Vậy mà. . . . . Không nghĩ. . . . . Cái chết của phụ thân thật sự cũng không phải đơn giản như đã thấy như vậy.

“Quốc sư đại nhân, cha của ta cứu sống người ta, hành thiện tích đức, sao cùng người kết thù?” Tuyết nhan khẽ ngẩng đầu lên, lại cắn chặt môi.

“Đại khái. . . . . Hắn trêu chọc nữ nhân có chồng.” Bộ dạng Quốc sư vẫn bất cần đời như trước, bỉ ổi cười.

“Nói bậy bạ gì đó?” Sắc mặt Tuyết Nhan trầm xuống, tất nhiên không tin.

“Được rồi! Thiên Cơ Bất Khả Lộ, ta cũng chỉ có thể nói đến thế thôi.” Không hài lòng, quốc sư quay lưng đi, không lo lắng vuốt râu.

“Khụ!” Bạch đại phu yên lặng đứng ở một bên, chợt lên tiếng: “Thật ra thì, phụ thân của ngươi và ta hàng năm thư từ qua lại, có rất nhiều nội tình, ngươi vẫn không biết.”

“Nội tình gì?” Tuyết nhan ngớ ngẩn.

Bạch đại phu chợt nghĩ đến bạn cũ, không khỏi trong mắt hơi đỏ, con ngươi tràn đầy bi thương, thật sâu khe khẽ, chỉ thấy hắn từ trong hòm thuốc móc ra 1 sấp thư giấy dày đã ố vàng, thì ra là sớm có chuẩn bị, đều giao cho Tuyết Nhan nói: “Ta với phụ thân ngươi là anh em kết nghĩa, cũng là bạn cũ không có gì giấu nhau, năm đó chúng ta cách xa ngàn dặm, dùng bồ câu đưa tin lẫn nhau, nghiên cứu các loại nghi nan lẫn chứng của thế gian, trong đó có một loại kỳ độc gọi là mai lan hương.”

Tuyết nhan ngẩn ra, không ngờ hắn sẽ nói tới mai lan hương.

https://thuviensach.vn

Thì ra là phụ thân đã từng nghiên cứu qua loại độc này, vì sao trong Thiên hạ đệ nhất y quán không có ghi lại?

Xem ra bạch đại phu đã sớm biết độc mai lan hương, khó trách, ba ngày liền hắn đem tin tức đưa tới cho nàng.

Nàng nhận lấy giấy viết thư, mở ra tỉ mỉ đọc, Bạch đại phu thì ở một bên thay nàng giảng giải.

Sau nửa canh giờ, nghe chuyện cũ năm đó, gương mặt Tuyết Nhan từ từ trở nên tái nhợt, cảm thấy cả người vô lực.

Không ngờ năm đó đại phu xem bệnh Cung chủ Thần Long Cung Phương Ngọc Dung, lại chính là quán chủ thiên hạ đệ nhất y quán—— phụ thân kiếp trước của nàng!

Nghe nói, phụ thân vì cứu trị Phương Ngọc Dung, trèo non lội suối, không sợ khó khăn gian khổ, rốt cuộc tìm được thảo dược khắc chế được độc tính mai lan hương ở Tuyết Sơn Phái , nào biết thảo dược này trăm năm mới có thể nở hoa kết trái, nếu đợi đến nó lớn lên thì phải chờ chừng mười lăm năm, đành phải thôi, báo cho Phương Ngọc Dung tiếp tục dùng bảy thứ Nguyên Dương khắc chế độc tính.

Nào có thể đoán được, Phương Ngọc Dung đối với phụ thân lâu ngày sinh tình.

Mà phụ thân cũng đối với Phương Ngọc Dung chân thành không dứt.

Hai người gặp lại trước hoa dưới trăng, giao hợp, nào biết Phương Ngọc Dung thế nhưng lại lầm lỡ mang thai.

Phụ thân biết được chuyện này, mừng rỡ như điên, để lại cho Phương Ngọc Dung một viên ngọc bội, phía mặt trước viết một chữ”Anh”, phía sau viết một chữ “Nhan”, nếu là nàng sinh nhi tử thì kêu Anh, nếu là sinh nữ

https://thuviensach.vn

nhi thì kêu Nhan, thời điểm phụ thân hy vọng có thể có con trai, Phương Ngọc Dung lại sinh hạ một nữ nhân .

Lúc Phương Ngọc Dung sinh, độc tính mai lan hương lại chuyển đến trên người nữ nhi, mà nàng không bao giờ cần bảy thứ Nguyên Dương ức chế độc tính nữa.

Biết được chuyện này, chính phu của Phương Ngọc Dung—— Duẫn Bình, ẩn nhẫn nhiều năm, rốt cuộc bộc phát.

Hắn từng không chịu nổi thê tử cùng rất nhiều nam nhân ân ái triền miên, để cho bọn họ đều tuyệt con cháu, hôm nay, hắn càng không chút kiêng kỵ dụng kế hại chết tất cả phu thị bên cạnh nàng, nhưng duy nhất làm hắn cảm thấy tiếc nuối chính là, hắn cũng không biết ai là cha ruột của nữ nhi do Phương Ngọc Dung sinh.

Phương Ngọc Dung sợ hắn tổn thương phụ thân của Nhan nhi, dối xưng nữ nhi họ Lâm, đặt tên Lâm Tuyết Nhan.

Chỉ là Duẫn Bình một tay che trời, một tay thành lập nên Thiên Cơ Các, vài năm sau, rốt cuộc tra được Thiên hạ đệ nhất y quán , liền dùng âm mưu hại chết phụ thân của Tuyết Nhan.

Vậy mà Duẫn Bình thủ đoạn vô cùng ác độc, thời gian cách năm năm, nhổ cỏ tận gốc, chấm dứt hậu hoạn.

Khi hắn sát hại Tuyết Nhan thì dùng danh Thần Long cung, một mũi tên xuyên tim, đem toàn bộ mũi nhọn chỉ hướng Phương Ngọc Dung, làm người đời lầm tưởng đệ nhất thiên hạ y quán đắc tội Thần Long cung, dù đệ nhất y quán truy xét tiếp nữa, cũng sẽ cho rằng là Phương Ngọc Dung vì yêu sinh hận, giết chết nữ nhi của người yêu ngày xưa, đây là âm mưu độc kế của Duẫn Bình.

https://thuviensach.vn

Biết được chân tướng sự tình, Tuyết Nhan ngồi ở trước bàn, lòng đau như cắt!

Tuyệt đối không ngờ rằng, phụ thân của thân thể hiện tại này và mẫu thân Phương Ngọc Dung, hắn là một đôi hữu người tình.

Mà hung thủ sát hại phụ thân của mình, là cha của Duẫn Ngọc——Duẫn Bình.

Càng làm nàng cảm thấy rung động là. . . . . Cổ thân thể này là muộn muội cùng cha khác mẹ của nàng , có một nửa liên hệ máu mủ với kiếp trước của mình.

Nhất thời khó có thể tiếp nhận nhiều như vậy, trầm mặc một hồi lâu, Tuyết Nhan chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn ngoài cửa sổ, lá cây theo gió từ từ rơi xuống, theo cửa sổ, chiếu xuống quần áo của nàng, mang theo vài phần cô đơn vắng lặng, nàng bỗng nhiên quay đầu nói: “Bạch đại phu, có thể nói cho ta biết hay không, phụ thân ta là chết thế nào?”

Lúc này, bạch đại phu nữa con mắt buông xuống, thầm nghĩ không biết có nên nói hay không.

Nhưng hắn biết rõ, có thể lừa gạt được nhất thời, lừa không được một đời.

Năm đó phụ thân Tuyết Nhan để lại cho hắn một phong thơ, tựa như cảm ứng trước có người muốn hại hắn, nói rõ nếu có một ngày, gặp người sát hại, nhất định là Thần Long cung Duẫn Bình ra tay, cũng dặn dò mình, đợi sau khi Tuyết Nhan thừa kế thiên hạ đệ nhất y quán, để cho nàng cẩn thận một chút, cách xa Thần Long cung, tuyệt đừng để cho hắn báo thù.

Nhưng Tuyết Nhan biết cái chết của cha nàng, chẳng lẽ sẽ không chấn động hay sao?

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Bạch đại phu hơi trắng bệch, chậm chạp không nói.

Trong lòng Tuyết nhan đã đoán ra mấy phần, mạnh mẽ để vẻ mặt của mình trấn tĩnh: “Xin ngài nói cho ta biết, phụ thân của ta chết như thế nào, ta có thể chấp nhận .”

Nhìn bộ dáng nàng kiên cường, bạch đại phu xiết chặt chân mày, thở dài nói: “Phụ thân ngươi chết bởi. . . . . Thiếp gia.”

Nghe vậy, Tuyết Nhan như bị sét đánh, đau lòng đến cơ hồ không thở nổi!

Không ngờ, lại là Thiếp gia, thủ đoạn tàn nhẫn khá lắm!

Giờ phút này, bạch đại phu cầm lên chính tay đưa phong thư phụ thân của Tuyết Nhan, nhắm lại hai mắt, năm đó hắn cũng ở bên cạnh phụ thân Tuyết Nhan, hai người một đường làm bạn, mà khi phụ thân Tuyết Nhan gặp chuyện không may thì hắn bị điểm huyệt, giấu ở đáy giường, thứ gì cũng nhìn rất rõ, tình hình lúc đó rõ mồn một trước mắt, làm hắn khổ sở không chịu nổi.

“Năm đó, Duẫn Bình giết người không lưu dấu vết, nhưng ngược lại hắn sợ đưa tới Phương Ngọc Dung hoài nghi”.

Vì vậy, hắn thông qua Thiên Cơ Các, biết được nhược điểm của phụ thân ngươi là không biết bơi.

Liền mượn lý do thay người xem bệnh, mời phụ thân của ngươi, rồi sau đó ở trên thuyền mai phục rất nhiều sát thủ Ám các, dựng bẫy rập thật tốt, chọn thời cơ xong, bao vây, cũng bắt được phụ thân của ngươi.

Mà ta bị phụ thân của ngươi điểm huyệt, giấu dưới giường ở khoang thuyền.

https://thuviensach.vn

Lúc ấy, hắn muốn vận dụng khốc hình Lăng Trì (*), rửa mặt, khoét vào tim đợi chút, lại sợ lộ sơ hở nhiều quá, bị người hoài nghi.

(*) Lăng Trì: Là một trong những cực hình tàn khốc, trong số các loại án tử thời đó như "tứ mã phanh thây", "chém bêu đầu", "treo cổ"… thì lăng trì là hình thức ghê rợn vào bậc nhất, nói đơn giản thì đó là xẻo thịt.

Liền chuẩn bị giấy tốt ngâm ở trong nước, đắp lên trên mặt của phụ thân ngươi .

Giấy bị ẩm như nhũn ra, dính sát ở trên mặt, để cho phụ thân ngươi hoàn toàn hít thở không thông.

Kế tiếp. . . . . Duẫn Bình lại lật lên tờ thứ hai,tờ thứ ba, tờ thứ tư, cho đến tờ thứ năm thì phụ thân của ngươi rốt cuộc không chịu nổi, khí tuyệt mà bỏ mình.

Rồi sau đó, đợi ban đêm bão táp đánh tới, hắn đem thi thể phụ thân ngươi quẳng vào trong sông, ngụy trang thành chết chìm mà chết. . . . . "

Lời nói của Bạch đại phu tựa như từng cây một bén nhọn đâm, đâm thật sâu vào trong lòng của nàng, Tuyết Nhan khổ sở không chịu nổi, lui hai bước, cúi đầu, cả người không nhịn được run rẩy, hận ý trong lòng đối với Duẫn Bình tựa như Giang Hải tuôn trào mà đến, lửa giận của nàng như Hoàng Hà vỡ đê, rút sạch hoàn toàn, ở trong lòng từng lần một nguyền rủa Duẫn Bình, Duẫn Bình. . . . . Nàng sẽ bắt hắn làm Lăng Trì, cũng khó mà tiêu trừ vô tận hận ý trong lòng nàng .

Nhớ lại nàng từng tam thế hành y cứu người, tính tình mặc dù không kiềm chế được, mặc dù phản nghịch, lại chưa từng từng giết một người, lại càng ít giao thiệp với những người một mặt có tính âm u, bởi vì quan hệ nghề nghiệp của nàng, cho là thế gian tuyệt đối không có ác nhân, tuyệt đối chỉ có bệnh nhân, nhưng mà, nàng đã trải qua một hồi sống chết, nhớ lại trong kiếp trước, ông hiền như núi, y thuật tuyệt luân, hết lần này đến lần

https://thuviensach.vn

khác chỉ có thể trị bệnh cho người, nhưng tâm không thể y, mà thế gian lòng của người ta mới đúng là dơ bẩn nhất đấy! Mới đúng là cực kỳ cần tới y đấy!

Nàng dường như nhớ lại lúc năm tuổi, phụ thân cùng với nàng, cười hỏi nàng thích gả cho nam tử như thế nào?

Nàng cười giỡn nói: “Thích gả cho nam tử giống như phụ thân vậy.”

Mặc dù là cười giỡn, nàng cũng không muốn gả cho người khác, phụ thân là người thân duy nhất của nàng! Nàng nguyện ý phụng dưỡng hắn quãng đời còn lại! Vậy mà, đây là nguyện vọng nàng vĩnh viễn không thể thực hiện!

Nàng có thể nào nhìn phụ thân chết đi không minh bạch? Có thể nào thờ ơ được cơ chứ?

Lúc này, bạch đại phu há miệng thở dốc, sắc mặt tái xanh, cẩn thận hỏi “Tuyết nhan sư phụ, trong thơ phụ thân ngươi nói qua, nếu muốn trở thành thầy thuốc đệ nhất thiên hạ, phải trở thành nhân giả đệ nhất thiên hạ, trong lòng không có thù hận, hắn cũng không hy vọng ngươi báo thù cho hắn rửa hận, mà là hi vọng ngươi trở thành đệ nhất thiên hạ thần y.”

Tuyết nhan cắn răng nói: “Trở thành đệ nhất thần y thì như thế nào? Vẫn không thể cải biến được xấu xa của thế giới này hay sao?”

Bạch đại phu hít một hơi lãnh khí nói: “Ngươi thật muốn thay cha báo thù?”

Tuyết Nhan nhướn lên chân mày, lạnh lùng nói: “Thù giết cha, không đội trời chung, chỉ là. . . . . .”

Bạch đại phu nói: “Chi là làm sao?”

https://thuviensach.vn

Con mắt Tuyết Nhan nhìn hắn, kiên định nói: “Quân tử báo thù, mười năm không muộn, nói cho ta biết thảo dược giải độc ở nơi nào? Trước tiên ta muốn đem độc trong người giải quyết xong.”

Bạch đại phu nhìn tròng mắt Tuyết Nhan không có ý cười , trong nháy mắt trăm mối cảm xúc ngổn ngang, hít một hơi thật sâu: “Như thế cũng tốt, ta đem chủng loại thảo dược cho ngươi, phía trên này ghi lại, đều là do phụ thân ngươi viết.”

Tuyết Nhan nhận lấy lá thư này, mở ra xem, thấy bức tranh phía trên hoa hoa thảo thảo kỳ dị, có lẽ là phụ thân chuẩn bị hiến tặng cho Phương Ngọc Dung , vẽ trông rất sống động, sáng chói diễm lệ, hiện rõ ra tình ý mãi mãi của một người đàn ông đối với một người nữ nhân, nàng đưa mắt nhìn một hồi lâu, từ từ đem thư viết nhét vào trong ngực, lạnh nhạt nói: “Ngày mai ta sẽ đi Tuyết Sơn Phái tìm thuốc giải, “

“Kế tiếp. . . . . Ngươi phải ra sao?” Con mắt Bạch đại phu thâm thúy, chăm chú nhìn chằm chằm nàng nói.

“Chờ ta sau khi giải độc, phải đi Thần Long cung tìm Duẫn Bình tính sổ!”

“Ngươi cần gì như thế? Trước kia Duẫn Bình được giang hồ xưng là Gia Cát công tử, mánh khoé rất cao, ngươi cũng không phải đối thủ, hơn nữa phụ thân ngươi khi còn sống nhìn ngươi trôi qua vui vẻ.” Bạch đại phu thẳng tắp nhìn thiếu nữ xinh đẹp trước mắt, thở dài.

“Bạch đại phu, nhưng hung thủ giết người nhởn nhơ ngoài vòng pháp luật, sao ta có thể vui vẻ?”

Tuyết Nhan cắn răng, mắt khép hờ, chính mình thu thập xong bọc quần áo, lòng mang hận ý, hướng nhã gian bên ngoài đi tới, cũng không quay đầu lại.

https://thuviensach.vn

Tội gì? Tội gì mà phải như thế? Bạch đại phu thở dài một cái, không biết mình nói cho nàng biết chân tướng có đúng hay không, không khỏi quay đầu hỏi “Quốc sư, con đường phía trước lần đi nàng sẽ như thế nào?”

Quốc sư cao thâm cười một tiếng, bộ dáng vẫn là cà lơ phất phơ , bấm bấm đốt ngón tay coi tiếp, gật gù hả hê nói: ” Con đường phía trước nàng đi lần này sẽ nhấp nhô, đường tình cũng rất nhấp nhô, đại khái muốn đối mặt với một đường ranh giới của cuộc sống, từ đó hoàn toàn lột xác, dĩ nhiên. . . . . Bảy vị phu quân sắp tới!”

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 37: Đêm Đau Lòng

Hoàng hôn ảm đạm, ánh tà dương đỏ quạch như máu.

Thị trấn Thần Long Tây treo một vòng màu vàng mâm hệt ánh trời chiều, lúc này đã toàn vẹn.

Trước mắt Thượng Quan Ngâm tràn đầy một bàn thức ăn ngon, hết lần này đến lần khác ăn không thấy ngon, nhớ trong ngày thường hắn được người hầu hạ quán, gã sai vặt ở khách sạn này ngoại trừ mang thức ăn lên rót rượu, rồi lưu một mình hắn ở trong gian phòng trang nhã, huống chi, một người dùng bữa thật là không có ý gì, mà từ trước đến giờ hắn giữ mình trong sạch, chưa từng bao giờ giao thiệp với đất thanh lâu, cho dù có đến đây xướng hai khúc , cũng tuyệt đối không thể có khả năng, trong lúc rãnh rỗi, ánh mắt của hắn ngó ra ngoài cửa sổ, lại không ngờ, lại thấy một bóng dáng xinh đẹp mà quen thuộc chạy như bay từ cửa chính khách sạn rời đi.

Nhất thời, sinh lòng không vui.

Ghê tởm nữ nhân này, đi như thế cũng không biết báo hắn một tiếng sao?

Chẳng lẽ hắn trong mắt nàng thật không đáng giá một đồng?

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngâm không khỏi vận khởi vỗ lên bàn một cái, suýt nữa đem cái bàn chấn vỡ, nhưng vẫn chưa phát giác thế nhưng mình sẽ để ý nhìn nữ nhân này.

Mặc dù quan hệ hai người vẫn rất ôn hoà, ngay cả có thể nói là không nóng không lạnh, nhưng là dầu gì cũng là bạn đường đúng không?

Hắn tức giận đằng đằng từ nhã gian đi ra ngoài, còn chưa đi hai bước, liền thấy gã sai vặt chợt đứng ở cửa cầu thang, tựa như muốn cản nhưng cũng không phải là cản, vẻ mặt rất e ngại.

Thượng Quan Ngâm chân mày nhăn mày nâng: "Ngươi làm cái gì?"

Gã sai vặt nơm nớp lo sợ nói: "Thượng Quan công tử, ngài còn chưa trả bạc ?"

"Cầm, khỏi thối." Thượng Quan Ngâm lập tức từ trong vạt áo lấy ra một xấp ngân phiếu, mangra , ngạch số khổng lồ làm gã sai vặt líu lưỡi, thầm nghĩ những người có tiền Công Tử Ca nhà này, quả nhiên là xuất thủ hào phóng! Mà vị Thượng Quan công tử còn trẻ tiền nhiều, thân phận tôn quý, dung mạo lại xuất chúng, nếu như tính tình tốt hơn, có lẽ là mười phần vẹn mười rồi !

Đi ra khách sạn, Thượng Quan Ngâm từ đầu đến cuối tìm không thấy bóng dáng của Lâm Tuyết Nhan, vội vàng đi chuồng ngựa nhìn một chút, phát hiện ngựa vẫn còn.

Không khỏi âm thầm tức giận, nữ nhân này đến tột cùng là thế nào? Vì sao không có việc gì chạy loạn khắp nơi?

Sắc trời dần tối, giờ phút này, đèn rực rỡ mới lên.

Thượng Quan Ngâm đứng ở trên đường phố, mặt mũi lạnh lẽo, ánh mắt ở trong đám người tìm kiếm khắp nơi, nhưng phong thái hắn chói mắt, bề

https://thuviensach.vn

ngoài tuấn mỹ có sức sát thương cực mạnh. Có thiếu nữ trước mặt ngồi trong quán đang ăn, chăm chú nhìn hắn, lại đem nước dấm rớt xuống trên chân, nếu không phải khắp người hắn mang theo sát khí, có lẽ sớm đã có cô gái tiến đến gần, dĩ nhiên. . . . . Kết cục cũng tuyệt đối sẽ cực kỳ thê thảm.

Nhưng thấy, hàng trăm hàng ngàn vệt hoa si trong ánh mắt bắn càn quét trên người của hắn.

Tình cảnh này, Thượng Quan Ngâm cũng cảm thấy quá mức nổi bật, vì vậy, xâm nhập đám người, đi tới hướng đường phố Lâm Tuyết Nhan biến mất.

Mặc dù hắn cũng không thích nữ tử này, thậm chí nữ tử này còn vô liêm sỉ, nhưng dù sao nàng là muội muội Duẫn Tuyết nhi , cũng là muội muội Duẫn Ngọc kiêm người tình. (roseila: thằng này dùng từ chuẩn ghê =o=)

Nếu để nàng đánh mất tại đây, thì đại cữu tử tương lai sao dám giao phó cho hắn được? (ý ảnh đại cửu tử chính là anh Ngọc ấy ^o^)

Suy nghĩ đến đây, Thượng Quan Ngâm trầm ngâm ngẫm nghĩ, chợt nghĩ đến dung mạo Lâm Tuyết Nhan xinh đẹp, Phong Hoa Tuyệt Đại, nếu là tòng nhân nhiều nơi trải qua, không thể nào không nhìn thấy được, mặc dù, hắn không muốn thừa nhận Tuyết Nhan tuyệt sắc xinh đẹp, nhưng mà. . . . . Được rồi. . . . . Hắn thừa nhận. . . . . Thật sự của nàng rất đẹp, chỉ là, hắn cho là Duẫn Tuyết Đệ Nhất Mỹ Nhân Xuất Vân Quốc, nhất định đẹp hơn! Nếu không, vì sao danh hàm Đệ Nhất Mỹ Nhân này không rơi vào trên đầu Lâm Tuyết nhan ?

Đúng rồi, nhất định là như vậy.

Ngẫm đến đây, mắt hắn bế khí, Tĩnh Tâm lắng nghe.

Thượng Quan Ngâm nhĩ lực rất tốt, trong số hàng trăm hàng ngàn người, có thể phân biệt âm thanh khác nhau, nhưng mà, hắn nghe đến một

https://thuviensach.vn

tin tức làm hắn chấn động không dứt.

Thần Long cung Đại công tử muốn muốn đính hôn với Hoa Vân Quận chúa!

Một thân Tuyết Nhan đứng ở cuối đêm tối .

Nàng đã đổi một bộ áo nam tử, chậm rãi từ bên trong cửa hàng thợ may đi ra.

Trên cánh tay nhỏ đắp một áo lông da thật dầy , bởi vì mùa, giá tiền giảm một nửa, khiến cho chưởng quỹ cửa hàng thợ may không khỏi cảm thấy tò mò, tháng sáu giữa hè này, nàng tại sao muốn mua y phục dầy như vậy ? Rốt cuộc muốn làm cái gì? Hắn vừa tự hỏi một chút, lại phát hiện cô gái đẹp thì đẹp thật, chỉ là vẻ mặt cùng khách thường ngày bất đồng, giống như mang mặt nạ lạnh lẽo, nửa mắt buông xuống, thật giống như lồng mây mù che nửa vầng trăng sáng, làm người ta nhìn không thấu tâm tư của nàng.

Sau khi ra cửa, trong nháy mắt nàng nhảy đến nóc nhà, vượt nóc băng tường , bóng dáng linh hoạt thật giống như trời xanh hồng yến.

Trong đầu tràn đầy cảnh phụ thân bị người giết hại, trong lúc nhất thời, hận ý vô biên.

Tháng sáu đêm hè, gió đêm chân núi mát mẻ, nàng chợt nhớ lại tới nửa đêm Thần Long cung có thể xông vào nước nóng Ôn Tuyền, hình như cách nơi này cũng không xa.

Vì vậy nàng thi triển Bộ pháp Tật Phong hướng trong núi chạy đi, tốc độ lại so ngựa tốt Hãn Huyết còn nhanh hơn gấp mấy lần.

Tiếng gió không dứt, một đạo bóng đen lướt qua khe núi, thoáng chốc không thấy.

https://thuviensach.vn

Sơn tuyền ồ ạt, Tuyết Nhan dừng chân.

Đứng ở trên đá lớn, trầm ngâm nhìn, một mảnh Thần Long cung giăng đèn kết hoa, xem ra chuyện đính hôn rất được coi trọng.

Tuyết nhan không khỏi nhướn đôi môi, nụ cười bên môi lại quá mức lạnh, ngay cả quần áo cũng không hề cởi đi, đâm đầu thẳng vào trong nước, chậm rãi chìm xuống phía dưới đi, mà lòng của nàng ở đây đều trầm xuống, một mảnh lạnh lẽo, càng ngày càng thương cảm, khó có thể tự trong kiềm chế, mặc dù đang trong nước không cách nào hô hấp, nhưng đầu óc nàng dần dần tỉnh táo rất nhiều, ở trong suối nước nóngnày, nàng chợt nhớ tới Duẫn Ngọc, nhớ tới ngày đó nam tử lạnh lùng cùng với nàng liều chết triền miên.

Nàng đối với hắn động tình, muốn cùng hắn nắm tay cả đời, hết lần này đến lần khác, hai người bởi vì thù hận đời trước mà không thể cùng nhau.

Tình yêu của nàng không ngờ lại ngắn ngủi! Cứ như hoa quỳnh sớm nở sẽ tàn, giống như năm đó nàng cùng Mộ Dung Thanh Ca .

Đây là số mạng? Hay là ý trời?

Tuyết Nhan không khỏi cười lạnh, hôm nay, nàng cùng phụ thân Duẫn Ngọc có thù không đội trời chung, thử hỏi nàng có thể nào cùng nhi tử kẻ thù ở chung một chỗ? Coi như miễn cưỡng cùng nhau, lại có ý nghĩa gì? Nếu có một ngày, nàng khó có thể khống chế hận ý của mình, ra tay giết phụ thân của hắn, quan hệ giữa hai người cuối cùng sẽ xảy ra kịch biến.

Duẫn Bình giết phụ thân của nàng, cho nên hắn hận Duẫn Bình.

Nếu nàng giết phụ thân Duẫn Ngọc, chẳng lẽ Duẫn Ngọc sẽ không hận nàng hay sao?

https://thuviensach.vn

Nếu Thần Long cung Đại công tử Duẫn Ngọc đã cùng Hoa Vân Quận chúa đính hôn! Mà cái ngày đó muốn gắn một thân Duẫn Ngọc "Hợp Hoan Tán" Tiểu quận chúa, cũng nhanh thỏa mãn tốt mong muốn.

Mặc dù nàng biết trong tâm Duẫn Ngọc không tình nguyện, nhưng đây không phải là lần mở ngụy trang của hắn ra sao.

Đau dài không bằng đau ngắn, nếu tương lai không thấy được bất cứ hy vọng nào, nàng cần gì phải cưỡng cầu tình cảm của hai người?

Nếu đau, cũng không để cho Duẫn Ngọc đau giống như nàng như vậy —— khắc cốt minh tâm.

Đây là nàng, duy nhất có thể làm một chuyện. . . . . Khi đầu nàng từ trong suối nước nổi ra thì chợt thấy trên bờ một đôi dày màu đen.

Tuyết Nhan cũng không kinh hoảng, ánh mắt dần dần hướng lên, thấy một đôi hai chân thon dài, thắt lưng thon chặt, lồng ngực rộng rãi , cổ đẹp đẽ như ngọc, dung nhan tuyệt sắc phong hoa , ánh sáng con mắt lung linh lại mang theo cao quý cuồng vọng.

. . . . . Người tới hắn là Thượng Quan Ngâm!

Hắn thế nhưng đuổi theo? Mà xa hương lại cũng hoàn toàn quên mất.

Tuyết Nhan cười nhạt, từ trong nước đứng lên, cũng không để ý tới gió đêm rét lạnh, hướng trên bờ đi tới, mà quần áo nàng mới vừa mua được đã ướt đẫm, giờ phút này, đường cong hiện rõ.

Ngược lại Thượng Quan Ngâm chính nhân quân tử vô cùng, nhẹ nhàng thở ra một hơi, nghiêng mặt đi.

"Thất Sư Huynh có thể cho ta mượn bạc một chút hay không?" Tuyết Nhan đem mình đắp trong da cừu ,từ từ ở bên trong đổi lại xiêm áo.

https://thuviensach.vn

"Ngươi cần bạc làm chi?" Thượng Quan Ngâm nhướng lông mày, nhưng không hề quay đầu lại.

"Ta muốn rời đi Thần Long cung, ra ngoài dạo chơi." Tuyết Nhan nhàn nhạt mà nói ra.

"Ngươi phải đi?" Thượng Quan Ngâm nghe vậy không khỏi kinh hãi, vội vàng quay đầu lại, thấy nàng đã thay xong quần áo, tóc ở trong gió đêm đã thổi khô một nửa.

Giờ phút này, nàng nhã nhặn lịch sự mà xinh đẹp, bộ dáng một trời một vực!

Hắn chợt tự dưng có một ti phiền não, vị Lâm tiểu thư này thế nhưng quyết định rời nhà trốn đi! Đúng rồi, nàng nhất định là biết chuyện Dẫun Ngọc đính hôn, vốn tưởng rằng nàng sẽ đi khóc rống một phen, ai ngờ nàng thế nhưng hiểu được lấy lui làm tiến, không thể không nói, nữ nhân này rất thông minh, vô cùng thông minh, nghĩ đến đây, Thượng Quan Ngâm không nhịn được nhìn hơn nàng mấy lần.

Nàng tùy ý bọc một món quần lụa mỏng, tóc đen ở trong gió phiêu tán, nhìn rất tự nhiên!

Chỉ là vì sao trong ánh mắt của nàng cất dấu bi thương sâu thẳm? Tuyệt không phải cố ý ngụy trang.

Đúng rồi! Nàng nhất định là bị tổn thương thật sâu , cố làm kiên cường, ý muốn cách xa vùng đất đau lòng này!

Thượng Quan Ngâm nhướng mày, ánh mắt sáng như tuyết liếc tới đây, trong lòng có loại cảm giác kỳ quái, đối với cảm giác gặp gỡ Tuyết Nhan đồng tình sâu sắc.

https://thuviensach.vn

Dù sao nàng trước đó bị Tam Sư Huynh Mộ Dung Thanh Li cự tuyệt, tâm linh bị đả kích nghiêm trọng, rồi sau đó cùng Ngũ Sư Huynh thật lòng mến nhau, nào biết hai người tình ý liên tục còn chưa có mấy ngày, Duẫn Ngọc lại muốn cùng đính hôn với Hoa Vân Quận chúa? Tin tức này đối với cô nương mười sáu tuổi mà nói, có phải có chút cực kỳ bi thảm hay không?

"Đợi chút, ta sẽ giải thích Ngũ Sư Huynh, hắn tuyệt đối sẽ không phụ ngươi, trong này nhất định có cái gì ẩn tình." Hắn có chút mâu thuẫn, tận lực che giấu cuồng ngạo, hảo ngôn hảo ngữ khuyên giải an ủi nàng.

"Đúng thì sao?" Tuyết nhan cười cười không sao cả, những thứ này nàng sao ali5 không biết?

"Thế nào. . . . . Ngươi biết vẫn muốn đi?" Thượng Quan Ngâm có chút nhìn không thấu nàng.

"Vì sao không đi?" Nhưng thấy nàng mờ mịt, cười tủm tỉm đi tới trước mặt hắn, tay ngọc phủ trước ngực hắn, mị nhãn như tơ, nhẹ nhàng vừa sờ, Thượng Quan Ngâm lập tức biến sắc, lui về phía sau hai bước, kéo ra cự ly hai người, đang muốn khiển trách nàng lỗ mãng, sao đoán được bàn tay trắng nõn Tuyết Nhan giương lên, thế nhưng lần ra mười tờ ngân phiếu , thủ pháp có thể nói tinh xảo.

Tuyết nhan hướng hắn mở trừng hai mắt, lúm đồng tiền như hoa, trong đáy mắt nhưng không có nụ cười: "Đa tạ bạc của Thất Sư Huynh."

Thượng Quan Ngâm rất tức giận, nàng lại dám trộm ngân phiếu của hắn? Không nhịn được cắn răng nói: "Cái tiểu tặc nhà ngươi! Đem ngân phiếu trả lại đây."

"Thất Sư Huynh quả nhiên là người có tiền, số bạc này ta cầm trước."

"Này! Này! Lập tức trả ta." Số bạc này nhưng hắn dùng mua lễ ra mắt cho Duẫn Tuyết nhi.

https://thuviensach.vn

"Yên tâm, ngày sau ta nhất định trả lại gấp đôi." Dứt lời, Tuyết Nhan thi triển Tật Phong Bộ, hướng nơi xa chạy đi.

"Đợi chút, ngươi để cho ta như thế nào giải thích cho Ngũ Sư Huynh?" Thượng Quan Ngâm giận đến cắn răng nghiến lợi, hận không thể không muốn dùng roi quất nàng chết.

"Ngươi có thể nói cho hắn biết. . . . . Nói ta đã khôi phục trí nhớ." Tuyết Nhan dừng một chút, không hề nhiều lời, nhưng nàng tin tưởng Duẫn Ngọc nhất định có thể hiểu được.

Dù sao, Lâm Tuyết Nhan một khi khôi phục trí nhớ, liền đại biểu nàng đối với tình cảm Mộ Dung Thanh li tro tàn lại cháy, hiển nhiên như ngày xưa, mỗi ngày đi dây dưa Mộ Dung Thanh li, mà giữa tình cảm với Duẫn Ngọc , tựa như trải qua khói mây, một cái chớp mắt rồi biến mất! Nàng nhớ mang máng kiếp trước có triết nhân nói qua: "Cái gọi là tình yêu thế gian, không khác như hoa quỳnh sớm nở sẽ tàn? Hoặc là tình yêu nam nữ, gặp dịp thì chơi, không hơn!"

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 38: Ngân Diện Độc Ma

Mỗi người đều nói, phái Tuyết Sơn Vân quốc đúng là một khối bảo địa(*)

(*)Bảo địa: vùng đất trù phú

Nhưng thấy những dãy núi liền nhau, trời quan mây tạnh, mây vô sắc màu, bốn phía một mảnh trắng xóa, từ xa nhìn lại, đỉnh Tuyết Sơn nhô lên xuyên thấu sương mù, khí thế hào hùng, trong suốt chói mắt, lúc ẩn lúc hiện. Nghe nói, ngọn núi bốn mùa đều là mùa đông, tuyết đọng quanh năm không thay đổi, ẩn chứa rất nhiều dược liệu thế gian hiếm có không muốn người biết.

Tuyết Nhan cưỡi bảo mã màu nâu, mặc nam trang màu đen, buộc tóc cài mạo(*), khoắc da cừu thật dày, chỉ lộ ra dung nhan, lại có vẻ thanh lệ động lòng người.

(*)Buộc tóc cài mạo:mạo ở đây nói là cái mũ nhỏ dùng để búi tóc của mấy trai nam hán thời cổ trang TQ,

Theo nàng xem đến màu trắng tuyết động là lúc, ngựa không ngừng vó, đã chạy hai ngày đường, một đường thẳng đến, cũng không biết thảo dược kia đến tột cùng là ở nơi nào? Tuyết Nhan suy tư, tìm người cùng tìm với nàng còn hơn một người không mục tiêu tìm kiếm, không bằng tìm nhị sư

https://thuviensach.vn

huynh Phượng U Trần, hoặc là đến phái Tuyết Sơn tìm Tiết Phong, để bọn họ dẫn đường cho nàng, như vậy cũng có thể làm chơi ăn thật.

Nhưng mà phái Tuyết Sơn lớn như thế, đệ tử năm sáu vạn người, tìm được Tiết Phong giống như mò kim đáy bể.

Nhưng thật ra vị nhị sư huynh thanh danh vang dội, thiên hạ không có người không biết không người không hiểu, đáng tiếc thân phận hai người chênh lệch, cũng không có giao tình gì.

Hiện giờ nàng và Duẫn Ngọc đang lúc xa rời, càng không muốn mượn danh nghĩa Duẫn Ngọc…Nàng rốt cuộc nên làm thế nào mới tốt?

Nghĩ đến bước này, chợt thấy cách đó không xa hình như có một đóa hoa tuyết liên. Trong lòng có chút kì quái, đây tuyết liên không phải ở trên Tuyết sơn đỉnh sao?

Vì sao lại ở trên con đường lớn?

Còn chưa xuống ngựa, liền nhìn thấy một bóng dáng màu trắng nhanh nhẹn cuối xuống, dường như tiên nữ trên trời.

Nhưng thế gian làm sao có tiên tử? Vậy chỉ có thể nói —— người này võ công xuất thần nhập hóa.

Hiện giờ Tuyết Nhan nội lực tam đọan, hận nhất chính là võ lâm cao thủ khắp nơi, nếu năm đó nàng có thể cùng luận bàn, rồi sau đó đánh nhau xong mới thành bằng hữu, tiếp theo nâng cốc, xưng huynh gọi đệ, chính là từ khi Tá Thi hòan hồn, nàng chỉ bị người ta khinh bỉ.

Nhưng là người nào, nếu là ngươi bị khinh bỉ lâu, trong lòng khó trách không khỏi nghẹn khuất, dần dần, chậm rãi, liền dễ dàng nghẹn ra những tật xấu, cho nên, theo góc độ y học mà nói, người là cần phải phát tiết.

https://thuviensach.vn

Đó là lí do, có khi, nếu nhìn thấy cao thủ kinh ngạc, trong lòng Tuyết Nhan vẫn vô cùng vui sướng!

Nhíu mày, Tuyết Nhan tập trung nhìn vào, thấy bóng dáng như hàn mai giữa tuyêt, dáng người lành lạnh, ngọc thụ lâm phong, rõ ràng là một nam tử trẻ tuổi.

Nam tử buộc lại áo lông dày màu trắng bạc, nghe thấy tiếng bước chân ngựa, chậm rãi nghiêng đầu, dung mạo xinh đẹp nhưng lại mang mặt nạ bạc tinh mĩ che đi nửa gương mặt.

Lúc Tuyết Nhan nhìn đến mặt nạ của hắn, bỗng nhiên hiểu được thế gian vì sao có mặt nạ.

Mặt nạ tinh sảo vô song trước mắt, đáy mắt điêu khắc ra nước mắt giống như giọt nước mưa, khóe mắt nở rộ ra hoa văn rực rỡ không gì sánh được, nếu như là nghệ thuật quán thời hiện nay, nhất định là hé ra giá trị đặc biệt cao không uổng thưởng thức tác phẩm nghệ thuật

Nam tử mang mặt nạ bạc, lộ ra môi mỏng ướt át, chỉ hơi hơi nhếch môi (cái này chém), tuyết sơn giống như cũng sáng lạng rất nhiều, một màn này, nàng xem không nháy mắt một cái, chỉ chờ nam tử xoay người lại, mới giật mình bừng tỉnh, mà nam tử một thân trang phục hoa lệ, nhưng những thứ nổi bật đắt tiền kia kiều diễm ung dung làm tuyết liên đều phai nhạt ba phần.

Hắn có khí chất mị hoặc mà trong trẻo nhưng lạnh lùng, áo lông cáo rủ xuống đất, quần áo màu trắng ở trong gió nhẹ lay động.

Trên đầu ngón tay thon dài như ngọc lóe lên màu lam trong suốt, giống như lau một tầng dược bọt nhiều điểm ánh sáng tại bên người, lưu quang tràn đầy máu, đã có loại yêu mị động lòng người không gì sánh được, cảnh tượng bức người này, kham đẹp tựa như tranh.

https://thuviensach.vn

Chỉ là, đối mặt với nam tử mặt nạ tao nhã, Tuyết Nhan nhịn không được ở trong lòng cảm khái (chém tiếp), nhưng, nàng cảm thấy ở trên người người này sinh ra một loại hơi thở nguy hiểm chớ gần.

“Ngươi là người phái Tuyết Sơn?” Bỗng nhiên ánh mắt nam tử băng lãnh, mang theo hơi thở lạnh như băng, Tuyết Nhan nghe ra âm thanh của hắn đang chứa đựng gì đó, lại vẫn như cũ rất là dễ nghe.

“Không phải.” Tuyết Nhan bình tĩnh nhìn hắn, cười đến thản nhiên, mới tới Tuyết sơn có thể thấy mỹ nam tử, vận khí coi như không tồi.

“ Nếu như không muốn chết, thì hãy rời khỏi phái Tuyết Sơn, đừng để ta gặp lại.” trong ánh mắt nam tử tràn đầy nguy hiểm, hắn thản nhiên liếc nhìn nàng một cái, xoay người nhặt lên tuyết liên trên mặt đất.

“Từ từ, ta vừa không muốn chết cũng không muốn rời khỏi phái Tuyết Sơn, ngươi có thể làm khó dễ được ta?”Tuyết Nhan bĩu môi cười.

Tuyết Nhan cảm thấy đây nam tử yêu cầu có chút bá đạo, nhưng cũng cảm nhận được hắn thần bí, trong lòng thầm nghĩ hắn đến tột cùng cùng phái Tuyết Sơn có cái gì khúc mắt?

Nghe vậy, nam tử ngẩng đầu lên, thật sâu đánh giá Tuyết Nhan, cả người tản mát ra hàn ý quỷ dị, cổ tay vừa động, thóang chốc, tuyết liên ở trong tay của hắn biến thành bột phấn, Tuyết Nhan cảm thấy người này tuy rằng hành vi cử chỉ quái dị, nhưng hắn rất quen thuộc địa hình nơi này, hắn có biết thảo dược hiếm quý ở địa phương nào hay không? Nàng có thể câu thông với hắn một phen.

Ngay lúc hai người nhìn nhau thì chợt nghe xa xa có người hô:”Ngân mặt độc ma ở đằng kia, mau bắt lấy hắn nhanh! Đến đoạt lại giải dược.”

Ngân mặt độc ma? Trong lòng Tuyết Nhan tán thưởng, hóa ra nam tử này lại có danh hào uy phong như thế.

https://thuviensach.vn

Chỉ là mười năm liền nàng chưa bao giờ nghe qua người này, có lẽ là nhân vật lợi hại mới nổi trong chốn giang hồ.

Tuyết Nhan nâng con ngươi, thì thấy mười tám vị nam tử sam tử màu tro vọt lại đây, thân này vừa nhìn đã biết là đệ tử phái Tuyết Sơn.

Bọn họ đi tới cách nam tử vài chục bước, thật cẩn thận dừng lại, quơ đại đao trong tay, giống như thêm can đảm cho chính mình, quát lớn:" Ngân mặt độc ma, ngươi ngoan ngõan giơ tay chịu trói đi! Đã nhiều ngày độc của ngươi cũng đã không hết rồi, chỉ có một con đường chết, nếu còn không mau nói đầu hàng, đừng trách chúng ta không khách khí!"

Nam tử mang mặt nạ bạc cười lạnh nói:" Các ngươi ngày cả tiến lên nửa bước cũng không dám, sao đối đãi với ta không khách khí thế?"

Tuyết Nhan nghe vậy cười, đây đệ tử phái Tuyết Sơn ở trước mặt nam tử mang mặt nạ bạc, cái gì cũng sợ, chỉ là giọng lớn hơn mà thôi.

Mọi người liếc mắt nhìn nhau, do dự không chắc, ánh mắt không khỏi dừng trên ngón tay của hắn.

Mấy ngày nay, bọn họ nhìn đến ngón tay của hắn từng có màu đỏ , hồi nãy là màu lam nhạt, giờ phút này đã trở thành màu da không giống người bình thường, đại khái, có lẽ, có thể, ngân mặt độc ma đã kiềm lư kỹ cùng. (*)

(*)Kiềm lư kỹ cùng: có một chút khả năng ít ỏi mà đã dùng hết không còn gì nữa.

Rốt cuộc, có một kẻ lớn mật tiêu sái tiến đến vìa bước, quát:"Từ từ, chúng ta không nghĩ đến giết ngươi, chỉ cần ngươi ngoan ngõan đầu hàng, chúng ta sẽ lưu ngươi một con đường sống."

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhan thầm nghĩ:”Hay là phái Tuyết Sơn sửa tên kêu Thiếu Lâm, từ bi vi hòai?”

Nam tử mang mặt nạ bạc quyến rũ môi, cười lạnh nói:”Sợ là các ngươi muốn ta đem giải dược giao ra thôi, cứu trị đệ tử mấy ngày trước trúng độc cho tốt, sau đó sẽ lăng trì ta, đúng hay không?”

Bị hắn nhìn thấu tâm tư, mọi người sắc mặt trầm xuống:”Nếu các hạ đường dương quan không đi, không nên đi cầu độc mộc, vậy đừng trách chúng ta vô tình!”Nói xong, mọi người giơ lên đại đao trong tay, mười tám người bày ra trận hình, đem nam tử mang mặt nạ bạc bao vây ở trong đó.

Nhưng thấy mọi người thân pháp biến hóa thất thường, dĩ nhiên là đại trận ngăn cản địch nhân của phái Tuyết Sơn.

Tuyết Nhan thúc ngựa đứng ở một bên, hai tay ôm bả vai, nghiêng đầu, hăng hái nhìn bọn họ, ai thua ai thắng, đều cùng nàng không quan hệ, chính là nàng đã lâu không thấy người khác quần ẩu! Hơn nữa nhìn cao thủ so chiêu, khác gì đùa giỡn, trong lòng có chút thích ý!

Nếu những người này biết trong lòng nàng nghĩ gì, có lẽ sẽ tức giận đến hộc máu.

Ngân mặt độc ma từ bên hông rút ra một thanh kiếm, hàn quang lạnh thấu xương, sáng rực như kim.

Kiếm bất ngờ bay đến, một mảnh đao quang kiếm ảnh.

Mười tám đệ tử này vốn tưởng rằng ngân mặt độc ma chỉ có độc dược lợi hạ, sao biết kiếm pháp cũng phi thường đột phá, mười tám người hơn nữa còn dùng trận pháp, nhưng cùng hắn đối chiến bất phân thắng bại ,nhưng mà bọn hắn dù sao người đông thế mạnh, xa luân chiến pháp đối với bọn họ mà nói mà nói có lợi mà không hại, nếu như có thể chống đỡ được để chờ viện binh đến đây, nhất định có thể bắt được ngân mặt độc ma. Suy

https://thuviensach.vn

nghĩ đến lúc này, mười tám người càng chiến càng hăng, tựa hồ như chiếm được thượng phong.

Trong đó, một gã đệ tử uy phong lẫm liệt hô:"Mọi người lại thêm lực, ngàn vạn lần đừng giết hắn, lưu hắn nửa cái mạng, đứt tay, đứt chân cũng được!"

Phái Tuyết Sơn một hô mười ứng:"Mọi người cùng nhau lên."

Nhưng thấy mọi người thân pháp biến đổi, cùng nhau nổi công lên, đại đao phá lệ có lực, mở rộng phạm vi, uy lực bức người.

Tuyết Nhan bỗng nhiên đối với nam tử mang mặt nạ bạc này có chút đồng tình, nếu như hiện tại đứt tay, đứt chân, như vậy ngoại tộc tao nhã có thể hương tiêu ngọc vẫn!

Nhưng vào lúc này, nam tử mang mặt nạ bỗng nhiên nở nụ cười, bay lên không, tươi cười yêu dị:" Chỉ bằng vài tiểu lâu la các ngươi, cũng có thể làm cho ta thừa lại nửa cái mạng hay sao?"

Nhưng thấy hắn vươn tay ngọc thon dài, mười ngón tay thay đổi, hai tay dần dần xuất hiện nhàn nhạt màu hồng, giống như hoa mai nở rộ, tựa như hình xăm xinh đẹp tuyệt diệu, thân mình dừng lại trên không trung, thân pháp vô cùng quỷ dị, gió lạnh nổi lên làm quần áo hắn bay bay, khiến cho hắn nhìn qua đẹp đẽ mà lộng lẫy.

"Nguy rồi, chạy mau, trên người hắn còn có độc."

Mọi người ngay tức khắc hỏang lọan vùng lên, độc ngân mặt độc ma bọn họ hiểu biết quá, thay đổi liên tục, mỗi người trúng độc, dược tính cùng bệnh trạng cũng không giống nhau, vả lại muốn sống không được, quả thực là khổ không thể tả!

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhan nhìn trên tay nam tử mang mặt nạ bạc phun ra độc, ánh mắt dần nheo lại, nếu như nàng không nhìn lầm, độc của nam tử này cũng không phải độc dược bình thường, mà là độc dược bình thường cùng thể chất của hắn dung hợp, độc phấn trên tay hắn là vừa mới từ gốc tuyết liên kia chế thành, bản thân tuyết liên không có độc, sau khi hóa thành bột phấn bị độc thể của hắn luyện thành, dần dần biến thành kỳ dị độc dược.

Nhưng thấy nam tử ngọc giơ tay lên, độc dược màu hồng trên không trung lan tràn, mọi người nhất thời một mảnh sương mù vây quanh.

Thóang chốc, hơn mười người đệ tử phái Tuyết Sơn đau đớn tột cùng, ngã xuống đất không dậy nổi.

Nam tự mang mặt nạ bạc quyến rũ môi, ghé mắt cười, ánh mắt dần dần chuyển hướng Tuyết Nhan cách đó không xa, trong lòng có chút kinh ngạc, tuy rằng nàng ở khỏang cách không gần, nhưng phải dính vào một chút độc phấn chứ.

Nhưng vì sao, nàng một chút dấu hiệu trúng độc cũng không thấy?

Lúc này Tuyết Nhan cũng cảm thấy kinh ngạc, bỗng nhiên tim đạp nhanh hơn, vội dùng tay tự mình chẩn mạch, chợt phát hiện ra một chuyện lạ.

Độc phấn màu hồng sau khi tiến vào trong cơ thể, bị độc tính của mai lan hương cắn nuốt, giống như ăn mĩ vị thế gian, mơ hồ ngóc đầu dậy một chút, nhugn7 mà độc tính của nó rõ ràng bị nguyên dương của Duẫn Ngọc khống chế được, phát hiện có độc dược mới, lại có chút không an phận.

Nói cách khác, Tuýêt Nhan nàng trừ bỏ thân trúng độc mai lan hương, thì chỉ có bách độc xâm nhập.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 39: Đến Điểm Là Dừng

Gió núi đánh tới, mang theo từng trận lăng liệt lạnh lẽo.

Ngân diện nam tử tay nâng lên lần nữa, khói mù màu hồng hướng Tuyết Nhan đánh tới, có lẽ là cảm thấy không thể tin, liền xác nhận mình có bị bại lộ hay không.

Thấy khói mù màu hồng đánh tới, Tuyết Nhan vội vàng bịt mũi, thân hình biến đổi, thi triển Tật Phong Bộ, theo gió nhảy lên, coi như nàng bách độc bất xâm, nhưng nếu bị mai lan hương hút đi loại độc này, đến lúc đó độc mai lan hương phát tác lên , thật đúng là kêu trời trời không biết, kêu đất đất chẳng hay rồi.

Thấy thiếu niên trước mắt khinh công bất phàm, ánh mắt nam tử mặt nạ bạc sáng ngời .

Hắn tự nhận thân pháp khinh công của mình không người nào sánh ngang, nào biết tại nơi này gặp phải một người cùng cỡ với hắn.

Kiếm phong lấy ra, trong nháy mắt nhoáng một cái, khóe miệng cười mỉm, sương độc màu trắng bao phủ thân kiếm, lại so với độc tính lúc nãy còn phải ác hơn ba phần.

"Các hạ muốn giết người diệt khẩu sao?" Tuyết Nhan cười lạnh, trong nháy mắt xuất hiện bay ra ngoài một trượng.

https://thuviensach.vn

"Cũng không phải, chỉ muốn so đấu võ nghệ với ngươi." Nam tử mặt nạ bạc nhàn nhạt đáp.

Lúc thân thể nàng phóng lên, sau lưng lại truyền đến một tiếng hí.

Tuyết Nhan quay con mắt vừa nhìn, nhưng nàng thấy thất thường mấy đêm này con ngựa tốt màu rám nắng, bởi vì hút vào độc dược, nặng nề ngã xuống đất. Thấy ngựa cởi không thể nhúc nhích, mà nội lực trong cơ thể nàng cực thấp, không có ngựa sợ là rất không được , nhất thời Tuyết Nhan tức giận xông lên đầu, trên má sinh ra tức giận ra khói màu đỏ, nhẫn nhịn nói: "Cái người này thật quá đáng, chúng ta vốn không quen nhau, không thù không oán, đến tột cùng ngươi còn muốn như thế nào nữa?"

"Không muốn sao hết." Nam tử như cũ nhàn nhạt đáp.

"Chẳng lẽ đến điểm là dừng sao?" Tuyết nhan không nhịn được bĩu môi.

"Có lý, vậy ta liền đến điểm là dừng ." nam tử mặt nạ bạc cười lạnh một tiếng, tay ngọc vẩy, phát công kích mãnh liệt lần nữa.

Bóng dáng của hắn ở trong gió cao ngất mà nhanh nhẹn, váy theo gió tung bay, thật giống như một đóa mây trôi tung bay .

Thân pháp trông rất đẹp mắt, kiếm pháp cũng sắc sảo tàn nhẫn!

"Này, người này điên! Chẳng lẽ nghe không hiểu tiếng người à?" Nói đến phút cuối mới thôi cái gì? Rõ ràng là muốn giết người diệt khẩu, không ngờ nàng thế nhưng lại gặp phải một tình lý bất thông, vả lại gặp sát tinh khó dây dưa, Tuyết Nhan mơ hồ cảm thấy vô cùng nhức đầu, thân hình nhảy lên, tránh thoát công kích lãnh kiếm của hắn.

Độc dược! Lãnh kiếm! Khinh công!

Khí thế hùng hổ dọa người!

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhan cũng bị khẩn cấp, tay ngọc giương lên, mười mấy cây ngân châm trong nháy mắt thoáng hiện, sắc bén bức người.

Có lẽ là chưa từng gặp qua dùng ngân châm làm vũ khí, trong mắt nam tử sáng loáng thoáng qua, tựa như đối với vũ khí kỳ dị của nàng sinh ra một tia hứng thú, giờ phút này thân thể hắn phi thê diễm Lạc Hà, đầu đầy mực phát tung bay theo gió, thân hình càng thêm lộ vẻ phiêu dật tuấn lãng, khóe môi mỉm cười, kiếm quang lóe lên, chiêu số biến ảo, sắc bén đánh tới.

Tuyết nhan nghiến, mánh khoé chuyển một cái, ngân châm trong tay lấy cùng phương hướng khác nhau cùng tốc độ bắn tới hướng nam tử mặt nạ bạc.

Sau khi hiểu biết chiêu thức của nàng, nam tử cười lạnh một tiếng, tay áo nâng lên, dụng chưởng lực đánh rơi tất cả ngân châm, dưới bàn chân đạp một cái, mũi kiếm nhắm thẳng vào sau lưng của Tuyết Nhan.

Nào có thể đoán được Tuyết Nhan bỗng nhiên quay đầu, phần môi ngậm ba miếng ngân châm, "Phốc" một tiếng, dùng khí thế sét đánh nhanh như chớp bắn về phía ba chỗ đại huyệt của hắn.

Vẻ mặt nam tử trước mắt thoáng qua kinh ngạc một chút, không ngờ người trước mắt có thể trong nháy mắt phản kích, đây là sát chiêu, thật là lợi hại.

Cự ly hai người quá gần, người bình thường tất nhiên là không tránh khỏi.

Mà nàng, cũng muốn dạy dỗ cho hắn một lần trọn đời không quên .

Nào biết thân pháp nam tử mặt nạ bạc quỷ dị biến đổi, giơ tay cuốn lên áo lông cáo dầy, ung dung tùy ý chặn lại ba miếng ngân châm, đỡ rồi "Điểm" xuất chiêu ở cần cổ của nàng, thoáng chốc cảm giác tê dại truyền

https://thuviensach.vn

khắp toàn thân nàng, nam tử mặt nạ bạc nhướn lên đôi môi, nhàn nhạt cười một tiếng nói: "Như thế nào? Ta đã là điểm đến là dừng rồi !"

Thật là một cái điểm đến là dừng! Khóe miệng Tuyết nhan giật giật!

Tha hương (bạn hương xa) sau khi mới ra chiêu , vốn định một kích tất trúng, nào biết lại mắc bẫy của hắn, giờ phút này cả người nàng vô lực, xụi lơ ngồi dưới đất, trong lòng vô cùng hối hận. Sớm biết như thế, nàng liền cởi ngựa sớm tránh người một chút, cần gì lưu lại nhìn náo nhiệt cái gì?

Dù sao, người này võ công giỏi, mà nội lực của nàng có tam đoạn, cũng không phải là đối thủ của hắn.

"Cái kẻ điên này, khốn kiếp, mau giải huyệt đạo cho ta." Tuyết Nhan nhìn hắn chằm chằm, đang muốn nói năng lỗ mãng, thoáng chốc, một mảnh sương khói hướng nàng đánh tới, nàng vội vã nín thở ngưng Khí.

"Làm cho người ta câm miệng dường như có rất nhiều, ta đây lấy một loại phương pháp đơn giản!" Nam tử cười nhạt, phong cách ung dung hoa quý.

Dứt lời, hắn đi tới trước mặt nàng, thật sâu ngưng mắt nhìn nàng, dưới mặt nạ là môi tuyệt mỹ , độ cong bên môi làm người ta hoa mắt, không biết trong lòng đang suy nghĩ chuyện gì xấu xa quan trọng.

Ánh mắt Tuyết Nhan xẹt qua trên mặt nạ màu bạc của hắn, nhíu mày lại, trong lòng lần nữa thống hận nội lực của mình kém cỏi không dứt.

Nàng muốn trở nên mạnh mẽ, nàng muốn khôi phục nội lực, muốn giải trừ độc tính.

Thậm chí muốn đem nam tử trước mắt cắt thành tám khúc!

Một hồi lâu, sương khói mới vừa tản đi.

https://thuviensach.vn

Nam tử cười nhạt nói: "Gã sai vặt, bây giờ ngươi có lời gì muốn nói?"

Tuyết Nhan nhíu mày, được rồi, nếu, hắn coi nàng như là gã sai vặt, như thế nào không tương kế tựu kế? Hôm nay đại thù của nàng chưa chắc, tự nhiên ẩn nhẫn, dù sao, nhỏ không nhịn sẽ loạn mưu lớn, Tuyết Nhan hiểu phải biết co biết duỗi ở chỗ tốt, giọng nói trong nháy mắt trở nên dịu dàng: "Khụ, khụ. . . . . Ngân diện công tử, người đẹp tâm đẹp mặt nạ đẹp, tội gì làm khó loại tiểu nhân vật như ta đây?"

"Ha ha, miệng cũng rất khéo léo, đáng tiếc. . . . . Mặt mũi ta vô cùng xấu xí, cái người này nịnh bợ sợ là chụp sai đối phương rồi?" Đôi môi nam tử khẽ khơi lên, bên môi mang theo châm chọc mỉm cười.

"Ngân diện công tử, bên ngoài không thể không có bạc, ta đem tất cả bạc nhà ta đều cho ngươi...ngươi thả ta đi!" Nàng tốt bụng nhắc nhở đối phương mình có chút bạc, thầm nghĩ thế gian này không có người không yêu tiền, chờ mong có thể hao tiền miễn họa.

"Bạc của ta chưa bao giờ thiếu, ngược lại cái người này sao đặc biệt thế, ta thích vô cùng, không bằng ngươi ở lại bên cạnh ta, theo ta như thế nào?" Nam tử liếc nhìn nàng một cái, ánh mắt như có chút"Không tha" , lại khiến cho Tuyết Nhan không rét mà run.

"Đa tạ ngân diện công tử ưu ái, chỉ là. . . . . Ta là người vô dụng, sẽ không giặt quần áo nấu cơm, sẽ không vũ văn lộng mặc (xuyên tạc văn chữ pháp luật), không thể ấm giường cho ngươi, cái gì cũng không phục vụ được ngươi, hơn nữa ban đêm thích ngáy ngủ nói mớ! Thậm chí trong lòng vặn vẹo, hèn hạ vô sỉ, tiếng xấu lan xa, làm điều ngang ngược, không biết xấu hổ, vào luồn ra cúi, có tiếng xấu, vô sỉ chi vưu, hơn nữa là ưa thích nhất mắng chửi người!" Tuyết Nhan mắt liếc thấy hắn, khẽ cắn răng, phá hư hình tượng của mình, cũng đang trong lòng oán thầm nhà ngươi mới là như thế, cả nhà các ngươi cũng là như thế.

https://thuviensach.vn

"Ừ, xem ra ngươi thật là không thể được." Ngân diện nam tử vuốt cằm dưới, giọng nói rất là bình tĩnh.

"Đúng a! Ngươi dẫn ta đi, rất thua thiệt đúng không? Còn phải một ngày ba bữa, bao ăn bao ở, lấy vợ sinh con, dưỡng lão tống chung (chăm soc1nguoi72 thân trước lâm chung) .”

"Yên tâm, ta không bao giờ làm lỗ vốn mua bán."

"Nói như vậy. . . . . Ngươi chịu thả ta?" trong nội tâm Tuyết Nhan vui vẻ.

"Như thế nào? Thân thể của ngươi hình như rất không bình thường, theo ta trở về thử ba tháng độc, làm dược nhân, hắn là không sai."

Thử độc? Tuyết Nhan im lặng ngưng nuốt nhìn trời, cho nàng là dược nhân, thậm chí là ba tháng, sợ độc của nàng đã sớm phát tang bỏ mình rồi, còn không bằng cho nàng một đao tương đối sảng khoái đi. Bi thảm, thật là bi thống, sao gần đây nàng lại xui xẻo như thế?

Chuyển con mắt nhìn lên, thấy kia nam tử từ trong lòng ngực lấy ra một viên hoàn thuốc màu đỏ, trong lòng Tuyết Nhan kinh hãi, nên không phải là cái độc dược gì ... Chứ? Lại thấy nam tử đem hoàn thuốc bắn vào mồm ngựa trong, xem ra ứng thị là thuốc giải, đang lúc ngân diện nam tử thay ngựa của nàng giải độc, dắt tới chuẩn bị mang nàng rời đi. . . . . Đột nhiên, âm thanh vó ngựa đạp đạp từ xa đến gần.

Ông trời có mắt , có người tới.

Mặc dù cũng không ôm quá nhiều hi vọng, nhưng người tới dù sao cũng hơn không ai đến tốt hơn rất nhiều.

Tuyết Nhan ngước mắt vừa nhìn, thấy một nam tử áo lông cừu trắng ngồi trên lưng ngựa, gò má trắng nõn lộ ra góc cạnh tuấn lãng rõ ràng , đôi

https://thuviensach.vn

môi câu hoàn mỹ hình cung giác, ôn hòa mà tự nhiên, mỉm cười giống như từ trong mây vạch ra âm u, lập tức liền chiếu xạ vào trái tim nàng, nhưng thấy ào bào dài của hắn, trên tay áo và vạt áo thêu kiếm cúc màu tím nhàn nhạt, tóc đen như nước xõa, xinh đẹp này sáng mờ tại trên người của hắn tăng thêm một tầng màu ấm kiều diễm , làm dáng người hắn xa tít, như thiên thần được ban phủ xuống.

Đúng là Nhị Sư Huynh Phượng U Trần.

Nhưng thấy hắn ghìm chặt ngựa, chậm rãi đi tới bên cạnh Tuyết Nhan , trong ánh mắt mang theo một tia nghiên cứu phán xét kĩ càng nhìn về phía Tuyết Nhan .

Chợt, trong mắt mỉm cười, ấm áp như xuân gió, nhìn về phía một gã nam tử khác: "Ngân diện Độc Ma, đã lâu không gặp."

Ngân diện nam tử thấy Phượng U Trần tới chỗ này, cũng khẽ mỉm cười, nụ cười mang theo một tia ý lạnh: "Phượng U Trần công tử, đã lâu không gặp!"

"Ngân diện Độc Ma, có thể thủ hạ lưu nhân hay không?"

"Phượng công tử vì sao ta phải lưu người, chẳng lẽ nàng là người của ngươi?"

"Không sai, nàng là dược đồng của ta."

"Dược Đồng? Dược nhân?" Ngân diện nam tử tỉ mỉ nói, đột nhiên chuyển con mắt mỉm cười, cười nhạt nói: "Nếu là người của Phượng công tử, vậy ta nể mặt ngươi, lưu nàng lại, như vậy chúng ta không hẹn gặp lại!"

Nói xong, ngân diện nam tử hình như đối với Phượng U Trần có chút kiêng dè, nhưng tuyệt không phải e ngại, xoay người lại lên ngựa, đương

https://thuviensach.vn

nhiên là bảo mã ngàn dặm của Tuyết Nhan , vung lên một roi, thật nhanh chay hướng nơi xa.

Hành vi như thế, khiến cho Tuyết Nhan đối với hắn hận đến cắn răng nghiến lợi.

Phượng U Trần đưa mắt nhìn bóng dáng của hắn một hồi lâu, trong mắt như có điều suy nghĩ, chợt ngoái đầu nhìn lại nhìn về phía Tuyết Nhan, cười nhạt nói: "Ngươi ra sao?"

Tuyết nhan thở phào nhẹ nhõm nói: "Còn có thể, chỉ là bị hắn điểm huyệt."

Phượng U Trần thấy nàng bị điểm huyệt đạo, chỉ là nơi giải huyệt cũng đang ở trước ngực cô gái, hắn trầm ngâm chốc lát, chợt giơ tay sát qua vú phải của nàng, thủ pháp rất nhanh, nét mặt mỉm cười, cũng không thấytrên mặt nhìn ra lúng túng chút nào, bất luận khi nào hắn cũng là gió nhẹ nước chảy, giống như cái gì cũng không để ý, cái gì cũng không lọt nổi mắt xanh của hắn.

"Đi thôi." Hắn đưa ra một tay hướng Tuyết Nhan.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 40: Giải Độc Cứu Người

Không khí trong núi tuyết băng hàn, Tuyết Nhan cắn chặt răng ngà, khóe miệng tái nhợt khẽ mím lại, trong mũi thở ra hơi thở màu trắng có thể thấy rõ.

Nàng tuy là trong lòng không phục, nhưng mỗi lần cảm thấy thực lực mình thì không chịu nổi, nội tâm mềm mại liền ít đi một phần.

Mà lòng của nàng càng lúc càng sắc bén, tựa như một cây bị kiếm mài giũa.

Chỉ là, nàng vốn tính đi tìm Phượng U Trần, không ngờ. . . . . Hai người thế nhưng lại ở chỗ này gặp nhau.

Giờ phút này, trên mặt Phượng U Trần mang theo nụ cười lười biếng tán mạn , môi mỏng hấp dẫn đẹp đẽ khẽ nâng lên, ở bên trong, ở bên trong nụ cười như ở trên không khoáng cánh đồng tuyết ,có vẻ hư vô mờ mịt, mắt phượng thanh diễm tuyệt xinh đẹp sâu không thấy đáy, ánh mắt vừa cao nhã lại dịu dàng, nhưng rất ít có người biết, người này trừ có vẻ mặt ưu nhã ra, cho dù là lúc giết người, trên mặt cũng sẽ treo nụ cười, tuyệt sẽ không toát ra bất kỳ lệ khí gì.

Vậy mà ánh mắt hắn nhìn Tuyết Nhan, hình như có thứ gì đó làm người ta không có lực che giấu nào xuyên phá.

https://thuviensach.vn

Một hồi lâu, hướng về phía nàng, chậm rãi đưa tay phải ra.

Nửa khắc Tuyết Nhan nhìn thẳng vào mắt Phượng U Trần, cũng không hề đưa tay cho hắn, người nàng nhẹ như yến, nhảy lên, thân thể đứng thẳng. Mặc dù trong lòng cảm kích hắn cứu nàng, nhưng, nàng tuyệt đối sẽ không dựa vào người khác, khẽ vuốt cằm, chỉ biểu đạt đối với hắn lòng biết ơn.

Nhìn cô gái tuyệt sắc trước mắt ăn mặc như gã sai vặt, Phượng U Trần khẽ nheo mắt lại, ánh mắt như có điều suy nghĩ, nhưng thấy, hắn cười như xuân gió, tay như cũ duỗi tại không trung.

Ngón tay thon dài mà xinh đẹp, trắng nõn như Ngọc, mang theo hơi thở mùi thuốc nhàn nhạt.

Tuyết Nhan không hiểu vì sao hắn còn đưa tay? Nhìu lông mày kẻ đen, không hiểu, nếu nói là phải . . . . . Bắt tay? Tuyệt đối không thể?

"Đồ đưa ta." Phượng U Trần từng chữ nói.

"Đồ. . . . . Thứ gì?" Tuyết Nhan trừng mắt nhìn, giả bộ hồ đồ.

"Hồi nãy ngươi từ trên người ngân diện Độc Ma trộm được đồ, đưa ta!" Phượng U Trần câu đôi môi, ưu nhã cười.

Tâm Tuyết Nhan không khỏi kinh ngạc, giờ phút này, hai người nhìn nhau, nàng khẽ nheo mắt lại, không ngờ nàng lanh tay lẹ mắt, lặng lẽ từ trên người ngân diện nam tử sờ tới gì đó, lại bị Phượng U Trần cho nhìn thấy, nếu hắn nhìn thấy rồi, vậy có phải nói rõ hắn đã sớm nhìn thấy bản thân và ngân diện Độc Ma giao thủ hay không? Mà hắn hắn là không liên quan tới vắt giò ngồi xem, ở nơi xa xa nào xem náo nhiệt, cho đến khi nàng bị bắt giữ, mới hiện thân.

Đến tột cùng hắn có quan hệ gì với ngân diện Độc Ma? Mà nàng trộm đồ đó đến tột cùng là vật gì?

https://thuviensach.vn

Lúc đó, độc dược của ngân diện nam tử thế tấn công mạnh mẽ như Vu Hổ, dưới cơn nóng giận, nàng sinh ý muốn phi lễ, từ trên người hắn trộm một vật.

Nàng tuy là học y, nhưng thủ pháp cực nhanh, lúc trước vì luyện thành châm pháp Thần Nông và châm pháp Khống Tâm, cũng ngoài ý muốn nắm giữ bản lãnh kẻ cắp .

Nếu vật này có thể dẫn chú ý của Phượng U Trần, hiển nhiên sẽ không tồi.

Giờ phút này, nam tử Tuyết Sơn Phái nằm trên đất một dần dần tỉnh lại, người này là thủ lĩnh của mọi người, nội lực vô cùng hùng hậu, nhưng mà kịch độc mang đến khổ sở làm hắn khổ sở không chịu nổi, nhìn hắn hướng Phượng U Trần và Tuyết Nhan, giãy giụa nói: "Cứu cứu ta ——"

Tuyết nhan nhanh trí khẽ động: "Nhị Sư Huynh, cứu người quan trọng hơn, những thứ khác trở về rồi hãy nói."

Phượng U Trần cũng không nhiều lời, ngoái đầu nhìn về phía tên nam tử kia, thản nhiên đi tới bên cạnh hắn, thay hắn bắt mạch, hồi lâu nói: "Trúng độc rất nặng, trên người ngươi có bao nhiêu bạc?"

"Ngươi hỏi bạc làm cái gì? Ngươi rốt cuộc có biện pháp nào hay không?" Đầu thủ lĩnh kia đầy là mồ hôi nói.

"Ta có thuốc giải, nhưng là mỗi viên một trăm lượng bạc." Phượng U Trần nhẹ nhàng cười, câu trả lời này khiến Tuyết Nhan có chút im lặng.

"Bạc ở trong vạt áo ta, còn dư để đi về. . . . . Ta đưa ngươi." Thủ lĩnh này cắn răng, khổ sở nói.

"Xin lỗi, tổng thể bản nhân không ký sổ!" Phượng U Trần ưu nhã đứng dậy, sửa lại váy một chút.

https://thuviensach.vn

"Đợi chút, ngọc bội trên người ta có giá trị 50 ngân lượng, ngươi cầm đi."

"Đồng ý."

Phượng U Trần cười nhạt, từ trên thân lấy ra một bình ngọc sứ trắng, đổ ra một viên hoàn thuốc, bắn vào trong miệng thủ lĩnh Tuyết Sơn Phái, chốc lát, người nọ khôi phục hơi sức, đứng dậy thiên ân vạn tạ đối với Phượng U Trần, thấy hành vi Phượng U Trần như thế, trong lòng Tuyết Nhan cảm giác trơ trẽn, nhưng nàng vẫn không hiểu, rõ ràng đã là Phú Khả Địch Quốc, vì sao một phân một hào cũng phải tính toán như vậy? Nhưng người này tính tình đạm bạc, vốn không phải tục nhân so đo tài vật danh lợi như vậy, làm như thế đến tột cùng là dụng ý gì?

Mặc dù tò mò trong lòng cảm giác sâu sắc, hết lần này đến lần khác nàng không thể hỏi.

Chỉ vì đây là bí mật củ Phượng U Trần, vả lại tuyệt sẽ không nói cho bất luận kẻ nào!

Giờ phút này, Tuyết Nhan rốt cuộc cảm nhận được chỗ tốt của đan dược, tựa như chất thuốc hiện đại , mang theo tùy thân, lo trước khỏi hoạ.

Dù sao, mặc dù thảo dược hiệu quả không tệ, nhưng lúc khẩn cấp, nhưng có thời gian sưu tập đầy đủ hết, khỏi lo lắng chất thuộc rang khô, nếu là thời gian trên đường trì hoãn, sợ là một cái mạng cứ ủ ê tiêu vong như vậy!

"Cái đó. . . . . Bọn họ làm thế nào?" Sauk hi dùng qua thuốc giải, thủ lĩnh này đã không còn đáng ngại, ánh mắt nhìn về phía chúng đệ tử Tuyết Sơn Phái chung quanh ngã xuống đất không dậy nổi, trong lòng thật là lo lắng.

https://thuviensach.vn

"Rất đơn giản, một người một trăm lượng bạc." con ngươi Phượng U Trần khẽ nheo lại, dung nhan trắng nõn mang theo nụ cười ưu nhã.

"Còn. . . . . Còn phải một trăm lượng nữa hả?"

"Sai rồi, chính xác là 1800 lượng." Tuyết nhan thấy hắn có chút hồ đồ, liền nhàn nhạt nhắc nhở hắn nói.

Thân thể lơ quơ, người nọ hít một hơi khí lạnh, hắn bán mạng cho Tuyết Sơn Phái tám năm, đã là thủ lĩnh của mọi người, một năm lương bổng chỉ là hai mươi lượng bạc, mà tất cả mọi người là có nhà có bỏ, có thê có tử, nếu bảo bọn họ giao ra một trăm lượng bạc, không thể nghi ngờ là muốn mạng của bọn hắn a! Hắn xoa môi, không còn hơi sức nói: "Cái đó có thể cho. . . . . thiếu được hay không?"

"A. . . . . ." khóe môi Phượng U Trần hơi phát một tiếng cười khẽ, bất kể là ai đều hiểu ý tứ của hắn.

"Đợi chút, ta có thể giúp các ngươi." Giờ phút này, Tuyết Nhan ngồi nghiêm chỉnh, lộ trên nét mặt không dễ dàng phát giác , mỉm cười thản nhiên, ngưng mắt nhìn thủ lĩnh, dĩ nhiên, nàng tự có dụng ý của nàng, lườm một cái Phượng U Trần, thấy hắn đang cười như không cười nhìn nàng.

"Ngươi. . . . . Ngươi có thể giúp ta?" Thủ lĩnh trợn to hai mắt, đáy mắt thoáng qua một tia lo lắng, thiếu niên này nhìn qua trẻ trung như vậy, đại khái không cao hơn mười sáu tuổi, có thể giúp hắn những thứ gì?

"Chỉ là ngươi phải đồng ý ta một điều kiện?"

"Điều kiện gì?" Thủ lĩnh theo bản năng hỏi.

"Cứu người quan trọng hơn, cứu xong rồi nói." Tuyết Nhan cười nhạt, nụ cười quỷ dị.

https://thuviensach.vn

Nói xong, Tuyết Nhan đã bước nhanh đi tới té xỉu trước mặt mọi người, đưa ra bàn tay trắng nõn thay bọn họ bắt mạch, phát hiện rất nhiều người trúng độc sau đó khiến tim đập nhanh, mạch tượng rối loạn.

Nhíu mày một cái, nàng lấy ra một thanh ngân châm, thật nhanh châm vào huyệt Thiên Trung, đâm vào tất cả huyệt tâm du. Sau đó nàng rót nội lực vào ngân châm, dẫn đường cho hơi thở trong người mọi người tuần hoàn, nhưng sương mù màu trắng thấy này đỉnh đầu của mọi người dâng lên sương mù màu trắng mông mênh , ước chừng thời gian có một nén nhang, mọi người lũ lượt liền tỉnh táo lại.

Tên thủ lĩnh kia không khỏi đối với Tuyết Nhan nhìn với cặp mắt khác xưa, không nhịn được hỏi nói: "Xin hỏi. . . . . Các hạ là phương nào danh y?"

Tuyết Nhan cười nói: "Ta chỉ là Dược Đồng Phượng công tử, hiểu sơ chút y thuật."

Nghe vậy, Phượng U Trần cười nhạt, không nói một lời.

Nhưng sắc mặt thủ lĩnh lại chợt biến đổi, thầm nghĩ nếu nàng vừa là Dược Đồng Phượng công tử , như vậy nhất định cũng là tiền xem bệnh không rẻ, vội ho khan một cái nói: "Các hạ nghĩ muốn thù lao gì? Nhưng phàm là chúng ta có, có thể chọn ra, chúng ta tuyệt sẽ không keo kiệt."

Tuyết Nhan cười, thầm nói các ngươi nghèo nàn chỉ còn lại nửa cái mạng, ta còn có thể cầm cái gì? Chỉ là, thật may là nàng nghe nói đến một ít chuyện ở quán rượu dưới chân núi, hôm nay nàng cũng vừa đúng có cái cơ hội thử một lần này, toại nói: "Ta nghe nói quặng sắt ở Tuyết Sơn Phái là đệ nhất thiên hạ với những cửa hàng binh khí khác, mà cấm vệ thủ lĩnh mỗi tháng cũng phải đi lĩnh vũ khí, rất quen thuộc với thợ thủ công cửa hàng ."

"Các hạ có lời gì xin nói thẳng." Nghe được cửa hàng vũ khí, tâm tư thủ lĩnh không khỏi nhạy cảm , âm thầm ngắt ám khí trong tay áo .

https://thuviensach.vn

"Là như vậy, ta hi vọng cửa hàng vũ khí có thể giúp ta chế tạo một ít đồ vật." vẻ mặt Tuyết nhan tựa như không chút để ý nói.

"Chế tạo cái gì?" giọng nói Thủ lĩnh cũng nghiêm nghị, mặc dù kì thạch ở Tuyết Sơn Phái rất nhiều, hơn nữa tay nghề của rèn sư cao siêu, nhưng mà tuyệt không thể luyện chế vũ khí cho người ngoài, đây là quy củ của Tuyết Sơn Phái .

"Yên tâm, ta chỉ là muốn rèn mấy cây ngân châm."

"Ngân châm?" Con mắt Thủ lĩnh nhíu lại, thầm nghĩ là cái đồ chơi gì lợi hại?

"Ngươi xem. . . . . Hồi nãy ta cứu người ngươi, ngân châm của ta dính độc, đã không thể dùng." hai tay Tuyết nhan xòe ra, bộ mặt ra vẻ thật là đáng tiếc.

"A, a, thì ra là rèn châm cứu dùng làm ngân châm, cái này đơn giản." Thủ lĩnh biết được cũng chỉ là nho nhỏ ngân châm, nhất thời an tâm, dù sao cõi đời này có ai dùng ngân châm làm vũ khí?

"Ta giống như nghe nói Hàn Băng ti ở Tuyết Sơn Phái rất là đặc biệt, luyện chế ngân châm thì có thể thêm vào Hàn Băng ti hay không? Như vậy càng bền bỉ hơn." giọng nói Tuyết Nhan có chút mừng rỡ, đột nhiên tựa như nhớ tới cái gì, dừng một chút, thở dài nói: "Ai da nha. . . . . Có phải là yêu cầu của ta có chút làm người khác khó chịu hay không ?"

"Không sao, Tuyết Sơn Phái tài đại khí thô (*), không quan tâm một chút xíu Hàn Băng ti."

(*) chỉ ý giàu có, có tài sản,khí phái bất phàm, dựa vào tài tài nhiều mà khí thế lăng nhiên

"Thật không?"

https://thuviensach.vn

"Thật, so với trân châu còn thật hơn, ha ha."

Thủ lĩnh lộ vẻ hào hiệp, quặng sắt Hàn Băng ti tốt nhất ở Tuyết Sơn Phái không quá mức, giá trị hơn cả hoàng kim, chỉ là, điểm vật liệu này, hắn tuyệt sẽ không keo kiệt, dù sao, tha phương mới cứu chữa đệ tử của hắn, có ân với hắn, còn thay bọn họ tiết kiệm một số lớn bạc, cho nên hắn nhất định sẽ dùng vật liệu tốt nhất chế tạo ngân châm cho nàng, huống chi mảnh ngân châm kia như lông trâu, không hao bao nhiêu Hàn Băng ti.

Chỉ là, sớm biết y thuật nàng tốt như vậy, hắn tội gì hỏi Phượng U Trần đòi viên đan dược kia, một trăm lượng bạc a! Đau lòng a!

Giờ phút này, trong lòng Tuyết Nhan âm thầm mừng như điên, ôm quyền nói: "Làm phiền!"

Thủ lĩnh vội chắp tay: "không dám, không dám!"

Tuyết Nhan mím môi cười một tiếng, trên mặt nở rộ thần thái động nhân, cái gọi là công dục thiện kỳ sự (*), người đời cũng không biết, nếu phải có chất tơ Hàn Băng chế thành ngân châm, không khác gì bản lĩnh bất bại, ngàn châm cùng bắn, vạn châm bay múa, biến đổi thất thường, thu vào bắn ra tự nhiên, nếu gặp lại ngân diện Độc Ma, nàng tuyệt không để cho hắn mới có cơ hội điểm huyệt.

(*)Muốn làm việc minh chánh ,trước phải có quyết tâm mạnh

Nghĩ đến có thể thu được vũ khí tha thiết ước mơ, trong mắt Tuyết Nhan không khỏi thoáng hiện sáng rỡ khó có thể che giấu.

Trong gió mát, Phượng U Trần đang thăm thẳm ngưng mắt nhìn Tuyết Nhan, màu con mắt nặng nề, trong suốt làm người ta nhìn không thấu .

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 41: Cấm Địa Tuyết Sơn

Mới vào Tuyết Sơn, chợt ra phòng, nhưng vào trong, chim bay mai nở.

Tất cả mọi người của Tuyết Sơn Phái cho là "thiếu niên" mà Phượng U Trần mang tới tuyệt không phải đơn giản chỉ là dược đồng, có lẽ là luyến đồng làm ấm giường mới phải, mà chưởng môn của bọn họ vì dựa dẫm vào người có quyền thế, đặc biệt để Tiết đại tiểu thư và Tiết nhị tiểu thư tới thân thiết với Phượng công tử, mỗi ngày hỏi han ân cần, bưng trà đưa nước, chỉ còn thiếu tắm rửa thay quần áo, ấm giường thị tẩm, thật có thể nói là là dùng hết tâm cơ.

Chưởng môn nói cho oai rằng:

"Đồng tính cũng là nam nhân, Long Dương cũng phải lấy vợ sinh con."

Thậm chí còn so sánh hai nữ nhi với Nga Hoàng và Nữ Anh, muốn hai nữ bọn họ chung một chồng.

Nếu là Phượng U Trần kết thân với Tuyết Sơn Phái, luyện chế đan dược ngay tại chỗ lấy vật liệu, xây một chỗ đan trạch khác ở Tuyết Sơn Phái, như vậy Tuyết Sơn Phái cũng có thể biến thành ông cháu tài đại khí thô (*) rồi !

(*) chỉ ý giàu có, có tài sản,khí phái bất phàm, dựa vào tài tài nhiều mà khí thế lăng nhiên

https://thuviensach.vn

Nào có thể đoán được, chuyện cũng không như tâm ý của hắn, sự thật nói rõ, đoạn tụ chính là đoạn tụ, chỉ yêu hoa cúc, sẽ không lưu luyến bụi hoa muôn hồng nghìn tía, mà khẩu vị của Phượng U Trần lại thiên về mỹ thiếu niên trẻ trung, chẳng quan tâm đến hai vị mỹ nhân nhu tình như nước, vì vậy, cuối cùng, mưu kế của Chưởng môn Tuyết Sơn Phái không thể không lấy thất bại làm chấm dứt.

Dĩ nhiên cũng không ai biết tên dược đồng nho nhỏ kia chính là một thiếu nữ tuổi thanh xuân, cũng là tấm gỗ cho lần lên đường này của Phượng U Trần.

Mấy ngày nay, Phượng U Trần bế quan trong phòng luyện chế đan dược, Tuyết Nhan là người hầu của hắn, ăn uống cuộc sống thường ngày cũng do nàng phụ trách chăm sóc.

Nhưng mà, làm Tuyết Nhan phác giác cảm thấy kỳ quái chính là, trong phòng rõ ràng không có lò luyện đan, Phượng U Trần đến tột cùng là lấy cái gì để luyện chế đan dược?

Khi nàng đưa thức ăn vào trong nhà, toàn bộ đan dược đã luyện xong, đặt trên bàn, mà gia cụ trong phòng được đặt chỉnh tề, không có bất kỳ khác thường nào, nàng tò mò nhìn về phía Phượng U Trần, lại thấy bên môi hắn tươi cười, mơ hồ hàm chứa một tia thần bí.

Hôm sau, Tuyết Nhan mang theo bản đồ của phụ thân, một mình đi ra ngoài.

Tuyết Sơn liên miên, sương trắng giăng giăng.

Một mảnh rừng mai diễm lệ đang trong thời kì sinh trưởng.

Tuyết trắng đọng lại khắp nơi lẫn màu đỏ hồng thấp thoáng lóe lên, chiếu rọi lẫn nhau.

https://thuviensach.vn

Nghe nói, chung quanh Tuyết Sơn Phái chẳng những thảo dược phong phú, mà còn có rất nhiều quặng sắt hiếm hoi, dùng để chế đồ phòng ngự và vũ khí cũng là hạng nhất, nghe nói, quốc quân Xuất Vân Quốc đã từng yêu cầu Tuyết Sơn Phái hàng năm phải nộp lên 50 xe quặng sắc cho triều đình, dùng điều đó để đổi lấy địa vị ổn định hôm nay, nếu không sẽ bị môn phái khác thay thế.

Cho nên nói, Tuyết Sơn Phái đã là một phần tử của triều đình , cũng là nô tài và tay sai của triều đình .

Tuyết Nhan hít một hơi thật sâu, phóng tầm mắt nhìn, thấy giữa núi nhấp nhô vô số đài khói lửa, cấm vệ sâm nghiêm.

Mười dặm một tốp, năm dặm một trạm canh gác.

Xem ra muốn đi vào Tuyết Sơn Phái cũng không phải chuyện dễ, nếu không phải hôm qua Ngân Diện Độc Ma và Tuyết Sơn Phái xảy ra xung đột, sợ rằng lúc nàng vào núi sẽ phải nhận kiểm tra nghiêm ngặt.

Cảnh sắc nơi đây đẹp thì đẹp thật, đáng tiếc chỉ có thể vào ánh mắt của vương tôn quyền quý, vĩnh viễn không thể là nơi cho dân chúng thưởng thức.

Nhìn địa hình chung quanh một chút, nàng lấy bút ký của phụ thân từ trong bao quần áo ra, mở ra một tấm bản đồ khá mơ hồ.

So sánh một phen, tính toán một chút, cách nơi này là dãy núi thứ sáu, là chỗ sâu nhất, thảo dược giải độc vẫn sinh trưởng ở nơi đó, mà bây giờ thảo dược đã vào thời kỳ trưởng thành, độc Mai Lan Hương trong cơ thể nàng cũng có thể được giải trừ, nghĩ tới đây trong lòng Tuyết Nhan liền vô cùng mừng rỡ, loại độc này bị giải trừ xong, nàng là có thể giống như người bình thường, không còn có cố kỵ.

https://thuviensach.vn

Thu hồi bản đồ, nàng sải bước đi về phía trước đi, nào biết nàng mới vừa đi về phía trước hai trăm bước, liền bị cấm vệ áo xám chung quanh pháo đài ngăn lại.

“Người tới là ai? Có thủ lệnh hay không?”

“Thủ lệnh… Thủ lệnh gì?”

Vẻ mặt Tuyết Nhan hơi ngẩn ra.

“Giỏi lắm! Không có thủ lệnh, ngươi biết kết quả của việc tự mình xông loạn ở Tuyết Sơn Phái không?”

Người cầm đầu hung thần ác sát nhìn nàng chằm chằm, như muốn trói nàng lại để tra hỏi.

“Đợi chút, vị… Vị đại ca này, không đúng, đại hiệp, ta… Ta là dược đồng, là ra ngoài… Ra ngoài hái thuốc.”

Vì không muốn phiền toái, Tuyết Nhan hơi suy nghĩ, lập tức giả trang ra một bộ dáng gã sai vặt run như cầy sấy, lắp ba lắp bắp, cũng không biết là có phải làm dược đồng lâu quá hay không, hôm nay Tuyết Nhan giả vờ rất là thuận buồm xuôi gió.

“Ngươi là dược đồng? Ai có thể chứng minh?”

“Lão đại, ta đã gặp nàng, thật sự của nàng là dược đồng của Phượng công tử.”

Một người khúm núm tiến lên, mà hắn chính là người trúng độc ngày hôm trước.

“Thì ra là các hạ là dược đồng của Phượng U Trần.”

Người cầm đầu lập tức khách khí rất nhiều:

https://thuviensach.vn

“Chỉ là, phía trước là cấm địa của Tuyết Sơn Phái, bất luận kẻ nào cũng không được đi vào .”

Cấm địa? Tuyết Nhan ngớ ngẩn, thầm nghĩ chỗ đó ở trên bản đồ chỉ có sơn động hồ nước, cũng không có viết là cấm địa gì cả, xem ra năm đó khi phụ thân đến, Tuyết Sơn Phái chỉ là một môn phái không có danh tiếng gì, chung quanh Tuyết Sơn mặc cho người tùy ý đặt chân tới, bất luận thợ săn, văn nhân, người ẩn cư cũng đã tới nơi đây, nào biết qua vài chục năm, thế nhưng biến thành cấm địa của Tuyết Sơn Phái .

Tuyết Nhan là nhân vật gì, rất nhanh liền có thể đoán ra ẩn tình trong đó, hôm nay, trong cấm địa Tuyết Sơn Phái , nhất định cất dấu bí mật gì đó không muốn người biết.

Chỉ là, điều bí mật này tạm thời không có liên quan tới nàng.

Vì để sớm ngày tìm được thảo dược giải độc, Tuyết Nhan tính toán xong việc ban đêm len lén lẻn vào cấm địa.

“Vị đại hiệp này, lúc ta hái thuốc không cẩn thận lạc đường, đi từ nơi này... Phải trở về thế nào?”

Đôi mắt lấp lánh , Tuyết Nhan giả bộ bộ dáng mê võng, ánh mắt cũng đang quét nhìn chung quanh, chờ mong có thể tìm kiếm một chỗ phòng thủ yếu, lúc này, da thịt nàng trắng như tuyết cùng băng tuyết thấp thoáng, trắng như mây, hoa văn trang sức rất mỹ lệ, nhìn qua phong tình kiều mỵ vô hạn, thật sự là có tư thế của băng tuyết, như ngàn dặm tuyết đầu mùa, như mây bay giữa trời.

Trong lòng mọi người không khỏi áy náy vừa động, thầm than gã sai vặt này quả nhiên vẻ thùy mị bất phàm, khó trách Phượng U Trần công tử này không thương hai vị Tiết gia tiểu thư, lại cố tình yêu thích nam sắc!

https://thuviensach.vn

Khụ! Nếu là đổi lại bọn họ, sợ cũng không thể không bị tuyệt sắc bực này hấp dẫn a!

Hiện nay ở Xuất Vân Quốc đang thịnh hành nam phong, thích nam nhân cũng tuyệt không phải cái chuyện tình gì tổn hại người nghe, thậm chí có mấy đạo ánh mắt đắm đuối rơi tới trên mặt Tuyết Nhan, làm trong lòng nàng không khỏi sinh ra chán ghét.

“Tiểu huynh đệ, ngươi vòng qua phía sau ngọn núi kia, gặp một lối rẽ đi được, chính là đại bản doanh Tuyết Sơn Phái đó.”

Thủ lĩnh đó lúc này mới trả lời nàng.

“Đa tạ mấy vị đại hiệp.”

Tuyết nhan đè nén không vui trong lòng, khách sáo mấy câu.

“Đừng khách khí, nhớ bảo Phượng công tử đừng quên chữa trị bệnh của Đại công tử nhà ta, còn có nói tốt mấy câu… cung cấp thêm chút đan dược tốt cho Tuyết Sơn Phái là được rồi .”

“Nhất định, nhất định.”

Tuyết Nhan ứng thừa trong miệng, trong lòng đối với lời nói của hắn không có nửa phần hứng thú.

Tuyết Nhan thừa lúc ánh mắt mọi người đang si ngốc mê mẩn, nhanh nhẹn xoay người, trong nháy mắt, không có bất kỳ cấm vệ nào lưu ý đến, một đạo bóng dáng hoa lệ mà phiêu dật trong nháy mắt xuất hiện tại trong điểm mù của mọi người, mặt nạ màu bạc hào quang loá mắt lấp lóe quỷ dị mà diễm lệ, hắn dừng lại bước chân, thân pháp vô cùng nhẹ nhàng uyển chuyển, tự nhiên sảng khoái, quần áo hoa mỹ đang phiêu động trong gió.

https://thuviensach.vn

Tựa như một cánh cò trắng đang giương cánh bay cao, cánh chim vút không, hòa trong tuyết tuyệt đẹp như một luồng ánh sáng nở rộ.

Mà trong lúc thần không biết quỷ không hay, bay vào trong cấm địa sương mù dày đặc.

Tuyết nhan nhìn tới bóng dáng tao nhã xinh đẹp đó, trong mắt hiện lên một đạo hàn ý.

Không nghĩ tới, mục tiêu của hắn cũng ở cấm địa.

Lúc này, vốn nàng có thể báo cho chúng cấm vệ biết có người xâm nhập vào cấm địa, thế nhưng Ngân Diện Độc Ma có thể là nhân vật nguy hiểm bài danh huyền thủ trên bảng truy nã, tất sẽ khiến khủng hoảng, động cỏ đánh rắn, từ nay về sau phòng vệ cấm địa của phái Tuyết Sơn sẽ như tường đồng vách sắt, đối với chính nàng không có nửa phần lợi lộc

Chỉ là, mục đích Ngân Diện Độc Ma tiến vào cấm địa đến tột cùng là cái gì? Chẳng lẽ mục đích cũng giống như nàng? Tìm kiếm đệ nhất kỳ hoa giải độc trên thế gian này?

Tuyết Nhan càng nghĩ càng buồn bực, bất luận như thế nào, tối nay nàng đều phải lẻn vào cấm địa, nếu không đêm dài lắm mộng.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 42: Quả Nhân Có Tật

Đêm nhanh đã khuya, trăng lặn treo ở chân trời.

Đám mây ‘nửa chận nửa che’, thỉnh thoảng cảm thấy mông lung, thỉnh thoảng nhìn như thăm thẳm.

Một bóng người màu đen, phong thái nhanh như làn gió, mũi tên rời cung, xuyên thấu tấm màn đêm khuya màu đen tối tăm. Bóng cây cối ngay trước mắt đung đưa, trong quang đãng chợt vang lên tiếng gió kỳ quái, bóng người tốc độ nhanh, Đạp Tuyết Vô Ngân (đạp tuyết không để lại dấu), mà những chỗ nàng chỗ đi qua, cũng chỉ có thể nhìn thấy một màu đen, tàn ảnh chợt lóe lên.

"Hồi nãy không phải là có cái gì chạy qua chứ?" tiếng gió liệt vũ, đưa tới hoài nghi và chú ý cho cấm vệ chung quanh.

"Chẳng có cái gì cả, là ngươi hoa mắt chứ?"

"Ta không có hoa mắt, hồi nãy mới thấy một đoàn đồ đen thùi lùi từ không trung bay qua."

"Đó là quạ đen, mấy ngày nay quạ đen đặc biệt nhiều! Ngươi không biết phải không?"

"Thật sự là quạ đen?" Người nọ có chút không tin.

https://thuviensach.vn

"Nhất định là quạ đen." Tên còn lại xét đoán nói.

"Quạ đen! Được rồi!" Người nọ nhún vai một cái, cười cười không sao cả, bất luận người nào xông vào cấm địa, cũng sẽ chết, tội gì bắt hắn phí sức tới đấy?

Bóng người cũng không dừng lại, chạy thẳng tới phía sau núi, phía sau núi tĩnh lặng tựa như thường ngày, cấm địa bị rừng tùng hải vây lượn, trong rừng cây là địa phương phòng thủ khá yếu.

Bóng đen cước trình cực nhanh, từ rừng cây đi tới vách núi đá bên cạnh, trong khi đi vội, giật giật ngón tay, tơ tuyết trắng dai bền từ đầu ngón tay thoáng hiện, mười mấy miếng ngân xuất hiện, nhanh chóng đâm vào trên vách đá, Hàn Băng ti ở trên cổ tay nàng, thật giống như dây thừng leo núi , nàng thuận theo sợi tơ trèo lên.

Sau khi trèo xuống, Tuyết Nhan thở phào nhẹ nhõm, lộ ra nụ cười thoải mái .

Nàng cố gắng nhớ lại vị trí bản đồ , tìm đúng phương vị, rốt cuộc thấy một chỗ sơn động ẩn náu.

Mà hoa giải độc ở trong nơi sơn động này!

Phụ thân đợi hoa giải độc mười sáu năm, rốt cuộc trông được rồi, rốt cuộc đã đến!

Ôm tâm tình kích động mà thấp thỏm, đầu óc Tuyết Nhan cũng hết sức tỉnh táo và thanh tỉnh, nàng từ từ đi tới cưa sơn động, đi cực kỳ cẩn thận thận trọng.

Mới vừa đi mấy bước, chợt nghe"Khanh" một tiếng, lòng bàn chân truyền đến cảm giác khác khác, có lẽ là xúc động đến cơ quan gì đó.

https://thuviensach.vn

Chợt, bốn phía đung đưa, chung quanh phát ra âm thanh kỳ quái.

Sắc mặc Tuyết Nhan biến đổi, lập tức thân chợt lui!

Trong đống tuyết chợt nhảy lên cự ảnh màu đen, giống như rắn độc ngẩng đầu lên, lúc thân hình Tuyết Nhan ở trong không trung, ngoái đầu nhìn lại, nhưng thấy trong đống tuyết nổi ra thân cành gỗ thông khổng lồ, nhô lên, trực tiếp hướng địa phương cơ quan hồi nãy xúc động đánh tới, ầm ầm rơi xuống đất, bông tuyết chợt nổi lên đầy trời, trong tai tràn đầy tiếng ào ào, một sóng chưa yên, sóng sau đã tới, những thứ kia núp ở trong đống tuyết , mặt cơ quan đụng tới xúc động, chung quanh lóe ra hào quang màu xanh u ám, nổ bắn ra, tràn đầy trời đất!

Trên một trăm, thậm chí ám khí nhiều hơn hướng nàng đánh tới.

Không còn kịp nữa suy tư, nâng lên đôi tay, đầu ngón tay Tuyết Nhan cũng bắn ra trăm đạo ánh lạnh, "Đinh đinh đương đương" đánh rơi tất cả ám khí, trên không rơi, bàn tay trắng nõn giương lên, ánh lạnh lần nữa chợt lóe, trăm viên ngân châm lại trở về trong tay áo nàng, ngân châm thêm Hàn Băng ti này, quả nhiên không thể so sánh nổi.

Tuyết nhan nhìn trước người thay đổi trận pháp, hít một hơi lãnh khí, cắn răng, không ngờ cơ quan thật không ngờ rất tuyệt vời!

Không dừng lại lâu, Tuyết Nhan tung người phóng qua mắt trận, thật nhanh hướng đi tới bên trong động.

Đêm tối lờ mờ ở bên trong, trần sơn động có ánh trăng xuyên suốt đi vào, rơi thẳng vào trên thạch bích, Tuyết Nhan nhìn chăm chú nhìn lên, nơi hoa giải độc đó thế nhưng —— biến mất không thấy gì nữa!

Tâm Tuyết Nhan tựa như gai châm, trong giây lát đó trong đầu trống rỗng, hoa giải độc đâu?

https://thuviensach.vn

Tại sao lại xảy ra cái loại sự tình này?

Nàng hô hấp thật sâu, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, nỗ lực điều hòa hơi thở của mình, trái tim càng ngày càng gấp, càng ngày càng vô lực, hô hấp không yên, nhịp tim dần dần chậm, như Thạch Ngưu nặng rơi, chìm sâu không thấy đáy vực sâu. Thầm nghĩ chẳng lẽ là phụ thân nghĩ sai rồi? Hoặc là bản đồ sai lầm? Lúc này, Tuyết Nhan giữ vững linh đài trấn tĩnh, biết rõ cả đời phụ thân nghiêm cẩn, tuyệt không phạm sai lầm, cho nên. . . . . Tất nhiên hoa giải độc chắc chắn sẽ xảy ra ngoài ý muốn.

Cực độ thất vọng, ánh mắt Tuyết Nhan hơi nghiêng, chợt thấy một đôi chân sau động nham.

Xem ra là một người nằm ở nơi đó, lại không biết sống hay chết? Không kịp suy nghĩ nhiều, Tuyết Nhan vội vàng lấy ra hộp quẹt trong ngực, đốt, thầm nghĩ nếu trong sơn động này có người, như vậy hắn nhất định biết chút ít đầu mối gì.

Đi tới bên cạnh người nọ, nàng nheo mắt lại, thấy áo lông cáo trắng như tuyết, mặt nạ màu bạc hạ khó cản ánh mắt ưu mị, cằm tinh sảo, tóc dài như mực rủ xuống đầy đất, Tuyết Nhan nhíu mày, không nghĩ đến người này chính là ngân diện Độc Ma.

Người này thật đúng là âm hồn bất tán!

Giờ phút này, sắc mặt ngân diện Độc Ma trắng bệch, da thịt hiện đầy mịn mồ hôi, tựa như một con ấu thú bị thương, cả người sinh ra hơi thở chớ người đến cần, hắn vốn tưởng rằng trong sơn động rất an toàn, không có bất kỳ người nào sẽ phát hiện tung tích của hắn, nào biết có người lại sẽ xông vào, hắn mở mắt, tròng mắt đen đốt sáng, đã hiện lên một tia sát ý, nhưng liếc mắt sau khi thấy Tuyết Nhan, đôi môi cong lên đường cung duyên dáng, tựa như độc dược mị hoặc, lạnh nhạt nói: "Là ngươi?"

Tuyết Nhan lạnh lùng nhìn hắn nói: "Ngươi sao ở chỗ này?"

https://thuviensach.vn

Nam tử tán đạm cười, giọng nói lười biếng nói: "Ngươi có thể ở chỗ này, ta sao không thể ở chỗ này?"

Tuyết Nhan nhíu mày, nói tiếp: "Ta hỏi ngươi. . . . . hoa giải độc ở đâu?"

"Thì ra là. . . . . Vậy ngươi cũng ở đây tìm hoa giải độc?" Hắn cười nhạt, đáy mắt xẹt qua một chút u quang.

"Dĩ nhiên." Tuyết Nhan nghe được hắn nói chữ "Vậy", trong lòng đã sáng tỏ.

"Đáng tiếc, ngươi tới chậm một bước!" ánh mắt Ngân diện Độc Ma chợt lóe, thật giống như án sao đêm tối, nụ cười xinh đẹp diễm lệ như anh túc tràn ra, quỷ dị mê người, áo ướt đẫm dán chặt trên người của hắn, trong không khí bất tri bất giác tản mát ra kịch độc trong cơ thể hắn, vô sắc vô vị, đang từ từ hướng xâm lược bốn phía, dần dần tràn ngập ở bên trong sơn động.

"Có ý tứ gì?" Tuyết Nhan cũng không phát hiện trong cơ thể đang bị độc tính ăn mòn.

"Ý của ta là, bây giờ hoa giải độc trong cơ thể ta. . . . . Đang thay ta giải độc, cho nên nói. . . . . Ngươi tới đã muộn!"

Biết được hoa giải độc đã bị người này nhanh chân đến trước, con ngươi Tuyết Nhan co rụt lại, tức giận như núi lửa bộc phát, mãnh liệt mà đến, tức còn chưa thuận, chợt cảm thấy khí huyết nghịch lưu, trong mũi nóng lên, chất lỏng màu đỏ chảy ra, nàng vội vã ổn định tâm thần, thay mình bắt mạch, phát giác mai lan hương trong cơ thể sôi trào mãnh liệt lên, như sóng lớn lăn lộn, trong lòng không khỏi sợ hãi.

Suy nghĩ Nguyên Dương rõ ràng của Duẫn Ngọc đã đem độc tính ổn định, tại sao lại phát tác. . . . . Chẳng lẽ sẽ là. . . . . Nàng giờ phút này đã

https://thuviensach.vn

không có kiên nhẫn, đưa tay điểm huyệt đạo nam tử, một phen nhàu áo của hắn, trợn mắt nhìn hắn nói: "Ngươi đối với ta dùng độc?"

"Ta còn tự lo không xong!" Ngân diện Độc Ma nhếch lên đôi môi, không nhúc nhích nhìn nàng.

Thì ra là ngân diện Độc Ma trời sanh thai thể mang độc, khác hắn với người thường, hôm nay hoa giải độc này đang hóa giải độc tố trong cơ thể của hắn, dư độc một cách tự nhiên theo mồ hôi tràn ra bên ngoài cơ thể, hết lần này đến lần khác, lúc này Tuyết Nhan xông động tới, giữa hô hấp hút vào dư độc, vô ý dẫn phát tác độc tính mai lan hương, mà Tuyết Nhan biết rõ hậu quả mai lan hương phát tác, cắn chặt môi, vội ở trên người châm mấy chỗ đại huyệt, miễn cưỡng ngăn cản độc tính lan tràn.

Nhưng hành động lần này chỉ có thể duy trì thời gian một nén nhang, kế tiếp. . . . . Nàng. . . . . Làm thế nào?

Thấy thiếu niên ở trước mắt gò má đỏ lừng, ngân diện nam tử thầm nghĩ độc tính của hắn tuyệt sẽ không đưa tới loại phản ứng này, trong lòng thầm cảm thấy kỳ quặc.

Nhưng mà, xu thế độc tính mai lan hương phát tác càng ngày càng liệt, nếu là không có hoa giải độc, nàng chỉ phải nhanh chóng dùng Nguyên Dương nam nhân tới ức chế độc tính mới được, ngẫm đến đây, Tuyết Nhan cắn răng nghiến lợi hỏi "Ta hỏi ngươi, hoa giải độc này có còn thừa lại hay không?"

Đôi môi Ngân diện Độc Ma khẽ nhếch lên, hài hước nhìn nàng, không cần nói cũng biết.

Giờ phút này nam tử tuy là suy nhược, nhưng nói: "Nếu muốn giải độc, thì tới cầu xin ta."

https://thuviensach.vn

Hắn cũng không biết Tuyết Nhan bị trúng độc mai lan hương, chỉ cho là nàng chỉ trúng kịch độc trong cơ thể hắn.

Tuyết Nhan không khỏi nheo lại mắt phượng, nhẹ nhàng thở hổn hển, ý định khổ sở trong lòng hắn đan vào, mặt mũi dâng lên dao động phức tạp, khổ khổ giãy giụa. . . . . Độc tính Mai lan hương vốn là một mị độc mạnh, quang cảnh chỉ là một nháy mắt, nàng đã bị lửa dục triền thân, đồng thời cũng quyết định làm ra cái cuộc đời gian nan nhất, nàng cần Nguyên Dương của nam nhân trước mắt tới khống chế độc tính, dù sao, nàng thù lớn chưa trả, vả lại độc sắp phát, tình thế bất đắc dĩ.

Vì vậy, nàng cắn răng nói: "Rất tốt, chỉ mong sẽ không hối hận."

Rồi sau đó, nàng dùng âm thanh khàn khàn mà khêu gợi, bổ sung một câu: "Nếu không phải ngươi còn hữu dụng, ta nhất định trước phải giết chết ngươi rồi ."

Nghe vậy, mắt trong veo của nam tử híp lại.

Chợt, Tuyết Nhan dập tắt hộp quẹt, bốn phía lâm vào một vùng tăm tối.

Tách ra hai chân, Tuyết Nhan giạng chân ở trên người của hắn, trong bóng tối không thấy được vẻ mặt của hắn, lại nghe được hắn hít một hơi lãnh khí: "Ngươi làm cái gì?"

Hắn vừa dứt lời liền bị Tuyết Nhan cho điểm á huyệt.

" Phương pháp khiến một người câm miệng có rất nhiều, đây cũng là một loại đơn giản nhất." Âm thanh của nàng run rẩy mà thở khẽ, thật giống như bươm bướm mê ly giương cánh .

Ngân diện nam tử nhíu mày, thầm nghĩ tiểu tử này quả nhiên mang thù.

https://thuviensach.vn

Chợt, nam tử cảm thấy trước ngực chợt lạnh, áo lại bị nàng cởi ra, trong mắt nhất thời thoáng qua vẻ kinh ngạc.

Mặc dù Tuyết Nhan vốn không muốn cởi ra áo của hắn, nhưng chạm được da thịt nhẵn nhụi mà bóng láng của hắn, trong lòng tựa như bị đầu độc, mặc dù mắt không thể thấy vật, nhưng xúc cảm mỹ diệu lại đếnvô cùng mãnh liệt, mà cả người nàng nóng ran, thân thể nam tử kia thật giống như có thể giải đi nhiệt lực trong cơ thể.

Mà nàng ngồi ở trên người hắn, không nhịn được nâng lên mặt của hắn, hướng tới cằm dưới của hắn hôn lên.

Vậy mà, nàng lại tránh ra bờ môi của hắn, hôm nay chỉ có Duẫn Ngọc hôn qua môi của nàng, mà trong lòng nàng trừ Duẫn Ngọc, cũng không muốn hôn bất kỳ đôi môi nam tử nào.

Vì vậy, nàng cởi ra áo của hắn, hôn hướng tới cổ hắn, xương quai xanh, lồng ngực. . . . . Mà thân thể của hắn như thanh tuyền mát lạnh.

Trong nội tâm nam tử run lên, thân thể trở nên cứng ngắc vô cùng.

Dù sao, bất kỳ một nam tử bình thường nào đều không thể ngồi nhìn loại chuyện như vậy xảy ra, cảm thấy hai tay thiếu niên đang rục rịch động dục , mà hắn thân là nam nhân, có thể nào làm ra loại sự tình bẩn thỉu này? Ngân diện nam tử cắn răng, chợt nhớ tới Phượng U Trần, nghe nói, thiếu niên trước mắt là Phượng U Trần Dược Đồng, chẳng lẽ gần đỏ thì đỏ, gần mực thì đen, chẳng lẽ thiếu niên này cũng không hơn không kém Long Dương Quân?

Đột nhiên, sát khí lạnh lẽo từ trên người ngân diện nam tử bắt đầu lan tràn, mang theo khí thế cường đại không có gì sánh kịp, ánh mắt của hắn sắc bén, con ngươi hẹp dài mang theo bóng tối, cảm xúc khát máu, không khỏi làm cả người Tuyết Nhan run lên.

https://thuviensach.vn

Giờ phút này, đỉnh đầu ánh trăng dần dần trong sáng, ánh sáng nhu hòa trút xuống, ánh trăng ở sơn động nghiêng nhuận , mang theo một tia sắc thái kiều diễm .

Mà hai người trong bóng tối cũng chầm chậm có thể thấy rõ ràng đối phương.

Độc tính bên trong thân thể Tuyết Nhan đã từ từ xâm nhập, đan điền nóng rực ở trong người du thoán, hai má nàng đỏ lừng, cả người nóng ran, thật giống như tại trong nước sôi lửa bỏng, đưa tay cởi ra áo ngoài của mình, gở cái mũ xuống, mái tóc như nước chảy xõa xuống, con ngươi ánh sáng lung linh, xinh đẹp không gì sánh được.

Ngân diện nam tử chợt giật mình ,trên người cũng không phải một người thiếu niên, mà là một thiếu nữ phong thái tuyệt diễm thanh lệ, tuy rằng là như thế, ánh mắt của hắn như cũ lạnh lùng nhìn chằm chằm nàng.

Nhưng bất luận nàng Mỹ Lệ như thế nào, cũng là nữ sắc ma làm người ta giận sôi.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 43: Ăn Trước Giết Sau

Lúc này Tuyết Nhan, đẹp rung động lòng người.

Da trắng nõn nà, thiên kiều bá mị, khiến mưa sợ mây thẹn, tình ý xinh đẹp.

Mang theo vẻ ngây thơ của thiếu nữ, với muôn vàn nhu tình, vạn chủng quyến rũ của nữ nhân, bất kỳ nam tử đều sẽ bị cô gái yêu mị như vậy quyến rũ hồn phách.

Nhưng nam tử yêu dị sau mặt nạ nhìn không ra bất kỳ biểu tình gì, chỉ có thể cảm nhận được ánh mắt hắn lạnh lẽo, lạnh lùng như vậy, giống như bất luận gặp phải chuyện gì cũng có thể coi nặng như nhẹ, cũng có thể không gợn sóng sợ hãi, mà nam tử như vậy, nhất định là mặt băng Thái Sơn không đổi sắc!

Nhưng thiếu nữ mị nhãn như tơ, nheo lại mắt phượng, đưa tay cởi ra quần lót của hắn, phủ hướng tới hắn . . . . . Lần này cử động rốt cuộc phá vỡ tỉnh táo của hắn, nam tử không khỏi hít một hơi lãnh khí, thầm nghĩ nàng lại gan lớn như vậy May mắn, hắn mới vừa ép đi độc tính từ trong cơ thể, thân thể vô cùng hư thoát, nơi đó cúi xuống mềm mại, không chút tinh thần, chỉ thấy nàng lấy từ trong ngực ra mấy cây ngân châm, không biết định làm cái gì?

https://thuviensach.vn

Ngân châm kia hai ngày trước hắn đã biết, nhưng luôn cảm thấy rất khác lạ.

Hắn ngưng mắt nhìn ánh mắt nàng, thấy trong mắt nàng là lửa dục sôi trào, hết sức quỷ dị.

Chợt, thiếu nữ ra tay như điện , dùng ngân châm đâm vào huyệt vị thứ năm trong bụng hắn, nhiệt bụng nam tử như suối tuôn, nháy mắt nhất trụ kình thiên(*).

(*) một cột chống trời

Hướng về phía cô gái to gan hoang đường như thế, nam tử cảm thấy một loại tức giận không nói ra được.

Nghĩ đến hắn tung hoành giang hồ nhiều năm, trong cơ thể còn có kịch độc, người đời cũng đối với hắn tránh không kịp, ai dám đến gần hắn như thế, thậm chí dám can đảm đối đãi nơi xx của hắn như thế, thực sự muốn cũng không dám nghĩ!

Lần này hắn một mình xông lên Tuyết Sơn Phái, vì chính là lấy được kỳ hoa giải độc trăm năm, thay đổi thân thể độc của mình.

Nào biết đang giai đoạn hắn giải độc không hề phòng bị, thế nhưng lại bị nữ nhân áp đảo trên người, muốn làm gì thì làm!

Làm trong nội tâm của hắn cực độ tức giận, đồng thời cảm thấy không hiểu, không khỏi thâm trầm nhìn nàng, ánh mắt thâm thúy, suy đoán ý đồ của nàng, nếu nói là loại chuyện như vậy. . . . . Dù sao đều là nữ nhân thua thiệt, mà hắn mang theo mặt nạ, nàng chưa từng thấy hình dáng của hắn, tất nhiên sẽ không bởi vì bị dung mạo của hắn mà khuynh đảo.

Nàng làm như vậy, đến tột cùng là vì sao?

https://thuviensach.vn

Giờ phút này, ngân diện nam tử nằm trên mặt đất, lạnh lùng nhìn nữ nhân đang cưỡi trên người của hắn, không ngờ nàng lại sẽ quyết tâm, hai người thật giống như băng và lửa giao dung, thật chặt kết hợp với nhau, thân thể của nàng ấm áp vô cùng, mà cả người hắn lạnh tựa băng.

Một băng một hỏa là khó khăn giao dung nhất, nhưng mà giờ phút này lại cứ chếch ghé vào một chỗ.

Tuy là trong ngươi có ta, trong ta có ngươi, nhưng mà, giữa hai người chỉ có thân thể khế hợp, tuyệt không có sự giao dung của linh hồn .

Dưới ánh trăng, thiếu nữ tuyệt lệ chỉ mặc áo đơn, vải vóc thật mỏng không thể che hết dáng người mỹ lệ mà uyển chuyển của nàng, ở bên trong sơn động vắng vẻ này, eo nhỏ nhắn giãy dụa, quyến rũ phiên vũ, có thể nói là eo nhỏ nhắn đung đưa gọi bướm múa, gió bập bềnh hoa bay tán loạn, hình dáng duyên dáng lúc ẩn lúc hiện, giống như Yêu Cơ trong núi tuyết đã hóa thân ngàn năm.

Giờ phút này, nam tử chỉ cảm thấy mình bị xx hết sức dồn bao quanh, hành hạ, sắp gần như bôn hội!

Mà hắn nhìn nàng chằm chằm, cắn chặt hàm răng, nếu không phải có sự nhẫn nại cùng lực ý chí không tầm thường, nếu là đổi với lại nam tử bình thường, sợ đã sớm đầy máu dịch sôi trào, máu mũi giàn giụa.

Chợt, một loại cảm giác kỳ dị tràn ra khắp thân thể, mà nóng rực trong cơ thể hắn không thể tiếp tục khống chế, nở rộ bốc lên như pháo bông sáng lạng.

Mà thân thể mềm mại của thiếu nữ cũng cứng lại, té ở trên người của hắn, hai tay chống ở lồng ngực hắn, không nhịn được nhẹ nhàng run rẩy.

Ánh mắt nàng mê ly như nước, cúi người xuống, dùng sức cắn lấy đầu vai hắn.

https://thuviensach.vn

Mà hắn phía dưới mặt nạ, hình như trong vui thích mang theo khổ sở.

. . . . . Sau nửa canh giờ, độc tính mai lan hương hoàn toàn bị ức chế, nàng cũng đã từ từ mà khôi phục thần chí, mở ra con ngươi, phát hiện mình nằm ở trên thân thể tinh tráng của nam tử, thân thể xx tựa như biển triều hoàn toàn rút đi, nhưng nội tâm trống không cùng khổ sở lại tầng tầng tuôn ra.

Tối nay, hoa giải độc không có, hi vọng lớn nhất của nàng tan vỡ, hơn nữa là cùng một người đàn ông xa lạ xảy ra quan hệ, cuối cùng coi là những thứ gì?

Lòng của nàng giống bị dao găm khoét ra một lỗ thủng, tất cả khổ sở bao trùm khắp nàng.

Xem ra ngày sau chỉ có dựa vào nguyên dương của bảy nam tử để ức chế độc tính, đây là chuyện đáng buồn đến mức nào, đau triệt đến mức nào.

Thở dài một tiếng, Tuyết Nhan đứng dậy nhặt áo lên, mặc chỉnh tề, chợt, con ngươi chuyển một cái.

Trợn mắt nhìn về phía nam tử nằm trên đất quần áo xốc xếch, vẫn thấy dưới bụng nam tử, phần giữa hai đùi, có một mảnh bớt nhỏ đột nhiên hiện ra trước mắt, vẻ ngoài giống như một đóa Yêu Liên xinh đẹp sống động, sắc màu trong sáng, được da thịt như ngọc làm nổi bật, sáng lấp lánh như ánh sáng.

Nhưng Tuyết Nhan không lòng dạ nào thưởng thức, đối mặt với đầu sỏ gây nên, chỉ có hận ý tuôn ra.

Nàng rút ra ngân châm từ trên bụng hắn, nhắm ngay huyệt Bách Hội của nam tử, chỉ cần một châm đâm vào, hắn hắn phải chết không thể nghi ngờ.

https://thuviensach.vn

Mà hắn giống như đã từng bị lột qua, sắc mặt trắng bệch, cả người vô lực, trải qua một cuộc hoan ái mãnh liệt, giống như chỉ còn dư nửa cái mạng mà thôi, cần gì phải nàng tự thân động thủ, chỉ cần để cho hắn không mảnh vải nằm thêm mấy ngày vài đêm trong động, tự nhiên sẽ hao hết nội lực, bỏ mạng ở đây. Nếu là đại danh đỉnh đỉnh Ngân Diện Độc Ma chết ở cấm địa Tuyết Sơn Phái, có thể nói là thần không biết quỷ không hay, coi như ngày sau có người báo thù cho hắn, cũng sẽ không nghĩ đến trên đầu của nàng.

Chỉ là, cố tình có hai loại cảm xúc mâu thuẫn ở trong lòng Tuyết Nhan đan vào nhau.

Một mặt là đồng bệnh tương liên, hai người cũng là thân trúng kỳ độc giống nhau, đều vô cùng khát vọng có thể được trải qua loại cuộc sống của một người bình thường, mà người này cũng không phải là cố ý cùng mình tranh đoạt giải độc hoa, chỉ là người tới trước mà thôi.

Mặt khác, nàng đối với thanh danh hiển hách Ngân Diện Độc Ma làm ra việc như thế, đối với nam nhân mà nói là sỉ nhục lớn lao, sợ là tương lai hắn tuyệt sẽ không dung hạ mình.

Mà thực lực của nàng tuyệt không phải đối thủ của Ngân Diện Độc Ma, Khống Tâm châm pháp đối với loại đối thủ có lực tinh thần cường đại như hắn là không dùng được, cho nên nàng không cách nào tiêu trừ trí nhớ của hắn, nhưng là, nếu nàng không loại trừ hắn đi, tương lai hậu hoạn vô cùng, hắn tất sẽ trở thành một kẻ địch khó dây dưa, nếu là ngày sau hắn tới tìm thù, nàng tất nhiên dữ nhiều lành ít!

Cho nên, không phải nàng chết, chính là hắn mất!

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 44: Mượn Kiếm Giết Người

Tuyết Nhan nghe thấy sắc mặt bỗng nhiên thay đổi.

Ngoài động, đầu lĩnh đang dùng khẩu hiệu của giới hắc đạo, giọng điệu tràn ngập ngoan lệ , Tuyết Nhan nhớ rõ ở khách điếm dưới chân núi nghe nói phái Tuyết Sơn chiêu mộ rất nhiều cao thủ hắc đạo giang hồ, thậm chí có một số tội phạm quan trọng bị triều đình phát lệnh truy nã võ lâm, thay hình đổi dạng, được phái Tuyết Sơn che giấu, đưa vào trong cấm vệ.

Những người này làm điều phi pháp, tội ác ngập trời, hung tàn ngoan lệ, người đời e sợ tránh không kịp.

Không nghĩ tới chính mình lại sẽ ở cấm địa Tuyết Sơn gặp được đồ đệ bỏ mạng.

Lông mày Tuyết Nhan nhăn lại, dù sao, một người đối phó với hai mươi cao thủ hắc đạo giang hồ, rõ ràng là đầm rồng hang hổ.

Nếu nàng và ngân mặt độc ma hợp lại, có lẽ còn có chút phần thắng, nhưng mà, tình hình trước mắt nàng nên làm thế nào cho phải?

Nàng ngóai đầu nhìn lại, ánh trăng trong trẻo nhưng lạnh lùng xuyên thấu qua lỗ thủng trên đỉnh sơn động, chót vót rơi trên mặt đất, ánh mắt của nàng dừng ở thanh kiếm bên người của ngân mặt độc ma, nếu nàng không có nhớ lầm, cái chuôi bảo kiếm này hẳn là còn có dư độc tồn tại ở trong

https://thuviensach.vn

thanh kiếm, nhưng thấy kiếm quang lăng liệt, vừa nhìn liền biết là tuyệt thế bảo kiếm, một lát sau, con mắt nàng hơi hơi nheo lại.

Lúc này, nam tử mặt nạ bạc ngưng mắt chăm chú nhìn nàng, trong mắt ánh sáng lạnh bốn phía, nhìn thiếu nữ thanh xuân trước mặt đã ăn mặc chỉnh tề, vẻ mặt bình tĩnh, khí chất cao quý, một đôi mắt ở dưới ánh trăng lãnh nhược băng ngọc, bộ dạng cùng lúc trước xinh đẹp quyến rũ là hai người, nếu không phải y quan hắn bây giờ không chỉnh tề, chỉ tưởng làm một hồi mộng xuân.

Nhưng sĩ khả sát bất khả nhục (*), nàng đối với hắn làm những chuyện như vậy, tuyệt đối không thua gì giết hắn.

(*)Kẻ sĩ thì thà chết chứ không chịu nhục, ví dụ cụ thể: làm tướng khi thua thì tự tử chết chứ không đầu hàng giắc , để giặc bắt .

Thế nhân đều nói ngân mặt độc ma ngoan độc vô tình, có cừu óan tất báo, hắn xưa nay đối với người vô tình, ngày xưa nữ tử muốn quyến rũ hắn, đều bị hắn hắn hạ độc ba phần giống người bảy phần giống quỷ, cư nhiên nữ nhân này dám dùng thủ đọan hạ tiện làm bẩn thân thể thuần dương của hắn, tuy là lăng trì nàng cũng khó tiêu trừ sự tức giận trong lòng hắn, hết lần này đến lần khác ở trong vòng ba canh giờ giải độc , nội lực của hắn tiêu tán, không giống với phế nhân …Nam tử cảm xúc cuồn cuộn, đã thấy thiếu nữ thướt tha đi tới hướng về phía hắn, tư thái đi bộ mà đến, mang theo ưu mỹ mà động lòng người, khom thắt lưng xuống, từ quần áo hắn rút ra chuôi bảo kiếm nặng nề.

Nam tử ngẩn ra, nàng lấy kiếm của hắn làm cái gì?

Trong nháy mắt, hắn nhìn thấy được trong mắt nữ tử hiện lên một tia âm lãnh sát ý.

Hảo một cái tiên hạ thủ vi cường*, khóe miệng nam tử không khỏi cười tự giễu, nghĩ hắn đường đường ngân mặt độc ma thế nhưng sẽ chết trong

https://thuviensach.vn

tay một nữ tử, thậm chí trước phản bội sau lại giết?

(*)tiên hạ thủ vi cường: ra tay trước chiếm được lợi thế.

Nếu là bị hòang đô kể chuyện cổ tích cho tiên sinh biết, sau khi trà trước ăn xong ngân mặt độc ma hắn có thể sẽ trở thành trò cười của thế nhân.

Thế coi như xong! Nhưng nếu như thân phận thật sự của hắn bị người biết được, hắn còn mặt mũi nào mà tồn tại?

Nghĩ đến lúc này, hắn nhắm mắt lại, cái gì cũng không muốn nghĩ, giờ phút hờ hững này cũng ngoài ý liệu của chính mình, lại cảm thấy trên người nóng lên, nàng nhưng lại vứt món hồ cừu ở trên người của hắn, đem hắn kéo tới chỗ tối trong sơn động, địa thế nơi này có thể thấy rõ hết thảy bên ngòai, nhưng bên ngoài người tới nhất thời sẽ không thể nhìn đến nơi đây, rồi sau đó nàng nheo lại con mắt, ở bên tai hắn nói:”Ngoan ngõan nằm đây, chờ ta đem chuyện bên ngoài xử lý, lát nữa đến đối phó ngươi.”

Âm thanh của nàng dịu dàng như gió, tựa như nhụy hoa màu đỏ mềm mại đáng yêu phiêu đãng nhập tâm, gãi vào lòng người ngứa không chịu nổi, gắn từng tiếng, phong tình vô hạn, nếu không mang theo nhàn nhạt sát ý, thì giống như là tình nhân thì thầm nhỏ nhẹ.

Nhưng ở dưới tình hình này, đã có nguy cơ khác.

Tuy rằng nội lực nam tử chưa khôi phục, nhưng năng lực nghe vẫn tốt, nín thở tập trung suy nghĩ, cũng hiểu rõ đến nguy hiểm đang hướng bọn họ đánh úp lại…Hơi hơi nhướn môi lên, ánh mắt dần dừng ở trên tay nàng, thầm nghĩ nữ nhân này chẳng lẽ sử dụng thanh kiếm này hay sao? Dù sao đại đa số nử tử giang hồ đều sử dụng binh khí khéo léo bỏ túi, nữ tử hết lần này đến lần khác đối với hắc kiếm của hắn cảm thấy hứng thù, có lẽ là vừa ý với kịch độc trên thân kiếm.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà…Nàng làm sao dựa vào thực lực bản thân đối phó hơn hai mươi người?

Nam tử suy nghĩ trầm tư, thiếu nữ đã dựng thẳng lên thanh hắc kiếm, cảm thụ được phân lượng trong tay, con mắt trong suốt đông cứng, tuy rằng ngày thường nàng dùng là ngân châm, tuy nhiên kiếm thuật của nàng cũng không phải tinh sảo bình thường, chỉ là thanh kiếm này tương đối nặng, không biết có thể thi triển ra mấy thành công công lực kiếp trước hay không?

Giai nhân suy nghĩ muôn vàn, ngòai động ánh lửa nhấp nháy, cấm vệ đã giơ cây đuốc hướng trong động dò xét tới.

Không khí căng thẳng giống như cây kéo đặt trên dây đàn, dường như tiếng thở dốc lớn hơn một chút , dây đàn sẽ đứt đọan.

Chỉ thấy hai người cấm vệ như nhau, một tay cầm đuốc, một tay nắm lấy lưỡi đao bên hông, mắt giống như đèn pha dò xét hai bên!

Bỗng nhiên, một thanh kiếm mang theo mũi nhọn sắc bén, gào thét mà đến, đầu tiên lập tức hướng hai gã cấm vệ đâm tới, sát chiêu, nháy mắt bắt đầu, chỉ thấy cảnh tàn sát khốc liệt, không thấy người dùng kiếm, hai gã cầm vệ nhất thời mắt lộ ra kinh hãi, còn chưa có động tác, đã bị một kiếm cắt ngang cổ họng.

Chuôi bảo kiếm trên không trung vừa chuyển, hàn quang lấp lánh, nháy mắt theo đường cũ mà quay về.

Nhìn kỹ phía dưới, lại có một sợi chỉ bạc liền ở đuôi kiếm, đúng là độc của phái Tuyết Sơn hàn băng ti!

Ngay sau đó, lại có hai người như thế mà ngã xuống.

https://thuviensach.vn

Ngân mặt độc ma không khỏi nheo ánh mắt lại, nhưng thấy thiếu nữ mỉm cười nhạt, thần thái vui vẻ nhàn nhạt, làn da ẩm ướt óng ánh, như ngọc như băng, tay áo giơ lên, dùng chỉ bạc điều hiển bảo kiếm, bảo kiếm phi đãng quay về, giống như một khúc tử vong luân hồi chi vũ (sherry: thấy để z hay hơn)

Mà trong mắt của nàng trước sau đều bình tĩnh, nhạy bén, quyết đóan, sát phạt. Nếu nàng không lạnh tĩnh, thì không thể nghĩ đủ biện pháp đối phó với hai mươi cao thủ giang hồ.

Nếu nàng không thông minh, hơi xuất hiện một chút sai lầm, thì có thể bị địch nhân phát hiện, ra tay phản kích.

Nếu nàng không phán đóan, không sát phạt, tự nhiên không thể trong nháy mắt giải quyết nhiều địch nhân như vậy, không thể nương tay, ở nơi này sống chết trước mắt, cố gắng dùng hết sức khả năng để tiêu diệt địch nhân, vẫn như cũ là một loại người can đảm mạo hiểm, bằng vào thực lực bản thân, tạo thành khủng hỏan lớn lao cho địch nhân, cho nên người không có thực lực, tuyệt đối không làm như vậy.

Rốt cục, khi địch nhân ý thức được nguy cơ, vội hợp nhất phe cánh.

Tiếng động binh khí giao qua tựa như hạt mưa đập nhau, phi kiếm cuối cùng gian nan chắn công kích từ mọi người, lại lui trở về.

Thủ lĩnh bắt đầu vung đại đao trong tay, lạnh lùng nói:

“ Phía trước cao thủ phương nào? Sao không hiện thân?”Lưỡi đao sáng lên, ánh lửa hừng hực, làm cho bóng tối tán đi, liền thấy phía trước một thiếu niên gầy yếu mà tuấn tú, lông mày tựa như núi xa, thần thái giống như hoa đào tháng ba, xinh đẹp tuyệt trần, trong sơn động đột nhiên xuất hiện thiếu niên tuyệt lệ, phảng phất giống như tinh linh Tuyết Sơn tới nhân gian, không khỏi làm người ta lòng sinh ham muốn.

https://thuviensach.vn

Có người mắt sáng nhận ra nàng chính là dược đồng bên cạnh Phượng U Trần, không khỏi ngẩn ra:” Tiểu tử, sao ngươi ở đây?”

Liền thấy thiếu niên sắc mặt u ám trắng bệch, rung giọng nói:”Đại hiếp cứu ta.”

Mọi người cả kinh nói:”Đã xảy ra chuyện gì?”

Thiếu niên run rẩy nói:”Mấy vị đại hiệp, tôi vốn đang hái thuốc tốt lành, thế nhưng bị ngân mặt độc ma cưỡng ép”

Mọi người quá sợ hãi:”Ngân mặt độc ma ở nơi nào?”

“Hắn…Hắn đang ở đàng kia.”Nói xong, thiếu niên chỉ tay hướng chỗ tối trong sơn động.

Nghe nói ngân mặt độc ma đang ở chỗ này, trong lòng mọi người rùng mình, làm sao nghe ra sơ hở trong lời nói của nàng, ánh mắt không khỏi hướng theo phương hướng nàng chỉ nhìn lại.

Nơi đó ở chỗ sâu u ám, không hề thấy một vật, khí thế hắc ám với ngân mặt độc ma như hợp một thể, mọi người cảm thấy không rét mà run.

Sao biết ánh mắt thiếu niên chợt lóe, nào còn thần thái run như cầy sấy vừa rồi, bàn tay trắng nõn vung lên, trong tay đúng là một thanh lợi kiếm, kiếm khí bao phủ xuống, ngay cả tủy xương đều có thể lạnh thấu, ánh trăng sáng giống như cũng bị kiếm khí dày đặt làm mất đi ánh sáng, nhưng thấy chuôi kiếm hợp với hàn băng ti, bao kiếm bay lên, kiếm quang tựa như cầu vồng, bóng chớp giật, giống như vượt qua mấy, nhiều điểm hàn quang, mà thân thể nàng ở giữa ánh trăng nhanh nhẹn bay lượn.

Đồng tử mọi người trong nháy mắt ánh ra phong thái thiên nhân, trong phút chốc, có một chút kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, ngay lúc đang kinh ngạc cuối cùng của cuộc đời này, bị kiếm pháp tuyệt mĩ của Tuyết Nhan đâm trúng, độc tính nhanh chóng, kiếm cắt yết hầu.

Cao thủ đối chiêu, chỉ ở một cái chớp mắt, huống chi chiến tranh ko ngại dối lừa !Mọi người lần lượt ngã xuống đất, trước khi chết, còn mang theo vẻ mặt không thể tin.

Nàng thu hồi kiếm, con mắt thu lại sắc bén quang mang, đưa chân bên phải ra, tao nhã cầm lên một cây đuốc, thuận thế đá vào không trung, ánh lửa chiếu sáng lên cả tòa sơn động, nhìn khắp nơi, không thấy lưu lại một người sống, lần này tuy là lần đầu tiên Tuyết Nhan giết người, nhưng không có ý sợ hãi, dù sao những người này căn bản đáng chết, đối mặt với đồ đệ tội ác tày trời, nàng Tuyết Nhan dù là thầy thuốc có nhân tâm cũng tuyệt đối sẽ không nương tay.

Nàng cầm kiếm đi vào nơi ngân diện độc ma ẩn nấp, vừa ghé mắt nhìn, bỗng nhiên con ngươi đông cứng, đập vào mắt là một mảnh trống trải, làm sao có thể nhìn thấy bóng người hoa lệ yêu dị kia, ngân mặt độc ma giống như hư không tiêu thất, nhân gian bốc hơi.

Tuyết Nhan nghiến răng, không nghĩ tới nam tử yêu dị mị hoặc thế nhưng thừa dịp nàng dùng tòan lực đối phó với cấm vệ thì dùng vỏn vẹn một tia nội lực phá tan huyệt đạo, lặng yên bỏ chạy!

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 45: Cơn Giận Của Duẫn Ngọc

Trời chiều, bóng nắng loang lổ chiếu lên song cửa sổ, hào quang nhuộm vàng phía chân trời, chim quyên đã bay về đầy núi, đình đài lầu các, Quỳnh Lâu Ngọc Vũ (*), gió hiu hiu, bên ngoài đình bóng cây chập chờn, thỉnh thoảng mông lung, thỉnh thoảng rõ ràng, thỉnh thoảng lưa thưa, thỉnh thoảng nồng đậm.

Trong đình, nam tử tuấn tú, sống mũi cao thẳng như điêu khắc, môi tuyệt mỹ khẽ nâng lên, trong mắt đen đầy sao lấp lánh, không mất đi đàng hoàng mà cao quý cùng ưu nhã.

Mà đứng phía sau hắn là hai nam tử che mặt áo đen, huyệt Thái Dương khẽ giật, vừa nhìn liền biết võ công không yếu, nhưng hai người đối với Mộ Dung Thanh Ly một mực cung kính, cả người đầy lệ khí nhưng ở trước mặt của hắn đã che giấu hơn phân nửa, ba người ở chỗ này đàm luận nửa canh giờ, cho đến khi có tiếng chuông vang lên, tỏ rõ có người đã xông vào hậu viện.

Hai nam tử áo đen giật mình, tay không tự giác đặt tại vũ khí bên hông.

Mộ Dung Thanh Ly lại phất phất tay, cười nhạt nói:

“Người tới là bạn không phải là địch, các ngươi đều lui ra đi!”

Hai người ôm quyền:

https://thuviensach.vn

“Dạ, Thiếu chủ, thuộc hạ cáo lui!”

Nói xong, người áo đen thi triển khinh công rời đi nơi đây, bóng dáng nhanh như chim ưng đen, cùng lúc đó, kẻ xông vào cũng như mũi tên, xuất hiện tại trước mặt của Mộ Dung Thanh Ly.

Người tới là vị nam tử cực kỳ tuấn mĩ, lông mi dài như kiếm, người như lan chi, mắt như hàn tinh, quần áo màu xanh lam hơi ướt, vốn là vóc người tuyệt hảo càng lộ vẻ tinh xảo đặc sắc. Cả người toát ra hơi thở lạnh lẽo, trong mắt ẩn hàm vẻ tức giận.

Ngũ sư đệ, gió nào thổi ngươi tới?

Mộ Dung Thanh Ly chuyển động miếng ngọc trong tay, nhàn nhạt cười một tiếng, cảnh đẹp bên ngoài đình cũng mất màu sắc.

Mộ Dung Thanh Ly, Nhan Nhi của ta đâu?

Ánh mắt Duẫn Ngọc lạnh lẽo, nói thẳng lý do đến đây.

Giờ phút này, hắn rất tức giận, đặc biệt tức giận, Nhan nhi nói nàng đã khôi phục trí nhớ, vậy mà vẫn không chịu về Long cung, thậm chí rời nhà trốn đi, bặt vô âm tín. . . . . Như vậy khả năng nhất chính là giống như trước khi mất trí nhớ, chạy tới dây dưa Mộ Dung Thanh Ly, vừa nghĩ đến nơi này, khí thế quanh thân Duẫn Ngọc làm người khác nổi da gà. Hắn thậm chí không để ý phụ thân Duẫn Bình uy áp, trốn thoát từ Thần Long cung, chỉ vì tìm cho được Lâm Tuyết Nhan, dẫn nàng trở về, nói cho Phương Ngọc hắn muốn thành thân cùng Lâm Tuyết Nhan, cuộc đời này của hắn không phải là Lâm Tuyết Nhan không cưới.

Nghe vậy, Mộ Dung Thanh Ly hơi ngẩn ra, con ngươi xinh đẹp khẽ nheo lại, suy tư chốc lát, chợt hiểu được, Nhan nhi của hắn, có ý tứ.

A, Ngũ sư đệ, ta chưa bao giờ thấy qua cái gì Nhan Nhi của ngươi.

https://thuviensach.vn

Mộ Dung Thanh Ly như cười như không nói.

Cái gì?

Duẫn Ngọc nghe vậy kinh hãi, không thể tin đi lên trước hai bước, nhìn chằm chằm vào hắn, ánh mắt sắc bén nói:

Ngươi nói Nhan Nhi không ở chỗ ngươi?

Dĩ nhiên không có ở đây, nếu không tin, tự chính mình ngươi có thể lục soát.

Mộ Dung Thanh Ly cười nhìn hắn, ưu nhã bưng lên ly trà trước bàn , nhẹ nhàng hớp một ngụm.

“Không. . . . . Không cần.”Duẫn Ngọc thoáng chốc có chút chưa tỉnh hồn lại.

Dù sao, Mộ Dung Thanh Ly không nói láo trước mặt hắn, nếu Nhan Nhi không có ở chỗ Tam sư huynh, chứng minh ở trong lòng của Tuyết Nhan vẫn có mình, chỉ là Duẫn Ngọc còn chưa kịp mừng rỡ, lại mơ hồ lo lắng, Nhan nhi của hắn chỉ là nữ lưu yếu đuối, thuở nhỏ tính tình cô độc tự bế, chưa bao giờ cùng người khác ra khỏi nhà đi xa, chớ nói chi là một mình phiêu bạt bên ngoài, huống chi dung nhan của nàng phong hoa tuyệt sắc, vạn nhất gặp phải người xấu! Hắn thực sự không dám nghĩ nữa!

“Chuyện gì xảy ra? “Ánh mắt Mộ Dung Thanh Ly chuyển động, nhàn nhạt hỏi.

“Nhan Nhi nàng rời nhà đi ra ngoài!”Trong mắt Duẫn Ngọc tràn đầy lo lắng.

“Hả?”Mộ Dung Thanh Ly nhíu mày, nhàn nhạt cười một tiếng:

https://thuviensach.vn

“Nếu Ngũ sư đệ không tìm được nàng, sao không vận dụng nhân lực Thiên Cơ Các, các hạ chính là Thiên Cơ Các Các chủ, chẳng lẽ không muốn lấy việc công làm việc tư?” Duẫn Ngọc trợn mắt trừng hắn, sao hắn không biết vận dụng giao thiệp của Thiên Cơ Các, nếu không phải lúc ấy bị câu nói “Khôi phục trí nhớ” kia che mờ, hắn chỉ cho là Tuyết Nhan chạy thẳng tới chỗ Mộ Dung Thanh Ly, nào biết thế nhưng trúng kế giương đông kích tây của nàng, Nhan Nhi nàng thật sự là làm hắn vừa yêu vừa hận, vừa giận vừa hờn, đợi sau khi tìm được nàng, tuyệt sẽ không dễ tha nàng.

Nghĩ đến đây, hắn lấy ra ưng tiêu trong ngực ra, rất nhanh, bầu trời Vô Cực Môn truyền ra một tiếng ưng tiếu!

——Hậu viện Tuyết Sơn Phái hết sức u tĩnh.

Cả vườn hoa mai, hương hoa bốn phía, nhìn qua ấm áp mà thanh lịch.

Mái hiên treo đầy đèn lồng, khiến chung quanh càng thêm không khí vui mừng, trang sức sặc sỡ huyễn hoa mắt người.

Cái gọi là chỗ nguy hiểm nhất chính là chỗ an toàn nhất, kể từ sau khi trêu chọc Ngân Diện Độc Ma kinh khủng trong chốn giang hồ, Tuyết Nhan quyết định trước tiên là ở lại Tuyết Sơn Phái, đợi ở bên cạnh Phượng U Trần, dù sao nàng biết nhìn mặt mà nói chuyện, mới tới Tuyết Sơn Phái thì nhìn Ngân Diện Độc Ma hình như đối với Phượng U Trần rất có cố kỵ, cho nên tuyệt sẽ không dễ dàng xuất hiện trước mặt của Phượng U Trần, mà Phượng U Trần cũng sẽ bởi vì tình nghĩa đồng môn, chăm sóc đối với nàng nhiều hơn.

Nói như thế, có phải nàng có chút vô sỉ không đây? Thật ra thì, được rồi! Nàng thừa nhận mình có phần chút vô sỉ.

Nhưng là người vô sỉ không sợ, dù sao trêu chọc bài danh huyền thủ của bảng truy nã Ngân Diện Độc Ma, trong lòng nàng ít nhiều vẫn còn có chút sợ.

https://thuviensach.vn

Nhưng là, trong lòng nàng cũng là cực kỳ oán giận, dù sao, hắn đoạt hoa giải độc của nàng, trăm năm hoa nở một lần, có thể nói thế gian kỳ trân dị bảo hiếm có, mà nàng đoạt nguyên dương của hắn, cũng là một phần không đáng giá tiền nhất của thân thể nam nhân , trong lòng ở Tuyết Nhan, thân thể nam nhân thật là không có gì đắt tiền, dù sao cóc ba chân khó tìm, nam nhân hai đùi khắp nơi đều có, cho nên nói thua thiệt vẫn đúng là nàng.

Có lẽ, hai người vĩnh viễn không gặp lại gặp nhau, là loại kết quả tốt nhất.

Giờ phút này, Tuyết Nhan đứng ở ngoài viện, mặt không chút thay đổi, giống như tối hôm qua tất cả đều là một trận ảo giác, hoang đường mà không tưởng tượng nổi.

Nàng chán đến chết ngắm phong cảnh chung quanh, đợi ước chừng thời gian một nén nhang, còn không thấy người ra ngoài, gã sai vặt thông báo này chính là bò cũng nên bò ra ngoài, không đúng ?

Nhưng trong lòng nàng cảm thấy có chút kỳ hoặc, chỉ là rời đi một ngày đêm mà thôi, bên trong trạch viện Phượng U Trần thế nhưng lại toát ra một gã sai vặt giữ cửa.

Mới lúc nàng vừa đến ngoài cửa viện của Phượng U Trần, liền bị gã sai vặt giữ cửa này ngăn cản, lại hỏi nàng có hay không hẹn trước, bất đắc dĩ khiến tên sai vặt thông báo một tiếng, sao biết thế nhưng một hồi lâu không có động tĩnh.

Đang lúc Tuyết Nhan cảm thấy kinh ngạc, cửa chính vừa mở, hai cô gái như hoa lê đẫm mưa chạy ra.

Nước mắt như trân châu rơi, đẹp đẽ động lòng người.

Tuyết Nhan nhìn kỹ lại, hắn là hai mỹ nhân phấn điêu ngọc trác, một thanh tú lịch sự, dịu dàng động lòng người, dịu dàng như nước, một môi đỏ

https://thuviensach.vn

chu sa, đôi mắt đẹp như xấu hổ, như tuyết cao thượng. Hai người ăn mặc rất chú ý, váy áo gấm vóc hoa mỹ thêu hình Mẫu Đan vân án tỉ mỉ, nổi bật lên da rất là mềm mại bóng loáng.

Nếu nàng không có nhớ lầm, hai nữ tử chính là hai vị thiên kim của Chưởng môn Tuyết Sơn Phái, Tiết đại tiểu thư cùng Tiết nhị tiểu thư.

Họ mấy ngày nay cả ngày quấn lấy Phượng U Trần, thậm chí cũng không thèm để ý về lời đồn đãi hắn đồng tính, chờ mong có thể dựa dẫm vào người có quyền thế, cùng Phượng U Trần cùng kết liền cành, chỉ tiếc là thần nữ cố ý Tương Vương vô tâm.

Mặc dù Phượng U Trần cũng không thích hai người họ, nhưng là người khiêm tốn trước sau vẫn lấy lễ đón tiếp đối với các nàng, vì sao họ phải khóc phải thê thảm như thế?

Chuyển động con ngươi, nâng lên lông mi, thầm nghĩ bên trong đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì?

Dần dần, lại qua thời gian một nén nhang.

Đôi tay ôm vai, Tuyết Nhan có chút không nhịn được rồi, ngước mắt nhìn cửa chính, hiện đầy đinh đồng màu vàng kim, thật là khí phái, cũng không biết bên trong là tình hình như thế nào? Nghĩ tới đây là địa bàn Tuyết Sơn Phái , mà Nhị sư huynh Phượng U Trần thân phận tôn quý, cho nên nàng cố ý xin gã sai vặt thông truyền một tiếng, nào biết lại sẽ mệt nhọc như thế!

Không thể nhịn được nữa, Tuyết Nhan tung người một cái nhảy đến trên tường.

Mắt phượng nhảy lên, nhìn xuống dưới.

https://thuviensach.vn

Chính là không thấy không bực, nhìn đến cái gọi là gã sai vặt thông báo, thế nhưng cùng với ba hộ viện khác ở trong đình ăn uống thả cửa.

Bốn người vừa ăn vừa cười, làm sao còn nhớ rõ có người ở bên ngoài khổ sở chờ đợi.

Tuyết Nhan giận không kềm được, sắc mặt xanh mét, từ dưới chân bốc lên một đoàn tuyết, âm thầm ra sức, gã sai vặt đang cầm một cái đùi gà béo ngậy, đang định ăn ngấu ăn nghiến, nào biết"Pắng" một tiếng, đùi gà này lại bay ra ngoài, rơi xuống một bên chậu than, vừa đốt đen như than.

Người nào?

Mọi người giật mình, lập tức đưa mắt lại, nhìn thấy đầu sỏ gây nên đang đứng ở đầu tường thật cao, cười lành lạnh.

Này, ngươi không phải là đi thông báo cho Phượng U Trần sao?

Tuyết Nhan híp mắt, chất vấn gã sai vặt.

Lớn mật, ai cho ngươi xông vào hậu viện?

Gã sai vặt thấy là Tuyết Nhan, vẻ mặt biến đổi, lập tức bày ra một bộ dáng hung thần ác sát.

Ngươi rốt cuộc là thông báo hay không thông báo?

Tuyết Nhan tung người rơi xuống đất, mặc dù nàng cũng có thể tự mình xông vào, nhưng tên sai vặt này thật là cần ăn đòn.

Ngươi là thứ gì? Phượng công tử ngươi muốn gặp là có thể gặp sao?

Gã sai vặt giễu cợt đầy mặt nhìn nàng, hắn đi theo Tây Môn sư tỷ nhiều năm, giống như loại không người biết sâu cạn như trước mắt thật sự rất

https://thuviensach.vn

nhiều, đếm không xuể, cho nên khi nàng yêu cầu thông báo, cố ý để cho nàng ăn bế môn canh, ghi nhớ thật lâu.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 46: Huynh Muội Vô Si

”Ngươi đây là cái đồ vật gì?”Tuyết Nhan lạnh lùng cười

“Ngươi…Ngươi dám mắng ta, muốn chết!”Gã sai vặt thấy Tuyết Nhan mặc quần áo bình thường, đóan trước thân phận của nàng tôn quý không đến chỗ nào, huống chi mới vừa rồi ngay cả hai vị thiên kim của Tiết chưởng môn đều bị Tây Môn Nhã kéo chạy đi ra ngoài, càng không cần phải nói thiếu niên không xu dính túi, lập tức không biết sống chết tiến lên túm nàng.

Sau khi chuyện tình tự phát sinh đêm qua, Tuyết Nhan tâm tình vốn không tốt, chính là không có chỗ phát tiết, thấy bàn tay hắn lại đây, lập tức một châm hung hăng đâm xuống, gã sai kia kêu rên một tiếng, ôm cánh tay nằm trên mặt đất, hô đau sau một lúc lâu, chợt phát hiện cánh tay thế nhưng không thể nhúc nhích.

“Ngươi tự tìm đường chết?”Ngoài ra mấy người thấy thế, nhất thời vây quanh lại đây.

Vài cái hộ vệ võ công căn bản không tệ, cũng không đem Tuyết Nhan để vào mắt, sao biết còn không có so chiêu vài cái, đã bị nàng đánh cho răng rơi đầy đất.

“Thật sự là một đám phế vật.”Tuyết Nhan lạnh lùng cười lạnh, nàng dựng thẳng cổ áo hồ cừu lông nhung màu trăng tôn lên da thịt trong suốt

https://thuviensach.vn

của nàng, nhìn qua kinh tuyệt như hoa sen.

Không nghĩ tới bọn họ ở Vô Cực Môn ngang ngược nhiều năm, hơi có chút võ công cơ bản, nhưng lại ở trước mắt thiếu niên không chịu nổi một kích, vài tên hộ vệ cùng gã sai vặt trông cửa không khỏi sợ tới mức lạnh run, gọi thẳng tha mạng.

Lông mày Tuyết Nhan khẽ nhíu, nếu không phải nơi này là nhà của Phượng U Trần, nàng nhất định sẽ không dễ dàng bỏ qua cho bọn họ, nghĩ đến tận đây, nheo ánh mắt, lạnh lùng nói:"Ta đã ở trong này ba ngày, chưa từng thấy qua các ngươi, nói! Các người là ai phái tới?"

"Chúng ta…Chúng ta là do Tây Môn sư tỷ phái tới!"Mọi người khúm núm nói.

"Tây Môn Nhã?" trong đầu Tuyết Nhan xuất hiện bóng dáng nữ tử ác độc kia."Nàng tới đây làm gì?"

"Cái kia…Tây Môn Nhã sư tỷ nghe nói phái Tuyết Sơn muốn cùng Phượng U Trần công tử đám hỏi, cho nên mới tới nơi này tìm phái Tuyết Sơn hai vị thiên kim tính sổ, chúng ta phụ trách ngăn tại cửa, không cho người phái Tuyết Sơn đến cầu đan dược, tóm lại có liên quan với phái Tuyết Sơn, tất cả không đồng ý." Mọi người bị ánh mắt của nàng nhìn chòng chọc nhất thời kinh sợ, thầm nghĩ thiếu niên này vì sao có khí thế mạnh liệt như vậy, thật làm cho người ta sợ hãi.

Tuyết Nhan nhìn lướt qua toàn bộ khuôn mặt mang theo kiêng kị của mọi người, ánh mắt biến đổi, không nghĩ tới tin tức Tây Môn Nhã thế nhưng nhanh như thế.

Cả ngày nàng ở bên cạnh Phượng U Trần, thầm thích làm nhiều mưu mô, thủ đoạn độc ác, nội tâm ngoan lệ, mà ngay cả diện mạo cũng mang theo ba phần ác độc, năm phần không tốt. Nhưng trong lòng Tuyết Nhan thầm cảm tháy tò mò, dù sao, bên ngoài Phượng U Trần cũng không ôn

https://thuviensach.vn

thuận nhu hòa, vì sao cố tình dễ dàng tha thứ để Tây Môn Nhã muốn làm gì thì làm?

Tuy nhiên bên cạnh Phượng U Trần xuất hiện loại nữ nhân này, đến tột cùng là may mắn may mắn hay không đây?

Trong khi nàng suy nghĩ bay lượn hết sức, chợt nghe ngoài cửa truyền đến thanh âm nữ tử bén nhọn chói tai:"Đây là có chuyện gì thế?"

Tuyết Nhan ngóai đầu nhìn lại, liền thấy Tây Môn Nhã một thân áo chòang hoa mĩ trong phòng đi ra, giờ phút này, nàng kéo búi tóc phượng cao quý, đầu đầy toa cài tóc bằng châu, lược thi phấn mỏng, lông mày nhạt như nước mùa thu, da thịt như ngọc (chém!), vừa thấy đó là cách ăn mặc tỉ mỉ, Tây Môn Nhã lướt qua đống hỗn độn trong viện, còn có bộ mặt hòan tòan biến đổi của gã sai vặt, rốt cuộc cũng không thể nhịn được nữa nhìn về phía đầu sỏ gây nên, này vừa thấy không quan trọng, nhất thời nghiến răng nghiến lợi, chữ cắn ở đầu lưỡi, một chữ, thống hận mà lại khinh thường nói:"Lâm, Tuyết, Nhan."

"Tây Môn sư tỷ! Biệt lai vô dạng*"Tuyết Nhan cười nhạt, cũng không đem nàng để vào mắt.

"Hừ!" vẻ mặt Tây Môn Nhã làm người ta chán ghét.

"Nhã nhi, nàng là ai?"Nhã nhi, nàng là ai?"Bỗng nhiên thanh âm một nam tử theo phía sau Tây Môn Nhã truyền đến.

Thanh âm này thật là lỗ mảng, Tuyết Nhan ghé mắt chăm chú nhìn, nhưng thấy một vị mĩ nam tử mặc cẩm y hoa phục, khắp người con bướm hồng nhạt cùng đóa hoa màu xanh đan vào cuốn hút, tuy rằng dung nhan rất là xinh đẹp tuyệt trần, nhưng ánh mắt đáng kinh, đáy mắt phát xanh, phát màu khô vàng, rõ ràng là bệnh trạng thận hư dương mệt, chắc chắn là trong ngày thường miệt mài quá độ, nhìn thấy dung nhan người này, Tuyết Nhan không khỏi đáy lòng đối với hắn sinh ra cực độ phản cảm.

https://thuviensach.vn

“Nàng chính là Thần Long Cung Lâm Tuyết Nhan”. Giờ phút này, Tây Môn Nhã trong giọng nói mang theo một tia khinh thương, dù sao thanh danh Lâm Tuyết Nhan ở trong Thần Long Cung đại biểu cho thấp hèn cùng sỉ nhục, ngay cả nàng cũng cảm thấy trơ trẽn. “ A?Nàng chính là cái Lâm Tuyết Nhan kia sao?”Thanh âm nam tử hình như có vài phần hứng thú.

“Đúng vậy chính là nàng cả ngày dây dưa Mộ Dung Thanh Li, cố tình người ta căn bản không thích nàng, nàng vẫn như cũ còn muốn được đà lấn tới, mặt dày cực kỳ, không biết tự lượng sức mình, chẳng biết xấu hổ! Bất quá chỉ là một xú nha đầu chưa dứt sữa mà thôi, muốn tài không tài, muốn đức không đức! Không đáng một đồng!” Tây Môn Nhã khinh miệt lại cả vú lấp miệng em nói,”Nàng bản lãnh khác không có, dựa vào khuôn mặt kia, quyến rũ nam nhân vẫn là có thể!”

(cho mình chen ngang, sherry: hứ, mi bằng ai mà dám xúc phạm Nhan Nhan đáng yêu hử? coi lại mình đê!<_>)

(Kẻ chen ngang thứ 2, roseila: That right, *cầm đại bác* BÀNG!!!!!)

Tuyết Nhan lạnh lùng nhìn nàng, khóe miệng cười gợi lên độ cong cười như ko cười.

Tây Môn Nhã giật mình, không nghĩ tới nha đầu kia thế nhưng không hề bị nàng chọc giận.

Nàng nhớ rõ ràng Duẫn Lâm nói cho nàng, Lâm Tuyết Nhan ngu dốt không thôi, một kích liền giận, giận dữ liền gục, một lần ngã liền thừa lại nửa cái mạng.

“A! Nàng lại quyến rũ nam nhân?”Nghe vậy nam tử lớn tiếng cười, nhưng ánh mắt sáng quắc đánh giá Lâm Tuyết Nhan, vẻ mặt xấu xa. Trong lòng còn lại là càng xem càng vui, tuy rằng hắn duyệt mỹ nữ vô số, đơn giản từ bên ngòai xem, loại mỹ nhân này đã là thấy quá ít, đã có cô gái ngây

https://thuviensach.vn

ngô, lại có nữ nhân quyến rũ, cách ăn mặc nam trang càng lộ vẻ thanh tú, hai tròng mắt lãnh liệt bức người.

Thú vị!

Rất thú vị!

“Quác quác quác ——“ Trên bầu trời bỗng nhiên có quạ đen bay qua.

Nơi này đáng ghét quạ đen thật nhiều! Con ngươi Tây Môn Nhã con ngươi trợn mắt nhìn, nàng chung quy cảm thấy quạ đen không rõ ràng hiện ra, phá lệ kiêng kị. Nhưng không biết người phái Tuyết Sơn trời giá rét đất đông lạnh, xác động vật sau khi chết không phân hủy, này đây bên trong núi nhiều nhất đó là quạ đen.

Tuyết Nhan dường như không có việc gì nhìn khỏang không trên trời, giật giật môi, âm thanh thập phần êm tai:”Kỳ quái! Ta vừa rồi giống như nghe được một con qua đen bộ dạng chê cười người khác! Một nữ nhân cả ngày dây dưa nhị sư huynh cùng một nữ nhân cả ngày dây dưa tam sư huynh, da mặt mỏng có cái gì bất đồng?Ta thật là không rõ a!”

Nghe ra Lâm Tuyết Nhan ý ở ngoài lời, sắc mặt Tây Môn Nhã thóang chốc biến đổi, đang muốn tiến đến giáo huấn nàng, lại bị nam tử bên cạnh ngăn cản lại.

Tây Môn Nhã dậm chân:”Đại ca, ngươi…”

Nam tử đối nàng liếc mắt ra hiệu, bỗng nhiên quay đầu nhìn Tuyết Nhan mê đắm nói:”Tuyết Nhan cô nương, xá muội tính tình có chút nóng nẩy, cũng không ác ý, mới vừa rồi có gì đắc tội, xin ngươi thông cảm nhiều hơn, tại hạ Tây Môn Dương, muốn cùng cô nương kết giao bằng hữu

.

https://thuviensach.vn

Tuyết nhan giật mình, không nghĩ tới nam tử này đúng là huynh trưởng Tây Môn Nhã, Tây Môn gia đại thiếu gia —— họ Tây Môn Dương.

Người này thân phận vô cùng cao quý, cùng Mộ Dung thanh li, Thượng Quan Ngân, Thượng Quan Ngâm, Nam Cung Vũ ngang tài, đáng tiếc chính là ngày thường kiêu căng xa xỉ, thanh sắc chó ngựa, rượu trì thịt lâm, tham đâm háo sắc, thường cùng nhóm bằng hữu chó hồ trêu hoa ghẹo liễu, năm đó khi ở Vô Cực Môn chọn lựa để tử, hắn cùng Giang Nam danh kỹ Tô Điệp cùng đến Vu Sơn, trễ giờ, suýt nữa đem Tây Môn lão gia tức giận chết khiếp.

Nửa năm trước, Tây Môn Dương từng hướng Thần Long Cung đưa ra đám hỏi, mục đích là hướng đệ nhất mĩ nhân Xuất Vân Cốc, đại tiểu thư Thần Long Cung Duẫn Tuyết Nhi cầu hôn.

Sao biết Duẫn Tuyết Nhi tuyệt sắc tao nhã, có tri thức hiểu lễ nghĩa, cầm kỳ thư họa không gì không giỏi, mà ngay cả đương kim thái tử muốn nàng làm thái tử phi, làm sau đến phiên hắn cưới.

Tư sắc Nhị tiểu thư Duẫn Lâm bình thường, ở Thần Long cung không có địa vị, cho nên không đáng cho hắn lo lắng.

Về phần tam tiểu thư Lâm Tuyết Nhan, nghe nói nàng là người thừa kế cung chủ Thần Long Cung, ngày sao có thể tam phu tứ thị, trai lơ ba nghìn, ai cưới loại nữ nhân này, tất nhiên sẽ là sỉ nhục của nam nhân.

Cho nên, lúc trước hắn đối với loại nữ nhân cường thế này không có bất cứ hứng thú gì, thậm chí ngay cả gặp đều không muốn liếc mắt một cái.

Sao biết, hôm nay vừa thấy, hắn bỗng nhiên có loại cảm giác hận trễ không sớm gặp được nàng.

Mỹ nhân a! Tuyệt sắc a! Vai diễn đai mã*! Đủ hương vị! Bụng Tây Môn Dương bỗng nhiên dâng lên một loại mãnh liệtxx. Chính là lúc trước hoa

https://thuviensach.vn

khôi đệ nhất lâu cởi hết nằm trước mặt hắn, thân thể hắn cũng không có hưng phấn như thế, bỗng nhiên có loại cảm giác muốn đem nàng ôm vào dưới thân, hung hăng chà đạp, nhìn nữ tử dưới người trằn trọc yêu kiều, nghĩ không khỏi mắt lộ ra dâm quang, vẻ mặt nói có bao nhiêu đáng khinh liền có bấy nhiêu đáng kinh (sherry: muốn nôn quá! ọe).

Con ngươi Tuyết Nhan lạnh lùng liếc hắn một cái, lãnh ý bắn ra bốn phía, đối với hắn càng thêm chán ghét, không nói một lời, xoay người ly khai khỏi đây.

Nhìn bóng dáng tiểu mỹ nhân rời đi, Tây Môn Dương từ từ thở dài:”Có tính cách, tôi thích!”

Nghe vậy, Tây Môn Nhã biết tật quả nhân của đại ca nàng lại tái phát, con mắt vòng vo chuyển, bỗng nhiên trong lòng sinh ra một kế, gợi lên môi, cười lạnh nói:”Nếu đại ca thích nàng, sao không ban đêm lên giường của nàng , gạo nấu thành cơm ?"

Tây Môn Dương giật mình, tuy rằng hắn thích nữ tử trước mắt, nhưng nàng dù sao cũng là người thừa kế Thần Long cung, thân phận tôn quý, có thể nào cùng một thị tù so sánh với nhau?

"Đại ca, chẳng lẽ ngươi đã quên, nàng ngày sau chính là có tam phu tứ thị?”

"Nhã nhi là có ý gì?" Tây Môn dương có chút hồ đồ, hắn cũng không muốn làm cái gì trai lơ phu thị của Lâm Tuyết Nhan.

“Đại ca, loại nữ nhân giống như nàng, nhiều một nam nhân không nhiều lắm, ít một nam nhân không ít, ai cũng có thể làm chồng! Đại ca chỉ muốn xuất ra thủ đoạn đối phó nữ nhân, làm cho nàng dục tiên dục tử, ngày sau tự nhiên mặc cho đại ca tự nhiên bài bố…Ta nghĩ, ngươi hắn là đồng ý của ta.”Giờ phúc này, Tây Môn Nhã vân đạm phong khinh nói, khỏe miệng mỉm cười dần ra tàn nhẫn mỉm cừơi.

https://thuviensach.vn

Tây Môn Dương ánh mắt sáng ngời, trong lòng tán thành, này..Hắn thế nào không nghĩ tới!

Dù sao cùng hắn hoan sống đích nữ trinh trắng, bất luận con điếm kỹ tử, đều bị sa vào kỹ xảo của hắn, mỗi người đối với hắn khăng khăng một mực, bị hắn hô đến gọi đi, phong nguyệt bạn nhậu đưa cho hắn một cái mỹ danh ——thuần mã sư, mà hắn Tây Môn Dương cho rằng Lâm Tuyết Nhan như một con ngựa mẹ không phục tùng, tính tình tái liệt cũng phải bị nam nhân cưỡi dưới khố, cúi đầu thuần phục! Mà cái nam nhân kia phản đối cũng không được

Nếu Lâm Tuyết Nhan đối với hắn khăng khăng một mực, thần long cung chẳng phải là theo họ Tây Môn của hắn hay sao?

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 47: Ác Tặc Nhảy Qua Cửa Sổ

Đêm trăng phong cao ,tuyết trắng mênh mang, đình viện sâu sắc.

Sân sau của phái Tuyết Sơn có sân sau ngọc trụ điêu khắc, lầu đình các, hành làng uốn khúc, lan can cao chương dài.

Tây Môn Dương đã thăm dò được nơi ở của Lâm Tuyết Nhan, cách phòng của Phượng U Trần rất xa, vì thế nên Tây Môn Nhã vẫn chưa có ý định sát ý Lâm Tuyết Nhan, kể từ khi anh em nhà Tây Môn đi tới phái Tuyết Sơn, Tuyết Nhan luôn an nhàn vui vẻ, hiện tại Phượng U Trần chỉ tạm thời che chở cho nàng mà thôi.

Màn đêm thâm trầm, trăng khuyết như lưỡi câu. Một đám người đến từ phương xa, đi vào sân sau tĩnh mịch. Tây Môn Dương mang một nhóm cao thủ từ trong Kinh đô ra để bảo vệ mình, mỗi một người trong đó đều có võ nghệ cao cường, một vài người ngồi ở trong sân uống rượu sưởi ấm, lại có một số tuần tra ở trên nóc nhà, mỗi hai giờ đồng hồ lại đổi ca một lần.

Phòng bị nghiêm ngặt như vậy đủ để so sánh với bên trong Hoàng cung. Dù sao, Tây Môn Dương là con trai độc nhất của nhà họ Tây Môn, nhưng thật đáng tiếc, thường ngày hắn không làm chuyện gì tốt, chỉ biết dâm nhân thê nữ, bắt nạt đàn ông trêu ghẹo đàn bàn, không chuyện ác nào mà hắn không làm, người tìm hắn để báo thù nhiều vô cùng, riêng hắn lại là một tên vô dụng, không học được văn lại chẳng tốt được võ, chỉ biết ăn chơi đánh bạc mà thôi. Nhưng hắn lại là "thiên chi kiêu tử" của gia tộc Tây Môn, nên

https://thuviensach.vn

được các người già trong nhà hết mực bảo vệ, thậm chí dù là hắn đi ra ngoài vào ban ngày, hay đi đi vệ sinh bên ngoài đều có năm tên cao thủ cầm đao theo bảo vệ.

Nhưng mà, dù cho có nhiều người theo bảo vệ hắn như vậy, nhưng họ lại không phát hiện rằng ở một gốc cây Hàn Mai, bên trong tuyết trắng, ẩn giấu một bóng người xinh đẹp mà diễm lệ.

Nhưng dù cho hoa mai có thơm nồng nặc, mùi hương trôi dài, như tô như vẽ, dịu dàng như nước, lại không thể che giấu được nụ cười trên môi của người nam nhân yêu mị kia.

Dần dần một cơn gió kéo tới, lướt trên mái tóc mai để một bên của hắn, làm nó bay bay!

Dưới ánh trăng, một thân thể xinh đẹp tuyệt luân, tại ánh sáng của vầng trăng tô lên một nụ cười phong nhã hào hoa.

Tròng mắt của hắn lóe sáng như một viên pha lê màu đen, chói sáng lóng lánh, chờ ở đây một giờ, nhưng từ đầu đến cuối hắn vẫn không tìm được thời cơ để ra tay, trong lòng hắn không khỏi nghĩ thầm, từ khi nào mà sân sau của Phượng U Trần lại phòng thủ nghiêm mật thế này?

Nhưng nhớ tới cô gái đêm hôm qua, một đôi mắt lạnh lẽo hiện ra, sai lầm của cô gái kia không thể bỏ qua được, chẳng những làm dơ bẩn thân thể Thuần Dương của hắn, còn lấy đi bảo kiếm Thanh Thạch của hắn, thậm chí còn lấy đi một món đồ vật quý giá của hắn

—— bí tịch võ công bất truyền《 Tô Tâm quyết 》của phái Tuyết Sơn

—— Mặt nạ da người.

Có người nói, Tố Tâm quyết có thể thay đổi chất lượng cơ thể của người khác, có năng lực rèn đúc lại thân thể, có thể cải thiện Ách Nan Độc Thể

https://thuviensach.vn

của hắn, vì để trộm lấy quyển bí tịch võ công này, hắn không thể không mang mặt nạ da người để hóa trang thành đệ tử phái Tuyết Sơn, che giấu đi thân phận Ngân diện độc ma chân thật của hắn.

Đương nhiên, hai loại thân phận này đều đủ để làm chấn động người khác. Nhưng mà cái miếng mặt nạ da người kia là đồ vật thế gian hết có, tuy rằng thuật dịch dung ở trong chốn giang hồ là bàng môn tà đạo, nhưng tuyệt đối không phải mỗi cái đều sẽ là tà đạo. Người có tay nghề để có thể chế tạo ra mặt nạ da người đã ít lại càng ít, đặc biệt là những tấm mặt nạ da người mà khi đeo lên sẽ không để lộ gì cả, chỉ có thể giấu tai mắt người khác vào ban đêm, giống như tấm mặt na da người cực kỳ tinh xảo kia của hắn thì càng là hiếm thấy, tấm mặt nạ có khuôn mặt tuấn lãng, vẻ mặt tự nhiên, giống y như thật, độc nhất vô nhị ,là dị bảo thế gian hiếm có.

Ai ngờ được, hai món bảo bối đều rơi vào tay của ác nữ... Điều này có thể xem là bọ ngựa bắt ve chim sẻ nấp đằng sau? May là công lực của hắn đã được khôi phục hoàn toàn, tuy rằng con "chim sẻ" không biết xấu hổ kia tưởng rằng Phượng U Trần có thể bảo vệ an toàn cho nàng, xem ra nàng cũng chẳng hiểu rõ Phượng U Trần! Mà hắn lại cùng Phượng U Trần qua lại, kể từ khi Tây Môn Ngọc Nhi qua đời, đến bây giờ Phượng U Trần đã không còn là vô tình nữa mà là tuyệt tình.

Phượng U Trần ngoài một loại lợi ích nào đó, chắc chắn sẽ không giúp đỡ bất kỳ người nào, càng không thương hương tiếc ngọc! Vì lẽ đó, tối nay, hắn không chỉ muốn đòi lại hai món bảo bối, mà lại muốn mang nàng đem đi, sau đó lại đem nàng vào hang núi để từ từ đòi lại món nợ của nàng. Nghĩ tới đây, nam tử Ngân Diện nháy mắt, bên trong yêu dị quyến rũ lại có khí chất hào hoa phong nhã.

Trong lúc hắn đang chờ đợi, bỗng nhiên có một bóng người cao to nhưng hèn mọn hiện ra, chênh chếch dựa vào cửa sổ, từ trong ngực lấy ra vật gì đó, dùng ngón tay dán tờ giấy vào cửa sổ, chờ đợi trong chốc lát rồi đẩy cửa sổ để nhảy vào.

https://thuviensach.vn

Nam tử Ngân Diện hơi nhíu mài lại, hắn nhận ra bóng người kia, hơn nữa lại quen thuộc vô cùng, người đó chính là thế gia Tây Môn Đại thiếu gia - Tây Môn Dương, nam tử ngân diện thầm nghĩ chẳng trách trong viện này có nhiều thị vệ như thế? Trên người Tây Môn Dương không ngừng có vụ tai tiếng tình dục, tên tuổi của hắn rất tệ, không nghĩ tới người phụ nữ kia lại âm thầm cùng Tây Môn Dương liên hệ, nghĩ tới đây, thân thể của nam tử ngân diện cứng lại một chút, dù sau hành vi phóng đãng đêm hôm qua của nữ tử quá rõ ràng trước mắt hắn, hắn phát hiện nàng đã không còn trong trắng, trong lòng cảm thấy không thích, những nghĩ kĩ lại, nữ tử tốt làm sao có thể làm ra sự tình kia, hắn chỉ không nghĩ rằng nàng lại có thể nhận ai làm chồng cũng được, chẳng biết xấu hổ, dơ bẩn không thể tả!

(*roseila: Khổ , ng` ta bị mất zih là vì cặp với anh Ngọc mà =’=)

Nắm đấm được giấu ở dưới chiếc áo lông cáo siết chặt lại, toàn thân hắn vô tỉnh tỏa ra một luồng khí lạnh.

Đêm, lanh đến mức dọa người! Trăng sáng ánh sáng lạnh xuyên qua song cửa sổ, gió lạnh giữ trời tuyết lạnh thấu xương.

Tuy rằng trong phòng có đốt than sưởi ấm, nhưng vẫn không thể che lại ý lạnh kia. Giờ phút này, Tuyết Nhan vẫn chưa ngủ, nàng ngồi xếp bằng ở trên giường đã hơn một giờ, hơi giật giật thân thể, uốn cong cánh tay ngọc lại, trơn bóng như mỡ, ánh sáng như ngọc, trắng noãn như băng, ánh trăng đơn độc, đem cái bóng của nàng kéo dài, bỗng nhiên, nàng cảm thấy thân thể của mình nhẹ đi rất nhiều, nội lực cũng tăng tới bốn đoạn, không khỏi cười, trong lòng âm thầm than thở rằng "Tố Tâm quyết" không hổ là bí tịch giấu kín của võ lâm. Nếu tính ra, thì trong vòng nữa năm nàng đã chữa trị khỏi thân thể bị liệt một nửa này. Đồng thời lại có thể tăng nội lực của mình lên từ ba đoạn sang bảy đoạn, có thể nói là tiện lợi cả đôi đường.

Nếu hỏi vì sao Tuyết Nhan lại có thể luyện Tố tâm quyết? Ngày đó không phải đã bị Phượng U Trần lấy đi rồi sao? Kỳ thật, Tuyết Nhan làm

https://thuviensach.vn

sao cam lòng đưa bảo bối như vậy đi, cũng may rằng nàng tam sinh tam thế đã có tài gặp qua là không thể quên vì vậy đã tranh thủ thời gian học thuộc nó, sau đó lại đem mặt nạ da người cùng quyển bí tịch giao cho Phượng U Trần, nếu như là ngày xưa, nàng chắc chắn sẽ không tuân theo khuôn phép, nhưng mà người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu.

Lúc này nàng còn cần Phượng U Trần che chở, đương nhiên không thể đắc tội người này. Tất nhiên Phượng U Trần rất cơ trí, nhìn ra đường tơ ke tóc, há có thể ngờ được nàng đã học thuộc Tố Tâm quyết. Tuy rằng chỉ luyện nội công trong một giờ nhưng lại bằng nàng dùng ngân châm để mở các mạch.

Trời đã tối, bây giờ, Tuyết Nhan chỉ cảm thấy các khớp xương mình đau nhức, hiểu rõ khổ cực khi khôi phục công lực, nàng không có nóng vội, nếu không sẽ vội quá hóa không, ngay sau đó nàng mặc quần áo rồi lười biếng nằm ở trên giường, chiếc gối thêu hoa hồng, chỉ vì nàng lạnh nên khi ngủ cũng khoác áo lông cáo. Vừa nhắm mắt, lại cảm thấy lạnh lạnh, bên cửa sổ truyền tới tiếng vang.

Trong bóng tối lạnh lẽo, va chạm cùng cửa sổ màu trắng, phát sinh tiếng nghẹn ngào.

Đột nhiên, Tuyết Nhan mở mắt, thầm nghĩ là ai ở ngoài cửa sổ? Bỗng nhiên, một ống trúc thò vào, khói trắng bay ra theo ống trúc, đây là mê hương? Đây là dụng cụ thường dùng dành cho dâm tặc để giở thủ đoạn đê hèn, không nghĩ tới lại đối phó chính mình, trong lòng Tuyết Nhan cảnh giác, mắt mở lên, suy đoán trong lòng. Đáng tiếc loại mê hương này đối với Tuyết Nhan đã bị nhiễm Mai Lan Hương độc tính không hề có tác dụng, mê hương hút vào trong cơ thể sẽ bị Mai lan hương hút đi, nhưng đá chìm biển lớn!

Tuy nhiên, đối phương lại tưởng rằng mình thành công, rất nhanh thu ống trúc về.

https://thuviensach.vn

Một chốc lát, một bóng đen như mực mở cửa sổ ra, tung người nhảy vào trong phòng, tay chân gọn lẹ, làm như thường ra vào khuê phòng, tiếp tục một hồi, đốt cây nến trước bàn.

Ánh lửa sáng rõ ràng ngầm tối, ánh phải người tới có bộ mặt bỉ ổi, người này chính là Tây Môn đại thiếu gia -- Tây Môn Dương.

Đêm hôm khuya khoắc, cô nam quả nữ, mê hương, ống trúc, nhảy cửa sổ. Đã có thể đoán được tâm tư của Tây Môn thiếu gia!

Tuyết Nhan cưỡng chế sự tức giận trong lòng, ngoài mặt như thường, gương mặt xinh đẹp phát lạnh lẫm liệt, chỉ chờ động tác kế tiếp của hắn.

Tây Môn Dương nhìn người xinh đẹp nằm ở trên giường, lại thấy nàng tóc mây không chải, mặt ngọc sáng sủa, sắc mặt dịu dàng,mềm mại êm dịu nhẫn nhụi, tóc đen ẩn ẩn lộ ra đường cong duyên dáng của cần cổ, thật là xinh đẹp không gì sánh được, đặc biệt là vẻ mặt lạnh như băng kia, khiến cho cả người hắn giống như một thanh củi khô đột nhiên bị vứt vào trong ngọn lửa hừng hực của cây đốt, nhất thời dục hỏa đốt người, bất chấp sương đêm thâm hàn, không thể chờ đợi được nữa mà cởi hết quần áo ở trước mặt mỹ nhân.

Ánh mắt của Tuyết Nhan hơi nhìn vào nơi dơ bẩn của hắn, trong lòng kinh tởm, không nghĩ tới Tây Môn Dương lại dám cường bạo nàng, người nào mê gái ngu ngốc, nếu hắn biết thân phận của nàng, mà lại cũng dám đột kích nửa đêm, nhất định là đã bị người khác giựt dây.

Không cần nghĩ cũng biết, người kia nhất định là Tây Môn Nhã, người hận nàng thấu xương!

Cười lạnh một tiếng, Tuyết Nhan thầm nghĩ mình xem ra không cần cố kỵ cái danh môn thế tộc trước mắt, nếu Tây Môn Nhã đã bất nhân ,thì đừng trách nàng bất nghĩa!

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 48: Nhân Luân Thảm Kịch

Giờ phút này, hai mắt Tuyết Nhan rạng rỡ, ánh quang bức nhân.

Trong lòng nàng cười lạnh, đây đối vhuynh muội dám đem chủ ý đánh tới thân thể của nàng thượng, thật đúng là nghĩ rằng cũng có khi nàng nhu nhược như vậy sao?

Ở đan trạch, nàng đối với Tây Môn Nhã tận lực lánh xa, đơn giản là nàng vừa đến, không thể để lộ tài năng, sao biết Tây Môn Nhã thế nhưng khí thế bức nhân, năm lần bảy lượt khiêu khích nàng, lúc này đây đã là chạm đến cực hạn của nàng.

Thù này không báo không phải quân tử!

Mày hơi nhướn lên, ánh mắt xẹt qua một tia sắc u ám, gió mát bừng tỉnh thổi qua ba quang lân lân mặt nước, vẽ ra một vòng vòng gợn sóng đẹp, giây lát lướt qua.

Am hiểu sâu đối phó với Tây Môn Dương và Tây Môn Nhã cũng không chuyện dễ, sau lưng bọn họ có một thứ cường đại ủng hộ —— tộc nhân Tây Môn, tộc nhân Tây Môn tại triều Đường chiếm giữ rất nhiều chức vị quan trọng, nếu quyền thế bọn họ không hiển hách, thì có thể nào đem cái thứ phần tử cặn bã Tây Môn Dương này che chở đến nay, mà bên ngoài rất nhiều thị vệ cũng không hề ngồi không.

https://thuviensach.vn

Khẩn trương một chút, Tuyết Nhan cười thầm chính mình quá mức cẩn thận.

Có lẽ người khác là rất khó trả thù, nhưng mà, đối với nàng mà nói chẳng qua chỉ là một bữa ăn sáng.

Từ điều này, Tuyết Nhan ngẩng đầu, ánh mắt trong suốt trong sáng, nhìn kia nam tử quần áo tẫn thốn, chậm rãi nói: "Tây Môn công tử nếu muốn tới tìm ta, làm gì mà phải nhảy cửa sổ chứ? Khách quý tiến vào, trực tiếp đi qua cánh cửa đó!"

Tây Môn Dương nhìn cô gái trước mắt tự nhiên hào phóng, thầm nghĩ nàng quả nhiên là không giống người thường, nếu là nữ tử tầm thường, đêm khuya nhìn thấy nam nhân trần như nhộng xuất hiện ở trong phòng, chỉ sợ sớm bị sợ tới mức hoang mang lo sợ, nhưng mà, hắn chính là thích cái loại nữ tử đại khí thản nhiên này, hơi có chút hàng phục xx của nàng , bụng dưới không khỏi buộc chặt, cười đến vui vẻ, thanh âm khàn khàn nói: "Mỹ nhân, ngươi hoan nghênh ta đến như thế, một mình có tịch mịch hay không ?"

Trong lòng Tuyết Nhan ác hàn, sóng mắt lại trong suốt: "Tịch mịch, đương nhiên tịch mịch."

Nghe vậy, Tây Môn Dương lập tức hướng nàng đi tới, xấu xa cười: "Mỹ nhân độc thủ cô đơn trong khuê phòng, bản đại thiếu đến với ngươi, như thế nào?"

Ngón tay ngọc hơi gồ lên, sờ ngân châm trong tay áo, Tuyết Nhan cố nén đáy lòng chán ghét, mỉm cười nói: "Tây Môn công tử, dường như... Chúng ta cũng không rất quen thuộc!"

"Có một số việc, trước lạ sau quen thôi." Tây Môn Dương cười đắc ý, của quý cũng đắc ý quơ quơ.

https://thuviensach.vn

"Tây Môn công tử có chuyện gì sao?" Tuyết Nhan giả vờ không biết, ngón tay đã xiết chặt một cây ngân châm.

"Được Nhan nhi, rất nhanh ngươi sẽ biết, đêm nay hãy để cho ta thương ngươi, ta cam đoan sẽ làm ngươi dục tiên dục tử ." Dứt lời, Tây Môn Dương đã tùng tùng cất bước mà đến, cười trên giường, khẩn cấp cúi người qua tiếp cận , khứu giác của hắn rất tốt, trong mũi tràn đầy mùi thơm nhàn nhạt trên người nàng, từng lỗ chân lông không khỏi đều thư giãn lên.

"Đợi chút." Mặt hé ra đột nhiên phóng đại ở trước mắt, Tuyết Nhan hơi nghiêng thân, bỗng nhiên đưa tay che giữa hai người .

"Còn chờ cái gì, chịu đựng xx tí." ánh mắt Tây Môn Dương nhịn không được trừng mắt tìm bất mãn, tuy rằng là chờ không kịp , nhưng theo như lời cô gái có loại khó có thể kháng cự ma lực.

"Tây Môn công tử, đêm còn dài, hãy nghe ta nói hết." Tuyết Nhan bất động thanh sắc cách hắn xa chút, mở môi, thản nhiên cười, vẻ mặt mang theo mị hoặc không thể cự tuyệt, bộ dáng gần chết còn khiêu khích làm Tây Môn dương tim đập thình thịch.

"Mỹ nhân nói mau." Tây Môn Dương trong lòng sớm nhộn nhạo.

"Kỳ thật... Kỳ thật khẩu vị của ta hơi nặng, thích chơi đa dạng đặc biệt chút, ta nghĩ công tử hắn là không phải không thú vị như vậy đi."

"Hay! Hay!" Không nghĩ tới nàng nhưng lại lớn mật như thế , ánh mắt Tây Môn Dương sáng quắc, hưng phấn không thôi, nữ tử này thật đúng là lả lơ phóng đãng, thậm chí so với tên đừng đầu Thúy Tụ lâu còn làm hắn vui vẻ thích ý, "Ta cũng thích đa dạng đặc biệt chút, mỹ nhân muốn chơi cái gì?"

"Ngươi suy đoán xem." Bàn tay trắng nõn của Tuyết Nhan đặt tại trên ngực của hắn , chậm rãi đem hắn áp đảo ở trên giường.

https://thuviensach.vn

Tây Môn Dương cảm thụ được tay mềm mại trước ngực, thở hổn hển, hưng phấn không thôi.

Nhưng thấy nàng tay ngọc như điện, trong nháy mắt, hàn quang chợt lóe, hơn mười miếng ngân châm châm ở trong huyệt vị của hắn.

Còn chưa phục hồi tinh thần lại, Tây Môn công tử nhất thời đau thắng mắt trợn trắng, cả người run rẩy , không nghĩ tới nàng xuống tay nhưng lại ngoan độc như vậy.

Mua một tặng một, thời điểm thi triển châm pháp khống tâm, Tuyết Nhan cố ý dùng kim đâm tiến huyệt vị đau nhất của hắn, làm cho Tây Môn công tử hảo hảo ****.

Toàn bộ trên không Tuyết Sơn Phái truyền đến tiếng kêu "**", quạ đen sống ở ban đêm nhất thời bay lên trời, chấn cánh, cười vui sướng khi người gặp họa tàn sát bừa bãi .

Động tác của nàng cực nhanh, cực lưu loát, tuy rằng dùng chăn che đầu của hắn, nhưng tiếng kêu thảm thiết vẫn như cũ xuyên thấu lực rất mạnh, bọn thị vệ vội vàng vây đến phía trước cửa sổ, sau đó lại sợ hãi xâm nhập, đánh vỡ hảo sự Tây Môn công tử, giữa lúc do dự, bỗng nhiên nghe được tiếng cười quyến rũ của nữ tử bên trong, "Tây Môn công tử, loại trò có pháp rất đặc biệt đấy! Ta còn muốn chơi nhiều trong chốc lát."

Lời nói này, nghe vào trong tai mọi người đã thay đổi hương vị.

Hoa mai ở trong chỗ sâu, nam tử áo trắng yêu dị mà xinh đẹp kia ở trong gió lay động, mặt nạ thấy không rõ là cái biểu tình gì.

Còn chơi? Đòi mạng a! Tây Môn Dương bị che ở mặt trong, không thở nổi, mồ hôi lạnh đầm đìa, muốn sống không được, hắn đời này không hề thống khổ như vậy.

https://thuviensach.vn

Bỗng nhiên nữ tử cúi người xuống dưới, ghé vào lỗ tai hắn nói: "Nghe, hiện tại về gian phòng thứ ba ở phía sau viện ."

Tây Môn Dương nghiêm mặt cắn môi, thống khổ cắn răng, không nghe hiểu được ý của nàng, bỗng nhiên, Tuyết Nhan lại sáp nhập mấy châm ở huyệt vị của hắn, tuy rằng không đau, lại làm ý chí hắn dần dần hôn trầm, trong đầu hết lần này đến lần khác nàng mới vừa nói , về gian phòng thứ ba ở phía sau viện, hắn nhớ kỹ !

Mâu quang hẹp nữa, tiếp theo bên tai truyền đến lời nói kéo dài như châm: "Nghe được, nữ tử trong phòng kia là Lâm Tuyết Nhan, nàng khát vọng ngươi rất lâu rồi , đêm nay, ngươi muốn phóng túng như thế nào, thì phóng túng như thế nấy."

Lời nói mê hoặc quanh quẩn ở trong lòng hắn, nhớ tới Lâm Tuyết Nhan, tâm hắn ngứa khó nhịn, thẳng đứng dậy, cũng không mặc quần áo, đi bước về hướng cửa.

Cửa mở ra, bọn thị vệ nhìn thấy Tây Môn Dương không sợi vải, trong lòng giật mình.

Tuy rằng Tây Môn thiếu gia ngày thường hoang đường chút, nhưng giờ trời bên ngoài giá rét đông lạnh, tuyết mịn bay lên, nước đóng thành băng, hắn nhưng lại trần như nhộng đi ra, đây đến tột cùng là cái ham mê đặc thù gì? Nhưng Tây Môn thiếu gia muốn làm gì thì làm , ngày xưa cùng ba cái thị tỳ cùng nhau lỏa vũ, liền ngay cả tộc trưởng Tây Môn gia tộc cũng không thể nề hà đối với hắn, hắn nguyện ý sao, là chuyện của hắn, thị vệ nho nhỏ bọn họ này đó có tư cách hỏi sao?

Vì thế, trước mắt bao người, Tây Môn Dương trần truồng lộ thể, mặt không chút thay đổi đi đến về phòng ở gian ba phía sau viện .

Mọi người hai mặt nhìn nhau, nơi đó không phải phòng ngủ tiểu thư sao? Cái kia... Huynh muội bọn họ xảy ra chuyện gì?

https://thuviensach.vn

Bỗng nhiên, bên trong truyền ra thanh âm sắc sảo của nữ tử"Đại ca, ngươi làm cái gì?"

... Một lát, các loại thanh âm kỳ quái lục tục truyền đến, thanh âm té rớt này nọ, thanh âm quyền cước gia tăng, thanh âm bàn ghế ngã phá hư, tiếng nữ tử chửi bậy, tiếng nam tử thở dốc, thanh âm kiềm nén không dứt bên tai, đan xen, ầm ỹ ... Thật sự là nhân luân thảm kịch, Tuyết Nhan nhướn môi lên, nụ cười không hảo ý, mở ra cửa sổ, đem quần áo Tây Môn Dương hung hăng vứt ra ngoài cửa sổ, nhếch môi, nàng thừa nhận làm như vậy là có điểm vô sỉ, huynh muội bọn họ chỉ sở tác sở vi với đối người khác không biết kém bao nhiêu lần, nàng chỉ là trừng phạt đại giới nhỏ mà thôi.

Uyển chuyển thở dài qua đi, ngoái đầu nhìn lại... Đột nhiên, ý cười ở bên môi dần dần phục hồi.

Nhưng thấy một nam tử tuyệt sắc phong hoa đứng ở đầu giường, thân như ngọc trâm, phấp phới như Kinh Hồng, khí chất xinh đẹp diễm lệ như cây thuốc phiện tràn ra, nói không hết quyến rũ hứng thú, hắn, đến tột cùng ra sao mà vào đây? Nàng, vì sao không có phát giác?

"Thực phấn khích!" Giờ phút này, nam tử nhếch môi, mặt nạ màu bạc ở dưới ánh nến, có vẻ phá lệ yêu dị.

Người này tựa như tinh linh hắc ám, khi đến thì vô ảnh, khi đi thì vô tung, nhìn người nọ, Tuyết Nhan nheo lại ánh mắt, nhìn thẳng hắn , trầm mặc , trong chốc lát ánh mắt ba quang yên diệt.

Nhưng, rõ ràng là lai giả bất thiện (*), quanh thân ẩn ẩn hơi thở lãnh liệt kia làm cho cả người nàng tóc gáy đều dựng thẳng lên.

(*) người đến cũng không tốt lành gì

Nàng cắn chặt răng, biết rõ, cùng hắn một chỗ, tuyệt đối là muốn chết!

https://thuviensach.vn

Ngẫm đến tận đây, nàng đột nhiên xoay người, thân mình như rời cung tên, thả người một cái, theo cửa sổ chạy thoát đi ra ngoài.

—— ngày hôm trước Tuyết Sơn một hồi rơi xuống đại tuyết.

Bên sườn dốc đồi núi nhấp nhô, qua nữa là cánh đồng tuyết, cánh đồng tuyết và sông băng cùng một chỗ, xung quanh dài rậm rạp tùng rừng cây, qua nữa là hồ nước kết băng, qua nữa là đồi hang hổ, lướt qua đồi hang hổ, chính là kia ngọn núi và sơn cốc kéo dài vô tận, nghe nói có thể đi thông qua quốc gia khác... Trời hết sức giá rét đông lạnh,hiếm ít có người tới nơi này.

Băng tuyết tích ngàn năm, ngay tại phía dưới tảng đá lớn của Tuyết Sơn, có một cái đường hầm không người biết.

Một nam tử tuấn mỹ đứng ở trên tàng đá lớn, mặc cho phất lên theo gió tung bay , cừu y màu đen ở trong bóng đêm có vẻ sa sút như vậy, nhưng bờ môi của hắn từ đầu đến cuối mang theo ý cười, môi mỏng manh mím thành một đường, ánh mắt gắt gao dừng một nhóm người lớn ở phía trước.

Ngàn con ngựa lôi kéo xe ngựa nặng nề, ở trên băng tuyết nghiền qua dấu vết thật sâu, bên trong xe ngựa chứa hơn một ngàn vạn lượng hoàng kim, trăm vạn lượng bạc, vạn thạch lương thảo, đang từ từ thông qua đường hầm, mà một đầu đường hầm khác đúng là bị Xuất Vân Quốc suýt nữa tiêu diệt hết cảnh địa Thương Lam Quốc.

Thương Lam quốc bây giờ, xung quanh ôn dịch.

Nạn lụt, khô hạn, thuế nặng... Dân chúng lầm than.

Mà đầu sỏ gây nên đó là các quý tộc hoàng tộc Xuất Vân quốc, ngày xưa phát động chiến tranh, cướp đi tất cả sự dồi dào của Thương Lam quốc!

https://thuviensach.vn

"Suy nghĩ cái gì? Nhị hoàng tử điện hạ?" Giờ phút này, một nam nhân thần bí từ đầu đến chân đều bị áo choàng màu đen che lấp giọng khàn cười nói.

"Ta suy nghĩ... Tài vật đó là đoạt đi từ Thương Lam quốc, tự nhiên muốn hoàn trả hết!" Phượng U Trần cười nhẹ, trong mắt ẩn ẩn có hào quang lưu động, đây là nguyên nhân vì sao hắn mỗi một đồng tiền cũng rất coi trọng, thiếu nợ thì trả tiền, Xuất Vân quốc nợ tài vật Thương Lam quốc sở hữu, sớm hay muộn đều phải trả sạch! Nhưng mà, vì vơ vét của cải, hắn luyện chế đan dược cũng là loài vật báu vô giá, những năm gần đây, tuy rằng đan trạch giàu có hơn nước, tài vật cũng thông qua đường hầm Tuyết Sơn Phái lặng yên đưa vào lãnh thổ Thương Lam quốc.

Ai có thể nghĩ đến con Đông quận vương Phượng U Trần dĩ nhiên sau khi bị người đánh tráo , đường đường thành nhị hoàng tử Thương Lam quốc.

Chậm rãi ngoái đầu nhìn lại nhìn về phía người thần bí bên cạnh, Phượng U Trần mỉm cười nói: "Á phụ (*) lần này theo ta mà đến, không biết có gì phân phó?"

(*) Là cách xưng hô về một người đàn ông tỏ ý tôn kính.

Người thần bí cười hắc hắc: " Tên thần toán kia nói cho ta biết một tin tức tốt lớn, bộ tộc thần y ta còn có hậu duệ bảo tồn ."

Hơi nhíu mi, Phượng U Trần nhớ tới một trong thần toán của bảy đại dị nhân của đại lục Thần Long, đương kim quốc sư Xuất Vân quốc, là quan hệ đối lập với Thương Lam quốc, đại khái là vì bạn cũ với á phụ, cho nên mới đem tin tức này nói cho á phụ, nhưng mà... Đây có quan hệ với hắn như thế nào? Vì thế, không nói được một lời.

"Aizz, có phải người già rồi hay không, nói chuyện cũng không có phân lượng ?" người thần bí tà nghễ liếc mắt hắn một cái.

https://thuviensach.vn

"ý của Á phụ là gì?"

Người thần bí nheo lại ánh mắt, chậm rãi nói: "Nàng là người bộ tộc thần y, tự nhiên sẽ là sư muội của ngươi, chẳng lẽ ngươi không chịu chăm sóc nàng?"

Sư muội? mày nhọn của Phượng U Trần theo bản năng khêu ra, cười yếu ớt nói: "Á phụ quên , cuộc đời này, sư muội của ta chỉ có một người, nàng chính là Tây Môn Ngọc Nhi."

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 49: Ý Đồ Bất Chính.

Nhớ tới Tây Môn Ngọc Nhi, tiếng thở dài của người bí ẩn nhỏ đến mức không thể nghe rõ.

Năm đó, Tây Môn Ngọc Nhi cùng Phượng U Trần là đồng môn từ một sư phụ, hai người có thể xem là một đôi tri kỷ, lúc đó sư phụ của họ muốn tự mình mở lễ đính hôn cho cả hai nhưng thật đáng tiếc, Phượng U Trần đã bị thù hận che mắt, trong lòng nào có nghĩ tới nhi nữ tình trường? Phượng U Trần luôn đối xử với Tây Môn Ngọc Nhi như muội muội, cuối cùng chỉ có thần nữ có ý, tương vương vô tâm, nhưng mà khi đó, nếu không có Tây Môn Ngọc Nhi thay Phượng U Trần đỡ một chiêu kiếm thì có lẽ Phượng U Trần đã không còn sống đến bây giờ.

Như vậy, sau khi Tây Môn Ngọc Nhi chết thay cho hắn, trong lòng Phượng U Trần càng thêm hổ thẹn, vì thế hắn đã thề với trời rằng trước khi báo thù tuyệt đối không cưới vợ, thậm chí hắn đặc biệt ưu ái gia tộc Tây Môn, hàng năm đều cung cấp cho bọn họ một trăm viên đan dược.

Đáng tiếc, giai nhân đã qua đời mà chỉ có gia tộc Tây Môn là chiếm được lợi ích mà thôi.

(*roseila: đây là cái thế đạo chó má gì, ng` chết rùi thì thoát kíp đi, còn dán cục nợ lên anh Phượng là sao, còn quỷ Phượng mà còn biết hổ thẹn =’=)

https://thuviensach.vn

"Mặt người không biết đi nơi nào, hoa đào vẫn cười với gió xuân như trước, có trách thì chỉ trách hồng nhan từ xưa đến nay đều bạc mệnh !" Người bí ẩn thở dài nói.

Năm nay hắn đã gần trăm tuổi, đã trải qua vô số kiếp sinh kiếp tử, đã sớm coi nhẹ tang thương ở nhân gian, sinh ly hay tử biệt, vì thế hắn quay đầu lại nhìn Phượng U Trần rồi dùng giọng nói khàn khàn để nói: "Đúng rồi, Phượng tiểu đồ nhi, vừa rồi ta đã nói sai, con cháu của dòng dõi bộ tộc Thần Y tuy rằng còn sống sói, nhưng nhiều lắm chỉ là mượn xác hoàn hồn, cho nên mới nói, đó không phải là sư muội của ngươi mà là sư tỷ duy nhất của ngươi!"

Nghe vậy, con mắt của Phượng U Trần lấp lóe, mắt phượng nửa mị, nàng, không phải đã chết vào mười năm trước rồi sao?

Người đã chết cũng có thể sống lại? Thực sự là chuyện lừa gạt trong trời đất!

Nhưng hắn làm sao có thể nghi ngờ người bí ẩn trước mặt --- người á phụ đã dích thân truyền thụ cho hắn thuật luyện đan, một trong bảy dị nhân ở đại lục Thần Long, ẩn với thế gian -- Quỷ Y.

Người trong thiên hạ truyền tai nhau rằng hắn đã thành tiên, nhưng ai lại có thể biết được hắn đang ở ẩn trong thành thị, cũng chỉ có đệ nhất Huyền Thuật Thần Toán mới có thể tìm được tung tích của hắn.

Tuy nhiên, loại năng lực mượn xác hoàn hồn này thật sự khó có thể tưởng tượng nổi? Hắn chưa từng nghe qua chuyện này, trước giờ chỉ xem nó là một đoạn truyền thuyết không có thật mà thôi.

Vì lẽ đó... có thể... chuyện này chỉ có chút hiểu lầm mà thôi!

Nghĩ tới đây, Phượng U Trần vểnh môi, nở nụ cười nhạt nhẽo, ngẩng đầu lên nhìn vầng trăng lạnh lẽo nơi cuối chân trời.

https://thuviensach.vn

Đêm tối yên tĩnh, sương bạc sao thưa, hình bóng những đóa hoa mai phất phơ trong gió, ánh sáng chiếu rọi từ vầng trăn, giữa trời đất bao phủ một màn sương màu bạc, ngoại trừ màu trắng ra, không có bất kỳ màu sắc cùng sự vật nào khác.

Bên cạnh vách núi cao vạn trượng, gió lạnh vi vu, khi Phượng U Trần ngẩng đầu thì nhìn thấy một nam một nữ đàng bay lượn, hai người có khinh công tuyệt diệu, chạy trên vách núi cheo leo như đang chạy trên đất bằng, sợi tóc đen huyền của nữ tử thả xuống làm che đi gương mặt tuyệt mỹ, dáng người mảnh mai, thướt tha mà quyến rũ! Nam tử nhận lấy ánh sáng mặt trắng chiếu xuống làm hắn trở nên yêu dị bức người, đôi môi nhạt kia hiện ra một màu nhu nhuận, giống như đang cười lạnh lẽo, Phượng U Trần nheo lại mắt phượng, nhìn thật kỹ, lập tức nhận ra đó là Lâm Tuyết Nhan và Ngân Diện Độc Ma.

Vì sao bọn họ lại xuất hiện ở vách núi cheo leo thế này trong đêm hôm khuya khoắc?

Tuy nhiên, nếu nhìn kỹ sẽ thấy một kẻ đang truy đuổi còn một kẻ thì đang chạy trốn.

Rốt cuộc, nội lực của cô gái kia không chống nổi nữa, vì thế bị người đàn ông kia đuổi tới, hai người đứng tranh chấp với nhau.

Thấy tình hình này, Phượng U Trần cười nhạt, ánh mắt của gã rơi vào trên người của Lâm Tuyết Nhan... Cô gái trẻ này luôn để hắn cảm giác được có chút gì đó quỷ dị, từ ngày đầu tiên tiếp xúc cùng nàng, hắn đã cảm thấy này khác với tất cả mọi người.

Tuy rằng bên trong thân thể của nàng có kỳ độc, thân thể bị tàn phế một nửa, vốn chỉ có thể kéo dài hơi tàn, nhưng lại phóng khoáng ngông ngênh, dù là Ngũ sư đệ Duẫn Ngọc có tính cách như núi băng cũng bị nàng hấp dẫn!

https://thuviensach.vn

Chỉ đáng tiếc, trong người hắn mang thu nhà hận nước, bất kỳ cô gái nào hắn cũng không để vào mắt, Lâm Tuyết Nhan cũng không ngoại lệ.

Ngược lại, hắn lại có hứng thú với thân thế của Ngân Diện Độc Ma hơn, người này không chính cũng không tà, đáng tiếc thân phận của người này vẫn còn rất bí ẩn, ngày xưa hắn đã từng nghĩ qua... Có thể lôi kéo người này hay không, sau đó hắn đã dần dần nhận ra một chút khác biệt, tựa hồ Ngân Diện Độc Ma rất sợ hắn, người thông minh như hắn, làm sao không thể nghĩ ra nguyên nhân trong đó, Ngân Diện Độc Ma kia rất có thể là người mà hắn quen biết.

Hắn, đến tột cùng là ai?

Ngày hôm trước, hắn đã lấy vài món đồ khác biệt từ tay Lâm Tuyết Nhan, tưởng rằng có thể tìm được mạnh mối của Ngân Diện Độc Ma... nhưng lại không có kết quả!

Số lần hai người gặp nhau rất ít, tung tích của người kia lại quỷ dị khó tìm, không nghĩ tới Lâm Tuyết Nhan chỉ mới tới hai ngày, đã có thể day dưa trong rõ với Ngân Diện Độc Ma! Điều này làm cho hắn phải nhìn nàng với cặp mắt khác xưa! Không nhịn được lại phải nhìn thật kỹ hai người đang giao thủ kia, trên môi lộ ra một nụ cười nhạt nhẽo! Nghĩ thầm, cô gái này gặp phải phiền phức lớn!

Hắn thấy được Ngân Diện Độc Ma ra tay tàn nhẫn, Lâm Tuyết Nhan chỉ có thể chống đỡ chứ không thể đánh trả được.

Giờ khắc này, ngàn châm của nàng bay lượn, ánh bạc quay về, tay ngọc như gió, càng làm cho Ngân Diện Độc Ma không thể dâng cao, rất tiếc nội lực của nàng không đủ nên sớm hay muộn gì cũng phải thua.

Tuy nhiên, không thể không nói rằng chiêu thức của nàng rất tuyệt diệu!

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của Phượng U Trần lóe lên, trong đôi mắt chiếu ra hào quang sáng rọi, chẳng khác nào những viên ngọc màu xanh biếc ôn hòa, đây là lần đầu tiên trong mười năm qua hắn sinh ra hứng thú với một người con gái.

"Trần nhi, ngươi không đi cứu nàng sao?" Bỗng nhiên, Quỷ Y mở miệng nói.

"Á phụ, ngài nói thật ư?" Phượng U Trần hơi vuốt cằm, dáng người của hắn như cái cây bằng ngọc, đưa mắt nhìn bóng người xinh đẹp nhưng nội lực sắp không chịu nổi kia, rồi ung dung thong thả mà nói, tuy rằng biểu hiện của hắn nhẹ như mây gió, nhưng trong lòng lại cảm thấy có chút khó có thể tưởng tượng, tuy rằng Quy Y có y thuật tinh kỳ, nhưng lại không hỏi đến thế sự, trừ phi là sự tình của bộ tộc Thần Y, hoặc là sự tình báo thù của mình, còn những việc khác thì không thèm hỏi đến, mà sự lạnh lùng của mình thì là đại bộ phận kế thừ từ chính vị á phụ này, nhưng tại sao vị á phụ này lại sinh ra ý thương hại với vị tam tiểu thư của Thần Long cung này?

"Cái gì mà chưng luộc xào nổ?" Quỷ Y trừng đôi mắt, trong lòng rất không thích. tuy nhiên Phượng tiểu đồ này có phong độ rất tốt, không hổ là nhị hoàng tử của nước Thương Lam, trong lúc vung tay nhấc chân đều có phong cách của quý tộc, tuy rằng phong độ vô cùng nhưng đứng trước mặt lão già này cũng làm như vậy, khiến hắn không chịu nổi!

"Chúc mừng, không ngờ á phụ cũng biết thương hương tiếc ngọc?" Mắt phượng của Phượng U Trần chợt xoay, cười nhợt nhạt nói.

"Người nên thương hương tiếc ngọc chính là ngươi, hiểu không?" Quỷ y liếc xéo hắn.

"Đồ nhi không rõ lắm! Xin á phụ nói thẳng." Phượng U Trần trừng mắt nhìn vẫn nói chuyện với giọng ôn hòa như trước.

"Sao lại hỏi nhiều như vậy? Ngươi không đi hỗ trợ nữa, nếu cô nương kia có chuyện gì xảy ra, ta nhất định sẽ không tha cho ngươi!" Quy y bị

https://thuviensach.vn

Phượng U Trần làm tức giận đến mức sắp nổi trận lôi đình.

"Vâng, đồ nhi xin nghe lời sư phụ!" Phượng U Trần hơi khom người, cung kính nói, hắn biết quỷ y là người nói được làm được, tuyệt đối không nói đùa, vì thế hắn nhảy lên rồi ở không trung vươn mình, bay về vách núi như một mũi tên!

----- Khốc Hàn, Băng cốc.

Đóng băng ngàn dặm, một mảnh trắng bạc.

Đá lởm chởm trong vách núi, hàn băng kéo dài trăm trượng.

Ánh kiếm bay lượn, mặt nạ lóng lánh, trên môi nam tử lộ ra một nụ cười lạnh lùng, nụ cười yêu dị, kiếm trong tay như Nghệ xạ cửu nhật*, kiểu như những con vua rồng bay lượn.

(*Truyền thuyết Hậu Nghệ bắn rụng chín mặt trời)

Ánh trăng lạnh lẽo cũng bị kiếm khí âm trầm lạnh lẽo của nam tử này khiến nó mất đi ánh sáng.

Tuyết Nhan cảm giác được nam tử trước mặt là một con ma trả thù trong bóng đêm, là yêu nghiệt từ sâu trong bóng tối, tuy rằng trên người đã không còn kịch độc nhưng ra tay hùng hổ dọa người, chiêu nào chiêu nấy đều tàn nhẫn, nàng tuyệt đối không phải đối thủ của hắn, huống hồ, nội lực của nàng lúc này sắp không nổi, căn bản không thể thi triển chiêu thức được.

Nàng vừa đánh vừa đỡ, vừa than thở "Này, công tử, đêm kia bất qua là giao hợp mà thôi? Đối với người nào cũng không có tổn thất, hà tất dồn ép không tha đây?"

Nam tử Ngân Diện cắn răng: "Làm sao không có tổn thất?" Hai cái bảo bối tuyệt thế của hắn bị nàng lấy đi mất rồi!

https://thuviensach.vn

Ngay khi nói, kiếm trong tay của hắn đã biến đổi ba chiêu.

Đồ nam nhân keo kiệt, Tuyết Nhan cẩn thật từng li từng tí để nế tránh kiếm chiêu của hắn, bĩu môi nói "Nếu nói là có tổn thất, chỉ là tổn thất của ngài một chút nguyên dương mà thôi, đối với nam nhân mà nói thì không đáng bao nhiêu, nếu là lần đầu tiên, các hạ không nghĩ rằng đó là kinh nghiệm để động phòng hoa chúc sao?" Sao lời nói, mặt của nàng có chút ngượng lại, nếu không phải bị hắn làm cho luống cuống, bằng không nàng làm sao có lá gan to đến mức có thể nói ra những lời như vậy.

Nữ nhân này làm sao có thể không biết xấu hổ khi nói ra loại lời nói này chứ, hắn còn chưa từng thấy được nữ tử vô liêm sỉ bực này, nam tử Ngân Diện không khỏi phẫn nộ.

Không đáng bao nhiêu, nàng coi hắn thành cái gì?

Ánh kiếm lóe lên, mũi kiếm xẹt qua áo của nàng, không chếch không lệch, thoáng chốc đã cắt ra vạt áo của nàng, làm cặp vú đầy đà như thỏ ngọc lập tức lú ra ngoài.

(Hi Hạ: kinh thật) (Roseila: *liếc liếc* ta biết nhà ngươi là nam, nhưng mong nhà ngươi cũng không nên thẳng thắng bốc lộ ra như thế chớ -_-)

Chỉ trong nháy mắt, sắc mặt của Tuyết Nhan thay đổi, ngay lập tức bỏ xuống áo lông cáo, đem lồng ngực che chắn lại.

Ánh mắt của nam tử Ngân Diện hơi ngưng lại, không hiểu ra sao, chẳng biết vì sao khi hắn nhìn tới vẻ đẹp trước ngực của nàng, thì lại nghĩ tới lần triền miên kiều diễm ở trong động núi kia, nhất thời máu nóng sôi lên, lập tức mắng mình một câu!

Giờ khắc này, bỗng nhiên có một bóng người màu đên nhẹ nhàng bay tới như cầu vồng, ánh sáng lạnh lóe lên, đứng trước mặt hắn lấy ra bảo kiếm sắc bén.

https://thuviensach.vn

Nhìn người tới, trong lòng Tuyết Nhan không khỏi vui vẻ: "Nhị sư huynh!"

Phượng U Trần che ở trước người nàng, cười nhạt: "Một đại nam nhân lại đi bắt nạt một cô gái yếu đuối, ta không thể nhìn tiếp rồi!"

Ngân Diện độc ma nhíu mày lại, nói một cách lạnh lùng: "Tránh ra, sự tình này không liên quan tới các hạ."

Phượng U Trần vẫn cười như trước nói: "Đến cùng đã xảy ra chuyện gì?"

Phát sinh chuyện gì? Phượng U Trần có thể mở miệng hỏi nhưng hắn lại không thể trả lời được, bởi vì chuyện này không có bất cứ người đàn ông nào có thể nhịn được, khiến hắn còn gì là mặt mũi nữa? Nhưng đúng lúc này, Tuyết Nhan che lại trước ngực, cúi đầu khóc lớn, chỉ hưu bảo ngựa* nói: "Nhị sư huynh, hắn, hắn là con ma háo sắc, có ý đồ muốn gây rối với ta."

(*Ý bảo nghĩ việc này mà nói thành việc khác)

Giờ phút này, cái vạt áo bị kiếm cắt kia đã trở thành bằng chứng.

Nam tử Ngân Diện nhướng mày, thầm nghĩ nữ nhân này... Quá vô sỉ rồi!

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 50: Cụ Cố Quỷ Y

Gió Bắc đánh tới, băng tuyết đầy trời.

Ai có thể nghĩ tới tháng sáu ở Tuyết Sơn Phái Tuyết bay càng kiều diễm sáng lạng như thế .

Ngân diện nam tử cũng không nghĩ tới cuộc đời này sẽ gặp được đến tháng sáu sương giá.

Sau khi vu khống hãm hại, Tuyết Nhan thật nhanh núp ở sau lưng Phượng U Trần, có chút chột dạ, lòng dạ cũng có chút xấu xa!

Chuyển con mắt liếc về hướng bên hông bị Tuyết trắng bao trùm mặt đất, gò má xinh đẹp bởi vì hao phí đại lượng nội lực mà trở nên tái nhợt, nàng mệt mỏi tột cùng, biết rõ Phượng U Trần nếu không phải xuất hiện, mình tất nhiên là dữ nhiều lành ít! Không khỏi lòng có chút vẫn còn sợ hãi. Xem ra, vì đối phó với ngân diện Độc Ma, trước mắt nàng cũng chỉ có thể dựa vào Phượng U Trần rồi, cho nên. . . . . Xin tha thứ nàng vô sỉ đi! Nếu không đem ngân diện nam tử nói hèn hạ hạ lưu, Nhân Thần Cộng Phẫn(*), sao lại có thể kích thích Phong mỗ người anh hùng cứu mỹ ý đây?

(*) Nhân loại căm tức

"Nói như thế, các hạ không nên gọi ngân diện Độc Ma, mà là phải gọi mặt dâm Sắc Ma." Nghe vậy, Phượng U Trần nhàn nhạt tự nhiên mà cười

https://thuviensach.vn

cười.

". . . . . ." Ngân diện nam tử không nói một lời, sóng mắt lại tựa như không thấy đáy một vũng đầm sâu.

"Các hạ chẳng lẽ không muốn nói gì?" Thật ra thì, Phượng U Trần cũng không thèm để ý theo lời Tuyết Nhan, chỉ muốn biết mục đích của ngân diện Độc Ma , xuất ra suy đoán thân phận của hắn, may mà Tuyết Nhan cũng không rõ suy nghĩ của Phượng U Trần, nếu không chắc chắn không từ ngưng yết.

"Ta thật đúng là chính là không lời nào để nói !" Giờ phút này, con ngươi ngân diện nam tử chuyển một cái, thấy Lâm Tuyết Nhan đang núp ở sau lưng Phượng U Trần, dường như có chút thân mật, trong lòng không khỏi đối với tên nữ tử này càng thêm trơ trẽn. Chỉ là, tâm tư của hắn cho tới bây giờ cũng sẽ không viết ở trên mặt, vẫn như cũ hơi nâng lên đôi môi, cười tủm tỉm, mặt nạ như tuyết, bóng dáng thẳng tắp, giống như thẳng cây một buội sau khi trải qua Sương gió và tuyết vũ, mà tim của hắn lẫm liệt phải giống như nước đỗ đóng băng lại cố định như lúc ban đầu , nguy hiểm mà cất dấu sát ý, nhưng là, bất luận khi nào, hắn đều có điều khiển tự động lực cực kỳ mạnh mẽ , hiểu được nên làm cái gì, lại không nên làm cái gì.

Nếu Phượng U Trần xuất hiện, như vậy nữ nhân này thì có một thanh cây dù bảo vệ.

Không phải hắn không dám đối phó nàng, cũng không là sợ đánh không lại Phượng U Trần, mà là. . . . . Nơi đây không nên ở lâu.

Khẽ mỉm cười, hắn đột nhiên tung người nhảy tới hướng ngược lại.

Thấy thế, thân hình Phượng U Trần nhanh hơn, đánh đòn phủ đầu.

Cầm kiếm tung người phóng qua đỉnh đầu của hắn, xoay người lại ngăn lại trước mặt của hắn, thân kiếm mỏng mà sáng như tuyết chỉ vào cổ họng

https://thuviensach.vn

của hắn, theo ánh hắn yêu dị tuyệt mỹ trước mặt, mỉm cười nói: "Khi dễ cô gái đàng hoàng, còn muốn chạy?"

Dứt lời, Phượng U Trần kiếm như du long, đâm thẳng hướng trước mặt ngân diện Độc Ma, muốn thấy hình dáng hắn.

Cô gái đàng hoàng? Ngân diện Độc Ma bên môi cười mỉm, thân hình vội vã đổi ngược, thân pháp quỷ dị, cũng rút kiếm ra , song kiếm giao chiến, ánh lạnh bốn phía.

Giờ phút này, trong lòng Tuyết Nhan dần dần thoải mái không ít, thầm nghĩ trì hoãn lâu như vậy, cũng là nên lúc rời đi, nghĩ ngợi bước kế tiếp nàng nên đi nơi nào đây?

Vô Cực Môn không thể trở về, Thần Long cung cũng không có thể trở về, xem ra chỉ có trở lại kinh thành, tìm kiếm cố nhân đệ nhất thiên hạ y quán thôi !

Ngẫm đến đây, con mắt Tuyết Nhan đen như đêm, liếc mắt, khẽ hất cằm lên.

Nhìn trước mắt Đao Quang Kiếm Ảnh, kiếm quang chói mắt, mở trừng hai mắt, chợt phát hiện từ lúc chào đời tới nay lần đầu tiên có hai mỹ nam tử bởi vì nàng mà đao kiếm tương hướng, mà hai người nam tử cũng cũng không thương mộ nàng, chẳng lẽ không Ô Long sao? Trong lòng Tuyết nhan không khỏi tự giễu cười cười, thản nhiên đi tới trước một khối núi đá trơn nhẵn , chậm rãi ngồi xuống, vẻ mặt tự nhiên xem xét hai đại mỹ nam tuyệt đại phong thái cùng võ công tuyệt thế, thì ra là ngồi yên xem hổ đấu cảm giác cũng rất tốt!

Nhưng thấy kiếm quang sèn soẹt như tuyết, đan vào chiếu rọi.

Hai người trái với rút kiếm, lạnh lẽo nghiêm nghị, áo vù vù, bồng bềnh muốn giơ, tự nhiên linh động.

https://thuviensach.vn

Kiếm quang dày đặc, giống như mưa to, hàn mang trên không trung bay múa, tựa như tia chóp sáng ngời, đau nhói mắt người, bên tai truyền đến âm thanh Lãnh Binh Khí giao tiếp, lạnh lẽo mà thấu triệt, ánh trăng bao phủ hai người, gò má điêu khắc của Phượng U Trần nửa sáng nửa tối, áo phần phật (chỗ này hơi chém tí, cho nó có độ hùng hậu), kiếm thế liên miên, từng chiêu từng thức, người gây sự, bản lĩnh lại trông rất đẹp mắt.

Hắn ra tay mãnh liệt, thử thăm dò võ công của đối phương.

Ngân diện nam tử nhưng thủy chung cất dấu chiêu thức, cũng không muốn cùng Phượng U Trần ở chỗ này dây dưa.

Nam tử am hiểu sâu suy nghĩ trong nội tâm Phượng U Trần, cùng hắn so chiêu tuyệt sẽ không lộ ra nửa phần sơ hở, nếu không nhất định sẽ bị hắn nhìn thấu thân phận của mình.

Nhưng hắn lại có thể ngoan ngoãn mà đi vào khuôn khổ? Suy nghĩ điểm này, khóe miệng lại treo lên nụ cười quỷ dị, đột nhiên từ trong bóng kiếm rút lui ra khỏi, tay áo nâng lên, hơi lay động, mười mấy ám tiễn bay ra.

Cũng không có đánh Phượng U Trần, mà là đánh về phía Lâm Tuyết Nhan.

Người này ra tay thật sự quá đột ngột, ám tiễn quá nhiều quá nhanh, tâm thần Tuyết Nhan buông lỏng, căn bản không cách nào tránh ra, trong lúc nhất thời chưa tỉnh hồn lại, trái tim nghiêm nghị, xem ra, người khác đánh nhau lúc không có thể vây xem, một ít lời nói vẫn là rất có đạo lý!

Phượng U Trần nheo lại con ngươi, thoáng chốc nhớ tới lời nói dặn dò của quỷ y, lập tức bỏ rơi Kiếm Kích rơi xuống tất cả ám tiễn.

Cùng lúc đó, ngân diện Độc Ma cũng nhân cơ hội nhảy đến ba trượng ở ngoài, khinh công của hắn tuyệt cao, thế gian rất khó có thể đủ người đuổi kịp hắn, dĩ nhiên. . . . . ngoại trừ Lâm Tuyết Nhan.

https://thuviensach.vn

Nhìn hắn cùng nhau vừa rơi xuống, dần dần từ từ mất hắn ở trong bóng đêm, Phượng U Trần đưa mắt nhìn bóng lưng của hắn, bên môi mím lại đường cong y hệt lưỡi trăng.

Lại để cho hắn lần nữa cho chạy trốn!

Trở tay xoay tròn, kiếm quang lóe lên, màu bạc nhuyễn kiếm quấn ở bên hông Phượng U Trần, thoáng chốc biến thành đồ trang sức đai lưng tinh mỹ , Tuyết Nhan liếc nhìn nam tử bên cạnh, không ngờ kiếm của hắn hắn là đồ trang sức quấn ở bên hông, không khỏi âm thầm chậc lưỡi hít hà, khó trách nàng chưa bao giờ phát hiện qua hắn mang theo binh khí, thì ra là như vậy.

Chợt, cách đó không xa truyền đến âm thanh khàn khàn mà già nua: "Tiểu Tuyết Đoàn, ngươi không có bị thương chớ?"

Nghe vậy, Tuyết Nhan hơi ngẩn ra, Tiểu Tuyết Đoàn? Đây là nhủ danh kiếp trước của nàng, nàng hắn không có nghe lầm cái gì chứ? Tùy theo kinh ngạc nhìn lại, thấy một người người thần bí áo choàng màu đen bay bồng đứng ở trước mắt, nàng không khỏi nheo lại con mắt, tỉ mỉ quan sát hắn, cho đến đối phương ngẩng đầu lên, từ áo choàng bên trong lộ ra gương mặt tang thương khô héo.

Tuyết Nhan cơ hồ ngây người, cảm thấy không thể tin.

Vốn tưởng rằng người quá cố đã đi, thế nhưng sống sờ sờ xuất hiện tại trước mặt nàng.

Mặc dù gương mặt này biến hóa rất lớn, già đi rất nhiều, thậm chí thần thái cũng cùng ngày trước khác nhau rất lớn, nhưng nàng vẫn có thể phân biệt được, gương mặt này phải . . . . . Năm đó thủ lĩnh nhất tộc thần y! Cũng là ông cố nàng đã từng mất tích thật lâu .

Tuyết Nhan không khỏi hít một hơi khí lạnh, hai mắt trợn tròn, kêu lên một tiếng: "Lão Quái Vật, ngươi còn sống?"

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt Phượng U Trần vốn là nhu hòa tán đạm, nghe nói lời ấy, khó có thể tin Lâm Tuyết Nhan lại dám kêu sư phụ của hắn như thế, trong lòng không khỏi ngớ ngẩn, không ngờ bọn họ lại là biết? Hơn nữa cái danh hiệu "Lão Quái Vật" này, trừ bên ngoài người sư tỷ kia, vẫn chưa có người nào dám gọi hắn như vậy! Dĩ nhiên, chần chờ nhưng mà cũng chỉ là một cái nháy mắt trong nháy mắt, hắn liền nhanh chóng khôi phục lại sự trong sáng như mặt nước phẳng lặng tỉnh táo, nâng lên đôi môi, có nhiều hứng thú xem xét vẻ mặt hai người trước mắt , tròng mắt đen sâu không lường được.

Nhưng thấy Tuyết Nhan kích động cực kỳ, nhào vào trên người quỷ y, thật chặt ôm lấy hắn.

Mười năm thoáng qua rồi biến mất, không ngờ trừ Mộ Dung Thanh Li ở ngoài, nàng rốt cuộc thấy được người thứ hai quen biết, hơn nữa còn là người thân cùng với nàng chặt chẽ không rời !

Quỷ y vỗ vỗ gò má trước mặt Tuyết Nhan, trên mặt lộ ra khó được nụ cười từ ái, "Lão Quái Vật như thế nào dễ dàng chết như vậy đây? Chỉ là, cũng chỉ có ngươi sẽ gọi ta Lão Quái Vật, ha ha, ta cháu gái cố quả nhiên còn sống! Ông trời quả nhiên có mắt!"

Hai người ôm nhau hồi lâu, giờ khắc này thời gian giống như dừng lại, lại làm như là ở trong mộng.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 51: Sư Tỷ Sư Đệ Tuyết Diều Băng Thiên (*), Rét Lạnh Đến Thấu Xương.

(*) Ý chỉ khắp nơi chỉ có băng và tuyết, hình dung thờ tiết rét lạnh, cũng chỉ khu giá lạnh.

Ba bóng dáng thẳng tắp đứng ở trong tuyết bay đầy trời ,băng tuyết cuối cùng không cách nào che dấu được thân tình mang theo ấm áp .

Thời gian không đợi ai, hơn mười năm gặp lại, tổ tôn hai người bất tri bất giác nói chuyện hơn nửa canh giờ, Quỷ Y lôi kéo thiếu nữ trước mắt, vỗ nhẹ tay của nàng, tinh tế nhìn nàng, nghiêm túc quan sát nàng, chợt phát giác có cái gì không đúng, cúi đầu rồi lại nhìn lên, phát hiện váy của Tuyết Nhan bị kiếm cắt rách, lập tức nổi giận, chỉ trích nói: "Này! Đều là tiểu tử ngu ngốc ngươi hại, mới vừa rồi ta kêu ngươi cứu người nhanh lên một chút, cứu người nhanh lên một chút, ngươi nhất định mè nheo. . . . . Nhìn sơ qua áo Tiểu Tuyết cũng bị rách, nếu là bị người ta thọc một kiếm, tiểu tử ngươi bồi thường nổi sao?"

Giờ phút này, vẻ mặt Quỷ Y hết sức tức giận nhìn chằm chằm Phượng U Trần.

Vậy mà, Phượng U Trần nhìn vào ánh mắt của hắn, phong cách thoát tục như tiên giáng trần, xuất trần loại dịu dàng mỹ ngọc chói mắt, con ngươi giống như loại ánh trăng trong suốt, không giận không vui, sóng nước chẳng xao, khóe môi chứa đựng nụ cười thủy chung thản nhiên.

https://thuviensach.vn

Thông minh như hắn, bây giờ thể nào không nhìn thấu thân phận Lâm Tuyết Nhan?

Cũng không chú ý quan hệ Phượng U Trần cùng Quỷ Y, Tuyết Nhan đắm chìm trong hạnh phúc, cúi đầu nhìn qua phần váy áo bị kiếm làm rách, lúc trước tuy nàng khéo che đậy, cảnh xuân cũng không chợt tiết lộ, lại rách nát có chút khó coi, liền khẽ mỉm cười: "Không sao, trở về sửa lại một chút là tốt rồi."

Lần này, nàng vội vàng ra cửa, cũng không có mang theo áo ngoài.

Quỷ Y nghe lời nói này vào trong tai cũng rất là vui.

Hậu nhân của hắn quả nhiên là cần cù tiết kiệm, không uổng phí hắn đã từng dạy bọn họ "Nếm trải trong khổ đau, mới là người bề trên" , Quỷ Y hài lòng gật đầu một cái, cháu cố gái hắn này có thể tiết kiệm nhiều so với Phượng U Trần hỗn tiểu tử!

Ban đầu nếu không phải thấy Phượng U Trần y thuật không tinh, không thể không truyền thụ thuật luyện đan của hắn, nào biết tiểu tử này như sư tử mãnh liệt ra sổ lồng, lại đem một nửa tiền tài Xuất Vân Quốc cũng thu vào trong túi, mánh khoé tàn nhẫn, thậm chí sử dụng nặng đan nhẹ y (cũng ko piết nó chỉ í gì nhưng có thể hiểu đơn giãn là đan y nặng nhẹ) vào bên trong Vân Quốc, thực lực ngông ngớt của một Thiên Hạ Đệ Nhất Y Quán cũng theo không kịp hắn, rồi sau đó xây một đan trạch Tấc Đất Tấc Vàng, thật là một tên phá của làm cho người kinh hãi.

Thật may là hắn là đồ đệ của mình, thật may là những thứ Kim Ngân kia là chính bản thân hắn kiếm được, nếu không. . . . . Thật muốn một chưởng đánh chết hắn!

Quỷ Y nghiêm mặt, nghĩ đi nghĩ lại chợt quay đầu lại nhìn chằm chằm Phượng U Trần nói: "Đúng rồi, Trần tiểu đồ nhi, còn không mau tới ra mắt sư tỷ của ngươi."

https://thuviensach.vn

Gộp lên áo lông màu đen, Phượng U Trần mỉm cười nhìn qua cô gái trước mắt, khẽ nghiêng người, ánh mắt đen nhánh như mực, sâu không thấy đáy, nhẹ giọng nói: "Phượng U Trần gặp qua Nhan sư tỷ."

"Cái gì?" Nghe vậy, Tuyết Nhan ngưng mắt nhìn Quỷ Y, vẻ mặt hơi ngạc nhiên.

"Tiểu Tuyết Đoàn, ngươi quên Tiểu Trần nhi mười lăm năm trước sao?" Quỷ Y nhịn không được bật cười.

"Ngươi nói. . . . . Hắn chính là Tiểu Trần?" Tuyết Nhan mắt không khỏi trừng lớn con ngươi.

"Không sai, chính là hắn." Quỷ Y cười nói.

Một hồi sững sờ, Tuyết Nhan từ từ phục hồi lại tinh thần, nàng mới chỉ suy đoán ra Phượng U Trần cùng Quỷ Y là người quen, tuyệt đối không ngờ rằng. . . . . Phượng U Trần lại chính là thiếu niên cao ngạo bị thương mười lăm năm trước.

Thời gian như mũi tên, nàng mơ hồ nhớ nàng mười bốn tuổi thì Quỷ Y du lịch từ nước Thương Lam trở lại, mang theo một người thiếu niên, lúc ấy thiếu niên máu me khắp người, hôn mê bất tỉnh, vết thương thật là kinh khủng, lúc đó nàng giúp đỡ ông cố chăm sóc thương thế của hắn, thay hắn nấu canh bó thuốc, tắm rửa thay quần áo, nào biết qua ba tháng thiếu niên kia nửa câu cũng không nói, ánh mắt lạnh lẽo, thật giống như chứng bệnh tự kỉ (thật ra từ hán của nó là tự bế, nhưng tra từ “bế” thuần việt thì nó nghĩa là nhắm, khép, ngậm, đóng, theo cách nghĩ của rose thì tức là sống theo kiểu khép kín, .. nên đành suy ra đó chứng bệnh tự kỉ) , cho đến sau khi thương thế thiếu niên chuyển biến tốt, thì bị Quỷ Y mang đi.

Từ đó về sau, Quỷ Y cùng thiếu niên kia làm như biến mất khỏi thế gian, cũng không còn có bất cứ tin tức gì.

https://thuviensach.vn

Chỉ là, không ngờ. . . . . Đời người thật sự sẽ không gặp lại nữa à?

Càng không nghĩ tới mười lăm năm sau, thiếu niên kia trở nên cười ôn nhu như ngọc, tâm cơ sâu kín.

Tuyết Nhan khẽ mỉm cười, ngạc nhiên cũng chỉ chợt lóe rồi biến mất, khôi phục lại rất nhanh tâm vốn chỉ như nước.

Hôm nay nàng đã không phải Lâm Tuyết Nhan Thần Long Cung, mà là quán chủ Thiên Hạ Đệ Nhất Y Quán, nam tử trước mắt cũng không là Phượng U Trần con của Đông Quận Vương, Vô Cực Môn Nhị Sư Huynh, mà là Tiểu Trần nhi Sư đệ của nàng, suy nghĩ một chút số mạng thật đúng là trêu người!

Nghĩ đến đây, Tuyết Nhan đi tới trước mặt Phượng U Trần, chắp tay sau lưng, đi vòng quanh hắn một vòng, phong tình vạn chủng cười nói: "Nhi Sư đệ Tiểu Trần, ngươi mạnh khỏe a!"

Nghe xưng hô "Tiểu Trần nhi", vẻ mặt Phượng U Trần không thay đổi, khóe môi nụ cười bao hàm tất cả dịu dàng thế gian.

"Không ngờ, Tiểu Trần Nhi thay đổi thật là lớn !"

Giờ phút này, Tuyết Nhan Ngọc chỉ khẽ vuốt ve cằm dưới, ghé mắt nhìn hắn, kể từ khi biết được Phượng U Trần chính là nối khố Tiểu Trần năm đó, ánh mắt không khỏi chuyển động trên người của hắn, xem xét kỹ lưỡng, thật sự rất khó đem mỹ nam tử tác phong nhanh nhẹn trước mắt cùng thiếu niên cô độc vết thương chằng chịt ngày xưa ở một chỗ.

"Sợ rằng Sư tỷ thay đổi thật lớn hơn !" Phượng U Trần cũng nhàn nhạt trả lời.

Hắn nhìn lên thiếu nữ tuyệt mỹ trước mắt, nhớ lại ban đầu Quỷ Y dẫn hắn đi tới Xuất Vân Quốc thì hắn cũng chỉ có mười hai tuổi, đối với vị

https://thuviensach.vn

Nhan sư tỷ này ấn tượng khá sâu, nàng mặc dù không phải tuyệt sắc phong hoa ,đại gia khuê tú, nhưng lại rực rở muôn phần, đối với hắn chăm sóc có gia, không ngờ hai người gặp lại lần nữa, quen biết nhau, hiểu nhau, nàng hắn là mượn xác hoàn hồn, tất cả đều đã người và vật không còn.

Nhưng hắn thấy mặt như ngọc, nhuận như Oánh thạch, ý vị như nước, vẻ mặt cao nhã khiến cho chung quanh Tuyết trắng theo không kịp, tư thái tuyệt đẹp như nước chảy mây trôi, có thể so với tuyệt thế hoàn mỹ Hoà Thị Bích, chỉ là trong con ngươi hàm hữu một tầng mây nhàn nhạt, khiến người nhìn không thấu định ý.

"Cái đó. . . . . Tiểu Trần ." Tuyết Nhan chợt tiến tới trước mặt hắn, cười nhạt: "Lão Quái Vật nhìn trúng người, chưa bao giờ sẽ giấu giếm người mình, ngươi có phải cũng như thế hay không đây?"

"Dĩ nhiên." ánh mắt Phượng U Trần chuyển một cái, âm thanh thanh nhã mát lạnh.

"Không biết ta có tính là người 1 nhà không?" Tuyết Nhan ngẩng đầu lên, ánh mắt thân thiết nhìn hắn.

"Sư tỷ đương nhiên là người 1 nhà." Phượng U Trần giống như lúc mới gặp nhau, hơi nhếch lên khóe môi.

"Như vậy. . . . . Ta nghe nói là ngươi đồng tính, đến cùng là đúng hay không đây?" Tuyết Nhan không tim không phổi thử hỏi thăm dò.

"Không phải." Phượng U Trần từ từ.dịu dàng trả lời.

Chợt, Tuyết Nhan cười lên ha hả, vỗ bả vai Phượng U Trần nói: "Trước đó vài ngày ta thật cho là ngươi đồng tính, ngươi nhìn ta một cái, ta đều cảm thấy là lạ !"

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, Phượng U Trần mím môi cười một tiếng, nửa con ngươi khép xuống, ánh sáng tuyệt mỹ lóng lánh trong mắt phượng Liễm Diễm, trên mặt không nhìn ra vui giận, thật không ngờ Tuyết Nhan lần đầu tiên phát hiện nụ cười Phượng U Trần mê người, ban đầu vì để cho hắn hài lòng, nàng còn thường thường"Đùa giỡn" hắn ấy.

Hết lần này đến lần khác, Quỷ Y đối với tư thái Phượng U Trần nhanh nhẹn như tiên nhìn không vừa mắt, giọng nói không vui nói: "Trần tiểu đồ nhi, đây chính là thái độ ngươi đối với sư tỷ sao?"

Tuyết Nhan nhịn không được cười lên một tiếng, Lão Quái Vật tật xấu lại tái phát!

Lão Quái Vật thường ngày thấy không quen nhất là tác phong Quý tộc, mà Phượng U Trần cố tình làm ra cao quý làm người ta không chuyển tầm mắt.

Quỷ Y liền chỉ trích Phượng U Trần tiếp: "Tiểu tử thúi, ban đầu là người nào cực nhọc ngày đêm hầu hạ ngươi suốt ba tháng? Lúc ngươi hôn mê, là ai chăm sóc vết thương cho ngươi, ngày ngày đổi thuốc? Sư tỷ của ngươi không ngại để ý chuyện nam nữ, danh dự suýt nữa bị tổn thương, cái người tiểu tử thúi này lại vụng về trước mặt sư tỷ như vậy!"

Không ngờ Quỷ Y vạch trần ra chuyện năm đó, Tuyết Nhan vội vàng khiến cho hắn im.

Người nơi này phong kiến vô cùng rồi, Phượng U Trần lúc ấy còn trẻ, nàng cũng là người quan niệm hiện đại, vì vậy, dọ không chút nào hiềm nghi tẩy rửa vết thương cho hắn, chăm sóc tất cả mọi nơi trên cơ thể hắn chu toàn rất cẩn thận, không có qua loa cho xong, nhìn hắn khắp người đều là vết thương, không biết đã từng chịu phạt hình khốc gì, mơ hồ có chút đau lòng, nghĩ đến những thứ này, Tuyết Nhan đối với Phượng U Trần đã tiêu tán mấy phần ý lạnh và đề phòng mấy ngày nay.

https://thuviensach.vn

"Á phụ nói rất đúng." Phượng U Trần nghe nói lời này, mặt mũi cũng không lúng túng, nụ cười nhạt nhòa .

"Trong phòng ta có rượu ngon trăm năm, nếu như để cho phòng bếp chuẩn bị một chút rượu và thức ăn, ta sẽ thật chiêu đãi á phụ và sư tỷ, cho các ngươi đón tiếp tẩy trần."

"Tiểu tử thúi, mướn đầu bếp làm chi? Nhan Nhi làm thức ăn tuyệt nhất đấy." Trong mắt Quỷ Y cách làm của Phượng U Trần chính là xa xỉ, lãng phí, **, rất là nhìn không vừa mắt.

"Vậy thì liền phiền toái sư tỷ." Phượng U Trần ngoái đầu nhìn lại, sóng mắt Liễm Diễm.

Quỷ Y hừ trong mũi, mặc dù hắn là á phụ của Phượng U Trần, theo lý mà nói bối phận Phượng U Trần so với Tuyết Nhan còn phải cao hơn rất nhiều, hắn chính là cố tình không ưa cái cử chỉ cao quý ưu nhã kia, còn có nụ cười giả dối cạnh môi hắn, vẫn là Tiểu Tuyết Đoàn cực kỳ chân thật, cực kỳ đáng yêu, vì vậy hắn không theo như ra bài thông thường, vô luận như thế nào hắn cũng muốn cho Tiểu Tuyết thành Sư Tỷ của Phượng U Trần.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 52: Lạnh Lùng Rền Vang Bôi Thuốc Xoa Bóp

Đêm lạnh hàn băng.

Hoa tuyết trên Tuyết Sơn bay bay theo gió.

Tuyết Nhan sau khi gặp lại Lão Quái Vật , mừng rỡ khó có thể nói nên lời, đương nhiên là muốn làm một bàn thức ăn ngon tới để an ủi lão nhân gia tịch mịch bấy lâu nay.

Trên đường đi, Tuyết Nhan vừa nói vừa cười và kéo cánh tay Quỷ Y, giống như trở lại mười lăm năm trước. Phượng U Trần đi từ từ ở sau lưng hai người, quần áo màu trắng tung bay theo gió, mắt phượng khẽ híp, môi hơi nhếch lên, tròng mắt u ảm vẻ mặt bình thản.

Khi ba người trở lại hậu viện Phái Tuyết Sơn, tình hình bên trong viện không khỏi khiến cả ba sững sờ ngây ngô.

Mặc dù trong lòng nàng đã biết rõ xảy ra chuyện gì, nhưng biểu hiện của huynh muội Tây Môn vẫn còn quá ngoài dự liệu! Tây Môn Nhã đang lăn lộn trong viện khóc đến chết đi sống lại, trong tay cầm một thước lụa trắng, bap hen mấy bận treo ở trên cây, ý đồ tìm cái chết, Tây Môn Dương ra lệnh mười thị vệ ngăn lại, kết quả là một nhóm người lôi lôi kéo kéo, thật là rất náo nhiệt.

https://thuviensach.vn

Thấy thế, trong lòng Tuyết Nhan không khỏi từ từ thở dài, nữ nhân này thật là e không ai không biết, không có người không hiểu a!

Thật rất ngu xuẩn! Vô cùng ngu xuẩn!

Sau khi tự giày vò nửa ngày trời, Tây Môn Nhã thật có chút uể oải, nhìn qua một bên, chợt thấy đám người Lâm Tuyết Nhan đứng ở ngoài cửa, nhất thời, đôi tròng mắt đen thật giống như hỏa diễm thiêu đốt hướng tới Tuyết Nhan , ánh mắt hết sức âm u ác độc.

Kể từ sau sự kiện nữ nhân trần truồng ở đan trạch, nàng biết lần này nhất định là Lâm Tuyết Nhan giở trò quỷ, nữ nhân kia thế nhưng lại thi triển tà thuật gì đó, nàng vốn định giữ để đêm đến động phòng hoa chúc, hiến tặng cho Phượng U Trần, không ngờ. . . . . Không ngờ. . . . . Nàng hận không thể lăng trì nữ nhân kia, đúng, nàng nhất định phải làm cho Lâm Tuyết Nhan muốn sống không được, muốn chết không xong.

Muốn nàng Tây Môn Nhã thân phận cao quý, ở trong Cực Môn trên dưới, ngay cả một loại thiên kim quý tộc cũng phải xem sắc mặt của nàng làm việc.

Muốn họ sống thì sống, muốn họ chết thì chết.

Không có bất kỳ ai dám phản kháng , huống chi một chính là Lâm Tuyết Nhan.

Người thừa kế Thần Long Cung tương lai thì thế nào? Lâm Tuyết Nhan chết vừa tốt như ý Duẫn Lâm, nhất định Duẫn Lâm sẽ đối với mình cảm ơn vô tận đấy!

Chỉ là, nữ nhân Gia Tộc Tây Môn hiểu nhất được làm sao lại ngụy trang trước mặt nam nhân như vậy, đồng thời diệt trừ những kẻ địch chướng mắt kia , tuyệt không thể làm cho nam nhân nhìn thấy bộ mặt tàn nhẫn của mình.

https://thuviensach.vn

Xưa nay, nàng ở trước mặt Phượng U Trần thủy chung cũng ngụy trang ra bộ dáng dịu dàng, Phượng U Trần hình như chưa bao giờ đối với nàng chán nản, nam nhân cuối cùng là đánh không lại nữ nhân dịu dàng, vì vậy, Tây Môn Nhã "Tim gan run sợ" hướng Phượng U Trần chạy tới trước mặt, nước mắt đầy mặt, hoa lê như mưa, buồn bã nói: "Nhị Sư Huynh, huynh phải làm chủ cho muội, tiện nhân Lâm Tuyết Nhan này. . . . . Tiện nhân này, đối với muội làm chuyện tình thiên lý bất dung, huynh tuyệt không thể bỏ qua cho nàng ta !"

Giờ phút này, ngược lại lời nói của nàng kiêng dè, không đem chuyện xấu giữa huynh muội tiết lộ nửa câu.

Phượng U Trần những năm gần đây đối với Gia Tộc Tây Môn cực kỳ lo lắng, nàng tin tưởng Nhị Sư Huynh chắc chắn nhất định không mặc kệ nàng.

Huống chi, tỷ tỷ của nàng Tây Môn Ngọc Nhi từng là hôn thê của Nhị Sư Huynh, cũng là sư muội của Nhị Sư Huynh, hai người đều là đệ tử của Quỷ Y, Phượng U Trần lo lắng Tây Môn Gia Tộc cũng là ý của Quỷ Y, nàng cũng biết Phượng U Trần tuyệt đối nghe lời Quỷ Y, nói gì nghe nấy.

Nào biết, mặt Phượng U Trần không chút thay đổi, mắt cũng không nháy, mắt hạ xuống, một bộ áo lông cáo màu đen phủ xuống trên vai, trường bào màu trắng thẳng tắp rủ xuống đến trên đất, thật giống như tầng mây trên trời chợt phiêu tới trước mắt, có một loại thanh nhã xa xa, yên tĩnh, đường cong đôi môi hoàn mỹ nâng lên , lạnh nhạt nói: "Cút ngay."

Nghe vậy, Tây Môn Nhã ngớ ngẩn: "Huynh nói cái gì?"

Phượng U Trần bên môi treo nụ cười như có như không , con ngươi đen nhánh nhàn nhạt ngưng mắt nhìn nàng: "Người có thể lăn."

"Đợi chút. . . . . Nhị Sư Huynh,huynh để cho muội đi? Huynh không phải là vẫn luôn giúp đỡ Gia Tộc Tây Môn chúng ta sao?" Tây Môn Nhã

https://thuviensach.vn

không giả bộ nữa, ánh mắt toát ra vẻ không thể tin.

"Ngươi vượt qua!" Phượng U Trần giọng nói bình tĩnh, ánh mắt Liễm Diễm.

"Vượt qua cái gì, bởi vì nữ tiện nhân đó sao?" Tây Môn Nhã luôn cảm thấy Lâm Tuyết Nhan và Phượng U Trần quan hệ không tầm thường, cực kỳ tức giận.

"Ngươi nên hiểu lúc nào nên có chừng có mực." Ánh mắt Phượng U Trần lóe loé , giọng điệu vẫn như gió nhẹ nước chảy.

"Có chừng có mực? Muội có sai chỗ nào hả ?"

Tây Môn Nhã tâm vừa giận vừa hờn, ngày trước Phượng U Trần mặc dù đối với nàng lạnh nhạt lạnh nhạt, nhưng cũng không có đối nàng sắc bén thế này, nàng cắn răng, lộ ra nguyên hình nói: "Lâm Tuyết Nhan chẳng lẽ không phải là nữ tiện nhân sao? Người nào không biết Cung Chủ Thần Long Cung tương lai có thể ba phu tứ thị, trai lơ 3000, ai cũng có thể làm chồng! Đúng rồi, nhất định là nữ tiện nhân, Lâm Tuyết Nhan nữ tiện nhân dùng tà thuật khống chế huynh, nếu không Nhị Sư Huynh không sẽ thay nàng ta nói chuyện, nếu cô ấy làm, muội hôm nay. . . . . Không thể cho nàng ta ngủ cùng huynh."

"Câm miệng!" Quỷ Y cả giận không nhịn được.

Tây Môn Nhã nâng lên con ngươi, không biết sống chết nói: "Cái lão già này là ai ? Nơi này đã đến phiên lên tiếng chưa?"

Lời còn chưa dứt, trong tay Quỷ Y lóe lên ánh bạc, thân thể Tây Môn Nhã trong chốc lát bị nội lực hắn búng ra xa ngoài ba trượng, nằm trên mặt đất như con chó chết bình thường .

https://thuviensach.vn

Giãy giụa đứng dậy, sắc mặt Tây Môn Nhã càng ngày càng khó coi, ngón tay không khỏi run rẩy, lão già đáng chết kia lại dám đánh nàng, nàng lớn như vậy, phụ thân của nàng còn chưa động tới nàng một đầu ngón tay, những tên hỗn đãn này lại dám khi dể nàng, nàng nhất định đem bọn họ chỉnh từng người một, để cho bọn họ biết đại tiểu thư Tây Môn gia lợi hại, giờ phút này, Tây Môn nhã hoàn toàn không để ý Phượng U Trần ở trước mặt, cắn răng nghiến lợi nói: " Các ngươi này. . . . . Đem y phục nữ nhân kia lột hết ra, tùy ý các ngươi dày vò nàng."

Bọn thị vệ sau khi nghe được lời nói củaTây Môn Nhã, ngớ ngẩn, mặc dù mỹ nhân kia tuyệt đại phong hoa, nhưng không có Tây Môn Dương ra lệnh, bọn họ cũng không dám tùy ý động thủ a!

"Không nghe sao? Đại tiểu thư ra lệnh chính là ta ra lệnh! Nữ nhân kia ta thưởng cho các ngươi!" Tây Môn Dương giờ phút này nhìn chằm chằm Lâm Tuyết Nhan, hận không thể ăn tươi nàng.

Nếu Đại Thiếu Gia cũng nói như vậy, bọn họ còn có gì cố kỵ đây? Vì vậy, mười tên thị vệ võ công tinh xảo bỉ ổi lộ hết trên vẻ mặt, cũng không để ý thiếu nữ kia ở bên cạnh hai nam tử, như lang như hổ đánh về phía trước mặt thiếu nữ tuyệt mỹ .

Mặt mũi Tuyết Nhan sắc bén, thầm nói khá lắm Tây Môn Dương liêm sĩ, hắn cho là nàng là cái gì? Lại dám tùy ý làm chủ, thấy hai huynh muội còn chưa được dạy dỗ đủ, có lẽ mình có phần chút lòng dạ đàn bà rồi.

Ngón tay giật giật, thoáng chốc, trăm viên ngân châm ở cổ tay nàng lay động, vận sức chờ phát động.

Chợt, hắc quang chợt lóe, ngay sau đó bên trong viện xảy ra một màn thảm cảnh không nỡ nhìn.

"Phù phù" .

https://thuviensach.vn

Một người thị vệ cánh tay bị bẻ gảy bay ra ngoài, ngã vào ao băng.

"Phù phù", "Phù phù" .

Hai thị vệ cùng bị bay ra ngoài, đập bể băng và tượng đá hoa sen trong ao, nội thương sâu nặng!

Ngay sau đó, hơn mười người thị vệ vừa tới cũng rơi vào ao băng, văng lên đầy hồ băng hoa, trông rất đẹp mắt. . . . . Cho đến cuối cùngTây Môn Dương ngang ngược càn rỡ cũng bị ném vào trong nước đá, chung quanh rốt cuộc yên tĩnh lại, dĩ nhiên, Phái Tuyết Sơn tuyệt không có Ôn Tuyền phục vụ các đại gia này, lọt vào ao băng, thân chịu trọng thương, gặp phải nước đá, rất là **.

Sau khi thi triển bản lĩnh, Quỷ Y vỗ vỗ chỉ trên bụi bậm, vẻ mặt tỉnh bơ, giống như mới vừa đánh ngã mười nam nhân cũng không phải hắn.

Thấy Quỷ Y đem võ công siêu quần ra đưa thị vệ vào trong ao băng, Tuyết Nhan hơi mỉm cười nói: "Lão Quái Vật, bản lĩnh so với mười lăm năm trước, có chút thụt lui."

Quỷ Y tự giễu: "Dù sao cũng già rồi đúng không?"

Không ngờ tất cả thị vệ cao thủ cũng bị người áo đen thần bí kia thu thập, Tây Môn Nhã không khỏi ngồi thẳng lên, hoảng sợ nói: "Ngươi. . . . . Ngươi là ai?"

Quỷ Y nghe vậy, lạnh nhạt nói: "Ta ai cũng không rõ, không khéo chính là á phụ của Phượng U Trần."

Nghe vậy, Tây Môn Nhã trợn to hai mắt không thể tin, sao nàng không biết á phụ Phượng U Trần là người ra sao. Một trong Thần Long bảy đại dị nhân đại lục: Quỷ Y, cũng là phụ mẫu tái sanh của Phượng U Trần, phúc âm Gia Tộc Tây Môn, không ngờ. . . . . Nàng. . . . . Thế nhưng lại ở chỗ này

https://thuviensach.vn

gặp phải người này, mà cư nhiên mình nói năng lỗ mãng, chống đối lão nhân gia ông ta!

Thật là quá ngu dốt rồi !

Nghĩ tới đây, cả người Tây Môn Nhã không khỏi run lẩy bẩy.

Quỷ Y không nhìn nàng, nói tiếp: "Lâm Tuyết Nhan hôm nay là đồ nhi của ta, đã được tộc Quỷ Y che chở, thế mà ngươi dám can đảm tổn thương nàng, ta nghĩ Gia Tộc Tây Môn không cần ta che chở rồi ! Trở về nói cho Tộc trưởng Tây Môn, về sau đan dược hàng năm, Phượng U Trần sẽ không thay cho nữa! Ngươi biết không?"

Âm thanh của hắn không giận mà uy, ẩn núp nhàn nhạt sát ý, Tây Môn Nhã làm sao còn dám nói chuyện, gật đầu như bằm tỏi.

Lần này nguy rồi, Thần Bảo Hộ Gia Tộc Tây Môn bị nàng đắc tội, sau khi trở về, Tộc trưởng Gia Tộc Tây Môn tuyệt đối sẽ không dễ dàng tha mình, vạn nhất đem nàng lưu đày tới chỗ rất xa. . . . . Cuộc đời của nàng chẳng phải là tất cả đều phá hủy? Nàng nên làm cái gì? Nên làm cái gì bây giờ?

Lần đầu tiên trong đời, Tây Môn Nhã cảm thấy hối hận.

Tuyết Nhan lạnh lùng nhìn nàng, nữ nhân này trước nay quá ngông cuồng! Cũng rất ngu xuẩn, lúc nàng ngang ngược càn rỡ , chưa từng bao giờ nghĩ đến hậu quả, hôm nay. . . . . Hối hận cũng đã trễ vậy!

—— hôm sau, đoàn người T Gia Tộc ây Môn cũng bị đưa đến xuống núi chữa trị.

Không có Quỷ Y và Phượng U Trần che chở, thế lực Gia Tộc Tây Môn hôm nay giảm nhiều, rất khó lật người, sợ là ngày sau ở trong tứ đại gia tộc không ngốc đầu lên được.

https://thuviensach.vn

Sau giữa trưa, Tuyết Nhan tự mình xuống bếp làm một bàn thức ăn ngon cho Lão Quái Vật , Lão Quái Vật ăn xong vẫn chưa thỏa mãn, thẳng thắn khen người nào nếu cưới Tuyết Nhan, về sau nhất định rất có phúc khí, Phượng U Trần khẽ mỉm cười, dùng bữa với tư thái vô cùng ưu nhã.

Tuyết Nhan không khỏi nhớ lại tình hình lúc trước khi tới Phái Tuyết Sơn, rau dại bình thường là sơn trân hải vị hiếm khi ăn, Phượng U Trần cũng có thể ăn được như thế cũng là quý khí.

Hết lần này đến lần khác , Lão Quái Vật không nhìn quen nhất loại bộ dáng này, thừa dịp lúc hắn ưu nhã bưng thức ăn lên , gió cuốn mấy tan ăn được không còn một mống.

Phượng U Trần cười nhạt, ăn được cũng không nhiều.

Cơm nước no nê xong, Quỷ Y vỗ bụng, vẻ mặt không lo lắng, thư thư phục phục dựa vào ghế, ánh mắt tỉ mỉ quan sát Tuyết Nhan, giờ phút này, Phượng U Trần trong phòng đốt một chậu lửa than tơ bạc thượng đẳng, trong phòng nhất thời hơi hồng hồng, Tuyết Nhan cởi áo lông, áo bổ trong đã bị kiếm phá vỡ, vậy mà nam trang đơn giản khó có thể che giấu nét đẹp mà uyển chuyển, như Băng Cơ Ngọc Cốt, vòng eo mềm mại xinh đẹp, Thu Thủy vì dáng dấp, băng tuyết vì da.

Ánh mắt Quỷ Y sáng ngời , gật đầu khen: "Tiểu Tuyết nhặt được bảo bối, thân thể này thật đúng là khá vô cùng! Khuynh quốc khuynh thành!"

Nghe vậy, Tuyết Nhan bĩu môi nói: "Khuynh quốc khuynh thành có ích lợi gì? Còn không phải là một bao cỏ gối thêu hoa, thân thể này kinh mạch không thông, so với tàn phế một nửa khác nhau ở chỗ nào?"

Quỷ Y nghe vậy cười một tiếng, ngồi thẳng lên, nghiêng đầu nhìn nàng, nhoẻn miệng cười: "Tiểu Tuyết Đoàn, ta có dược cao cực tốt này , nếu là thoa lên người, dùng thêm nội lực xoa bóp toàn thân, khôi phục thật tốt đối với gân mạch !"

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhan nâng lên con ngươi, trong nội tâm khẽ động: "Lão Quái Vật lúc nào thì có bảo bối này?"

Quỷ Y cố làm ra vẻ thần bí nói: "Thật ra thì, ba năm trước đây trong lúc vô tình lấy được một loại thảo dược, hôm nay, trên người ta mang theo một chai!"

"Mau đưa cho ta xem một chút."

Mặc dù Tuyết Nhan đã có 《bí quyết Tố Tâm》, nhưng nếu có dược vật phụ trợ, đại khái hiệu quả còn cao hơn, kinh mạch thân thể nàng càng mau hoàn toàn khôi phục, !

"Không vội, không vội."

Quỷ Y chợt chuyển con ngươi một cái, nhìn về phía Phượng U Trần: "Trần tiểu đồ nhi, việc thoa nội lực nhiệm vụ này giao cho ngươi, thế nào?"

Phượng U Trần mà chịu phục vụ người? Con mắt Tuyết Nhan liếc mắt nhìn Phượng U Trần, chỉ chờ hắn cự tuyệt, lại phát hiện Phượng U Trần đang nháy lông mi nồng đậm , ngay sau đó lộ ra nụ cười nhu hòa, nhìn Lão Quái Vật, một đôi con ngươi sâu không thấy đáy, lạnh nhạt nói: "Á phụ nói gì, dĩ nhiên chính là vậy."

Không ngờ Phượng U Trần càng nghe như thế nào làm thư thế nấy, Tuyết Nhan không khỏi cảm thấy xấu hổ.

Quỷ Y hài lòng nói: "Ngươi tối nay giúp cho nàng phát nội lực, bôi thuốc, xoa bóp, hiểu không?"

Phượng U Trần như loại lan chi ngọc thụ đứng ở một bên, hai mắt khóe mắt hẹp dài bay xéo, bên môi chứa đựng nụ cười như có như không ,trong tròng mắt đen lóe nhàn nhạt, không có một tia thanh quang tình cảm , lạnh nhạt nói: "Dạ, á phụ."

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 53: Một Cuộc Mộng Xuân

Sau viện Phái Tuyết Sơn. đám sương nhàn nhạt bao phủ bốn phía,

Sắc trời dần tối, tay áo kiều diễm mông lung, một vị thiếu nữ chân trần ngồi thanh lệ trên nệm đất, lửa nóng Ngân Sương trong lò đốt than đá, trong phòng lại ấm áp giống như đầu mùa hè. Bàn tay nàng trắng nõn bưng một bầu "Rượu Hải Đường ", tự rót tự uống, bất tri bất giác đã uống hơn phân nửa bình, hai gò má cũng nhàn nhạt ửng đỏ.

Rượu ngon, món ngon, gió mát vu vi đưa, không vừa lòng không được!

Khó gặp lại được cùng Lão Quái Vật lần nữa, nàng tự nhiên phải hảo hảo bồi hắn uống mấy chung.

Không ngờ Lão Quái Vật uống một vò nữ nhi, thế nhưng say mèm xưa nay chưa từng thấy, Tuyết Nhan vẫn còn nhớ hắn năm đó là " ngàn chén không say " .

Người quả nhiên là già rồi! Tuyết Nhan cảm thán, cúi đầu nhấp một miếng rượu.

Cũng không chú ý tới lúc Quỷ Y bị Phượng U Trần dìu đi, trong ánh mắt loáng thoáng sáng quắt.

https://thuviensach.vn

Chốc lát, Tuyết Nhan nhíu nhíu mày, nàng phát hiện một việc, thân thể này cư nhiên tửu lượng rất tệ, thật là khiến nàng khóc không ra nước mắt!

Tuyết Nhan vuốt cái trán, chậm rãi từ từ chuyển đến trên giường, cảm thấy cả người khó chịu, nằm nghiêng ở trên giường, phát hiện giường đệm Phượng U Trần hôm nay ấm áp khác thường, không ngờ lại giống như cái nóng khô của phương bắc, thầm than Tiểu Trần Nhi ngược lại rất là biết hưởng thụ, đáng thương nàng mấy ngày trước đây ngủ ở phòng khách bình thường, mỗi đêm đều mặc áo lông cáo, tay chân lạnh lẽo lăn lộn khó ngủ.

Nam nhân này quả nhiên không hiểu được thế nào là thương hương tiếc ngọc, Tuyết Nhan thở dài sâu kín, mặc dù biết mình cùng Phượng U Trần xuất sư đồng môn, nhưng mà trước mắt Phượng U Trần kì thực là tâm cơ thâm trầm, bên ngoài gió xuân ấm áp, tao nhã lịch sự, cùng lúc trước tưởng như hai người, hắn còn là Tiểu Trần Nhi năm đó sao? Chỉ là, dù là Tiểu Trần ban đầu, nàng cùng hắn một câu nói cũng không nói qua trong vòng ba tháng, cũng không coi như là vô cùng hiểu rõ đối phương.

Chỉ là, chỉ cần Lão Quái Vật hiểu hắn là được!

Nàng tin tưởng ánh mắt Lão Quái Vật, nhân phẩm của Phượng U Trần cùng Luyện Đan Thuật tất nhiên đều là nhân tuyển tốt nhất! Nàng chớ lo lắng.

Nghĩ đi nghĩ lại, nàng dần dần cảm thấy con ngươi có chút nặng nề, ý buồn ngủ cuốn tới, làm mí mắt như nặng ngàn cân, nàng đã cả một ngày đêm không có ngủ yên rồi ! Phòng Ấm áp, mềm mại, hương vị ngọt ngào hơi thở hình như cũng thể khiến người có mộng đẹp.

Nếu nói là nằm mơ, mỗi người đàn bà cũng thích nằm mơ, nhưng Tuyết Nhan hình như vô duyên cùng mộng đẹp, sau khi biết được chân tướng cái chết của phụ thân, nàng cơ hồ hàng đêm khó có thể ngủ yên.

https://thuviensach.vn

Nhưng là, tối nay giấc ngủ nàng rất sâu, Quỷ Y đốt hương liệu an thần trong phòng, nghe nói Quỷ Y chu du các nước nhiều năm, kiến thức rất nhiều hương liệu kỳ dị cùng dược liệu, nghe nói nhang này còn có chút tác dụng đặc biệt, về phần là tác dụng cái gì, liền thấy rõ ràng trong mộng!

Mơ hồ, là tỉnh hay là mộng? Tuyết Nhan giống như thấy một mảnh sắc hồng ấm áp, đỏ chói mắt..

Cúi đầu, nhìn đến tay bản thân mặc áo sắc hỉ, mũ phượng khăn quàng vai, châu ngọc vây lượn, mây màu đỏ đầy trời.

Nàng ngớ ngẩn, nàng xuất giá rồi, gả cho người nào?

Còn chưa phục hồi tinh thần lại, nàng đã bị bà mai và hỉ nương ôm vào kiệu hoa, chiêng trống kèn Xona, đàn sáo ca múa, áo lụa màu bay nhanh, đội ngũ rước dâu vượt qua hai con đường, trên kiệu hoa quấn đầy vải nhiều màu trâm hoa, hỉ nương lắc lắc thân hình như thủy xà, xung quanh ném phủ xuống bánh kẹo cưới, gả cưới trên đường, diễn tấu sáo và trống, chiêng trống rình rang cả ngày. Trong nháy mắt đã đưa nàng vào động phòng.

Đòn cân màu vàng kim chậm rãi đưa vào, nàng nâng lên khăn voan (khăn cô dâu), Tuyết Nhan khẽ cúi thấp đầu, cảm giác một đạo ánh mắt lợi hại đang quan sát mình không chút kiêng kỵ, nóng bỏng chăm chú nhìn xuống, lòng của nàng không khỏi nhảy càng thêm nhanh.

Tuyết Nhan không khỏi len lén ngước mắt nhìn, một vị nam tử quần áo đỏ đứng chắp tay, màu đỏ hỉ nổi bật lên sự tuấn lãng như thiên nhân của, một đôi mắt đen nhánh trong suốt lại thoáng lên mắt ánh đùa giỡn, ánh mắt cực kỳ giống Phượng U Trần, trong lòng nàng rét, cố tình không thấy rõ khuôn mặt của hắn.

Một đôi đèn cầy khổng lồ đỏ ở lều vải phát ra ánh sáng sáng ngời, màn lều tuy bị kéo chặt, vẫn như cũ có mông lung tia sáng xuyên thấu qua .

https://thuviensach.vn

Trong giấc mộng nàng không có một tia hoài nghi, không có bài xích, cũng không có bất kỳ Logic có thể nói.

Hồ đồ trong hồ đồ, nàng giống như thật gả cho nam tử này.

Tân lang hình như cao nhã lại dịu dàng, trong mắt lóe ra thần thái nhàn nhạt, dưới ỡm ờ, hắn cúi người, rất có kiên nhẫn cởi đi giá y sắc đỏ, cởi ra quần áo tiếp bên trong nàng, chỉ còn lại áo lót cận thân màu trắng, chợt vuốt ve từng tấc thân thể của nàng, mơn trớn eo nhỏ của nàng, lau bộ ngực sữa của nàng, mà mắt đã xem nàng đóng thật chặt lại, hai chân ma sát, đưa tới từng trận nhỏ nhẹ run rẩy.

Người đàn ông này rõ ràng đốt lửa ở trên người nàng, cởi cái yếm sắc đỏ, cởi quần lót màu trắng, một đôi tay thon dài giống như khảy đàn ở trên thân thể của nàng, dưới vuốt ve, bên trong đan điền Tuyết Nhan dâng lên một hồi nóng ran khó nhịn, cảm nhận chân tình quen thuộc mà lại xa lạ này, nàng không nhịn được phát ra một tiếng động tình thì thầm.

Vậy mà đôi tay kia không ngừng trêu chọc nàng, từ đầu đến cuối không có động tác kế tiếp.

Nàng cũng không phải là mới nếm thử lần đầu, trong mộng tự nhiên hiểu được mình làm gì, vì vậy, đưa tay nắm ở cổ của hắn, hai chân bền chắc cuốn lấy hông của hắn, động tác khát vọng tiến thêm một bước với hắn, khát vọng thân mật cá nước cùng hắn.

Bên tai, nàng nghe được hắn phát ra một tiếng cười bé không thể nghe.

Nam tử cười như không cười đem nàng từ trên thân kéo xuống, nhẹ ôm lấy nàng, để cho nàng nằm sấp ở trên giường, mông trắng hướng lên, gò má như tuyết đỏ lên, một chẳng lẽ hắn thích cái tư thái động phòng này?

Tư thái này thật là mắc cỡ! Nàng thật là mắc cỡ!

https://thuviensach.vn

Nàng đang ở thời điểm xấu hổ không kềm chế được, chợt cảm thấy thân thể tê rần, hình như không thể động đậy.

Chỉ một thoáng, đêm động phòng hoa chúc biến mất không thấy gì nữa, mà cũng không thấy bóng dáng tân lang.

Tuyết Nhan đột nhiên thức tỉnh, mở mắt, giờ phút này nàng nằm lỳ ở trên giường, sắc trời đã hơi sáng, diện mạo trắng bệch đối diện ngoài cửa sổ.

Lại là mộng xuân! Tuyết Nhan hít một hơi khí lạnh, lông mày nhất mạt, ánh mắt dần dần quay về, đồng nhất chuyển không cần gấp gáp, đột nhiên thấy một nam tử tuấn mỹ ngồi bên cạnh, con ngươi cực đẹp, ánh mắt trong suốt mà cao nhã, nhàn nhạt nhất mạt mỉm cười chứa ở trên môi, mà hắn chính là Phượng U Trần! Thấy hắn mặc áo mỏng như tuyết, vẫn là phong cách lỗi lạc, tác phong nhanh nhẹn.

"Không biết. . . . . Sư tỷ mới vừa rồi mộng thấy cái gì?" Nam tử mang theo nụ cười hài hước, nhàn nhạt hỏi. (*Thủy: Anh này đểu thật)(* Rose: công nhận -_-)

Tuyết Nhan cả kinh, tiếng cười hài hước này cùng tân lang trong mộng rất là giống nhau.

Thì ra là hắn phát ra tiếng cười kia, đợi chút. . . . . Hắn đến tột cùng đợi ở chỗ này bao lâu?

Màu con mắt Tuyết Nhan chợt thay đổi âm trầm, nụ cười của Phượng U Trần bất luận khi nào cũng tựa như như gió xuân, ở khuôn mặt của hắn có thể thấy hài hước như thế, thật đúng là làm nàng thất kinh, giật mình, nhưng bất luận như thế nào, giữa hai người cũng không nên thân mật như thế, Tuyết Nhan đang chuẩn bị đứng dậy, chợt phát hiện thân thể của mình không thể động đậy, vẻ mặt nhất thời biến đổi!

https://thuviensach.vn

Nàng lại bị người điểm huyệt, đây tột cùng là chuyện gì xảy ra? Tuyết Nhan nhất thời hồn chưa tỉnh lại!

"Ngươi như thế nào ở trên giường? Ngươi muốn làm gì?" Tuyết Nhan lúc này giương mắt nhìn hắn.

"Sư tỷ không nhớ rõ?" Nam tử cười nhạt, ánh mắt rất có thâm ý.

Tuyết Nhan khẽ cau mày, say rượu mới tỉnh, mơ hồ bị đau đầu, cố gắng nghĩ lại , nhớ lại nàng đêm qua uống nhiều quá, cảm giác tràn ngập tim không biết bị làm sao, đầu óc bị buộc như là đến thời điểm cực hạn, hoàn toàn có thể tự dưng diễn sinh ra một loại lạnh nhạt tỉnh táo, chốc lát, nàng dần dần tỉnh táo lại.

Đúng rồi, nàng giống như ngủ lại ở trong phòng Phượng U Trần, Phượng U Trần rõ ràng rời khỏi cùng một lúc với Quỷ Y mà, nhưng vì sao hắn đột nhiên xuất hiện ở nơi này?

Nhớ tới hương liệu của Lão Quái Vật, hình như có tác dụng thôi miên, Lão Quái Vật kia đến tột cùng tính toán gì?

Trời còn chưa sáng, cô nam quả nữ một phòng, đến tột cùng là có ý tứ gì?

Nghĩ đến đây, chợt cảm thấy thân thể có một tia lạnh lẽo.

Con mắt hạ thấp của Tuyết Nhan nhìn lên, phát hiện trên người mình vậy mà chỉ bọc khăn lụa màu trắng nhàn nhạt thật mỏng, mà quần áo của nàng và quần lót đều đang bị cởi ra, thật chỉnh tề để ở một bên, khó trách nàng cảm thấy giữa hai chân có một ti lạnh lẽo, chẳng lẽ nàng đêm qua nôn mửa? Mơ hồ không nhớ à? Trong nháy mắt nàng chuyển con mắt, chợt thấy bên gối Phượng U Trần để một cái yếm trắng như tuyết, phía trên thêu sắc hoa đỏ rất quen thuộc, sắc mặt nhất thời nghiêm nghị khi nàng thấy rõ đúng

https://thuviensach.vn

cái kia là của mình, giận tím mặt nói: "Phượng U Trần, ngươi cút ra ngoài cho ta."

Nghe vậy, Phượng U Trần cười nhạt: "Sư tỷ sợ là nghĩ sai rồi, đây là phòng của ta, giường của ta, phải hay không ngươi nên đi nếu muốn đi?"

Được rồi, coi như hắn nói không sai, nhưng huyệt đạo nàng bị phong tỏa, cả người không thể động đậy, nào có thể rời đi?

Tuyết Nhan vẻ giận dữ vẫn như cũ: "Cái người này khốn kiếp vô sỉ, tiểu nhân hèn hạ, mau giải huyệt đạo của ta."

Phượng U Trần chốc lát đưa mắt nhìn Tuyết Nhan, ánh mắt lúc sáng lúc tắt, đáy mắt ý vị không rõ, cười nhạt: "Sư tỷ quên, thời điểm ngươi ngủ thế nhưng ôm ta không thả, thậm chí đối với ta. . . . . Mà ta chỉ là tự vệ mà thôi." (*Thủy:Vô liêm sĩ, quá là vô liêm sĩ) (* Rose: Công nhận tập 2 * gật đầu* -_-)

Phượng U Trần cố ý đem áp hai chữ "Tự vệ" rất nặng, một ánh mắt thấp, nhìn về phía hai chân thon dài mà xinh đẹp kia, nàng mới vừa đang kẹp thật chặt hông của hắn, hai chân căng đầy, động tác hành vi phóng đãng, mặc dù hắn biết nàng đã từng cùng Duẫn Ngọc xảy ra quan hệ**, đêm đó hắn cũng nghe âm thanh hai người trong xe ngựa sầu triền miên, không ngờ nàng càng lớn mật phóng đãng như thế , thật là làm hắn mở rộng tầm mắt.

"Ngươi bậy bạ cái gì. . . . . Ta thế nào ôm ngươi?" Tuyết Nhan đối với ánh mắt hắn càn rỡ cảm thấy không vui, ánh mắt lẫm liệt nhíu mày dựng thẳng.

Phượng U Trần a, Phượng U Trần, không ngờ ngươi cũng nói đạo mạo trang nghiêm(*) như thế?

(*) Thường chì ý châm biếm

https://thuviensach.vn

"Ừ ~ sư tỷ say rượu mất lý trí rồi hả ? Phải hay không?" ánh mắt Phượng U Trần lần nữa trở lại trên mặt của nàng, Ôn Nhã cười một tiếng.

"Nói bậy nói bạ." Ngươi mới mất lý trí, cả nhà ngươi cũng mất lý trí! Tuyết Nhan cắn hàm răng, hận không thể cắn hắn một cái.

"Sư tỷ mặc dù yêu thương ôm ấp đối với ta, nhưng ta chỉ phụ trách thoa thuốc lên cho ngươi mà thôi, cũng không thể bồi thường thân thể và tâm." Hắn Ôn Nhã cười một tiếng, nói quả thật có thể làm người sống tức đến chết đi, người chết tức đến sống lại.

Tuyết Nhan tối mặt hạ xuống, đợi chút, bôi thuốc?

Nàng chợt nhớ lại tình hình mắc cỡ trong giấc mộng, cử động của tân lang hình như không khác bôi thuốc, thế nhưng nàng có thể khát vọng cùng hắn Động Phòng Hoa Chúc! Đây tột cùng là cái mộng lộn xộn gì vậy? Nàng từ lúc chào đời tới nay lần đầu tiên gặp phải tình hình như thế, mặt mũi Tuyết Nhan nhất thời thẹn thùng, chẳng lẽ nam tử của nàng dây dưa trong mộng lại là Phượng U Trần? Nghĩ đến đây, nàng chợt nói không ra lời, dù sao cũng là nàng đuối lý không phải, thậm chí quên giờ phút này mình đang không mảnh vải.

Đúng rồi, Nàng giờ phút này càng quả quyết, nhất định là hương liệu này giở trò quỷ.

Vào giờ phút này, ánh mặt trời màu vàng nhàn nhạt từ trong khe hở cửa sổ nhàn nhạt chiếu xuống, đem lấy bóng dáng nàng rõ nét xinh đẹp mà uyển chuyển rõ ràng.

Phượng U Trần vẫn chưa có giải huyệt đạo của nàng, thấy hắn ưu nhã lấy ra từ trong vạt áo một bình sứ bạch ngọc tinh xảo, nói nhẹ nước chảy: "Chỉ là á phụ đã phân phó, muốn ta thoa hai lần thuốc cho ngươi, chờ sau khi ta bôi thuốc xoa bóp xong cho ngươi, rồi có thể giải huyệt đạo cho ngươi, nếu như ngươi muốn đi, đến lúc đó có thể tự rời đi rồi."

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, Tuyết Nhan cắn răng, chợt nhớ lại Lão Quái Vật đêm qua theo như lời nói, không sai, hắn là muốn Phượng U Trần thay mình bôi thuốc, nhưng là chỉ là bôi thuốc mà thôi, vì sao còn phải đốt hương liệu yên giấc, thậm chí cởi hết y phục của nàng, làm cho nàng hoảng hốt như thế? Lão Quái Vật, ngươi đến tột cùng muốn làm cái gì?

Chốc lát, chợt nghe âm thanh Lão Quái Vật truyền đến sát vách, hắn thế nhưng rất khoa trương thi triển thuật thiên lý truyền âm: "Trần tiểu đồ nhi, Tiểu Tuyết Đoàn đã tỉnh?"

"Á phụ, nàng đã đã tỉnh lại." Phượng U Trần cũng dùng Thuật Truyền Âm đáp trả hắn.

"Nếu đã tỉnh, ngươi liền theo theo lời ta, cho nàng hai lần thuốc thượng đẳng đi!"

"Dạ, á phụ."

Ở bên trong phòng cách vách, Quỷ Y cầm ly trà trong tay nhẹ nhàng để xuống, trên mặt mang nụ cười quỷ dị, thầm nghĩ cô nam quả nữ sống chung một phòng, một là mỹ nam tử, một là Tiếu Giai Nhân, mà nam nhân bản tính háo sắc, thấy giai nhân da tuyết băng cơ, Phong Hoa Tuyệt Đại, khuynh quốc khuynh thành, Tiểu Trần nhi có thể nào không động lòng?

Hai người mắt xem da thịt, củi khô gặp phải lửa mạnh, nhìn tới. . . . . nguyện vọng được ôm chắt rất nhanh sẽ thực hiện!

Quỷ Y cười đến vui vẻ, nụ cười đắm chìm trong ở bên trong hào quang, giống như trẻ lại mười tuổi, dù sao, hắn cả đời cực kỳ thương yêu cái cháu cố gái này, biết được tin tức nàng còn sống ở nhân thế, hắn một dạng kích động giống như cắn thuốc lắc, chỉ là, hắn gặp vô số người, nam tử trên đời này, trừ tiểu đồ nhi Phượng U Trần hắn ra, cơ hồ không có ai xứng với cháu cố gái mình, huống chi nước phù sa không chảy ruộng người ngoài, Tiểu Trần nhi xứng Tiểu Tuyết Đoàn, thật sự là tuyệt diệu a!

https://thuviensach.vn

Ban đầu nếu không phải nghe đến tin Tuyết Nhan qua đời, lòng hắn lạnh, như thế nào lại đem Tây Môn Ngọc Nhi chỉ hôn cho Phượng U Trần chứ?

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 54: Nhân Cơ Hội Trả Thù

Bình phong trong phòng ngăn che, mùi thơm nhàn nhạt quanh quẩn.

Thành phần trong hương liệu bao hàm trong mộng thúc giục , cũng bị người coi là mộng hương, là trinh nữ tịch mịch không đàng hoàng ở Miêu Cương xa xôi mà chuẩn bị, tác dụng đó là đêm khuya có thể ở trong mộng triền miên nhiệt liệt với tình lang, nếu sau khi tỉnh lại, cũng sẽ cầu hoan tác ái đối với nam tử bên cạnh

Nhưng người nào có thể nghĩ đến độc tính mai lan hương bá đạo như thế, ngay cả hương liệu hiếm có này ra sao, như cũ bị nó hút vào đan điền, giống như đá chìm xuống biển.

Vì vậy mộng xuân của Tuyết Nhan chỉ là một trong nháy mắt, sau khi tỉnh lại cũng không có bất kỳ khác thường gì, nàng nghi hoặc trừng mắt nhìn, lại thấy ánh mắt Phượng U Trần mỉm cười, thâm thúy tối tăm, say lòng người như rượu, trái tim tuyết Nhan không khỏi rét, thầm nghĩ hắn thật là đối với Lão Quái Vật nói gì nghe nấy! Thật hoàn toàn ngoài dự đoán của nàng!

Nhưng là Tuyết Nhan cũng không có chú ý quá đa nghi, cho đến biết được còn phải bôi thuốc thêm 1 lần, Tuyết Nhan rốt cuộc cảm thấy dễ nổi nóng rồi ! Dù sao lần đầu tiên xoa bóp bôi thuốc là ở trong giấc mộng, mơ hồ hồ đồ, cũng liền mở 1 con mắt nhắm 1 con thôi!

https://thuviensach.vn

Có đôi khi, người muốn giả bộ hồ đồ một chút, cũng chỉ có người thông minh mới biết giả bộ hồ đồ được!

May mà Tuyết Nhan cũng không đần!

Giờ phút này nàng hoàn toàn tỉnh táo, nếu khiến Phượng U Trần ở trên người nàng muốn làm gì thì làm, nàng thật sự là không thể nhịn được nữa, hết lần này đến lần khác, nàng hoàn toàn không thể động đậy, nếu là Lão Quái Vật nhắc lại yêu cầu ra quá đáng hơn, không biết Phượng U Trần có thể làm theo hay không?

Nhìn ánh mắt Phượng U Trần lúc sáng lúc tắt , chợt trong lòng nàng vô cùng có dự cảm xấu, mà giác quan Thứ Sáu của nữ nhân từ trước đến giờ cũng rất chính xác!

Rốt cuộc, Tuyết Nhan không nhịn được lớn tiếng kháng nghị: "Đủ rồi! Lão Quái Vật, ta không muốn bôi thuốc!"

Nghe được bất mãn trong lời nói nàng, quỷ y lạnh nhạt nói: "Tiểu Tuyết Đoàn, thuốc này rất là hiếm thấy, nếu không phải là ngươi, ta quyết sẽ không cho bất luận kẻ nào sử dụng, hơn nữa. . . . . sau khi Tiểu Trần nhi thay ngươi bôi qua lần thứ hai thuốc, ngày mai thân thể của ngươi liền thay da đổi thịt, gân mạch thuận sướng, ngươi có thể tưởng tượng được, nếu là lời nói bỏ qua cái thời cơ này , về sau liền sẽ không có cơ hội!"

Lời của hắn bình bình đạm đạm, thật giống như thầy thuốc nói cho người bệnh không nên bỏ qua thời kỳ trị liệu tốt nhất.

Nghe vậy, Tuyết Nhan tốn hơi thừa lời, cái này nàng dĩ nhiên hiểu được.

Lời nói này rõ ràng chính là dụ người phạm tội, nếu là bỏ qua cơ hội lần này, nếu dùng 《bí quyết Tố Tâm》 tới khôi phục thân thể, ít nhất cũng cần hơn nửa năm, huống chi, nàng mang mối hận gia đình, khôi phục nội lực đã là cấp bách, mỗi đêm nghĩ đến hung thủ giết cha nhơn nhơn ngoài vòng

https://thuviensach.vn

pháp luật, lòng nàng thì như đao cắt, chỉ là, Tuyết Nhan hiểu rõ lão quái vật là vì mình , chỉ là. . . . . Trừ dùng nội lực xoa bóp toàn thân, chẳng lẽ không có biện pháp khác sao?

Thấy nàng do dự, Phượng U Trần cười nhạt, dùng âm thanh nhẹ như gió nói: "Nếu bị ta sờ qua một lần,với sờ qua hai lần khác nhau ở chỗ nào? Dù sao sờ cũng sờ soạng rồi, sao ngươi không ngoan ngoãn mà đi vào khuôn khổ?"

Mặt Tuyết nhan của trở nên hồng, không phải xấu hổ, mà là bị lời lẽ vô sỉ sai trái hắn chọc tức.

Đây là để cho nàng vò đã mẻ lại sứt sao?

Thật là chuyện cười!

Rốt cuộc, Lão Quái Vật cộng thêm một cọng rơm cuối cùng, hoàn toàn dao động nội tâm nàng: "Tiểu Tuyết đoàn, ngươi có thể tưởng tượng được, ngày mai là có thể thay da đổi thịt nhé!"

Tâm thần Tuyết Nhan có chút hoảng hốt, thở dài một tiếng, gật đầu một cái.

Vì vậy, mở mắt nhìn song cửa sổ không nhúc nhích, chỉ coi mình là con cá chết.

Nhìn vẻ mặt Tuyết Nhan nghiêm túc hy sinh bi tráng , Phượng U Trần nhịn không được cười, ánh mắt như lưu ly Quang Hoa lưu chuyển: "Sư tỷ, đừng quên ban đầu ngươi lên thuốc cho ta là thế nào, ta sớm liền ghi nhớ trong lòng, lần này. . . . . Ta nhất định sẽ hảo hảo hồi báo sư tỷ ."

Giờ phút này, Tuyết Nhan nghe ra từ trong giọng nói của hắn không có cái ý cảm kích gì, ngược lại có loại ý vị hả hê, ban đầu nàng cũng là cởi hết y phục của hắn, bôi thuốc cho hắn mỗi một tấc da thịt, chẳng lẽ hắn ghi nhớ

https://thuviensach.vn

trong lòng là muốn trả thù nàng, nhưng khi lúc nàng cũng là vì chữa trị hắn đúng không ?

Chỉ là Tuyết Nhan thế nào biết, nhị hoàng tử nước Thương Lam há là làm cho người ta tùy ý nhúng chàm , tuy là tắm rửa cũng không có thị nữ phục vụ, ban đầu nàng cởi hết y phục của hắn cùng sỉ nhục có cái gì khác nhau? Nhưng thấy hai tay của hắn đưa vào ở trong có chừng một tấm lụa mỏng trên người nàng, nhẹ nhàng phủ ở trên lưng của nàng, nhất thời, mùi thuốc nhàn nhạt tràn đầy trong không khí.

Cảm nhận được lòng bàn tay hắn ấm áp , thân thể Tuyết Nhan run lên, không nhịn được hít một hơi lãnh khí.

Mặc dù, sau lưng Tuyết Nhan có sa mỏng bao phủ, nhưng da thịt nàng óng ánh Như Ngọc , mềm mại như bong sợi của vòng eo (raw thế nào, edit như z, mà chả hiểu đó nghĩa là gì ???), là lướt như đường cong xinh đẹp cùa chim bồ câu làm thế nào cũng không thể che hết. Cứ như vậy bị nam tử nhìn chăm chú vào, thân thể của nàng dường như muốn bốc cháy lên.

"Ngươi. . . . . Có thể. . . . . Mau mau hay không." lúc ngượng ngùng, giọng nói Tuyết Nhan cũng không khỏi run rẩy.

"Sư tỷ thật là nóng lòng!" Bên tai truyền đến tiếng cười bé không thể nghe hắn.

Nói xong, động tác của hắn thế nhưng càng chậm, giống như dùng một thanh đao cùn từ từ thúc nàng.

Tuyết Nhan cảm thấy rõ ràng hai tay của hắn kéo qua thân thể của nàng, để cho nàng ngửa mặt nằm xuống, lòng bàn tay không vết chai, mười ngón tay mềm mại thon dài, làm như gió xuân mơn trớn thân thể của nàng, dược vật đều đều vẽ loạn ở bụng của nàng, lồng ngực, hai chân, nội lực hùng hậu cũng dần dần đưa vào đan điền của nàng. Chợt, tay của hắn hình như không

https://thuviensach.vn

tính cọ qua đỉnh lồng ngực mềm mại này , đưa tới thân thể nàng khẽ run lên.

Nhớ tới ban đầu, chính mình cũng bôi thuốc là như vậy cho hắn, mỗi lần hắn đều cắn chặt đôi môi.

Nàng nghĩ đến đụng phải vết thương của hắn, khiến cho hắn khó có thể chịu được.

Hôm nay, đến phiên trên người mình, phát hiện cũng không phải chuyện như vậy? Này rõ ràng chính là một loại đau khổ nghiêm khắc !

Người này thật sự là đang trả thù nàng!

Sau một lúc lâu, bụng Tuyết Nhan nóng dần dần lên, một cỗ huyệt vị tiếp một dòng nước ấm trải qua các nơi toàn thân, bàn tay của hắn êm ái mà có lực, làm như người tình xúc động, mặt nàng không tự chủ được đỏ lên, trong lúc vô tình, thân thể mềm mại của nàng phiếm nhàn nhạt màu hồng, da như mỹ sứ, mang theo một loại tình khó miêu tả, làm người thương yêu yêu kiều mỵ, một loại phong tình đặc biệt thiếu nữ trẻ trung, nơi động tình, thật khó miêu tả.

Mỹ lệ hấp dẫn như thế , chính là Thánh Nhân cũng khó mà kháng cự! con ngươi Phượng U Trần từ từ mà trở nên thâm trầm.

Ước chừng là cảm thấy thời cơ đã đến, quỷ y dùng Truyền Âm Thuật đem mật ngữ đưa vào trong tai Phượng U Trần: "Trần tiểu đồ nhi, ngươi từ từ bôi thuốc, ta đi ra ngoài một chút."

"Á phụ đi thong thả, nơi đây trời giá rét, nên mặc nhiều món quần áo." Phượng U Trần vừa tập trung tinh lực thâu nội lực, truyền âm mật ngữ vừa cùng quỷ y, nội lực không loạn chút nào.

https://thuviensach.vn

"Già rồi, già rồi, mặc nhiều quần áo còn là tốt, không giống các ngươi người trẻ tuổi, hơn nữa, Tiểu Trần nhi nếu không phải mặc quần áo, sẽ mê chết tất cả nữ nhân!" Quỷ y tựa như lầm bầm lầu bầu, kì thực ám chỉ người khác.

"Hả? Á phụ nhìn lén qua ta tắm?" Phượng U Trần nhíu mày, giữa hai lông mày tuấn mỹ hiện lên hơi thở bất đắc dĩ.

"Hỗn tiểu tử, người nào thích xem ngươi, ta hỏi ngươi. . . . . Ngươi còn phải nhịn bao lâu à?"

"Á phụ muốn nói cái gì?" Phượng U Trần hình như không có nhận thức.

"Tiểu Trần , thật ra thì. . . . . Nam nhân có một số việc không thể nhẫn nhịn, nếu không chỉ biết nín hỏng mình."

"Á phụ chớ làm lo lắng, ta đã đi qua nhà cầu!"

"Tiểu tử thúi! Ta không nói cái này!"

"Á phụ muốn nói cái gì?" bên môi Phượng U Trần nâng lên mỉm cười nhàn nhạt, đôi tay mơn trớn ba chỗ đại huyệt bộ ngực tuyết nhan, tiếp theo phát nội lực.

Tiểu tử này lại dám giả bộ ngu! Quỷ y đi vài bước, chợt dừng lại, hắn đã cảm giác thấy Phượng U Trần cũng không ý loạn tình mê, tâm tư định trực tiếp một chút hiểu rõ mấy, đây cơ hồ không khác cùng hắn ra lệnh: "Tiểu Trần , ngươi đừng nhịn nữa, không bằng hai người liền động phòng đi. . . . . Chỉ cần về ngươi sau chịu đối với Tuyết Nhan phụ trách là được, ta tuyệt đối ủng hộ ngươi!"

Phượng U Trần nhàn nhạt dùng Truyền Âm Thuật trả lời: "Á phụ, cõi đời này không có gì là ta không nhịn được." Giống như khổ sở cũng giống như vậy! Thế gian thống khổ lớn hơn nữa hắn cũng chịu được qua, huống

https://thuviensach.vn

chi trước mắt chính là sắc đẹp hấp dẫn? Chỉ là, hắn cũng không có dự liệu được, tương lai không lâu hắn thế nhưng lại gặp phải chuyện làm hắn không thể nhịn được nữa! Chỉ là, đây là nói sau!

"Thật là một hỗn tiểu tử, tánh thật bướng bỉnh, ngươi nhịn chết tốt lắm!" Quỷ y lắc đầu một cái, thở dài, chắp tay chạy ra ngoài .

Trong lòng có chút hơi thất vọng, thầm hận Phượng U Trần không nghe lời.

Nhưng là, hắn không tin Phượng U Trần sẽ đối với Tuyết Nhan không có cảm giác nào, công việc trừ phi sự việcTiểu Trần nhi không tốt, nhưng là hắn thật không tốt sao? Từ kinh nghiệm hành y hắn nhiều năm đến xem, công việc nhi Phượng U Trần không phải không tốt., mà là vô cùng tốt.

Tiểu Tuyết Đoàn nếu là gả cho Tiểu Trần , tính phúc cuộc sống rất có bảo đảm!

Xem ra, hắn cũng không hiểu rõ tên tâm ý đồ nhi này, tâm chí Phượng U Trần vững như sắt thép không thể xuyên thủng gãy, một lòng chỉ vì báo thù, nếu vô tâm chuyện nam nữ, mình cũng chỉ có thể chấp nhận đúng không? Nếu không chấp nhận, hắn tới cùng không tốt mà hạ xuân dược cho bọn hắn chứ? Hành động lần này thật sự là bị hư hỏng uy danh quỷ y của hắn!

Chỉ là. . . . . Lúc này hắn hiển nhiên đã quên lúc trước chuyện tình cho Tuyết Nhan sử dụng mộng hương!

Vậy mà, cho Tiểu Tuyết Đoàn bôi thuốc cải thiện thể chất, tuyệt đối không phải chuyện đơn giản, đầu tiên thảo dược khó tìm, hơn nữa đưa vào nội lực cũng cùng người thường bất đồng, người này là không phải là Phượng U Trần không ai có thể hơn, cho nên khi mình nói ra thì Phượng U Trần vừa bắt đầu liền không có cự tuyệt.

https://thuviensach.vn

Mà cái nội lực đặc biệt kia, thường ngày có thể luyện chế đan dược, giờ phút này cũng có thể hoàn toàn đả thông bảy gân bát mạch tuyết nhan .

Mặc dù, hành động Phượng U Trần lần này là ở báo ân, không vì cái gì khác.

Nhưng quỷ y rất tin. . . . . Chung quy một ngày, Phượng U Trần chắc chắn thích Tiểu Tuyết Đoàn tuyệt thế vô song .

Một hồi lâu, tiếng bước chân dần dần đi xa, quỷ y đã rời đi nơi đây, bên môi Phượng U Trần gợi lên một đường cong hoàn mỹ, giờ phút này, tay hắn ở dưới da thịt Mỹ Lệ kia, nhẫn nhụi mềm mại, mềm nhẫn như tuyết, giống như tùy thời cũng sẽ hóa đi, tươi đẹp mê người như vậy, nam nhân tầm thường nếu đối mặt giờ phút này, tất nhiên sẽ té nhào vào trên người của Tuyết Nhan, tận tình phóng túng.

Lại thấy Phượng U Trần dùng chưởng lực nổi lên, vỗ nhẹ nhẹ hai bên huyệt đạo "Thiểu Âm" nàng mấy cái, thân thể Tuyết Nhan một chút hơi run động, trong đầu có một trong nháy mắt trống không.

Hình như. . . . . Giống như. . . . . Nàng có thể động!

"Đại công cáo thành, sư tỷ có thể rời đi." Phượng U Trần gió nhẹ nước chảy nói.

"Ừ." Tuyết Nhan gật đầu một cái, sau khi huyệt đạo được giải, nàng vẫn nhắc nhở mình giữ vững tâm linh trong sạch, nhưng thân thể nóng ran lại nhất thời khó có thể tiêu tán.

Phượng U Trần từ trên bàn rót một chén nước, đưa tới trước mặt của Tuyết Nhan, mỉm cười nhíu mày nhìn nàng, giống nhau nhịn thật lâu, nhưng ánh mắt của hắn tựa như không có một tia mỏi mệt, có lẽ, những thứ kia toàn bộ bị Ôn Nhã tuấn mỹ của hắn toàn bộ đè xuống, chậm rãi nói: "Sư tỷ có biết. . . . . Á phụ vì sao để cho ta điều lý thân thể cho ngươi?"

https://thuviensach.vn

Lắc đầu một cái, Tuyết Nhan nhẹ nhàng hớp một ngụm nước, khẽ nâng lên cổ đẹp đẽ, một đôi mắt đẹp bình tĩnh nhìn Phượng U Trần, mặc dù nàng không có nghe được bí mật từ lời 1 phen hai người dùng mật ngữ Truyền Âm Thuật kia, nhưng nàng quen thuộc phương thức xử sự Lão Quái Vật , nàng biết. . . . . Lão Quái Vật nhất định là có điều ý muốn.

Chỉ là, tính tình Lão Quái Vật cổ quái, tư tưởng không theo như xuất bài thông thường.

Hắn có thể văn có thể Võ, có thể vững vàng đồ thế chấp bày mưu nghĩ kế, cũng có thể ngoài ý muốn tính toán người khác.

Chỉ là, hắn thế nhưng tính toán đến từ trên người của mình sao? Thật là đáng ghét!

Thấy nàng không nói một lời, trong mắt Phượng U Trần lưu chuyển ý vị siêu phàm thoát tục , nụ cười tự nhiên, nhàn nhạt thay Tuyết Nhan giải đáp nói: "Ta nhớ ngươi đã biết, cổ thân thể ngươi bây giờ này gân mạch không khoái, nội lực không đông đảo, chỉ là dược vật tuyệt thế á phụ nữa dựa vào nội lực của ta, có thể hoàn toàn cải thiện thể chất của ngươi bây giờ , đây là thứ nhất."

"Thứ hai là cái gì?"

"Á phụ hắn rất muốn tác hợp chúng ta." âm thanh Phượng U Trần vô cùng dịu dàng.

"Như vậy?" trong lòng Tuyết Nhan 1 tiếng kinh hãi nho nhỏ, thì ra là như vậy, lão quái vật này mới gặp mặt không lâu, đã bắt đầu đánh chủ ý mình đại sự hôn nhân .

"Ngươi đồng ý?" Tuyết Nhan cắn môi nói.

https://thuviensach.vn

"Ngươi cứ nói đi?" Phượng U Trần cũng không nhìn nàng, trong con ngươi mang theo mỉa mai nhàn nhạt, vẻ mặt không cần nói cũng biết, nhận lấy cái chén trong tay nàng, đưa đến bên môi, nhẹ nhàng mím lại.

"Ngươi ở đây trước mặt ông cố của ta nói gì nghe nấy, không muốn cũng là âm phụng dương vi (ngoài nóng trong lạnh)?" Tuyết Nhan rốt cuộc phát hiện bộ mặt thật của hắn, không nhịn được trừng hắn, đứng dậy sau đó nàng quên, sa mỏng đã từ trên thân rơi xuống, lúc này, thân thể xinh đẹp trắng nõn hoàn toàn bại lộ ở trong không khí.

"Ta cũng không phải là kẻ ngu!" Phượng U Trần chuyển con mắt, ngưng mắt nhìn thân thể tuyết trắng của nàng, bên môi mang theo nụ cười như không cười.

Thiếu nữ trước mắt mặc dù thân thể yếu đuối, nhưng sau khi khôi phục thể chất, hắn tin tưởng. . . . . Nàng rất nhanh sẽ có thể một mình đảm đương một phía.

"Tên háo sắc, nhìn lại ta móc mắt ngươi." Tuyết Nhan chợt phát hiện không ổn, vội vàng kéo áo, tức giận nhìn hắn chằm chằm.

Vẻ mặt Phượng U Trần mơ hồ toát ra một tia lạnh buốt không dễ cảm thấy , giơ tay kéo chăn, từ đầu đến chân đắp ở trên người của nàng, cúi đầu, nhẹ nhàng ghé vào bên tai nàng, vẻ mỉa mai trong mắt từ từ chuyển hóa thành đùa cợt, âm thanh không che giấu được hài hước nhàn nhạt: "Sư tỷ, thật ra thì. . . . . Ta đối với thân thể nghèo này hiện tại của ngươi một ít tính thú cũng không có, càng sẽ không vì ngươi Nhất Trụ Kình Thiên (*), cho nên ngươi không phải dùng cái ánh mắt này nhìn chằm chằm ta như vậy."

(*) 1 cây chống trời

Nghe lời nói tà ác hắn, Tuyết Nhan giận đến tiếp trừng mắt nhìn hắn, núp ở trong chăn, co ro cúm rúm mặc y phục.

https://thuviensach.vn

Phượng U Trần nho nhã cười một tiếng, liền bước đi ưu nhã, xoay người rời đi nơi đây.

Tuyết nhan cắn răng, lúc này tâm linh ngược lại dần dần trong sạch, trước tâm tình tức giận, thân thể run rẩy giống như tất cả đều là ảo giác, thật ra thì. . . . . Những thứ kia chỉ là bản năng cổ thân thể này mà thôi.

Hôm nay, nàng đã không còn là Lâm Tuyết nhan Thần Long cung , nàng phải trở về quán chủ thiên hạ thứ nhất y quán ngày trước, nàng thề, tuyệt không làm cho Phượng U Trần người này lớn lối như thế, nàng muốn cho hắn biết ai là sư tỷ của hắn? Biết ai lớn ai nhỏ?

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 55: Trong Lúc Vô Tình, Nguy Cơ Trùng Trùng.

Đám người Tuyết Nhan đã ở lại Phái Tuyết Sơn hơn nửa tháng.

Trong hậu viện Phái Tuyết Sơn, chung quanh cũng là phiến thanh tùng cùng hoa mai. Cây tùng xanh đứng thẳng, hoa mai giữa cành lá sum suê hết sức xinh đẹp. Tuyết trắng bao trùm mặt đất, không khí lành lạnh mà băng hàn. Ai có thể nghĩ tới Tuyết Sơn tháng bảy cũng lạnh thấu xương.

Tuyết trắng bay tán loạn, băng lạnh trông giống như bạc.

Một nam tử ưu nhã xuyên qua rừng tùng so với tuyết trắng còn đẹp hơn. Từng bước chậm rãi đi qua, con ngươi sao chói lọi đầy thâm thúy yên tĩnh , tuyết trắng quanh quẩn chung quanh hắn. Hắn mặc áo trắng đạm bạc mà phiêu dật, tựa như ảo mộng, mà chung quanh thân thể hắn tựa như một đám lửa nhảy lên mơ hồ, thoáng chốc tạo thành hơi nước màu trắng. Trong lúc hành tẩu, phiến tuyết không dính, giở tay nhấc chân đều tuấn dật xuất trần thoát tục.

Thấy nam tử thản nhiên đi vào phòng khách. Tùy ý mà không câu chấp đẩy cửa phòng, bên môi mỉm cười, chậm rãi đi lên phía trước khom mình hành lễ. Liếc mắt nhìn thức ăn tinh xảo trưng bày trước bàn, còn có lão giả ở một bên không có hình tượng chút nào ăn ngấu nghiến.

Quỷ Y trong miệng ngậm lấy nửa cái đuôi cá, hả hê liếc mắt Phượng U Trần một cái.

https://thuviensach.vn

Ngồi vào bàn, rót một ly trà, thật nhanh nháy nháy mắt, ánh mắt rơi vào trên đồ ăn tựa như lơ đãng. Phượng U Trần nhàn nhạt cười một tiếng.

Tuyết Nhan làm mấy món tinh mỹ cũng không phải vì cái chiêu bài của quán rượu. Chỉ là, người khác ăn được rất là vừa lòng, thủ nghệ cháu cố hắn gái thật rất tốt. Vô cùng đặc biệt. Mặc dù Thần Long hắn đã sống trăm tuổi, ăn lần 12 nước đại lục, nhưng, cháu cố gái làm món ăn tinh mỹ hắn trước đây chưa từng thấy. Hơn nữa mấy ngày nay trong thức ăn thêm chút ớt cay đỏ, thậm chí nói ra cho oai món cay Tứ Xuyên. Mặc dù không hiểu vì sao phải gọi món cay Tứ Xuyên? Chỉ là. . . . . Thật là đủ cay.

Phượng U Trần tay áo trắng như mây, bưng ly trà nóng hổi, hơi nước mờ mịt, ánh mắt quét qua. Giống như cũng không thèm để ý, nhưng Quỷ Y sao không biết khẩu vị tiểu đồ nhi. Nhị Hoàng Tử nước Thương Lam này ngày ngày ở Phái Tuyết Sơn ăn thịt bò đặc biệt giá trị xa xỉ, mỗi ngày đổi ba cách làm, mặc dù làm người ta hâm mộ, kì thực nhạt như nước ốc.

Ngay cả sơn trân hải vị ổ yến, bàn tay gấu, vây cá, ngày nào cũng thưởng thức mấy món này làm như sợ là không có ai tiêu thụ! (Anh Trần không sợ bổ quá hóa độc à?)

:

Chỉ là. . . . . Nhiều lần trước khi Phượng U Trần ngồi vào bàn, cũng bị Tuyết Nhan lấy các loại lý do mời đi ra ngoài.

Cổ nhân nói: thế gian duy nữ nhân cùng tiểu nhân đều không thể đắc tội!

Cho nên tuyệt đối không thể đắc tội nữ nhân!

Lão Quái Vật cho đến tận này đã sống hơn một trăm tuổi. Gừng càng già càng cay, biết nữ nhân có chỗ đáng sợ. Nhưng có một số việc hắn lại quá không minh bạch rồi. Không nhịn được đồng tình, liếc mắt nhìn Phượng U Trần, ung dung thong thả ăn xong cá tê cay tầm trên bàn , sảng khoái lau

https://thuviensach.vn

miệng: "Tiểu Trần , không phải là của ta khi dễ ngươi a! Những thức ăn này đều là Tiểu Tuyết đoàn hiếu kính cho lão nhân gia ta, cũng không có phần của ngươi , cho nên ngươi đừng hy vọng xa vời!"

Phượng U Trần cười nhạt, "Á phụ suy nghĩ nhiều, ta chỉ là tới xem ngươi có cần gì một chút?" Nói xong, ánh mắt của hắn chuyển một cái, ánh mắt ưu nhã tựa như nước chảy, giống như nhìn về phía ngoài mặt viện, chậm rãi nói: "Đúng rồi, sư tỷ sao không ở nơi này?"

"Nàng phải đi bên ngoài luyện công, vừa đi mấy canh giờ, thuận tiện tìm mấy đuôi cá, ngày mai lão nhân gia ta lại có lộc ăn."

"Sư tỷ thật là tinh tiến!" Phượng U Trần nụ cười khóe môi ôn nhã nhàn nhạt .

"Đó là đương nhiên, Tiểu Tuyết Đoàn năm đó vì tập võ. Mỗi ngày nghe thấy gáy, trừ hành y ở ngoài, lúc ngủ cũng ở đây tu luyện nội công tâm pháp, y không rời vũ, vũ không rời y, không nhiều cô gái có thể chịu được khổ cực giống như nàng như vậy!" Lời nói này cũng không phải Quỷ Y đang khen nàng.

Nghe vậy, đôi mắt đẹp Phượng U Trần khẽ cong, ánh mắt nước gợn liễm diễm, nửa tin nửa ngờ nói: "Như thế. . . . . Nàng còn có thể một tay làm được thức ăn ngon?"

Quỷ Y sao không biết tâm tư của hắn. Thấy hắn rốt cuộc nói đến ý chính , nhẹ dùng chiếc đũa nơi mấy món ăn một chút, quơ quơ đầu nói: "Có được hay không, nếu như ngươi muốn nếm thử một chút cũng có thể, chỉ là nếu nha đầu kia biết ta chìu ngươi, về sau sẽ không bao giờ chịu nấu ăn cho ta nữa, ta nên làm thế nào cho phải đây?"

Nghe vậy, Phượng U Trần khẽ cười một tiếng, tựa như ảo thuật lấy ra một vò rượu: "Rượu xướng thành thơ, xua đi tịch mịch, đây là rượu hoa mai

https://thuviensach.vn

Phái Tuyết Sơn đưa tới, dấu riêng trăm năm, nhất nghi hạ món ăn, xin á phụ vui vẻ nhận." Vào giờ phút này, âm thanh của hắn như vang rộng.

Mắt Quỷ Y sáng rực lên, theo đoạt lấy rượu trong tay hắn, mở ra, nhất thời cả phòng mùi thơm ngát!

Mùi rượu cùng món ăn vị tương dung, cũng mùi thơm câu nhân này càng ngày càng nồng nặc.

Đáng tiếc, trước bàn chỉ có một đôi bát đũa!

Thấy Phượng U Trần dùng ngón tay bốc một miếng thịt thỏ ngay trên bàn trước mặt hắn đưa vào trong miệng.

Quỷ Y uống ào ào liền 3 chén cười nói: "Tiểu Trần , ngươi thường ngày cao quý như vậy, thế nào không lịch sự cũng ăn bốc một ít thịt thỏ?"

Thầm nghĩ đây không phải là ngươi muốn thấy sao? Phượng U Trần vừa lòng ăn cực kỳ thong dong, mỉm cười nói: "Thức ăn dân dĩ là Thiên, ta là người, thức ăn là trời, thức ăn ngay trước mặt còn kể cao quý cái gì?" Nói xong, Phượng U Trần lại bốc lên một miếng từ trong mâm. Ăn xong, hắn liếm liếm ngón trỏ, mặc dù không có dùng đũa, lại như cũ ung dung quý khí, thong dong ưu nhã, động tác tự nhiên như nước chảy mây trôi, phong hoa vẫn như cũ!

Quỷ Y châm ly rượu, đưa cho Phượng U Trần, cảm khái nói: "Sớm biết hôm nay, sao lúc trước còn như thế, nếu là ngươi lần trước chịu nghe ta lời nói, ngoan ngoãn cùng Tiểu Tuyết Đoàn kết phu phụ, hôm nay ngươi muốn ăn cái gì, nàng tự nhiên sẽ cho làm ngươi."

Khóe môi Phượng U Trần hơi vểnh, ánh mắt chớp động, không nói một lời.

https://thuviensach.vn

Thầm nghĩ: "Nếu ta thật nghe lời của ngươi, sợ là hôm nay cả ngươi cũng không có ăn."

Trong lòng hắn đã từng nghĩ, nếu hai người trở thành vợ chồng rồi, Tuyết Nhan há có thể đối với mình ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ? Phượng U Trần dĩ nhiên sẽ không ngây thơ cho là tất cả nữ nhân cùng nam nhân có quan hệ, nữ nhân sẽ trở nên chim nhỏ nép vào người, ngoan ngoan ngoãn ngoãn, nói gì nghe nấy. Mặc dù hắn cũng không rất hiểu rõ Tuyết Nhan, nhưng tiếp xúc mấy ngày này, có lẽ có nữ nhân sẽ như thế, nhưng Tuyết Nhan tuyệt đối sẽ không!

Hôm nay đã biết thân nàng trúng độc mai lan hương, trừ lần đó ra, cần bảy nguyên dương nam nhân khống chế, không còn cách nào khác!

Cho nên trừ Duẫn Ngọc, nàng phải cùng sáu nam nhân có quan hệ thân mật.

Mặc dù hắn cũng không thèm để ý nàng không phải là xử nữ, cũng không tính là nàng không phải mượn xác hoàn hồn. Nàng cũng không phải cô gái tùy tiện, cũng là thà thiếu không ẩu, ngay cả Duẫn Ngọc Đệ khó có thể bắt được lòng của nàng hoàn toàn, huống chi là mình?

Lang vô tâm, thiếp vô ý, giữa hai người giống như cách một tầng tường vô hình, cần gì phải xúm lại đây?

Tăng thêm phiền não mà thôi!

—— Cảnh đẹp băng tuyết, trong thiên địa bao phủ một tầng sương hàn trong suốt.

Một thiếu nữ tuyệt mỹ đang thiên địa độc hành, mặt mũi loại bạch ngọc tinh xảo, một đôi mắt to ánh sáng lung linh thanh lệ .

https://thuviensach.vn

Nàng mặc trên người cực kỳ mỏng manh, làn sa uyển chuyển bọc thân thể nàng, chân không đứng ở trên băng tuyết, chân ngọc xinh đẹp thậm chí so trong sạch còn phải oánh trạch chói mắt, mà bên môi nàng nụ cười cũng có thể cùng thiên địa tranh nhau phát sáng! Chân trần, Tuyết Nhan chạy vòng quanh băng sơn một canh giờ, có thể nói là kỳ tích. Trước kia nàng, bởi vì thể chất yếu kém, kinh mạch không thông, chỉ có thể thi triển một chút chiêu số bình thường, ngay cả điều khiển thiên bách ngân châm cũng chỉ là có vẻ mà thôi.

Cố tình, cổ thân thể này rất là kém, sợ lạnh, sợ đau, quá thiên kim tiểu thư.

Khiến nàng không dám tự huấn luyện khắc nghiệt.

Vậy mà, thân thể này cũng từ từ có kiên nhẫn, mỗi ngày chỉ thích hợp gia tăng một chút.

Tuyết Nhan ngồi xếp bằng trên tuyết, trong lòng nhớ lại khẩu quyết Tố Tâm, ở trong người vận hành một lần Tố Tâm công. Cảm thụ mỗi một ti nội lực từ từ trải qua đan điền của nàng, từ từ tuần hoàn trở lại , từng tia ôn hòa một năng lượng khí lưu giống như từ trong thiên địa tràn, dần dần tiến vào trong cơ thể Tuyết Nhan .

Thiếu nữ hai mắt nhắm nghiền đem một luồng nội lực cuối cùng hít vào đan điền, lông mi khẽ chớp động, chỉ chốc lát sau, hai nhánh mắt đen đột nhiên mở ra, ánh mắt sáng quắc sinh hoa, chỉ là nàng không ngờ nội lực của mình rốt cuộc lại tăng trưởng một đoạn, từ Tứ Đoạn lên tới Ngũ Đoạn, người bình thường ít nhất cũng cần thời gian nửa năm, mà nàng nửa tháng liền làm được, thần tốc như thế, Tuyết Nhan không khỏi cảm thấy cực kỳ mừng rỡ.

"Rốt cuộc, đã là đoạn thứ năm a!" Tuyết Nhan vui vẻ nói.

https://thuviensach.vn

Đã trải qua bôi thuốc sau khi lúng túng khổ sở, Tuyết Nhan hôm nay đã thay da đổi thịt.

Nhưng nội lực cũng có đường ranh giới, chỉ cần đến đoạn thứ năm, như vậy chính là tiến vào trình độ sơ giai võ giã cấp cao. Đến lúc này, trong cơ thể chứa đựng nội lực, đúng là nhiều gấp mấy lần đoạn nội lực thứ tư. Cho nên, đoạn nội lực thứ năm, bình thường cũng cho rằng là bậc thang thứ nhất trở thành cao thủ võ lâm. Không cần nói cũng biết trình độ quan trọng kia.

Lúc này, băng tuyết xào xạc gió lạnh càng mạnh hơn!

Cách đó không xa, một người thiếu niên chăm chú nhìn thiếu nữ này càng ngày càng gần. Nhìn trên khuôn mặt nhỏ nhắn kia, nói không ra thanh thuần nhàn nhạt là đường cong còn quyến rũ. Thiếu niên tinh thần đột nhiên có chút không khỏi hoảng hốt! Mặc dù hắn biết nàng rất đẹp, nhưng, hắn tại sao chưa từng thấy qua thiếu nữ dung mạo xinh đẹp như vậy!

Rốt cuộc, Tuyết Nhan đi đến càng gần, mà nàng cũng dần dần thấy được thiếu niên, dưới bàn chân dừng một chút.

"Lâm cô nương, ngươi còn nhớ ta không?" Thiếu niên nhìn như tinh linh xinh đẹp. Tuyết Nhan trong lòng động áy náy.

"Tiết Phong công tử." Tuyết Nhan đưa mắt nhìn thiếu niên, hướng hắn gật đầu một cái, nhàn nhạt cười một tiếng. Trí nhớ nàng rất tốt, sao không nhớ rõ khi mới đến đại hội luận võ thứ nhất thì gặp phải Tiết Phong đệ tử Phái Tuyết Sơn.

"Lâm cô nương, ngươi tới nơi này sao không nói cho ta một tiếng?" Tiết Phong có chút không cam tâm hỏi.

"Ta cũng vậy muốn tìm Tiết công tử, đáng tiếc Phái Tuyết Sơn quá lớn, ta chỉ có thể đi theo Nhị Sư Huynh ở nơi này."

https://thuviensach.vn

Giờ phút này, Tuyết Nhan cười cười thanh nhã, nụ cười khiến tâm thần người sảng khoái.

Nghe vậy, Tiết Phong vô cùng hối hận không nói cho nàng biết chuyện mình là Đại Công Tử Phái Tuyết Sơn. Ban đầu đại hội Băng Liên, hắn vì đoạt được Hàn Băng Tuyết Liên, muốn chiếm được một tiếng cười Lâm Tuyết Nhan. Không nghĩ đến nửa đường bị Thượng Quan Ngâm nhảy ra làm trọng thương, ghê tởm nhất chính là, thế nhưng người kia cướp đi Hàn Băng Tuyết Liên, làm như vậy là để lấy lòng Đệ Nhất Mỹ Nhân Xuất Vân Quốc.

Cái gì Đệ Nhất Mỹ Nhân, Thứ Hai Mỹ Nhân?

Thường thấy các loại thanh lâu hoa khôi, các loại đương gia đào kép, Tiết Phong minh bạch rất nhiều danh hiệu cũng chỉ là mua danh chuộc tiếng, lừa đời lấy tiếng mà thôi.

Tiếc rằng tài nghệ hắn không bằng người. Thượng Quan Ngâm ra tay cũng không khách khí, bị hắn đánh cho vết thương chằng chịt, bất đắc dĩ phải dưỡng thương hơn nửa tháng. Rốt cuộc thân thể khôi phục rất nhiều, vì vậy ra ngoài hóng mát một chút, không nghĩ gặp phải tiên tử trong lòng mình , thật sự là như trong mộng .

Tương thỉnh không bằng vô tình gặp được, Cương Tiết Phong muốn mời Tuyết Nhan đi vào trong viện của hắn làm khách, thuận tiện săn bắt trái tim mỹ nhân. Chợt nghe một tiếng ưng vang phá trên không. Hắn kinh hoảng, địa phương Phái Tuyết Sơn lạnh như thế cũng có ưng?

Giương mắt nhìn một chút, phát hiện ưng này bay vô cùng cao, mang theo xu thế bén nhọn, tuyệt không phải loại ưng bình thường.

Có lẽ là nhân vật đặc biệt nuôi, nhưng đến tột cùng là người nào mang theo ưng đến nơi này?

https://thuviensach.vn

Tiết Phong khẽ trừng mắt, cảm thấy có chút tò mò.

Lúc này, Tuyết Nhan nheo mắt lại, xa xa giống như thấy một nam tử áo lam giục ngựa mà đến. Vó ngựa đạp tuyết, bông tuyết văng khắp nơi, anh tư ào ào. Bóng dáng của hắn nhìn qua quen thuộc như thế. Tuyết Nhan nhìn hắn thì chợt nhớ tới Duẫn Ngọc, nhất thời trong tim xuất hiện cảm giác ngũ vị tạp trần , các loại ý định kỳ quái xông lên đầu.

Đến cùng là hắn đúng hay không? Hắn tìm nàng sao? Hắn không phải cùng Hoa Vân Quận Chúa gì đính hôn rồi sao?

Hắn tới sẽ hay không vấn tội mình, sẽ không trách tội, thống hận mình?

Tuyết Nhan suy nghĩ tán loạn, sắc mặt biến đi. Trong lúc này, nàng lắng chìm trong chuyện tình cảm của mình và Duẫn Ngọc. Qua lâu như vậy, không gặp và không nghĩ tới hắn, cuộc sống của nàng đã thành thói quen không có hắn bên cạnh. Nàng cho là khi nhìn thấy Duẫn Ngọc lần nữa cũng sẽ không có cảm giác đặc biệt gì, ít nhất sẽ không đau triệt nội tâm. Nào biết thời điểm mình sắp đối mặt hắn cảm thấy tâm cư nhiên vừa khéo khó chịu!

Có yêu rồi, trong lòng tự nhiên có vết rách sau khi tách ra.

Khi chạm đến vết thương lại một lần nữa không ngờ sẽ khổ sở như thế?

Tuyết Nhan cúi thấp đầu, vuốt ngực, ngưng lông mày suy nghĩ sâu xa. Ngay lúc đó, có hai nam tử mặc da thú , cõng con mồi, tựa như từ trong núi săn thú trở lại.

Tuyết Sơn có thật nhiều thực vật kỳ lạ sinh trưởng. Mặc dù rét lạnh, cũng có rất nhiều người không sợ lạnh thích ăn loại thú Kỳ Trân Dị Thảo, da lông xương cốt giá trị xa xỉ. Phái Tuyết Sơn chung quanh cũng bình thường có thợ săn săn thú mà sống. Mấy ngày nay Tuyết Nhan cũng thường

https://thuviensach.vn

đụng phải những người này, cho nên đắm chìm trong tâm tư chính mình, trong lòng cũng không quan tâm đối với bọn họ.

Khi bọn hắn đi tới chỗ cự ly không xa Tuyết Nhan, đột nhiên thay đổi.

Hai người nhanh chóng đem con mồi ném lên không trung, thi thể con mồi nổ vỡ ra, máu văng khắp nơi, làm người ta ứng phó không kịp. Cùng lúc đó, hai người rút kiếm ra từ trong quần áo, một tả một hữu, thật nhanh công tới hướng Tuyết Nhan, kiếm trong tay lộ ra sát ý mãnh liệt, kiếm khí âm trầm thấu xương.

Tất cả xảy ra cực nhanh, Tuyết Nhan cơ hồ chưa tỉnh hồn lại, vội vàng lui về phía sau mấy bước.

Tiết Phong thấy thế, rét trong lòng, vội vàng gọi thị vệ ẩn núp chung quanh ra trước nghênh chiến. Hắn là Đại công tử Phái Tuyết Sơn, nên lúc nào cũng có ám vệ bên cạnh. Những thị vệ kia bản lĩnh không yếu, nào biết còn chưa bao lâu, liền bị hai người thích khách đâm xuyên qua thân thể, ngã xuống đất mà chết.

Nhìn xác thị vệ cùng thú ngã trong vũng máu , máu đỏ tươi đột nhiên làm người ta kinh hãi!

Tuyết Nhan mặt mũi kinh hãi, không ngờ thích khách thế nhưng xuống tử thủ, đến tột cùng là người nào hận nàng đến thấu xương?

Nàng gặp chuyện không hoảng hốt. Thoáng chốc cảnh tỉnh, lập tức rút ra từ trong tay áo trăm ngân châm, hào quang màu bạc bay múa trên không trung, khí lạnh bức người. Nhất thời cùng hai người thích khách một chỗ ác đấu.

Binh khí giao tương, phát ra tiếng vang chói tai.

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhan lạnh lùng hỏi: "Các ngươi là ai? Vì sao phải hạ sát thủ đối với ta?"

Đối phương cũng không nói gì, kiếm pháp càng hung hiểm hơn. Một chữ cũng nhiều, sẽ tiết lộ ra thân phận của bọn họ, cho nên bọn họ tuyệt không phải thích khách bình thường.

Mặc dù nội lực Tuyết Nhan đã tăng lên tới Ngũ Đoạn, nhưng vẫn là cực kỳ cố hết sức đối phó với hai người. Dù sao đối phương đều là dân liều mạng, nếu không thận trọng sẽ lộ ra sơ hở. Vừa nhìn liền biết là người mới tới muốn lấy mạng nàng, may mắn nàng đã luyện thành thạo sử dụng trăm cây ngân châm nên thi triển ra chiêu số thuận buồm xuôi gió.

Hai người thích khách thấy không gây thương tổn được Tuyết Nhan, biến sắc, chiêu thức cũng phát biến hóa, hai người hợp tác , uy lực chiêu số thế tăng lên gấp bội!

Tiết Phong một bên gấp gáp, thân thể hắn bị thương chưa lành, đi ra tản bộ cũng là thị vệ dắt díu. Mới vừa thấy Lâm Tuyết Nhan, bận khiến bọn thị vệ ẩn núp, hôm nay hắn đã tự lo không xong, còn có hơi sức nào đối phó thích khách?

Chợt, ngay lúc nguy cấp, một con ưng trên bầu trời nhanh chóng xà xuống, lao xuống đụng một trong hai người đó.

Cùng lúc đó, một nam tử tuấn mỹ giục ngựa chạy chồm đến. Áo choàng màu xanh dương trong gió, cuồn cuộn nổi lên trên tuyết, bản lĩnh như vẽ. Kiếm trong tay hướng tên còn lại đâm tới, kiếm sáng như tuyết, không khí trong nháy mắt trở nên âm lãnh mà tiêu sát. Hắn thần tình lạnh như băng như núi băng ngàn năm, Tuyết Sơn băng hàn ở trước mặt hắn cũng ảm đạm phai mờ!

Hắn, chính là Duẫn Ngọc!

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhan nhìn hắn, gấp rút,nóng ruột, đã quên thân mình ở nơi nào, thời gian giống như cũng dừng lại vào giờ khắc này.

Mặt mũi của nàng ấy đẹp như vậy, sao tái nhợt.

Trong sóng mắt của nàng tràn đầy kích động, lại tràn đầy khổ sở.

Hai người gặp lại lần nữa lại là thời khắc nguy cơ trùng trùng. Suy nghĩ một chút thật đúng là mỉa mai. Tuyết Nhan cắn răng, tiếp tục gia nhập cuộc chiến. Bóng dáng của hai người là loại khế hợp Đao Quang Kiếm Ảnh ở bên trong, kiếm như cầu hình vòm bí quyết nam tử, cô gái vạn châm bay múa thân như Thải Điệp.

Một người một ưng, hơn nữa Tuyết Nhan phát thế công ngàn châm, hai cái "gai" rốt cuộc đánh không lại bọn họ. Ngay thời điểm thấy sắp bị bắt, hai người liếc mắt nhìn lẫn nhau, chợt lấy ra một nửa hình tròn từ trên thân của mình, hợp lại cùng nhau, thoáng chốc ghép một cầu màu đen hoàn chỉnh.

Sắc mặt Duẫn Ngọc biến đổi, hiếm thấy Phích Lịch đạn! Đây chính là chiêu số đồng quy vu tận!

Nghe thấy một tiếng vang thật lớn, đống băng nhất thời sụp xuống vị trí mọi người, né tránh lúc, một khối cự băng đã nhanh như sét đánh bay tới hướng Tuyết Nhan.

Thời điểm ngàn quân nguy kịch, Duẫn Ngọc bất chấp tất cả nhào vào trước người Tuyết Nhan, che chở thật chặt thân thể nàng.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 56: Nửa Đêm Đột Kích.

Trăng non như lưỡi câu, nhu quang như nước, chiếu nghiêng xuống. Hình bóng hoa mai nằm ở cạnh ánh trăng in đáy nước, có vẻ tịnh dật mà ưu nhã.

Trong hậu viện, gió nhẹ nhàn nhạt thổi lất phất, thông xanh lẫn bóng hoa mai sum xuê. Tình cảnh như thế, không thể không nói Phượng U Trần rất biết cách hưởng thụ. Nơi này hoàn cảnh vắng vẻ cô u, bởi vì hắn yêu thích luyện đan để cho tỉnh táo, cho nên một mình cư ngụ ở hậu viện Phái Tuyết Sơn. Không người nào dám tới quấy rầy, trạch viện này cơ hồ trở thành phủ đệ tư nhân của hắn. Bên trong gian phòng lộ ra nét ưu nhã quý khí chi tướng, tựa như hắn cùng bản thân là một, phong hoa vô hạn, bên tường treo đèn mạ vàng, trên kệ bày các bộ sách, bàn đọc sách đoan trang điển nhã. Chỉ là, đáng tiếc ở phòng phong nhã như thế đã là của khách nhân khác!

Tuyết Nhan bưng một chậu ngân sương thán vào trong nhà, nhẹ nhàng lau lau cái trán đổ mồ hôi. Có lửa than, cái nhà này lên rất nhiều! Vì vậy, nàng cũng không cần lo lắng Duẫn Ngọc ban đêm ở nơi này bị lạnh lẽo.

Kể từ khi Duẫn Ngọc thay nàng đỡ khối băng, hình như đầu có chút bị thương, đã hôn mê ba ngày ba đêm.

Ba ngày nay, Tuyết Nhan trắng đêm khó ngủ, ăn ngủ không yên, tâm giống như bị đâm một kiếm. Ngay lúc đó, nàng đã bắt mạch cho hắn, chỉ cảm thấy mạch tượng thâm trầm. Đáng tiếc thời đại này thiết bị y liệu

https://thuviensach.vn

không có tinh tiến. Cho dù y t nên huật nàng có cao minh, cũng không cách nào thấy mảnh vật vi mô. Tuyết Nhan không khỏi tự giễu nghĩ: cái gì y thuật đệ nhất thiên hạ, cái gì đệ nhất thiên hạ Y Quán quán chủ, thật đúng là hư danh!

Lúc này, Tuyết Nhan đắm chìm trong tâm tư của mình, vẻ mặt hốt hoảng, từ từ đem thán ngân sương thêm vào trong lò, đắp kín nắp lò. Ngoái đầu nhìn lại thấy trong phòng để mấy bình phong tinh mỹ, nhớ lại, lúc đó nàng muốn Lão Quái Vật cùng chữa trị cho Duẫn Ngọc, mặc dù y thuật của nàng không kém hơn Quỷ Y, nhưng Duẫn Ngọc thủy vẫn chung chưa tỉnh. Bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là xin Lão Quái Vật giúp một tay.

Hôm nay những bình phong che ở chỗ này, có lẽ là Lão Quái Vật đang nghiệm nhìn thân thể Duẫn Ngọc có nội thương hay không? Như thế, chỉ sợ là vết thương Duẫn Ngọc gặp gió!

Tuyết Nhan định vào xem một chút. Do dự một chút, lấy lại bình tĩnh, thân thể chợt dừng một chút. Phải thôi, Lão Quái Vật đến bây giờ cũng không biết nàng cùng Duẫn Ngọc có quan hệ thân mật. Nàng cũng không thể tiếp tục phát triển cùng uẫn Ngọc nữa! Dù sao, nàng không thể chịu được Duẫn Phụ sát hại phụ thân của nàng. Tương lai, Duẫn Ngọc cũng sẽ không tha khi nàng sát hại Duẫn Phụ.

Thật là bỏ không xong, mà lòng không đành!

Tất cả từ nay về sau, nàng thiếu Duẫn Ngọc. . . . . Đến tột cùng như thế nào mới có thể trả lại rõ ràng đây?

Phiền não dầy đặc giống như màn lưới vô hình, làm người ta hít thở không thông. Khi nàng đang phiền não không dứt, chợt âm thanh khàn khàn già nua của Quỷ Y từ trong bình phong truyền đến, đánh tan suy ngẫm của nàng: "Tiểu Tuyết đoàn, nam tử này đối với ngươi có ân, phải không?"

Tuyết Nhan lấy lại bình tĩnh, lẳng lặng đứng nghiêm, chậm rãi gật đầu.

https://thuviensach.vn

Quỷ Y lạnh lùng nhìn nam tử tuấn mỹ trên giường, khuôn mặt trắng nõn trơn bóng, lộ ra góc cạnh tuấn lãnh rõ ràng, sóng mũi cao, môi thật mỏng lại mím chặt, vẻ mặt lãnh nhược băng sương, ngay cả khi hôn mê, hắn tự nhiên không tổn hao gì phong cách rét lạnh, thật là một mỹ nam tử thật tốt! Thật ra thì, về thân thế Duẫn Ngọc, Lão Quái Vật cũng nghe nói từ nơi Phượng U Trần. Không ngờ hắn lại chính là con trai của kẻ thù họ Duẫn kia, nghĩ đến đây, Quỷ Y không nhịn được mỉa mai nói: "Không ngờ họ Duẫn hình người dáng chó con trai của hắn thì ngược lại!" (Ông này chủi chồng lớn chị Nhan nặng quá; oan cho anh Ngọc)

Hắn đưa mắt nhìn Duẫn Ngọc một hồi lâu, chợt chuyển ánh mắt: "Tiểu Tuyết đoàn. . . . . Ngươi nghĩ bao giờ báo thù?"

Nghe vậy, một đôi tròng mắt đen Tuyết Nhan lại thoáng qua một tia thù hận, như nước lại trong suốt, mím môi, không nhanh không chậm nói: "Chuyện báo thù mặc dù cấp bách, nhưng cũng không thể nóng vội, nếu không chính là hăng quá hoá dở."

Quỷ Y gật đầu nói: "Ngươi nghĩ như thế nào?"

Tuyết Nhan ngưng lông mày than nhẹ: "Thượng sĩ giết người dùng bút, hạ sĩ giết người dùng bàn, ta tự nhiên sẽ không dùng vũ lực đối phó hắn ta, huống chi cứ như vậy giết hắn rồi, thật sự là quá tiện nghi cho hắn."

Quỷ Y mặt không chút thay đổi nói: "Nhan nhi có ý cho hắn không được chết tử tế?"

Tuyết Nhan hạ mí mắt, giống như trầm mặc hồi lâu, rồi nói: "Không sai, hắn thành lập thế lực nhiều năm trong giang hồ, hôm nay đã như là mặt trời ban trưa, nghe nói hắn vẫn mơ ước trở thành giang hồ Đế Vương, thống lĩnh hai nhà hắc bạch, cho nên chỉ cần cho hắn vỡ hy vọng, phá hủy tất cả hắn đang có, nếu hắn được xưng giang hồ Gia Cát, như vậy gậy ông đập lưng ông, để cho hắn cũng nếm thử một chút tư vị bị người tính kế, để cho

https://thuviensach.vn

hắn ở trong tuyệt vọng muốn sống không được, muốn chết không xong. . . . . ."

Nghe vậy, Quỷ Y nhíu mày, trong mắt lóe lên một tia thâm ý!

Duẫn Ngọc trên giường đang hôn mê bất tỉnh, chân mày hơi giật giật, hình như có dấu hiệu tỉnh lại .

Chợt, cửa phòng bị mở, Phượng U Trần một bộ áo trắng chậm rãi bước vào, cuốn lấy một hồi gió đêm mát mẻ bên cạnh. Trong nháy mắt, ánh nến lúc sáng lúc tắt, chỉ thấy khóe môi hắn tuyệt mỹ mỉm cười, tròng mắt đen lóng lánh sâu sắc ánh sáng, mà giọng nói hắn làm lòng người hoảng hốt, vang như sấm: "Á phụ, Chưởng môn Phái Tuyết Sơn mời ta đi xem Tiết đại công tử, ta muốn đi mấy canh giờ, nếu như ngươi có chuyện có thể tìm ta trong viện tổng quản."

Quỷ Y nói: "Biết." Một hồi lâu, Phượng U Trần cũng không hề có ý tứ rời đi.

"Còn có chuyện gì?" Quỷ Y trợn mắt nhìn hắn.

"Tiết đại công tử muốn mời sư tỷ cùng đi, đại khái. . . . . Là muốn cho sư tỷ biết tình huống thích khách." Phượng U Trần cười như không cười nói xong, thật ra thì tâm tư Tiết đại công tử hắn làm sao không biết, Tiết Phong là Chưởng Môn Nhân Phái Tuyết Sơn tương lai, mặc dù mặt ngoài hiệu trung với Xuất Vân Quốc, thật ra thì vụng trộm liên minh mật thiết cùng Thương Lam Quốc, cho nên Phượng U Trần cùng Tiết Phong bề ngoài là không quen biết, nhưng khi không có ai hai người quan hệ thật là "Giao hảo" .

Trầm mặc sau tấm bình phong chốc lát, Quỷ Y chậm rãi nói: "Tiểu Tuyết đoàn, ngươi cùng đi theo Tiểu Trần nhi nhìn xem, thuận tiện xem thi thể thích khách, tìm một chút đầu mối gì."

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhan dưới ánh trăng chiếu rọi càng thêm lộ ra vẻ quyến rũ dung nhan thanh lệ, nhẹ giọng nói: "Được, ta tới liền đây."

Phượng U Trần bên môi mỉm cười, khẽ vuốt cằm: "Sư tỷ có thể cùng tại hạ cùng nhau đi, thật là thụ sủng nhược kinh! Chỉ là Duẫn Ngọc sư đệ có bận tâm hay không?" (Anh Trần mượn dao giết người nha)

Hít một hơi lãnh khí, Tuyết Nhan trong đầu liền hiện lên cặp mắt Duẫn Ngọc đen nhánh tĩnh mịch, vẻ mặt trong suốt lạnh lẽo. Một ngày nào đó sẽ lại mang theo phẫn nộ cùng gợn sóng khổng lồ. Nàng vội vã ra lệnh mình không nên suy nghĩ nhiều, xoay người rời đi. Nàng biết rõ tuyệt không thể ở chỗ này quá lâu. Mỗi lần nhìn thấy bộ dáng Duẫn Ngọc bị thương, lòng của nàng liền dễ dàng dao động mấy phần, cực kỳ sợ tim của mình sẽ buông xuôi.

Phượng U Trần khẽ khom người, theo Tuyết Nhan thản nhiên rời đi, bên môi chứa đựng nụ cười ý vị không rõ.

Hai người rời đi chốc lát, phòng lâm vào một mảnh yên lặng.

Quỷ Y ngoái đầu nhìn lại liếc mắt nhìn Duẫn Ngọc, trầm mặc một hồi lâu, chợt nâng lên đôi môi, ánh lạnh chợt lóe, hắn rút ra bội kiếm bên hông, trực tiếp hướng lồng ngực Duẫn Ngọc đâm tới. . . . . .

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 57

Trải qua chuyện thích khách, mặc dù thích khách đã chết, nhưng người chủ mưu vẫn chưa lộ diện.

Tuyết Nhan đi theo Phượng U Trần tới trong đại viện Phái Tuyết Sơn. Sau khi gặp qua Chưởng Môn Phái Tuyết Sơn dĩ nhiên kế tiếp chính là chữa trị cho Tiết Phong. Nói đến Tiết Phong, Tuyết Nhan thật cảm thấy có chút áy náy. Ngày đó, xảy ra chuyện, thân thể Tiết Phong mới vừa bớt, lớp băng gãy lìa, hắn rơi trong hồ nước trót nửa canh giờ lạnh đến thấu xương. Hôm nay bệnh cũ thêm thương mới, dựa vào Linh Đan Diệu Dược của Phượng U Trần để điều lý thân thể!

Cho nên chuyện Tiết Phong bị thương, Tuyết Nhan cũng khó tránh tội lỗi. Vì vậy, tâm Tuyết Nhan cảm thấy áy náy, tự mình đến bắt mạch chẩn bệnh cho Tiết Phong công tử.

Trong mắt người ngoài, qua cử động này, chỉ cho là một cô gái mới học do Phượng U Trần mang đến từ nơi nào, không biết trời cao đất rộng, lại dám ở trên người Tiết Đại Tông Tử tiểu thí ngưu đao (*)?

Trong phòng có một cô gái quần áo hoa lệ sắc mặt rất là khó coi. Nàng là gián điệp do Phượng U Trần phái nằm vùng ở Phái Tuyết Sơn, cũng là tiểu thiếp của Tiết Công Tử, thân phận so với thị nữ bình thường tự nhiên cao hơn một chút. Nếu không phải xem mặt mũi của Phượng U Trần, còn

https://thuviensach.vn

có Tiết Phong kiên trì yêu cầu Tuyết Nhan lưu lại. Nàng thật đúng là muốn đem Tuyết Nhan không khách khí đuổi ra ngoài!

Ở chỗ này nàng vốn là nửa nữ chủ nhân, tự nhiên không ưa nữ nhân khác ở trước mặt nàng thân cận Tiết Phong.

Sau khi bắt mạch xong, Tuyết Nhan trút được gánh nặng khi biết được thân thể hắn cũng không đáng lo ngại.

Nàng chậm rãi ngồi thẳng lên, bản lĩnh sính đình thướt tha, duyên dáng yêu kiều.

Tiết Phong hắn trong lòng áy náy, hắn thậm chí muốn lưu nàng lại, nhưng khi nhìn thấy Phượng U Trần một bên thì con ngươi nhất thời ảm đạm xuống.

“Phượng Công Tử, không biết Lâm Tiểu Thư cùng ngươi quan hệ ra sao?”

“Nàng là Thần Long Cung tam tiểu thư, cùng ta xuất sư đồng môn mà thôi.”

“Thật chỉ là như thế mà thôi?”

“Tiết công tử cho là có thể là gì?” Phượng U Trần giờ phút này nhẹ nhàng cười.

“Không sao là tốt rồi, không sao là tốt rồi!” Tiết Phong tâm tình nhất thời vui vẻ hẳn lên!

Giờ phút này, tiểu thiếp bên cạnh Tiết Phong lạnh lùng nhìn Tuyết Nhan một cái. Khi nàng biết được cô gái này lại là Thần Long Cung tam tiểu thư Lâm Tuyết Nhan. Nhìn lướt qua Tuyết Nhan kinh ngạc, vẻ mặt có chút

https://thuviensach.vn

khinh thường, cũng có chút không cam lòng. Không nhịn được bĩu môi, khóe miệng toát ra một tia châm biếm, trong lòng cũng cười lạnh.

Kể từ sau đại hội võ lâm, trong chốn giang hồ gièm pha truyền ra phế vật Tam Tiểu Thư.

Nghe nói cô gái này đã từng bị Mộ Dung thiếu gia vứt bỏ. Có chút tật xấu phạm hoa si, nghĩ hết biện pháp quyến rũ nam nhân. Hôm nay, nhìn thấy nam nhân liền không kịp dính quá khứ. Xem ra lần này Lâm Tuyết Nhan có lẽ là muốn quyến rũ Phượng U Trần hoặc là Tiết Phong công tử! (Có người ganh tỵ kìa, không biết cô ta sẽ nghĩ sao khi biết hai anh này đang mê chị Nhan?)

Hắc, thật đúng là không biết xấu hổ!

Dĩ nhiên, đều là Thần Long Cung nhị tiểu thư Doãn Lâm phao ra những lời này. Ban đầu nàng bị Tuyết Nhan hại cấm túc ba tháng, mỗi ngày đều đang suy nghĩ như thế nào báo thù rửa hận. Lâm Tuyết Nhan mặc dù không thông minh, bại hoại danh dự như thế nào, nhưng ở những phương diện này lại rất có thiên phú. (đều là mấy con mắm chanh chua)

Hôm nay, mọi người ở Quý tộc đều biết những dao ngôn này, thậm chí nghe sai đồn bậy!

Có câu nói, việc tốt không ra tới cửa chuyện xấu truyền xa ngàn dặm.

Lâm Tuyết Nhan hôm nay đã là rất có”danh tiếng”, chỉ là nàng ở trong Phái Tuyết Sơn, bận bề việc… tập võ, cả ngày ru rú trong nhà nên không nghe hoặc biết một chút gì tin đồn “danh tiếng” này.

Tuyết Nhan mặc dù biết ánh mắt tiểu thiếp này, nhưng trong lòng không thèm để ý, chậm rãi ngồi thẳng lên: “Đúng rồi, Tiết Phong công tử, ta nghe nói Tiết chưởng môn đã đem thi thể thích khách về, ta có thể đi xem những thi thể kia một chút?”

https://thuviensach.vn

“Ngươi phải xem thi thể?” Tiết Phong nghe vậy có chút hoảng sợ. Hắn được biết thi thể đã bị Phích Lịch đạn nổ máu thịt be bét, loại thiên kim tiểu thư giống như nàng làm sao dám nhìn đây?

“Ta muốn nhìn một chút coi có đầu mối gì lưu lại, ” giờ phút này giọng nói Tuyết Nhan nghiêm túc, làm cho không người nào có thể cự tuyệt.

Chần chờ chốc lát, Tiết Phong không muốn trái ý giai nhân, liền ra lệnh Lão Tổng Quản mang Tuyết Nhan đi Đình Thi viện. Đáng tiếc, thân thể hắn không cho phép, nếu không thật muốn tự mình mang nàng đi. Nhưng mà nghĩ đến ở cùng cùng mỹ nhân không phải ngắm hoa ngắm trăng, nấu rượu đánh đàn, mà là đi nhìn hai nam thi cỗ huyết nhục văng tung tóe, Tiết Phong suy nghĩ một chút cũng cảm thấy kinh thế hãi tục.

Tiểu thiếp mặc dù trong lòng khinh thường, nhưng nàng không dám đắc tội với người Phượng U Trần mang tới. Nhưng nàng muốn thấy bộ dáng Lâm Tuyết Nhan hoảng sợ vạn phần khi thấy người chết, cảm thấy rất sung sướng, vì vậy, tự mình mang Tuyết Nhan cùng Phượng U Trần đi Đình Thi viện. Vừa đến cửa, liền cảm thấy một luồng gió lạnh thổi qua, tiểu thiếp này nhất thời rợn cả tóc gáy, vạn phần hoảng sợ chạy đến bên cạnh Phượng U Trần, sợ đến cả người run lẩy bẩy.

Phượng U Trần bên môi mang theo ý cười nhợt nhạt, lười biếng tựa vào trước đại môn, tròng mắt đen sâu không lường được, ngước đầu cười như không cười nhìn Tuyết Nhan, có nhiều hứng thú xem xét vẻ mặt Tuyết Nhan bây giờ.

Tuyết Nhan cũng không nhìn bọn họ, xách đèn lồng theo, một thân một mình đi vào.

Tiểu thiếp thầm nghĩ gan nàng thật là lớn, cùng hai cỗ thi thể ở chung trong một phòng, chẳng lẽ nàng biến thái?

Nữ nhân này thật là một kẻ điên! Đúng là điên rồi !

https://thuviensach.vn

Hồi lâu, Tuyết Nhan thản nhiên đi ra. Tới trước mặt hai người khẽ mỉm cười, chợt vẩy tay ra, tiểu thiếp lập tức lớn tiếng kêu lên một tiếng sợ hãi, hướng phía ngoài chạy đi giống như điên. Chỉ vì bị Tuyết Nhan vẩy lên trên mặt của nàng chất lỏng ướt dầm dề tràn đầy lạnh lẽo, đó nhất định là máu người chết! Nàng nhất định là điên rồi! Tuyết Nhan híp mắt nhìn bóng dáng tiểu thiếp điên cuồng chạy thục mạng, không để lại dấu vết dùng khăn lụa lau lau tay, âm thầm buồn cười, nữ nhân ngu xuẩn! Người chết ba ngày rồi làm sao mà con máu chảy đây? (Không ai gan lớn như Nhan tỷ tỷ đâu)

Nàng cũng chỉ mới vừa rửa tay từ cái cái giếng sâu.

Ánh đèn lồng chiếu roị, ngón tay có vẻ ửng đỏ trên thị giác mà thôi.

Lúc này ánh mắt Phượng U Trần mỉm cười, hắn cũng quên là sẽ có một nữ nhân lá gan lớn như vậy. Hắn nào biết. . . . . Tuyết Nhan năm đó từng đợi giải phẩu thi thể tại phòng giải phẫu một ngày một đêm.

“Sư tỷ, có tra ra được thích khách kia đến tột cùng là người nào không?” Ở chỗ không có người, Phượng U Trần nhàn nhạt hỏi.

“Ta nhìn kỹ rồi, bọn họ đều không phải là thích khách bình thường, tất cả chứng cứ có thể tìm ra cũng bị phá hủy!” Tuyết Nhan mặc dù không biết suốt mười năm nay giang hồ ra sao, nhưng trong chốn giang hồ là rất nhiều chuyện đều không có thay đổi. Phích Lịch đạn giết chết hai người, mặc dù mười phần uy lực nhưng chỉ có vào thời điểm chập vào nhau mới có thể khởi động cơ quan, trong nháy mắt nổ tung. Cho nên thảm nhất đúng là hai người thích khách, thi thể biến dạng thê thảm không nỡ nhìn.

“Thật ra ta ngược lại biết chút ít tin tức thích khách giang hồ, không biết có nên nói hay không?” Phượng U Trần cười nhạt, vẻ mặt như mây cao nhã.

“Hả? Ngươi biết những gì?” Tuyết Nhan ngước mắt nhìn hắn, thầm tính hắn là không phải cố ý đợi ba ngày mới nói?

https://thuviensach.vn

“Ta cũng là nghe nói gần đây mà thôi.” Phượng U Trần khóe miệng nâng lên một độ cong tuyệt mỹ. Nhìn Tuyết Nhan, chậm rãi nói: “Trong chốn giang hồ có một tổ chức sát thủ, đang không ngừng mở rộng, trải rộng cả nước các nơi, thủ đoạn vô cùng lợi hại, chỉ cần bọn họ ra tay rất ít có sai lầm, coi như thời điểm thất bại, cũng sẽ sử dụng biện pháp đồng quy vu tận.”

“Vậy là tổ chức sát thủ gì?” Tuyết Nhan nhíu lông mày cảm nhận được chỗ tương tự.

“Thật ra thì không tính là tổ chức sát thủ thuần túy, gọi là Thanh Long Minh.”

“Thanh Long Minh?” Tuyết Nhan nhăn đầu lông mày, nàng chưa từng có nghe qua tổ chức này.

“Tổ chức này âm thầm nổi lên cũng từ gần hai năm nay, năm đó đều là núp trong bóng tối, cũng không ra ánh sáng. Chỉ là Thanh Long Minh cũng rất phức tạp, dính đến giang hồ cùng rất nhiều nhân vật quan trọng trong triều đình, nghe nói dưới cờ có đương kim thương hội rất nổi tiếng, bọn hắn vơ vét của cải, thích khách sát thủ chỉ là một loại thủ đoạn mà thôi.”

Nghe vậy, Tuyết Nhan nhíu nhíu mày, đến tột lúc nào thì nàng cùng trêu chọc người của Thanh Long Minh? Vì sao Thanh Long Minh hạ sát thủ với nàng? Tuyết Nhan suy nghĩ sâu xa, giờ phút này, bộ dáng nàng trầm ngâm cực kỳ động lòng người!

Phượng U Trần thầm than hương thơm thiếu nữ đuôi mắt mi gian như cuốn sách, mỗi ngày hắn đều có thể thấy nội dung bất đồng ở trên người nàng, thật sự là. . . . . Rất có ý tứ!

Bóng đêm thâm trầm, Tuyết Nhan cùng Phượng U Trần cùng nhau trở lại hậu viện Phái Tuyết Sơn.

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhan nằm ở rên giường, vẻ mặt xinh đẹp lặng lẽ uyển chuyển phiền não hàm xúc hiện lên giữa mày.

Hôm nay nàng như cũ, không có dũng khí đối mặt với Duẫn Ngọc. Sau khi trở lại nghe nói hắn vẫn chưa tỉnh. Tuyết Nhan nằm ở trên giường, trằn trọc trở mình, khó có thể yên giấc. Trầm ngâm chốc lát, đột nhiên cười một tiếng, nàng là đệ nhất thiên hạ Y Quán quán chủ, nàng xưa nay không oán giận, không hối tiếc, không tự thương hại. Hôm nay nàng thật là có chút không giống chính nàng, vì vậy, ánh mắt nàng kiên định nhìn phía trước, ngân châm trong tay phóng một cái, trong nháy mắt dập tắt cây nến nơi trước cửa sổ .

Trong phòng dần dần lâm vào một vùng tối tăm, nàng an định tâm thần, chuẩn bị yên giấc.

Chợt cảm thấy trong phòng không khí chợt trở nên lạnh, trong phòng giống như thể nghe thấy tiếng nam tử cười ngạo truyền đến.

Tuyết Nhan ưỡn người, nơi này làm hô hấp hơi khẩn trương ở bên trong phòng bồi hồi tĩnh mật, chợt cảm thấy nhàn nhạt sát ý. Nàng đột nhiên quay đầu lại, thấy bóng dáng của một người cao lớn mà tuấn lãng đứng phía trước cửa sổ. Ánh trăng chiếu lên trên người của hắn, thật giống như một loại pho tượng bạch ngọc, mang theo yêu dị mà diễm lệ mị hoặc.

Khi nàng thấy phiếm ngân quang trên mặt nam tử trước mặt, nguy cơ liên lụy, không khỏi trợn to hai mắt. Đầu óc Tuyết Nhan ngược lại hết sức tỉnh táo, vô cùng tỉnh táo. Không nghĩ tới nam tử này cũng không phải là một loại khó dây dưa, trôi qua đã hơn nửa tháng, hắn lại còn ẩn núp ở Tuyết Sơn Phái? Tính nhẫn nại thật đúng là tốt ngoài dự đoán nhỉ! Nghĩ đến, Tuyết Nhan cũng không ngồi dậy từ trên giường, bộ dáng nàng giả bộ ngủ say, hô hấp nặng nề mà chậm chạp, đôi mắt đẹp nheo lại, lạnh lùng nhìn hắn, len lén vận nội lực.

https://thuviensach.vn

Lần trước nàng ở sau cấm địa Tuyết Sơn giết chết hai mươi thị vệ, bởi vì bọn họ chết ở dưới kiếm mặt Độc Ma đều có triệu chứng trúng độc. Hôm nay Phái Tuyết Sơn đang toàn lực truy nã Ngân Diện Độc Ma, chuyện này cũng coi như nàng trong lúc vô ý hãm hại Ngân Diện Độc Ma! Cho nên nói. . . . . Người đàn ông này không hận nàng mới lạ chứ? Đại khái, cơ hồ muốn đem nàng ngũ xa phanh thây lăng trì, nghiền xương thành tro!

Chỉ là, tối nay, người này xuất hiện thật là có chút kỳ hoặc.

Ngân Diện Độc Ma nên vô cùng kiêng kỵ Phượng U Trần. Mấy ngày nay nàng cơ hồ cùng Phượng U Trần ngày ngày gặp mặt. Lại cùng Phượng U Trần có tình nghĩa đồng môn. Thậm chí còn có Lão Quái Vật ở bên cạnh bảo vệ, cho nên hắn cũng không lo lắng Ngân Diện Độc Ma lại xuất hiện ở chỗ này.

Nếu nói hắn là thông minh, với mình tránh còn không kịp.

Tối nay thật sự có chút không ngờ ! Tuyết Nhan không khỏi lông mày đen nhíu chặt, lẳng lặng nhìn nam tử phía trước cửa sổ. Phát hiện hắn nửa điểm động tĩnh cũng không có, đứng ở phía trước cửa sổ, đang nhìn mình trầm ngâm. Chẳng lẽ là muốn lấy bất biến ứng vạn biến? Nàng đến tột cùng là ngại cái gì? Hắn vẫn là đang đợi nàng ngoan ngoãn khoanh tay chịu trói?

Nâng lên đôi môi, trong lòng cảm giác nặng nề, hắn cố tình đứng ở cửa sổ. Hoàn toàn chặn lại đường thoát thân của nàng, hôm nay coi như nàng muốn chạy trốn cũng không được!

Nghĩ tới nghĩ lui, xem ra nàng chỉ có cùng hắn đánh một trận. Tuyết Nhan mắt trong veo ngưng nhìn, mặt mũi cũng không lộ vẻ sợ hãi, dù sao, ở chỗ này có Nhị Sư Huynh cùng Lão Quái Vật trong hậu viện còn, mà nội lực của nàng cũng tăng lên một đoạn, tự nhiên không phải sợ Ngân Diện Độc Ma có thể làm gì mình?

Chỉ là Ngân Diện Độc Ma tối nay trầm mặc quái dị vô cùng.

https://thuviensach.vn

Thậm chí ngay cả một cử động cũng không có.

Thật sự có chút không giải thích được!

Tuyết Nhan mới vừa nghĩ đến đến đây, mặt nam tử bỗng nhiên có cử động. Nàng không khỏi hít một hơi khí lạnh, chỉ thấy hắn chậm rãi bước tới trước giường, rất chậm, cực kỳ cẩn thận, thanh nhã dưới ánh trăng. Tuyết Nhan nhìn đến hắn khoác một cái áo choàng thêu vân hoa lệ màu tím, phong nhã và không mất quý khí, nổi lên phong cách hắn càng thêm xinh đẹp xuất chúng. Tuyết Nhan không ngờ hắn thế nhưng lại đổi trang phục, chỉ là, mặc đồ này hình như mang cho người này một loại yêu dị khác nhi động người phong hoa.

Đẹp thì đẹp thật, chỉ là. . . . . Rõ ràng chính là cùng giai nhân đang hẹn hò trước quần áo dưới ánh trăng hoa.

Vừa nhìn thấy, Tuyết Nhan cảm thấy vô cùng quái dị!

Ngưng lông mày thật sâu, nghĩ lại, thầm tính có lẽ là những ngày gần đây, Ngân Diện Độc Ma bị Phái Tuyết Sơn truy nã có chút gắt gao. Vì tình thế bất đắc dĩ, phải thay đổi y phục che giấu tai hành tung.

Dù vậy, nàng như vẫn cảm thấy có chút mơ hồ không ổn.

Vì vậy, Tuyết Nhan nhìn chăm chú vào đôi mắt đẹp của Ngân Diện Độc Ma từ từ đến gần. Nhưng đôi mắt lạnh dưới mặt nạ chợt lóe, không chút nào ẩn núp sức quyến rũ câu hồn nhiếp phách . Bước chân dừng lại, chợt một câu toát ra từ trong đôi môi diễm lệ làm Tuyết Nhan cảm thấy khó hiểu: “Kỳ quái, ngươi ở trong gian phòng này sao?”

Tuyết Nhan nghe vậy, nheo mắt lại, con ngươi thoáng hiện ra ánh lạnh lẽo!

https://thuviensach.vn

Nàng nhìn chằm chằm vào hắn, như muốn đem hắn nhìn thấu, trong đầu suy nghĩ câu hỏi của hắn thật nhanh. Nếu là lúc nằm ở trên giường, đang đắp mấy lớp mền, đích xác là rất khó nhìn ra là ai nằm trên giường. Chỉ là. . . . . Nàng tưởng rằng Ngân Diện Độc Ma có chuẩn bị mà đến, thậm chí tra kỹ nàng chỗ nàng ở, nhưng theo như lời y, thật giống nàng không phải người hắn muốn tìm.

Tại sao hắn ở đây? Hắn tìm ai?

Nghi vấn vang vọng trong đầu Tuyết Nhan .

Chỉ là, nàng tuyệt sẽ không ngây thơ cho là Ngân Diện Độc Ma sẽ dễ dàng bỏ qua cho mình. Cảm giác nhạy cảm, nàng cảm giác được khí thế khiếp người từ trên người nam tử, trong đó thậm chí mang theo tâm tình phức tạp mà kỳ diệu.

Không để ý suy đoán tâm tư của hắn, Tuyết Nhan am hiểu ưu thế ra tay trước thì chiếm được lợi thế. Vận chân khí, ngân châm trong tay áo phi ra trong nháy mắt, hướng tới hắn điểm một hàng huyệt vị quanh thân đâm tới!

Ngân Diện nam tử thấy nàng đột nhiên ra tay, sắc mặt cả kinh, vội vàng né tránh.

Nào biết thân pháp của hắn cư nhiên chậm hơn ngày thường rất nhiều, Tuyết Nhan thầm nghĩ nguyên nhân, chẳng lẽ hắn là không có phòng bị? Chỉ là. . . . . Hắn như cũ tránh thoát thế công của nàng, mang theo cả người tức giận cùng hoảng sợ, bước nhanh đến trước cửa sổ, tung người nhảy ra ngoài cửa sổ, tức giận nói: “Ta biết rõ, nữ nhân điên này liều mạng, gặp ngươi chính xác không phải là chuyện tốt!”

Tuyết Nhan nhíu mày, cảm thấy hắn hình như khác với trước kia rất nhiều.

Tuyết Nhan tự nhiên không tha cho hắn chạy trốn, tung người đuổi tới.

https://thuviensach.vn

Lúc này, nàng không kịp phủ thêm áo khoác lông cáo. Chỉ mặc quần cận thân màu trắng, áo nàng vừa bọc thân thể bắt đầu trổ mã , lộ ra đường cong hoàn mỹ. Ngân Diện nam tử liếc mắt nhìn, thế nhưng quay mặt qua chỗ khác, dưới mặt nạ có một vệt ửng đỏ khả nghi .

Tuyết Nhan lần nữa mắt phượng ngưng nhìn.

Tối nay Ngân Diện Độc Ma, kỳ lạ, quá kỳ lạ!

Cười lạnh một tiếng, Tuyết Nhan múa ngân châm lần nữa, tài năng bức người, mà Ngân Diện nam tử liên tiếp tránh về phía sau, ngay cả hắn né tránh như thế nào, cũng khó mà tránh ra trăm viên cây châm công kích. Rốt cuộc, hắn không thể nhịn được nữa hạ rút ra một cây tử roi huy tới, quay về trăm thước, như rắn vòng quanh, trăm ngân châm nhất thời bị hắn rút ra rơi trên mặt đất, tan tác, thoáng chốc. Nam tử trong mắt lóe lên ánh sáng u ám, mắt phượng sâu và đen, giống như vực sâu hàn đàm, giống như làm người ta nhìn không thấy đáy. Hắn ngạo nghễ cười nói: ” Ta nói. . . . . Võ công của ngươi lần trước hình như không lợi hại có như vậy!”

Tuyết Nhan hơi ngẩn ra, cười lạnh một tiếng: ” không có nhận thức.”

Nàng cùng hắn chạm trán không phải một hai lần, hắn chẳng lẽ cũng không biết chân lực của nàng thật sao?

Chẳng lẽ hắn khích tướng ? Thật là không có chuẩn mực?

Tay áo run lên, ánh sáng hàn băng ti hợp với ngân châm lần nữa bay múa, tình hình thật là vô cùng quỷ dị, thấy nàng công kích lần nữa, mặt Ngân Diện nam tử không khỏi biến sắc, nhịn không được nghiến lợi cắn răng nói:

“Thật là không chịu dừng? Ngươi thật không hơn không kém là một nữ nhân điên!”

https://thuviensach.vn

Hắn xoay người lại quay lại. Tiên pháp nhất thời vô cùng bén nhọn, cùng Tuyết Nhan càng khó phân thắng bại. Tuyết Nhan nhìn ra được hắn cũng không có sử dụng toàn lực, không khỏi cười lạnh một tiếng, khóe môi treo nụ cười lành lạnh mà xinh đẹp, nhỏ giọng nói:

“Không ngờ các hạ thế nhưng đổi cây roi làm vũ khí, chẳng lẽ sau khi Độc Kiếm bị mất. Nghĩ lại chút chuyện cũ mà kinh rồi hả ?”

Cái gì độc kiếm? Nữ nhân này điên đến tột cùng muốn như thế nào?

Ngân Diện nam tử hơi ngẩn ra, roi như cũ múa như gió, chê cười nói: “Ta muốn dùng binh khí gì thì dùng, mắc mớ gì tới ngươi?” Nghe lời nói của hắn sơ hở hơi nhiều, Tuyết Nhan trong lòng càng thấy kỳ hoặc, người gây sự càng định thêm chiêu số. Ngân Diện nam tử cũng không yếu thế, trong nháy mắt binh khí và ám khí hai người giao nhau dày đặc như mưa, trong nháy mắt hai người đang giằng co không xong. Đột nhiên, một nam tử lắc mình ra từ thư phòng, áo lam tựa như biển, mặt như ngọc, con mắt như sương lạnh. Hắn phi thân vào bên cạnh Tuyết Nhan, nhẹ ôm eo nhỏ của nàng, nhắc chân khí, đem Tuyết Nhan ra ngoài một trượng, cẩn thận đem áo choàng êm ái đắp cho Tuyết Nhan, lo lắng hỏi, “Nhan Nhi, ngươi không sao chớ?”

Âm thanh này lành lạnh mà lại lẫm liệt mang theo lo lắng khó có thể miêu tả rõ ràng. Tuyết Nhan lần đầu tiên nhìn thấy hắn, trong lòng âm thầm ngẩn ra, thật là không nghĩ đến, Doãn Ngọc hôn mê ba ngày ba đêm, lại xuất hiện vào lúc này!

Hắn không phải hôn mê bất tỉnh sao? Thậm chí chính Lão Quái Vật cùng mình cũng cảm thấy hết cách sao?

Vì sao hắn sẽ đột nhiên xuất hiện ở trước mặt nàng?

Ánh mắt Tuyết Nhan không khỏi trầm xuống!

https://thuviensach.vn

Dung nhan nàng thanh lệ, lúc này là vẻ ác lạnh, nàng đang trợn mắt nhìn chằm chằm Doãn Ngọc. Phượng U Trần khoác áo trắng đột nhiên xuất hiện ở trong sân, hắn thoáng chốc rút ra kiếm bên hông. Không nói lời gì, trực tiếp ngăn lại Ngân Diện nam tử, kiếm quang giống như cầu vồng, bức bách, mà tư thể hắn uyển chuyển như rồng bay, kinh nếu phiên hồng, liên tục mà ưu nhã hướng tới, phát huy công kích mãnh liệt.

Ngân Diện nam tử tùy ý qua mấy chiêu cùng hắn, vừa lui vừa nói: “Ta nói. . . . . Nhị Sư Huynh, các ngươi ra tay cũng quá độc đi!” . Nghe vậy, Phượng U Trần chợt dừng lại cười nhạt, quay lại, khắc kiếm vòng vào bên hông. Phượng U Trần giờ phút này Ôn Nhã nhìn hắn nói, “Tháo mặt nạ xuống.”

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 58

"Tốt." Ngân Diện nam tử thu hồi trường tiên, cười không sao cả. Không ngờ hắn lại đồng ý sảng khoái như vậy, mọi người kinh hãi. Sau khi hắn tháo mặt nạ màu bạc xuống, thấy hiện ra ngũ quan tuấn mỹ, sáng như ngọc tỏ dưới ánh trăng, khuôn mặt hoàn mỹ, sắc mặt như điêu khắc, nụ cười khóe miệng hàm chứa một tia đùa giỡn, lộ ra tư vị ngạo nghễ.

Mọi người biến sắc, hắn lại là Thượng Quan Ngâm, gương mặt Tuyết Nhan nhất thời trở nên trắng bệch mặc dù nàng cảm thấy chuyện có kỳ hoặc. Nhưng không cách nào tiếp nhận gương mặt dưới mặt nạ như cũ, bất luận thân phận của hắn là thật hay giả?

"Thất sư đệ, cái này là?" Duẫn Ngọc ngẩn người, trong lòng có chút hoài nghi.

Tháng trước lúc Ngân diện Độc Ma ẩn hiện ở Phái Tuyết Sơn, hắn rõ ràng cùng Thượng Quan Ngâm ở trong Thần Long Cung rầu rỉ vì hôn sự cho bản thân. Hơn nữa thường thường thích quấn hắn uống rượu, trong lòng hắn dần dần rõ ràng Thượng Quan Ngâm đang tập trung tinh thần hướng Duẫn Tuyết Nhi. Tối nay chỉ là một Ác Kịch Tác của một thiếu niên mà thôi "Thất sư đệ, mặt nạ này là chuyện gì?" Phượng U Trần giờ phút này rất có hứng thú. Nếu hắn không nhìn lầm, nguyên liệu của mặt nạ này cùng Ngân Diện Độc Ma là độc nhất vô nhị, bất luận kẻ nào cũng khó mà phân biệt thiệt giả.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa mặt nạ xinh đẹp như vậy, tuyệt không phải người bình thường có thể chế được .

"Nhị Sư Huynh quả nhiên đối với cái mặt nạ này cảm thấy hứng thú. Thật ra thì, hiện tại khắp quán nhỏ dưới chân núi đều bán mặt nạ như vậy, lúc ta tới cũng mua một cái." Thượng Quan Ngâm cười nhạt, vẻ mặt tuấn dật mà mỹ lệ. Dù sao hắn chỉ mới mười chín tuổi, so với Duẫn Ngọc cùng Phượng U Trần thì nhỏ hơn rất nhiều. Mặc dù thường ngày có chút cuồng ngạo, nhưng còn tâm tính thiếu niên, thỉnh thoảng cũng thích xem chuyện bên ngoài kinh thành.

Bật miệng trước với vẻ mặt "Bao nhiêu bạc?"

"Một lượng bạc," Phượng U Trần nhẹ nhàng cười cười. Một lượng bạc sợ là tiền công làm cũng không đủ.

Vào phút này. Thượng Quan Ngâm nhếch lên đôi môi, vẻ mặt hắn cao ngạo cũng không hao tổn tuấn mỹ. Hắn vốn là tới đêm khuya, nghĩ trước tìm Nhị Sư Huynh nói chuyện một chút, trong suy nghĩ hắn, trong bảy sư huynh đệ. Nhị Sư Huynh là nho nhã nhất, cho nên hắn cùng với Nhị Sư Huynh rất là hợp ý, ngay cả ca ca của hắn, Thượng Quan Ngấn, sợ cũng không có sức quyến rũ như Nhị Sư Huynh vậy. Về phần ngôn luận đồng tính, hắn vốn không để ý.

Liền mang theo mặt nạ muốn giỡn mà thôi. Không ngờ hồ đồ thế nhưng đi nhầm phòng. Nếu hắn biết là Lâm Tuyết Nhan ở phòng kia. Nói gì cũng không chịu đi vào.

Nữ nhân kia, thật là làm hắn không có hứng thú!

Hắn chợt cười tủm tỉm đem mặt nạ đeo vào trên mặt Phượng U Trần, hai tay ôm vai, tán thưởng nói: " Nhị Sư Huynh mang đi cũng giống như thật vậy."

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhan ánh mắt nhìn về phía Phượng U Trần mang mặt nạ, mặc dù che đi nửa gương mặt, vẫn cực kỳ tuấn mỹ như cũ. Chỉ là so với Ngân Diện Độc Ma chân chính, bớt chút yêu mị, mấy phần dịu dàng nhiều như nước.

Nhưng tiềm chất hắn phúc hắc cũng là không cách nào thay đổi.

Chỉ thấy Phượng U Trần chậm rãi gở mặt nạ xuống. Khóe miệng treo mỉm cười không thay đổi, đường cong xinh đẹp, ánh mắt lại tĩnh mịch an tĩnh, không thấy gợn sóng.

Thượng Quan Ngâm nhận mặt nạ trong tay hắn. Ở trong tay giơ giơ lên, nhịn không được cười lên một tiếng: "Nhị Sư Huynh đại khái còn không biết thôi. Ngân Diện Độc Ma mấy ngày nay thật là nổi bật giữa bầu trời, hắn ba ngày trước từng ám sát thái tử một lần. Mặc dù thất bại, không bằng. . . Hắn vốn là xếp hàng thứ nhất trên Huyền bảng truy nã, hôm nay đại khái ổn tọa không rơi, trong vòng mười năm vĩnh viễn là thứ nhất!"

"Hắn quả nhiên bị truy nã !" Phượng U Trần ngôn ngữ khó nén ý cười nhẹ nhàng.

"Xem ra sau khi bị truy nã. Hắn rất khó xuất hiện rồi." Duẫn Ngọc ngưng chớp mắt. Về Ngân Diện Độc Ma hắn đã nghe nói rất nhiều, rất bội phục người này, đáng tiếc mấy ngày nay hắn chỉ lo tìm Tuyết Nhan. Việc lớn nhỏ Thiên Cơ Các cũng giao cho thủ hạ xử lý, nên về chuyện ám sát hắn cũng không biết nhiều.

"Ta xem chưa chắc, hôm nay Xuất Vân Quốc tự nhiên xuất hiện một nhóm người làm mặt nạ bằng bạc giống của Ngân Diện Độc Ma như đúc. Chung quanh chào hàng giá rẻ, ta chính là mua từ bọn họ, Quan Gia cũng ngăn không được. Những bạn hàng cũng xuất quỷ nhập thần, không biết là người của tổ chức gì." Thượng Quan Ngâm cầm và vuốt ve mặt nạ.

Mọi người thầm nghĩ. Ngân diện Độc Ma quả nhiên không phải nhân vật tầm thường.

https://thuviensach.vn

Chỉ những mặt nạ này tràn vào dân gian, sợ là nghe nhìn lẫn lộn, không người nào có thể tìm ra đầu mối.

Phượng U Trần mặt mũi nhìn như sóng nước chẳng xao, nhưng trong lòng khẽ động. Nghĩ thầm, xem ra ngân diện Độc Ma quả nhiên cùng chí hướng với mình, cùng hoàng tộc Xuất Vân Quốc bất thế lưỡng lập. Ngày sau, hắn nhất định phải tìm cho được người này, hai người cùng nhau đối kháng đương kim quyền quý Xuất Vân Quốc a. Hắn đối với người này càng ngày càng có hứng thú.

Chỉ là, lúc này, còn có một người cũng có hứng thú đối với Ngân Diện Độc Ma, chính là Tuyết Nhan.

Tuyết Nhan ngẩng mặt nhìn về phía Thượng Quan ngâm, ôn hoà hỏi, "Tại sao tới đây?"

Thượng Quan ngâm nhàn nhạt liếc nàng. Ngạo nghễ nói: " Tại ta sao không thể tới?"

Hai mắt trừng. Chẳng biết tại sao, hai người hình như bát tự không hợp, lúc gặp mặt tới cùng có chút mùi thuốc súng. Tuyết Nhan dĩ nhiên sẽ không ngây thơ cho là hắn đi tới Tuyết Sơn, nơi băng hàn thấu xương chỉ vì giả dạng làm Ngân Diện Độc Ma để trêu mọi người.

Khóe môi Tuyết Nhan lạnh lùng câu, "Đêm hôm khuya khoắc, quấy rầy giấc ngủ ngon của người khác."

"Nữ nhân điên. Ta không phải là tới tìm ngươi, ta là tới tìm Nhị Sư Huynh cùng Ngũ Sư Huynh, chẳng qua là không cẩn thận vào sai phòng mà thôi." Thượng Quan ngâm nhìn như không chút để ý.

Chợt nghiêm mặt, ánh mắt nhìn về phía Duẫn Ngọc, vẻ mặt rất là nghiêm túc: "Ngũ Sư Huynh, ta muốn nói trước cho ngươi biết một tiếng,

https://thuviensach.vn

chuyện này rất quan trọng. gia tộc Thượng Quan cùng chủ Thần Long Cung đã điểm sai uyên ương, định hôn sự cho ta cùng Lâm Tuyết Nhan."

Nói xong. Hắn trợn trừng mắt nhìn Lâm Tuyết Nhan, giống như tất cả đều do nàng tạo ra.

Nghe vậy, mặt mũi Tuyết Nhan một màu xanh méc.

Nàng cùng Thượng Quan Ngâm đính hôn, đây là tên khốn kiếp nào an bài thế? Nàng chợt rất muốn có lễ phép hỏi thăm tổ tiên cả nhà hắn.

Thật ra thì, chuyện này cũng coi là quá siêu cấp xui xẻo. Lúc đó, Thượng Quan Ngâm thầm mến Duẫn Tuyết Nhi đã lâu. Thậm chí vì Duẫn Tuyết Nhi mà đến Phái Tuyết Sơn cùng Tiết Phong đoạt Hàn Băng Tuyết Liên. Chuyện này khiến Gia tộc Thượng Quan, Tộc Trưởng biết được, cảm thấy hắn đã đến tuổi thành hôn. Vì vậy, len lén hỏi hắn thích người nào, Thượng Quan Ngâm sợ chuyện tình thầm mến Duẫn Tuyết Nhi bị truyền ra. Liền phu diễn mấy câu, cho nên tộc trưởng kia cũng chỉ biết hắn thích là vị thiên kim nào đó trong Thần Long Cung.

Nửa tháng trước. Thượng Quan gia tự chủ trương, ý tốt, hướng Thần Long Cung cầu hôn. Nào biết, trước khi cầu hôn, trưởng giả đã hỏi ngày sinh tháng đẻ của ba vị tiểu thư, hình như chỉ có niên kỷ cùng địa vị của Lâm Tuyết Nhan là thích hợp nhất với Thượng Quan Ngâm. Lại lầm tưởng Lâm Tuyết Nhan là cô gái Thượng Quan ngâm ái mộ. [RI: ông này víp pờ rồ, hợp tác hay thật, chị Nhan mà biết là chém chết =.=]

Mà Thượng Quan Ngâm cùng Duẫn Ngọc từng ở tại Thần Long Cung mấy ngày. Phương Ngọc cho đối Thượng Quan Ngâm rất có hảo cảm, liền đồng ý miệng chuyện này. Vì vậy, xuất hiện các loại quanh co trong đó.

Nhớ tới chuyện này Thượng Quan Ngâm hết sức buồn bực, hắn tới Tuyết Sơn vốn là vì giải quyết chuyện này. Dù sao Duẫn Tuyết Nhi hôm nay đã tới Kinh Thành. Sau đó hắn liền đi Kinh Thành tìm nàng. Cho nên,

https://thuviensach.vn

chánh sự, trước giải trừ hôn ước cùng Lâm Tuyết Nhan. Mặc dù mặt ngoài tính tình hắn có chút cuồng ngạo, nhưng hắn làm việc vẫn trầm ổn.

Chỉ là, nghe chuyện này. Tất cả mọi người đều kinh hãi.

Ngay cả Quỷ Y núp ở trong phòng không hề lộ diện, rốt cuộc cũng không thể nhịn được nữa, từ trong nhà bước nhanh ra, sắc mặt thật là khó coi. Cực kỳ tức giận nói: " Gia hỏa Thần Long Cung này thật sự là thật là quá đáng, sao lại tùy tiện đem Tiểu Tuyết Đoàn gả cho người ta!"

Tuyết Nhan cũng không có quá tức giận như vậy, nàng vốn không thích Quan Ngâm, mà nàng cũng cũng không vội cưới đến thành bỏ hoang như vậy. Đột nhiên, ý nghĩ tương kế tựu kế. Chỉ cần nàng từ đầu đen cuối không ra mặt, không ra vẻ, kéo dài hôn sự của bọn họ một chút cũng tốt. Như vậy Thượng Quan Ngâm sẽ giống như là kiến bò trên chảo nóng. Sớm muộn sẽ nhiều lần cầu khẩn nàng.

Nàng không phải thánh nữ, uy hiếp một người cũng là một loại thủ đoạn.

Nói không chừng về sau báo thù, sẽ còn cần Thượng Quan Ngâm .

Giờ phút này, nàng nhìn thấy Quỷ Y ra ngoài, lực chú ý đột nhiên dời đi, ánh mắt rơi trên người Duẩn Ngọc cùng Lão Quái Vật. Vẻ mặt hai người có chút cổ quái, đoán ra Quỷ Y cùng Duẫn Ngọc đang giấu mình chuyện gì đó. Nghĩ đến, Tuyết Nhan chậm rãi quay đầu. Ánh mắt nhìn về phía Duẫn Ngọc, lạnh lùng hỏi: "Ngươi đã tỉnh lại từ lúc nào?"

Duẫn Ngọc đột nhiên phản ứng hơi chậm lại, con ngươi thoáng qua ánh sáng nhàn nhạt, hình như cất dấu một tia khác thường. Tuyết Nhan chỉ là mắt lạnh hờ hững, căn bản không để ý.

Quỷ Y vội ho khan một cái, che giấu nói: " Thật ra thì tiểu tử này nhanh tỉnh, khi ta phát hiện, liền cứu hắn tỉnh, hơn nữa. . . . . Ta đã cùng hắn nói

https://thuviensach.vn

chuyện hai canh giờ, hắn cũng biết rất nhiều chuyện. . . ."

Tuyết Nhan nhíu nhíu mày. Căn bản cũng không nghe, thầm nghĩ thì ra là hắn tỉnh hay sao?

Hắn dám gạt mình? Hắn làm như vậy đến tột cùng là vì cái gì?

Chẳng lẽ hắn cho là khổ nhục kế là có thể thay đổi ước nguyện ban đầu của mình?

Quỷ Y như cũ nói lảm nhảm xong, mặc dù người đã già liền thay đổi phải sanh lắm điều chút. Chỉ là. Che chở cho Duẫn Ngọc như thế, giống như một dạng Duẫn Ngọc là cháu cố gái của hắn mất tích nhiều năm, còn có ai cư xử với con của kẻ địch như vậy? Tuyết Nhan cười lạnh, không biết lão Quái Vật bị cái gì mê hoặc?

Dù nàng có chút ngạc nhiên. Nhưng mà giờ phút này, nàng không muốn nghe nói nhiều.

Lời hắn còn chưa nói hết, Tuyết Nhan nghiêng đầu, xoay người vào phòng, không nhìn lại bọn hắn một cái. Quỷ Y giận đến chân nhảy mấy cái tại chỗ, cả giận nói: "Tiểu Tuyết Đoàn, nha đầu này rõ ràng là rất biết điều. Tối nay thậm chí ngay cả lời nói lão nhân gia ta đều không nghe! Thật là đáng ghét a!"

"Nàng chỉ là có chút tức giận, không thể trách nàng." Duẫn Ngọc chậm rãi nói.

Nghe vậy, Quỷ Y chợt ngoái đầu nhìn lại liếc mắt nhìn Duẫn Ngọc, xấu bụng cười cười!

Nụ cười làm người khác nổi da gà.

Bóng đêm thật sâu. Không khí lạnh dần.

https://thuviensach.vn

Bất tri bất giác đã là canh ba, tối nay thật đúng là nhiều chuyện. Tuyết Nhan trằn trọc trong phòng, mơ mơ màng màng, nàng thật sự là mệt chết đi. Ba ngày đêm cũng không được nghỉ ngơi rốt cuộc đã ngủ. Khi ngủ mặt mũi nàng giống như trẻ con dễ thương không dứt, phảng phất như hoa buổi đầu Xuân.

Ngay cả lúc ngủ, nàng cũng rất là cảnh giác. Chợt cảm thấy có người ngồi ở bên cạnh. Nàng nhất thời tỉnh lại. Giờ phút này. Không cần quay đầu lại, nàng cũng biết nam tử sau lưng là ai, nàng khẽ mở con ngươi, lạnh lùng nói: “Đêm hôm khuya khoắc, cô nam quả nữ chung một phòng thật sự không tốt. Duẫn công tử hôm nay có vị hôn thê, vẫn là trở về đi.”

“Nhan Nhi!” Nghe nàng mở lời như vậy, trong lòng Duẫn Ngọc căng thẳng. Hắn cúi người, đưa tay đem nàng ôm vào trong ngực thật chặt. Duẫn Ngọc bất động. Ôm thật lâu. Tuyết nhan cũng bất động. Trong lòng nàng cười lạnh nghĩ. Nàng thật muốn xem người đàn ông này đến tột cùng là muốn gì?

Đợi nửa buổi, thấy nàng cũng không có bài xích mình, Duẫn Ngọc thở phào nhẹ nhõm, rốt cuộc từ từ quay nàng lại. Để cho nàng đối mặt với mình. Giờ phút này, vẻ mặt thiếu nữ xinh đẹp không có bất kỳ biểu cảm gì.

Không nói một lời, ánh nàng mắt trầm tĩnh.

Thật ra thì trong lòng nàng có chút tức giận, người đàn ông này lại dám dùng khổ nhục kế với mình? Hơn nữa còn giả bộ hôn mê ba ngày ba đêm, nàng thật sự là đánh giá hắn quá thấp!

Cho tới nay, nàng cho là nam nhân như Duẫn Ngọc là không có tâm cơ gì. Nào có thể đoán được. Hắn sử dụng tới kế sách gì, ngay cả nàng cũng bị gạt! Làm hại nàng lo lắng cho hắn trắng ba ngày ba đêm. Mà hắn cũng biết mình rất quan tâm hắn, thậm chí còn lơ đãng biết bí mật của nàng. Kế tiếp,

https://thuviensach.vn

thậm chí ngay cả Lão Quái Vật Quỷ Y này cũng bị hắn thu thập. Người đàn ông này, nàng thật đúng là quá xem thường hắn !

Duẫn Ngọc nhìn bộ dáng lạnh lùng của nàng. Trong lòng vô cùng lo lắng. Thật ra thì hắn cũng không phải không có tâm cơ, chỉ là khinh thường sử dụng với những thủ đoạn kia. Nếu không phải Tuyết Nhan đối với hắn lạnh nhạt lạnh nhạt, thậm chí rời xa hắn lâu như vậy, còn gạt hắn là đã khôi phục trí nhớ.

Hắn sao lại có thể ra hạ sách này?

Nhìn thiếu nữ trước mắt không nói một lời, Duẫn Ngọc trầm mặc chốc lát. Rốt cuộc quyết định mở miệng trước, tay của hắn chậm rãi mơn trớn môi của nàng, ánh mắt u ám nói: “Nhan Nhi,huynh biết muội muốn giết cha của huynh, bởi vì hắn giết phụ thân của muội. Cho nên muội không chịu tiếp nhận huynh, phải không?”

Không ngờ hắn lại trực tiếp nói thẳng vào vấn đề, Tuyết Nhan cũng không muốn cùng hắn giằng co. Ánh mắt lạnh lùng liếc hắn một cái, liền gật đầu.

Duẫn Ngọc hỏi tiếp: “Muội sợ sẽ tổn thương huynh, tổn thương tình cảm chúng ta. Đúng không?”

Tuyết Nhan sau khi nói xong thì khinh khỉnh nhìn Duẫn Ngọc, vẻ mặt hơi dừng lại.

Duẫn Ngọc nhìn nàng, ánh mắt say đắm: “Thật ra thì, việc muội báo thù cha, huynh sẽ không ngăn muội, cũng sẽ không trách muội. Hơn nữa huynh muốn nói cho muôi biết. Huynh cũng vậy rất muốn báo thù.”

Nghe vậy, ánh sáng con ngươi Tuyết Nhan thoáng qua một tia khác thường, hắn mới vừa nói gì? Hắn cũng muốn báo thù?

https://thuviensach.vn

Muốn báo thù với? Nàng thật không hiểu cho lắm !

Lúc này, Duẫn Ngọc đưa mắt nhìn nàng, con ngươi dần có chút hoảng hốt: ” Thật ra thì kẻ thù của huynh cũng không phải ai khác, chính là phụ thân của huynh. Hắn đã từng sát hại người nữ nhân ta thương nhất, huynh đoán muội cũng không muốn nghe chuyện này, đúng không?” Nói xong, Tuyết Nhan bỗng nhiên cả kinh, những lời này tựa như tiếng sét ngang tai, người con gái hắn yêu nhất?

Nghe như thế, trong lòng nàng vô cùng không thoải mái. Chẳng lẽ trước nàng, Duẫn Ngọc thích nữ nhân khác?

Nữ nhân kia là ai? Chết ra sao?

Nàng chợt phát hiện mình cũng không thật sự hiểu rõ Duẫn Ngọc.

Duẫn Ngọc thở dài thật sâu một tiếng: “Nhan nhi, có một số việc huynh cũng không muốn nói với bất luận kẻ nào, kể cả muôi. Vì huynh sợ sau khi muội biết, ngươi sẽ xem thường ta. Thật ra thì. Cho tới bây giờ cũng chưa hề có tình thương của cha huynh, có lúc. Máu của huynh hình như cũng lạnh,huynh hận mình có một phần máu lạnh như của ông ấy. Ông ấy đối với huynh vô tình, cũng không coi huynh là máu mủ ruột thịt. Hơn nữa đã hại chết một rất cô gái hiền lành, cũng là người con gái huynh yêu nhất. . . . . Lúc huynh còn rất nhỏ, cô gái kia mùa đông làm chăn ấm cho huynh, mà nàng làm món ăn ngon tựa như ngươi làm hôm đó, nàng khâu vá sửa lại y phục cho huynh, chúng ta trôi qua những nỗi khổ phi thường. Huynh vì nàng mỗi ngày tập võ, hy vọng có một ngày, có thể cho nàng một cuộc sống thật tốt, an nhàn. Nàng bị hắn cố tình hại chết! Nàng chính là mẹ ruột huynh.” [RI: mẹ ruột mà cứ như người iu í =o=]

Duẫn Ngọc rất ít khi nói chuyện đời tư với ai, nay lại nói, còn vô cùng hưng phấn.

https://thuviensach.vn

Rốt cuộc, trái tim Tuyết Nhan run lên, khẽ ngẩng đầu lên nhìn Duẫn Ngọc, vẻ mặt kinh ngạc, không ngờ mẹ của hắn cũng là bị tên Duẫn kia hại chết.

Lúc này Duẫn Ngọc khiến cho nàng cảm thấy vô cùng đau lòng!

Hồi lâu, Duẫn Ngọc ngẩng mặt lên, trong con ngươi màu đen, ánh mắt sắc bén không dễ cảm nhận. Chợt cười một tiếng, nụ cười mang theo vô hạn ưu thương cùng bất đắc dĩ: “Huynh hận hắn, nhưng mà lúc mẫu thân lâm chung, nói huynh tuyệt không thể tự tay giết cha, đây là chuyện thiên lý bất dung! Cho nên trong lòng huynh chờ hắn gặp phải báo ứng,huynh ráng đợi ngày nay!”

Tuyết Nhan, hơi mất hồn, im lặng nghe Duẫn Ngọc tự mình bộc bạch. Duẫn Ngọc tựa như một thanh kiếm. Lãnh kiếm trong vỏ, tâm tư sâu kín, lặn xuống nước chảy sâu, giấu mà không lộ,.

Lời của hắn lại đang khơi dậy gợn sóng mãnh liệt trong lòng nàng!

Ngược lại, diện mạo Duẫn Ngọc bình tĩnh, chậm rãi nói: “Cuộc đời này,huynh vốn cho là mình sinh trong tuyệt mệnh sẽ không bao gặp giờ được mùa Xuân. Nhưng sau khi huynh yêu nàng mới dần cảm thấy có ý nghĩa. Vậy mà thật không ngờ nàng để cho ta hồi hộp và lo lắng, giống như có thể rời xa ta bất cứ lúc nào. Ta cảm thấy số mạng có lẽ mạng số của ta sẽ không có quá nhiều tốt đẹp. Nếu mà mất đi, ta cũng vậy chỉ thuận theo ý trời. Có lẽ, ta có thể làm ca ca của nàng là tốt rồi! Đứng xa xa nhìn ngươi, yêu mến nàng, như thế cũng đủ rồi. Nhưng mà, như vậy ta sẽ rất không cam tâm!”

Tuyết nhan nghe lời nói Duẫn Ngọc nhàn nhạt, dần dần trợn to hai mắt. Không kiềm hãm được nín thở, nàng không ngờ Doãn Ngọc thế nhưng lại tình sâu như vậy, mà nàng cũng cũng không muốn tổn thương người khác, nhất là người mình yêu.

https://thuviensach.vn

Nhưng, nàng y nguyên vẫn hay đả thương hắn!

Ánh mắt Duẫn Ngọc phức tạp nhìn nàng, đột nhiên thở dài thật sâu, vươn tay phủ hướng đầu ngón tay của nàng, không thể làm gì nói: “Ta đã biết nàng sớm muộn sẽ có bảy nam nhân. Cũng biế độc tính t trong cơ thể nàng không có cách nào giải trừ. Có lúc, ta đã từng rất ích kỷ nghĩ, trừ ta ra, ta có thể tìm chút tiểu quan thay nàng giải độc, chờ sau khi nàng sinh ra đứa bé của ta, sau khi giải độc, ta nhất định sẽ giết bọn họ.” Nói tới đây, Tuyết nhan kinh hãi nhìn hắn. Không ngờ hắn thế nhưng thay mình suy nghĩ nhiều như vậy, hơn nữa suy tính sâu xa như vậy. Hắn dừng một chút: “Chỉ là. . . . . Ta hiểu là làm như vậy ta cùng phụ thân không khác nhau, nhưng khi ta hiểu rõ nàng hận hắn như thế, ta bỗng nhiên hiểu một chuyện, ta có thể làm sao khác hắn?”

“Một ngày kia, nếu như nàng có nam nhân khác, ta thừa nhận mình không có hào phóng như vậy, ta không thể cùng bọn họ hòa bình sống chung, nhưng . . . Khi nàng tại rời đi mấy ngày nay, ta rất khổ sở. Ta liền giống như như một kẻ mất hồn, nếu như trong đời ta không có nàng, một mình ta sống còn có ý nghĩa gì? Hơn nữa, kiêu ngạo của ta thì có ý nghĩa gì chứ? Nàng càng tránh ta. Lòng của ta lại càng khổ sở không chịu nổi, mà mặt khác ta rốt cuộc chuẩn bị quyết định tiếp nhận sáu nam nhân khác của nàng!”

Đến đây, Duẫn Ngọc mày kiếm thon dài ngưng một chỗ, rốt cuộc nói không được nữa!

Tuyết Nhan lúc này khiếp sợ khó có thể nói nên lời, lòng của nàng như sấm động lên. Cuộc đời này, chính nàng còn không có nghĩ đến muốn nhiều nam nhân như vậy. Không ngờ Duẫn Ngọc thế nhưng lại thay nàng nghĩ đến, nếu bất đắc dĩ, tìm tiểu quan thay nàng ức chế độc tính. Nghĩ tới như vậy rồi, thậm chí trong lòng đã có chuẩn bị tiếp nhận sáu nam nhân, thật sự là làm nàng rung động thể nào diễn tả.

https://thuviensach.vn

“Nếu như vậy, nàng chịu chấp nhận ta không?” Duẫn Ngọc rốt cuộc nói đến trọng điểm.

Trái tim Tuyết Nhan rét. Nàng kinh hãi, nếu hôm nay giữa họ chấm dứt không phải quá tốt cho nàng quận chúa kia sao? Trở chướng ngại lớn nhất giữa bọn họ đã giải trừ, nàng vì sao vẫn không thể tiếp nhận hắn đây? Huống chi nam nhân tuấn mỹ giống như hắn như vậy chẳng phải là đáng tiếc?

Cho dù nàng là người có nguyên tắc, nếu không có bất cứ vấn đề gì, nàng có thể nào buông tha và không yêu nam nhân của mình đây?

Duẫn Ngọc nhìn con ngươi Tuyết Nhan hoa quang lóe lên, lòng run rẩy.

Mặc dù hắn thật lòng nói ra một phen, nhưng chân chính tiếp nhận sáu nam nhân cũng là trái lương tâm đấy!

Chỉ cần nàng thương hắn, tiếp nhận hắn, đây mới là chuyện quan trọng nhất.

Những thứ khác, có thể về sau từ từ bàn lại.

Rốt cuộc. Cô gái trước mắt mỹ lệ như tuyết, môi đỏ mọng khẽ mở, thân thể dần dần dính vào ngực của hắn. Hắn cúi đầu xuống, khe khẽ cắn cổ đẹp đẽ, dấu răng rõ ràng. Mặc dù có chút bị thương. Lại giống như tư in dấu nhân dấu ấn tại trên người của hắn.

Tim của hắn ngỗ nhưng nhảy, nhưng hắn biết. Hắn thành công!

“Nhan Nhi, nàng cầm cái này.” Hắn lấy ra từ trong lòng ngực, một long văn ngọc trong sáng thuần khiết. Chính là phong long chi ngọc, nghe nói có thể khắc chế độc tính kỳ hiệu.

https://thuviensach.vn

“Duẫn Ngọc ca ca. Ngươi làm sao tìm ra được nó?” Tuyết Nhan nhẹ giọng hỏi. Nếu là nàng không có nhớ lầm ngọc bội này vô cùng bí ẩn.

“Đào sâu ba thước.” Duẫn Ngọc, như là giải đáp.

Tuyết Nhan nhịn không được bật cười, mỹ lệ mắt giống như trăng rằm, động nhân tâm hồn. Duẫn Ngọc không nhịn được, cúi đầu hôn ánh mắt của nàng một cái. Cẩn thận như cũ. Sợ nàng cự tuyệt mình.

Nhưng mà về phong long chi ngọc. Con ngươi Tuyết Nhan nhẹ nâng lên, mỉm cười nhìn hắn. Không ngờ nam tử này thời khắc nào cũng nhớ nàng. Thế cũng tốt, khối ngọc này là phòng khi bị hạ kịch độc, ngộ nhỡ bị mai lan hương hút vào đan điền, độc tính lần nữa phát tán. Nàng cũng không muốn tìm thêm một Ngân Diện Độc Ma để giải độc. Nàng thật sự là không trêu chọc nổi nam nhân xinh đẹp đáng sợ kia!

“Duẫn Ngọc ca ca.” Giọng Tuyết Nhan chợt thay đổi, trở nên mềm mại đáng yêu động lòng người. Giờ phút này, con ngươi nàng trong trẻo như nước, thật lâu chưa từng thấy nàng quyến rũ như thế, trong lòng Duẫn Ngọc không khỏi xúc động. Nàng lúc này xấu hổ nói: “Thật xin lỗi, mấy ngày nay là ta sai! Ngươi có giận ta không?”

“Dĩ nhiên không có.” Thật ra thì, miệng Duẫn Ngọc vậy nhưng mà tâm không phải vậy. Lúc ấy hắn tức giận. Hơn nữa vô cùng tức giận, thế nhưng hoàn cảnh thế này làm sao hắn mở miệng?

“Ngươi có nhớ ta không?” Đưa tay ôm cổ của hắn, mặc dù hiểu tâm tư của hắn, nhưng Tuyết Nhan vẫn còn cảm thấy thiếu rất nhiều , dù sao nàng cùng Duẫn Ngọc thật lâu thân mật không như vậy. Huống chi, tuyệt sắc mỹ nam trước mặt. Nàng không nhịn được đùa giỡn một phen.

“Dĩ nhiên, cũng muốn nàng!” Duẫn Ngọc vuốt tay của nàng, nâng lên khóe môi, sau đó, mặt của hắn lại đột nhiên cúi xuống, hôn nhu nhược bay

https://thuviensach.vn

phất phơ nhẹ như cánh ve. Kèm theo hơi thở hắn ấm áp và êm ái, nhẹ nhàng rơi vào trên trán của nàng.

“Cũng? Còn có ai?” Tuyết Nhan hai mắt trợn tròn. Chẳng trước mặt biết nhiều hơn một người từ lúc nào?

Đôi môi Duẫn ca nhếch lên, mang theo tay ngọc nàng mềm mại, theo lồng ngực của hắn chậm rãi xuống phía dưới. Dần dần, dần dần vuốt ve ở trên bụng hắn. Nơi nào đó đã sớm trở nên nóng bỏng dị thường, cứng rắn vô cùng. Tuyết Nhan nhất thời trợn to hai mắt. Ở cùng nam nhân, đúng là một khắc cũng không có thể phớt lờ rồi, lúc này Tuyết Nhan nghĩ không thể làm gì.

Gặp lại là hỏa. Người yêu là hỏa.

Môi của nàng như lửa, nụ hôn của hắn cũng vô cùng nóng bỏng.

Giờ phút này hắn đã cởi hết y phục nàng. Sự thật chứng minh, nam nhân càng lạnh lẽo, càng khó chịu. Hôn nàng mỗi một chỗ da thịt, hơn hai mươi ngày không gặp. Hắn đã sớm không kịp chờ muốn triền miên cùng nàng với một phen. Nàng cũng ngẩng đầu lên, lớn mật mà nhiệt tình đáp lại hắn.

Tuyết Nhan phát hiện mình đã sớm si mê thân thể của hắn. Nhìn theo hắn từ từ cởi áo rồi tới yếm, lộ ra da thịt trước ngực bền chắc và trơn nhẵn. Hắn từ từ hôn khắp người nàng, khiến cả người nàng như thiêu đốt, càng cảm thấy hưng phấn. Kỹ xão hắn càng ngày càng thuần thục! Tuyết Nhan không nhịn được thở dốc nói liên tục: “Duẫn Ngọc ca ca. Có phải ngươi đã đi kỹ viện học? Duẫn Ngọc trừng phạt nàng tính cắn ở cổ một cái, hô hấp dồn dập, có chút thở nhẹ nói: ” Trong Thần Long Cung có dấu cực phẩm Xuân Cung Đồ, khi ta trở về lén nhìn một chút.” (Hết nói anh chị này luôn) [RI: lén coi??? Coi khi nào??? =.=]

“Thần Long cung có Xuân Cung Đồ, sao ta không biết?”

https://thuviensach.vn

“Lần sau xem ta dẫn ngươi cùng đi.”

“Tốt!” Thật ra thì cái gì Xuân Cung Đồ, nàng sớm đã không còn hứng thú! Đôi tay không an phận cởi áo của hắn. Mà Duẫn Ngọc cũng không nhàn rỗi. Hắn thỉnh thoảng hôn nhẹ, thỉnh thoảng chậm, thỉnh thoảng lẹ. Thỉnh thoảng gấp. . . . . Tuyết Nhan bị hắn hôn khích bác, gần như sắp nổi điên. Thân thể hư không cảm thấy càng ngày càng mãnh liệt. Cảm thụ đôi môi hắn nóng lên, Tuyết Nhan nhẹ nhàng thở hổn hển, ngẩng đầu lên. Không nhịn được thân thể giãy dụa, khát vọng được nhiều hơn. . . . . ”Nhan Nhi. Ta muốn làm chính phu.” Chợt. Gò má Duẫn Ngọc hơi nóng, ở trên vành tai nàng hôn khe khẽ. “Cái gì?” Tuyết Nhan ngẩn ra. Cái gì chính phu? Nghĩ một hồi lâu. Chợt hiểu được, không ngờ hắn lại nói điều kiện vào lúc này? Có phải có chút vô sỉ hay không đây?

Mắt Tuyết Nhan nhìn hắn, trong ánh mắt tràn đầy dò xét. Hắn lập tức cúi đầu đem gò má vùi sâu vào cổ của nàng, gò má phi hồng. Điều kiện này cũng là mặt dày. Rất không dễ dàng nói ra, Tuyết Nhan không nhịn được” phốc con ngươi”.

Cười một tiếng. Chính phu cũng được, dù sao bây giờ nàng chỉ có hai người đàn ông mà thôi, cái đó căn bản là nhân duyên. Mà sau này nàng cũng không bận tâm những nam nhân khác! Vì vậy. Gương mặt Duẫn Ngọc hơi nóng lên. Tuyết Nhan nghiêng qua, dùng gò má mềm mại trước mặt cọ của cằm của hắn, hôn đôi môi mềm mại của hắn, nhẹ giọng cười nói: “Duẫn Ngọc ca ca. Ngươi thật đáng yêu! Trước không nói thứ tự đến trước và sau, hôm nay, trong lòng ta cũng chỉ có một mình ca ca huynh!”

Nghe vậy, trong lòng Duẫn Ngọc mừng như điên. Lập tức ôm hai chân của nàng, thân thể đột nhiên trầm xuống. Tuyết Nhan nhất thời cắn chặt đôi môi, bên môi tràn ra một tiếng kiều mỵ mê sảng, trong giây lát cảnh xuân tươi đẹp lan ra cả phòng!

https://thuviensach.vn

“Nhan Nhi. Nàng đẹp mất hồn!” Duẫn Ngọc cảm thụ thân thể nàng xinh đẹp, tận tình đốt lửa mạnh.

Gió xuân la trướng, mười dặm say lòng người!

Sáng sớm Tuyết Nhan khi tỉnh lại, trời đã sáng choang, Nhìn qua bên cạnh Duẫn Ngọc đã không còn.

Tuyết Nhan nhíu nhíu mày. Cảm thấy đau nhức toàn thân. Đêm qua hắn hành hạ cô không là bao lâu, thế nhưng sáng sớm liền rời giường đi ra ngoài! Chẳng lẽ hắn không mệt sao? Cả đêm lại muốn nàng năm lần, hết năm lần. Hắn thật đúng là không biết kiềm chế! Một người đàn ông như thế này khó có thể thỏa mãn, nếu mà sau này có bảy nam nhân nàng nên làm sao? Mặc dù nàng còn trẻ, ngộ nhỡ chưa tới mười năm, qua hai mươi năm, sợ bà lão già khọm không chịu nổi a!

Dĩ nhiên Duẫn Ngọc dậy sớm cũng là có nguyên nhân. Hắn đang xuống bếp nấu cơm. Dù sao, lấy lòng Lão Quái Vật cũng không phải là một chuyện dễ!

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 59

Thượng Quan Ngâm có thói quen dậy sớm. Hiện tại, hắn vô trù đang trợn trừng tròng mắt nhìn Duẫn Ngọc. Mặc dù trong bảy người, am hiểu nhất việc nhà là Duẫn Ngọc. Nghe nói khi còn nhỏ hắn rất kham khổ, thế nhưng có thể làm ra nhiều món ăn như vậy. Hắn thật sự là quá giật mình. Nhưng hắn không ngờ và cũng chưa từng thấy, Ngũ Sư Huynh trong một đêm từ lãnh khốc biến thành nhu tình. Chẳng lẽ nữ nhân Tuyết Nhan này có ma lực gì sao?

Lão Quái Vật đang ăn cơm, hài lòng nhìn Duẫn Ngọc nói: "Băng tiểu tử, ngươi đã có lòng thành như vậy, có hiếu tâm, có thật lòng, phu quân của Tiểu Tuyết không ngươi thì còn ai a." Hắn bỗng nhiên quay đầu lại liếc mắt nhìn Phượng U Trần, cười lạnh vài tiếng, ý định không cần nói cũng biết. Ánh mắt Phượng U Trần kích diễm, môi mỏng nhấp nhẹ, vẻ mặt cười như không cười.

Quỷ Y ngước mắt, ánh mắt chuyển một cái, ngưng mắt lạnh lùng nhìn Thượng Quan Ngâm nói: "Ta nghe nói, Quan Gia hướng Thần Long Cung cầu hôn. Ngươi hôm nay cũng coi là chồng chưa cưới Tuyết Nhan. Có đúng không?"

Thượng Quan Ngâm lập tức "phốc vị" một tiếng, một hớp cháo thịt phun ra ngoài, im lặng nói: " Ông cụ tha cho ta đi. Ta chính là có lòng thượng nhân."

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, Lão Quái Vật nhíu mày một cái: "Ngươi có người yêu?"

Thượng Quan Ngâm ngẩc đầu lên. Cười ngạo nghễ, nghĩ đến Duẫn Tuyết Nhi Đệ Nhất Mỹ Nhân Xuất Vân Quốc trong lòng hắn. Hắn nghe nói lần này Kinh Thành lại muốn cử hành cuộc so tài Đệ Nhất Mỹ Nhân. Mặc dù ba năm một lần, các cô gái hai mươi tuổi trở xuống đều có thể tham gia. Duẫn Tuyết Nhi mặc dù từng đạt được danh hiệu Đệ Nhất Mỹ Nhân, nhưng hôm nay chỉ mười chín tuổi, còn có tư cách dự thi như cũ. Nàng cùng tuổi với hắn.

Cho nên hắn nhất định phải trở lại kinh thành cổ động cho nàng. Đến lúc đó, khiến Duẫn Tuyết Nhi biết chỗ tốt của hắn so với các nam nhân kia. Hắn đối với mình vẫn là rất có tự tin. Mới vừa lấy lại tinh thần, liền nghe đến Lão Quái Vật chậm rãi nói: "Bụi tiểu đồ nhi. Ngày mai lên đường, chúng ta muốn đi Kinh Thành xem một chút."

Từ dãy núi Thần Long đi về hướng Tây, vòng quanh núi non trùng điệp, xanh um tươi tốt.

Trên đường đi kinh thành là cảnh sắc hoa lệ vây quanh.

Dọc theo đường đi, Thượng Quan Ngâm không ngừng nghi ngờ với bọn hắn. Cảm thấy ngôn hành cử chỉ bốn người này rất là quái dị, bất luận làm cái gì, cơ hồ đều đem hắn loại bỏ bên ngoài. Có mấy lời, hắn nghe cũng không hiểu, hắn cảm thấy hết sức buồn bực. Hắn tuy là thiếu gia nhà quý tộc cũng nhưng không phải người ngu xuẩn, lập tức phát hiện bọn họ hình như có chuyện gì đang giấu giếm mình.

Mà những chuyện này hình như có liên can với Lâm Tuyết Nhan.

Mới đầu hắn có chút tức giận, sau suy nghĩ một chút, liền bình tĩnh lại.

Dù sao, Lâm Tuyết Nhan cũng không phải là vị hôn thê chân chính của hắn. Hắn không cần quan tâm, nói cho cùng, hắn với nàng chỉ coi như là

https://thuviensach.vn

không có quan hệ gì đặc biệt mà thôi.

Suy tư chốc lát. Ánh mắt của hắn chuyển một cái, mơ hồ cảm thấy lão gia tử kia có chút kỳ quái. Nhị Sư Huynh cùng Ngũ Sư Huynh đối với lão một mực cung kính. Ban đầu cũng chỉ có dành cho người Vô Cực Môn Tôn. Người Vô Cực Tôn là có đặc biệt. Chẳng lẽ. . . . . Ông cụ này cùng Vô Cực Tôn Giả có địa vị giống nhau? Thượng Quan Ngâm nghĩ ngợi một hồi lâu. Trong đầu chợt hiện ra bảy đại dị nhân của đại lục Thần Long.

Bảy đại dị nhân, bảy lão giả làm người trong thiên hạ kính ngưỡng. Phải có đại lực lượng cường kỳ dị. Chỉ là. Lão đầu trước mắt cái này nhìn giống sắp gần đất xa trời. Hắn, có khả năng sao?

Hắn đã gặp Người Vô Cực Tôn tràn đầy khí phách, võ học thành tựu kinh thiên, quỷ thần địa khiếp. Chính là một vị dị nhân thần toán khác. Cũng là Tiên Phong Đạo Cốt. Còn Ông cụ này cả người tản ra vị hôi cá muối chua. Giống như mấy tháng cũng không có tắm!

Mà hắn tự xưng là sư phụ của Nhị Sư Huynh cùng Lâm Tuyết Nhan. Thật là kỳ hoặc!

Thượng Quan Ngâm hồi tưởng tình hình mấy ngày nay, lão đầu này sống phóng túng không gì không giỏi. Chợt. Trong đầu hắn hiện lên một ý tưởng nhàm chán, có lẽ hắn chỉ là lão già hiểu y thuật quái dị một chút mà thôi, đoạn đường này trừ việc hắn hưởng thụ thức ăn ngon, không hề làm gì, nào có nửa điểm phong thái dị nhân ?

Khóe miệng liền nâng lên một vòng cung. Rất nhanh thu hồi ánh mắt quan sát của hắn. Bởi vì hắn đã phát hiện một việc khác. Có người theo dõi bọn hắn suốt dọc một đường này. Dĩ nhiên, mặc dù thành tựu khinh công của bọn hắn rất tuyệt diệu. Nhưng so với Tứ Sư Huynh Nam Cung Vũ mà nói. Thật sự không coi là cái gì!

https://thuviensach.vn

Thanh Phong kiếm khách Nam Cung Vũ. Cuộc đời Thanh Phong của hắn chính là thành tựu bởi một chữ "mau".

Ở trong giang hồ, hắn riêng một ngọn cờ, lấy mau chế mau, chiêu số kiếm pháp mau không ai sánh bằng. Một kiếm chế địch. Nhân vật lợi hại như thế lại đứng thứ tư trong Vô Cực Môn, xếp phía sau Mộ Dung Thanh Ly, cái hạng ghê tởm đó. Thượng Quan Ngâm thật đúng là không nghĩ ra!

Chỉ là, dường như chuyện không hiểu hắn càng ngày càng nhiều. Kể từ sau khi Tuyết Nhan xuất hiện trong cuộc sống của hắn, cuộc đời của hắn liền rối loạn, càng ngày càng trở nên dễ nổi nóng rồi!

Thật là khiến hắn buồn bực!

Rất nhanh, mọi người đi tới trạm dịch trước trấn, Lão Quái Vật lại muốn mướn hai chiếc xe ngựa.

Thượng Quan Ngâm cảm thấy không thể nhịn được nữa. . . Lại phải cùng Lão Quái Vật kia ngồi ở trong một chiếc xe ngựa. Mà Phượng U Trần, Duẫn Ngọc, còn có Lâm Tuyết Nhan ngồi ở bên trong chiếc xe kia. Để cho hắn đối mặt với khuôn mặt cương thi, nhiều nếp nhăn, còn có mùi vị cá muối. Thật sự là làm hắn không chịu nổi.

Vì vậy, hắn mở cửa sổ xe ngựa ra, thò đầu ra ngoài.

Quỷ Y sao không biết tâm tư của hắn, sờ sờ cá muối trong ngực. Âm thầm cảm thấy buồn cười.

Thượng Quan Ngâm không nhịn được cau mày nói: "Ngồi xe ngựa thật không thoải mái."

Chỉ là, trong lòng hắn hiểu, một Duẫn Ngọc, một Phượng U Trần, còn có mình. Ba người họ là mỹ nam tử cực kỳ hiếm thấy. So sánh với bạch ngọc thạch bình thường tuyệt đẹp. Bạch vân bình thường cao nhã. Vả lại

https://thuviensach.vn

mỗi người mỗi vẻ. Ba người tuyệt sắc, phong thái vượt trội xuất trần. Nếu mà cỡi ngựa ở trong trấn, sợ là có thể dẫn tới oanh động không nhỏ!

Có lúc, vẫn là ít xuất hiện tốt hơn a!

Vì vậy, Thượng Quan Ngâm chán đến chết. Liếc mắt nhìn Quỷ Y đối diện nhắm mắt dưỡng thần. Bất đắc dĩ thở dài một tiếng. Chợt. Nghe âm thanh cười đùa từ đối diện xe ngựa truyền đến.

Khi hắn nghĩ đến Duẫn Ngọc cùng Lâm Tuyết nhan trong xe ngựa. Sắc mặt dần dần biến đổi. Thầm nghĩ chẳng lẽ ở trong đường hai người bọn họ lại. . . . Nữ nhân này thật là táng tận lương tâm! Thời thời khắc khắc đều không quên quyến rũ Ngũ Sư Huynh! Vậy mà. Nhị Sư Huynh vẫn ở bên ngoài đuổi xe ngựa. Nữ nhân điên này chẳng lẽ cũng không biết cái gì gọi là tiết chế và kiêng dè sao?

Lúc này, Quỷ Y từ từ mở ra một con mắt, chậm rãi lại đóng lại.

Ở trong một chiếc xe ngựa khác, Duẫn Ngọc nhìn cô gái xinh đẹp trước mắt. Thấy nàng chân ngọc trần trụi. Bên trong xe ngựa đứng một chân, chân sau lay động, một canh giờ không nhúc nhích. Ở trong xe ngựa khổ luyện khinh công. Khi Duẫn Ngọc thấy bộ dáng Tuyết Nhan tiến bộ không ngừng, hơn nữa những vết luyện công màu đỏ xanh ứ đọng kia. Duẫn Ngọc cảm thấy đau lòng không dứt.[RI: là do nhà người làm chứ đâu, làm xong mới đau, vừa đánh vừa xoa à *liếc mắt khinh bỉ*] [D.Ngọc: *cầm dép quăng*] [RI: *chuồn*]

Hắn cúi đầu. Ánh mắt hơi ngưng, nhìn chân ngọc nàng. Chợt nhớ tới ban đầu nhìn thấy chân Tuyết Nhan đã từng nhắc nàng không nên lộ chân ra ở trước mặt nam nhân. Nào biết . . . Chỉ là chỉ ba tháng mà thôi, nàng đã trở thành nữ nhân mình yêu. Nhớ tới mấy đêm nay, mỗi đêm hai người cùng giường chung gối, nàng rúc vào trong ngực hắn. Da thịt như lụa là bóng loáng, khóe môi không khỏi treo lên nụ cười hạnh phúc nhàn nhạt rõ rệt

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến đây, hắn không nhịn được vươn tay khẽ vuốt chân trắng noãn bóng loáng của nàng.

Bên tai chợt nghe tiếng nàng cười khẽ: "Duẫn Ngọc ca ca, đừng động. Ha ha . . . Nhột!"

Tiếng cười này đối với trong tai người khác hình như có một loại ý vị khác.

Lúc này, một mảnh an tĩnh quỷ dị bên trong một chiếc xe. Chỉ có bánh xe cùng tiếng vó ngựa vang bên tai mà qua.

Rời xa Phái Tuyết Sơn năm trăm dặm. Nơi đây cảnh tượng sáng rỡ. Cảnh sắc di nhân. Thời tiết nóng đến không chịu nổi. Dù sao thời tiết cũng sắp đến tháng tám. Không trung không mây, trời nắng nhô lên cao. Bốn phía trong một mảnh ánh sáng chói mắt.

Tuyết Nhan không nhịn được cởi áo ngoài thật dầy xuống. Chỉ mặc váy sa mỏng mát mẻ . Có thể nói là nhàn nhạt hoa lê, kỳ nhân như ngọc.

Phượng U Trần sống lưng thẳng tắp ngồi ở vị trí phu xe. Thân thể không có nửa điểm nghiêng lệch. Có lúc nhìn hắn lười biếng không kềm chế được, có lúc như lỏng cao lớn. Làm người ta không biết một mặt kia mới thật sự là hắn.

Xe ngựa lay động. Lại qua hồi lâu mới nhìn thấy nơi có người ở.

Phía trước là trấn nhỏ gần kinh thành.

"Lão tổ tông, ngươi muốn ăn gì?" Dừng ngựa xe, Duẫn Ngọc đứng ở trước mặt buồng xe, rất cung kính hỏi. Hắn đối với Quỷ Y lại thay đổi cách gọi. Cái gì lão tiền bối. Lão nhân gia, ông cụ. Không có một người nào có thể gọi Quỷ Y. Cuối cùng không thể không gọi hắn là lão tổ tông. Nghe nói chỉ có tộc nhân thần y nhất tộc mới có thể xưng hô hắn như vậy.

https://thuviensach.vn

Ăn cái gì tốt nhỉ? Quỷ Y đào tai cong má nghĩ tới. Mặc dù tài nấu nướng của Tuyết Nhan và Duẫn Ngọc cũng rất tốt, nhưng là ra bên ngoài, không bột đố gột nên hồ [1]. Khẩu vị của hắn cũng bị hai cái đứa bé này nuôi đến hư rồi ! Ai!

[1] Ko bột đố gột nên hồ: Nguyên văn cả câu này là “Có bột mới gột nên hồ, tay không làm nổi cơ đồ mới ngoan" Có nghĩa là muốn nấu hồ (keo dán) thì phải có bột mới làm được, còn muốn dựng cơ đồ thì chẳng cần phải có gì hết.

Nguồn: hỏi xoáy đáp xoay

Cái này, cái này. . . Thật đúng là từ tiết kiệm thì khó xa xỉ thì dễ. Từ xa xỉ mà vào tằn tiện thì càng khó hơn.

Nhớ hắn mang theo cá muối trên người nửa tháng cũng mau thúi, nếu không phải bởi vì thần y nhất tộc chịu khổ nhọc. Tổ huấn gian khổ mộc mạc. Hắn thật đúng là muốn đem cá muối từ ném ra ngoài ngoài cửa sổ!

Nếu mà bị Phượng U Trần phát hiện cá muối, về sau mặt mo hắn còn đặt chỗ nào? Sư phụ đều làm không được, như thế nào còn có thể gò bó đồ đệ?

Khụ, đoạn đường này thế nào thì chó con mèo con cũng không có?

Ném cho bọn nó cũng là cử chỉ thiện tâm.

Chợt. Thượng Quan Ngâm cười ngạo nghễ, chậm rãi nói: "Ông cụ yên tâm. Trấn này có một nhà ủ rượu thật tốt, tên là Phượng Thiên ủ rượu. Rượu ủ xây ở ven hồ. Hoàn cảnh ưu nhã. Rượu và thức ăn có thể nói tuyệt nhất. Quán rượu còn nuôi hai con chó, chuyên ăn thức ăn khách quăng xuống. Dáng dấp du quang thủy hoạt. Ta bảo đảm sẽ không làm các ngươi thất vọng!" Hắn là cực kỳ yêu chó lớn. Trong nhà nuôi không ít chó. Vì không để cho người khác coi hắn là con nhà giàu, cho nên ra ngoài cũng không mang chó theo. Nhưng trong lời nói luôn là trong lúc vô tình nhắc tới sở

https://thuviensach.vn

thích của mình. [Du quang thủy hoạt: hình dung là ánh sáng lóe nhanh, nói đơn giản là nhanh nhẹn, thành thạo..]

Lão Quái Vật nói liên tục: "Tốt, có chó! Tốt, có chó!"

"Lão tổ tông thì ra cũng là người cưng là chó? Thượng Quan Ngâm vui mừng nhướng mày. Thì ra là lão đầu này cũng thích chó, sớm biết trên đường này liền cùng hắn hàn huyên một chút. Lúc này. Thượng Quan Ngâm lại cũng bắt đầu gọi Quỷ Y là lão tổ tông!

Hắn mặc dù cao ngạo, nhưng còn không đến mức không hiểu được lễ tiết đối đãi trưởng giả. Lại giỏi về nhìn mặt mà nói chuyện.

Nghe vậy Tuyết Nhan trợn trừng mắt nhìn hắn. Đây chính là cháu cố rể mới có thể xưng hô như vậy. Hắn gọi đồ đồ cái gì?

Lão Quái Vật cũng không phản bác, vỗ đùi, "Được, phải đi cái Phượng gì ủ rượu này mới được!"

Thượng Quan Ngâm cười hả hê: "Đi thôi!"

Quán rượu Phượng Thiên Lâu mặc dù không hơn quán rượu hào hoa ở kinh thành, nhưng cũng thanh u, lịch sự, tao nhã. Rào chắn màu đỏ thắm vây xung quanh đá xanh làm nền, Phong cách cổ xưa thanh lịch. Mái hiên bốn góc treo chuông gió màu đỏ tím. Theo gió phát ra âm thanh dễ nghe, hình như có loại cảm giác tĩnh tâm.

Hai con chó ngao nhìn như yên lặng. Lại thật giống như nhà sư ngủ. Vô cùng oai phong, khi bọn ăn mày thấy được chúng nó , lập tức cách thật xa .

Trong khách sạn, năm người gọi năm gian thượng phòng.

Nhìn Duẫn Ngọc chau ánh mắt, Tuyết Nhan làm bộ như không nhìn thấy. Dù sao. Nàng không tin được hắn ở phương diện này. Nếu lại bị hắn

https://thuviensach.vn

hành hạ mấy lần cả đêm. Thân thể của nàng cũng không chịu nổi được!

Lên lầu. Tiến vào phòng khách, Tuyết Nhan thư thư phục phục ngồi ở trên giường, nhìn ngoài cửa sổ cây lá màu xanh mát mẻ, gió nhẹ nhàng mơn trớn. Ngẩng đầu nhìn lại. Chỉ thấy phố xá phồn hoa. Tầng lầu dưới Phượng Thiên Lâu, người như nước thủy triều. Mà đổi thành một bên là nước hồ mị sắc. Tuyết Nhan không nhịn được nhô người ra cảm thụ thanh phong ưu nhã. Vươn vươn lưng mỏi, tư thái đẹp đẽ ghé mắt tới cửa sổ liên tiếp ngắm người đi ngoài đường .

Chợt cửa phòng mở ra. Thượng Quan Ngâm cùng Duẫn Ngọc cầm bọc hành lý đi vào. Thấy cử động "phóng đãng" của Tuyết Nhan, Thượng Quan Ngâm cười lạnh một tiếng. Nữ nhân này thật đúng là như trong truyền thuyết, một dạng tịch mịch khó chịu. Mấy ngày nay các nơi quý tộc Xuất Vân Quốc cũng truyền ra các loại gièm pha về Lâm Tuyết Nhan, hoa si háo sắc. Không có liêm sỉ, chắc chắn khi vào Kinh Thành, tự nàng có thể nghe được!

Để bọc hành lý xuống, Thượng Quan Ngâm xoay người ra.

Ánh mắt Duẫn Ngọc lưu ở dung nhan mỹ lệ thượng đình Tuyết Nhan chốc lát, nhẹ giọng nói: "Không cần để ý hắn, thay xong quần áo, xuống ăn cơm."

Tuyết Nhan gật đầu một cái. Không thèm để ý đến chuyện không quan trọng. Hôm nay chuyện nàng cần làm thật sự quá nhiều, thí dụ như luyện võ để sớm thành tựu. Đây là thứ nhất. Chỉ là Tuyết Nhan biết võ học chỉ có thể dùng để tự vệ ở tùy thời cơ hoặc đối phó kẻ địch, như cũ đánh không lại âm mưu quỷ kế của kẻ địch. Quỷ thành kỹ lưỡng, thí dụ như kiếp trước nàng liền mất mạng ở dưới mũi tên Thần Long Cung. Cho nên. Nàng cần nhất đem mình núp ở chỗ tối. Đồng thời dùng thủ đoạn đối phó kẻ địch!

https://thuviensach.vn

Địch sáng ta tối, đồng thời diệt trừ những chướng ngại vật còn sót bên cạnh. Đây là kế hoạch kế tiếp.

Nghĩ đến. Tuyết Nhan cảm thấy trong bụng trống trơn. Vội đổi hành trang.

Nàng vội vã đi xuống lầu, phát hiện nhã gian lầu hai cơ hồ đầy khách!

Lúc tới cũng không chú ý, gian phòng buôn bán quán rượu này cực kỳ tốt. Tiểu nhị cũng không nhìn mặt mà nói chuyện, thật là ân cần chào hỏi bọn họ. Sau khi điểm qua món ăn. Kế tiếp hỏi bọn hắn có muốn nghe hát hay không.

Thượng Quan Ngâm cùng Duẫn Ngọc không thích cái này, Phượng U Trần lại nheo mắt lại. Bên môi ưu nhã treo nụ cười, như có ý này, hắn ôn nhã hỏi, " Ca kỹ ở đâu?"

Tiểu nhị lập tức cúi đầu khom lưng nói: "Ca kỹ chính là từ đối diện Di Hồng Lâu. Ngày thường nếu là khi đói bụng các đại gia khách làng chơi những thứ kia sẽ tới quán rượu chúng ta lấy thức ăn. Mà cửa nơi này nếu khách cần sẽ có, cũng có thể gọi cô nương bên kia tới giải hỏa."

Hảo một cái theo như nhu cầu, đôi bên cùng có lợi. Tuyết Nhan khẽ ngưng lông mày, không ngờ bọn họ ngược lại rất là chiêu dụ buôn bán, khách điếm này cũng được coi là dẫn mối rồi! Thật là càng ngày càng biết làm ăn. Có đôi khi nàng cũng nên học những thương nhân này một ít. Ngày sau nàng có thể kinh doanh y quán tốt hơn.

"Tốt. Đi mời một cô nương xinh đẹp một chút tới đây."

"Được rồi. Được rồi." Tiểu nhị lập tức đồng ý, đang muốn xoay người. Chợt phát hiện hình như có cái gì không đúng, cẩn thận suy nghĩ một chút, lời này dĩ nhiên là vị cô nương trước bàn nói. Chấn động. Làm sai vặt lâu

https://thuviensach.vn

như vậy, đây là lần đầu tiên hắn nghe nói nữ nhân thích nghe ca kỹ thanh lâu, mà còn là cô nương xinh đẹp hơn.

"Ngươi . . . Ngươi . . ." Lúc này Thượng Quan Ngâm nhìn nàng chằm chằm, cảm thấy không thể tin.

"Ta thế nào?" Tuyết Nhan khẽ mỉm cười. Ánh mắt của hắn sắc bén như thế. Giống như nàng đã làm sai điều gì.

"Ngươi thật đúng là không biết xấu hổ. Gọi gái thanh lâu tới làm gì?" Thượng Quan Ngâm không thể tin, từ xưa đều là nam nhân xuất hiện ở ngoài. Nào có nữ nhân nghe nửa nhạc cỏn con này, lại còn là nghe bài hát thanh lâu. Thật là mới nghe lần đầu. Kinh thế hãi tục.

"Không cần ta nói. . . Thượng Quan công tử cho tới bây giờ cũng không có đi qua thanh lâu?" Tuyết Nhan khẽ liếc hắn một cái, cười lạnh một tiếng, chậm rãi nói: "Huống chi, chúng ta chỉ là ở chỗ này ăn cơm uống trà, nghe tiểu khúc một chút, chậm rãi tâm tình, nào suy nghĩ nhiều như vậy đây? Trừ phi Thượng Quan công tử trong lòng mình có quỷ?"

Thượng Quan Ngâm lập tức im lặng. Nữ nhân này thật là cưỡng từ đoạt lý.

Phượng U Trần nghe vậy sóng mắt dịu dàng nhìn Thượng Quan Ngâm một chút. Nhàn nhạt mỉm cười nói: "Thật ra thì, tiểu sư muội nói không sai. Nghe một chút tiểu khúc có thể di tình. Không có gì không đúng. Có lúc hạng nam nhân áo liễu xanh ở nơi này cũng chỉ là gặp dịp thì chơi mà thôi. Cần gì làm thật." Giờ phút này hắn gọi Tuyết Nhan là sư muội. Cũng vì tránh tai mắt mọi người.

Thượng Quan Ngâm nghe vậy, nhíu mày. Nhị Sư Huynh Phượng U Trần địa vị hiển hách, bị những quan to hiển quý kia mời đi rất nhiều nơi. Trong đó tất nhiên bao gồm nơi bướm hoa, hắn xưa nay cho là Nhị Sư Huynh cực kỳ có phong thái quân tử, gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn. Thôi thôi,

https://thuviensach.vn

nếu như ngay cả Nhị Sư Huynh cũng cho là như thế, hắn còn có gì tốt để nói.

Rất nhanh ca kỹ đi vào, mà đàn nhị kéo nhạc đệm chính là vị nữ nhân lớn tuổi. Hai người nhìn y như mẹ con.

Tuyết Nhan nâng ly trà lên, nói thật nhỏ: "Nếu không phải cùng đường, ai nguyện ý luân lạc phong trần đây? Hôm nay, nên cho họ thêm một chút tiền thưởng, hy vọng cô gái kia có thể chậm một ngày tiếp khách. Có lẽ một ngày, lúc hát khúc sẽ được vị khách tốt bụng nào đó chuộc thân cho!"

Thượng Quan Ngâm nghe vậy, suy nghĩ phức tạp nhìn nàng một chút. Lúc này cô gái trước mắt nói có chút đạo lý. Mặc dù. Nàng trừ "phóng đãng" một chút, làm nhiều chuyện điên cuồng một chút, thật vẫn không có gì quá đáng, thậm chí còn cực kỳ xinh đẹp, không biết khuôn mặt nàng so với Doãn Tuyết Nhi chênh lệch bao nhiêu. . ." Đợi chút, đợi chút. hắn làm sao vậy? Nổi điên cái quái gì, sao lại đem nữ nhân này so sánh với Tuyết Nhi của hắn. Hắn nhất định là ngồi xe ngựa lâu nên choáng váng đầu rồi !

Lúc này, cô gái đứng thẳng. Uyển chuyển giơ tay khăn lên, thủ thỉ thù thì hát.

Giọng hát nghe rất là cảm động. Quả thật là nhiễu lương tam nhật, dư âm không dứt.

Tuyết Nhan vui mừng nghe, đáng tiếc thời tiết quá nóng. Nàng cũng không có khẩu vị gì. Định nếm chút rượu ngon nơi này, khi tiểu nhị đem đồ ăn lên và ân cần rót rượu, khi hắn đến gần Tuyết Nhan rót rượu thì phong long chi ngọc bên người nàng chợt dần hiện ra tia sáng chói mắt, Phượng U Trần thấy thế, lập tức nhắc nhở nàng:

"Sư muội. Cẩn thận trong rượu có độc."

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhan lập tức giật mình, ngước mắt nhìn về phía tiểu nhị rót rượu. Phát hiện diện mạo mặc dù không khác nhau nhưng ánh mắt sáng quắc. Cùng với thân hình vừa thấy không giống nhau, Duẫn Ngọc rút kiếm ra đầu tiên, chỉ vào cổ họng của hắn. Vẻ mặt nghiêm nghị nói: "Ngươi là ai? Vì sao phải hạ độc trong rượu?"

Thấy ánh mắt tiểu nhị đột nhiên lúc sáng lúc tắt. Thân hình lóe lên, thân pháp quỷ dị. Thế nhưng có thể thoát dưới kiếm Duẫn Ngọc tung ra ngoài. Hắn thản nhiên cười, lấy ra môt cây chủy thủ từ bên hông, thẳng tắp xông về mục tiêu là Tuyết Nhan. Ánh lạnh chợt lóe, mũi nhọn bức người. Chiêu số cũng vô cùng quỷ dị.

Duẫn Ngọc tâm rét, đang muốn ra tay bắt hắn, lại bị Quỷ Y ngăn lại.

Lúc này, ánh mắt của Phượng U Trần hướng tới hắn bình tĩnh chớ nóng, vê lên một viên điểm tâm, ưu nhã nếm. Lúc này cô nương hát bị sợ đến run lẩy bẩy, cùng nữ tử trung niên kéo đàn nhị ôm nhau. Trong mắt kinh hoảng, chỉ sợ họ cũng liền bị giết cùng nhau.

Trong phòng hẹp, mặc dù không thấy được đao kiếm quang ảnh, lại thấy hàn quang không ngừng, chủy thủ này thật đúng là một tấc ngắn, một tấc hiểm, không gây tổn thương được Tuyết Nhan chút nào.

Quỷ Y lắc đầu nói: "Tiểu Tuyết hôm nay rất cảnh giác, chỉ là bản lĩnh còn thiếu rèn luyện."

Giờ phút này, Duẫn Ngọc đã hiểu Quỷ Y đang muốn rèn luyện Tuyết Nhan. Để khi nàng gặp các loại ám sát bình thường còn có thể sống sót, dù sao kiếp trước là nàng bị thích khách giết chết. Hôm nay, nàng đối mặt kẻ địch nguy hiểm hơn, giảo hoạt hơn. Mặc dù nàng mưu tính kẻ địch. Nhưng ở đây kẻ địch cũng mưu tính nàng, có một số việc khó lòng mà phòng bị. Kiếp này Tuyết Nhan trông thấy cái gì là dân liều mạng chân chính rồi!

https://thuviensach.vn

Thấy thích khách dùng chủy thủ đâm tới, âm thanh lưỡi dao sắc bén gió lùa trong không khí truyền đến. Khi tới không còn bóng dáng, ai cũng không nhìn ra hắn ra tay một đao kia như thế nào. Từ đâu đâm tới .

Mà Tuyết Nhan lạnh lùng nhìn hắn, cũng không né tránh. Liền thấy chủy thủ kia thẳng tắp hướng ngực nàng đâm tới, một nhát này, kinh hiểm vô cùng.

Con ngươi Thượng Quan Ngâm hơi dừng lại, tay phải đã cầm sẵn roi bên hông. Mặc dù hắn không thích Lâm Tuyết Nhan, nhưng cũng không thể trơ mắt nhìn nàng chết. Thân là nam nhân phải có ý thức bảo vệ nữ nhân, hắn vừa định đứng dậy, lại bị Phượng U Trần kéo tay phải lại.

Cùng lúc đó. Nhanh như tia chớp. Chủy thủ khí thế như lôi đình, đến trước ngực Tuyết Nhan nửa tấc. Chợt ngừng lại, đột nhiên, làm người ta không thể hiểu, không thể tưởng tượng nổi.

Mủi đao còn chưa kịp đâm vào lồng ngực Tuyết Nhan, mười mấy cây ngân châm đã đâm vào da thịt của hắn. Mười mấy nơi đại huyệt của hắn cũng bị che lại, cổ họng, trên da mặc dù đã nổi lên từng viên hàn túc một. Lần này bọn hắn lại không nghĩ ra, không ngờ thủ pháp cô gái này nhanh như thế. Lại thất thủ hai lần cùng một mục tiêu, thật là nhục cho uy danh sát thủ Thanh Long Minh.

"Nói, là ai phái ngươi tới?" Tuyết Nhan lạnh lùng hỏi. Nàng mơ hồ cảm thấy người này cùng hai cái "gai" thích khách lần trước có phần tương tự. Mà hình như võ công người này lạincao hơn một chút, cũng may võ công của nàng gần đây cũng có tiến bộ. Cho nên. Đối phó với hắn còn dư sức.

"A, nữ nhân, ngươi đừng cho giết chết ta rồi là ngươi an toàn. Sau ta còn có sát thủ lợi hại hơn sẽ đến đối phó ngươi, ta sẽ ở trên đường hoàng tuyền. . . Đợi. . . . . ." Đột nhiên. Thích khách thân thể co quắp mấy cái, thất khiếu

https://thuviensach.vn

[*] chảy máu. Tuyết Nhan cẩn thận tiến lên nhìn, phát hiện thích khách đã uống kịch độc.

[*] 7 lỗ trên cơ thể, mũi, miệng, mắt, lỗ tai,…

Nhíu nhíu mày, không ngờ những sát thủ này lại là tử sĩ, không biết bọn họ đến tột cùng bán mạng cho chủ tử như thế nào chứ. Thanh Long Minh. . . . . Chợt Tuyết Nhan nhớ ra cái gì đó: "Ta đi xem tiểu nhị kia một chút!"

Khi Tuyết Nhan đến nhã gian thì này cô gái hát khúc đang co ro cúm rúm. Muốn nói lại thôi, nàng chợt nhớ tới người nhà đáng khen đáng đánh!

Nàng kia lại quỳ trên mặt đất nói: "Van cầu tiểu thư giúp ta chuộc thân, được không?"

Chuộc thân? Tuyết Nhan cau mày. Chợt nhớ tới cái gì, hỏi: "Nếu như thay ngươi chuộc thân. Cần tổng cộng bao nhiêu bạc?"

Nàng kia run rẩy nói: "Lúc ta bán là mười lượng bạc, nhưng chuộc thân là hai trăm lượng. Ta là con gái riêng của quan viên trong triều. Biết chữ! Ta có thể làm trâu làm ngựa báo đáp tiểu thư. Ừm, hai trăm lượng mặc dù là không nhỏ. Nhưng nữ tử này nhìn qua mi thanh mục tú. Lại biết chữ, phải là một người có thể tạo thành tài. Tuyết Nhan nghĩ một chút, bây giờ Thiên Hạ Y Quán cần thứ nhất chính là lùc dùng người, hơn nữa nàng cũng có vài kế hoạch, thiếu chính là những thủ hạ như cô gái này. Cho nên quyết định thay nàng chuộc thân, nàng mới lấy bạc từ trong ngực ra, chợt nghe Thượng Quan Ngâm nói: "Nha đầu thối, lần trước ngươi lấy đi bạc của ta, có phải nên trả cho ta hay không đây?"

Tuyết Nhan lạnh nhạt nói: "Yên tâm, ta sẽ trả lại cho ngươi."

Thượng Quan Ngâm cười ngạo nghễ: "Nhớ là còn có ba phần lãi, ở trên Quan Gia vay tiền vốn là năm phần, vì phần tình đồng môn nên ta chỉ thu

https://thuviensach.vn

ngươi ba phần lãi, như thế nào?" Hắn thật đúng là không mở bình thì ai mà biết trong bình có gì.

Tuyết Nhan khinh thường liếc hắn một cái, nam nhân này quả thực là keo kiệt lợi hại.

Thượng Quan Ngâm chậm rãi nói tiếp: "Khi tới Kinh Thành nhớ trả ta liền, kéo dài thời hạn phải thêm lãi."

Giờ phút này, hắn thật cho mình đúng là cho vay lãi suất cao được rồi!

Tuyết Nhan trợn trừng mắt nhìn hắn, còn chưa kịp nói tiếp, Phượng U Trần đột nhiên hỏi: "Sư muội, ta nghe nói ngươi muốn mở y quán ở kinh thành, bạc của ngươi từ đâu?"

Lời của hắn đúng là trúng tâm sự Tuyết Nhan. Hôm nay, nàng không phải là tiểu thư Thần Long Cung. Cho nên sẽ không mượn bạc của Thần Long Cung, mà Duẫn Ngọc mặc dù đang là các chủ Thiên Cơ Các, phải có kho bạc của mình. Nàng là phái nữ thế kỷ hai mươi mốt độc lập tự mình cố gắng. Nàng sẽ không tùy tiện dụng tiền nam nhân. Cho dù muốn dùng, cũng là mượn! Huống chi Phượng U Trần giàu hơn cả nước, muốn mượn trước tiên có thể hướng tới hắn mượn. Dù sao. Nàng hôm nay cũng coi là sư tỷ của hắn, không đúng?

Phượng U Trần hình như đã sớm thấu tâm tư của nàng, cười như không cười nói: "Mặc dù ta có thể ra bạc, nhưng là huynh đệ ruột cũng phải tính toán rõ ràng. Những bạc này cho ngươi mượn cũng phải cần lãi, Thượng Quan gia lãi là ba phần, mà ta cùng ngươi là đồng môn, cho nên lãi là hai phần. Thế nào?"

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 60

Tuyết Nhan không ngờ nàng mới đi trong chốc lát, thế mà tất cả những người này đều tính toán trên đầu nàng. Thật giống như mọi người ai cũng đòi thù lao. Thật ra. . . Nàng cũng không biết, lúc nàng rời đi, Lão Quái Vật đã cùng Phượng U Trần, còn có Thượng Quan Ngâm thỏa hiệp gì đó. Bọn họ chỉ nói theo ý của Quỷ Y. Dù sao đối với một người khảo nghiệm, Quỷ Y đều gây đủ loại khó khăn cho cho nàng. Nếu như nàng không qua những khảo nghiệm này thì làm sao còn có thể báo thù?

Nhìn Duẫn Ngọc nóng nảy. Vừa định mở miệng, chợt phát hiện ánh mắt Quỷ Y có chút âm trầm. Lập tức ánh mắt nhìn về phía nơi khác. Im lặng không nói, bộ dáng giả bộ không có nghe gì cả . Dù sao lão tổ tông cũng đủ không phải là có thể hắn đắc tội.

Nếu tất cả mọi người nói tiền. Như vậy Tuyết Nhan cũng không khách khí. Định mượn hơn ngàn lượng bạc. Một xấp giấy vay nợ. Hôm nay nàng cần phải dựng nghiệp tay trắng rồi! Báo thù làm sao mà dễ dàng như vậy?

Thấy nàng chuộc thân cho hai nữ nhân, Lão Quái Vật kỳ quái hỏi: "Ngươi chuộc cho hai nữ nhân này cái gì cũng không biết để làm gì?"

Tuyết Nhan hơi mỉm cười nói: "Y tá."

Y tá là cái gì? Lão Quái Vật cau mày, không nghĩ ra.

https://thuviensach.vn

Mặc dù là có người chết trong quán, nhưng quan sai vừa thấy Quan công tử cùng Phượng U Trần, lập tức cái gì cũng không nói và rời đi ngay. Ông chủ Trấn Trường lại lập tức làm một bàn ăn phía trước cho mọi người, cho nên. . . . . Ban đêm, khách sạn vẫn vô cùng an tĩnh như cũ.

Trong phòng khách, Tuyết Nhan nhìn giấy vay nợ trong tay, nghĩ đến ngày mai sẽ đến kinh thành, trong lòng hơi kích động.

Dù sao nàng cũng đã từng ở địa phương này. Chỉ là, không biết Thiên Hạ Đệ Nhất Y Quán hiện nay ra sao rồi?

Tuyết Nhan nằm ở cửa sổ lần nữa, gió thông xanh hiu hiu từ ngoài cửa sổ, vô cùng thoải mái. Nghe nói, trên chiếc thuyền hoa lệ bên kia sông tòa là Di Hồng Lâu, ở bên trong hoa khôi đang bồi công tử khách quý. Xem ra bất luận ở địa phương nào đều có những kẻ học đòi, làm ra vẻ văn nhân nhã sĩ. Vào giờ phút này, gió nhẹ mây hờ, trên mặt hồ hình ảnh thuyền tựa hoa đan. Chiếu ra một mảnh thanh nhã. Đột nhiên. Từ bên trong một mỹ nam tử vẻ tiên giáng trần khoan thai bước ra.

Áo tơ trắng khép lại, thêu hoa văn tay áo đám mây sâu sắc . Tơ lụa thượng hạng tuyệt mỹ, hoa văn thêu lịch sự tao nhã. Ngọc phát trên đầu hắn lấp lánh ánh màu vàng kim thêu xen lẫn nhau, uyển chuyển tô đậm dáng quý công tử cao nhã. Thân ảnh nhẹ như liễu, thoáng như ngọc thụ, màu trường sam sáng vô cùng phiêu dật. Mặc dù rộng rãi, cũng không hại phong cách trích tiên của hắn, vốn là thân thể tuyệt hảo càng thêm vẻ phong hoa vô hạn.

Khi hắn quay đầu lại thì Tuyết Nhan không khỏi cả kinh, hắn lại là Mộ Dung Thanh Ca, chồng chưa cưới của nàng kiếp trước!

Thanh ca công tử. Công tử như ngọc.

Mười năm trước, Mộ Dung Thanh Ca mười bảy tuổi đã là tài tử đứng đầu Xuất Vân Quốc, cầm kỳ thư họa không gì không giỏi. Có thể nói là

https://thuviensach.vn

ngực không trầm phù người như ngọc, bụng có thi thư tức tự hoa (ý nói anh này tướng đô, lực lưỡng, văn chương thì đầy bụng, thở cũng ra thơ). Có thể nói là người nhân trung long phượng.

Hôm nay, hắn đã hai mươi bảy tuổi. Giở tay nhấc chân đều tản ra nam tính sức quyến rũ, từ nụ cười tới ánh mắt đều hơn gió Xuân thổi mười dặm say động lòng người. Phong thái không tầm thường. Như thi như họa. Có một loại như mộng ảo trong suốt, khó trách mọi người đều nói nam nhân thành thục là có sức quyến rũ nhất. Hôm nay hiển nhiên thấy rõ, tóc hắn dài giống như loại gấm đen đen nhánh, một đôi mắt đẹp doanh ý cười nhợt nhạt, hai tay thon dài như ngọc. Nhẹ nhàng sờ chút dây đàn, trong tiếng đàn du dương, dâng lên vô số hoa sen nhộn nhạo trên mặt hồ. Như núi cao xa ngừng, tới như thanh phong chi nhã.

Tuyết Nhan trầm ngâm lắng nghe. Không ngờ, có thể nghe được tiếng đàn êm tai triền miên như thế. Ánh mắt của nàng hơi hoảng hốt. Tay phải nhẹ nhàng nâng lên hạ dẫn, mắt phượng nheo lại, xa xa nhìn chăm chú vào người đàn ông này. Non ngươi nửa khép ánh mắt đam mê, đủ loại nhu mỹ tựa như mới gặp được hôm qua. . . . Lúc này, nàng cũng không phải không bị quyến rũ bởi dung nhan tựa như tiến giáng trần của hắn mà là đang nhớ lại chuyện xưa!

Đàn của hắn vẫn thanh như cũ, như là từ thời không viễn cổ nhẹ nhàng tới kỳ tích. Không thể không thừa nhận kỹ thuật đàn của hắn cực kỳ cao, không ai bằng.

Điều này làm cho nàng không tự chủ được nhớ lại chuyện cũ mười năm trước. Lúc ấy, lần đầu tiên nàng nhìn thấy Mộ Dung Thanh Ca là lúc hắn dựa vào trong hậu hoa viên khảy đàn.

Tiếng đàn lượn lờ quanh quẩn. Đầu cành hạnh hoa nhẹ nhàng rơi, lòng của nàng thoáng chốc như nước chảy bèo trôi.

https://thuviensach.vn

Nàng vốn cho là chính mình mình tìm được phu quân trong mộng, không ngờ. . . . . Nàng cùng hắn cuối cùng chỉ là người đi đường. Gặp lại thì đã là cách thế, nàng mặc dù đã đối với Mộ Dung Thanh Ca vô tâm không thích. Nhưng, lần nữa nhìn hắn, trong lòng vẫn có loại xúc động nhàn nhạt!

Loại xúc động này, ngay cả là gặp phải một vị lão bằng hữu, đại khái cũng sẽ như thế a!

Tuyết Nhan nhẹ nhàng thở dài, chợt hiện tại đối với hắn có chút tiếc hận.

Mười năm sau. Mặc dù nàng rất ít hỏi thăm chuyện trong chốn giang hồ, Mộ Dung Thanh Ca tựa như cùng một minh tinh quá khí. Nhưng. Chưa bao giờ nghe nói qua danh công tử Thanh Ca, ngược lại là danh tiếng Mộ Dung Thanh Ly vang dội hơn một chút. Tuyết Nhan thầm nghĩ chẳng lẽ là hắn đã hết thời? Nghĩ đến đây, tiếng đàn đã vào hồi cuối. Tuyết Nhan chậm rãi nâng mắt lên, lơ đãng nhìn về phía hắn liền phát hiện ra cái trương cầm kia, con ngươi hơi mở, lúc ánh sáng trong mắt kinh ngạc lại chợt chuyển thành ảm đạm. Cái thanh ngọc cầm tuyệt thế này là lúc nàng đưa cho hắn vào dịp ngày sinh nhật Mộ Dung Lão gia.

Thanh âm ngày càng dồn dập. Tiếng đàn mỗi lúc thêm réo rắt, âm thanh vút cao, say đắm hồn người. Tuyết Nhan đứng dậy, nâng ly trà lên, đứng bất động ở bên cửa sổ, nhìn bầu trời trường phong mênh mông cuồn cuộn, suy nghĩ cũng cảm thấy cười một chút. Ban đầu lại vì để lấy lòng Mộ Dung gia tộc, nàng không ngại đường xa vạn dặm bất kể sống chết, tìm tới từng hoàng tộc trên đảo quốc ngoài biển để mua cho được ngọc cầm giá trị vạn kim, a. Lúc đầu hành trình của nàng thật là nhàm chán cực độ a!

Trong lòng Tuyết Nhan sinh ra một cỗ cảm giác uất ức, thấy ngọc cầm, nàng vẫn còn nhớ lúc ấy sau khi phát hiện Mộ Dung Thanh Ca động phòng thông phòng cùng nha hoàn . Mình liền quyết định thoái hôn. Thậm chí yêu

https://thuviensach.vn

cầu gia tộc Mộ Dung hoàn trả tất cả của hồi môn. Không ngờ nàng vừa chết như vậy, như thế quá tiện nghi cho Mộ Dung Thanh Ca!

Thanh cầm này. . . . . Nhất định dùng rất tốt. Phải không?

Hôm nay, tại nơi bướm hoa hắn lại đang đánh đàn ngọc cầm nàng đưa. Thi từ ca phú. Tranh thủ lấy lòng giai nhân, cũng không biết hắn để cái nha hoàn động phòng linh lung giả dối ở nơi nào đây?

Chỉ thấy người mới cười, người cũ khổ không nghe thấy!

Phong Lưu Tài Tử, Thanh Ca công tử, thật đúng là càng lúc càng phong lưu!

Người phong lưu như thế. Mội loại phong cách thật giống như tiên giáng trần kia!

Nghĩ đến đây. Tuyết Nhan đột nhiên mỉm cười một mình, xem ra tình yêu thật đúng là làm cho người ta váng đầu mù quáng. Nàng có chừng một chút xíu thích đối với nam nhân này, lại không chút nào bỏ ra tất cả tâm huyết. Chỉ là. Sau khi nữ nhân có một đoạn kinh nghiệm, tâm trí mới có thể từ từ càng trở nên thành thục hơn. Nàng thừa nhận ở trên mặt tình cảm kia mình phát triển muộn, nhưng nàng bản thân cơ trí cũng không bị tình cảm ảnh hưởng quá nhiều.

Tuyết Nhan đưa mắt nhìn ngọc cầm chốc lát, cúi đầu nhìn qua giấy nợ trong tay, thầm nghĩ kia thanh ngọc cầm có phải nên đòi lại không? Nếu có thể đòi lại, nàng sẽ đem ngọc cầm bán đi rồi sẽ tính sổ sau, có lẽ còn dư hơn năm ngàn lượng bạc.

Khẽ mỉm cười. Vẻ mặt Tuyết Nhan buông lỏng, âm thầm quyết định như vậy.

https://thuviensach.vn

Hôm nay nàng "nghèo phải phụ trái "thật mệt mỏi. Không còn tâm trạng để ý nhiều!

Chỉ là thân phận trước mắt của nàng không quá thích hợp. Đợi nàng đến kinh thành, tìm lấy cớ thích hợp, trở lại thiên hạ Đệ Nhất Y Quán. Đem ngọc cầm châu về hợp phố.

Chủ ý quyết định. Tuyết Nhan từ cửa sổ ngồi thẳng lên, ghé mắt nhìn. Thấy bên trong mạn thuyền có mấy cô gái lại đi ra. Đang cầm cổ tranh, tỳ bà, như thất huyền . . Các loại nhạc khí đi tới. Vây lượn ở bên cạnh Mộ Dung Thanh Ca. Thật là tiệm dục loạn hoa mê mắt người, giai nhân cười nói tự nhiên, kéo hắn trở lại trong thuyền lần nữa.

Quay người lại phong hoa. Như phù vân lưu động.

Mặc dù tiếng đàn ngừng. Dư âm trên không trung trở về không dứt.

"Tiểu thư." Chợt âm thanh rụt rè đến từ sau lưng. Tuyết Nhan quay đầu, liền thấy cô gái thanh tú được chuộc thân hôm nay. Nhìn qua đại khái mười lăm tuổi, thân thể mỏng manh. Sắc mặt kém một chút. Nàng nay đã không phải là kỹ nữ, liền đổi tên không dung tên cũ nữa. Chỉ là cô nương này họ Hoàng tên Kỳ, vì vậy. Tuyết Nhan cho nàng đổi tên. Đổi gọi là Hoàng Dân. Cùng thiên hạ Đệ Nhất Y Quán vô cùng hợp.

"Hoàng Kỳ, sao ngươi không nghỉ ngơi đi?" Tuyết Nhan thân dựa người về sau, lười biếng ngồi ở phía trước cửa sổ.

"Ta muốn coi tiểu thư có dặn dò gì một chút?" Hoàng Kỳ mím môi. Chần chờ nhìn nàng một cái.

"Ha ha, ta không phải để cho ngươi làm thị nữ . Cho nên ngươi không cần nghĩ nhiều như vậy. Trở về hảo hảo nghỉ ngơi là được rồi, còn có chăm sóc tốt cho mẫu thân của ngươi."

https://thuviensach.vn

"Vâng ,tiểu thư." Hoàng Kỳ cảm kích liếc mắt nhìn Tuyết Nhan, thầm nghĩ trong lòng thật không ngờ có khuôn mặt đẹp như vậy. Ngay cả Di Hồng Lâu cô nương hoa mị cũng thua nàng ba phần. Còn tâm địa thiện lương, lâm nguy vô ý, võ công cao cường. Thậm chí có thể như một nam nhân ở kinh thành lộ diện làm ăn, còn có dũng cảm biết mưu lược.Có thể đi theo bên cạnh như vậy, nàng cảm thấy không tiếc với cuộc đời này rồi.

Tuyết Nhan hiểu ánh mắt sùng bái của nàng . Không khỏi cười một tiếng: " Đúng rồi. Phụ thân của Hoàng Kỳ đã từng là chức quan gì?"

"Bẩm tiểu thư. Thật ra thì. Phụ thân ta chỉ là một Thượng Dược Ty ngự y, quan Lục Phẩm, sau bởi vì không chữa khỏi bệnh cho tiên hoàng, bị đày đi đến biên cương. Không lâu sau khi tiên hoàng băng hà, tai họa vô ý đến cả nhà, ta cùng với mẫu thân cũng bị đày làm quan kỹ. .. Khẽ nhíu nhíu mày. Tròng mắt Tuyết Nhan trong đen thoáng qua một chút tức giận, thầm than Hoàng Đế chó này thật không coi đại phu là người, người còn sống bệnh cũ chết. Mệnh trời đã đến, chẳng lẽ còn nghĩ làm trái ý trời? Chợt nàng dừng một chút, xem ra. . . Tục Mệnh Đan của Phượng U Trần thật đúng là tuyệt vời! Khó trách Hoàng Đế đều muốn liền mấy viên.

"Đúng rồi, ngươi có hiểu y hay không?" Lúc này, Tuyết Nhan nhẹ nhàng lấy tờ giấy trước bàn, tùy ý hỏi.

"Được một chút, năm đó ta xem sách chính là các loại sách thuốc, Thiên Kim Phương, Bách Thảo Kinh, còn tùy phụ thân hái thuốc hốt thuốc, cho nên hiểu sơ một hai." Hoàng Kỳ một mực cung kính trả lời nàng.

"Biết công hiệu địa hoàng sao?"

"Nhiệt địa hoàng bổ thận, người máu suy cần dùng nó. Dưới rốn đau, chúc Thận Kinh, không phải là thục địa hoàng không thể trừ, là thông thận chi thuốc vậy." Hoàng Kỳ nói liên tiếp.

"Liên Kiều?"

https://thuviensach.vn

"Liên Kiều có thể chữa trị nóng lạnh, ác đau nhức, kết nhiệt, chung độc."

Nghe vậy, trong lòng Tuyết Nhan thật là vui mừng, thật thật lâu không có gặp một cô gái thông suốt như thế. Không khỏi thở dài nói: "Rất tốt rất tốt. Ta vốn còn muốn huấn luyện ngươi nhiều ngày. Không ngờ ngươi thật thông minh, thiên hạ Đệ Nhất Y Quán vô cùng cần ngươi, ngươi hoàn toàn có thể giúp ta chăm sóc Y Quán." Nàng lập tức cầm lên bút lông trước mặt, ở trên một tờ giấy múa bút thành văn.

Xem ra, nàng thật là nhặt được bảo vật. Có thể gặp được loại chuyện tốt này, Trong lòng Tuyết Nhan dĩ nhiên vui mừng, dù sao đây là một bắt đầu vô cùng tốt đẹp.

Hoàng Kỳ nghe nói đến thiên hạ Đệ Nhất Y Quán, cũng kinh ngạc ngẩng đầu lên. Tiểu thư này lại là người của thiên hạ Đệ Nhất Y Quán. Không ngờ cuộc đời mình lại vẫn có thể học y, hành y. Vốn không ai cho phép cô gái hành y. Nhưng là. Nghe nói ngày xưa thiên hạ Đệ Nhất Y Quán quán chủ chính là nữ tử, cũng là cô gái nàng kính nể nhất. Chỉ là tiểu thư này giống như là quen thuộc với y quán vô cùng, nàng đến tột cùng là ai?

Còn có, nàng vẽ trên giấy đến tột cùng là cái gì? Hoàng Kỳ giờ phút này cảm thấy tò mò.

Vì sao căn bản nàng xem không hiểu đây?

Trên trang giấy. Tiểu thư như thể rồng bay phượng múa, hoàn toàn khác với khuê tú bình thường , thật đúng là một loại biểu hiện tính tình không câu chấp a!

Tuyết Nhan viết vài nét bút ở trên tờ giấy thật nhanh, chợt nhớ tới một chuyện. Đặt bút, vẻ mặt nhàn nhạt hỏi, "Hoàng Kỳ. Ta hỏi ngươi, hoa khôi Di Hồng Lâu đối diện có phải rất nổi danh hay không, chính Ca công tử từ kinh thành cũng thường tới ủng hộ?"

https://thuviensach.vn

Không ngờ tiểu thư thế nhưng lại hỏi tới chuyện tình Di Hồng Lâu, Hoàng Kỳ ngớ ngẩn, trong mắt thoáng qua một tia kinh ngạc nhàn nhạt, chậm rãi nói: "Đúng, mặc dù nơi này là nơi bướm hoa cũng không thể so cùng thanh lâu danh tiếng ở kinh thành. Nhưng cũng có rất nhiều quan viên trong kinh thành đặc biệt háo sắc, nhưng sợ bị người khác biết. Ảnh hưởng sĩ đồ. Cho nên thường thường khi mai danh ẩn tích liền đến cái địa phương nho nhỏ này. Nơi này nhìn như tầm thường, lại rất nhiều đại nhân vật đến, bọn họ bình thường đều sẽ tới ở mười ngày nửa tháng, chỉ là, cũng có người tới chơi nửa ngày liền trở về phủ."

Nghe vậy, trong lòng Tuyết Nhan đã có chủ ý.

Mười ngày nửa tháng, như thế rất tốt. Đợi lần sau nàng đi Mộ Dung phủ. Mộ Dung Thanh Ca đại khái đã về. Vừa đúng lấy cớ hỏi hắn đòi, hỏi đồ đạc của mình.

Liếc mắt nhìn Hoàng Kỳ, khóe môi Tuyết Nhan nhẹ câu. Ngón tay nhẹ nhàng gõ gõ lên cái bàn gỗ tử đàn bên, thân thể nàng hơi nhích lại gần cái ghế, lấy một tư thế tao nhã thoải mái nhất, mặc dù không giống phong phạm đại gia khuê tú. Lại phong hoa động lòng người, nghĩ đến một lát còn có người. Vì vậy lạnh nhạt nói: "Tốt lắm. Nếu ngươi không có chuyện gì. Có thể lui xuống... Hoàng Kỳ kinh ngạc nhìn nàng ngây ngẩn một hồi. Rất nhanh phục hồi tinh thần lại, từ từ lui ra, mới vừa đi ra cửa liền gặp phải một mỹ nam tử trơn bóng như ngọc. Cả người nhìn qua cao ngạo mà tuyệt nhã. Bên má nàng đỏ lên. Biết rõ là loại công tử mình nhìn này là không xứng, chỉ có vị kia mỹ nhân tuyệt sắc trong phòng kia mới có thể xứng với hắn.

Vì vậy, Hoàng Kỳ thận trọng hành lễ lui ra, nàng thầm nghĩ hình như hôm nay nhìn thấy ba vị công tử cũng rất tốt, không biết tiểu thư đến tột cùng là thích ai đây?

Ai! Nàng hình như có chút nhiều chuyện rồi !

https://thuviensach.vn

Phượng U Trần tiến vào trong phòng. Đứng ở cửa, miệng làm như cao thiên lưu vân. Giống như là thanh phong minh nguyệt, có một loại gió trong phiêu dật xuất trần, hắn khẽ mỉm cười: "Sư tỷ tìm ta?"

"Ngươi xem cái này một chút." Tuyết Nhan không rảnh thưởng thức sắc đẹp của hắn, lấy ra một tờ địa đồ trước bàn giấy. Mấy ngày qua. Khi nàng rãnh rỗi liền đem những thứ liền họa ra, mới vừa ghi chú ở bên cạnh một chút, thông tục dễ hiểu. Lúc này. ánh mắt Phượng U Trần nhìn lướt qua, đập vào mắt chỉ là một tờ giấy tuyên thành vô cùng bình thường. Giấy tự thể mặc dù rồng bay phượng múa, nhưng cũng không coi là nghệ thuật gì, không có bất kỳ đặc biệt gì. Vì vậy, hắn không chút để ý cầm vào tay nhìn một chút, nào biết sau khi xem, vẻ mặt kinh ngạc hiện lên trên mặt tuấn dật. Trong con ngươi đen nhánh, ánh sáng trong nháy mắt thoáng qua một tia kích diễm động nhân!

"Đây là ai thiết kế?" Phượng U Trần giọng nói có ý vị tìm tòi nghiên cứu, mà trong mắt hắn mê người, có một tia tò mò. Một tia tính toán.

"Là ta." Tuyết Nhan mím môi, bình tĩnh nhìn hắn.

"Thật không ngờ suy ngươi nghĩ đặc biệt, thật là khiến người lau mắt mà nhìn." Phượng U Trần cũng không keo kiệt phải giả khen nàng.

"Ta muốn hỏi ngươi có thể được?" Tuyết Nhan chăm chú nhìn hắn. Dù sao trong đầu nàng có trống thời gian mười năm. Huống chi lịch sử mười năm này trong nháy mắt có thể xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, cũng có thể xảy ra bước ngoặc rất lớn. Xưa đâu bằng nay, cho nên vĩnh viễn không thể đợi sự vật đã hình thành dùng ánh mắt nhìn không thay đổi

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 61

Hiện nay, Phượng U Trần luyện chế đan dược ở Vân Quốc, là một y dược thương nhân biến tướng.

Đối với nhu cầu thị trường rõ như bàn tay. Ưu điểm thiếu sót rõ mồn một trước mắt.

Cho nên mỗi một câu chuyển vận buôn bán hắn nói cũng đối với Đệ Nhất Y Quán nàng có tác dụng cực kỳ trọng yếu. Hơn nữa, ý kiến của hắn không thể nghi ngờ chính là bàn tay vàng gây dựng sự nghiệp !

Hôm nay nếu muốn trở về thiên hạ Đệ Nhất Y Quán, nàng cần bắt đầu lần nữa. Lần nữa thành lập giao thiệp mới. Nếu nàng không có tài lực, vật lực, hay nhân lực, cùng với các loại quan hệ. Sợ là bước trong khó khăn.

Hôm nay mình thật đúng là cẩn thận!

Nhưng, nàng là có vết xe đổ!

Ban đầu, nhị hoàng tử Phượng U Trần từ nước Thương Lam luân lạc lưu vong, người bị quốc thù gia hận, nghị lực như cũ kiên định tới đĩnh. Dưới sự giúp đỡ của Quỷ Y, hóa thân làm con của Đông Quận Vương, cũng cùng kẻ địch mỉm cười chu toàn. Luyện chế đại lượng trân quý đan dược. Tạo nên một đời thần thoại "Đan Vương", rốt cuộc ở trong bóng tối đòi lại tất cả

https://thuviensach.vn

đã lỡ mất ngày xưa, cho tới nay đã phú khả địch quốc, trở thành đệ nhất đan dược trong giới kỳ nhân!

Nàng không nhịn được liếc mắt nhìn Phượng U Trần. Cùng lúc đó, bộ dáng của hắn an nhiên không lo lắng, cười như không cười nhìn nàng. Mặt mày hắn ôn nhu đường cong anh tuấn, nhưng ánh mắt sắc bén giống như đang thưởng thức đồng loại của mình.

Mặc dù, hắn có thể hoàn toàn ra tay giúp nàng vô điều kiện. Nhưng mà đường báo thù nếu có thể dễ là dàng như vậy. Sợ rằng. Cái thế giới này cũng vĩnh viễn không thể tạo nên cường giả chân chính.

Kiếm gấm còn cần ma luyện, ôm tâm bình tĩnh tình, Tuyết Nhan suy đoán tâm tư của nam nhân. Phượng U Trần rõ ràng là muốn giúp nàng, chỉ là khi không bị bất đắc dĩ, nàng sẽ không để cho hắn trực tiếp có hành động. Mặc dù, nàng cũng có thể lần nữa hướng tới hắn vay tiền. Nhưng. Nàng tuyệt sẽ không cúi đầu khó khăn.

Nàng cho là. Người, hoàn toàn cần dựa vào chính mình để báo thù. Nàng tin tưởng mình... Tuyệt đối làm được và không thể kém hơn so với Phượng U Trần!

Rời trấn. Trong xe ngựa nửa ngày, rốt cuộc tới kinh thành.

Năm người Tuyết Nhan ngồi trong xe ngựa vào cửa thành. Nhấc lên khung cửa sổ, ánh mắt Tuyết Nhan nhìn chung quanh. Trời ơi, trong lòng khỏe hắn không khỏi xúc động thật lâu, thật là nhớ lại tích khai nguyên, tiểu ấp vẫn còn dấu Vạn gia thất, con đường Cửu Châu khách lui tới. Đi ra xa không nhọc cát nhật. (ngày tốt)

Trên đường phố, hoa cùng đèn vẫn như cũ. Trong mười năm, kinh thành hình như không có thay đổi gì quá lớn. Hình như chỉ có người thay đổi.

https://thuviensach.vn

Đường phố tấp nập xe ngựa như nước chảy, xe ngựa đi vô cùng chậm. Vẻ mặt Thượng Quan Ngâm che giấu cuồng ngạo, ánh sáng trong mắt phượng hẹp dài thoáng hiện qua nét chán nản. Thầm nghĩ bản thân nuôi mấy con chó, có thể nói là đã lâu không gặp. Thật là nhớ nhung, dọc theo đường đi cảm giác như ngồi trong đống lửa. Đơi đến sau chân sườn phía Tây, vội vàng xuống xe ngựa, cáo biệt mọi người. Vội vội vàng vàng đi lên quan phủ!

Phượng U Trần mặc dù đang rất nổi danh trong Xuất Vân Quốc, nhưng trừ đan trạch Vô Cực Môn, hắn hình như cũng không có lập trạch viện của mình tại địa phương này. Chỉ là ở kinh thành, trên danh nghĩa hắn là con của Đông Quận Vương. Cho nên sau khi trở lại. Tự nhiên muốn đi thăm phủ Đông Quận Vương. Tuyệt không thể chậm trễ. Nhưng Tuyết Nhan cảm thấy kỳ quái, hắn dung nhan tuấn mỹ như thế, đến tột cùng là ly miêu hoán thái tử như thế nào? Chẳng lẽ con trai của Đông Quận Vương giống nhau như đúc hay sao?

Cuối cùng, nghĩ đến Duẫn Ngọc. Trong lòng Tuyết Nhan rất là buồn bực.

Thật ra thì, mấy ngày nay mỗi đêm Doãn Ngọc đều ngủ nàng cùng.

Ngay cả là khi mướn năm gian thượng phòng, nhưng như cũ ban đêm Doãn Ngọc trên danh nghĩa mượn lửa kiểm đèn cầy. Lặng yên không tiếng động nằm vào trong chăn nàng, sau đó. . . . . Cho đến trời sáng mới rời khỏi, ngoài mặt hai người là chia phòng mà ngủ. Kỳ thực không phải vậy. Ngay cả Lão Quái Vật lại cũng bị hắn dấu diếm đi. Thật đúng là người không thể xem bề ngoài.

Duẫn Ngọc mặc dù cả ngày đi theo Tuyết Nhan, nhưng vì kiếm tung tích Tuyết Nhan, đã thật lâu hắn cũng không có giải quyết sự vụ của Thiên Cơ Các, mà Hải Đông Thanh hắn đã cho Tuyết Nhan. Thần Long trấn truyền

https://thuviensach.vn

tin, hôm nay, Bạch đại phu biết Tuyết Nhan muốn tới kinh thành, đại khái cũng đang chạy tới hướng kinh khành.

Trong kinh thành cũng có phân các của Thiên Cơ Các, hơn nữa xây liền ở trong phố xá sầm uất đó. Mặt ngoài xem ra chỉ là một quán trà nho nhỏ, chung quanh nhốn nha nhốn nháo, khách tới hướng khách, rất là náo nhiệt. Chỉ có lầu hai mới là mật thất của Thiên Cơ Các, người ngoài tuyệt không thể tiến vào. Vả lại bên trong đương có cơ quan phóng tự động, ngọn đèn dầu canh phòng nghiêm ngặt, trong hậu viện, chỉ có một phòng khách đơn sơ là có thể ở, huống chi là Doãn phụ lập thành Thiên Cơ Các, Tuyết Nhan cũng không muốn đi cùng.

Cho nên, Duẫn Ngọc không thể không tạm thời rời xa Tuyết Nhan mấy ngày.

Cuối cùng, Tuyết Nhan đem mẹ con Hoàng Kỳ sắp xếp ở khách sạn. Tuyết Nhan cùng Quỷ Y đi tới đại viện cũ của Tuyết gia.

Mặc dù hôm nay bộ dáng Tuyết Nhan đã thay đổi, Tuyết gia cũng khó có người nhận được rồi. Nhưng dù sao Quỷ Y cũng là lão tổ tông của Tuyết gia, coi như không nhận mình, tuyệt đối cũng không thể đem lão tổ tông đuổi ra ngoài phải không?

Vì vậy, Tuyết Nhan gõ cửa trước mặt.

Một hồi lâu, một nam tử râu quai nón ra ngoài mở cửa, người này Tuyết Nhan căn bản cũng chưa từng gặp qua. Lúc này, hắn nhìn thấy Tuyết Nhan xinh đẹp như thế, có một tia biểu cảm mà trên mặt thiếu nữ tuyệt mỹ kia hơi đỏ. Quần sam màu vàng ở trong gió tung bay, có loại xuất trần thoát tục. Mà Lão Quái Vật tuổi già sức yếu, cùng thiếu nữ đứng chung một chỗ, thật là rất không hợp mắt. Vì vậy. Trong lòng suy đoán một hồi, vừa hỏi nói: "Các ngươi tìm ai?"

https://thuviensach.vn

"Ta tới tìm chủ nhà của ngươi. Phải là vị Tuyết Lão Gia!" Lão Quái Vật gãi gãi đầu, hắn đời này có vô số con cháu. Hiện tại Lão Quái Vật cũng không rõ đến tột cùng chủ nhà là nhi tử nào? Hắn thật sự là vô cùng khổ não a!

"Ách, các ngươi nghĩ sai rồi, chủ nhân tòa nhà này không phải họ Tuyết. Người nhà họ Tuyết cũng đã dọn đi bảy, tám năm trước rồi. Còn đi nơi nào, hình như là lão gia trở lại!" Nam tử râu quai nón một hồi lâu mới phục hồi tinh thần lại. Ánh mắt tạm thời dời khỏi khuôn mặt Tuyết Nhan. Thận trọng đáp.

Không ngờ tòa nhà này đã đổi chủ. Mười năm rồi, thật đúng là người và vật không còn. Nhưng Tuyết Nhan đã nghĩ đến cái kết quả này. Sau khi Tuyết Nhan chết, thiên hạ Đệ Nhất Y Quán như rắn không đầu. Người Tuyết gia không chi trả nổi đại lượng khai tiêu, vì vậy, đem phân tài sản xuống. Đường ai nấy đi, hôm nay Tuyết gia đã là cây đổ chim bay, giải tán!

"Quấy rầy." Sau khi Quỷ Y biết được chuyện này vẫn rất khách khí.

"Lão nhân gia đi thong thả." Đại hán mặc dù trong miệng nói như vậy, ánh mắt lại không rời Tuyết Nhan được, thầm nghĩ, cô nương này thật sự rất xinh đẹp, không biết Đệ Nhất Mỹ Nhân Xuất Vân Quốc chênh lệch so với nàng nhiều hay ít?

Nghe nói, kinh thành chẳng mấy chốc sẽ cử hành đại hội Đệ Nhất Mỹ Nhân, đến lúc đó hắn thật muốn đi xem một chút. Hơn nữa rất muốn thấy phong thái Đệ Nhất Mỹ Nhân Doãn Tuyết Nhi. Đáng tiếc, chỉ có vương tôn quý tộc mới có tư cách đó a. Hắn nào có vinh hạnh đặc biệt như thế.

Cô nương này đại khái cũng là đến dự thi! Ừ. Nhất định là đường xa mà đến, nếu không như thế nào chạy tới tìm nơi thân thích nương tựa đây? Ai, thân thích không tìm được. Thật đúng là...!

https://thuviensach.vn

Cũng may Tuyết Nhan không rõ suy nghĩ trong lòng hắn. Chỉ là buồn bực bị ánh mắt hắn phức tạp nhìn mình. Vì vậy. Xoay người rời đi ngay. Đi tới đi lui, đột nhiên nhớ tới một chuyện trọng yếu. Vội nhìn chằm chằm Quỷ Y nói: "Đợi chút, nếu như mà ta không có nhớ lầm. Ban đầu khế đất đại trạch Tuyết gia ở trên người ngươi. Ngươi cũng đừng cất nữa, mau mau lấy ra cho ta."

Quỷ Y buông tay ra, bất đắc dĩ nói: "Cũng 80 năm rồi. Khế đất đã sớm hóa thành tro rồi."

Tuyết Nhan trợn mắt nhìn trợn mắt, chăm chăm nhìn bóng dáng của hắn. Hình như muốn ở trên người của Lão Quái Vật có hai lỗ thủng. Cắn răng nghiến lợi nói: "Nếu là ngươi hảo hảo cất, có thể nào thành tro? Đừng kiếm cớ nữa, ngày đó ngươi giựt giây Phượng U Trần cùng Thượng Quan Ngâm muốn ta trả lợi tức, muốn thử nghiệm ta cũng vậy củng phải có chừng có mực, đừng cho là ta cái gì cũng không biết."

"Khụ, ta thật sự không tìm được." Lần này không phải Quỷ Y hắn đang khảo nghiệm nàng. Dù sao, chính hắn cũng không muốn ở đầu đường xó chợ.

Như thế rất tốt, tổ tôn hai người thật là đôi lớn mắt trừng đôi mắt ti hí rồi.

Chẳng lẽ tổ tôn hai người thật muốn lưu lạc nơi đầu đường. Hoặc là ở tại khách sạn? Đây cũng quá bi thảm đúng không?

Mặc kệ nàng như thế nào cũng phải an trí tốt trụ sở trước mới có thể phát triển kế hoạch trước mặt một chút. Vì vậy, Tuyết Nhan quyết định mua trước một gian viện, tất cả an định lại mới có thể có đi bước kế tiếp .

Tuyết Nhan chau mày nhìn nơi xa xăm. Kinh thành rộng lớn, vùng đồng nội đang cách hoàng cung rất xa nên đều có thể nhìn thấy rất nhiều kiến trúc hoa lệ, những tòa nhà kia không giống như vùng Giang Nam sông nước

https://thuviensach.vn

lịch sự tao nhã trùng điệp. Chu lan ngọc thúy, là tòa nhà tráng lệ, có mang cảm giác to lớn khác.

Hiện nay, đất kinh thành giá đắt vô cùng. Khu vực xa chút. Một gian trạch viện lớn bình thường đều muốn bốn ngàn lượng bạc, nếu ba người có thể miễn cưỡng ở gian phòng viện, cũng cần hơn một ngàn lượng bạc.

Phượng U Trần cùng Thượng Quan Ngâm cho nàng mượn mấy ngàn lượng bạc. Sợ rằng mang đặt mua phòng ốc gia cụ chút công việc sẽ phải trước tiêu xài một nửa. Dĩ nhiên Bạch đại phu cũng sắp tới, cũng cần phải an bài việc tiêu xài và ăn ở. Huống chi, kế tiếp còn có chỉnh trang cùng tu sửa thiên hạ Đệ Nhất Y Quán.

Nghe nói, tu sửa y quán cũng cần ít nhất năm trăm lượng bạc, cổ nhân có khi cũng bị đồng tiền làm khổ. Lương tháng ở kinh thành khá cao, gã sai vặt bình thường lương một năm hai mươi lượng bạc, bao ăn ở. Nhưng, thứ nhất y quán cần phải thay đổi hẳn hoi, khắp nơi tất cả đều cần mua bằng tiền.

Tính đi tính lại, y quán tuyệt không thể tiết kiệm tiền. Lông mày Lão Quái Vật nhíu chặt nhìn nàng. Nhẹ giọng an ủi nàng nói: "Tiểu Tuyết. Ta đã từng nói, trời muốn giao trách nhiệm lớn lao cho người, trước phải lao kỳ gân cốt, đói kỳ da thịt, khốn cùng kỳ thân, chúng ta liền khổ mình một chút tốt lắm!" Thật ra thì, hắn đã bí mật báo cho Phượng U Trần, để cho hắn đưa chút đồ ăn và vật dùng gì đó tới đây.

Chuyện đã xảy ra hôm nay. Là chính bản thân hắn sai lầm!

Vì vậy, tìm khổ sai phòng ốc rơi vào trên đầu Lão Quái Vật .

Tiếp đó, sau mọi cách hỏi thăm, rốt cuộc thành giao mua một trạch viện rất cũ rách. Nghe nói bên trong đầy đủ đồ dùng mọi thứ, chỉ là cũ rách chút. Sau khi Quỷ Y xem qua nói là thượng khả, vì vậy. Tuyết Nhan, Quỷ Y, còn có mẹ con Hoàng Kỳ cũng đi vào.

https://thuviensach.vn

Khi Tuyết Nhan tiến vào sau viện. Vẻ mặt liền giật mình. Mặc dù, nàng cũng không theo đuổi những thứ phồn hoa dịu dàng phú quý kia. Chỉ cần cuộc sống căn bản có thể bảo đảm là được, mặc dù phòng bếp lò bếp, phòng ngủ giường đệm, chút thiết bị nhà vệ sinh đầy đủ mọi thứ. Thế nhưng không phải một chữ "Cũ" để hình dung . Cơ hồ là một loại cảm tận thế hay gần đất xa trời, hơn nữa nhà vệ sinh hắn là dùng bản gỗ thật mỏng. Màu xám tro nhân thế trải rộng bốn phía. Khoảng chục năm thật là rất xưa. Chợt nhìn có cảm giác bàn tơ động. (ổ nhền nhện)

Lúc tới vội vàng ngay cả cây chổi phất trần cũng còn không mang.

Xem ra, mỗi lần đi nhà cầu, tất cả mọi người muốn làm nhện tinh một hồi trước.

Mới vừa vào đêm. Bầu trời không có trăng cũng không sao. Vẩy quanh một loại hắc mực.

Nằm nghe gió hú mưa rơi trong bóng đêm. Trong nhà mưa dột lộ rất là mất hồn.

Chợt ngoài viện truyền đến một tiếng vang "Ùng ùng" thật lớn, đồ chất đầy phòng cùng nhau rơi xuống. Ánh nến nháy mắt rung lên lại tắt. Tuyết Nhan vội vàng chạy đi xem một chút, còn tưởng rằng thích khách đột kích giống như hai ngày trước, nào biết đồng nhất xem không gấp, nàng buồn cười, ôm bụng cười lăn lộn, ở trong viện Quỷ Y đang đứng nhếch nhác. Trong viện vắng vẻ. Nhà vệ sinh đã không còn. Nếu nói là còn, chính là trước mắt một đống bỏ hoang, chất đống ở chung một chỗ gạch ngói rách nát. Thì ra là Quỷ Y buổi đêm đi nhà cầu, miếng gỗ chợt gảy lìa sụp xuống. Lão nhân gia ông ta suýt nữa rơi vào nhà vệ sinh, may là công phu hắn tuyệt, vội vàng bám vào miếng gỗ trước khi sụp xuống hố....

Vì vậy" . . . Bừa bãi đầy đất.

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhan bên cười bên nhương nước mắt, thở dốc nói: "Không ngờ. . . . Lão Quái Vật vũ cà ri. Lại tiến bộ rất nhiều đấy. Thế nhưng. . . Thế nhưng. . . . . Một chưởng liền đánh bay nhà vệ sinh."

Sắc mặt Quỷ Y trong nháy mắt đỏ lên, nhe răng còi miệng nói: "Nhà vệ sinh này. Sợ là một cái cái rắm cũng có thể nổ bay!"

Nhớ hắn một đời anh danh, nếu là bị sáu lão quỷ khác biết mình suýt nữa lọt vào nhà vệ sinh, có lẽ sẽ nói bao nhiêu lời bẩn thỉu ở sau lưng hắn?

Nghe vậy, Tuyết Nhan cười đau bụng, đứng ở trên đất, loại con ngươi xinh đẹp giống như trăng rằm sáng rỡ. Từ khi nàng hoàn hồn tới nay. Đây là một chuyện nàng buồn cười nhất từ khi tổ tôn hai người gặp nhau .

Lúc này, Phượng U Trần đi xe đến, mới vừa vào trong viện. Thấy một màn chỗ này lôn xộn rối tung lên. Hắn cầm cây dù bóng đẹp, toàn thân phiêu dật mặc áo trắng đứng trong mưa. Phong cách dịu dàng nhẫn nhụi giống như ngọc thạch. Búi tóc chỉ dùng một chi mộc quản thúc lên, nháy mắt một cái không nháy mắt, con ngươi đen nhánh thoáng qua một tia vẻ kinh ngạc, nhìn một chút bừa bãi đầy đất , lại nhìn Quỷ Y cùng Tuyết Nhan một chút, không ngờ hoàn cảnh như thế này mà . . . . . Thật thua nữ nhân này có thể ở.

"Tiểu đồ nhi, ngươi rốt cuộc đã tới." Quỷ Y thấy Phượng U Trần, nhất thời nhào tới, lệ lão tung hoành.

Phượng U Trần mặc cho hắn đang giở trò quần áo mình trắng noãn. Không nhúc nhích.

Lúc này, bọn hạ nhân lục tục lấy từ trong xe ngựa ra rất nhiều vật phẩm tinh mỹ, đều là mua ở cửa hàng đắt tiền nhất kinh thành. Thấy Phượng U Trần đem tới rất đồ ăn cùng đồ dùng, thật là cử chỉ đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi. Không ngờ Tuyết Nhan lần đầu tiên phát hiện hắn thật đáng yêu! Không nhịn được nhìn nhiều hắn một hơn một chút, thấy dung nhan

https://thuviensach.vn

dưới ánh trăng tuấn mỹ vô trù nhìn qua diễm tuyệt lành lạnh, bên môi treo nụ cười lười biếng.

Hắn mang tới rất nhiều nhân thủ, trong vòng một canh giờ liền sửa sang viện xong. Thậm chí dùng thời gian nhanh nhất làm lại nhà vệ sinh mới rất tốt.

Rất nhanh mọi người liền rời đi. Phượng U Trần lưu lại cùng Quỷ Y thương lượng chuyện quan trọng.

Giằng co một ngày một đêm. Sau khi trở về phòng, Tuyết Nhan nhẹ nhàng khoan khoái nằm vào trong chăn chỉnh tề. Mua được mền cũng đủ ấm áp, đang chuẩn bị nghỉ ngơi một đêm thật tốt. Dưỡng sức, để chuẩn bị ngày mai bận rộn tiếp. Chợt nghe được dưới giường truyền đến âm thanh sột sột soạt soạt, quấy rầy giấc ngủ ngon của người khác. Trong tim Tuyết Nhan nhất thời sinh ra một loại dự đoán không tốt. . .

Phòng cách vách ở bên trong, ánh sáng của đèn dầu nhỏ như hạt đậu.

Phượng U Trần cùng hắn thương nghị rất nhiều bí mật nước Thương Lam. Hai người đang chỉ trên bản đồ. Đột nhiên nghe được tiếng Tuyết Nhan kêu thảm thiết thê lương truyền đến.

Quỷ Y biến sắc. Vội vàng cùng Phượng U Trần vọt vào nhìn, xem quan trọng không đồng nhất. Trong phòng đầy những con chuột lớn dưới nền, mà sắc mặt Tuyết Nhan vô cùng trắng bệch, đôi tay bịt lấy lỗ tai, co rúm lại núp ở góc giường.

"Tiểu Tuyết đừng sợ, ông cố ở chỗ này."

Nói xong, Quỷ Y phóng ra vô số tia sáng lạnh từ tay áo. Cũng là ngân châm, chỉ là so với ngân châm của Tuyết Nhan ngắn nhỏ hơn rất nhiều, cùng ám khí cùng cỡ. Thoáng chốc, tất cả những con chuột trong phòng đều nằm im bất động.

https://thuviensach.vn

Nhìn Phượng U Trần không nói một lời. Quỷ Y thở dài nói: "Bụi tiểu đồ nhi. Cái người sư tỷ này sợ nhất chính là lão thử, cho nên uất ức ngươi trước bồi nàng, ta đi tìm Doãn Ngọc tới đây."

Nghe vậy, ánh mắt Phượng U Trần tối sầm lại. Nhìn về phía Tuyết Nhan run lẩy bẩy, phát hiện nữ nhân này thủy chung biểu hiện cũng rất kiên cường ở trước mặt mọi người. Không thể nghĩ đến còn có một mặt khác. Lúc này, mặt nàng tái nhợt không có một tia huyết sắc. Lông mi thật dài và dày đang quạt như có lông một loại lông mi đắp lên. Con ngươi xinh đẹp một thoáng mờ mịt nước. Thân thể đạm bạc run không ngừng. Đợi Phượng U Trần tới bên cạnh nàng, Tuyết Nhan chợt giống như phát hiện cây cỏ cứu mạng . Chui vào trong ngực Phượng U Trần ôm thật chặt, tay chân rắn chắc như sắt quấn quanh hắn.

Phượng U Trần thử kiếm cách khác, không có kết quả, không thể làm gì đành ôm nàng, thở dài một tiếng.

Xem ra, phải chờ Doãn Ngọc tới đổi cho hắn là đủ.

Sáng sớm, trong viện gió nhẹ thổi. Sau cơn mưa không khí mang theo mát mẻ nhàn nhạt.

Ừ ~ Tuyết Nhan khẽ động, ngủ vô cùng thoải mái. Nàng rõ ràng thanh thảng ở trong ngực nam tử, rất quen loại cảm giác này. Trải qua mấy ngày nay, nàng mỗi đêm cũng nằm ở trong ngực Doãn Ngọc, lồng ngực của hắn ấm áp mà thoải mái.

Chỉ là vì sao tim đập của hắn trầm ổn như thế? Chẳng lẽ hắn còn ngủ? Tuyết Nhan lười biếng híp con ngươi, tay ngọc nhẹ nhàng mơn trớn lồng ngực của hắn, giữa hai chân không có cảm giác bủn rủn. Thầm nghĩ đêm qua hắn hoàn toàn không muốn nàng. Thật rất kỳ quái, dù sao, mỗi sáng sớm sáng sớm khi tỉnh lại. Hắn đều cẩn ở thật sâu trong cơ thể nàng.

Chẳng lẽ mấy ngày nay dục túng quá độ, hắn cũng mệt mỏi?

https://thuviensach.vn

Không ngờ. Thì ra là hắn cũng có lúc mệt mỏi!

Nghĩ đến đây, nàng xấu xa cười một tiếng, xấu bụng chậm rãi hướng tới bụng hắn, một tấc một tấc. Mang theo mị người hấp dẫn, nàng đang cảm thấy sắp chạm đến một vật cứng rắn như sắt. Đột nhiên, tay của nàng bị người nắm thật chặt.

Cảm giác đau đau từ cổ tay rõ ràng truyền đến.

Cuối cùng. . . Chuyện gì xảy ra?

Mở con ngươi ra. Nàng kinh ngạc nhìn lên trên. Kiên nghị cằm. Đường cong tuyệt đẹp. Đôi môi mỏng. Mân thật tốt tựa như một cái đường vòng cung, mũi thẳng y hệt như điêu khắc, đi lên nữa. Thấy một đôi con ngươi lành lạnh, giờ phút này đang cười như không cười nhìn nàng, ngũ quan hoàn mỹ ghé vào giống nhau . . . Lại là Phượng U Trần!

Tuyết Nhan không khỏi kinh hãi! Nhưng nàng cũng không có cảm thấy cực độ lúng túng. Ngượng ngùng. Dù sao, hai người không phải lần đầu tiên chung giường! Mà sức chịu đựng trong lòng của nàng cũng đủ đủ lớn mạnh!

Không bằng. . . Mình tỉnh lại thế nhưng nằm ở trên người đàn ông khác. Tối hôm qua đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì?

Nàng khiếp sợ nhìn nam tử trước mắt, không nhúc nhích, không khí liền ngưng trệ, mới vừa phục hồi tinh thần lại chốc lát, vì vậy Tuyết Nhan vắt hết óc, thử nghĩ đến tột cùng chuyện gì xảy ra? Vì sao mình cũng không muốn đứng lên?

Vì sao trước kia chưa bao giờ xảy ra loại tình trạng này?

Mặc dù rõ ràng hắn với nàng cũng không có gì xảy ra. Nhưng, tại sao trong đầu nàng trống rỗng?

https://thuviensach.vn

Phượng U Trần nhìn bộ dáng nàng ngây người như phỗng. Rất là thú vị, không khỏi nhẹ nhàng cười một tiếng: "Thế nào? Nhớ không được?"

Tuyết Nhan mê võng nhìn hắn một cái, bất động như cũ, Phượng U Trần từ từ ngồi thẳng lên. Tuyết Nhan bị hắn kéo tay. Hắn liếc mắt Tuyết Nhan một cái, chậm rãi nói: "Ngươi xem phía dưới một chút. , . Tuyết Nhan ánh mắt theo hướng tay hắn chỉ, đập vào mắt đầy đất là thi thấy thể chuột. Nhất thời thân thể co rúm lại thành một đoàn, thật may là bọn chúng đều chết. Nếu không nàng sẽ gần như chết chắc. . . . . Đột nhiên. Nàng nhớ ra cái gì đó. Đúng rồi, đêm qua trong phòng đều là chuột, mà dưới giường nàng lại là hang chuột, trong khi đó một con cũng đủ để dọa nàng hồn bay phách tán, đầy phòng đều là tiếng của chuột. Nàng thật sự không dám tưởng tượng rồi !

Khó trách nàng trong lúc nhất thời không nghĩ ra, nàng bị bị sợ đến cái gì cũng đều quên!

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 62

Đáng chết, nàng tuyệt đối không muốn ở cái địa phương quỷ này, kiên quyết không thể ở.

Trời ơi! Nàng thật sắp không chịu nổi!

Hiểu được tâm tư từ trong ánh mắt của nàng. Phượng U Trần chậm rãi đứng dậy, đứng trước cửa sổ. Y phục của hắn êm ái như tuyết, không biết là làm từ chất vải gì, không có bất kỳ nếp nhăn. Tay áo đặc biệt rộng, bình thường rủ thấp lấy như mây, phiêu phiêu đãng đãng, khiến cho nhìn qua hắn có vài phần phong thái xuất trần. Hắn ngoái đầu nhìn lại chậm rãi nói: "Thật ra thì ngươi có thể đi tìm Thượng Quan Ngâm."

Trên mặt Tuyết Nhan xẹt qua một thoáng động dung, chần chờ nhìn hắn: "Ngươi nói Thượng Quan Ngâm?"

Ánh mặt trời màu vàng kim nhàn nhạt chiếu trên mặt Phượng U Trần. Hắn nhẹ giọng nói: "Dù sao. Trên danh nghĩa ngươi là thê chưa cưới của Thượng Quan Ngâm. Nếu như, ngươi muốn tìm nơi nương tựa thì Thượng Quan phủ là tốt nhất. Bọn họ không đến nỗi từ chối ngươi. Chỉ là. Tốt nhất một mình người đi!"

Xem ra hôm nay, Thần Long Đại Lục Năm Châu Thập Lục Quốc, thiên hạ chia ba phần đông bộ Doanh Châu. Trên có nước Thương Lam băng

https://thuviensach.vn

tuyết vô hạn. Trong có Xuất Vân Quốc ranh giới mênh mông. Dưới có Hạo Nguyệt quốc xưng bá hải vực.

Thế Xuất Vân Quốc. Bốn người hoàng tử, mặt ngoài giữa huynh đệ đều hòa thuận, kỳ thật là bằng mặt mà không bằng lòng, nhưng mà nguyên khí hoàng thất còn chưa bị tổn hại. Chư hầu phiên vương khác phái cũng không dám động tĩnh. Thiên tử trăm năm qua vẫn cùng các nước lui tới buôn bán, tơ lụa chi đạo. Hàng hải chuyến đi, buôn bán phát đạt. Dân chúng Xuất Vân Quốc liền giàu có và đông đúc. Đúng là bên trong ba nước thế lực mạnh nhất là Xuất Vân Quốc, nhưng cũng không phải là trọng nông khinh thương, mà là nông thương đều trọng như nhau. Vì vậy. Trong mười năm. Nhân vật trong thương giới gợn sóng phong vân như nước thủy triều, trong đó có một người có thể nói tối thậm.

Phượng U Trần vuốt ve phiên nhiên vân thường, bên môi kích diễm giắt nụ cười, khoan thai nói: "Nếu ngươi lên trên quan phủ, nhất định phải làm quen một người."

Tuyết Nhan giật mình: "Là ai?"

Mắt phượng Phượng U Trần thoáng hiện ánh sáng tĩnh mịch: " Thượng Quan Ngấn."

"Thượng Quan Ngấn?" Vẻ mặt Tuyết Nhan có chút dừng lại, mặc dù nàng hiểu hắn là đệ tử thứ sáu trong danh sách Vô Cực Môn. Chỉ là, Phượng U Trần nói như thế, người này nhất định có chỗ gì đặc biệt.

Vẻ mặt Phượng U Trần như gió nhẹ nước chảy, chậm rãi nói: " Thượng Quan Ngấn là kỳ nhân Kinh Thành Đệ Nhất Công Tử. Am hiểu văn nhã, mỗi một bức họa của hắn trị giá trên ngàn lượng hoàng kim, mặc dù người này tài hoa hơn người, nhưng vẫn chưa làm quan. Hôm nay ở Vân Quốc đảm nhiệm chức Hội Trưởng Thương Hội. Tuy nói ta là phú khả địch quốc, nhưng người này cũng chiếm được các loại mỹ danh, hàng năm phải đóng

https://thuviensach.vn

thuế cho triều đình trên 2,3 phần, thậm chí lấy ra một nửa ngân lượng cứu tế thương sinh. Có người nói hắn quả thật chính là thế gian Đệ Nhất Đại Thiện Nhân!"

Thế gian Đệ Nhất Đại Thiện Nhân! Kinh Thành Đệ Nhất Công Tử! Am hiểu văn nhã! (Sao anh này vẹn toàn quá vậy? Vừa có tài lại có tiền)

Tuyết Nhan cười nhẹ, xem ra địa vị Mộ Dung Thanh Ca quả nhiên khó giữ được, Kinh Thành Đệ Nhất Công Tử mỹ dự đã là rơi trên người người khác rồi. Nghĩ đến đây, Tuyết Nhan không khỏi cười một tiếng: "Tiểu Trần Nhi, sư đệ thật là chiếu cố ta, hắn lại tiếng tăm lừng lẫy như thế, ta sao có thể làm quen hắn đây?"

Phượng U Trần nói: "Nếu mà ngày sau Thiên Hạ Đệ Nhất Y Quán trở nên như mặt trời ban trưa rồi. Người này tự nhiên sẽ chú ý tới ngươi."

Bờ Đại Minh Hồ, hoa sen chính hồng, nhưng nơi giữa hồ có thấy một đình mát mẻ , trong đó có hai người. Nữ tử diệu linh khảy bài hát du dương, khúc điệu bình thản mà chậm rãi. Giống như có thể mang đi mùa hè chói chang. Nam tử trẻ tuổi bên ngồi ở trong đình. Toàn thân mặc áo gấm bào tím, thân cùng ống tay áo cũng thêu hoa văn tinh mỹ thanh lịch Hắn càng nổi bật thêm, bên hông mang ngọc thắt lan, tuấn lãng phong thần, tuấn mỹ như ngọc.

Mặc dù nghe khúc điệu ưu nhã cảm động. Khiến người tâm thần sảng khoái, nhưng hắn giống như đắm chìm trong một thế giới khác, mày kiếm bay xéo. Sóng mũi cao, đôi môi thật mỏng lại mím chặt. Cùng với một đôi mắt thâm trầm, đen nhánh. Con ngươi thỉnh thoảng cố tình thoáng qua vẻ quyến rũ yêu dị. Mở mắt tựa như yêu. Nhắm mắt tựa như ma. Khiến cho hắn trên người có một loại hoa lệ mị hoặc khó có thể che giấu, xinh đẹp động lòng người. Mê hoặc tâm thần con người.

Hảo một cái mỹ nam yêu nghiệt phong hoa tuyệt đại!

https://thuviensach.vn

Hắn cúi mắt mặt, đắm chìm mình trong thế giới kiến tạo, mà công cụ hắn vẽ tranh rất là đặc biệt. Không phải ngân bút lang hào, mà là giờ phút này, ngón tay hắn thon dài đang thấm các loại màu sắc kỳ lạ, ở đầu ngón tay hắn nhuộm vầng sắc thái chói lọi. Phác hoạ mỗi một chi tiết một chút xíu.

Ngay cả là sắc lá xanh liền xanh ngắt. Cũng không vẽ nửa phần thần vận ở trong hoa sen.

Từng ly từng tý. Lập luận sắc sảo, thần vận khó cản.

Rốt cuộc, đại công cáo thành.

Phi Dương đã ở một bên đợi nửa canh giờ, hắn thận trọng ngồi ở trong góc đình, thấy tranh đã hoàn thành, hắn vội tiến lên giúp đỡ thu thập giấy và bút mực. Hắn làm thư đồng cho công tử năm năm, hiểu được tâm tư công tử nhất, lơ đãng bên con mắt. Nhìn qua, trông hoa sen đồ rất sống động . Hắn không khỏi khen: "Công tử mặc bảo thật là tuyệt thế chi họa, Bình Dương Vương lần trước ra một ngàn lượng hoàng kim cũng không có được một bức, cũng chỉ có trong nhà Phượng U Trần Công Tử đang giữ nhiều nhất, xem ra Phượng Công Tử là còn có tiền chút."

"Cũng không phải, đó là Phượng U Trần Công Tử biết thưởng thức hơn, sẽ không tiếc công ta vẽ." Yêu nghiệt mỹ nam cười nhạt. Lông mày tựa vẽ, sóng mắt kích diễm.

"Thì ra Phượng U Trần Công Tử này cũng biết thưởng thức. Thật đúng là làm người ta nhìn với cặp mắt khác hắn."

"Hắn vốn là hiểu được rất nhiều. Tuyệt không phải tục nhân, cũng không chỉ là đan dược chi thần đơn giản như vậy."

"Hắc hắc, công tử cũng không phải là chỉ là đan thanh họa sĩ! Dù sao Phi Dương đối với hắn kính chi như thần. Trừ vẽ tranh ở ngoài, hắn còn là

https://thuviensach.vn

kỳ tài buôn bán. Cũng là nhân vật thần thoại của Thương Hội Xuất Vân Quốc.

"Phi Dương, ngươi cảm thấy bức họa này như thế nào?" Yêu nghiệt mỹ nam này chợt nhàn nhạt hỏi hắn.

"Được, tốt vô cùng." Phi Dương cũng không phải là nịnh hót. Cảm thấy công tử tùy tâm vẽ bất kỳ cái gì cũng rất tốt.

"Đẹp thì đẹp thật, đáng tiếc chỉ là vật phàm tục mà thôi." mỹ nam Yêu nghiệt tiện tay giương lên, vết mực giá trị ngàn vàng này cứ theo gió bay đi như vậy. Quỹ tích giương nhẹ ở trong gió xoáy nâng tuyệt vời. Nước gợn nhộn nhạo ánh nắng gắn vào trên người hắn, phản xạ ra từng đạo một mê người vầng sáng. Phi Dương không khỏi trợn to hai mắt, cũng không dám nói chuyện. Dù sao. Công tử nhà hắn tính tình tuyệt không phải loại người làm giống như hắn có thể suy đoán .

Khoan thai vỗ tay một cái. Yêu nghiệt mỹ nam mang theo nụ cười ba quang kích diễm . Ánh mắt khẽ di chuyển nói:

"Phi Dương. Gần đây trong kinh thành lại có chuyện gì mới mẻ hay đồ chơi mới lạ gì không?"

Nghe vậy, tinh thần Phi Dương nhất thời tỉnh táo. Công tử nhà hắn quả nhiên cảm thấy hay hứng thú đối với sự vụ kinh thành. Có thể thấy từ trong mấu chốt buôn bán, tự nhiên có thể vận trù duy ác, cho nên sứ mạng của hắn cũng gánh nặng đường xa, vì vậy hớn hở nói: "Nếu nói là chuyện mới mẻ, thật sự quá nhiều, nhưng làm người ta chú ý nhất là Thiên Hạ Đệ Nhất Y Quán."

Yêu nghiệt mỹ nam nâng ly trà lên, chậm rãi hỏi: "Thiên Hạ Đệ Nhất Y Quán thế nào?"

https://thuviensach.vn

Phi Dương xoay chuyển ánh mắt, cẩn thận đáp: "Nghe nói Quỷ Y, một trong bảy đại dị nhân xuất hiện. Hơn nữa hắn mang theo hai đồ đệ trở lại Thiên Hạ Đệ Nhất Y Quán, một đồ nhi trong đó chính là Vô Cực Môn Phượng U Trần.

"Hả? Quỷ Y lại xuất hiện! Nghe nói Quỷ Y trong bảy đại dị nhân đã biến mất mười lăm năm rồi. Mặc dù có người hoài nghi hắn đã về cõi tiên, không ngờ còn có thể xuất hiện lần nữa ở kinh thành." Yêu nghiệt mỹ nam tử nhẹ nhàng dùng nắp chạm lấy trà, ưu nhã động mấy cái, hình như có chút cảm thấy hứng thú, chậm rãi ngồi dậy, tự nhủ: "Lời đồn đãi trong chốn giang hồ, Phượng U Trần chính là tiểu đồ nhi của hắn. Nếu như là thật. Như vậy Phượng U Trần cũng nên trở lại kinh thành, ta nên đi qua gặp hắn, rất có ý tứ, còn gì nữa không?"

Cảm thấy thấy hắn hứng thú. Phi Dương cảm thấy khổ cực của mình không có uổng phí, mừng rỡ cười nói: "Đúng, nói đến vị Phượng U Trần Công Tử này, đích thật là một vị kỳ nhân Xuất Vân Quốc, nhưng, trọng điểm nhân vật xuất hiện trong kinh thành lần này là sư muội của hắn. Nghe nói vị sư muội này mặc dù tuổi trẻ nhưng y thuật là chân truyền của Quỷ Y. Trong vòng một tháng ngắn ngủn. Cũng đã đặt mua Thiên Hạ Đệ Nhất Y Quán, đoạt lấy một chỗ ngồi ở trong thương giới kinh thành."

Yêu nghiệt mỹ nam bưng ly trà lướt qua một hớp, cười nói: "Không phải là y quán nho nhỏ mà thôi sao? Có thể làm ra tới cái gì. Đều đã hoang phế mười năm, y thuật càng ngày càng không tinh, hình như cũng đã không có người nối nghiệp."

"Cái này ngài cũng không biết thôi." Phi Dương biết mình đang nói đến trọng tâm, hếch đầu mày lên nói: "Sau khi người tiểu sư muội này đến, liền tiến hành cải cách dứt khoát hắn hoi , toàn diện thay đổi nhân sự, hơn nữa cũng bắt đầu luyện chế đan dược. Chẩn bệnh qua cho bệnh nhân. Mỗi lần cũng phối hợp cho bọn họ các loại đan dược. Nghe nói hiệu quả kỳ giai. Nàng còn lấy ra hơn ngàn lượng bạc đem hậu viện y quán tu sửa một phen,

https://thuviensach.vn

cũng thu mua hai nhà bên cạnh cửa hàng, hơn nữa thiết lập phòng bệnh tại hậu viện, tạm thời chia làm hai viện nam nữ. Nói sau này vẫn còn phân chia tinh tế hơn. Cũng nói ra cho oai có thuật chuyên nghiệp tấn công. Kế tiếp ở bên trong còn an bài rất nhiều y tá xinh đẹp!"

Nghe vậy, yêu nghiệt mỹ nam nhíu mày. Có chút không hiểu. Hắn tự cho là hiểu chuyện thiên hạ, thế nhưng hoàn toàn không hiểu cử động của nữ nhân kia! Xem ra quả nhiên là cách hành như cách núi!

Ách . . . Y tá là cái gì?

Chẳng lẽ là gái lầu xanh? Tới nơi này ôm khách hay sao? Những thứ bệnh nhân bệnh hiểm nghèo này có thể tiêu thụ được rất tốt?

Suy tư chốc lát. Yêu nghiệt mỹ nam còn là đè xuống tò mò trong lòng. Hỏi thẳng trọng điểm: "Đan dược của Phượng U Trần giá trị vạn kim, đan dược y quán nàng hơn được người ta như thế nào đây? Huống chi đồ đắt tiền như vậy, người bình thường sao có thể mua được đây?"

Phi Dương biết công tử không hiểu lắm. Dù sao ban đầu lúc hắn thăm dò cũng không hiểu, sau là hắn không ngại học hỏi kẻ dưới, giả bộ bệnh ở y quán, ước chừng nằm ba ngày, rốt cuộc hiểu rõ một chút. Liền hài lòng cười nói: "Thật ra thì, là vị. Hơn nữa cùng với nàng Sư huynh cũng không xung đột. Phượng U Trần hắn có đan dược cực phẩm, vẫn chiếm thị trường cao cấp. Cho nên. Nàng tự nhiên muốn chiếm thị trường thấp cấp. Hơn nữa không can thiệp chuyện xung đột của nhau. Chỉ là, nghe nói kiếm bạc hay là muốn người có tiền bạc, hôm nay chỉ là tích lũy chút danh tiếng thôi. Dù sao. Mục tiêu của nàng ra sao thì cũng không quan trọng, bởi vì mọi người cần là thuốc của y quán ."

Phi Dương nói tới đây. Sắc mặt ửng đỏ, thật ra thì cái cao cấp gì, thấp cấp , đều là hắn nghe trong miệng người khác nói, những thứ danh từ mới này thật là rất quái lạ.

https://thuviensach.vn

Yêu nghiệt mỹ nam trầm mặc chốc lát. Một đôi tròng mắt đen sóng nước chẳng xao. Không biết đang suy nghĩ gì.

Một hồi lâu, hắn chậm rãi nói: "Chủ ý này thật là do một cô gái nghĩ ra hay sao?"

Phi Dương cười hắc hắc nói: "Dĩ nhiên, nàng còn ra được chiêu bài . Dù sao. người sáng lập Mánh khóe ở Thiên Hạ Đệ Nhất Y Quán vẫn còn. Nói gì. . . . Một trong bảy đại dị nhân Quỷ Y xem bệnh, nhất định phải hẹn trước, đồng thời số lượng giới hạn mỗi ngày bao nhiêu người. Vì vậy. Đại gia hỏa cũng càng cảm thấy Đệ Nhất Y Quán rất tốt, tốt vô cùng. Sau khi gặp Quỷ Y, những người kia liền được chuyển đến phòng dưỡng bệnh, hưởng thụ cái gọi là đối xử đặc biệt. Người bình thường cũng hưởng thụ không hơn. . . Cho nên nói nàng thật vẫn rất thông minh. "Khụ, thật ra thì hắn cũng hưởng thụ ba ngày. Thật vẫn rất tốt!

Hôm nay. Hắn vô cùng thưởng thức người tiểu sư muội kia . Vóc người khuynh quốc khuynh thành, y thuật lại cao, hơn nữa rất có trí khôn. Nhưng mà hắn cũng sẽ không nói cho công tử nhà hắn biết nữ nhân kia dung mạo tuyệt sắc như thế nào. Chỉ vì trong mắt công tử dù nữ nhân bế nguyệt tu hoa chim sa cá lặn thế nào, thật ra thì chuyện cũng liền như vậy.

Dù sao. Công tử nhà hắn cho tới bây giờ cũng không trông mặt mà bắt hình dong!

Nghe vậy. Đôi mắt đẹp của mỹ nam yêu nghiệt chợt lóe, nhất thời sâu tối mấy phần. Nâng lên đôi môi nói: "Một mình nàng thật là nghĩ ra được, ừ. Cô gái này quả nhiên có chút đạo lý." Hắn vốn là suy đoán ở cái nơi kia gọi là hậu viện kỳ quái. Phòng bệnh là gì? Y tá? Ở trong vòng một tháng ngắn ngủn, mọi người là thế nào tiếp nhận?

Sao nguyện ý vào ở. Dù sao ai sẽ tiếp nhận tình thế kỳ quái như thế ?

Nghe lời nói của Phi Dương, trong lòng hắn lập tức sáng tỏ.

https://thuviensach.vn

Dù sao. Càng không có được. Càng tốt. Ý người đời đều như thế. Kể từ đó, mọi người đều hướng tới Thiên Hạ Đệ Nhất Y Quán, con người thật đúng là hướng tới danh lợi! Lúc này hắn hoàn toàn có chút coi trọng. mỹ nam Yêu nghiệt khẽ ngồi thẳng người, lạnh nhạt nói: "Bọn họ ở kinh thành tự nhiên hắn hoi như thế. Có đến hội nhà buôn ký kết thủ tục giấy tờ gì hay không?"

"Dĩ nhiên tới. Bọn họ sẽ không hiểu quy củ như vậy. Chỉ là hình như là được Thiên Cơ Các Duẫn Ngọc Công Tử giúp đỡ. Dường như lần này người giúp bọn hắn đều rất là rất cao."

"Duẫn Ngọc! Thần Long Cung! Thiên Cơ Các! Có ý tứ!" mỹ nam Yêu nghiệt khóe miệng tà tà nhướn lên, tà mị cười một tiếng, chậm rãi thở dài nói: "Nữ nhân này đến tột cùng là thần thánh phương nào? Thật sự có ý tứ. Phi Dương. Ngươi đi viết tấm thiệp, ta muốn gặp người này."

"Ách." Phi Dương ngừng một chút nói: "Cái đó. . . . . Thật ra thì. . . . . ."

"Thế nào? Ấp a ấp úng?" mỹ nam Yêu nghiệt nhàn nhạt liếc hắn một cái.

"Thật ra thì, nàng bây giờ đang trong nhà ở công tử."

"Ngươi nói nàng ở trong Thượng Quan phủ? Chuyện gì xảy ra?" mỹ nam Yêu nghiệt nhíu mày.

"Tiểu sư muội đó, nàng chính là thê chưa cưới của Nhị thiếu gia. Là Tam Tiểu Thư thần Long Cung."

Phi Dương thật ra thì còn muốn nói cái Tam Tiểu Thư này danh tiếng không tốt lắm. Nhưng hắn cùng công tử là giống nhau, tuyệt không trông mặt mà bắt hình dong. Cũng sẽ không tùy ý tin tưởng lời đồn đãi phía ngoài. Trải qua mấy ngày dò thăm, hắn cảm thấy Lâm Tuyết Nhan khá vô

https://thuviensach.vn

cùng! Tuyệt không phải không chịu nổi như trong miệng mọi người như vậy. Hắn rất tin tưởng ánh mắt mình . Nếu không, công tử cũng sẽ không giữ hắn ở bên cạnh.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 63

Gần tối. Một chiếc xe ngựa chậm rãi về phía Thượng Quan phủ.

Tuyết Nhan bận rộn một ngày, mệt mỏi kéo thân thể, đi tới ngoài cửa lớn Thượng Quan phủ .

Gõ cửa, một hồi lâu mới có người mở. Gã sai vặt giữ cửa cũng biết nhất định là Lâm Tuyết Nhan trở về cái giờ khắc này. Kể từ sau khi biết được nàng là Thần Long Cung Tam Tiểu Thư, ánh mắt gã sai vặt trông cửa liền đang từ kinh ngạc biến thành khinh bỉ. Hôm nay Tuyết Nhan ẩn nhẫn, định mắt nhắm mắt mở như không nhìn thấy.

Dù sao, Thiên Hạ Đệ Nhất Y Quán mới vừa khởi bước, tiền bạc mọi mặt cũng rất thiếu. Lổ hổng hơi nhiều, mặc dù mỗi ngày đều có doanh thu đại lượng bạc, đáng tiếc vẫn là nhập bất phu xuất. Trạch viện tư nhân nàng vẫn không có bất cứ hy vọng nào, không thể không ở tại phủ Thượng Quan.

Mặc dù ấn tượng nhỏ đối với nàng rất kém. Nhưng cũng còn tốt, không để cho nàng chờ quá lâu.

Sau khi đi vào, Tuyết Nhan như cũ không nhịn được nhìn chung quanh một chút, không thể không nói Thượng Quan phủ vô cùng khí phái. Không phải là loại nhà giàu bình thường mới nổi, cảnh sắc chung quanh đều vô cùng lịch sự tao nhã, cùng đan trạch Phượng U Trần bất đồng. Mặt ngoài cũng hàm xúc rất uyển chuyển. Rất mộc mạc, nhưng nếu không nhìn kỹ, rất

https://thuviensach.vn

khó phát hiện nơi này đều là người giỏi tay nghề, ý nghĩ sáng tạo chế tạo thành, mặc dù bên ngoài phủ trạch xem ra chỉ là bình thường. Điều này làm cho nàng đột nhiên nghĩ tới trong ngoài bất nhất. Nàng thật sự rất hâm mộ. Năm đó đại viện Tuyết gia nàng cũng không có tinh mỹ như thế!

Gã sai vặt này liếc nàng một cái, bĩu môi khinh thường, thầm nói nữ tử này nhất định là ham tiền tài Thượng Quan gia ấy. Ánh mắt kia quả thật chính là tỏ rõ một loại tham muốn Thượng Quan gia tộc, thiếu gia mau mau cùng loại nữ nhân này giải trừ hôn nhân mới đúng, tránh khỏi đêm dài lắm mộng!

Nghĩ đến đây, hắn chợt nhớ tới chuyện quan trọng: "Đúng rồi, Lâm tiểu thư. Phu nhân nhà ta cho mời."

"Phu nhân nhà ngươi muốn gặp ta?" Tuyết Nhan có chút kỳ quái hỏi. Dù sao khi nàng vừa tới, vị Thượng Quan phu nhân kia đối với nàng rất không thích. Cho nên đem nàng an bài ở phòng khách xa xôi nhất, mắt không thấy, tâm không phiền.

Khi nàng đến ở đến nay, chưa từng gặp qua bất kỳ người nào trong gia tộc. Xem ra đã sớm đem nàng loại bỏ!

"Ta dẫn ngươi đi khách đường sẽ biết." Gã sai vặt nhìn như lễ độ, trên nét mặt cũng không có bao nhiêu cung kính. Nhưng trong lòng âm thầm vui mừng, nhất định là phu nhân muốn hạ lệnh đuổi khách, thật sự quá tốt rồi!

Tuyết Nhan không để ý đến hắn. Âm thầm chú ý chung quanh, phát hiện Thượng Quan phủ cũng không phải là lớn bình thường. Những ngày qua nàng chỉ đợi ở phòng khách, chưa từng đi nơi khác. Phát hiện, từ cửa chính đi tới phòng khách là thời gian một nén nhang. Mặc dù Tuyết Nhan chưa từng đi qua hoàng cung, nhưng Thượng Quan phủ khiến Tuyết Nhan có cảm giác đang đi trong hoàng cung. Năm đó nàng đi đến Mộ Dung thế gia cũng không có khoa trương như Thượng Quan gia vậy.

https://thuviensach.vn

Đình đài lầu các, chu lan ngọc thế. Cả vườn mùi hoa, cửu khúc khuếch liên miên không ngừng, bốn phương thông suốt. Nhà ngói gạch xanh. Sương phòng đá đỏ trùng điệp chỉnh tề. Trong đó còn có nhiều tiểu viện phong cảnh đặc biệt mỹ lệ.

Sau 9 khúc 12 khom . Tuyết Nhan rốt cuộc bị đưa đến phòng khách nhỏ nhất.

Bên trong khách đường Thượng Quan phủ treo một bức Đan Thanh khổng lồ, miêu tả sơn hà tráng lệ.

Tuyết Nhan rất hiếm khi thấy một bức tranh tuyệt mỹ tinh xảo hơn như vậy. Nàng có thể thấy được không ít tâm tư trong bức họa này, nếu không đoán sai, bức họa này nhất định là Đại Thiếu Gia Thượng Quan Ngấn vẽ. Người này không hổ là Kinh Thành Đệ Nhất Công Tử, có thể thấy được tài!

Lúc nàng đang mất hồn nhìn bức họa thì sau lưng chợt truyền đến một tiếng ho khan.

Thật ra thì Tuyết Nhan đã sớm biết có người đi vào. Chỉ là nàng lười phải ân cần với những thứ quý phụ nhân này. Quay đầu nhìn lại, một phu nhân đầy đặn cùng thiếu nữ xinh đẹp đi tới, phu nhân này chính là mẫu thân Thượng Quan Ngâm. Không thể phủ nhận, dung nhan của nàng là trời sanh duyên dáng sang trọng. Mặt nàng cao quý nhưng lạnh lẽo, quyết sẽ không có người nói nàng không uy nghiêm, không giống nữ chủ tử. Nhưng ánh mắt lạnh lùng ngạo khi nàng nhìn về phía Tuyết Nhan. Vẻ mặt vô cùng bất mãn, tựa như đối đãi một nữ nhân tặc, kế tiếp cũng là một loạt câu hỏi y hệt thẩm tặc.

Tuyết Nhan lười phải cùng với nàng lá mặt lá trái, nàng nói cái gì thì là cái đấy, giả bộ khúm núm! Chỉ cần chớ hạ lệnh đuổi khách, nàng không bị buộc rời Thượng Quan phủ thì nhịn cho qua! Dù sao nàng ở dưới mái hiên

https://thuviensach.vn

người, không thể không cúi đầu. Vì vậy, Tuyết Nhan thủy chung rủ thấp đầu. Thượng Quan phu nhân nói một tiếng. Nàng liền ứng một tiếng.

Thượng Quan phu nhân thấy bộ dáng nàng biết vâng lời. Trong lòng hơi thoải mái rất nhiều, có lẽ, Lâm Tuyết Nhan này cũng không ngang ngược kiêu ngạo như trong truyền thuyết, chỉ là nàng không thích chính là không thích, liền cười nhạt tiếp vài tiếng, nói: "Ta nghe nói ngươi mỗi ngày đều ở bên ngoài chạy loạn. Đến hoàng hôn mới trở về, phải hay không?"

"Đúng vậy." Tuyết Nhan lạnh nhạt nói.

"Nên nhớ, nữ nhân muốn chu toàn tam tòng tứ đức, coi như ngươi chưa có gả vào Quan Gia ta trước. Cũng không cần khắp nơi gây chuyện thị phi, cả ngày xuất đầu lộ diện . Nếu không ở bên ngoài sẽ truyền ra rất nhiều lời khó nghe, bị hư hỏng danh dự Thượng Quan phủ . Ngươi hiểu không?" Lúc này, thanh âm Thượng Quan phu nhân vô cùng nghiêm nghị.

Tuyết Nhan gật đầu một cái. Không nói gì, thầm nghĩ nữ nhân một khi lớn tuổi chính là như thế sanh lắm điều, không dứt đấy! Ngày sau, nàng cũng không thể như vậy.

"Phu nhân, đại công tử trở lại." Chợt, thị vệ ngoài cửa thông báo.

Thượng Quan phu nhân nhất thời mắt lộ ra vẻ mừng rỡ. Đối với Lâm Tuyết Nhan không còn nửa phần hứng thú. Nghe Thượng Quan Ngấn trở lại, thật là tâm trạng tốt hơn, lại nói, hai con trai của nàng thật là ưu tú, đều là nhân trung long phượng, bất luận là Ngấn hay là Ngâm. (ha ha… “ngấn ngâm” cứ như ngâm dấm)

Đều là đáng kiêu ngạo nhất. Đáng tiếc, mỗi lần Ngấn đi thương hội đều muốn nghỉ ngơi mười ngày nửa tháng . Buôn bán rất là bận rộn. Lại vô cùng hiếu thuận như cũ, mỗi lần thăm người mẹ này, đều mang về rất nhiều quà tặng quý trọng hiếm thấy, thật có thể khen hiếu tâm.

https://thuviensach.vn

Lần này nàng lại có thể khoe trước mặt khác quý phụ, nghĩ đến Nam Cung phu nhân, Mộ Dung phu nhân. Tây Môn phu nhân tràn đầy vẻ mặt hâm mộ, nàng liền cảm giác cả người thoải mái.

Vì vậy, mặt Thượng Quan phu nhân trên mừng rỡ, đang muốn rời đi. Chợt. Lại nhớ chuyện cực kỳ quan trọng, lập tức quay đầu lại đối với con gái của mình nghiêm nghị phân phó nói: "Hàm Nhi, ngươi mang theo Tuyết Nhan cô nương trở về phòng khách. Nhớ ngàn vạn đừng để cho nàng ra ngoài."

"Dạ mẫu thân, ta sẽ mang Tuyết tỷ tỷ qua." Thượng Quan Hàm khéo léo khả ái nói xong, động tác đẹp quơ quơ theo bộ ngực đẫy đà của nàng, phiên nhiên xoay người mang Tuyết Nhan đi ra ngoài.

Thượng Quan phu nhân hài lòng cười một tiếng, con gái của nàng cũng ngoan như thế. Rất biết nghe lời, so với Lâm Tuyết Nhan kia ngoan hơn nhiều! Thế nhưng vọng tưởng gả vào Thượng Quan gia, thật là si nhân thuyết mộng! Còn nữa, Ngâm tiểu tử nhà nàng thích nhất hẳn là Doãn Tuyết, thiệt là, cũng không nói sớm. Hại nàng đem Lâm Tuyết Nhan này làm bảo bối! Vì không muốn đắc tội với Thần Long Cung, trước hết nàng cũng chỉ có thể cho Lâm Tuyết Nhan ở nơi này! Ai! Xem ra phải chiêu đãi như tiểu kỹ tử trước rồi!

"Tuyết Nhan tỷ tỷ bao nhiêu tuổi?" Mới ra cửa sảnh, Thượng Quan Hàm liền tò mò hỏi, dù sao, Lâm Tuyết Nhan tới lâu như vậy. Mẫu thân của nàng chưa bao giờ để cho mình thấy nàng. Nàng thật sự rất muốn xem cô gái này một chút với cái danh tiếng không chịu nổi ra sao. Hảo hôm nay nàng theo mẫu thân đến nhìn xem! Thật ra thì Thượng Quan Hàm này cũng không thông minh. Lại được di truyền từ Quan phu nhân, thường là bộ dáng tự cho mình là đúng. Chính là một thiên kim tiểu thư bị người nuông chiều thành hư.

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhan nhàn nhạt liếc nàng. Ngay sau đó chậm rãi nói: "Mười sáu tuổi."

"A, ta cũng vậy mười sáu tuổi rồi. Thật là trùng hợp! Chỉ là nhìn dáng dấp ngươi thật lão so với ta rất nhiều." Thượng Quan Hàm cười mê người, ở trong mắt của nàng, các cô gái khác hình như cũng là lão nữ nhân.

Tuyết Nhan lười phải nhìn nàng. Không nói gì.

Lúc này, Thượng Quan Hàm cố ý cười đến rất ngây thơ. Ánh mắt không nhịn được lại nhìn lướt qua Tuyết Nhan. Thấy bóng dáng của nàng dưới ngọn đèn dầu có vẻ có chút mệt mỏi, da trắng trẻo xinh đẹp, đường cổ cong cực đẹp, viền tai tuyết trắng mà đáng yêu. . . Rốt cuộc. Thượng Quan Hàm không nhịn được bĩu môi, nghĩ thầm đúng là chuyện như vậy, quá gầy, vóc người không có được, ai bảo nàng không biết bảo dưỡng ! Như chính mình mỗi ngày đều uống một chén canh đu đủ! Vóc người không tốt mới là lạ! Đáng tiếc Lâm Tuyết Nhan thân thể trống trơn như vậy, còn vọng tưởng quyến rũ Mộ Dung Thanh Ly ca ca của nàng. Còn có Ngâm ca ca, thật là quá không biết xấu hổ!

Nghĩ đến. Nàng chợt biểu hiện vô cùng thân thiết, cười nhạt nói: "Tỷ tỷ, ngực của ngươi thật nhỏ!

Nếu không ta phân phó người làm nấu canh cho ngươi Uống....uố...ng! Vóc người của ngươi cũng có khả năng tốt giống như ta vậy ! Chỉ nữ nhân có vóc người đẹp nam nhân mới thích, chỉ là nội hàm sao cũng rất muốn nặng. . . . . Hi."

Tuyết Nhan nhìn ra nàng giả nhân giả nghĩa, cũng hiểu ý trong mắt nàng khinh bỉ. Thầm nghĩ những thứ thiên kim tiểu thư nuôi dưỡng ở khuê phòng trong này thật là rỗi rãnh nhàm chán. Đối với thứ người như thế, nàng thật sự là không thèm để ý.

https://thuviensach.vn

Thấy Tuyết Nhan không nói, Thượng Quan Hàm đột nhiên lại cười hì hì hỏi: "Tuyết Nhan tỷ tỷ, nghe nói ngươi từng rất thích Mộ Dung Thanh Ly ca ca đâu rồi, sau lại bị hắn cự tuyệt. Nằm ở trong khuê phòng nửa tháng, đau lòng muốn chết. Như vậy hiện tại. . . ."Ngươi thích ai nhất?" Giờ phút này, nàng xấu bụng nhìn Tuyết Nhan, cố ý vạch trần vết sẹo.

Nào biết mặt Tuyết Nhan như cũ không chút thay đổi. Khiến cho nàng rất buồn bực.

Thượng Quan Hàm dù sao cũng là thiên kim tiểu thư, ai dám đối với nàng hờ hững. Thấy bộ dáng Lâm Tuyết Nhan như thế. Nhất thời sinh lòng không vui. Vì vậy, không nhịn hơn được muốn đi kích thích nàng. Đột nhiên nhớ lại ba ngày trước. Ngâm ca ca nói cho Thượng Quan phu nhân nghe, hắn nghĩ giải trừ chuyện đính hôn cùng Lâm Tuyết Nhan, vì không muốn tổn hao danh tiếng Lâm Tuyết Nhan, Thượng Quan gia quyết định cùng Thần Long Cung lặng lẽ đàm phán. Vô tình, bị nàng trộm nghe được.

Hôm nay. Nàng càng cảm thấy hả hê!

Một nữ nhân sắp bị từ hôn, có cái gì tốt hả?

"Lâm tỷ tỷ, ta nhớ ngươi nhất định là rất ưa thích Ngâm ca ca , chỉ là đáng tiếc Ngâm ca ca không thích ngươi, cũng không muốn cưới ngươi. Ngươi nên tìm một vị hôn phu khác, và phải nghĩ thế này, nam nhân nhất định không ít, ngàn vạn lần không được treo cổ ở trên một thân cây, buông tha một mảnh rừng rậm. Cho nên ta khuyên ngươi chớ ở tại ở trong Thượng Quan phủ, lưu lại nơi đau lòng này đối với ngươi không có lợi, tránh cho ngươi thấy được Ngâm ca ca cưới người khác mà đau lòng muốn chết!

Tuyết Nhan nghiêng đầu nhìn về phía nàng, vừa đúng bắt được dị quang lóe lên trong mắt Thượng Quan Hàm, rất nhanh mắt nàng khôi phục lại bộ dáng ngây thơ. Tuyết Nhan không khỏi cười lạnh nói: "Cám ơn quan tâm,

https://thuviensach.vn

chỉ là, chỉ cần hôn ước còn chưa có giải trừ ta sẽ tiếp tục đợi tại Thượng Quan phủ trong . . . . . Không cần ngươi lo lắng."

Thượng Quan Hàm nghe vậy, thầm nghĩ Lâm Tuyết Nhan này thật đúng là cho mặt mũi mà lên mặt, da mặt thật là dày! Vì vậy nhún nhún vai, mang nụ cười ngọt ngào trên mặt, mảnh tức giận nũng nịu nói: "Nếu tỷ tỷ nói như vậy, ta không tốt mời rời đi vậy, dù sao ngươi đã nghĩ kỹ, Ngâm ca ca tuyệt đối sẽ không lấy ngươi, còn có. . . . . Thỏ không ăn cỏ gần hang, Ngấn ca ca ta là Kinh Thành Đệ Nhất Công Tử, ngươi cũng không thể quyến rũ hắn nhé."

Tuyết Nhan cười lạnh một tiếng, nhàn nhạt nhất sái. Nghĩ Thượng Quan gia tộc bọn họ sản xuất báu vật cũng tuyệt sắc, thật đúng là quá tự tin.

Lúc này, hai người xuyên qua một cửa chính chỗ viện an bài cách xa nhất.

"Nơi này rất tỉnh táo a, thật không tệ. "Tuyết Nhan tỷ tỷ ở nơi này thật giống lãnh cung a!"

Thượng Quan Hàm hình như nhiệt tình chăm sóc Tuyết Nhan, nàng đoán Ngâm ca ca cho tới bây giờ chưa từng tới thăm qua Lâm Tuyết Nhan. Lúc này nàng ngoái đầu nhìn lại nhìn một chút, ánh mắt nhìn về tiểu viện không xa, tiểu viện kia hôm nay nhìn có cảm giác loại vô cùng phiêu miểu , trời quang mây tạnh, một thoáng khói lượn lờ, sương trắng lượn lờ!

Tuyết Nhan cũng hơi ngẩn ra, ít ngày trước nàng không chú ý tới nơi đó, vì sao hôm nay khác thường ngày?

Thượng Quan Hàm chợt chê cười nói: "Trên người của tỷ tỷ là cái mùi vị gì a! Thật là thúi! Thật ra thì trong cái sân kia xây một ôn tuyền nhỏ! Đáng tiếc là sẽ không cho loại nữ nhân như ngươi dùng. . . . . Thiệt là."

https://thuviensach.vn

Một nữ nhân như ngươi thế nào nói móc như vậy đây? Ngâm ca ca thế nào thích ngươi đây? Cho nên, rãnh rỗi mời nhiều tắm một cái đi!" . Đối với Thượng Quan Hàm kể khổ, Tuyết Nhan như cũ không để ý tới, dù sao nàng mấy ngày nay bận về việc.. việc Thiên Hạ Đệ Nhất y quán, thân thể vô cùng mệt mỏi, hè tháng tám nóng bức, mỗi ngày đều khỏi không ra ít mồ hôi, trên người thật có vị, ở chỗ này tắm rửa rất không dễ dàng. Ánh mắt nàng không nhịn được nhìn về phía gian tiểu viện kia, thầm nghĩ tòa nhà này cũng có thể có ôn tuyền?

Thượng Quan Hàm thấy nàng hình như đối với ôn tuyền có hứng thú, cười lạnh nói: "Nhìn cái gì? Ngươi không phải chưa biết! Cái ôn tuyền này do Ngấn ca ca bỏ ra số tiền lớn kiến tạo. Bình thường chỉ có hắn và Ngâm ca ca tắm, nếu như mà thời điểm Ngấn ca ca ta không có ở đây, ai cũng không cho dùng! Cho nên ngươi đừng nghĩ."

Nghe vậy, Tuyết Nhan mở trừng hai mắt.

Thầm nghĩ như thế rất tốt, nếu nàng len lén đi như lời nói, tuyệt đối sẽ không ai phát hiện, đúng không? Nàng vừa nghe được ở nơi Quan phu nhân là Thượng Quan Ngấn mới về, mà ở trong đó hơi nước mờ mịt, đại khái Thượng Quan Ngấn này đang chuẩn bị tắm rửa đúng không? Cho nên, đến lúc đó. . . . . Nàng chỉ cần tránh hắn là được. Vì vậy Tuyết Nhan quyết định nửa đêm lặng lẽ ẩn vào trong tiểu viện, hảo hảo hưởng thụ một phen. Thượng Quan Hàm vốn là làm khó Lâm Tuyết Nhan, nghĩ hết biện pháp để cho nàng khó chịu, cuối cùng không có kết quả, trong lòng cảm thấy vô cùng buồn bực, nhưng cuối cùng không biết lời nói này, lại cho mang đến Lâm Tuyết Nhan một lòng điên cuồng trọn đời không quên!

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 64

Đêm khuya. Canh ba nàng thừa lúc không người, liền lặng lẽ ẩn vào bên trong cái phòng nhỏ của gian phòng này. Nơi này vốn là cách phòng ngủ của nàng không xa, vả lại hết sức hẻo lánh. Mấy ngày nay nàng chưa bao giờ thấy có người đi qua nơi này, cho nên dọc theo đường đi không người nào thấy. Phòng này trừ khóa lớn ngoài cửa cũng không có bất kỳ tung tích gã sai vặt cùng thị nữ, như là bị người quên lãng. Hơi nước mờ mịt đến chân trời góc biển, thanh tuyền sôi sôi, minh nguyệt theo trong rừng, nước trong chảy trên đá. Vừa ngẩng đầu nhìn, nhà thiết kế thật là kỳ lạ, không có nóc nhà, mà trong đó trưng bày bình phong hoa u lan đồng, cảnh bồn cổ tùng. Đều không nhiễm một hạt bụi, trong ao một thoáng mờ ảo, khói hun vòng quanh, thật sự chính là có thể so với tiên cảnh a! Giường lớn nằm ở tầng trên được trải những viên ngọc màu trắng lớn bang trái nhãn, đủ để kích thích huyệt vị ở phía trên, rất là thoải mái.

Trong phòng quả nhiên là một chữ, “nhã,” Tuyết Nhan cơ hồ bị nơi này mê hoặc. Không thể không nói vị đại công tử này thật sự là rất biết hưởng thụ.

Ánh trăng trên đỉnh đầu chiếu nghiêng xuống mờ mờ ảo ảo. Bên trong phòng nhỏ có khoảng không gian riêng, giữa ao nước lại mọc ra một tòa núi giả, hoàn toàn có thể ngăn tầm mắt của người đối diện. Thấy thác nước nước nhỏ như là từ trên chảy xuống dưới, âm sắc như từng nhạc khúc ưu

https://thuviensach.vn

nhã. Vì vậy, nàng đi tới bên cạnh ao, bàn tay trắng nõn từ từ đưa ra, cởi dây buộc bên hông ra, chậm rãi hạ y phục.

Vì để ngừa xảy ra bất trắc. Nàng để quần áo nơi tiện tay nhất, trải qua mấy lần thích khách tập kích nàng, phải cực kỳ cẩn thận.

Chân phải đưa vào trong nước, nhẹ nhàng khuấy động.

Nước ấm thật vô cùng thoải mái, chỉ là. . . . . Ngâm mình ở ôn tuyền thoải mái như vậy thật rất dễ dàng ngủ quên, nhất là khi Tuyết Nhan mệt mỏi không chịu nổi. Nàng bơi ở trong ao một lát, cuối cùng nằm ở trên tảng đá phía sau hòn non bộ lộ ra nửa vai, tựa như tỉnh tựa như mộng, như đi vào cõi thần tiên. Chợt hoảng hốt, khi mở mắt lần nữa, không ngờ cư nhiên ngủ thiếp đi, không khỏi cười một tiếng, thầm nghĩ có lẽ ngủ thật lâu, có lẽ chỉ là híp một lát.

Mặc kệ như thế nào, nàng cũng nên rời đi.

Nhẹ nhàng thở phào nhẹ nhõm, nàng từ trong hồ nước đứng lên. Cầm áo lên từ trên tảng đá, thầm than nơi này quả nhiên không dễ bị người phát hiện. Sau này, có thể chọn giờ này, chậm rãi vòng qua núi giả đi hướng bên cạnh ao tới.

Mới vừa lên bờ, ngoái đầu nhìn lại phát hiện sóng đột nhiên mãnh liệt. Tuyết Nhan ngớ ngẩn, mắt bình tĩnh nhìn chằm chằm trong suối nước, khí nóng không ngừng phun ra, đây là chuyện gì xảy ra?

Thấy một bóng người từ từ bước ra từ trong nước, tóc đen như mực trong nước như nhuộm vầng đen.

Quay người ra.

Ánh trăng trong sáng dịu dàng bao phủ bóng lưng hắn, chiếu xuống nghiêng theo xuống thanh ti quấn quanh ở trên thân thể của hắn như mộng

https://thuviensach.vn

như ảo, từ đường cổ hắn cong ưu nhã, lưng rộng rãi trắng trẻo nổi ra từ mặt nước. Giống như pha quay chậm loại, mê hoặc lòng người, chỉ là bóng lưng thon dài đã hoàn mỹ nhân thần cộng phẫn**, không khỏi làm người than thở. Khá lắm, cảnh hiện thực mỹ nam sờ sờ đang tắm, hảo một cái mỹ nam tử phong hoa tuyệt đại. Tuyết Nhan thoáng chốc cứng đờ, không ngờ lúc nàng ngủ thế nhưng người tới! Nàng nhất định là quá mệt mỏi cho nên không phát hiện.

** khiến cho người ghét trời ghen

Xảo diệu mới ẩn núp ở phía sau hòn non bộ!

Vậy mà khi thấy nam tử yêu dị đột nhiên xuất hiện, hơn nữa bóng dáng hoàn mỹ như loại tinh linh hắc ám. Phản ứng đầu tiên trong đầu là trống rỗng, thoáng chốc cũng có mất hồn. Chính là, trong nháy mắt, nam tử đã từ từ xoay người, hướng đi tới bên cạnh miệng ao đầy sương mù, hai tay của hắn mơn trớn tóc đen,, con ngươi của hắn cũng chưa hoàn toàn mở.

Mà thân thể hắn như kiểu tượng điêu khắc đã hoàn toàn lộ ở trước mặt nàng, đã biết sau bóng lưng hắn hoàn mỹ, ánh mắt thế nhưng hãm sâu trong đó. Thân thể của hắn tựa như một tác phẩm nghệ thuật hoàn mỹ, mà ánh mắt Tuyết Nhan thế nhưng không tự chủ được khi hắn toàn thân du tẩu, rốt cuộc nhìn lại nơi hướng mỗ. Chỉ là sau đó, nàng tin mình lúc ấy nhất định là điên rồi! Ngây người! Ngu! Thế nhưng lại nhìn về phía chỗ đó không chịu nổi.

Vì vậy nàng lơ đãng phát hiện một bí mật động trời. Khi nàng nhìn dọc theo bụng hắn, gần bắp đùi có vết bớt phiếm ửng đỏ chói lọi này. Coi như nàng còn chưa thấy rõ dáng của hắn, vào giờ phút này, nàng đã đoán ra hắn là ai! Nhất thời giống như là có một sấm sét nổ tung giữa trời quang từ đỉnh đầu của nàng. Nàng thoáng chốc rõ ràng cảm nhận được cái gì là oan gia ngõ hẹp rồi !

https://thuviensach.vn

Trái tim rét, sắc mặt thoáng chốc trắng bệch, không ngờ Ngân Diện Độc Ma thế nhưng núp ở bên trong Thượng Quan phủ. Càng không có nghĩ tới một trong tứ đại Quý tộc Thượng Quan phủ thế nhưng bao che tội phạm quan trọng triều đình!

Thật là trò cười lớn nhất thiên hạ!

Nếu nói trên đời này có hai vết bớt giống nhau như đúc, như vậy không khỏi quá mức trùng hợp thái quá! Huống chi vết bớt này như có người cố ý dùng cách xâm sửa qua, mang theo ba phần cao quý, bảy phần xinh đẹp. Làm người ta liếc mắt nhìn liền khắc trong tâm khảm, huống chi trí nhớ của nàng vốn là hơn người thường!

Có thể không nghiệm chứng, cũng không thể lưu lại cùng hắn tướng lỏa trình trong nước đại chiến một phen. Hôm nay, trên người nàng không mảnh vải che thân, ngay cả những cây châm bạc cũng không mang, thực lực giảm nhanh! Huống chi, Ngân Diện Độc Ma cùng với nàng kết thù không đội trời chung không phải vài ba lời là có thể làm rõ. Thật là trong lòng nam nhân này khó có thể hết sỉ nhục, cũng tựa như quyết không bỏ qua cho tới khi ngươi chết ta sống. Chỉ nghĩ thôi cũng cảm thấy không rét mà run.

Cùng lúc đó, Ngân Diện Độc Ma đã phát hiện một tia khác thường, chậm rãi mở mắt.

Tuyết Nhan biết rõ sinh mạng quý báu, nàng đã từng cùng tử vong tiếp xúc thân mật. Dưới sự kích thích cực đoan, khó tránh khỏi khiến làm ra một chút cử động điên cuồng. Thí dụ như giờ phút này, đã không nghĩ ngợi nhiều được rồi. Nàng lập tức dùng khí thế sét đánh không kịp bưng tai, cầm quần áo che mặt, co cẳng chạy, trần truồng hướng ra phía ngoài bay ra ngoài, toàn thân cũng một mảnh mát mẻ, điên rồi! Thật sự là quá điên cuồng!

https://thuviensach.vn

Đã đến cái thời cơ nguy hiểm này, nếu nàng còn ở lại tại chỗ từ từ mặc quần áo, sẽ cùng Ngân Diện Độc Ma đối mặt. Nàng sẽ chính là người ngu ngốc!

Thật may là hắn không đuổi theo! Nếu không. . . . . Tam sinh tam thế, Tuyết Nhan lần đầu tiên thấy thật bất đắc dĩ khi phải chạy trần truồng như thế này! Nàng cho là loại này hành vi thật là biến thái! Trong lòng vô hạn khinh bỉ! Không ngờ. . . . . Hàn a hàn!

May mà bên cạnh chính là phòng của nàng, vội chạy tới vẻn vẹn một cái chớp mắt. Vì vậy, lách người thật nhanh thay xong quần áo!

Ánh trăng lạnh lẽo hạ, ánh mắt Ngân Diện Độc Ma xinh đẹp lạnh lùng khẽ nheo lại, căm tức nhìn cô gái che mặt trần truồng hoảng hốt mà chạy, trong mắt thoáng chốc thoáng qua một tia sáng sắc bén!

Sáng sớm, khi Hoàng Kỳ mở ra. Ngay cửa chính thứ nhất y quán. Đập vào mắt chính là đại tiểu thư Tuyết Nhan phờ phạc rã rượi trên ghế dựa, không khỏi thất kinh: “Tiểu thư, ngươi sao ở chỗ này?”

Tuyết Nhan từ từ ngồi thẳng lên, cảm thấy đau nhức toàn thân, cái băng ngồi thật đúng là không phải là người chỗ ngủ, nàng vòng cổ, chậm rãi nói: “Không có gì, hôm nay Đệ Nhất Y Quán cần người, nhất là hậu viện rất cần đại phu y thuật cao minh. Hôm nay, Bạch đại phu cùng Quỷ Y đều đã tuổi già, cho nên, ta về sau quyết định cũng ở tại nơi này!”

Đêm qua là nàng ở tại Đệ Nhất Y Quán, hơn nữa nàng quyết định về sau cũng sẽ ở tại Đệ Nhất Y Quán! Mặc dù hoàn cảnh không được, nhưng trên lầu ít nhất hắn không có chuột, càng không có Ngân Diện Độc Ma. Nhưng nếu lần nữa đến ở địa phương không nên đi, gặp phải người người oán trách, thật là khiến nàng không chịu nổi rồi !

Xem ra ngày mai sẽ đi khách sạn mướn một gian phòng khách! Nếu không phải quá gấp, nàng thật đúng là nghĩ sẽ ở tạm trong gian nhà cũ của

https://thuviensach.vn

mình tại y quán. Nàng quá buồn bực, quá phiền não!

Thôi, thôi! Nàng cũng không rảnh đi để ý nhiều như vậy!

Hôm nay, cuộc sống sau ngày nàng sống lại giống như là mớ bòng bong, cần lần nữa để ý. Vậy mà qua cả đêm suy tư, nàng đối với thân phận của Ngân Diện Độc Ma đại khái đã suy đoán ra một hai.

Không ngờ đường đường Đại Thiếu Gia Thượng Quan phủ lại là Ngân Diện Độc Ma!

Hơn nữa trải qua chuyện đêm qua, rất nhanh liền có thể tra được trên đầu của nàng, nhưng là. Nàng cho là đường đường Thượng Quan gia tộc Đại Thiếu Gia thân phận cao quý, hiểu được ai sâu ai cạn. Tuyệt sẽ không sẽ dễ dàng động thủ gây sự với nàng. Dù sao đêm qua chỉ là một nữ nhân trần truồng che mặt xuất hiện tại ôn tuyền!

Nếu như . . . Hắn hoài nghi đến nàng, phát hiện nàng chính là cô gái ban đầu gặp phải ở Phái Tuyết Sơn. Nàng cũng có đối sách khác! Dù sao nàng đã biết thân phận thật của hắn, nếu hắn dám đối với mình bất lợi. Như vậy, nàng liền đem thân phận thật của Ngân Diện Độc Ma loan tin ngoài.

Nếu không phải Phượng U Trần muốn nàng làm quen với Thượng Quan Ngấn. Lại khuyên nàng ở trong quan phủ. Mọi người trong Thượng Quan phủ đều không phải là người, hôm nay nàng thật đúng nhìn thấu. Cám ơn. . Nghĩ đến đây, Tuyết Nhan hớn hở đứng dậy đi rửa mặt. Cái gì cũng không cố kỵ!

Lúc này, Quỷ Y cũng bước lên lầu, cau mày nhìn nàng. Hôm nay, hắn đang xem bệnh trong Thiên Hạ Đệ Nhất Y Quán là bị nha đầu thối này cho lợi dụ uy bức. Trong lòng rất là bất mãn, thế nào biết nha đầu này sáng nay hình như có cái gì không đúng. Không yên lòng, cũng không biết đang suy nghĩ gì? Có phải hay không quá mệt mỏi? Lại nói, Thiên Hạ Đệ Nhất Y

https://thuviensach.vn

Quán đã khai trương một tháng. Lại còn tiến triển thuận lợi hơn mong đợi. Tất cả đều là nha đầu này chuẩn bị lo trong lo ngoài, rất là khổ!

Mà Doãn Ngọc rời đi mấy ngày cũng bận rộn với việc của Thiên Cơ Các. Có lúc thấy bộ dáng nàng khổ cực như thế, hắn thật có chút không đành lòng. Chẳng lẽ nàng thực sự chỉ có thể đi con đường này báo thù sao? Đường này sao mà gian truân! Thật đúng là đường dài! Nghĩ đến đây, Quỷ Y bất đắc dĩ nhắm mắt dưỡng thần, ngồi không nhúc nhích. Tuyết Nhan rửa mặt xong, ngồi ở trước bàn, nghiêm túc lật xem sổ sách gần đây .

Lúc này Hoàng Kỳ nhẹ nhàng bước lên phía trước, thận trọng nói: “Tiểu thư, bên ngoài có vị. . . . Nam tử vô danh muốn tìm ngươi, còn mang đến năm trăm lượng bạc, nói là cảm tạ trị hết bệnh cho người nhà của công tử hắn…”

Tuyết Nhan nhíu nhíu mày. Những ngày qua nàng cũng không chữa bệnh thay người. Dù sao, đại phu của Thiên Hạ Đệ Nhất Y Quán cũng không ít, huống chi bên cạnh còn có Quỷ Y cùng Bạch đại phu ứng phó những bệnh nhân thân phận cao quý kia. Mà nàng chỉ phụ trách vận hành Thiên Hạ Đệ Nhất Y Quán, tra xét sổ sách, thỉnh thoảng cũng xem xét một số phòng bệnh, bệnh nhân, cùng tình huống hộ lý. Nếu có người đến cảm tạ nàng cũng không phải tuyệt đối không thể. Nhớ năm đó, nam tử hướng về mình như không đếm xuể!

Bây giờ Thiên Hạ Đệ Nhất Y Quán mới vừa về phía chánh quỹ. Mà mỹ mạo của nàng so với kiếp trước không biết hơn gấp bao nhiêu lần, đến tột cùng là người nào bị mỹ mạo của nàng đả động? Cố ý mượn tiếng tạ danh y đến xem nàng đây?

Tuyết Nhan không khỏi cười một tiếng: “Hoàng Kỳ, ngươi dẫn hắn tới gặp ta.” Hoàng Kỳ đồng ý, rất cung kính xoay người xuống lầu, rất nhanh một vị nam tử trẻ tuổi bước vào từ bên ngoài.

https://thuviensach.vn

Bộ dáng coi như chính trực, người mặc áo vải thô rất bình thường, vừa nhìn liền biết là người làm. Tuyết Nhan không khỏi âm thầm buồn cười, vị này là từ ở đâu nghe thấy dáng nàng xinh đẹp đây?

Vì vậy khách sáo nói: “Các hạ là người nào phái tới hay sao?” .

Nam tử một mực cung kính trả lời: “Thần Y Tuyết Nhan chê cười, chủ tử nhà ta chỉ là vị phú thương bình thường. Hai ngày trước, công tử nhà ta nằm viện ở chỗ này, y quán tốt lắm, chữa khỏi thương nơi đầu. Công tử vui mừng vô cùng, cho nên cố ý sai ta mang đến chút bạc, tạm thời biểu lộ lòng biết ơn.”

Dứt lời, hắn đem năm trăm lượng bạc đặt ở trước mặt Tuyết Nhan. Năm trăm lượng nói nhiều không nhiều, nói ít không ít, cũng đủ đủ người bình thường ăn mười năm rưỡi năm rồi!

Chỉ là, vô sự bất đăng tam bảo điện. Tuyết Nhan tin tưởng hắn nhất định còn chưa nói hết. Quả nhiên, nam tử nói tiếp: “Làm phiền Tuyết Nhan thần y thay ta chữa cho lão phu nhân trong nhà. Thân thể lão phu nhân tuổi già nhà ta thủ tiết ba mươi năm, trong nhà đang thờ trinh tiết đền thờ, đáng tiếc thân thể nàng đi lại bất tiện. Cho nên cần ngài tự mình tới chẩn bệnh.”

Tuyết Nhan nhìn hắn một chút, thầm nghĩ lão phu nhân nhà này ở goá nhiều năm, nhất định là vô cùng kiêng dè chi ngại nam nữ, cho nên mới phải xin mình đến khám bệnh tại nhà. Chỉ là nàng cũng thật rất biết tìm người. Dù sao trước mắt mà nói, trong cả kinh thành cũng chỉ có một mình nàng là nữ đại phu, coi là cực kỳ hiếm, liền lạnh nhạt hỏi: “Công tử nhà ngươi họ tên gì? Còn nữa ngươi là phủ nhà nào?”

Nàng hôm nay làm việc cực kỳ cẩn thận nếu có bất kỳ chỗ nào khả nghi, quyết không dễ dàng đến khám bệnh tại nhà.

Nam tử tao nhã lễ độ đáp: “Công tử nhà ta tính danh Phi Dương, ba ngày trước chữa bệnh ở quán đây, phủ nhà ta rất xa, đang ở Kinh Giao, thứ

https://thuviensach.vn

ba trong trạch tử. Đường xá có nhiều bất tiện, cho nên ta đã chuẩn bị con ngựa tốt đón ngài."

Phiên liễu phiên ghi chép, qua kiểm chứng thật có tên Phi Dương của người nọ. Vả lại ở trong y quán ba ngày ba đêm, vì vậy Tuyết Nhan gật đầu một cái đồng ý, nói tiếp: "Chỉ là ấn phí của Thiên Hạ Đệ Nhất Y Quán đến khám bệnh tại nhà là tính theo thời gian, một canh giờ mười lượng bạc, gia chủ ngươi có bằng lòng không?"

Nam tử mặc dù ngớ ngẩn, rất nhanh liền lấy lại tinh thần nói: "Cô nương xin yên tâm lão phu nhân nhà ta tuyệt sẽ không bạc đãi ngài."

Vì vậy, Tuyết Nhan cầm cái hòm thuốc cùng nam tử cùng rời đi, một đường ngồi cỗ kiệu, lảo đảo. Làm nàng buồn ngủ, sau nửa canh giờ, mới vừa đến giao ngoại, Tuyết Nhan nhẫm tính toán một chút. Chỉ là, theo thời gian phí tính đi đường cũng sắp xong, phí khám bệnh trong nhà. Một lần là mười lượng bạc, có thể quá tốt hay không?

Nghĩ tới những thứ này, nàng không nhịn được vuốt hạ dẫn. Trong lòng nói, hắc, thật chỉ là chấm đen so với Phượng U Trần mà thôi, thật không coi vào đâu! Hơn nữa năm trăm lượng bạc hôm nay có thể trả hết lợi tức. Nghĩ phí đến khám bệnh tại nhà này còn có thể dùng để mướn một gian phòng hảo hạng ở khách sạn. Cỗ kiệu chợt ngừng lại, âm thanh nam tử kia ngoài kiệu truyền tới: "Tuyết Nhan thần y, đã đến."

Tuyết Nhan hồi thần trí, chậm rãi xuống cỗ kiệu, ngẩng đầu. Quả nhiên thấy một tòa nhà rất lớn. Cửa chính vừa mở. Xa xa liền thấy cửa hai gã sai vặt nghênh đón.

Tuyết Nhan theo bọn họ tiến vào khách đường sau chờ, nàng vốn muốn hỏi vì sao không trực tiếp đi xem bệnh nhân. Lúc này một thị nữ đi vào nói: "Lão phu nhân đang thay quần áo, phiền nữ thần y đợi chút nữa."

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhan quét một vòng chung quanh, tòa nhà này hình như có một loại hơi thở Thư Hương, chung quanh treo bức họa. Chân mày nàng cau lại, trong mắt chợt lóe nghi ngờ, vị lão phu nhân này để đền thờ trinh tiết ở nơi nào đây? Lúc này, thị tỳ đưa trà tới, Tuyết Nhan mới vừa ngồi trên băng ghế, nâng ly trà lên, chợt phong long chi ngọc trên người phát sáng khác thường, trong trà có độc! Tuyết Nhan trong lòng căng thẳng, trong đầu suy nghĩ lẫn lộn.

Trong giây phút đó, nàng cảm thấy thân thể lay động, còn chưa kịp đứng dậy, sàn nhà chung quanh cái băng đang ngồi ầm ầm chia làm hai nửa. Bởi vì không cách nào mượn ngoại lực, cả người nàng cùng với cái băng ngồi cùng nhau rớt xuống. Mất thăng bằng cứng nhắc lên, cả người khổ sở không chịu nổi. Còn chưa phục hồi tinh thần lại, ” két cạch” mấy tiếng. Tứ chi của nàng lại bị cơ quan thiết oản giữ thật chặt. Tuyết Nhan thất sắc cả kinh, đây tột cùng là chuyện gì xảy ra? Con ngươi chuyển một cái, thấy chung quanh đều là tường gạch màu đỏ sậm. Cây đuốc giữa một cửa đá hừng hực khảm ở bốn phía, ánh lửa lúc sáng lúc tắt.

Gian phòng này rõ ràng là một gian ám thất, chung quanh giấu giếm dụng cụ bằng sắt. Tột cùng là chuyện gì xảy ra? Đến tột cùng là người phương nào đem nàng vây ở nơi này? Chẳng lẽ là thích khách mấy ngày trước đây?

Tuyết Nhan trong lòng suy tư phập phồng, thầm nghĩ thích khách bình thường đều là đánh bất ngờ, đánh úp, nhân cơ hội cướp lấy tánh mạng của nàng, chưa bao giờ chơi đa dạng nhiều như vậy. Cuối cùng . . . Tuyết Nhan không khỏi nâng chân mày, nếu là nói lúc trước cũng chỉ là một nghi vấn, hiện tại chính là lo lắng trầm trầm, làm nàng đột nhiên cảm thấy không biết làm sao.

Vào thời khắc này, ngoài cửa chợt truyền đến âm thanh nam tử ưu nhã: “Lâm Tiểu Thư cảm giác thế nào? Không thể nghĩ đến sẽ bị ám toán chứ?”

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhan theo âm thanh nhìn lại, liền thấy mặt nạ màu bạc yêu dị trước ánh lửa lóng lánh. Mị hoặc mà mang theo rét lạnh.

Tuyết Nhan nhất thời hít một hơi lãnh khí. Nàng ngàn nghĩ vạn coi. Vạn vạn không ngờ rằng là Ngân Diện Độc Ma. Mà tốc độ hắn xuất thủ quá nhanh, thời gian ngắn ngủi, thật đúng là khả ngôn không hề sơ hở. Nàng liền cực kỳ cảnh giác, có thể sẽ bị mắc bẫy ở mọi hoàn cảnh. Nghĩ lại hai người nhiều lần giao chiến, hắn vẫn là một thân một mình chưa bao giờ ở trước mặt nàng đạt được tiện nghi. Hôm nay nàng lại một cái sơ sẩy, tiến vào hang ổ của hắn, bị hắn cho lâu la bên cạnh tính toán, thật đúng là khó lòng phòng bị a!

Mặt đề phòng nhìn của hắn, một hồi lâu. . . . . Tuyết Nhan rốt cuộc không nhịn được trừng mắt nhìn hắn.

Lúc này nàng cũng chỉ có dĩ bất biến ứng vạn biến. Mặc dù người này đối với nàng hận thấu xương, nhưng cũng sẽ không lập tức lấy tánh mạng của nàng. Kế tiếp, đại khái muốn dùng phương thức gì đi đối phó nàng đây? Chỉ là không tới vạn bất đắc dĩ, nàng cũng sẽ không quán ra cuối cùng bài , tránh cho Ngân Diện Độc Ma còn không đợi nghe nàng giải thích, đã muốn giết người diệt khẩu.

Nhưng thấy Ngân Diện Độc Ma ưu nhã ngồi ở bàn trước mặt trong ám thất, mị hoặc cười cười. Mà nụ cười của hắn mang theo mê hoặc lòng người kinh khủng, Tuyết Nhan trong nội tâm run lên, rất muốn chạy trốn, đáng tiếc, tay chân gắt gao bị trói.

Lúc này, ngân diện Độc Ma nhàn nhạt liếc nàng một cái, nâng lên đôi môi, nói thật nhỏ: ” ta đã từng phát hiện độc dược đối với ngươi hình như không có bất kỳ tác dụng, luôn luôn rất tốt kỳ. Thậm chí còn muốn mang ngươi trở lại làm như ta dược nhân, không ngờ thì ra là các hạ chính là Thần Long cung tương lai Cung chủ, thật là thất kính.”

https://thuviensach.vn

Hôm nay hắn đã đối với nàng hiểu rõ rõ ràng ràng, nhưng nàng lại với hắn cũng không thật sự hiểu rõ, xem ra hắn ứng thị biết mai lan hương độc tính, nếu hắn không là cũng sẽ không không biết này giải độc hoa.

Vừa là bảng truy nã thủ ngân diện Độc Ma, vừa là trên đời đệ nhất người lương thiện!

Hai thái cực va chạm? Cái gì?

Tuyết nhan cắn răng, biết rõ là phúc thì không phải là họa" nếu gặp được, nàng cũng chỉ có đối mặt. Vì vậy, nhìn hắn chằm chằm nói: " ngươi biết ta là ai . . . Lại muốn làm cái gì?" .

"Hỏi thật hay! . . Ngân diện Độc Ma cầm kiếm trong tay. Nhẹ nhàng đẩy ra nàng áo ngoài, mũi kiếm chỉa thẳng vào lồng ngực của nàng, cả người tản mát ra lạnh lùng sát ý, như muốn sử dụng kiếm đâm thủng quá khứ. Thật thấp thở dài nói: " cũng không biết, nếu là Thần Long cung Tam Tiểu Thư sau khi mất tích, Phương Ngọc cho thì như thế nào đây? Lại biết khiến ai tới làm xuống một vị Cung chủ? , . Trong lời nói, đã khó nén nhàn nhạt sát ý kể từ sau đêm đó" khi hắn trong đầu từng vô số lần nghĩ đến" nếu là nàng rơi vào trong tay của mình"

Hắn nhất định sẽ một kiếm giết nàng!

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 65

Nhưng hôm nay, nàng gần đây ở gang tấc, không có bất kỳ lực phản kháng, nhưng hắn nhưng cũng không muốn làm như vậy miệng tuyết nhan nào biết hắn do do dự dự đang suy nghĩ gì, có lẽ là nghĩ tới biện pháp muốn hành hạ nàng đâu rồi, vì vậy trái tim rét, nhìn hắn chằm chằm nói: ” nếu như ngươi muốn giết ta mà nói…, như vậy. . . . . Ngươi cần phải nhớ, doãn ngọc nhưng Thiên Cơ Các Các chủ, ta tối hôm qua đã bí mật viết xong thân phận của ngươi, giấu ở một bí mật địa phương. Nếu là ta ngộ hại hậu, thân phận của ngươi cũng sẽ cùng nhau ra ánh sáng!” .

Dứt lời, nàng cảm thấy ngực mũi kiếm quơ quơ, mang theo rét lạnh ý lạnh miệng nàng lạnh lùng nhìn hắn, khẽ nâng lên đôi môi: ‘. Ngươi không phải sợ sao? Thượng Quan Ngấn công tử?” .

Ánh lửa hạ” thân hình cao to ngân diện nam tử giờ phút này Nhược Lan chi ngọc lập, con mắt như Lãnh Sương, lãnh mị bóng tối hơi thở Như Lai tự địa ngục chỗ sâu Yêu Tinh. Phiếm màu đỏ ánh lửa con ngươi, thật giống như muốn chuẩn bị đại khai sát giới Hắc Ám ma vương hắn chợt cười lạnh” ‘ ngươi cho rằng. . . . . Ta sẽ bỏ qua ngươi?” .

Tuyết nhan lập tức trợn mắt, cãi lại nói: ” nếu như ngươi là dám tổn thương ta một sợi tóc, hoặc là, để cho ta mất tích một ngày hay hai ngày thân phận chân thật của ngươi cũng sẽ bị Thiên Cơ Các công bố với công chúng! .” Lúc này trong lời nói của nàng có lời gì”

https://thuviensach.vn

Rất là vô sỉ, dù sao kẻ địch của nàng tuyệt không phải một ngân diện Độc Ma, nếu là nàng bị những thế lực khác kèm hai bên, ngân diện Độc Ma chẳng lẽ không phải là còn phải giúp nàng đối phó những kẻ địch khác?

Nghe vậy, hắn lạnh lùng mở miệng: ” rất tốt!” .

Nhìn đến hắn sắc mặt rét lạnh” cũng không kế khả thi bộ dáng, tuyết nhan hơi thả ra giọng điệu, xem ra nàng nắm bắt thời cơ vừa vặn, tốt vô cùng! Vì vậy, nàng tiếp thi triển của mình dụ dỗ kế sách, vẻ mặt ôn hoà nói:

“Nếu như ngươi nguyện ý lập tức thả ta lời nói, ta muốn. . . . Về sau chúng ta tựu xem như chưa từng thấy qua, cái gì cũng không có xảy ra, cả đời không qua lại với nhau, như thế nào? . .

Nàng nghĩ cái điều kiện này nên rất mê người” đối với nàng đối với hắn cũng không có bất kỳ tổn thất!

“Ngươi cảm thấy ta liền dễ dàng như vậy tha cho ngươi?” Ngân diện Độc Ma nhìn chằm chằm nàng, mắt lạnh nhìn nàng. Chỉ là, nhìn nàng bị hắn bới móc áo, lụa mỏng không che giấu được Mỹ Lệ cổ” da thịt trắng như tuyết, trong đầu của hắn chợt không tự chủ được nhớ tới nàng trong sơn động thở gấp ngâm ngâm mê người bộ dáng.

Tuyết nhan nhìn hắn nhìn mình chằm chằm, hình như mang theo tìm tòi nghiên cứu ý vị, trong lòng không khỏi tâm thần thấp thỏm, thầm nghĩ hắn là không phải đã nhìn mặc của mình lời nói dối? Dù sao, nàng không có nhiều thời gian như vậy đem hắn chân thật thân phận giấu ở Thiên Cơ Các bên trong” mà thân phận của hắn, cũng là nàng dùng cả đêm mới nghĩ ra được miệng đang ở nàng ngàn vạn suy nghĩ sắp, chợt cảm thấy kiếm quang lóe lên” phía dưới chợt lạnh” mà nàng thon dài xinh đẹp hai chân đã hoàn toàn phơi bày ở trên không tức trong đó, cả kinh trong lòng, hắn đã như kiểu quỷ mị hư vô lấn tới trước người của nàng. Nhưng thấy hắn đè ở trên người nàng, dật như Mai Hương nam tử hơi thở bức người mà đến, nhào

https://thuviensach.vn

vào khuôn mặt của nàng, cái này như Ám Mị loại yêu dị nam tử, quanh thân phong cách cũng thần bí như yêu, mang theo trí mạng khêu gợi hấp dẫn.

Tuyết nhan trong nội tâm run lên: ” ngươi. . . . . Ngươi nghĩ làm cái gì?”

Hắn nâng lên đôi môi, đưa tay cởi ra áo nàng bên cài, nhỏ giọng nói: ” ngươi đã rất ưa thích đã làm loại chuyện đó tình, hôm nay ta liền đặc biệt thành toàn ngươi, hơn nữa tuyệt sẽ không thương ngươi một sợi lông.”

Tuyết nhan nghe vậy kinh hãi” còn chưa phục hồi tinh thần lại, đã cảm thấy cả người lạnh sưu sưu” nhất thời chợt hiểu” thấy vậy cầm thú Độc Ma, hắn lại muốn đối với mình làm không bằng cầm thú chuyện tình. Chỉ là. . . . Ban đầu cũng là nàng đối với hắn từng làm như thế , làm sao có thể mắng hắn là cầm thú?

Cuối cùng tính là gì? Báo ứng sao?

Thầm nghĩ, hắn hận không thể giết nàng, cố tình bị uy hiếp của nàng, nếu là nữa đòi không phải nửa điểm tiện nghi, hắn còn mặt mũi nào mà tồn tại? Cho nên nói . . . Hắn có thể nào dễ dàng bỏ qua cho mình đây? Nếu là nàng bị hắn phản pháo trở lại, có phải là hắn hay không tôn nghiêm của nam nhân liền được thỏa mãn? Đối với hắn không còn là sỉ nhục, nếu là như vậy” hắn sẽ sẽ không cứ như thế mà buông tha nàng?

Đáp án, rất có thể.

Đúng vậy” nhất định là như vậy.

Chủng thời khắc này, nàng chợt nhớ lại Phượng U Trần đã từng nói, bị hắn sờ một lần là sờ” sờ hai lần cũng là sờ, có cái gì không giống nhau? Đổi một câu nói nói, cùng một người đàn ông làm một lần là làm, làm hai lần là làm lại có cái gì bất đồng? Tuy nói đây là một sử thượng vô sỉ nhất lời lẽ sai

https://thuviensach.vn

trái, nhưng là” giờ phút này, nàng cũng chỉ có thể dùng cái này lời nói để an ủi mình! Mình thôi miên!

Hắn nâng lên mặt của nàng, Mặc Ngọc y hệt tròng mắt đen trung” sâu không thấy đáy, lại thấy hắn cúi đầu, hung hăng hôn lên trên môi của nàng. Môi anh đào truyền đến đau nhức, tuyết nhan nhất thời ngủ tròn hai mắt, tên khốn kiếp này, hắn lại dám cắn nàng!

Hắn là không phải đang đối với nàng tiến hành hung hăng trả thù!

Tiếp đó sẽ sẽ không giết nàng?

Đang suy nghĩ lung tung, trên môi vừa một hồi thấp nhiệt, lưỡi của hắn linh hoạt trêu chọc nàng, ôm chặt ở nàng mềm mại thân thể, muốn đem nàng vê vào thân thể của hắn giống như nhau, để cho nàng không thở nổi, đây quả thực cùng mưu sát nàng không khác, có lẽ nàng nên thích đương yếu thế, tranh thủ hắn đồng tình.

Vì vậy, nàng ướt nhẹp ánh mắt nhưng đúng hề hề nhìn hắn, nàng biết cổ thân thể này ở phương diện này rất có tiềm chất.

Nhìn tuyết nhan nhu nhược vô dụng” điềm đạm đáng yêu bộ dáng, nam tử vẻ mặt dần dần mềm hoá” Kinh Thành đệ nhất công tử chẳng lẽ không nên đúng hương Tích Ngọc? Tuyết nhan mong đợi nhìn hắn, hi vọng hắn có thể tha cho nàng một lần.

Hi vọng hắn lòng từ bi, không cần đối với nàng ăn miếng trả miếng!

Thế nào biết. . . . . Thế nhưng như . . .

Ám thất, giường gỗ. Cây đuốc. Hoạt Sắc Sinh Hương cố tình, giờ phút này thiếu nữ sắc mặt trắng bệch mồ hôi lạnh chảy ròng ròng. Bên môi luôn luôn toát ra phá hư phong cảnh lời nói tới: “

https://thuviensach.vn

Đau quá, ngươi không thể Nhân Đạo chút sao? Ngươi nhưng Kinh Thành thứ nhất người lương thiện!”

“A. . . . . Ngươi đừng cắn nơi đó. . . . . Ha ha . . . Nhột. . . . . .”

Cuối cùng, cố nén thân thể khó chịu. Tuyết nhan đôi tay chống đỡ của hắn lồng ngực, run rẩy. Không thể nhịn được nữa hỏi: ” đã ba lượt rồi. . . . . A . . . Có thể hay không lần này về sau nói . . . Thả ta trở về?”

Hắn hình như đối với nàng mất hồn vô cùng bất mãn, vốn là dục sắc sôi trào con ngươi tối tăm vài phần”Đợi chút. . . . . Ngươi vẫn không trả lời đây? Nếu không như vậy. . . . . Ta cấp ngươi tìm Kinh Thành ngũ đại hoa khôi . . . A. . . . . Tới phục vụ ngươi. Ngươi . . . Hãy bỏ qua ta đi! Cầu xin ngươi!” Nàng thở hổn hển khó nhọc nói.

Hắn chợt cúi đầu, tà mị con ngươi ngưng mắt nhìn nàng. Chợt dừng lại tất cả động tác.

Tuyết nhan cho là hắn động tâm tư. Không khỏi hai mắt sáng lên.

Mà hắn đột nhiên che lại môi của nàng, cùng với nàng điên cuồng triền miên.

Cảm giác tê liệt lần nữa truyền đến, rốt cuộc. Nàng không nói ra lời! Tuyết nhan bên môi nhàn nhạt lẩm bẩm, mười ngón tay thật chặt cắm cánh tay của hắn, cố ý dùng bén nhọn móng tay xẹt qua. Hắn tuấn nhan như lửa. Ánh mắt thâm thúy như đao. Chịu nhịn nàng đầu ngón tay mang tới đau nhói. Trằn trọc triền miên. Hòa tan trái tim miệng tình cảnh này, giai nhân buồn ngâm, kiều hoa xấu hổ. Bích Lạc xuân tâm.

Tuyết nhan môi đỏ mọng khẽ mở, hai mắt mê ly.

Tuyết trắng mà xinh xắn chân ngọc đưa ra ngoài giường, ngón chân quyền . Cả người cảm thấy vô lực.

https://thuviensach.vn

Đau quá! Tuyết nhan vốn tưởng rằng bên cạnh có doãn ngọc sau sẽ không đau nữa, thật đúng là mười phần sai rồi !

Doãn ngọc mỗi lần hoan ái lúc đều vô cùng thương tiếc đợi nàng. Thậm chí không biết từ nơi nào tìm thấy dược cao, mát mẻ thoải mái, sau đó nàng chỉ là hai chân vô lực mà thôi.

Nào biết cái này ngân diện Độc Ma đối với nàng cùng doãn ngọc hoàn toàn bất đồng . Có loại cực độ điên cuồng tham muốn giữ lấy, có lẽ lúc trước hắn chưa từng có nữ nhân, chỉ là dựa vào bản năng đoạt lấy nàng. Nhưng là như thế Trương Dương dã tính, lại có thể làm nàng cảm thấy trước nay chưa có kích thích, cùng mình hãm sâu trong đó. Có lẽ ở nữ nhân trong xương cũng đang mong đợi nam nhân có như vậy cuồng dã biểu hiện.

Bên ôm lấy nàng. Ngân diện Độc Ma mồ hôi chậm rãi nhỏ xuống gò má. Hai người sợi tóc nhẹ nhàng tương liên, tăng thêm mấy phần triền miên quyến rũ, hắn nắm nàng không đủ một nắm eo nhỏ nhắn, chóp mũi đều là Thanh Nhã Thấm Tâm mùi thơm cơ thể, nhìn ánh lửa hạ nữ nhân giống như ấu thú bình thường nước ươn ướt hai mắt. Mông tầng vụ y hệt mê ly Thủy Nhuận. Xem ra so tỉnh táo lúc càng thêm mị hoặc, hơn nữa này bị hắn hôn như say Như Mộng vẻ mặt bao hàm vô hạn mị hoặc. Hắn chợt nghĩ đến, nếu như hắn không phải ép buộc lời của nàng. Có phải hay không nàng sẽ chủ động đáp lại nụ hôn của hắn đây?

Trong lòng hơi tiếc nuối, nam tử đứng dậy mặc quần áo tử tế. Ngoái đầu nhìn lại nhìn cả người vô lực Lâm Tuyết nhan, suy nghĩ sâu xa vì sao mình sẽ chịu không nổi khống chế, tại sao lại như cầm thú một loại bổ nhào bên nàng?

Chỉ là. Nữ nhân này thật sự quá câu hồn!

Hắn biết có loại hoa anh túc nếm thử một lần liền có thể nghiện, mà hắn đã sớm trúng nàng anh túc độc, kể từ hắn lần đầu tiên cùng với nàng xảy ra

https://thuviensach.vn

quan hệ sau. Trong đầu của hắn luôn là hiện ra đêm đó mất hồn tình hình, sâu tận xương tủy, thấu đáo nội tâm. Thầm nghĩ nữ nhân này đến tột cùng cùng anh túc khác nhau ở chỗ nào?

Nếu không phải hắn cần thấy một vô cùng rất cao nhân, thật đúng là không bỏ được bỏ xuống nàng. Đợi chút. Đáng chết!

Bỏ xuống nàng? Giống như là hắn đã làm sai điều gì? Hắn vì sao lại có loại này hoang đường ý tưởng?

Rõ ràng là cái này ghê tởm nữ nhân chọc giận hắn. Cho nên. Mới vừa chỉ là một loại trả thù.

Nghĩ đến đây, hắn xoay người rời đi!

Nghe được hắn dần dần đi xa tiếng bước chân. Tuyết nhan khẽ mở mắt. Lúc này. Nàng toàn thân đổ mồ hôi lâm ly, gò má từ từ mà trở nên ửng hồng, dĩ nhiên, nàng cũng không phải ngụy trang ra như tây tử loại suy yếu kiều mỵ bộ dáng, mặc dù mới đầu có này sao suy tư qua. Sính kỳ có thể chiếm được ngân diện Độc Ma nhất thời đồng tình. Tha cho nàng một lần. Nào biết. . . . . Như vậy ngược lại càng làm cầm thú thú tính đại phát , chỉ là, nhưng cũng có chút chỗ tốt. Có thể hoàn toàn tiêu trừ trong mắt hắn lạnh lùng sát ý.

Nàng. Rốt cuộc thoải mái!

Chỉ là, nam tử mặc hoa phục màu tím bóng dáng của nhìn qua yêu dị tuyệt lệ, Phong Hoa Tuyệt Đại, không hề giống ở trong giường chiếu cuồng dã như vậy cùng nôn nóng người, cho nên vẫn là cổ nhân nói thì tốt hơn. Người, không thể xem bề ngoài. Thật sự là vô cùng sâu sắc, không ngờ mình tùy ý nhào người đàn ông. Trong xương lại là vô cùng cường hãn!

Nằm phát một hồi sững sờ, tuyết nhan mới chầm rì rì bò dậy, thấy áo quần lam lũ. Nhẹ nhàng thở dài một tiếng, tuyết nhan cúi đầu, đưa tay lau

https://thuviensach.vn

mình Éc. Động tác này làm cũng là như vậy vô lực, rất nhanh liền có thị nữ đưa quần áo , trong lòng nàng đoán ra là hắn phái người đưa tới.

Vì vậy, tuyết nhan toàn thân nhức mỏi ngồi dậy, thay xong hắn đưa tới mới tinh quần áo.

Thị nữ ánh mắt vô hồn, đối với nàng khắp người bừa bãi vết hôn cùng xinh đẹp bản lĩnh làm như không thấy.

Tuyết Nhan Hồi con mắt. Quét mắt thị nữ hai mắt. Phát hiện nơi này người làm không phải người đui. Chính là Lung Á, có lẽ bọn họ đã từng cũng không phải bộ dáng như vậy, xem ra ngân diện Độc Ma, không đúng, là Thượng Quan Ngấn. Người này làm việc cực kỳ cẩn thận, tuyệt sẽ không đem mình thân phận của tiết lộ đi ra ngoài nửa phần, càng không có người sẽ nghĩ tới ngân diện Độc Ma hang ổ lại kinh đô, người bình thường chỉ cho là nơi này là một chỗ tầm thường bình thường tòa nhà, không có bất kỳ chỗ đặc biệt khi tuyết nhan cùng thị nữ cùng nhau từ mật thất lối đi lúc đi ra, thấy đứng ở cửa một bề ngoài bình thường thanh niên. Chính là đi đệ nhất thiên hạ y quán nghênh đón nàng nam tử. Nhìn người nọ. Trong lòng nàng không khỏi một giận, sắc mặt cũng biến thành vô cùng âm trầm.

Nếu hắn ở lại chỗ này. Thượng Quan Ngấn nhất định là có lời gì nói. Chỉ là tuyết nhan không thèm để ý rất nhiều, tức giận nói: “Vị này. . . Tổng quản. . . . . Nếu không có chuyện gì. Xin đưa ta trở về!”

“Xin gọi tại hạ Phi Dương.” Tên kia nam tử trẻ tuổi lòng dạ khá sâu, mặt không đổi sắc, khách khí nói:

“Tuyết nhan thần y, thật ra thì. Không dối gạt ngài nói, ta chính là chân chính Phi Dương, mà vết công tử mới phải nhà ta chân chính công tử, ta chỉ là Công Tử thư đồng mà thôi, hôm nay cũng là hắn tay trái tay phải, mà nơi đây là vết công tử kín đáo nhà riêng, ta nhớ ngươi nên biết. Nếu là có người

https://thuviensach.vn

vô ý cho xông vào nơi này. . . . . Đều là dựng lên đi vào, nằm ngang đi ra . Hoặc là ít đi mắt. Đầu lưỡi. Lỗ mũi. Thân trúng độc dược mạn tính."

"Ý của ngươi là ta không thể rời đi? Trừ phi ta chết?" Tuyết nhan nhíu mày.

"Cũng không phải. Công tử phân phó ta lập tức đưa tiểu thư trở về." Hắn cũng không biết tại sao lại nói ra mới vừa kia phen sâm nhiên lời nói, có lẽ chỉ là vì để cho nàng cảm thấy công tử đối với nàng cùng người khác bất đồng mà thôi.

Hắn đã nhìn ra công tử cùng với nàng giữa bất thường quan hệ, ở nơi này tòa nhà trong, hắn là duy nhất một kiện toàn người, hắn cùng với Thượng Quan Ngấn từ nhỏ đã biết, lại bị cho vết làm năm năm thư đồng. Hôm nay hai mươi hai tuổi, công tử như cũ giữ hắn ở bên người, hắn biết vết công tử tất cả bí mật. Nhưng trừ vị này tuyết nhan đại phu chuyện tình hắn cũng không cảm kích, xem ra công tử đối với nữ nhân này có có chút đặc biệt tình kết.

Thật ra thì, hắn thích vô cùng vị này tuyết nhan đại phu, không ngờ công tử thỉnh nàng , thế nhưng đối với nàng làm ra loại chuyện đó , nhưng mà đây chỉ là nàng cùng công tử tư nhân chuyện giữa, hắn không có quyền hỏi tới, bên là hy vọng công tử có thể cùng này vì tuyết nhan đại phu tiêu tan hiềm khích lúc trước. Trở thành một đôi bích nhân.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 66

Vì vậy, hắn mang theo Tuyết Nhan đi tới ngoài viện, cỗ kiệu đã sớm chờ ở bên ngoài, Tuyết Nhan ngồi vào trong kiệu. Chợt nghe này Phi Dương nói: “Cô nương đợi chút, công tử phân phó đem những này bạc giao cho cô nương.”

Bạc? Cái gì bạc? Tuyết Nhan hơi ngẩn ra.

Phi Dương cung kính nói: “Sáng nay, ta xin Tuyết Nhan đại phu đến khám bệnh tại nhà, muốn nói với ngươi tốt mỗi canh giờ phải ra khỏi 15 lượng bạc ra chẩn phí. Hiện tại tổng cộng là hai canh giờ, Ngấn công tử phân phó đem thưởng bạc cho ngươi , cho nên tổng cộng là hai trăm lượng bạc.”

Nghe vậy, tuyết nhan sắc mặt trầm xuống, đây chính là phí đến nhà khám bệnh hả , rõ ràng chính là tiền bán thân? Cái gì thưởng bạc , chẳng phải là biến tướng châm chọc nàng là kỹ nữ,không làm tốt việc của đại phu , lại cùng với tên khốn này lên giường.

Chẳng lẽ đây coi như là kiêm chức hay sao? Thật là hoang đường!

“Lấy về. Này bạc ta không muốn!” Tuyết nhan trừng trừng mắt, nếu như cầm chẳng phải là kỹ nữ thật sao.

https://thuviensach.vn

“Cái này. . . Tại hạ không làm chủ được, nếu là cô nương không muốn. Có thể lần sau tự mình trả lại cho Ngấn công tử.” Phi Dương vẻ mặt có chút bất đắc dĩ, phân phó giơ kiệu người làm nói: “Khởi Kiệu, đưa tuyết Nhan cô nương hồi thiên hạ đệ nhất y quán.”

Trở lại đệ nhất thiên hạ y quán. Tuyết nhan cảm thấy mệt mỏi khác thường. Nương tay đùi mềm eo mềm, toàn thân không một nơi không mềm. Nhưng trong lòng giống như gương sáng, tỉnh táo mà tỉnh táo, hôm nay, nàng tránh được một kiếp, lại như cũ thầm ở trong lòng mắng cầm thú.

Nàng tức giận vỗ vỗ cái bàn, cắn răng nói: “Tên khốn kiếp này, lần sau ta nhất định cho hắn chút màu sắc xem một chút.”

Chính là bởi vì quỷ y không ở nơi này, cho nên hắn mới có thể như thế phát tiết tức giận.

Hoàng Kì tò mò nhìn nàng một cái. Chẳng biết tại sao Lâm cô nương sẽ như thế tức giận? Ánh mắt đi lòng vòng. Nghĩ thầm đến khám bệnh tại nhà trước Lâm tiểu thư mặc rõ ràng là màu trắng quần áo, vì sao sau khi trở lại đổi tinh như vậy xinh đẹp Tuyết Sắc tơ lụa quần sam? Chỉ là, này quần áo thật là đẹp mắt. Thật là khiến nàng hâm mộ.

Vào lúc này, âm thanh nam tử ưu nhã chợt truyền đến từ ngoài cửa: “Lâm Tiểu Thư cảm giác thế nào? Không nghĩ đến sẽ bị ám toán chứ?”

Tuyết Nhan theo âm thanh nhìn lại, liền thấy mặt nạ màu bạc yêu dị trước ánh lửa lóng lánh. Mị hoặc mà mang theo rét lạnh.

Tuyết Nhan nhất thời hít một hơi lãnh khí. Nàng ngàn nghĩ vạn coi. Không ngờ là Ngân Diện Độc Ma. Tốc độ hắn xuất thủ quá nhanh, trong thời gian ngắn ngủi, khả ngôn thật đúng là không hề sơ hở. Nàng liền cực kỳ cảnh giác, có thể sẽ bị mắc bẫy ở mọi hoàn cảnh. Nghĩ lại khi hai người giao đấu nhiều lần hắn vẫn là một thân một mình, chưa bao giờ đạt được

https://thuviensach.vn

tiện nghi ở nàng. Hôm nay nàng lại sơ sẩy, tiến vào hang ổ của hắn, bị hắn cho lâu la bên cạnh tính toán, thật đúng là khó lòng phòng bị a!

Mặt đề phòng, một hồi lâu. . . Tuyết Nhan rốt cuộc không nhịn được trừng mắt nhìn hắn.

Lúc này nàng cũng chỉ có dĩ bất biến ứng vạn biến. Mặc dù người này hận nàng thấu xương, nhưng cũng sẽ không lập tức lấy mạng nàng. Kế tiếp, muốn dùng phương thức gì đối phó nàng đây? Chỉ là không vạn bất đắc dĩ, nàng cũng sẽ không ra chiêu bài cuối cùng vì tránh Ngân Diện Độc Ma không nghe nàng giải thích đã muốn giết người diệt khẩu. Nhưng thấy Ngân Diện Độc Ma ưu nhã ngồi ở bàn trước mặt, mị hoặc cười cười. Mà nụ cười của hắn mang theo mê hoặc lòng người kinh khủng, Tuyết Nhan trong nội tâm run lên, rất muốn chạy trốn, đáng tiếc, tay chân gắt gao bị trói.

Lúc này, Ngân Diện Độc Ma nhàn nhạt liếc nàng một cái, nâng lên đôi môi, nói thật nhỏ: “Ta đã từng phát hiện độc dược đối với ngươi hình như không có tác dụng, luôn luôn rất tốt. Thậm chí còn muốn ngươi làm dược nhân như ta, không ngờ thì ra là các hạ chính là Cung Chủ Thần Long Cung tương lai, thật là thất kính.”

Hôm nay hắn đã đối với nàng hiểu rõ rõ ràng ràng, nhưng nàng lại không thật sự hiểu rõ hắn. Xem ra hắn ứng thị biết độc tính mai lan hương, nếu không hắn cũng sẽ không không biết giải độc hoa này.

Vừa là Ngân Diện Độc Ma đầu bảng truy nã, vừa là người lương thiện nhất trên đời! Hai thái cực? Tuyết Nhan cắn răng, biết rõ là phúc thì không phải là họa. Nếu gặp được, nàng cũng chỉ có đối mặt. Vì vậy, nhìn hắn chằm chằm nói: “Ngươi biết ta là ai . . . Lại muốn làm gì?”

“Hỏi thật hay! . . Ngân Diện Độc Ma cầm kiếm trong tay, nhẹ nhàng đẩy ra áo ngoài của nàng, mũi kiếm chỉa thẳng vào lồng ngực của nàng, cả người tản mát ra lạnh lùng sát ý, như muốn sử dụng kiếm đâm thủng quá

https://thuviensach.vn

khứ. Thở dài thật thấp nói: “Cũng không biết, nếu là sau khi Thần Long Cung Tam Tiểu Thư mất tích, thì Phương Ngọc sẽ như thế nào đây? Biết tìm ai làm Cung Chủ? Trong lời nói, đã khó nén sát ý nhàn nhạt. Kể từ sau đêm đó, khi trong đầu hắn từng nghĩ đến vô số lần nếu là nàng rơi vào trong tay của mình. Hắn nhất định sẽ một kiếm giết nàng!

Nhưng hôm nay, nàng ở gần trong gang tấc, không có bất kỳ lực phản kháng, nhưng hắn cũng không muốn làm như vậy. Tuyết Nhan nào biết hắn đang do do dự dự suy nghĩ gì, có lẽ là đang nghĩ tới biện pháp hành hạ nàng. Vì vậy trái tim rét, nhìn hắn chằm chằm nói: “Nếu như ngươi muốn giết ta, như vậy. . . . . Ngươi cần phải nhớ, Thiên Cơ Các, Các Chủ Doãn Ngọc, tối hôm qua ta đã bí mật viết xong thân phận của ngươi, giấu ở một nơi bí mật. Nếu là ta bị hại, thân phận của ngươi cũng sẽ ra ánh sáng!”

Dứt lời, nàng cảm thấy mũi kiếm quơ quơ nơi ngực, mang theo rét lạnh. Nàng lạnh lùng nhìn hắn, khẽ nâng lên đôi môi: “Ngươi không phải sợ sao? Thượng Quan Ngấn Công Tử?”

Ánh lửa chiếu thân hình Ngân Diện nam tử cao to giờ phút này nhược lan chi ngọc lập, con mắt như lãnh sương, hơi thở lãnh mị như yêu tinh lai tự chỗ sâu bóng tối địa ngục. Con ngươi phiếm ánh lửa màu đỏ thật giống như hắc ám ma vương muốn chuẩn bị đại khai sát giới, hắn chợt cười lạnh, “Ngươi cho rằng. . . . . Ta sẽ tha cho ngươi?”

Tuyết Nhan lập tức trợn mắt, cãi lại nói: “Nếu như ngươi dám làm tổn thương một sợi tóc của ta, hoặc là, để cho ta mất tích một ngày hay hai ngày. Thân phận thật của ngươi cũng sẽ bị Thiên Cơ Các công bố!” Lúc này trong lời nói của nàng có lời gì? Rất là vô sỉ, dù sao kẻ địch của nàng tuyệt không phải một mình Ngân Diện Độc Ma, nếu nàng bị những thế lực khác kèm hai bên, Ngân Diện Độc Ma chẳng lẽ không phải sẽ giúp nàng đối phó những kẻ địch khác?

Nghe vậy, hắn lạnh lùng mở miệng: “Tất tốt!”

https://thuviensach.vn

Thấy sắc mặt hắn rét lạnh cũng không bộ dáng kế khả thi , giọng điệu Tuyết Nhan hơi thả ra, xem ra nàng vừa vặn nắm bắt thời cơ, tốt vô cùng! Vì vậy, nàng dùng kế sách dụ dỗ của mình, vẻ mặt ôn hoà nói: “Nếu như ngươi nguyện ý lập tức thả ta ra. Ta muốn. . . . Về sau chúng ta xem như chưa từng gặp qua, cái gì cũng không xảy ra, cả đời không qua lại với nhau, như thế nào?” Nàng nghĩ điều kiện này rất mê người, nàng đối với hắn cũng không có bất kỳ tổn thất!

“Ngươi cảm thấy ta dễ dàng tha cho ngươi như vậy?” Ngân Diện Độc Ma mắt lạnh nhìn chằm chằm nàng. Chỉ là, nhìn áo nàng bị hắn làm rách, lụa mỏng không che giấu được cổ mỹ lệ, da thịt trắng như tuyết, trong đầu của hắn chợt không tự chủ được nhớ tới nàng trong sơn động thở gấp bộ dáng ngâm ngâm mê người.

Tuyết Nhan thấy hắn nhìn mình chằm chằm, hình như mang theo ý vị tìm tòi nghiên cứu, trong lòng không khỏi thấp thỏm, thầm nghĩ, không phải là hắn đã nhận ra lời nói dối của mình? Dù sao, nàng không có nhiều thời gian như vậy, đem thân phận thật của hắn giấu ở bên trong Thiên Cơ Các. Mà thân phận của hắn, cũng là nàng dùng cả đêm mới nghĩ ra. Nàng đang ngàn vạn suy nghĩ, chợt cảm thấy kiếm quang lóe lên, phía dưới chợt lạnh, mà hai chân nàng thon dài xinh đẹp đã hoàn toàn phơi bày. Trong lòng cả kinh, hắn đã như quỷ mị hư vô lấn tới trước người của nàng. Thấy hắn đè lên người nàng, nam tử hơi thở như mai hương đến bức người, nhào vào khuôn mặt của nàng, cái này như loại nam tử yêu dị Ám Mị, phong cách quanh thân cũng thần bí như yêu, mang theo khêu gợi hấp dẫn trí mạng.

Trong nội tâm Tuyết Nhan run lên: ” Ngươi. . . . . Ngươi làm gì?”

Hắn nâng đôi môi lên, tay cởi áo nàng ra, nhỏ giọng nói: “Ngươi đã rất ưa thích làm loại chuyện đó, hôm nay ta liền đặc biệt thành toàn ngươi, hơn nữa tuyệt sẽ không tổn thương một sợi lông ngươi.”

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhan nghe vậy kinh hãi, chưa phục hồi tinh thần lại đã cảm thấy cả người lạnh sưu sưu. Nhất thời chợt hiểu, thấy Độc Ma cầm thú vậy, hắn lại muốn làm chuyện không bằng cầm thú đối với mình. Chỉ là. . . . Ban đầu cũng là nàng đối với hắn từng làm như thế, sao có thể mắng hắn là cầm thú? Cuối cùng là gì? Báo ứng sao?

Thầm nghĩ, hắn hận không thể giết nàng, bị nàng uy hiếp, nếu là nữa đòi không phải nửa điểm tiện nghi, hắn còn mặt mũi nào mà tồn tại? Cho nên . . . Hắn có thể nào dễ dàng bỏ qua cho mình đây? Nếu nàng bị hắn phản pháo trở lại, có phải là tôn nghiêm của nam nhân liền được thỏa mãn hay không? Đối với hắn không còn là sỉ nhục. Nếu là như vậy, hắn sẽ sẽ không cứ như thế mà tha nàng?

Đáp án, rất có thể. Đúng vậy, nhất định là như vậy.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 67

Lúc này, nàng chợt nhớ Phượng U Trần đã từng nói, bị hắn sờ một lần hay sờ hai lần cũng là sờ. Có gì không giống nhau? Đổi một câu nói, cùng một người đàn ông làm một lần là làm, làm hai lần là làm có cái gì bất đồng? Tuy đây là một câu nói vô sỉ nhất, lời lẽ sai trái, nhưng giờ phút này, nàng cũng chỉ có thể dùng lời nói này để an ủi mình! Tự thôi miên!

Hắn nâng mặt của nàng lên, y hệt mặc ngọc. Tròng mắt đen sâu không thấy đáy, lại thấy hắn cúi đầu, hung hăng hôn lên trên môi của nàng. Môi anh đào truyền đến đau nhức, Tuyết Nhan nhất thời tròn hai mắt, tên khốn kiếp này, hắn lại dám cắn nàng!

Hắn không phải là đang hung hăng trả thù với nàng! Tiếp đó sẽ không giết nàng?

Đang suy nghĩ lung tung, trên môi một hồi nhiệt thấp, lưỡi của hắn linh hoạt trêu chọc nàng, ôm chặt thân thể mềm mại, muốn đem nàng vê vào thân thể của hắn giống như nhau, để cho nàng không thở nổi, đây quả thực không khác mưu sát nàng, có lẽ nàng nên giả vờ yếu thế , tranh thủ hắn đồng tình. Vì vậy, ánh mắt nàng ướt nhẹp giả vờ đáng thương nhìn hắn, nàng biết thân thể này rất có tiềm chất ở phương diện này.

Nhìn Tuyết Nhan nhu nhược vô dụng, bộ dáng điềm đạm đáng yêu, vẻ mặt nam tử dần dần ôn hòa , Kinh Thành Đệ Nhất Công Tử chẳng lẽ không thương hương tiếc ngọc? Tuyết Nhan mong đợi nhìn hắn, hi vọng hắn có

https://thuviensach.vn

thể tha cho nàng một lần. Hi vọng hắn từ bi, không cần đối với nàng ăn miếng trả miếng!

Thế nào biết. . . . . Thế nhưng như . . . Ám thất, giường gỗ. Cây đuốc. Hoạt sắc sinh hương cố tình(??? chỗ này ta chịu), sắc mặt thiếu nữ giờ phút này trắng bệch mồ hôi lạnh chảy ròng ròng. Bên môi luôn luôn phát ra lời nói: “Đau quá, ngươi không thể nhân đạo chút sao? Ngươi là Kinh Thành Đệ Nhất lương thiện!” “A. . . . . Ngươi đừng cắn nơi đó. . . . . Ha ha . . . Nhột. . . . . .”

Cuối cùng, cố nén thân thể khó chịu. Đôi tay Tuyết Nhan chống đỡ lồng ngực của hắn, run rẩy. Không thể nhịn được nữa hỏi: “Đã ba lượt rồi. . . . . A . . . Có thể sau lần này . . . Thả ta về?”

Hắn hình như đối với nàng vô cùng bất mãn, vốn là dục sắc sôi trào, con ngươi tối tăm vài phần.

“Đợi chút. . . . . Ngươi vẫn không trả lời? Nếu không như vậy. . . . . Ta giúp ngươi tìm Kinh Thành Ngũ Đại Hoa Khôi . . . A. . . . . Tới phục vụ ngươi. Ngươi . . . Hãy bỏ qua ta đi! Cầu xin ngươi!” Nàng thở hổn hển khó nhọc nói.

Hắn chợt cúi đầu, con ngươi tà mị ngưng mắt nhìn nàng. Chợt dừng lại tất cả động tác. Tuyết Nhan cho là hắn động tâm. Hai mắt không khỏi sáng lên. Mà hắn đột nhiên che lại môi của nàng, cùng với nàng triền miên điên cuồng.

Cảm giác tê liệt lần nữa truyền đến, rốt cuộc. Nàng không nói ra lời! Bên môi Tuyết Nhan nhàn nhạt lẩm bẩm, mười ngón tay cắm cánh tay của hắn thật chặt, cố ý dùng móng tay bén nhọn xẹt qua. Hắn tuấn nhan như lửa. Ánh mắt thâm thúy như đao. Nhịn đầu ngón tay nàng mang làm đau nhói. Trằn trọc triền miên. Hòa tan tình cảnh này, giai nhân buồn ngâm, kiều hoa xấu hổ. Bích lạc xuân tâm.

https://thuviensach.vn

Môi Tuyết Nhan đỏ mọng khẽ mở, hai mắt mê ly. Chân ngọc tuyết trắng mà xinh xắn đưa ra ngoài giường. Cả người cảm thấy vô lực. Đau quá! Tuyết Nhan vốn tưởng rằng sau khi có Doãn Ngọc sẽ không đau nữa, thật đúng là mười phần sai rồi! Doãn Ngọc mỗi lần hoan ái lúc đều vô cùng thương tiếc đợi nàng. Thậm chí không biết từ nơi nào tìm thấy dược cao, mát mẻ thoải mái, sau đó nàng chỉ là hai chân vô lực mà thôi.

Nào biết Ngân Diện Độc Ma này đối với nàng so với Doãn Ngọc hoàn toàn bất đồng. Lại có loại tham muốn điên cuồng cực độ. Có lẽ lúc trước hắn chưa từng có nữ nhân, nên chỉ dựa vào bản năng đoạt lấy nàng. Nhưng là dã tính trương dương như thế, lại có thể làm nàng cảm thấy trước nay chưa từng được kích thích như thế, cùng mình hãm sâu trong đó. Có lẽ ở trong xương nữ nhân cũng đang mong đợi nam nhân có biểu hiện cuồng dã như vậy.

Tay ôm lấy nàng. Mồ hôi Ngân Diện Độc Ma chậm rãi nhỏ xuống gò má. Vài sợi tóc hai người nhẹ nhàng bay liên, tăng thêm mấy phần quyến rũ triền miên, hắn nắm eo nàng nhỏ nhắn không đủ một nắm, chóp mũi đều là mùi thơm cơ thể thanh nhã thấm tâm, nhìn nữ nhân hai mắt ươn ướt nước dưới ánh lửa giống như con thú nhỏ đáng yêu (ta chém, ta chém). Môi tầng vụ y hệt thủy nhuận mê ly. Xem ra so lúc tỉnh táo càng thêm mị hoặc, hơn nữa vẻ mặt bao hàm vô hạn mị hoặc bị hắn hôn như say như mộng. Hắn chợt nghĩ đến, nếu như hắn không phải ép buộc nàng. Có phải nàng sẽ chủ động đáp lại nụ hôn của hắn?

Trong lòng hơi tiếc nuối, nam tử đứng dậy mặc quần áo tử tế. Ngoái đầu nhìn lại nhìn cả người Lâm Tuyết Nhan vô lực, suy nghĩ sâu xa vì sao mình không thể khống chế, tại sao lại như một loại cầm thú bổ nhào bên nàng? Chỉ là. Nữ nhân này thật sự quá câu hồn!

Hắn biết có loại hoa anh túc nếm thử một lần liền có thể nghiện, mà hắn đã sớm trúng độc anh túc nàng, kể từ sau lần đầu tiên hắn cùng với nàng xảy ra quan hệ. Trong đầu của hắn luôn hiện ra tình hình mất hồn đêm đó,

https://thuviensach.vn

sâu tận xương tủy, thấu đáo nội tâm. Thầm nghĩ nữ nhân này đến tột cùng cùng anh túc khác nhau ở chỗ nào?

Nếu không phải hắn cần gặp một cao nhân, thật đúng là không bỏ nàng xuống được. Đợi chút. Đáng chết! Bỏ nàng xuống? Giống như là hắn đã làm sai điều gì? Hắn vì sao lại có loại ý tưởng hoang đường này? Rõ ràng là nữ nhân ghê tởm này chọc giận hắn. Cho nên, đây chỉ là một loại trả thù. Nghĩ đến đây, hắn xoay người rời đi!

Nghe được tiếng bước chân hắn dần dần xa. Tuyết Nhan khẽ mở mắt. Lúc này. Nàng toàn thân đổ mồ hôi lâm ly, gò má từ từ trở nên ửng hồng. Dĩ nhiên, nàng cũng không phải ngụy trang loại bộ dáng như tây tử suy yếu kiều mỵ, mặc dù mới đầu có suy tư này qua. Nhất thời sính kỳ có thể chiếm được đồng tình Ngân Diện Độc Ma. Tha cho nàng một lần. Nào biết. . . . . Như vậy ngược lại càng làm thú tính cầm thú đại phát , chỉ là, nhưng cũng có chút chỗ tốt. Có thể hoàn toàn tiêu trừ sát ý lạnh lùng trong mắt hắn.

Nàng. Rốt cuộc thoải mái!

Chỉ là, bóng dáng của nam tử mặc hoa phục màu tím nhìn qua yêu dị tuyệt lệ, Phong Hoa Tuyệt Đại, không hề cuồng dã như giống ở trong giường chiếu cùng nôn nóng người vậy. Cho nên vẫn là cổ nhân nói đúng, “Người, không thể xem bề ngoài.” Thật là vô cùng sâu sắc, không ngờ mình tùy ý nhào vào người đàn ông này, trong xương lại là vô cùng cường hãn!

Một hồi sững sờ, Tuyết Nhan mới chầm rì rì bò dậy, thấy áo quần lam lũ. Nhẹ nhàng thở dài một tiếng. Tuyết Nhan cúi đầu đưa tay lau mình. Éc. Động tác này cũng như là vô lực vậy, rất nhanh liền có thị nữ đưa quần áo , trong lòng nàng đoán là hắn phái người đưa tới.

Vì vậy, Tuyết Nhan toàn thân nhức mỏi ngồi dậy, thay xong quần áo mới tinh hắn đưa tới.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt thị nữ vô hồn, đối với vết hôn xinh đẹp bừa bãi khắp người nàng làm như không thấy.

Tuyết Nhan hồi con mắt. Hai mắt quét mắt thị nữ. Phát hiện người làm nơi này không phải người đui. Chính là Lung Á, có lẽ bộ dáng bọn họ đã từng cũng không phải như vậy, xem ra Ngân Diện Độc Ma, không đúng, là Thượng Quan Ngấn. Người này làm việc cực kỳ cẩn thận, tuyệt sẽ không đem thân phận của mình tiết lộ ra ngoài nửa phần, càng sẽ không có người nghĩ tới Ngân Diện Độc Ma lại ở kinh đô, người bình thường chỉ cho là nơi này là một tòa nhà bình thường, lối đi không có bất kỳ chỗ đặc biệt naò khi Tuyết Nhan cùng thị nữ từ mật thất đi ra, thấy một thanh niên bình thường đứng ở ngoài cửa. Chính là nam tử đi nghênh đón nàng tại Thiên Hạ Đệ Nhất Y Quán. Nhìn người nọ. Trong lòng nàng không khỏi giận, sắc mặt cũng biến thành vô cùng âm trầm.

Nếu hắn ở chỗ này. Thượng Quan Ngấn nhất định là có lời nhắn. Chỉ là Tuyết Nhan không thèm để ý rất nhiều, tức giận nói: “Vị . . Tổng quản. . . . . Nếu không có chuyện gì. Xin đưa ta trở về!”

“Xin gọi tại hạ Phi Dương.” Tên nam tử trẻ tuổi lòng dạ khá sâu, mặt không đổi sắc, khách khí nói: “Tuyết Nhan thần y, thật ra thì. Không gạt ngài, ta chính là Phi Dương, mà công tử nhà ta mới là công tử chân chính, ta chỉ là thư đồng mà thôi, hôm nay cũng là hắn tay trái tay phải, mà nơi đây là nhà riêng kín đáo của công tử. Ngươi nên biết, nếu là có người vô ý cho xông vào nơi này. . . . . Đều là đi vào đứng, nằm ngang đi ra. Hoặc là ít đi: mắt, đầu lưỡi, lỗ mũi. Thân trúng độc dược mạn tính.”

“Ý của ngươi là ta không thể rời đi? Trừ phi ta chết?” Tuyết Nhan nhíu mày.

“Cũng không phải. Công tử phân phó ta lập tức đưa tiểu thư trở về.” Hắn cũng không biết tại sao lại nói ra lời kia, có lẽ là vì để cho nàng cảm thấy công tử đối với nàng cùng người khác bất đồng mà thôi.

https://thuviensach.vn

Hắn đã nhìn ra quan hệ bất thường giữa công tử cùng nàng, ở trong tòa nhà này, hắn là người duy nhất một kiện toàn, hắn cùng với Thượng Quan Ngấn đã quen từ nhỏ, lại làm thư đồng năm năm. Hôm nay hai mươi hai tuổi, công tử như cũ giữ hắn ở bên người, hắn biết tất cả bí mật công tử. Nhưng trừ chuyện tình vị này Tuyết Nhan đại phu hắn cũng không cảm kích, xem ra công tử đối với nữ nhân này có có chút đặc biệt tình kết.

Thật ra thì, hắn thích vô cùng vị đại phu Tuyết Nhan này. Không ngờ công tử mời nàng, thế nhưng làm ra loại chuyện đó với nàng, nhưng mà đây là chuyện giữa nàng cùng công tử, hắn không có quyền hỏi tới. Hắn hy vọng hiềm khích lúc trước của công tử cùng Tuyết Nhan đại phu này có thể tiêu tan. Va sau trở thành một đôi bích nhân. Vì vậy, hắn mang Tuyết Nhan tới ngoài viện, cỗ kiệu đã sớm chờ ở ngoài, Tuyết Nhan ngồi vào trong kiệu. Chợt nghe Phi Dương nói: “Cô nương đợi chút, công tử phân phó đem những này bạc giao cho cô nương.”

Bạc? Bạc gì? Tuyết Nhan hơi ngẩn ra.

Phi Dương cung kính nói: “Sáng nay, ta xin Tuyết Nhan đại phu đến khám bệnh tại nhà, giao với ngươi mỗi canh giờ phải trả chẩn phí là 15 lượng bạc. Hiện tại tổng cộng là hai canh giờ, công tử nhà ta phân phó đem ngân thưởng đều trả hết cho ngươi, cho nên tổng cộng là hai trăm lượng bạc.”

Nghe vậy, sắc mặt Tuyết Nhan trầm xuống, phí đến khám bệnh tại nhà này, rõ ràng chính là tiền bán thân? Cái gì thưởng ngân, chẳng phải là châm chọc nàng là kỹ nữ, để nàng không làm đại phu thật tốt, thế nhưng cùng với tên khốn này lên giường.

Chẳng lẽ đây coi như là kiêm chức hay sao? Thật là hoang đường! “Lấy về. Bạc này ta không muốn!” Tuyết Nhan trừng mắt, nếu như cầm chẳng phải thành là gái điếm.

https://thuviensach.vn

“Cái này. . . Tại hạ không làm chủ được, nếu là cô nương không muốn. Có thể lần sau tự mình trả lại cho công tử nhà ta.” Phi Dương vẻ mặt có chút bất đắc dĩ, phân phó người làm nâng kiệu: “Khởi kiệu, đưa Tuyết Nhan cô nương hồi Thiên Hạ Đệ Nhất Y Quán.”

Sau khi trở lại Thiên Hạ Đệ Nhất Y Quán. Tuyết Nhan thấy mệt mỏi khác thường. Tay mềm, đùi mềm, eo mềm, toàn thân không một nơi không mềm. Nhưng trong lòng giống như gương sáng, tỉnh táo và tỉnh táo. Hôm nay, nàng tránh được một kiếp, lại không nhịn được mắng thầm ở trong lòng cầm thú. Nàng tức giận vỗ vỗ bàn, cắn răng nói: “Tên khốn kiếp này, lần sau ta nhất định cho hắn chút màu sắc xem một chút.” Chính bởi vì Quỷ Y không ở nơi đây cho nên hắn mới có thể phát tiết như thế.

Hoàng Kỳ tò mò nhìn nàng một cái. Chẳng biết tại sao Lâm cô nương tức giận như thế? Ánh mắt đi lòng vòng. Nghĩ thầm Lâm tiểu thư mặc rõ ràng là quần áo màu trắng trước khi đi khám bệnh tại nhà, vì sao sau khi trở lại đổi tinh quần tơ lụa sam sắc tuyết xinh đẹp như vậy? Chỉ là, này quần áo thật là đẹp mắt. Thật là khiến nàng hâm mộ.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 68

Sau lần đó, Tuyết Nhan núp ở góc không người, lặng lẽ chịu đựng uống thuốc, phân phó không ai có thể đánh nhiễu. Chén thuốc mang theo tư vị chua xót, còn có nồng nặc mùi tanh. Thật là khó có thể nuốt xuống. Có lúc còn phát hiện là đan dược phục dụng tương đối thoải mái.

Sau khi dùng qua canh tránh thai. Nàng chợt nghe Hoàng Kỳ kêu lên: "Lâm tiểu thư, có hai nữ tử ngoài y quán, một người tên là Đương Quy, người kia tên là Bạch Thuật, các nàng nói năm đó đều đi theo lão quán chủ. Hiểu y thuật, hy vọng có thể làm trong y quán."

Tuyết Nhan nghe vậy thì mở trừng hai mắt, cảm thấy không thể tin, Đương Quy? Bạch Thuật? Nhớ lại hai thị tỳ cũ của mình, chẳng lẽ chính là họ? Nghe thế, phấn chấn lòng, vốn là tâm tình buồn bực, nhất thời tinh thần tỉnh táo. Nàng không thể chờ, nói: "Ở nơi nào? Mau dẫn ta đi xem xem các nàng."

Hoàng Kỳ nghi ngờ liếc nhìn nàng một cái, theo nàng xuống lầu.

Lầu dưới, trong phòng khách, Tuyết Nhan quan sát hai cô gái trước mặt. Mặc dù qua mười năm, hai người mặt mũi đã trưởng thành hơn rất nhiều. Ngũ quan biến hóa cũng không lớn, Tuyết Nhan không khỏi thầm nghĩ: Nếu cỗ thân thể kia còn sống, không biết hiện tại có thể biến thành hình dáng gì?

https://thuviensach.vn

“Các ngươi là Đương Quy, Bạch Thuật?” Tuyết Nhan mặc dù đã biết, lại không nhịn được hỏi.

“Đúng vậy.” Hai người đáp, âm thanh hình như cũng không có biến hóa.

Không ngờ thật sự là hai nha hoàn của mình quay trở lại, ngày xưa đi theo trung thành cảnh cảnh. Tuyết Nhan mừng rỡ trong lòng, ban đầu, y thuật của các nàng so với Hoàng Kỳ muốn tinh xảo hơn rất nhiều. Mười năm sau, có tiến thêm không? Huống chi, nữ đại phu thật sự rất ít. Nơi này quá cần nhiều nữ đại phu. Tuyết Nhan gật đầu cười một tiếng. Tâm tình trong lòng khó tránh khỏi động kịch liệt: “Rất tốt, các ngươi đã là người của Quán Chủ trước. Ta liền an bài các ngươi lưu lại.”

“Đa tạ tiểu thư.” Đương Quy cùng Bạch Thuật trăm miệng một lời nói, rất ăn ý như năm đó.

“Hảo thuyết. Hảo thuyết!” Lòng nàng tràn đầy vui mừng muốn kêu họ ngay, lại thấy ánh mắt của hai người tràn đầy kính sợ cùng vẻ mặt xa lạ, chợt nhớ lại mình đã đổi thân thể, họ tất nhiên cảm thấy vô cùng xa lạ. Nàng mím đôi môi mỏng cười một tiếng, thầm nghĩ thật là hả hê quên rồi, mặc kệ như thế nào. Về sau có thể thường thường gặp các nàng, trong lòng nàng liền hài lòng. Trời cao quả nhiên không tệ, có lẽ có một ngày, nàng có thể từ từ nói cho các nàng biết, để các nàng tiếp nhận mình.

Nghĩ đến. Tâm tình Tuyết Nhan dần dần chuyển, vì vậy ở trong khách sạn sang trọng nhất kinh thành kêu một bàn thức ăn ngon, nhiệt tình khoản đãi hai nha đầu này.

Nhất thời, Đương Quy cùng Bạch Thuật thụ sủng nhược kinh, Hoàng Kỳ ẩn ở trong bóng tối, hơi kinh ngạc, quán rượu Long Phượng, tiểu điếm lớn nhất kinh thành. Nghe nói người bình thường ăn cơm đều phải đặt trước nửa tháng.

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhan là danh y của Thiên Hạ Đệ Nhất Y Quán, người làm kia cũng khách khí, mang họ đi tới chỗ lầu hai ngồi, mặc dù không phải nhã gian, nhưng hoàn cảnh cũng thoải mái. Nghĩ lại chuyện cũ mà buồn, trước kia, tại quán rượu này luôn ngồi ở lầu ba ngay bên cạnh cửa sổ, cũng không biết giờ bị ai ngồi. Sau khi cơm nước no nê, Tuyết Nhan cùng các nàng nói chuyện tự nhiên, Đương Quy và Bạch Thuật dần dần cảm thấy nữ tử này cùng quán chủ xưa rất giống nhau, trong lòng có loại rung động mãnh liệt.

Hôm nay, họ đều đã hai mươi lăm tuổi, ban đầu, sau khi quán chủ chết. Họ thủ mộ phần cho quán chủ ba năm, sau đó mới gả cho người. Nhà chồng đối với các nàng cũng không tốt. Ngày xưa họ đã nghe qua quán chủ nói, nữ nhân gì… phải tự cường. Vì vậy. Cùng phu quân Hòa Ly, chính mình đã mở cửa hàng, mà quán chủ đối với các nàng có ơn tri ngộ, nghe nói Thiên Hạ Đệ Nhất Y Quán gần đây đệ có khởi sắc, cho nên bọn họ tới thử một lần, muốn tỏ bản lĩnh.

Nghe vậy, Tuyết Nhan không khỏi từ từ thở dài: “Hai vị chịu khổ, về sau chỉ cần có ta, tuyệt không để cho các ngươi chịu thiệt. . , giọng điệu của nàng cùng Tuyết quán chủ ngày xưa giống nhau như đúc, ngay cả vẻ mặt cũng tương tự, Đương Quy cùng Bạch Thuật trong đáy lòng nhất thời hiện ra dòng nước ấm cảm kích. Trong mắt nóng lên, suýt nữa rơi lệ.

Bạch Thuật xúc động thật lâu nói: “Ban đầu quán chủ thích ăn nhất là nơi này, đặc biệt ấm áp. Nàng thường thường cùng chúng ta ngồi ở vị trí gần cửa sổ đó!”

Dứt lời, nàng ánh mắt nhìn sang hướng phía trong kia. Lại thấy một vị tuấn mỹ nam tử bóng lưng thanh nhã, không khỏi “Ah” một tiếng. Vì sao tấm lưng kia nói như thế. . . . Bạch Thuật cảm thấy dùng ngôn ngữ khó có thể hình dung hắn thanh lệ. Từng cơn gió nhẹ thổi qua, sợi tóc nam tử khẽ nhếch, tựa như ảo mộng.

https://thuviensach.vn

Có cô gái ngồi phía đối diện hắn, gò má không khỏi ửng hồng, vẻ mặt ngốc trệ, Bạch Thuật cảm thấy càng quỷ dị hơn, xem ra ứng thị là một tuyệt sắc mỹ nam tử, lại thấy nam tử chợt đứng dậy, vội vã rời đi nơi đây, từ đầu chí cuối nàng đều chỉ thấy bóng lưng hắn thanh lệ.

Nhã gian trên lầu. Tiếng đàn lượn lờ. Hương nhang quanh quẩn.

Thượng Quan Ngấn mới vừa cùng thương nhân bàn việc buôn bán, ngồi ở trước bàn từ từ thưởng thức trà. Phi Dương chợt cúi đầu ghé vào lỗ tai hắn nói nhỏ mấy câu, nghe vậy, Thượng Quan Ngấn cười nhạt: “Không ngờ Đại Sư Huynh tiếng quần áo Tô Châu thế nhưng cũng tới khách sạn Kinh Thành! Ngươi cũng không nói sớm, ta nên đi ra ngoài cùng hắn đi gặp một hồi.”

Phi Dương nói: “Hắn tới liền đi, chỉ là Lâm tiểu thư cũng tới.”

Nghe nói Lâm Tuyết Nhan cũng ở khách sạn đây. Con ngươi Thượng Quan Ngấn tuyệt mỹ thoáng qua vẻ mặt kinh ngạc nhàn nhạt, hắn khẽ ghé mắt. Từ nhã gian cửa sổ nhìn xuống dưới, hoàn toàn thấy Lâm Tuyết Nhan cùng hai người cô gái trẻ tuổi cùng nhau uống rượu, trước bàn để một bàn dầu mở cầm áp, nàng một tay cầm chân vịt, nụ cười nhàn nhạt. Rất cảm động, một cái tay bưng ly rượu, vừa ăn vừa uống, không chút nào phong phạm đại gia khuê tú, lại xinh đẹp như cũ khiến người động lòng.

Ăn xong vịt nướng, mấy người vung quyền uống rượu.

Không ngờ nàng lại có một mặt hào sảng như thế, Thượng Quan Ngấn từ từ thu hồi ánh mắt quan sát Lâm Tuyết Nhan, ngược lại hướng tới Phi Dương ngồi ở một bên khác. Đôi môi không khỏi nâng lên: “Phi Dương, ngươi đi lấy Văn Phòng Tứ Bảo tới. Nhớ là — Văn Phòng Tứ Bảo.”

“Nói như vậy. Bút cũng muốn?” Phi Dương có chút giật mình. Công tử vẽ tranh rất ít dùng bút. Nếu là dùng bút, đó chính là chuẩn bị vẽ tranh vẽ theo lối tinh vi. Không bằng. . . Hắn không phải là không thích nhất theo lối

https://thuviensach.vn

tranh vẽ tinh vi sao? Nói tùy ý đúng không! Không không câu chấp! Không có tính tình thật! Chẳng lẽ công tử chợt đổi tính?

Rất nhanh, trên bàn giấy và bút mực đầy đủ mọi thứ, nhìn cái bàn phủ lên ngọc vân giấy Tuyên Thành, Thượng Quan Ngấn vẻ mặt chuyên chú, khẽ nhắm mắt, suy tư chốc lát. Tử tay áo Phi Dương, hạ bút như thần. Không cần một lát, liền vẽ ra địa đồ cuốn tinh mỹ, hắn cười cười nâng lên bức họa nhìn, thầm nghĩ không biết Lâm Tuyết Nhan thấy bức họa này sẽ có vẻ mặt gì?

Hôm nay thật là chơi tận hứng, trở lại Thiên Hạ Đệ Nhất Y Quán, vừa tới thời gian giả vờ. Tuyết Nhan quyết định ở trong khách sạn phía đối diện. Ngân diện Độc Ma cho nàng bạc không cần uổng phí. Mặc kệ như thế nào cũng là tiền máu lệ của nàng. Đánh chết nàng cũng không thừa nhận là tiền bán thân. Vừa mới chuẩn bị động thân, Hoàng Kỳ nhẹ nhàng đi tới bên người Tuyết Nhan, nói: ” Lâm tiểu thư, ban ngày người kia lại tới, nói là tới đón tiểu thư trở về phủ.”

“Người nào?” Tuyết Nhan hơi ngẩn ra.

“Chính là nam tử cầm năm trăm lượng bạc trở về kia.” Hoàng Kỳ một mực cung kính đáp trả.

Là hắn? Tuyết Nhan nhất thời có loại dự cảm xấu, sắc mặt tối sầm. Khoát tay áo: “Mau để cho hắn đi, ngươi nói cho hắn biết . . . Ta không ở nơi này .”

“Cái này!” Hoàng Kỳ dừng một chút. Cảm thấy Lâm tiểu thư không nên nói láo, dù sao người ta đưa tới rất nhiều bạc không đúng ? Hơn nữa cũng cho mình không ít chỗ tốt, nhưng nàng không dám vi phạm ý tứ của tiểu thư, không thể làm gì khác hơn là gật đầu.

Sau khi Hoàng Kỳ rời đi, Tuyết Nhan thở phào thật sâu một cái, mặt thanh nhã của âm úc mây tầng ngưng, đáy mắt trong suốt xoay tròn cuồng

https://thuviensach.vn

lan. Thầm nghĩ Thượng Quan Ngấn thật đúng là âm hồn bất tán. Mặc dù ngoài miệng nói muốn cho hắn chút màu sắc xem một chút. Nhưng mà cũng chỉ là không cam lòng tùy hứng nho nhỏ. Hôm nay giữa hai người đã ngang hàng. Coi như là đã không có bất kỳ quan hệ gì rồi! Vì sao hắn còn phải đối với mình liệu dây dưa không rõ? Đến tột cùng muốn gì?

Nghĩ đến. Bỗng nhiên có người từ ngoài cửa sổ tung người nhảy vào, Tuyết Nhan quay đầu nhìn, lại giương nhẹ, mặt nàng xinh đẹp thanh nhã không lộ vẻ gì, cười lạnh, thầm nghĩ thật đúng là hảo bản lĩnh. Thượng Quan Ngấn công tử khinh công không tệ, mà thư đồng bên cạnh của hắn đi theo đệ nhất công tử, khinh công cũng sẽ không chỗ thua kém, Tuyết Nhan liền lạnh lùng nhìn hắn chằm chằm nói: “Các hạ không mời mà tới, đến tột cùng là muốn gì?”

Phi Dương khom người nói: “Công tử để ta đón ngươi lên Thượng Quan phủ.”

“Nếu là vậy, ta không đi.” Tuyết Nhan mắt lạnh nhìn hắn.

“Công tử sai ta đưa cái này cho ngươi. Nói là ngươi xem xong sẽ biết.” Tấy trên tay của hắn cầm một họa trục kín gió, thật ra thì, hắn cũng không rõ ràng bên trong là cái gì, công tử lúc ấy nói là chỉ cần khiến Lâm Tuyết Nhan nhìn thấy bên trong, nàng tự nhiên sẽ có phản ứng. Tuyết Nhan mở họa trục ra, ánh mắt lướt đi, sắc mặt nhất thời trở nên xanh mét!

Tấm vẽ này thế nhưng là vẽ bộ dáng lúc nàng đang tắm rửa trần truồng trốn chạy, không thể không nói . . . Tấm vẽ này bản thân là một loại khiêu khích cùng vũ nhục không nhịn được. Hai tay run rẩy, Tuyết Nhan mặt mũi sắc trắng bệch, lập tức đem Xuân Cung Đồ này giá trị ngàn vàng xé bỏ cho rồi! Phi Dương thấy nàng xé bỏ tấm vẽ, vẻ mặt không nhúc nhích. Nghĩ thầm nhất định không phải là nội dung gì tốt. Nhưng đồ này là xuất từ tay công tử. Thật đúng là phung phí của trời a!

https://thuviensach.vn

Vỗ tay một cái. Tuyết Nhan cười lạnh nói: “Còn gì không? Lấy ra luôn đi!”

Phi Dương tiếp không kiêu ngạo không tự ti nói: “Công tử nói. Nếu như ngươi đem vẽ xé, bức họa này giá trị năm ngàn lượng bạc, nếu như ngươi không vào ở trong Thượng Quan phủ, xin mời ngươi theo giá bồi thường.”

“Con mắt nào của ngươi nhìn thấy ta xé?” Tuyết Nhan trợn mắt nhìn trợn mắt. Thầm nghĩ hắn vẽ thật đúng là thiên giới, chỉ là. Nàng chết cũng sẽ không nhận nợ .

“Vết mực trên bức họa này chưa khô, công tử mỗi lần vẽ xong đều muốn bôi một tầng thuốc nhuộm đặc biệt. Phía trên kia đều là dấu tay của Lâm tiểu thư. Theo như lời. . . Tự sẽ có người nghiệm chứng. Chẳng biết lúc nào, Phi Dương mang theo lụa trắng. Đã đem toàn bộ mảnh vụn thu vào, lúc này hình ảnh đã hoàn toàn thay đổi, thê thảm không nỡ nhìn.

Rất tốt, tốt vô cùng. Tuyết Nhan thống hận mình xuyên thủng cái này, lại hiểu được dùng chỉ tay phân biệt hung thủ, hơn nữa thời đại này Khế Ước Bán Thân cũng án dấu tay, Thượng Quan Ngấn tên khốn kiếp này hết thượng giường liền trở mặt rồi ! Lại dám uy hiếp nàng!

Chỉ là, đi thì đi, hôm nay, nàng nắm thóp của hắn trong tay, lường trước hắn cũng không dám đối với mình như thế nào?

Nghĩ đến đây. Tuyết Nhan đưa mắt nhìn Phi Dương chốc lát, giận quá hóa cười. Phi Dương cảm thấy quanh thân không rét mà run, nàng lạnh nhạt nói: “Nếu như là thịnh tình công tử nhà ngươi mời ta đi làm khách, ta như vậy liền từ chối thì thật bất kính. Hơn nữa cũng chuẩn bị đưa hắn một phần quà tặng.”

Xem ra, nàng là nên ở trong quan phủ làm ồn ào rồi thật tốt, hồi báo Thượng Quan gia mấy ngày nay vũ nhục đối với nàng. Bất luận là Thượng Quan phu nhân. Thượng Quan Ngậm. Vẫn là những cái… gã sai vặt kia mắt

https://thuviensach.vn

chó nhìn người thấp. Nàng muốn cho hắn hối hận hôm nay mời nàng lên trên quan phủ, đến lúc đó hận không thể dùng bát sĩ đại kiệu đưa nàng đi ra ngoài. Nàng liếc mắt nhìn trong tay Phi Dương một cái, thầm nghĩ đừng tưởng rằng Kinh Thành Đệ Nhất Công Tử Đan Thanh giá trị ngàn vàng,liền có thể tùy tiện dùng vẽ để khi phụ người khác. Thật cho là có thể sử dụng" ảnh khỏa thân " . Loại hạ lưu thủ đoạn này uy hiếp nàng hay sao? Ngay cả tất cả họa sĩ Xuất Vân Quốc cũng không thể so họa kỹ qua hắn. Cũng không dám đường hoàng vẽ ra lỏa đồ Kinh Thành đệ nhất công tử , những thứ này tịnh không đủ nói rõ nàng sẽ không ăn miếng trả miếng. Ăn miếng trả miếng.

Trong thư phòng, Thượng Quan Ngấn đang dùng tâm vẽ tranh, chợt thấy Phi Dương đứng ở ngoài cửa. Vội vàng dùng giấy Tuyên Thành ngăn trở hình ảnh. Giương mắt nói: "Có chuyện gì?" Thấy Phi Dương tiến lên đưa cho hắn họa trục. Không khỏi hơi ngẩn ra: " Đây là cái gì?"

"Lâm tiểu thư nói đến mà không quà cũng phi lễ, đây là quà tặng nàng tặng cho ngài." Phi Dương nhàn nhạt đáp, thật ra thì hắn cũng tò mò đây là cái gì? Đáng tiếc bên ngoài dùng đất sét ngăn lại, huống chi, hắn cũng không thể tự mình mở ra quà tặng của công tử .

"Thật sao? Thượng Quan Ngấn giật mình trong chốc lát, thầm nghĩ chẳng lẽ nàng đưa cho hắn cái danh gia cổ họa gì?

Khi hắn mở ra xem, không khỏi mỉm cười.

Không ngờ tấm vẽ này. Lại cũng là bộ dáng hắn không mảnh vải che thân, hắn đã đoán ra là ai vẽ đấy rồi. Mặc dù họa pháp nàng cũng không tinh xảo, có thể nói là vô cùng thô tháo, cũng là một loại họa pháp hắn trước đây chưa từng thấy qua. Công cụ họa đồ lại là đốt trôi qua thán bụi, chỉ dùng một loại sắc thái đơn điệu là có thể vẽ sinh động như thế, giống như thật như thế, giống như đứng ở trên giấy, mà bớt vẽ đóa yêu liên trên bụng phải hắn cực kỳ rõ ràng, họa pháp tả thực như thế là lần đầu tiên hắn thấy

https://thuviensach.vn

được, thật là được ích lợi không nhỏ. Nữ nhân này thật đúng là càng ngày càng có ý tứ rồi !

“Nàng còn nói cái gì?” Vẻ mặt Thượng Quan Ngấn bất động đem họa trục cuồn cuộn nổi lên, cất giấu ở ám cách bên trong thư phòng . Mỉm cười nhìn Phi Dương.

“Nàng nói. . . . Nàng nói này bức họa so với ngươi vẽ muốn tinh đắt, thế gian tuyệt vô cận hữu, cái này . Giá trị một vạn lượng hoàng kim một bức, cho nên, ngươi chiếm tiện nghi rồi.” Ý ở ngoài lời, hắn vẽ không đáng giá mấy văn, nàng không lạ gì.

“Đúng rồi, nàng bây giờ đang ở nơi đó?” Thượng Quan Ngấn nâng lên đôi môi, thầm nói nữ nhân này rất có ý tứ.” Nàng đã ở trong Thượng Quan phủ tại phòng ở trước kia.” Phi Dương chợt cảm thấy nàng vô cùng quái dị. Thật không ngờ nàng đàng hoàng nghe lời. Sau khi đi vào chẳng nhiều lời gì cả, nhưng trong ánh mắt nàng hình như chớp động cái gì, bất thanh thuyết đạo ý vị bất minh, để cho hắn cảm thấy có chút sợ hãi.

“Rất tốt. Ta sẽ đi gặp nàng.” Thượng Quan Ngấn ý định đều ở trên người Tuyết Nhan đây, lại quên trên bàn dùng giấy trắng đang đắp hình ảnh.

“Còn có. . . . . Ngâm thiếu gia đã từng tìm ngươi, nhưng mà hiện tại hắn giống như đã ra ngoài.”

“Ngươi nói cho hắn biết, chờ khi ta trở lại gặp hắn cũng không muộn.” Dứt lời. Thượng Quan Ngấn đã bước lớn đi tới hướng phòng Lâm Tuyết Nhan.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 69

Sau khi Thượng Quan Ngâm trở lại, nghe nói đại ca đã về phủ, nóng lòng không kịp đợi đi tới thư phòng Quan Ngấn, hắn biết đại ca trừ ở thư phòng cơ hồ rất ít khi đi nơi khác. Qua mấy ngày nay, hắn vẫn tránh Lâm Tuyết Nhan, không biết nàng vì sao mượn danh nghĩa là hôn thê của hắn để ở tại Thượng Quan phủ? Thật là làm hắn không vui, cũng may Ngấn đại ca đã trở lại. Hắn biết rõ người làm chủ trong nhà thật ra là đại ca, ngay Tộc trưởng cũng đối với đại ca kính nhượng ba phần, chuyện từ hôn quan trọng như thế, hắn nhất định phải cho đại ca biết trước mới được. Đính hôn có lẽ không cần đại ca hỏi tới, chỉ là chuyện từ hôn có thể nói là rất nghiêm trọng, nếu như không qua cửa này của đại ca. Chẳng lẽ hắn phải cưới Lâm Tuyết Nhan làm chính thê?

Còn có. Nghe nói cuộc so tài Đệ Nhất Mỹ Nhân Xuất Vân Quốc còn một tháng nữa là bắt đầu, nếu như vẫn không hủy bỏ hôn ước như dự tính, lúc đó hắn có tư cách cầu hôn Tuyết Nhi không? Hắn thích rõ ràng là Duẫn Tuyết Nhi, nếu bị ép cưới Lâm Tuyết Nhan, hắn đâu xứng với Tiểu Thư Tuyết Nhi thuần khiết như thần thánh trong lòng mình đây? Thật là đêm dài lắm mộng. Quả thật gấp chết người! Hai ngày này hắn cấp hỏa công tâm, ngay cả chó cưng mến yêu cũng không muốn chơi với chúng … Làm gì cũng không có tinh thần. Ăn không biết ngon, ăn ngủ không yên! Cho nên mấy ngày nay. Thượng Quan Ngâm cả ngày lẫn đêm đều mong đợi đại ca trở về.

https://thuviensach.vn

Nào biết khi tới phòng. Phát hiện đại ca không ở đây, vì vậy, hắn ngồi rảnh rang trong thư phòng. Trong thư phòng của đại ca. Khi còn bé hắn thường hay tới nơi này đọc sách. Ngấn ca ca mặc dù năm đó mới hai tuổi, lại thông kim bác cổ. Thỉnh thoảng trách mắng chơi hắn vật tang chí, nhưng hắn chính là không thích những thứ văn nhã gì đó. Liền thích lấy đao múa kiếm, hay trêu chọc chó. Hôm nay chán đến chết, bỗng một tờ giấy trắng trên bàn rơi vào ánh mắt. Nhớ tới ca ca thường ngày vẽ tranh rất ít cho người ta thấy, không khỏi cảm thấy tò mò.

Vì vậy. Nhấc lên trang giấy trắng. Khi ánh mắt rơi vào phía dưới đồ họa. Ánh mắt hơi chậm lại. Không ngờ đại ca thanh nhã chính phái như thế lại vẽ trộm Xuân Cung Đồ! Bị hắn đã phát hiện ra rồi không đúng ?

Chẳng phải là Ngấn đại ca đem chuôi đao để ở trong tay hắn? Chỉ là. Hắn tuyệt không dám chọc đại ca tức giận, nếu là ngộ nhỡ xúc động chỗ hiểm của đại ca, ngày sau hắn chết thế nào cũng không biết, nhưng mà đại ca vẽ Xuân Cung Đồ như bảo bối khó gặp. Huống chi trong thiên hạ không có nam nhân không thích cái này, vì vậy, Thượng Quan Ngâm cẩn thận len lén thưởng thức, nhưng thấy nam tử ở trên cao, cô gái ờ dưới. Bóng lưng là nam tử. Cô gái là ngay mặt. Ánh mắt của hắn không kiềm hãm được rơi trên người cô gái, nhưng thấy da thịt cô gái trắng như tuyết ngọc. Vòng eo mảnh khảnh, không đủ một nắm. Đẹp không sao tả xiết, chân ngọc nhẹ nhàng tách ra, thon dài mà có hấp dẫn, không hổ là tranh vẽ theo lối tinh vi, cực kỳ tinh tế duy mỹ, lại có thể làm người ta dục huyết phún trương.

Chợt Thượng Quan Ngâm cảm thấy bụng dưới căng thẳng. Trong mũi nóng lên. Máu mũi không tự chủ chảy ra. Hắn bận bịt mũi, chỉ là nhìn qua cô gái này sao quen mắt như vậy đây?

Đợi chút, tại sao lại . . . Giống như là “hôn thê”Lâm Tuyết Nhan?

Trên ánh trăng mây trôi. Mây nhạt gió nhẹ.

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt Thượng Quan Ngâm hốt hoảng đi ra ngoài cửa, cả mặt xanh, tâm thần có chút không tập trung. Ngàn vạn suy nghĩ, cư nhiên lúc đi ra ngoài không để ý nhìn đường, suýt nữa đem Phi Dương ngoài cửa đụng ngã xuống đất, hắn thậm chí ngay cả nhìn cũng không liếc một cái, trực tiếp rời đi, trong lòng mơ hồ cảm thấy bức Xuân Cung Đồ kia với Lâm Tuyết Nhan không thoát được quan hệ.

Vì vậy, hắn quyết định đi đến nhà nhìn Lâm Tuyết Nhan, thê chưa cưới trên danh nghĩa. Thật ra thì, kể từ nàng tới phủ, hắn chưa từng tới gặp qua nàng, dĩ nhiên cũng không thể phủ nhận là hắn đang cố ý tránh né nàng. Tránh nàng, thậm chí cố ý đem nàng an bài ở góc xa xôi kia nhất . Nói ra cho oai. Mắt không thấy. Tâm không phiền.

Hơn nữa nghe nói, qua mấy ngày nay, thái độ của người Thượng Quan gia đối với nàng vô cùng ác liệt, những thứ này đều nằm trong dự liệu của hắn. Chỉ là. Ngoài dự đoán chính là, nàng thế nhưng ở lại trong phủ không hề rời đi, cử động lần này thật là để cho hắn cảm thấy không thể tin. Nàng ẩn nhẫn như thế, chẳng lẽ có cái bí mật gì không thể cho ai biết?

Kể từ sau khi vớ nữ nhân kia tiếp xúc qua, trải qua đủ loại không vui, Thượng Quan Ngâm chợt phát hiện nàng cũng không có lời như đồn đãi thô thiển như vậy, thậm chí cảm thấy trên người nàng có loại hơi thở đặc biệt mà thần bí, khiến nàng hình như có chút khác vớig người khác.

Qua mấy môn đạo vện, xuyên qua hiên hành lang thất trưởng, mùi hoa chung quanh lập tức trở nên nồng nặc lên, nơi này là hậu hoa viên Thượng Quan phủ, hắn từng cùng Ngân đại ca ở chỗ này chơi rất nhiều trò chơi. Thượng Quan Ngâm giống như trở lại ngày trước, trong mắt hiện lên mê võng hoảng hốt trong chốc lát. Bất tri giác, hắn đã đi tới thiên viện. Nơi đây bỏ hoang nhiều năm, chính là nơi Lâm Tuyết Nhan đang ở, hắn vốn định gõ cửa. Suy nghĩ một chút. Lập tức ngừng.

https://thuviensach.vn

Trong phòng thoáng hiện ánh nến u ám, nhìn dáng dấp người ở bên trong còn chưa ngủ. Ánh mắt của hắn không nhịn được quan sát bốn phía.

Tháng tám nóng bức bực mình, hắn đang nuôi rất nhiều chó hung hãn trong phủ, hơi không cẩn thận là có thể diễn ra cảnh mèo chó đại chiến kịch liệt. Vì vậy, rất nhiều niêu nhi ở mái hiên đây ban đêm đều nhanh chạy gấp đi, thấy Thượng Quan Ngâm tung người nhảy một cái, nhẹ nhàng rơi vào nóc nhà. Giả một tiếng mèo kêu, âm thanh giống như đúc.

Chỉ chốc lát sau. Thận trọng vạch ngói vụn trên mái hiên, dĩ nhiên, Thượng Quan Ngâm chưa bao giờ nghĩ đến mình biết làm loại việc không vẻ vang này. Nếu là bị ca ca phát hiện, chắc chắn oán giận hắn càng lớn càng không làm việc đàng hoàng! Nhưng vì muốn biết rõ chuyện giữa Lâm Tuyết Nhan cùng đại ca, hắn không thể không lén lén lút lút đến phòng thiên viện niên đại đã xa xưa này. Nhẹ nhàng một cái. Nhìn ngói như giăng đầy liền dãn ra. Mặc dù Thượng Quan Ngâm cũng không muốn rình coi nàng. Nhưng mục đích của chuyến này là muốn biết chỗ giấu giếm trong lòng nàng, bí mật không thể cho ai biết. Có lẽ có thể lộ ra chân tướng có giá trị gì ra ngoài? Vì vậy, ánh mắt của hắn hướng vào phía trong . Vừa nhìn, nào biết thấy hai người, một người trong đó chính là đại ca của hắn Thượng Quan Ngấn!

Thượng Quan Ngâm biến sắc. Không ngờ giữa bọn họ quả nhiên bất thường, liền không nhịn được cúi người xuống, len lén nghe trộm đối thoại của bọn họ. Nhĩ lực hắn rất tốt, cho nên trong một khoảng cách xa chỉ có hắn có thể nghe được đối thoại của người khác mà người khác cũng không khả năng phát hiện ra hắn. Tình cảnh này, nghe lén cuộc đối thoại là nhất rồi, nhưng nếu mà sư phụ hắn biết chuyện này. Đại khái có thể buồn bực mà chết.

Tuyết Nhan đang ở trong phòng tĩnh tọa luyện công. Luyện tập Tố Tâm bí quyết. Lúc luyện công tận lực làm cho tim không vướng không víu, không buồn không vui, mới có thể tiến tới cảnh giới nội công cao hơn.

https://thuviensach.vn

Ước chừng qua thời gian một nén nhang. Chậm rãi mở con ngươi, phát hiện Thượng Quan Ngấn chẳng biết lúc nào xuất hiện tại trong phòng nàng, tựa tại trước cửa, cười như không cười nhìn nàng. Có lẽ là thân thể quá mệt mỏi, thần kinh nàng vốn là nhạy cảm hôm nay thật giống như một cây dây cung bị kéo căng đột nhiên mất đi co dãn, cảm thấy mệt mỏi không chịu nổi.

Nàng ngưng mắt nhìn yêu nghiệt trước mắt như kiểu nam tử loại tuyệt mỹ. Trong lòng như cũ còn có một tia đề phòng, nhưng là vô cùng rõ ràng. Hắn đối với mình không có bất kỳ sát ý, cũng ngờ tới hắn rất nhanh sẽ xuất hiện trước mặt mình. Rốt cuộc đã tới, trong lòng Tuyết Nhan cảm giác nặng nề, ngay sau đó thầm thở dài. Nếu như trước kia, hai người tuyệt đối không thể tự nhiên như thế.

Nhưng quan hệ của hai người vô cùng kỳ diệu. Không phải là địch cũng không phải là bạn, cũng không phải là người tình lãng mạn, nhưng lại đối với thân thể lẫn nhau cực kỳ quen thuộc. Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy. Tuyết Nhan rất khó tưởng tượng, xem ra nam tử tuyệt sắc này cực kỳ yêu mị, tất nhiên sẽ có bản lĩnh cùng uy thế đáng sợ như vậy.

Tuyết Nhan không nhịn được cười nhạt một tiếng nói: ” Công Tử Đệ Nhất Kinh Thành, văn võ song toàn, thủ đoạn buôn bán, có phải sau khi thấy được tranh ta vẽ, biết mình quả văn cô lậu, cố ý tới tìm ta thiết tha cùng học tập họa kỹ mới?” Nàng vô liêm sỉ nói. Dĩ nhiên. Chỉ có quỷ mới tin hắn là tới vì họa kỹ.

Lặng yên hồi lâu. Thượng Quan Ngấn cười khẽ một tiếng: “Ngươi vẽ rất tốt đấy.”

Tuyết Nhan bình tĩnh chớp chớp mắt đen nhánh xinh đẹp: “Hôm nay chính ta ở trong Thượng Quan gia. Chính là thê chưa cưới đệ đệ của ngươi, đêm khuya tới chơi, cô nam quả nữ, có phải hay không không đúng lúc?”

https://thuviensach.vn

Nghe câu hỏi của Tuyết Nhan. Thượng Quan Ngấn chậm rãi nâng lên đôi môi, bên môi mang theo mị hoặc mê người, hắn cười rất tùy ý. Từ bên môi tràn ra một lời nói nhàn nhạt: “Ta biết rõ ngươi là thê chưa cưới của Ngâm, cho nên tối nay chúng ta phải nói chuyện một chút!”

Tuyết Nhan lập tức giương mắt nói: “Nói chuyện gì?”

Thượng Quan Ngấn ngồi trên băng ghế, tư thái nhẹ mà ưu nhã: “Nói chuyện từ hôn một chút.”

Trời xuống ban đêm, gió đêm thổi kiều diễm, trên nóc nhà nội tâm Thượng Quan Ngâm vui vẻ, không ngờ Ngấn ca ca đêm khuya đến tìm Lâm Tuyết Nhan là vì chuyện từ hôn. Xem ra là hắn quá lo lắng! Thậm chí không suy nghĩ vì sao không gọi Lâm Tuyết Nhan vào thư phòng mà là đang ở trong khuê phòng cô ta. Nghe nói đến chuyện từ hôn, Thượng Quan Ngâm đã không để ý những nghi điểm này.

Tuyết Nhan nhíu mày, hình như đối với lời nói hắn cũng không kinh ngạc. Lạnh nhạt nói: “Chẳng lẽ vì chuyện này ngươi mới cố ý buộc ta ở tại Thượng Quan phủ?”

Dứt lời, Thượng Quan Ngâm ngớ ngẩn, chẳng lẽ Lâm Tuyết Nhan đến Thượng Quan phủ là ý tứ của ca ca? Khó trách nàng không hề rời nơi này, đại ca vì sao phải làm như vậy?

Mặt bạch ngọc nhàn nhạt của Thượng Quan Ngấn ở dưới ánh nến ánh sáng nhạt trước bàn, mỉm cười nói: “Ở nơi này, thứ nhất là vì dễ dàng giám thị ngươi, thứ hai ta cảm thấy chúng ta có thể mau hiểu nhau, chỉ là. . . Chúng ta đã thân thiết da thịt, vợ chồng chi thực, cho nên ngươi không thể tái giá cho Ngâm rồi.”

Tuyết Nhan cười lạnh nhìn hắn. Không ngờ hắn suy tính rất chu toàn.

https://thuviensach.vn

Giờ phút này, rốt cuộc trong đầu Thượng Quan Ngâm "ông" một tiếng. Không thể tin được lời hắn đang nghe được, có nhĩ lực rất tốt. Một chữ không kém, hoàn hoàn chỉnh chỉnh nghe được. Không ngờ Lâm Tuyết Nhan lại cùng đại ca có thân thiết da thịt? Chuyện này đã xảy ra lúc nào?

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 70

Hôm sau. Hai người ngọt ngào ôm nhau. Ngủ thẳng tới khi mặt trời lên cao.

Tuyết Nhan chậm rãi mở mắt đẹp ra. Từ từ ngồi thẳng lên, nhìn lướt qua trên người giăng đầy vết hôn xanh xanh tím tím, không ngờ lại bị Kinh Thành Đệ Nhất Công Tử đem làm bữa ăn khuya, thật là mắc cỡ! Nàng vội vã nhặt quần áo lên mặc lại chỉnh tề.

Ngón tay nhẹ nhàng mơn trớn máu ứ đọng tràn đầy bụng mình, dòng điện khác thường thoáng chốc lẻn qua thân thể, theo số lần hoan ái dần dần tăng, thân thể của nàng hình như càng ngày càng trở nên nhạy cảm!

Chợt một đôi bàn tay kéo qua eo nhỏ của nàng, thân thể của nàng không nhịn được khẽ run mấy cái. Không ngờ Thượng Quan Ngấn cũng tỉnh. Ngoái đầu nhìn lại, thấy một ánh mắt yêu mị của hắn thâm trầm ngắm nàng. Nhất là nụ cười khóe môi kia, rất tà mị rất dịu dàng, bộ dáng yêu nghiệt như thế thật sự là câu hồn phu nhân rồi! Giờ phút này. Bụng của nàng phát ra một tiếng "cô lỗ lỗ", thật là quá sát hại phong cảnh. Nhất thời gương mặt của Tuyết Nhan nổi lên đỏ ửng.

Thượng Quan Ngấn vuốt cái trán, phong tình vạn chủng nở nụ cười.

Không thể nói là nên dùng đồ ăn sáng hay là ăn trưa, Thượng Quan Ngấn lại mang theo nàng đi Quán Rượu Long Phượng của Kinh Thành Đệ

https://thuviensach.vn

Nhất, tuyệt đối không ngờ rằng hắn là hội trưởng thương hội của Xuất Vân Quốc. Thủ hạ có vô số sản nghiệp, một trong đó chính là chỗ quán rượu Long Phượng này.

Thượng Quan Ngấn cho là nàng lần đầu tới Kinh Thành, một đường an bài Phi Dương thay nàng giảng giải tin đồn trong kinh thành. Lời của Phi Dương như nước sông Hàm, liên miên bất tuyệt, nhưng không có nửa câu nói nhảm.

Tuyết Nhan nghe rất cẩn thận, âm thầm than thở Phi Dương này quả thật so với hướng chuyên nghiệp dẫn du lịch còn hơn rất nhiều.

Lúc này, Phi Dương chỉ vào quán rượu Long Phượng trước mặt, khẽ mỉm cười: "Lâm tiểu thư, quán rượu Long Phượng này mở tại địa phương tuyệt đối tốt nhất trong kinh thành, bởi vì nó khai mở ở trên đường Thiên Kim, địa phương duy nhất nữ quyến có thể tự do ra vào, về sau Lâm tiểu thư cũng có thể thường thường tới nơi này đi dạo một chút."

Tuyết Nhan cũng không biết vị trí quán rượu Long Phượng gọi là Phố Thiên Kim. Thì ra chung quanh đây là cửa hàng quần áo, tiệm bán son phấn, thù bảo đồ trang sức, đầy đủ mọi thứ mà nữ quyền quý tộc thích tới. Nơi này, nhiều công tử cũng thường thường ở chỗ này truy tìm nữ sắc, cho nên quán rượu Long Phượng buôn bán như mặt trời ban trưa.

Thượng Quan Ngấn quả nhiên là rất có đầu óc buôn bán. Một điểm này, Tuyết Nhan không thể không thừa nhận. Khó trách Phượng U Trần để cho nàng ở tại trong phủ Thượng Quan, vô luận như thế nào cũng muốn làm quen vị thanh niên tài tuấn này, mà ánh mắt Phượng U Trần cũng vô cùng độc đáo. Lời của hắn nói cũng tự nhiên rất có đạo lý, vậy mà, Thượng Quan Ngấn cũng không phải như lời Phượng U Trần nói. Hai người có lẽ sẽ trở thành người buôn bán không có gì giấu nhau.

https://thuviensach.vn

Nghe nói, giữa Thượng Quan Ngấn cùng Phượng U Trần có chút quân tử chi giao nhạt như nước.

Trong kinh, kể từ khi lời đồn Phượng U Trần là đồng tính, sau lần đó Thượng Quan Ngấn liền trở thành nam nhân cô gái muốn gả nhất, sau khi hắn xuất hiện ở Phố Thiên Kim, thoải mái, rất nhiều ánh mắt thiên kim quý tộc liền bị hắn hấp dẫn. Tuyết Nhan mím môi cười nói: "Kinh Thành Đệ Nhất Công Tử quả nhiên tuyệt không phải là hư danh nói chơi, ở kinh thành thật sự là rất có nhân khí đấy."

Thượng Quan Ngấn cười nhạt, nụ cười yêu dị, cảm thấy hình dạng của nàng vô cùng đáng yêu. Nếu nàng vì hắn mà ghen. Chẳng phải là tốt hơn. Thì phía dưới tay áo to lớn, nhẹ nhàng nắm tay nàng.

Tiến vào nhã gian sau, Tuyết Nhan tùy ý ngồi ở trước bàn, quần áo màu trắng tuyết khiến nàng thật giống như tiên tử, nàng cầm thực đơn, chăm chú nhìn, sau đó điểm rất nhiều điểm tâm tinh mỹ.

Thượng Quan Ngấn cảm thấy kỳ quái. Vì sao nàng không ăn món ăn đắt ở bảng hiệu nơi này? Vì vậy. Hắn vô cùng săn sóc, dặn dò Phi Dương mấy câu, để cho hắn bưng mấy thứ đẹp mắt mà cô gái thích nhất.

Giờ phút này. con ngươi Tuyết Nhan nhướn lên, ánh mắt êm ái nhìn hắn. Nàng chợt cảm thấy thời điểm Thượng Quan Ngấn không có mang che mặt, có lẽ cùng Kinh Thành Đệ Nhất Công Tử càng thêm giống nhau! Mà bộ dáng hắn đối với mình tỉ mỉ khiến cho nàng có chút xúc động. Dĩ nhiên. Cũng chỉ là có một chút mà thôi.

"Lâm tiểu thư còn thích gì?" khóe môi Thượng Quan Ngấn hàm chứa nụ cười kích diễm.

"Không cần!" Nàng rũ con ngươi, chợt lạnh nhạt nói: "Yên tâm, thân phận Ngấn công tử của ngươi ta tuyệt sẽ không cho bất luận kẻ nào tiết lộ nửa câu. Ta nói được là làm được." Nàng nói như vậy là hy vọng có thể rất

https://thuviensach.vn

nhanh cùng hắn phủi sạch quan hệ. Bọn họ cuối cùng chỉ là một đêm triền miên mà thôi, không có bất kỳ tình cảm dính líu. Mà loại tình yêu này nàng tạm thời... không tiến triển.

Nói xong, con ngươi Thượng Quan Ngấn buồn bã, trong nháy mắt. Nụ hôn của hắn rơi xuống. Thật giống như bất mãn. Thật giống như thổ lộ. Đầu lưỡi ở trong môi của nàng linh hoạt xoay một vòng, khí tức phái nam bá đạo đập vào mặt. Tuyết Nhan không khỏi lại nghĩ tới đêm qua kích tình triền miên. Chỗ ý thức kia còn không hoàn toàn trầm luân, duy trì tâm linh trong sạch, vì vậy tinh tường thấy được trong mắt Thượng Quan Ngấn chợt lóe lên vẻ giận.

Hắn lại đang tức giận. Vì sao? Chẳng lẽ hắn không muốn cùng nàng phủi sạch quan hệ?

Trong lòng nam tử này đến tột cùng là đang nghĩ gì? Tuyết Nhan chợt có chút không hiểu!

Khi Phi Dương bưng thức ăn đi vào, thấy công tử cùng Lâm cô nương ngồi nghiêm chỉnh, tựa như bàn về cái gì. Hắn cảm thấy hình như có chút kỳ quái, nghiêng tai vừa nghe, không ngờ bọn họ lại đang bàn về chuyện làm ăn của Thiên Hạ Đệ Nhất Y Quán. Không khỏi thở dài! Công tử cái gì cũng tốt. Hay là quá nghiêm túc về buôn bán, thật vất vả mới có giai nhân bên cạnh, vì sao không nói chuyện tình cảm trai gái một chút?

Những thứ này Thượng Quan Ngấn làm sao không biết. Nhưng hắn đàm luận tình cảm trai gái như thế nào đây? Khi hắn cùng nàng nói đến buôn bán vận hành . Hai người giống như không có bất kỳ trở ngại, thân mật vô gian, hắn cảm thấy vô cùng thoải mái. Có lẽ đây mới chân chính là nữ nhân này, một mặt Phi Dương bưng món ăn ra ra vào vào, chưa đóng cửa.

Giờ phút này, một bên ánh mắt Tuyết Nhan chợt thấy hai nam tử đứng ngoài cửa. Hơi ngẩn ra, thế nhưng chính là Duẫn Ngọc và còn có Mộ Dung

https://thuviensach.vn

Thanh Ly. Diện mạo Duẫn Ngọc lành lạnh như cũ. Mộ Dung Thanh Ly vẫn như cũ phong hoa động lòng người! Nhưng ánh mắt Tuyết Nhan bất giác rơi vào trên người Duẫn Ngọc. . . . . .

Nghe nói Thiên Cơ Các thời kỳ này vô cùng bận rộn, Duẫn Ngọc không gặp nàng đã năm ngày! Một tháng trước. Quỷ Y đã từng đi tìm Doãn Ngọc, hắn thế nhưng không có ở Thiên Cơ Các trong Kinh Thành. Cũng không biết hắn đi nơi nào. Vì vậy nàng cùng Phượng U Trần ở cùng nhau cả đêm. Chuyện này, nàng ở trong lòng khó xử thật lâu. Vì vậy, Tuyết Nhan cũng không muốn đụng phải hắn trong tình huống như thế này, cố tình rất không khéo đụng phải.

Thượng Quan Ngấn theo ánh mắt Tuyết Nhan hướng ngoài cửa nhìn lại. Cũng thấy Duẫn Ngọc cùng Mộ Dung Thanh Ly.

Duẫn Ngọc đứng ở cửa tiệm, khẽ ngẩng đầu, động tác thong thả ung dung, hình như không chút để ý, một thân cao ráo trong quần áo màu xanh lam. Làm hắn càng lộ thêm vẻ phong thần tuấn lãng, rực rỡ như lãnh nguyệt. Trên mặt hắn bình thản. Trong mắt khẽ thoáng qua một tia kinh ngạc. Hay là. Nhàn nhạt sắc mặt vui mừng.

Hắn cùng Tuyết Nhan đã năm ngày không gặp! Mà ở Kinh Thành trong khoảng thời gian này bọn họ cũng rất bận. Ai cũng bận rộn chuyện của mình. Gặp mặt cũng giới hạn vài ba lời mà thôi. Trời mới biết mấy ngày nay, hắn nhớ là bao nhiêu . . .

Giờ phút này, vẻ mặt Thượng Quan Ngấn hơi ngẩn ra, trong nháy mắt vẻn vẹn lưu ý đến Lâm Tuyết Nhan, trước hết nhìn hắn là Duẫn Ngọc, mà Duẫn Ngọc cũng ngắm nhìn Lâm Tuyết Nhan thật sâu, trong ánh mắt có một loại không nói được, không rõ ý vị. Hắn biết Duẫn Ngọc là huynh trưởng của Lâm Tuyết Nhan, nhất thời không nghĩ tới cái gì, chỉ thấy lạ là nàng lại cùng huynh trưởng quan hệ tốt như vậy, dù Mộ Dung Thanh Ly là người yêu xưa ở bên cạnh nhưng cũng không nhìn hắn một cái.

https://thuviensach.vn

Rất kỳ hoặc. Thật rất kỳ hoặc.

Duẫn Ngọc cùng Tuyết Nhan đưa mắt nhìn nhau chốc lát. Ánh mắt lạnh lẽo dần dần chuyển sang Thượng Quan Ngấn. Mắt phượng híp lại, cũng không có ra vẻ đặc biệt gì. Có chừng một tia nghi ngờ trong mắt thoáng qua.

Thời điểm hai người đàn ông này nhìn thẳng vào mắt nhau. Trong lòng của Tuyết Nhan không nhịn được nhảy loạn. Vội bấm lòng bàn tay mình một cái, để tránh cho hai người phát hiện vẻ mặt mình lúc này biểu lộ khác thường. Trong không khí khẽ sinh ra chút lúng túng, nàng cùng Duẫn Ngọc quan hệ là đã định. Hai người sớm muộn cũng phải lập gia đình. Giờ phút này. Trước hết nàng lại suy nghĩ một chút, sợ bị Thượng Quan Ngấn biết, có phải vô cùng kỳ quái?

Rõ ràng giữa nàng cùng Thượng Quan Ngấn chỉ là tình một đêm. Mà hắn cũng biết mình không phải là xử nữ, vì vậy hắn tuyệt sẽ không cưới mình, mà hai bên đều không cần vì đối phương gánh vác bất cứ trách nhiệm nào. Thượng Quan Ngấn kế tiếp để cho nàng cảm thấy khó có thể suy nghĩ, đến tột cùng là hắn muốn cùng nàng duy trì quan hệ bạn trên giường theo như nhu cầu, đã gặp nhau thì cũng có lúc chia tay? Hay là nghĩ muốn cùng với nàng buôn bán hợp tác? Không còn cái khác? Nhưng Tuyết Nhan hy vọng. . . . . Kế tiếp hắn sẽ đối với mình mất đi hứng thú. Coi như là chưa xảy ra. Chỉ là. Tâm tình của nàng vô cùng phức tạp, ánh mắt quét qua Thượng Quan Ngấn xong lại dần dần nhìn về phía Duẫn Ngọc.

Mặc dù Duẫn Ngọc đã từng cam kết, nguyện ý cùng người khác chung thị một thê, nhưng mà nàng nhìn ra trong mắt hắn khác thường, không cam lòng, cùng mơ hồ sát ý. Nếu mà bị hắn phát hiện mình cùng Thượng Quan Ngấn từng có da thịt thân thiết. Đến tột cùng thì như thế nào? Nghĩ tới đây, thân thể Tuyết Nhan không khỏi cứng đờ! Ánh mắt Tuyết Nhan lần nữa quét qua Duẫn Ngọc, nàng biết khi có người ngoài Duẫn Ngọc sẽ ra vẻ lạnh lẽo, đối với bất kỳ người nào cũng lãnh nhược băng sương, giống như băng

https://thuviensach.vn

tuyết. Tuyết Nhan mím môi, lúc này tận lực để cho tâm tư mình trấn định lại trước.

Lúc này Thượng Quan Ngấn ưu nhã đứng dậy. Khóe môi mang theo nụ cười kích diễm, cùng Duẫn Ngọc và Mộ Dung Thanh Ly gặp mặt, tao nhã lễ độ nói: "Tam Sư Huynh, Ngũ Sư Huynh, tương thỉnh không bằng vô tình gặp được. Hai vị sao không cho tại hạ một mặt, đi vào ngồi một lát, tự ôn chuyện. Phi Dương còn không mau chào hỏi khách nhân?"

Hắn rất ít khi đối với người ngoài khách sáo như thế. Bình thường đều là bị người một phương xin. Chỉ là, Thượng Quan Ngâm nếu cùng Thần Long Cung kết thân, Duẫn Ngọc coi như là. . . . . thân thích với Thượng Quan gia tộc, nay cũng là Ngũ Sư Huynh của mình, hai người có tình đồng môn, huống chi, hắn còn là đại ca của nữ nhân mình. Quan hệ càng gần một tầng.

Cho nên tâm tình hắn đặc biệt tốt chào hỏi.

"Duẫn Ngọc công tử, Mộ Dung công tử, hai mời vị lên ngồi." Nụ cười trên mặt Phi Dương vô cùng hiểu, nhìn mặt mà nói chuyện. Vội vàng chào hỏi hai vị công tử, an bài bọn họ nhập tọa.

Duẫn Ngọc cùng Mộ Dung Thanh Ly cũng không khách khí, chậm rãi nhập ngồi.

Tuyết Nhan phát hiện một ánh mắt đã nhìn nàng hồi lâu. Tuyết Nhan ngước mắt nhìn về, bắt được ánh mắt, phát hiện ra là Mộ Dung Thanh Ly. Hơi ngẩn ra. Nàng lại đem hắn bỏ quên. Thật là thất lễ. Vội vàng hướng về phía Mộ Dung Thanh Ly hơi gật đầu.

Mộ Dung Thanh Ly nâng lên đôi môi, có thâm ý khác cười cười: "Tiểu sư muội đã lâu không gặp?"

"Tam Sư Huynh phúc, tất cả hoàn hảo." Lúc này. Vẻ mặt Tuyết Nhan nhàn nhạt, cùng Mộ Dung Thanh Ly nói chuyện phiếm nhân tiện có thể dời

https://thuviensach.vn

đi lực chú ý của Duẫn Ngọc cùng Thượng Quan Ngấn. Vì vậy. Nàng định đối với Mộ Dung Thanh Ly bộc phát khách khí!

Duẫn Ngọc cùng Thượng Quan Ngấn cũng hơi nheo con ngươi lại.

Mộ Dung Thanh Ly mắt đào hoa cười như không cười nhìn chằm chằm Tuyết Nhan, bất luận khi nào. Cặp mắt luôn là liễm rung động lòng người sâu không lường được, trêu nói: "Tiểu sư muội, chúng ta hình như đã thật lâu không có gặp mặt! Ngươi hôm nay đã là thê chưa cưới cuả Thượng Quan Ngâm. Quả nhiên có vui mừng mới quên tình yêu cũ, đã hoàn toàn quên ta! Thật đúng là làm người ta đau lòng!" Lúc này, hắn giọng nói sơ nhưng nơi đó có ý vị đau lòng.

"Như thế nào đây? Tam Sư Huynh." Tuyết Nhan như gió thanh nhã. Sóng mắt nhẹ nhàng lay động qua, nhàn nhạt khen tặng nói: "Tam Sư Huynh phong thần như ngọc như thế, coi như quên tất cả nam nhân nhưng ta thế nào lại quên ngươi?"

"Ba tháng không thấy, tiểu sư muội thật là càng ngày càng động lòng người! Thông tuệ đạm bạc. Nhanh mồm nhanh miệng, nếu không tham gia cuộc so tài Xuất Vân Quốc Đệ Nhất Mỹ Nhân, chẳng phải là đáng tiếc?" Mộ Dung Thanh Ly ánh mắt lom lom nhìn, đôi tay ôm vai. Mặc dù giọng nói thân thiết. Cũng là vẻ mặt nhàn nhạt.

"Tam Sư Huynh khéo lưỡi như hoàng vậy, nếu như không đi kể chuyện cổ tích, cũng chẳng phải là đáng tiếc!" Tuyết Nhan nheo mắt lại. Mỉm cười, tươi cười rạng rỡ.

Hai người bèn nhìn nhau cười. Sóng mắt như nước, một phen dịu dàng thắm thiết. nhu tình như nước.

Lúc này, ánh mặt trời từ cửa sổ trúc chiếu vào, nhàn nhạt nhàn nhu nhu chậm rãi chiếu rọi ở đuôi lông mày cùng gò má trên dáng Mộ Dung Thanh Ly . Hắn nhàn nhạt mỉm cười. Diễn nhuộm khiến người rất động lòng. Mặc

https://thuviensach.vn

dù từ ngoài cửa sổ xuyên suốt vào trong nhà, cảnh xuân như sợi tơ tà tà, nhưng là bây giờ cả người Mộ Dung Thanh Ly đều giống như đắm chìm trong xuân ý. Se lạnh cũng biến thành nhu hòa, quả nhiên là mỹ nam tử khó gặp.

Thượng Quan Ngấn chợt nhớ lại lời đồn về Lâm Tuyết Nhan. Nàng hình như bị Mộ Dung Thanh Ly cự tuyệt. Mà nay nàng ở trước mặt Mộ Dung Thanh Ly miệng lưỡi bén nhọn như thế, đến tột cùng là vì sao?

Thượng Quan Ngấn mặc dù thông minh một đời, lại với giữa nam nữ vô cùng u mê, nghĩ tới đây, hắn chợt mơ hồ có chút không hiểu. Quý tộc thường đem Thượng Quan Ngâm cùng Mộ Dung Thanh Ly so sánh một chỗ. Thật ra thì Thượng Quan Ngấn hiểu, Ngâm trên nhiều khía cạnh so ra đều kém Mộ Dung Thanh Ly. Mộ Dung Thanh Ly nội lực cao, võ công cũng không phải một loại cao thường. Chính mình chỉ sợ cũng không phải là đối thủ của hắn.

Nhưng nếu Lâm Tuyết Nhan đến nay cũng ái mộ Mộ Dung Thanh Ly. Như vậy. . . Hắn là không phải có một người cường đại cạnh tranh sao? Nghĩ tới đây, Thượng Quan Ngấn ngớ ngẩn. Hắn đối với nữ nhân này có phải quá mức để ý hay không? Chỉ là, chỗ sâu đáy lòng của hắn không cách nào bài xích cái ý nghĩ này.

Lúc này, nụ cười Thượng Quan Ngấn thanh tao lịch sự như vậy. Cơ hồ làm người ta bỏ quên đáy mắt hắn lạnh lẽo. Nếu nhìn kỹ lại. Ba quang kích diễm chỗ sâu đáy mắt của hắn, nhộn nhạo lạnh lẫm liệt như băng. Lạnh giống như đáy biển thủy tinh sâu thẳm.

Mộ Dung Thanh Ly giương mắt lên khẽ mỉm cười, cùng Thượng Quan Ngấn nhìn nhau, trong không khí tự dưng sinh ra mấy phần ý lạnh nhàn nhạt.

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngấn là bởi vì tình sinh ra hận, Mộ Dung Thanh Ly còn lại là bởi vì gia tộc bất hòa. Hai người đang căm thù lẫn nhau. Thế nhưng hoàn toàn không để mắt đến Duẫn Ngọc.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 71

Tính ra, Duẫn Ngọc rời Kinh Thành năm ngày, khi mới vừa trở lại liền tới đi Thiên Hạ Đệ Nhất Y Quán tìm nàng, nhưng không có kết quả, sau lại cùng Mộ Dung Thanh Ly ở chung một chỗ thương thảo chút công việc bí mật, không thể nghĩ đến lại gặp được Tuyết Nhan trong quán rượu Long Phượng, nhưng hắn thế nào cũng không nghĩ đến, Tuyết Nhan sẽ cùng Thượng Quan Ngấn ở chung một chỗ. Thật là nằm ngoài dự liệu của hắn!

Rốt cuộc, hắn không nhịn được lạnh nhạt nói: "Nhan Nhi, ngươi cũng ở đây?"

"Duẫn Ngọc ca ca, ta đang cùng Kinh Thành Đệ Nhất Công Tử bàn chuyện làm ăn của Thiên Hạ Đệ Nhất Y Quán. Lục Sư Huynh giải thích độc đáo. Không hổ là Kinh Thành Đệ Nhất Công Tử. Thật là khiến ta vô cùng bội phục," Tuyết Nhan khẽ mỉm cười. Cố ý ra vẻ cùng hai người xa cách.

Duẫn Ngọc nghe vậy, thầm nghĩ Thượng Quan Ngấn là Hội Trưởng Thương Hội, thường cùng các thương nhân ở chung một chỗ, mà khoản nợ của Tuyết Nhan gần đây quá rõ ràng. Vì vậy nghi ngờ trong lòng dần dần tiêu trừ. Nhưng Thượng Quan Ngấn cùng Mộ Dung Thanh Ly trái lại vẫn còn đang tiếp tục lạnh lùng.

Tuyết Nhan không khỏi âm thầm cảm thấy buồn cười. Khi Tuyết Nhan thấy Mộ Dung Thanh Ly, chợt nhớ tới một chuyện vô cùng trọng yếu, nghĩ mình tới đây một tháng, thủy chung cũng không có cơ hội gặp lại Mộ Dung

https://thuviensach.vn

Thanh Ca, có lẽ hôm nào không bằng hôm nay, vì vậy, nàng nhếch môi cười yếu ớt nói: "Tam Sư Huynh, nghe Duẫn Ngọc ca ca nói: lúc ở Kinh Thành hắn thường ở nhà huynh. Mộ Dung phủ rất có ý tứ sao?"

Thượng Quan Ngấn khẽ cau mày. Nữ nhân này chẳng lẽ muốn đi Mộ Dung phủ?

Mộ Dung Thanh Ly cười nhạt, ánh mắt nhẹ nhàng quét qua Thượng Quan Ngấn, bên môi cười mỉm. Như mỹ ngọc loại thanh nhã: "Có ý tứ, dĩ nhiên rất có ý tứ."

Thượng Quan Ngấn cười lạnh, bên môi xinh đẹp diễm lệ như anh túc tràn ra.

Tuyết Nhan nở nụ cười: "Ta đã nghe qua về phong thái Kinh Thành Đệ Nhất Công Tử, Mộ Dung Thanh Ca. Không biết Thanh Ca công tử có ở trong phủ hay không?"

Mộ Dung Thanh Ly rũ mắt cười một tiếng: "Đại ca ta . . . Dĩ nhiên ở đây."

Nghe nàng nhắc tới Mộ Dung Thanh Ca, sắc mặt Duẫn Ngọc lạnh lùng biến đổi, đuôi lông mày hếch lên, mang theo một ít mũi nhọn sắc lạnh. Trong khoảng thời gian này, hắn biết nàng đã từng có vị hôn phu chưa cưới tên là Mộ Dung Thanh Ca, vì sao nàng chợt nhắc tới người này? Chẳng lẽ nàng đối với vị hôn phu kiếp trước nhớ mãi không quên?

Nghĩ tới đây, tim hắn nhất thời vô cùng không thoải mái, trên mặt Mộ Dung Thanh Ly là nụ cười yếu ớt nhẹ nhàng, cười như không cười, Tuyết Nhan nhìn chằm chằm vào khuôn mặt đẹp trai của hắn, không khỏi âm thầm than thở, Mộ Dung Thanh Ly mặc dù không có yêu nghiệt như Thượng Quan Ngấn. Nhưng cũng có loại phong hoa làm người ta không thể rời mắt. Nghe nói bảy vị sư huynh này mỗi người đều là người trong Long Phượng, nàng biết năm người, quả nhiên mọi người đều là tuyệt sắc mỹ

https://thuviensach.vn

nam, cũng không biết còn dư lại hai người sẽ là như thế nào? Mắt nàng nhìn Duẫn Ngọc, lại nhìn Mộ Dung Thanh Ly. Thầm nghĩ hai người kia vì sao quan hệ tốt như thế?

Nghe nói, quan hệ hai người Duẫn Ngọc cùng Thượng Quan Ngấn cùng bảy vị sư huynh đệ tốt giống như nhau. Trong bảy người đó, quan hệ thân thiết giữa Phượng U Trần cùng bất kỳ một sư huynh đệ nào đều vô cùng tốt, vì vậy bị truyền ra một chút lời đồn đồng tính. Còn lại, Duẫn Ngọc cùng Mộ Dung Thanh Ly khá gần nhau. Thượng Quan Ngấn cùng Thượng Quan Ngâm quan hệ được, mà nghe tiếng Tô Châu cùng Nam Cung Vũ xuất sư đồng môn. Hai người hình như thân thiết vô cùng. Quan hệ bảy người này cũng rất là tế nhị !

"Tiểu sư muội. Sao ngươi đối với đại ca ta có hứng thú đây?" Lúc này. Mộ Dung Thanh Ly chậm rãi bưng chén lên, nhẹ nhàng hớp một ngụm.

Biết hắn sẽ hỏi như thế, Tuyết Nhan sớm có chuẩn bị, chậm rãi nói: "Thật ra thì cũng không phải hứng thú gì, mà là . . . cố nhân ở Thiên Hạ Đệ Nhất Y Quán đã từng giao cho ta một chuyện. Muốn ta giúp tìm đến ca ca huynh, hoàn thành tốt tâm nguyện ngày xưa của nàng."

"Người phương nào?" Mộ Dung Thanh Ly nhàn nhạt hỏi.

"Tỷ tỷ cùng cha khác mẹ của ta." Tuyết Nhan khẽ hé đôi môi đỏ mộng, thành thật trả lời. Nếu nàng còn sống, thật là chị em cùng cha khác mẹ của cỗ thân thể này.

Duẫn Ngọc hơi ngẩn ra, trong mắt đột nhiên đốt qua một tia lửa giận, ngay cả hắn cũng chẳng biết tại sao sẽ như thế, một khi nghe nói đến tình yêu ngày xưa của nàng, hắn liền dễ dàng nổi nóng.

Mộ Dung Thanh Ly cùng Duẫn Ngọc quan hệ rất tốt, hắn biết rõ ràng là huyết mạch của hậu nhân Thần Long Cung có chút hỗn loạn, nhưng chưa

https://thuviensach.vn

nghe nói qua Tuyết Nhan có tỷ tỷ cùng cha khác mẹ, liền khẽ nâng đầu, nhíu lông mày.

Còn lại là Thượng Quan Ngấn không liên quan tới ta, vắt chân ngồi xem, nhấp một miếng trà xanh, ánh mắt nhìn tựa như lơ đãng quét qua cổ tay trắng như tuyết.

"Tốt!" Mộ Dung Thanh Ly chợt cười đồng ý chuyện này.

Tuyết Nhan trong lòng không khỏi vui mừng.

"Chỉ là. . . . ." Mộ Dung Thanh Ly dừng một chút. Muốn nói lại thôi.

"Tuy nhiên làm sao?" Tuyết Nhan trong lòng có chút nóng nảy.

"Mộ Dung gia tộc hiếu khách là nhất. Dù sao Mộ Dung Thanh Ly công tử có danh xưng là tiểu Mạnh. Cho nên. Trong phủ nhất định vô cùng náo nhiệt." Thượng Quan Ngấn nhướng lông mày. Nhàn nhạt mà nói ra chuyện ở trong Mộ Dung phủ, ánh hôm chạm mái hiên. Bức tranh đám mây bay.

Cửa sổ tiếp đón màu ngọc biếc chằng chịt, màn che xanh biếc treo cao, nghe nói người của nhà Mộ Dung hết sức hiếu khách, hôm nay gặp mặt, quả nhiên không uổng, trước mặt mọi người nghe nói Thần Long Cung Đại Công Tử cùng Tam Tiểu Thư đến, lập tức bày tiệc rượu ở vườn hoa. Khiến tất cả mọi người trong phủ ra gặp khách. Tất cả các thực khách trong nhà Mộ Dung đều đã xuất hiện. Không thiếu hạng người gà gáy hay chó trộm. Quả nhiên là rừng lớn, loại chim nào cũng có!

Nhưng, Tuyết Nhan có dụng ý khác. Mục đích tới nơi này chính là Mộ Dung Thanh Ca.

Nào biết này Mộ Dung Thanh Ca cư nhiên nuôi dưỡng thiếu nữ trong khuê phòng, thủy chung chưa từng xuất hiện qua, làm Tuyết Nhan thật là nóng nảy.

https://thuviensach.vn

Tại thời diểm nảng cảm thấy thất vọng sâu sắc, chợt nghe ngoài cửa gã sai vặt lớn tiếng thông báo nói: " Thanh Ca công tử đến!"

Trong nội tâm Tuyết Nhan vui vẻ, ánh mắt hướng ngoài cửa . . . . . Khi nàng thấy người nọ xuất hiện ngoài cửa, không khỏi cả kinh trong lòng, mặc dù nàng duyệt vô số người nhưng chưa bao giờ thấy nam nhân mập như vậy. Thấy thân thể hắn mặc gấm vóc tơ lụa, trắng trắng mềm mềm, da nhẵn nhụi. Cầm trong tay một cái quạt giấy. Bộ dáng thướng tha, mang theo điệu bộ phong lưu, nhưng Tuyết Nhan chợt nhìn còn tưởng rằng heo trắng to lớn Ukraine có thể mặc y phục và đi hai chân.

Người này đến tột cùng là. . . . . .

Nhưng thấy hắn tươi cười rạng rỡ đối với mọi người chắp tay nói: "Tại hạ Mộ Dung Thanh Ca. Vô ý tới chậm. Nên tự phạt ba ly!"

Tiếng nói Mộ Dung Thanh Ca vừa dứt, liền nghe được trong tiệc rượu truyền ra một tiếng thanh thúy"choang", thấy một ly rượu tinh mỹ rơi xuống đất" trên mặt đất búng ra mấy lần, thoáng chốc té thành mấy múi, hắn hơi ngẩn ra. Ánh mắt hướng trước bàn, thấy một cô gái tuyệt sắc nhìn hắn líu lưỡi không thể tin nói: "Ngươi là Mộ Dung Thanh Ca?" .

Mộ Dung Thanh Ca nhẹ nhàng lắc lắc cây quạt, vẻ mặt lạnh nhạt không câu chấp, cũng không vì lời nói của nàng mà tức giận. Vạt áo sau lưng mỏng như cánh ve tung bay theo gió, mấy phần phiêu dật, ào ào nói: " Vị tiểu thư này. . . . . sao nhìn tại hạ, đến tột cùng là ý gì?"

Nhìn nam nhân “phiêu phiêu dục tiên” ở trước mặt, Tuyết Nhan cơ hồ lập tức tỉnh táo lại, nàng tự biết có chút thất lễ. Nhưng mặc cho là ai thấy bộ dáng Mộ Dung Thanh Ca như thế cũng sẽ thất kinh, chỉ là không ngờ trong vòng một tháng hắn sẽ biến thành bộ dáng như thế, thật là thay đổi quá lớn! Năm đó khó khăn miêu tả mặt mày, tuyệt lệ phong thái khinh trần còn đâu? Tuyết Nhan kinh ngạc một hồi lâu, ngay sau đó tức cười cười một tiếng:

https://thuviensach.vn

"Thì ra các hạ là chính là Thanh Ca công tử, ngưỡng mộ đại danh đã lâu, thất kính! Thất kính! "

"Hảo thuyết! Hảo thuyết!" Mộ Dung Thanh Ca dễ tính chắp tay, liền thản nhiên ngồi vào bên trong, Tuyết Nhan không nhịn được vừa liếc nhìn, lại thấy hai cái băng ngồi ghép tại cùng nhau, khi hắn sau khi ngồi xuống, bốn chân gấp khúc ngồi trên ghế, thật là thê thảm không nỡ nhìn!

Tuyết Nhan buồn bực suy nghĩ nội dung chính, khi nâng ly lại nhớ tới đã bị mình đổ trên mặt đất. Bất đắc dĩ liền cầm ly trà Duẫn Ngọc lên, vô ý thấy Duẫn Ngọc ở bên cạnh, hai vai không ngừng lay động, Tuyết Nhan cho là hắn bị sặc rượu rồi. Chợt nhớ tới cái gì, sắc mặt đột nhiên trầm xuống, hắn đang cười.

Hoàng hôn dao dao, cả sảnh đường lần lượt giơ ly rượu chúc Mộ Dung Thanh Ca, mọi việc thuận lợi, mặc dù mập mạp, nhưng không mất phong độ! Rất có phong thái công tử đệ nhất năm đó!

Tuyết Nhan nghĩ ngợi chốc lát, cuối cùng vẫn là quyết định ngồi ở bên cạnh Mộ Dung Thanh Ca, muốn cùng hắn hảo hảo thương lượng, mà chung quanh hắn vốn cũng không có người. Bằng vào thân thể mảnh mai, sau khi Tuyết Nhan ngồi xuống liền thử cùng Mộ Dung Thanh Ca hàn huyên. Lúc này, lời nói nàng khẩn thiết, đem chuyện năm đó miêu tả rõ ràng. Lại đem chuyện ngày đó hắn cùng với nha hoàn động phòng, hời hợt vụng trộm mờ ám, lí do chân thành .Khi nàng cho biết nói cho Mọ Dung thanh Ca , mình là đại phu của Thiên Hạ Đệ Nhất Y Quán, mà chủ y quán ngày xưa là tỷ tỷ của mình, ban đầu từng cùng hắn đính hôn, sau lại quyết định từ hôn, hy vọng hắn đem thanh Ngọc Cầm ngày đó đưa tới trả lại.

Nghe vậy, Mộ Dung Thanh Ca mỉm cười, đưa bàn tay ra, đôi tay thịt béo uốn thành nếp, hắn cười nhạo nói: "Hôm nay bộ dáng ta đây, đã là không thể đánh đàn, nếu là ngươi muốn, đi phòng kho đem Ngọc Cầm mang đi, tốt lắm!"

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhan thật không ngờ Mộ Dung Thanh Ca lại dễ nói chuyện như vậy, trong lòng rất là kinh ngạc. Khi nàng đi ôm Ngọc Cầm trong Mộ Dung phủ trở lại, trong lòng như cũ cảm thấy không thể tưởng tượng nổi vì sao sau một tháng, Mộ Dung Thanh Ca biến hóa to lớn như thế?

Quả thật giống như là hoàn toàn thay đổi thành một người khác. Vì vậy nàng dùng ngân châm thi triển Khống Tâm Thuật ở trên người nha hoàn trong khi đi lấy cầm. Nha hoàn này là lão nhân ở Mộ Dung phủ, đi theo Mộ Dung Thanh Ca mười năm, nghe nói, năm năm trước hắn bắt đầu phát phì. Càng không nghĩ tới hình dáng, liền từ Công Tử Ca tuấn tú hôm nay biến thành bộ dáng này! Tuyết Nhan hít một hơi khí lạnh, không ngờ hắn thật sự là Mộ Dung Thanh Ca, nhưng một tháng trước ở bên bờ sông nàng thấy Mộ Dung Thanh Ca kia, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Lúc ấy, thấy nam tử ở quán rượu Phượng Thiên, chẳng lẽ. . . . . Người nọ căn bản cũng không phải là Mộ Dung Thanh Ca? Nhưng trong tay hắn cầm rõ ràng chính là độc nhất vô nhị Ngọc Cầm.

Vậy mà giờ phút này. . . . . Thanh Ngọc Cầm này trong tay nàng cũng là không thể giả được, hơn ngàn viên trân châu trong biển sâu lóa mắt. Cuối cùng ánh mắt của nàng rơi lên Ngọc Cầm, nhẹ nhàng vuốt ve trong lòng rung động nghĩ, mặc kệ Mộ Dung Thanh Ca biến thành cái dạng gì, đều cùng nàng chút quan hệ cũng không có, hôm nay nàng chỉ muốn bán cái thanh Ngọc Cầm này là đủ. Liền nhẹ nhàng ngắt lòng bàn tay, phát hiện bàn tay khẽ ướt mồ hôi. Sau khi rời khỏi Mộ Dung phủ, Tuyết Nhan như cũ ôm chặt Ngọc Cầm không thả, Duẫn Ngọc chậm rãi nghiêng mặt sang bên, như hàn tinh sáng chói tròng mắt đen lóe ánh sáng u ám, băng lãnh như ngọc, khuôn mặt không chút thay đổi, môi mím chặt tạo thành đường vòng cung đẹp mắt nhạt như gió mát, nói: "Nhan Nhi, không ngờ. . . . . Ngươi vì nam nhân kia thật đúng là bỏ xuống được vốn ban đầu!"

Tuyết Nhan nghe thấy được một tia ghen tuông, cảm nhận được trong lòng hắn ước ao ghen tị, không nhịn được cười nói: "Duẫn Ngọc ca ca, năm

https://thuviensach.vn

đó ta cũng không thiếu bạc, cái thanh Ngọc Cầm này chỉ là chín trâu mất một lông mà thôi." Tuyết Nhan nói lời ấy không uổng, nhưng nàng xác thực từng phí tâm vì Mộ Dung Thanh Ca.

"Nếu là ban đầu đổi thành ta, ngươi. . . . . Sẽ đưa cái gì?" Vẻ mặt Duẫn Ngọc nhìn như không có gì, một đôi tròng mắt đen thật giống như bầu trời đêm tối tĩnh mịch, trái tim biển dấm chua sôi trào. Đổi lại lời của ngươi, cái gì đều không đưa cho ngươi!" Tuyết Nhan cười quyến rũ, nụ cười thanh mị xinh đẹp, như tường vi mới nở.

"Vì sao?" Duẫn Ngọc ngẩn ra.

"Đưa cho hắn một thanh cầm là có thể để cho hắn biến thành Thiên Kim Công Tử, ngộ nhỡ ngươi cũng trở thành bộ dáng giống như Mộ Dung Thanh Ca, ta sợ lúc ngủ bị ngươi đè chết!"

Nghe vậy, trong mắt Duẫn Ngọc chứa nụ cười nồng đậm, chợt xoay người đem Tuyết Nhan kéo vào trong ngực của mình. Hôm nay, bọn họ đi Mộ Dung phủ, Thượng Quan Ngấn cũng không có theo tới, nàng cúi đầu ở trong ngực Duẫn Ngọc, có loại thuyền bè cặp bờ, khi trở về cảng chợt cảm giác tay Duẫn Ngọc xấu xa lẻn đi hướng trước ngực nàng, Tuyết Nhan trợn mắt nhìn hắn nói: "Nơi này là đường phố ngõ tối, cẩn thận bị người khác thấy. . ."

“Ta giúp nàng ôm cái thanh này cầm mà thôi, nàng suy nghĩ nhiều!" Duẫn Ngọc môi mỏng nâng lên, tay chuyển một cái, nhẹ nhàng phủ ở trên cây đàn, ôm vào trong ngực, chậm rãi nói: "Cái thanh cầm này nàng chuẩn bị để ở đâu?"

"Để muội suy nghĩ. . . . ." Ngón tay Tuyết Nhan thon dài vuốt hạ dẫn, vẻ mặt như có chút khổ não: "Nếu làm có chút đáng tiếc, nếu như nói bán lời? Không biết có thể bán một giá tốt?"

https://thuviensach.vn

"Ngươi phải bán nó?" Vẻ mặt Duẫn Ngọc ngớ ngẩn, hắn vốn tưởng rằng sau khi Tuyết Nhan đòi xong thanh cầm này, trong lòng sẽ không muốn bỏ.

"Dĩ nhiên, ta không biết đánh đàn, cũng không thể thấy vật nhớ người, tự nhiên muốn bán giá tiền tốt rồi !"

Thương hội của Thượng Quan Ngấn có phòng đấu giá, ngươi có thể đi tìm hắn!" Thời điểm Duẫn Ngọc biết được nàng muốn bán Ngọc Cầm, trong nội tâm mừng thầm, chợt tự đề cử mình, thay nàng bày mưu tính kế. Dù sao trong vòng mười năm Tuyết Nhan là trống rỗng, rất nhiều chuyện đều không hiểu rõ, mà hắn đối với Kinh Thành hoặc nhiều hoặc ít cũng coi là quen biết. Chỉ là hắn không có nghĩ đến. . . . . Hành động lần này lại khiến Tuyết Nhan rơi vào lồng ngực một người đàn ông khác! (Mà nam tử kia lại là một trong bảy phu quân của Tuyết Nhan, có sức mạnh cực kỳ đáng sợ! Còn lại sáu người cũng bị hại nặng nề! Cho đến khi mọi người liên thủ đối kháng. . . . . Dĩ nhiên, đây là nói sau!)

"Phòng đấu giá?" Tuyết Nhan hỏi lại, không ngờ chỗ này thậm chí ngay cả phòng đấu giá đều có, hơn nữa còn là do Thượng Quan Ngấn thiết lập. Không thể không nói người này quả thật làm nàng lau mắt mà nhìn, "Duẫn Ngọc ca ca, chờ khi ta có bạc, ta liền có thể mua tòa nhà, tất cả mọi người có thể ở!"

Duẫn Ngọc nghe vậy, thâm tình khẩn thiết nhìn nàng dịu dàng nói: "Nhan nhi, thật ra thì ta đã chuẩn bị mua một tòa nhà quanh Đệ Nhất Y Quán. Cho nên ngươi rất nhanh sẽ không cần ở lại Thượng Quan phủ rồi."

Không nhịn được bĩu môi, trong lòng Tuyết Nhan, Duẫn Ngọc đã sớm là phu quân tương lai, bạc của hắn chính là bạc của mình nhất định phải hảo hảo quản chế, liền ngẩng đầu lên, chữ chữ rõ ràng gọn gàng: "Duẫn Ngọc, ca ca, nếu là ngươi có thừa bạc, không bằng để tại Đệ Nhất Y Quán. Sang năm khi có nhiều bạc, chúng ta mua một tòa nhà lớn chẳng lẽ không được ?"

https://thuviensach.vn

"Tốt tuy tốt, chỉ là . . . ánh mắt Duẫn Ngọc đen như mực lắng lặng nhìn chăm chú vào Tuyết Nhan: "Ta hiện tại muốn cho ngươi vì ta sanh con dưỡng cái, cho nên. . . . . Tối nay theo ta, có được không?"

Lời của hắn đối với nàng nghe ra muốn mời. Dù sao, một tháng không có đụng nàng, hắn đối với nàng thật là nhớ nhung. Tay hắn nắm cả thân thể của nàng, nàng nhẹ nhàng nằm ở trên người Duẫn Ngọc, hai người cánh môi kề nhau, thâm tình vừa hôn, Duẫn Ngọc một tay ôm cầm, một tay vòng qua eo của nàng, nhẹ nhàng mơn trớn bụng của nàng, thăm dò vào váy của nàng càn rỡ tận tình.

Ánh trăng như nước, con mắt như thanh tuyền, miệng Tuyết Nhan rất nhanh bị đôi môi hắn giày vò đỏ tươi vi sưng! Lại khẽ nheo lại con ngươi, nhớ tới chuyện rất quan trọng. Nơi xa, một bóng dáng màu đỏ thấy tình hình như vậy ,mặt mày thoáng qua tia lạnh lẽo cực độ, roi trong tay đen nhánh dưới ánh trăng sáng.

Miệng Tuyết Nhan thở dài thật sâu, dù sao nàng cùng Thượng Quan Ngấn đêm qua túng dục quá độ, đau nhức toàn thân, tràn đầy đều là vết hôn. Lúc Duẫn Ngọc muốn dẫn nàng về khách sạn, nàng không thể không kiếm cớ từ chối, nàng, không đành lòng mà nàng cũng không muốn cho Duẫn Ngọc đưa nàng trở về. Khi Duẫn Ngọc buồn bực rời đi, tinh thần nàng có chút hoảng hốt, bất tri bất giác hướng Thiên Hạ Đệ Nhất Y Quán đi tới, dù sao, cả ngày nàng đều chưa từng xuất hiện, không biết Quỷ Y có thể hay không lo lắng cho nàng? Nhưng đã trễ thế này, đã là thời gian nghỉ chỉ có vài người trong hậu viện!

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 72

Edit: Thủy

Beta: Roseila

Chợt từ trong bóng tối của ngõ nhỏ, 12 đạo bích sâm ánh lạnh bạo xuất, tất cả đột nhiên xảy ra khác thường. Hôm nay Tuyết Nhan đã tập bí quyết Tố Tâm nên nội lực dần dần tăng trưởng, tính cảnh giác cũng cao hơn thường ngày, con ngươi nàng u ảm xinh đẹp thoáng qua một tia chìm ám, trong giây lát đó tay phóng ra ngân châm.

Ngân quang rối rít lóng lánh, tuẫn lệ chói mắt.

12 hai quả ám khí thoáng chốc bị nàng đánh rơi trên mặt đất. Nhất thời một đám khói trắng phau phau nổi lên, đồng thời một bóng người màu đen từ trong ngõ tối đi ra, công kích trực tiếp chỗ yếu của nàng!

Một chiêu ngân quang trong tay áo Tuyết Nhan đầy trời như không thấy, đang lúc này, người thích khách đã đến, nắm trong tay chuôi bích sâm sâm trường kiếm, lại là {Ngâm độc} vật, một kiếm trực tiếp đâm về cổ họng Tuyết Nhan. Một kiếm này cách không khí mà phát, khí thế bén nhọn, mơ hồ quỷ dị, như thấy bích quang lưu chuyển, lạnh lẽo sấm nhân, lại không nhìn ra kiếm khí của hắn đến tột cùng là từ nơi nào đâm tới.

https://thuviensach.vn

Ngân châm của Tuyết Nhan cũng lặng yên không tiếng động phát ra, ngàn châm bay múa như bích thảm, sắc kiếm quang lóe diệu không ngừng, ngân châm cũng thay đổi không ngừng. Thình lình nghe một tiếng "keng keng", kiếm quang bích lục đột nhiên ảm đạm biến mất. Cùng lúc đó, không ngờ trong tay thích khách chỉ còn lại nửa đoạn đoạn kiếm.

Ánh kiếm quang màu xanh lá vừa chợt lóe, kiếm quang quỷ dị, từ tay Tuyết Nhan phát ra ngân châm quấn vòng quanh nửa đoạn đoạn kiếm, nụ cười nàng thanh lệ như lưu phong hồi tuyết. Mà nửa đoạn đoạn kiếm đã đâm vào cổ họng thích khách, dòng máu đỏ sẫm theo cổ mà xuống, thích khách trừng mắt, khó có thể tin thủ pháp của nàng. Không người nào có thể hình dung tốc độ nàng xuất thủ, cũng không có ai có thể nhìn ra nàng ra tay thế nào.

Giống như nàng bẻ gãy thanh kiếm kia và cắm vào trong cổ thích khách.

Trong ngõ tối đó, ánh đèn lúc sáng lúc tắt, kiếm quang không thấy, mọi nơi lại lâm vào một vùng tăm tối, trầm trầm tĩnh lặng hắc ám. Tuyết Nhan trầm trầm tra xét thi thể thích khách, không tìm được bất kỳ đầu mối nào, trong lòng thầm nghĩ, Thanh Long bang này đến tột cùng là thần thánh phương nào? Thế nhưng năm lần bảy lượt phái người tới ám sát nàng! Cố chủ đến tột cùng là người nào?

Xa xa, Thượng Quan Ngâm đi theo sau lưng Tuyết Nhan, trong mắt không thể tin, vốn định ra tay đi giúp nàng. Không ngờ bản lĩnh của nàng bén nhọn rất nhiều, làm hắn cảm thấy vô cùng rung động, một cô gái bản lĩnh như vậy, chẳng lẽ là hoa si theo như thiên hạ đồn đãi?

Tim của hắn, dần dần có chút dao động!

Đèn lồng màu đỏ trong Thiên Hạ Đệ Nhất Y Quán đã treo trên cao rực rỡ, trong hành lang gió đêm phiêu đãng. Tuyết Nhan giật mình khi nghe khẩu lệnh,"Đệ Nhất Y Quán không lẽ là giả?"

https://thuviensach.vn

Ngoài cửa, một kiệu quan màu đậm, phía sau xe ngựa là bốn con ngựa hàng ngang, thua của hoàng cung-sáu ngựa hàng ngang. Trong kinh thành, hiếm khi có người ngồi loài xe ngựa này, mà quan ngồi kiệu càng ít hơn. Cho nên, lúc này nhất định là quan to hiển quý tới. Tuyết Nhan mặc dù là quán chủ không lâu nhưng cũng thường thấy loại tràng diện này, trong lòng thầm nghĩ, đến tột cùng là người nào, đêm khuya tới chơi? Nàng ngưng lông mày nhìn kỹ, hình như trong kiệu quan cũng không có người, mà bên trong xe ngựa cũng rỗng tuếch. Hơi ngẩn ra, liền, sải bước đi tới hướng bên trong y quán.

Trong đại sảnh, một nam tử trung niên quần áo cao quý đang cùng Hoàng Kỳ hướng về phía lời nói. Tên nam tử này mặc dù áo mũ chỉnh tề, nhưng cùng nô tài trong xương cũng không cách nào che giấu. Giờ phút này, hắn đang trách cứ Hoàng Kỳ, tiểu nữ tử kia bị sợ đến hoa dung thất sắc! Khi nàng thấy Tuyết Nhan vào. Lập tức giống như gặp được cứu tinh .

“Ngươi là người phương nào? Trước cửa Thiên Hạ Đệ Nhất Y Quán há lại cho ngươi hô to gọi nhỏ?” Giờ phút này dáng Tuyết Nhan đi tuyệt đẹp, phiên nhiên thướt tha, bén nhọn tiến lên.

Trung niên nam tử kia uy phong lẫm lẫm, huyệt thái dương hơi trống, vừa nhìn liền biết là người tập võ, xoay chuyển ánh mắt, đang muốn khiển trách nàng lại phát hiện cô gái này dung mạo vô song, kiều mỵ, tuyệt mỹ, con ngươi ánh mắt lẫm liệt băng hàn. Tuyệt không phải cô gái bình thường, vì vậy sắc mặt dừng lại, vẻ mặt bình thản nói: “Ta là quản gia Nam Cung thế gia, nghe nói trong Thiên Hạ Đệ Nhất Y Quán danh y đại phu dạng gì đều có, cho nên đặc biệt vì công tử nhà ta tìm kiếm một vị dáng dấp giống như đại phu.”

“Ngươi tìm đại phu cũng được. Tại sao ở chỗ này lớn tiếng ồn ào?” Tuyết Nhan lạnh lùng nhìn hắn.

“Tại hạ cũng không có ý ồn ào, chỉ là nói thật.”

https://thuviensach.vn

“Cần gì nói lớn tiếng như vậy?” Tuyết Nhan liếc xéo hắn một cái.

“Bởi vì công tử nhà ta yêu cầu khá cao. Hắn không cần đại phu dáng dấp khó coi, y thuật không giỏi hắn cũng không cần, đại phu lớn tuổi hắn lại càng không muốn, mà Nam Cung Gia Tộc ra năm ngàn lượng bạc, sính kỳ có thể tìm tới như vậy một vị đại phu, ta thay công tử gia tìm đại phu chữa bệnh, nào biết Đệ Nhất Y Quán cũng không được như vậy, cho nên, ta nói Thiên Hạ Đệ Nhất Y Quán cũng là hư danh hay nói chơi!”

Tuyết Nhan chợt cười lạnh: “Ngươi xác định không phải là tới phá quán?”

Nghe vậy, nam tử kia hơi ngẩn ra, cử động của hắn lần này xác thực cùng phá quán không khác, sắc mặt một noản, cũng may bóng đêm càng khuya, chung quanh cũng không có người tới! Nếu không đối với danh dự nhà Nam Cung cũng có tổn hại. Chỉ là. . . . . Nam Cung phu nhân muốn hắn cần phải tìm được người công tử hài lòng. Đây không phải là làm khó hắn sao? Công tử nhà hắn thật là là quá khó hầu hạ rồi! Nếu không là vậy, hắn cũng không dễ dàng bị người giáo huấn giờ phút này. Tuyết Nhan thấy mặt hắn lộ vẻ khó khăn, biết hắn tuyệt không phải là tới gây hấn gây chuyện, liền cười nhạt nói: “Thật ra thì người ngươi muốn tìm cũng không phải là không có, xa cuối chân trời, gần ngay trước mắt, ta có thể cùng ngươi đi Nam Cung phủ!” Thật ra thì, nàng đối với năm ngàn lượng bạc rất là động lòng!

Nghe nói Tuyết Nhan nói lời này thì ánh mắt nam tử trung niên ngẩn ra, nàng trẻ tuổi như vậy, thậm chí còn là một cô gái, có thể nào thỏa mãn điều kiện của thiếu gia. Chỉ là, trong lòng hắn đối với nàng hình như có một loại tin tưởng, liền không nhịn được hỏi: “Cô nương là người phương nào? Chẳng lẽ là đại phu của y quán này?”

“Không tệ! Ta là đại phu nơi này.”

https://thuviensach.vn

“Xin hỏi cô nương thừa sư nơi nào?” Hắn không nhịn được hỏi ngay.

“Ta là đệ tử của Quỷ Y, mà Phượng U Trần chính là sư của huynh ta!” Giờ phút này nàng không thể không mang danh tiếng hai người kia ra. Danh tiếng hai người kia như sấm bên tai, nam tử trung niên lập tức biến sắc, vẻ mặt nghiêm túc và trang trọng, vươn tay ra trang trọng muốn mời, “Làm phiền nữ thần y đi một chuyến Nam Cung phủ, chữa trị cho công tử gia ta.”

Tuyết Nhan liền ra cửa, ngồi trên trong kiệu, một đường kinh hoảng. Trực tiếp hướng Thành Nam đi tới, gia thế Nam Cung là thế gia quý tộc trong kinh rất có danh tiếng.

Cùng nhà Mộ Dung, Tây Môn gia, Thượng Quan gia tịnh xưng Tứ Đại Thế Gia. Ngoài cửa đồng sư uy mãnh, hồng môn đinh đồng, đại khí lăng nhiên, Nam Cung phủ mặc dù không có ưu nhã như Thượng Quan phủ. Cũng không có môn khách như nước chảy ở Mộ Dung phủ, nhưng kể từ khi tiến vào hậu trạch viện, bốn phía tràn đầy nơi luyện võ, giá vũ khí dọc chung quanh, người tập võ tỷ thí võ nghệ với nhau, chảy mồ hôi hay máu cũng không ngừng lại, có loại gia tộc võ tướng bền gan, vững chí khí, nghị lực võ giả gia tộc chính thức thể hiện ra.

Tuyết Nhan đi một đường xem, rất nhanh tới cửa phòng ngủ Nam Cung công tử. Tuyết Nhan đi vào, nhìn lên, thấy một vị công tử mặc áo xanh, nằm ở trên giường, váy mở phân nửa. Dưới ánh nến trước hết là mắt xanh u ám, xương quai tinh xảo, da thịt bóng loáng trắng noãn, tay thon dài mà mỹ lệ, một đầu đen nhánh xốc xếch phát ra rơi xuống. Sau lưng khoác áo gấm vân. Như loại màn thương làm thanh lệ và áo khoác không thiếu hoa mỹ, nhìn qua vô cùng tùy ý, dung mạo tuấn mỹ vô trù, một ánh mắt tà tà hếch lên làm người khác chú ý nhất, trông bình thường, tốt đẹp chính là đường cong mà da thịt hắn khẽ như ngọc. Oánh trạch sang tháng, sắc màu loại sáng tỏ sắc, bóng đêm ngoài cửa sổ như ngọc, mây mỏng giống như khẽ cong thấp thoáng ở đám sương trong mông lung.

https://thuviensach.vn

Ngay cả lúc này, không phải có ý niệm kiều diễm, hai mắt Tuyết Nhan cũng không nhịn được nhìn lâu người này. Đối với xinh đẹp thế gian, cho dù ai cũng khó mà kháng cự. Bên người hắn có một chuôi màu bạc kiếm, cho tới bây giờ cũng không có rời tay, thanh kiếm kia giống như là vật có linh hồn, tuyệt không phải một thanh kiếm, mà là cô gái hắn yêu mến nhất.

"Công tử, đại phu đã mời tới." Nam tử trung niên một mực cung kính nói.

"Nàng là đại phu?" Mắt nam tử trong veo hơi đổi, lạnh lùng hỏi.

"Chính thế."

"Trẻ tuổi như vậy?" Hắn nhíu mày, vẻ mặt se lạnh, mày kiếm hoàn mỹ, bất mãn trong lòng mà không lời nào có thể miêu tả được.

"Số tuổi không thể thay tất cả bề ngoài." Tuyết Nhan không kiêu ngạo không tự ti nói: "Từ xưa anh hùng xuất thiếu niên, ta nghĩ công tử đại khái cũng là người trẻ tuổi phong lưu xuất chúng!"

Nghe vậy, vẻ mặt nam tử túc túc, giương mắt nhìn kỹ nàng, một hồi lâu lạnh lùng hỏi, "Người có số tuổi không thể nói rõ cái gì, nhưng mà. . . . . Ngươi cũng đã biết nam nữ không thân cận mà phải không?"

Tuyết Nhan thẳng thắn vô tư nhìn mắt của hắn, yên ba lưu động, bình thản nói: "Trong mắt ta chỉ có đại phu và bệnh nhân. Người chết cũng chia nam nữ. Nhưng chết chính là chết rồi, ngay cả bệnh nhân cũng phân nam nữ. Chỉ là bị bệnh chính là bị bệnh!"

"Rất tốt, ngươi. . . . . Có thể lưu lại." Mắt đẹp nam tử chuyển lướt, giữa ánh mắt tựa như cắt rách không khí, nghe thấy âm thanh thật nhỏ mà sắc bén tựa loại lưỡi dao mỏng phát rét, ngừng một chút nói: "Chẳng qua nếu như ngươi chữa trị không tốt. . ."

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhan không đợi hắn nói xong, đã nhẹ giọng hỏi: “Công tử khó chịu nơi nào?”

“Công tử nhà ta bị ngoại thương!” Nam tử trung niên vội vàng nói.

“Thương ở nơi nào?” Tuyết Nhan nháy mắt mấy cái.

“Công tử thương ở đây. . . . . Trên đùi!” Nam tử trung niên hình như có chút khó có thể mở miệng, dù sao cách chỗ muốn hại kia rất gần, nếu không phải…, suýt nữa thương tổn được sinh mạng phía trên, nói vẫn có chút lúng túng.

Lại thấy nam tử kia cười lạnh, ánh mắt thật sâu nhìn chằm chằm nàng, tựa hồ đang nhìn nàng có phản ứng gì?

“Bắp đùi thương thế có thể nhẹ mà cũng có thể nặng, nếu là tới động mạch, chảy máu quá nhiều sẽ trí mạng, nhưng nếu là thương tổn gân cốt, sợ là nhất thời khó có thể xuống đi, nếu như là xương, hoặc là sâu hơn, ta cũng cần xem qua mới có thể có kết luận. Không xem qua trước, ta không bảo đảm có thể trị tốt!”

“Quản gia, xem ra ngươi mời tới là một lang băm [*]!”

[*]Lang Băm là 1 danh hiệu được nhân gian dùng để ám chỉ hoặc mỉa mai những người hành nghề y dược mà chưa đủ trình độ hoặc còn thiếu kinh nghiệm chữa bệnh

“Có phải lang băm hay không, sau này hãy nói.” Chỉ thấy Tuyết Nhan đi về phía trước, khẽ cong eo, sắc mặt như thường nhấc lên chăn mền của hắn, ánh mắt hướng về trên đùi hắn bị thương.

Quản gia hít một hơi lãnh khí, không ngờ nữ nhân này lớn mật thật! Lần này nguy rồi! Công tử nhất định trách tội, đến lúc đó chỉ sợ hắn cũng không giữ được nàng!

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 73

Tuyết Nhan định thần nhìn lại, phát hiện phía dưới chăn, hắn thế nhưng không có mặc cái gì, cái này cũng không có ngoài dự liệu của nàng. Dù sao, vết thương của hắn thương ở bắp đùi. Cách động mạch không xa. Nếu là còn mặc y phục, thời tiết nóng bức, chảy mồ hôi cùng ra máu sợ rằng cũng sẽ khiến vết thương lây, đưa tới phiền toái không cần thiết. Ngoài dự liệu cuả quản gia chính là, công tử thế nhưng híp mắt, một lời không nói. Con ngươi u ảm mà thâm trầm, chăm chú nhìn cô gái trước mắt, có lẽ là đồng ý nàng trị liệu hay có lẽ là điềm báo giông bão sắp tới! Hắn chỉ cầu nguyện công tử không nổi giận, lúc này nữ nhân này nên nhanh rời đi thôi!

Nữ nhân này điên rồi! Nam tử trung niên bị sợ đến bả vai khẽ run rẩy. Trong lòng không khỏi vạn phần hoảng sợ, hắn nhớ mười năm trước, từng có con nhà giàu ỷ vào thế lực hoàng tộc đối với thiếu gia nói năng lỗ mãng, lập tức bị thiếu gia chém đứt một cánh tay, đá vào trong sông, còn sót lại nửa cái mạng. Đến nay quý tộc ở kinh thành, mọi người đối với thiếu gia đều là sợ, mà thiếu gia cũng sẽ luôn luôn không thương hương tiếc ngọc đấy! Cô gái này xem ra dữ nhiều lành ít!

Quả nhiên, sắc mặt nam tử kia đột nhiên âm trầm, ánh mắt như kiếm so ánh nắng còn phải ánh sáng thịnh liệt, cả người lộ ra sát khí lạnh lùng, lại như cũ không tổn hao gì dung nhan tuấn mỹ vô trù của hắn. Vậy mà khi tức giận bộc phát, cực kỳ thương thân, nhất thời vết thương máu chảy không ngừng.

https://thuviensach.vn

Nàng kia không chút nào để ý hắn tức giận tí ti, ra tay điểm nhanh mấy chỗ đại huyệt quanh người hắn, như thế máu rất nhanh liền ngừng, mà hắn, nằm ở trên giường không thể động đậy.

Giờ phút này, ánh mắt nam tử lạnh lẽo, không hề chớp mắt. Ngưng mắt nhìn thiếu nữ trước mắt thanh lệ tuyệt sắc, thầm nghĩ nàng không phải đại phu sao? Như thế nào điểm huyệt? Hơn nữa thủ pháp tinh xảo như vậy, nhưng mà hắn tự nhiên hiểu đạo lý điểm huyệt là cầm máu. Nếu. . . . . Nàng là sát thủ. Giờ phút này chỉ sợ hắn đã chết mấy lần!

Nam tử ngưng lông mày. Cả người sát khí che giấu một nửa. Lại thấy nàng lột chỉ sáo màu trắng kỳ quái từ trong tay ra, dược cao đen nhánh. Hai tay nàng trắng như tuyết. Hai tay vê đều đặn, liền ở chỗ hắn đau nhẹ nhàng bôi trét.

Tay của nàng mảnh khảnh mà thon dài, mềm mại mà giàu kiên nhẫn, thời điểm nhẹ nhàng bôi tới vết thương, mang đến cảm giác tê liệt ở dưới nam tử, không nhịn được mồ hôi trán rỉ ra, chỗ đen gầy mà nàng xem thường, giờ phút này vô tình. Lại làm hắn đột nhiên kinh hãi, dù sao, tình hình bình thường nếu bị cô ấy châm ngòi như vậy sợ rằng đã sớm nhất trụ kình thiên. Tình cảnh này, chỗ của hắn sao thế này?

Tuyết Nhan trầm tĩnh nhìn lướt qua, biết rõ hắn mất máu rất nhiều, mà màu sắc của máu chếch sâu, hình như đã từng trúng qua độc. Vì vậy, sau khi bôi thuốc, đưa ngón tay khoác lên trên cổ tay nam tử, tỉ mỉ chẩn mạch cho hắn, quả nhiên phát hiện trong cơ thể có độc, người bình thường rất khó phát hiện. Nàng liếc mắt một cái nơi nào đó, kế tiếp cho hắn một phương thuốc bổ khí dưỡng huyết hỗ độc.

Hai mắt nam tử hẹp dài sáng chói nheo lại, trong lòng nghi ngờ hơi nhiều, ánh mắt nghiêm nghị tựa như gợn nước đọng lại, róc rách đổ vào, nhất thời chiết xạ ra quang túy sắc bén.

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhan đứng dậy, dặn dò tổng quản nói: “Chai thuốc này ngươi cầm, có hiệu quả Bạch Cốt Sinh Cơ, bôi lên năm ngày là khôi phục. Thuốc này là phương thuốc hỗ độc, sẽ bổ huyết, hỗ trừ độc tính công tử nhà ngươi, nếu nơi đó tiếp tục đen gầy, sợ là ngày sau không thể giao hợp, đả thương lâu như vậy thế nhưng không hề trừ độc. Cũng không biết trước kia là những thứ đại phu gì chẩn bệnh trị ngọn không trị gốc! Có gì thì gặp ta, tiền xem bệnh năm ngàn lượng bạc, coi như là tiện nghi các ngươi,thôi được, sắc trời đã tối. Không nên ở lâu, mang ta đi lấy bạc đi!” (hô hô, vậy là anh í bị trúng ngay chỗ đó đó sao * mặt gian*, nếu không nhờ chị Nhan chỉ sợ là thành thái giám rùi

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 74

Bên trong cửa của Nam Cung phủ có hai Ảnh Vệ đứng ở trước mặt Nam Cung Vũ. Gò má của hai người sưng đỏ, bị vả miệng 50 cái coi như là trừng phạt nhẹ nhất, khi đánh mất cô gái kia thật là làm bọn hắn lo lắng trong lòng, nhưng. . . . . Cô gái kia khinh công tuyệt đối không hơn công tử, bọn họ thật đuổi theo không kịp nàng, hơn nữa, nữ nhân kia trên đường còn ngừng nhiều lần, chỉ là công tử, hết lần này đến lần khác không chịu tin tưởng. . . . . .

Nam Cung Vũ nằm ở trên giường, nhìn chằm chằm hai người nói: “Nói! Các ngươi cuối cùng thấy nàng đi nơi nào?”

Ảnh Vệ bên trái ngừng một chút nói: “Ta thấy được. . . . . Nàng đi hướng nghĩa địa!”

‘”Nghĩa địa?” Nam tử cau mày thật sâu, thủ hạ của hắn làm việc từ trước đến giờ chưa hề thất bại, lần này thậm chí ngay cả một cô gái lại không thể đuổi theo, có phải mình thường ngày đối với bọn họ còn chưa đủ nghiêm nghị?

“Các ngươi tin chắc mình không nhìn lầm?”

“Thuộc hạ mắt cực kỳ tốt, nếu là nhìn lầm rồi, liền tự đào hai mắt…”

https://thuviensach.vn

“Thôi, các ngươi đi xuống đi!” Nam Cung Vũ biết thuộc hạ của hắn nhãn lực cực tốt, cũng là không ngờ, một cô gái, thế nhưng đêm khuya viếng thăm nghĩa địa, mắt hắn híp lại, lẩm bẩm nói: “Nữ nhân điên!”

Sắc trăng bầu trời như ngọc. Ánh trăng chiếu xuống trên người Tuyết Nhan giống như vì nàng khoác một tấm lụa thật mỏng .Khi Tuyết Nhan trở lại Thượng Quan phủ, tiến vào trong phòng, còn chưa đốt vật dễ cháy đã cảm thấy trong phòng có hơi thở người, nàng không quay đầu lại thắp sáng trong phòng, nghe người kia nói: “Sao trở lại trễ như thế?”

Nàng đã nghe ra là ai, chỉ là không ngờ Kinh Thành Đệ Nhất Công Tử lại đang ở đây, thậm chí còn nằm ở trên giường của nàng. Khẽ chuyển con mắt, kinh dị nhìn về phía hắn, chậm rãi nói: “Ngươi đang đợi ta?”

“Dĩ nhiên.”

Dưới ánh nến, gương mặt Thượng Quan Ngấn tuấn mỹ mị hoặc, khoác áo khoác nhẹ, lộ ra lồng ngực to lớn mê người, thật là câu hồn. Thật ra thì, nếu bàn về dung mạo. Duẫn Ngọc, Phượng U Trần, và Mộ Dung Thanh Ly cũng không kém chút nào, nhưng duy chỉ có phong cách hắn là tà mị, vẻ mặt yêu dị tuyệt mỹ là cực kỳ hiếm có thế gian, cho đến tận bây giờ, Thượng Quan Ngấn là nam tử yêu nghiệt nhất nàng gặp qua.

Thấy Tuyết Nhan nhìn hắn như thế, Thượng Quan Ngấn nhướn đôi môi lên, tà mị cười một tiếng: “Lâm tiểu thư. . . . Ánh mắt ngươi bây giờ thật đúng là sắc, lúc này có phải cảm thấy ta hơn Thanh Ly rất nhiều hay không?”

Hắn chậm rãi ngồi thẳng lên ngay trước giường, mà âm thanh của hắn có mấy phần khàn khàn, mấy phần mê người, Tuyết Nhan trợn trừng mắt nhìn hắn, không ngờ Đệ Nhất Công Tử dám nói ra loại lời nói này. . . . Khả năng nàng thế nào sắc mị nhìn hắn chứ? Nhưng mà nàng thừa nhận nhịp tim mình hồi nãy cũng có chút tăng nhanh, ai bảo hắn mặc ít như vậy!

https://thuviensach.vn

Hắn so sánh với Mộ Dung Thanh Ly, thật là nhàm chán!

Bĩu môi, Tuyết Nhan lấy ra năm lượng ngân phiếu từ trong vạt áo, đặt nhè nhẹ ở trên bàn. Lại có 1 sấp dầy, Thượng Quan Ngấn nhìn chằm chằm sấp ngân phiếu của nàng, khẽ nheo con ngươi lại, nói: “Không ngờ bản lãnh ngươi làm ra tiền không thể khinh thường!”

“Không có gì. . . . . Cũng chỉ là ta mới đi Nam Cung phủ, chữa bệnh cho người trong Thượng Quan phủ.” Tuyết Nhan ngồi ở trước bàn. Không rõ mình tại sao lại nói cho hắn biết những thứ này, có phải một người ở nghĩa địa nói nhảm quá lâu, hiện tại lại nói ra chuyến đi Nam Cung phủ? Thượng Quan Ngấn lập tức che giấu ý bất cần đời, vẻ mặt nghiêm túc nói: “Ngươi thế nhưng đi chữa bệnh cho Nam Cung Vũ?”

Tuyết Nhan ngớ ngẩn, nàng không hề nói chữa người nào bị bệnh ở Nam Cung phủ, hắn làm sao biết ai cần chữa bệnh? Lúc này, con ngươi nàng thoáng qua một tia nghi ngờ!

Không ngờ nam tử kia là Nam Cung Vũ, nghe nói Nam Cung Vũ phụ trách an toàn cho hoàng tộc, có hàng loạt thuộc hạ Ảnh Vệ, thống lĩnh tất cả cấm quân trong kinh, nếu là hắn nghĩ mưu phản, sợ là người khác nhất thời cũng bó tay hết cách!

Cho nên người ta nói, “Nửa Kinh Thành là nhà của Nam Cung”.

Thật ra thì khi còn ở Vô Cực Môn, nàng nghe qua rất nhiều lời đồn đãi về Nam Cung Vũ, trong đó có: “Người này là kiểu tuyệt đại kiếm khách, nghiêng lệch ngựa nhanh nhẹn phi kiếm lách lượn. Thong dong 3000 kiếp phù du, đáng thương giai nhân lành lạnh lưu luyến!” Cái loại tư thái Khuynh Thành Kiếm khách đó mê đảo dân chúng.

Nghe nói hắn ngọc thụ lâm phong, tự nhiên lỗi lạc, đệ nhất kiếm pháp, vì vậy vô số giang hồ nữ hiệp khuynh tâm không dứt, tại Kinh Thành cũng làm trong lòng thiên kim quý tộc hướng tới, khi nhắc tới hắn ánh mắt sẽ

https://thuviensach.vn

nhộn nhạo, tâm thần sảng khoái, mà hắn hết lần này đến lần khác đến rồi đi như phong, kiếm pháp vô địch, rồi nảy ra mỹ danh. . . . . tin đồn Thanh Phong Kiếm Khách Nam Cung Vũ. Nam Cung Vũ rất là tùy tính, tin đồn rất ngạo nghễ, hắn nâng kiếm, có phong thái tiêu sái nhất thế gian, làm tuyệt đại vũ nữ cảm thấy xấu hổ, mà hắn bình sinh yêu cầu cực cao, yêu thích hoàn hảo, bên cạnh đều là thị tỳ tuyệt mỹ, tuấn dật cỡi ngựa tốt nhất. Uống rượu ngon thuần mĩ nhất thế gian. Thích nhất mặc áo hoa lệ, thức ăn phải đậm đà đẹp mắt, ngủ cùng nữ nhân đẹp nhất dịu dàng nhất . . . Có người nói hắn cao ngạo, cũng có người nói hắn lãng mạn!

Hắn từng giục ngựa ngàn dặm, cùng khinh công bay lên Mạn Đà Sơn, chỉ vì hái đóa hoa sơ khai trên đỉnh núi, chọn một đóa hoa dại đẹp nhất mà hái, ngậm ở trong miệng, tự nhiên mà quay về, đưa đến bên gối ngũ đại hoa khôi lạnh lẽo đứng đầu trong Kinh Thành, chỉ vì chiếm được một tiếng cười giai nhân.

Nhưng Tuyết Nhan gặp qua người này, đối với mấy lời đồn đãi này chẳng thèm ngó tới vậy mà, nàng đối với hắn thương lại cảm thấy một tia nghi ngờ nghe nói, Ngân Diện Độc Ma trước đó vài ngày đã từng ám sát thái tử chưa thỏa mãn, được phép Nam Cung Vũ ở bên cạnh.

Dĩ nhiên vết thương Nam Cung Vũ đến nay là dấu hiệu trúng qua độc, mà cái loại đó độc nàng từng thấy qua trên mình Ngân Diện Độc Ma. Cho nên, nàng phân tích Nam Cung Vũ bị thương do Thượng Quan Ngấn gây nên, nếu không khi nàng nói đi Nam Cung phủ, Thượng Quan Ngấn như thế nào lập tức nói ra tên Nam Cung Vũ?

“Nam Cung Vũ hiện tại như thế nào?” Thượng Quan Ngấn chẳng biết tại sao ngày đó kiếm của hắn đâm vào nơi bắp đùi Nam Cung Vũ, nếu là nàng chẩn bệnh, địa phương bí ẩn nam nhân có phải hay không. . . . Sẽ bị nàng nhìn thấy? Khi hắn nghĩ đến thời điểm Lâm Tuyết Nhan trị thương chân cho Nam Cung Vũ, nhất thời tâm thần có chút không yên.

https://thuviensach.vn

“Hắn rất tốt, có năm ngày mà có thể xuống đất.” Tuyết Nhan cũng không đem hoài nghi nói ra, dù sao chuyện Ngân Diện Độc Ma ám sát hoàng tộc không có quan hệ gì với nàng, nàng cũng không thèm để ý.

“Ừm?” Thượng Quan Ngấn lòng không yên đáp, ngưng mắt nhìn ánh mắt của nàng, chờ mong tìm ra một tia xấu hổ trên vẻ mặt Tuyết Nhan, nhưng vẫn chưa phát hiện bất kỳ đầu mối. Chẳng lẽ nàng cũng không có nhìn vết thương hắn? Haylà nữ nhân này căn bản cũng không hiểu được đỏ mặt?

Tuyết Nhan liếc hắn một cái, chợt nhớ tới chuyện Ngọc Cầm, chậm rãi nói: “Thượng Quan công tử. . . . . Ta nghe nói trong thương hội ngươi có nơi phòng đấu giá, có thể giúp ta một vấn đề nhỏ hay không?”

“Đừng gọi ta Thượng Quan công tử, gọi ta Ngấn” Thượng Quan Ngấn đối cách xưng hô xa cách của nàng rất là bất mãn, nàng rõ ràng là nữ nhân của mình không đúng sao?

“Ngấn công tử. Có thể giúp ta bán đấu giá một vật hay không?” Nàng ngồi dậy, nồng đậm nhìn chằm chằm vào hắn, lông mi chớp chớp, giọng điệu như cũ xa cách.

Nghe vậy, Thượng Quan Ngấn không nhịn được cau mày nói: “Ngươi phải biết, bên trong phòng đấu giá có quy củ! Ngươi phải theo quy củ làm việc. . . . .” Nghĩ thầm nếu mà tư thái ngươi chịu hạ thấp, đối với ta hơn dịu dàng một chút, ta hiển nhiên sẽ không theo quy củ làm việc!

“Quy củ gì?” Tuyết Nhan nghiêm túc nhìn chăm chú vào hắn, thật thấp hỏi.

Không ngờ nữ nhân này nhìn như rất thông minh, vì sao không hiểu tâm tư của hắn đây? Vì vậy Thượng Quan Ngấn nghiêm túc thay nàng giảng giải quy củ giá bắt đầu, có một số việc không tốt chưa chắc nàng biết.

https://thuviensach.vn

Không ngờ cái phòng đấu giá này thế nhưng so với hiện đại không kém chút nào, Tuyết Nhan miêu tả lại một lần ở trong lòng, đầu tiên phòng đấu giá, lệnh bài để mua tư cách trong phòng đấu giá là năm trăm lương bạc, tương đương có tư cách hội viên, hơn nữa văn thư ở trong thương hội phải có tiền vạn lượng. Nói một cách khác, từng người tiến vào phòng đấu giá đều là đại gia cực kỳ có tiền mới được, lệnh bài cũng là tượng trưng một loại thân phận, có lệnh bài mới có thể đi vào hội trường .

Về số tiền vạn lượng của văn thư. Nàng miễn cưỡng đạt yêu cầu, dù sao, khế ước mua bán nhà Thiên Hạ Đệ Nhất Y Quán cũng có vạn lượng bạc trắng. Chỉ là, nghe nói phòng đấu giá cũng có các loại cấp bậc khác nhau. Thí dụ như, bình thường nhất là lệnh bài Hoàng Đồng, đi lên là lệnh bài Bạch Kim, lên nữa là lệnh bài Hoàng Kim. Người bán và người mua đều có các chỗ tốt, tiền bạc đấu giá bán vật phẩm sẽ tích lũy, tăng lên tư cách người bán, tư cách càng cao, hưởng thụ các loại đối xử cũng khác nhau, người mua cũng là một dạng. Thấy lông mày nàng ngưng trầm, bộ dáng thật là làm người thương yêu, Thượng Quan Ngấn lấy ra một lệnh bài từ trong lòng ngực cho nàng. Gió nhẹ nước chảy nói: “Cái cái lệnh bài này cho ngươi, có này, ngươi tùy ý có thể ra vào phòng đấu giá, trực tiếp tìm quản sự nơi đó là đủ.”

Hắn rốt cuộc vẫn làm việc không có theo quy củ! Tuyết Nhan không ngờ hắn khẳng khái như vậy. Nhận lấy, liếc mắt nhìn. Thấy lệnh bài là màu trắng, đại khái chính là lệnh bài Bạch Kim, liền thu vào, có còn hơn không! Nếu là chính nàng đi gặp, sợ rằng còn phải phí không ít bạc!

Có lúc, nàng cảm thấy mình là nô lệ tiền bạc hơn so với Phượng U Trần!

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 75

Thấy Tuyết Nhan không nói một lời, Thượng Quan Ngấn ngồi ở trên giường tiến tới kéo qua hông của nàng. Nhẹ giọng hỏi: “Trở lại trễ như thế. Có ăn cơm chưa?”

“Chưa ăn.” Nói chưa dứt lời, nàng phát hiện thật có chút đói bụng!

“Trên bệ cửa sổ có thức ăn khuya, ta mang cho ngươi.” Tuyết Nhan nghe được thức ăn khuya, trong nội tâm vui vẻ, vội vàng chạy đi mở sổ hộp đựng thức ăn trước cửa, thế nhưng tới lan can, không ngờ hắn mang đến nhiều điểm tâm tinh mỹ như vậy, hơn nữa còn là điểm tâm của quán rượu Long Phượng, giá trị xa xỉ, cái người đàn ông này thật đúng là săn sóc!

Tuyết Nhan ăn rất vui vẻ, thật sự nàng có chút đói rồi, hơn nữa, cổ thân thể này hơi gầy, cho nên, nàng cũng không lo lắng sẽ béo phì, sau khi ăn no liền thoải mái nằm ở trên giường. Không ngờ Thượng Quan Ngấn lại cũng nằm ở bên cạnh nàng, tay dần phủ từ phía sau lưng của nàng, chạm được mềm mại trước ngực của nàng. Tuyết Nhan nhẫn nhịn, hôm nay hắn đã thay nàng làm khá nhiều chuyện, coi như xong, không ngờ hắn thế nhưng nhẹ vuốt một hồi lâu, sờ qua đỉnh mềm mại, trêu chọc nàng, làm thân thể nàng không nhịn được thoải mái khẽ run.

Nhưng vào lúc này. Hắn chợt nghiêm túc nói: “Có chút gầy, nếu đẫy đà chút nữa là tốt! Về sau ta muốn mang nhiều một ít thức ăn cho ngươi.”

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhan nhất thời lạnh đến buồn nôn, nàng chợt nhớ tới bộ ngực Thượng Quan Ngậm, không hổ là người Thượng Quan gia tộc, ánh mắt hợp thành một ác độc, rắn chuột một ổ, đợi sau khi nàng bán Ngọc Cầm, có chút bạc, ngày sau nếu là gặp lại Thượng Quan Ngậm còn có Thượng Quan phu nhân hư vinh này, tuyệt sẽ không đối với các nàng khách khí!

“Không cần, muốn ăn chính ngươi ăn, sừng hươu, dương khởi thạch[*], cá ngựa, cẩu kỷ[**], ngươi cũng cần bồi bổ.” Tuyết Nhan xấu bụng nghĩ, bụng âm thầm cầu mong ngươi ăn tới khi chảy máu mũi mới phải!

[*] Vị thuốc đông y

[**] Như trên

“Tốt, ta cũng muốn ăn như vậy.” Giờ phút này, tròng mắt của hắn sắc dục thâm trầm, bụng kia lửa đã nóng, nhưng là, khi Tuyết Nhan biết hắn muốn ăn hắn là mình, lại tuyệt không vì cử động của hắn lúc trước mà cảm động, mà là trước tiên đem hắn từ trong nhà đuổi ra ngoài.

Ánh mặt trời màu vàng xuyên thấu qua hai lớp bên cửa sổ, mỏng manh như lớp bông. Từng mãnh tia sáng dựng đứng, xuyên suốt ở trên mặt tuyệt đại phong hoa của nam tử trên giường, vẻ đẹp của hắn còn chói mắt hơn ánh mặt trời, mà mắt phượng hắn khẽ mở ra tà tà hếch lên, lóe ra ánh sáng tà mị, ngũ quan mị hoặc khiến ánh mắt người ta không dứt ra.

Hắn cười khẽ. Nhẹ nhàng mơn trớn góc mền bên cạnh, chóp mũi khẽ ngửi. Bên trong còn có hơi thở nhàn nhạt của nàng như hương nhang mê người, lưu lại một tia tinh tế bên gối, hắn không nhịn được nâng lên đôi môi!

Đêm qua, nàng thế nhưng hạ lệnh đuổi khách. Thái độ đó chọc giận hắn, nàng đúng là vẫn đánh không lại lực lượng cường đại của nam nhân, mạnh mẽ bức bách hạ được hắn, rồi cá nước thân mật, tình hình đêm qua có thể nói là tình huống chiến đấu kịch liệt, mồ hôi hắn cùng với mồ hôi nàng

https://thuviensach.vn

tương dung, hơi thở hai người đan vào, hắn đang trên người của nàng anh dũng dong ruỗi, vô số dấu ấn in dấu trên người, tốt đẹp ở nàng chính là chính mình gieo hạt giống bốn phía đồng ruộng, ngọt ngào và hương thơm của nàng, nàng vô số lần dẫn ở đỉnh điểm đợt sóng !

Lúc động tình, môi nàng đỏ mọng khẽ nhếch. Một con mèo nhỏ nũng nịu, khi hắn mê ly nhìn, nhàn nhạt ngâm nga, con ngươi giống như là bầu trời mây mù tầng tầng giấu ánh sao, mông lung như vậy, miệng nàng kiều mỵ như thế. Bất kỳ một cái nào, vẻ mặt hơi đỏ cũng thật sâu khắc sâu vào trong mắt của hắn. Miệng nàng mất hồn làm hắn điên cuồng, mà hắn hình như không bao giờ ham đủ, không cách nào buông tha. Mặc dù, nàng là một nữ nhân đầu tiên của hắn, tiếc rằng bóng dáng của nàng tự do như vân tước, khó có thể làm người ta bắt, từng cử động của nàng, một nụ cười, một cái nhăn mày, lơ đãng đưa tới hứng thú của hắn. Biết nữ tử này nhất định là nhân gian cực phẩm, nhất định là Yêu Tinh mê người, nếu không sẽ không câu hồn Kinh Thành Đệ Nhất Công Tử Ngân Diện Độc Ma như thế. Có thể nào một cô gái làm người trầm mê như vậy?

Hắn tự chủ, từ trước đến giờ vẫn là kiêu ngạo!

Nhưng mà lại ở trên người nàng một lần lại một lần luân hãm, trong lòng thế nhưng lại không ngừng khát vọng nàng. Khiến cho hắn nghĩ đến về lời đồn đãi yêu nữ Thần Long Cung!

Mà nữ nhân kia hình như cũng có bí mật của mình mà không người biết. Hắn cùng với nàng, hai người đều có bí mật của mình, cũng không phải hoàn toàn hiểu rõ đối phương, nhưng thân thể cũng là vô cùng khế hợp. Nhưng, nghĩ đến đầu ở sơn động, nàng là vì giải trừ độc tính Mai Lan Hương, mới cùng hắn xảy ra quan hệ, hắn thế nhưng lại vô cùng chú ý! Nghe nói nàng cần nguyên dương bảy nam nhân để khắc chế độc tính, không biết nàng đã quan hệ cùng mấy nam nhân rồi? Mà nàng đến tột cùng lại ưa thích người nam nhân nào? Nghĩ đến đây, tim của hắn dần dần nặng nề, giống như có một loại cuồng xử vô hình.

https://thuviensach.vn

“Phi Dương!” Thượng Quan Ngấn chợt ánh mắt lẫm liệt.

“Công tử có cái gì phân phó?” Phi Dương ứng tiếng mà vào, hắn đã ở bên ngoài đợi ba canh giờ a, trừ tình huống đặc biệt, tùy thời hắn đều ở bên cạnh thiếu gia đây đợi lệnh.

“Thay ta giám thị Lâm Tuyết Nhan, xem nàng thường tiếp xúc cùng người nào? Có phải nam nhân gần cạnh có cái gì khả nghi? Nhớ tùy thời cho ta hồi báo. Nam tử tà mị khuynh thành nhất thời toát ra khí thế bén nhọn bá đạo, xưa nay hắn đối với mình đồ mến yêu tuyệt không làm cho người ta nhúng chàm, nữ nhân cũng là như thế.

” Dạ, thiếu gia.” Phi Dương cúi đầu, không dám nhìn vết cắt màu máu trên lưng thiếu gia bị móng tay gẩy ra, nhất định đêm qua là hô hấp giao dung, mồ hôi cùng tan, chinh phục bóng đêm!

Nữ nhân kia thật là một liệt mã khó có thể hàng phục!

Nhất thời bị nam nhân cưỡi với phía dưới, sau khi khôi phục hơi sức,sẽ mau chóng nổi loạn đá nam nhân trên người. Trong lòng Phi Dương hiểu, thiếu gia đã động lòng Tiểu Thư Lâm Tuyết Nhan, chỉ tiếc khi người mê, thiếu gia không hoàn toàn hiểu tâm tư của mình. Ai, đều nói nam nhân thích dung nhan mỹ nữ tuyệt thế cõi trần, nhìn tới. . . . Thiếu gia cũng không ngoại lệ!

Mà rốt cuộc Lâm tiểu thư có thích thiếu gia không đây?

Thật ra thì hắn cảm thấy đàn ông ưu tú giống như thiếu gia thật sự không nhiều lắm, có thể đếm được trên đầu ngón tay, Lâm tiểu thư phải nắm chặt mới đúng!

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 76

Cách mỗi một tháng. Buổi đấu giá đều tiến hành ở Bách Hoa Sơn Trang!

Bách Hoa Sơn Trang cách kinh thành mười dặm. Chợt nhìn giống như là một bồng lai tiên cảnh, xem ra một đường nơi đây dãy núi liên miên, cảnh sắc nên người, nhưng mà khi buổi đấu giá vừa bắt đầu ,bên trong sơn trang, ở ngoài là xe ngựa đông nghịt , ánh mặt trời nhu hòa thoải mái, sương trắng dần dần lui.

Vải mỏng lụa tơ ,trên con đường đi xuyên qua Sơn Trang, , có một cô gái xinh đẹp phong trần. Một người một ngựa, chạy như bay đến, thiếu nữ mặc quần áo màu xám vô cùng khiêm tốn. Dù sao, loại giao dịch nơi chỗ tối này rất dễ dàng xảy ra thảm kịch "bọ ngựa bắt ve, chim sẻ rình sau". Chỉ thấy, nàng giục ngựa thật nhanh mà đi, phóng qua một chiếc xe ngựa sang trọng, bóng dáng thanh lệ mà tuyệt diễm. Khi nàng vượt qua một chiếc xe ngựa màu xanh lam, thì nam tử trung niên lái xe không nhịn được, "Ahh" một tiếng. Quay đầu liếc mắt nhìn nam tử bên trong xe, phát hiện ánh mắt nam tử kia cũng nhìn chằm chằm bóng dáng thiếu nữ rời đi, vẻ mặt như có điều suy nghĩ, "Thiếu gia! Mau nhìn. . . Phải . . . Là nàng!" Nam tử trung niên có chút kích động.

"Thấy được…" Nam tử bên trong xe ngựa nói như gió nhẹ nước chảy.

"Thiếu gia, vị nữ đại phu kia thật đúng là thích xuất đầu lộ diện! Ngươi xem, tư thế nàng cởi ngựa thật là đẹp, giống như giỏi về thuật cỡi ngựa vậy,

https://thuviensach.vn

cô gái như vậy quả là hiếm thấy! Vóc người xinh đẹp, y thuật cũng tinh xảo. Lần trước. . . . . Rất nhiều ngự y trong cung cũng không chữa khỏi bệnh thiếu gia, nhưng mà sau khi nàng chẩn bệnh qua thiếu gia. Không có mấy ngày thiếu gia liền khỏi hẳn, thật là cao minh a! Phải không?"

"Còn nữa," Nam tử nhàn nhạt nói "Dường như nàng còn chưa xuất giá đây! Ngươi nói tiểu thư xinh đẹp như vậy thích hợp gả cho ai?"

"Không biết."

"Thật ra thì. . . . . Ta cảm thấy . . . . . Cô nương này đại khái vô cùng hợp với Nam Cung thiếu gia, còn ngươi?" Giọng của nam tử trung niên trong tràn đầy thưởng thức, "Lai lịch nữ gia quyến đều là phụ nữ tư chất oai hùng. Nam Cung lão gia yêu cầu Nam Cung Vũ cưới vợ hiền, tự nhiên thanh thản, có tri thức, hiểu lễ nghĩa. Nhưng Nam Cung phu nhân lại yêu cầu cần võ nghệ bất phàm, trên phòng khách, dưới phòng bếp, mà thiếu gia lại thích mỹ nhân độc lập, ba người đều muốn, Aizz. . . Chỉ là thế gian này nào có bao nhiêu cô gái tận thiện tận mỹ như vậy? Nữ đại phu này nhìn qua rất có tư cách! Không biết thiếu gia có thích hay không?

"Quản gia, lần sau ngươi cưỡi ngựa thì đừng nói tới chuyện này, chẳng quan hệ tới ta, cũng không liên quan đến ngươi." Giọng nói nam tử lạnh lẽo xa cách, mặt không vẻ gì nhìn về phía trước, hắn có thể nào không nghe rõ ý tứ tổng quản? Đáng tiếc, nữ nhân kia đẹp thì đẹp thật, hành động việc làm làm hắn không dám khen tặng, "Dạ, thiếu gia!" Nam tử trung niên không khỏi lắc đầu thở dài!

Chợt, một khoái mã đuổi theo đến sau Lâm Tuyết Nhan. Nam tử kia trùm mũ, tựa như sợ bị nàng phát hiện ,vừa sợ cách quá xa ,mất đi mục tiêu, vì vậy thận trọng đi theo nàng. Người này chính là Phi Dương, mấy ngày nay hắn mỗi ngày đều đi theo ở bên cạnh Lâm tiểu thư, cũng không phát hiện Lâm tiểu thư đi cùng nam nhân nào! Nếu là đến gần, cũng chỉ có những thứ bệnh hoạn kia!

https://thuviensach.vn

Khi thiếu gia biết được chuyện này, mặc dù sắc mặt vui mừng, lại không chịu bỏ qua! Như cũ để cho hắn truy tung! Xem ra thiếu gia đối với chuyện này khá quan trọng!

Nam tử trung niên nhìn tên nam tử kia theo đuôi Lâm Tuyết Nhan. Không nhịn được "A" một tiếng.

Nam Cung Vũ như cũ mặt không chút thay đổi.

Chưa đầy một lúc, một con ngựa đuổi đi theo, bọn họ nhận ra được nam tử trên lưng, thì ra là tiểu thiếu gia Thượng Quan, Thượng Quan Ngâm. Lúc này, ánh mắt của hắn chăm chú nhìn Lâm Tuyết Nhan, cắn răng nghiến lợi, bộ mặt tức giận, lại không làm gì được nàng nửa phần.

"Khụ. . . Ngươi xem một chút, nam nhân theo bên cạnh cô đại phu này thật đúng là không ít!" Nam tử trung niên không nhịn được Bát Quái vùng dậy, hắn tin tưởng bên cạnh nữ nhân xinh đẹp khẳng định không thiếu người theo đuổi! Chỉ là, hai người nam tử này đều không phải đúng nghĩa là người theo đuổi, thật là cố tình khiến cho người ta hiểu lầm.

Nói xong, Nam Cung Vũ như cũ ngồi ở trong xe, vẫn bất động, mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm nói: "Nếu như ngươi nhìn thấy người theo đuổi Kinh Thành Đệ Nhất Mỹ Nhân Duẫn Tuyết Nhi, liền sẽ không ngạc nhiên!"

Nam tử trung niên tinh thần bát quái, quay đầu lại nói: "Ta nghe nói Duẫn Tuyết Nhi đã đến Kinh Thành! Hình như được Hoa Vân Quận chúa mời vào hoàng cung làm khách, nghe nói là muốn tham gia cuộc so tài Kinh Thành Đệ Nhất Mỹ Nhân tháng sau. Thật ra thì ta lại muốn xem xem nàng đẹp đến cỡ nào! Có bao nhiêu người theo đuổi nàng?"

Nam Cung Vũ cười lạnh: "Một nữ nhân mà thôi!"

"Đúng rồi, thiếu gia có hứng thú với nàng không? Cô gái phong hoa tuyệt đại như vậy cưới vào Nam Cung phủ cũng có thể."

https://thuviensach.vn

“Không có hứng thú!” Nam Cung Vũ y nguyên, trong miệng vẫn câu cách ngôn kia, năm nam tử thở dài, thiếu gia thật là lòng cao hơn trời a!

Bên ngoài Bách Hoa Sơn Trang, thiếu nữ thắng ngựa dừng lại, vẫy người dắt ngựa đến chuồng ngựa, Tuyết Nhan hơi gật đầu, ánh mắt nhìn lướt qua sau lưng, Phi Dương cùng Thượng Quan Ngâm. Mấy ngày nay, nàng đã sớm phát hiện có người theo dõi nhưng biết bọn họ cũng không ác ý, không để ý tới, nếu gặp phải thích khách võ công bất phàm, có lẽ bọn họ còn có thể giúp được việc!

Ngoài cửa hội trường, các loại khách nhân lục tụ đến, từ quanviên nhị phẩm trở xuống, trong tay cầm lệch bài vàng đồng.

Toàn bộ những người đang được dẫn vào trong đại sảnh tay cầm lệnh bài Bạch Kim. Quản sự ở cửa thấy nàng mặc không có gì đặc biệt, ánh mắt như có chút khinh bỉ. Khi nàng lấy ra lệnh bài Bạch Kim, quản sự lại biến sắc, vội vàng phái người mang nàng đi nhã gian khách quý, không dám chậm trễ. Trong lòng Tuyết Nhan nghi ngờ, chỉ là lệnh bài Bạch Kim mà thôi, cùng lệnh bài người khác có gì bất đồng? Nàng vội cúi đầu tỉ mỉ phân biệt, phát hiện lệnh bài kia có khắc dấu hiệu thương hội tinh mỹ, sắc màu sáng rõ hơn chút, tính chất hình như không phải bạc trắng, mà là bạch kim. Nếu nàng đoán không sai, đây ứng thị là lệnh bài của Thượng Quan Ngấn. Không ngờ Thượng Quan Ngấn lại đem lệnh bài của mình giao cho nàng, chẳng lẽ yên tâm với nàng như thế? Nghĩ đến đêm đó hắn đối với mình đã… Tuyết Nhan vốn là trong lòng tức giận. Giờ phút này, trong lòng mới hòa hoãn đôi chút.

Rất nhiều quản sự mang Ngọc Cầm của nàng đi giám định, hình như còn phải giám định hồi lâu. Vì vậy bọn họ an bài nàng ngồi chờ nơi này, dùng trà thơm cực phẩm tiếp đãi nàng. Tuyết Nhan thưởng thức trà chốc lát, trong lúc rãnh rỗi liền quan sát bốn phía. Không ngờ Bách Hoa Sơn Trang này thế nhưng rộng lớn khác thường, vây lượn thành một vòng tròn, phòng đấu giá thiết lập tại trung ương. Khi nàng tò mò nhìn chung quanh thì ngoài

https://thuviensach.vn

ý muốn thấy một bóng dáng cao ráo ưu nhã quen thuộc, nàng nheo mắt phượng lại, không thể nghĩ đến là Phượng U Trần, mà hắn cũng thấy nàng.

Xa xa, hai người gật đầu một cái, coi như là chào hỏi. Vốn trật tự hội trường là vô cùng tốt, sau một lúc lâu, chợt trong phòng quý tộc sôi trào lên, rất nhiều người không biết đã xảy ra chuyện gì, Tuyết Nhan không nhịn được nhìn ra phía ngoài, liền nghe có người kích động không thôi nói: "Mau nhìn, Đệ Nhất Mỹ Nhân Xuất Vân Quốc kia, Duẫn Tuyết Nhi!"

Thật sự là Duẫn Tuyết, nàng thế nào tới nơi này?

"Không hổ là Đệ Nhất Mỹ Nhân. Quả thật là tuyệt đại giai nhân, quốc sắc thiên hương a!" Mọi người ồn ào không dứt.

Tuyết Nhan hơi ngẩn ra, Duẫn Tuyết, tỷ tỷ cùng mẹ khác cha, tại sao lại đột nhiên đi tới Bách Hoa Sơn Trang? Nàng không phải nên ở Thần Long Cung sao?

Mà nàng đến nay cũng chưa gặp qua Đệ Nhất Mỹ Nhân này, vì vậy mắt Tuyết Nhan khẽ nhìn lại, vị trí này cực tốt, có thể nhìn một cái không sót gì, ánh mắt của nàng, vượt qua đỉnh đầu của mọi người, nhưng chỉ thấy ba cô gái nhẹ nhàng xuất hiện tại hội trường. Phía sau hai ứng thị là thị tỳ, đi tuốt đàng trước dĩ nhiên là tiểu thư Duẫn Tuyết Nhi nuôi dưỡng ở trong khuê phòng. Tại sao lại xuất đầu lộ diện tại nơi này?

Tuyết Nhan nheo mắt lại, trong lòng nghi ngờ chợt lóe lên, từ xa nhìn lại, váy thướt tha trên đất, tóc tựa hơi bay, quần áo là màu trắng nho nhã, quần trang đẹp đẽ, không chút nào kiêu căng. Thân thể nàng kiều mỵ được bọc bởi lụa thật mỏng, thủ nghệ đường viền hoa rườm rà, mép váy mơ hồ lộ ra màu vàng nhạt của đáy váy, bên hông còn thắt một sợi dây đai màu trắng xanh. Dáng người giống như nhược bất thắng ý (chắc là yếu không thắng trang phục hử?), cử chỉ lại có chừng mực, không thể không nói thi đấu như thế này vô cùng khiêm tốn.

https://thuviensach.vn

Nàng đi vòng qua sân khấu, hình như không muốn gây chú ý của mọi người. Khi nàng đi qua, mọi người rốt cuộc có thể nhìn thấy hình dáng rõ ràng và khuôn mặt mờ ảo qua cái khăn che mặt. Thấy được ánh mắt tuyệt sắc, lông mày kẻ đen giương nhẹ cong lên, tinh mỹ xinh đẹp làm người ta ngẩn ngơ. Rõ ràng không thấy hình dáng, nhưng lời ca ngợi chung quanh không ngừng truyền đến. Lại thấy dáng của nàng ngày càng rõ hơn, chậm rãi mà đi vào, tay áo lay động theo chiều gió. Mờ mờ ảo ảo cử chị mê người. Tư thế tùy ý ưu nhã cao quý, rất có phong phạm đại gia khuê tú!

Duẫn Tuyết, Đệ Nhất Mỹ Nhân! Tuyệt không phải là hư danh! Mọi người đều nói như vậy.

Thượng Quan Ngâm núp ở trong đám người, con mắt chăm chú nhìn chằm chằm Duẫn Tuyết Nhi, không hề chớp mắt, dĩ nhiên, có khối ánh mắt si mê, kể ra không hết!

Giờ phút này, chỉ một thoáng Duẫn Tuyết Nhi đã hấp dẫn sự chú ý của mọi người. Tất cả bảo vật trong phòng đấu giá cũng ảm đạm phai mờ, giống như chỉ có Duẫn Tuyết Nhi mới là độc nhất vô nhị.

Tuyết Nhan cúi ở trên lan can, vuốt ve cằm dưới, tinh thần chợt có chút hoảng hốt. Ánh mắt lại rơi ở trên người nam tử theo phía sau Duẫn Tuyết Nhi. Khi nàng thấy rõ ràng khuôn mặt của hắn thì ánh mắt nhất thời ngưng trệ thật sâu, không ngờ. . . . . Hắn. . . . . Hiển nhiên là Duẫn Bình, hôm nay đã bốn mươi tuổi, điều dưỡng rất tốt, nhìn qua chỉ khoảng ba mươi tuổi.

Dung nhan thất phần tuấn mỹ, tương tự Duẫn Ngọc, không khó tưởng tượng lúc xưa là một nam tử tuấn mỹ như thế nào.

Giờ phút này, hắn và Duẫn Tuyết Nhi vẫn duy trì một khoảng cách, mà ánh mắt của mọi người đều không tại trên người của hắn. Người này thường ẩn trên giang hồ, cho nên người trong triều đình rất ít có người nhận biết hắn. Thấy bên cạnh hắn ôm hai mỹ nữ, điệu bộ phong lưu, không khác nam

https://thuviensach.vn

tân bình thường. Tuyết Nhan nghiến răng, đôi tay nắm thật chặt, con ngươi tựa như băng tuyền rét lạnh, như hàn tinh sắc bén, loại u đầm sâu không lường được, móng tay đâm vào da thịt ở bên trong, trong lòng hận ý như sóng lăn lộn, không hề hay biết đau đớn. Mặc dù nàng gặp qua hắn hai lần ở Thần Long Cung, nhưng lúc đó cũng không biết hắn là hung thủ giết cha. Hôm nay kẻ thù gặp nhau, nàng tìm hắn hết sức đỏ mắt!

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 77

Hôm nay, hai người , người ở lầu cao nhất, người ở tầng một .

Nếu mà hắn cách mình trong vòng một trượng, đại khái nàng sẽ nhịn không được tiến lên đâm hắn một đao. Bỗng dưng bên người truyền đến giọng nói nam tử tràn đầy từ tính: “Tất cả tâm tình ngươi cũng viết ở trên mặt mình, nếu mà giờ phút này bị kẻ thù ngươi thấy, không phải là bứt dây động rừng sao? Nếu như thật muốn báo thù. Hãy thu vẻ mặt căm hận này, vĩnh viễn đem hận ý mình che giấu ở chỗ sâu nhất tận đáy lòng. Sư tỷ xinh đẹp khả ái của ta.” Nam tử vừa nhẹ giọng cười nói, vừa không khách khí bưng ly trà trong tay nàng, mình nhẹ nhàng hớp qua một ngụm.

Tuyết Nhan nghe vậy, đã biết là ai đứng ở bên cạnh rồi, vẻ mặt nàng lập tức buông lỏng xuống, thu hồi khuôn mặt tức giận, nghiêng đầu cười nhạt, “Sư đệ, ngươi sao lên đây?”

‘”Sư tỷ quả nhiên thay đổi tự nhiên!” Nụ cười Phượng U Trần nhạt nhòa, mặt mũi tuấn mỹ ưu nhã mang theo nụ cười mê người. Trong lời nói đã uống cạn ly trà trà thơm trong tay nàng.

“Uống ngon không?” Tuyết Nhan liếc xéo hắn. Hôm nay có mặt kẻ thù nên không muốn nhắc tới nữa ,liền nói qua chuyện khác.

“Rất thơm!” Hắn ôn nhã cười cười. Mặc dù chỉ là trà, nhưng hình như giống như có chút ý vị khác, chỉ thấy bờ môi của hắn nhẹ nhàng sờ qua nơi

https://thuviensach.vn

nàng mới uống, nơi đó có dấu đỏ nhàn nhạt, chính là son trên môi Tuyết Nhan. Tốt như vậy. Tựa như gián tiếp hôn môi nàng, mặt Tuyết Nhan lơ đãng đỏ hồng. Nếu là trực tiếp hôn, nàng chưa chắc đỏ mặt như thế. Nàng sợ nhất chính là mập mờ, Phượng U Trần chính là một con hồ ly thích chơi mập mờ, "Thật ra thì, khi sư tỷ hóa trang cực kỳ xinh đẹp! Nếu mà hảo hảo chọn trang phục, không biết so với Duẫn Tuyết Nhi đẹp hơn bao nhiêu?" Miệng Phượng U Trần lúc này giống như là quét mật .

Tuyết Nhan nhíu mày, nàng vốn không thích tô son điểm phấn, nhưng có trường hợp, đó là lần trước khi đã chú ý đến hình ảnh vì muốn cướp mặt nạ của Ngân Diện Độc Ma. Kiếp trước đã là như thế. Nhưng khi nữ nhân dùng chút phấn mỏng cũng có tác dụng che giấu khuyết điểm, dù sao trên người mình còn có nhiều vết hôn. Lần này ra cửa, với đôi môi sưng đỏ, nàng rất tức giận, tận lực che kín không làm người khác chú ý, vô tình càng giống nữ nhân bình thường thích tô điểm. Vào lúc này, cửa phòng phòng giám định chợt mở ra. Một ông lão đi ra, trong tay cầm mặt nạ da người đi tới trước mặt Phượng U Trần. Tuyết Nhan tinh mắt nhận ra đó là mặt nạ của Ngân Diện Độc Ma đã bị cướp lần trước. . . . . Phượng U Trần vẫn chưa bỏ qua tung tích của Ngân Diện Độc Ma.

"Lão nhân gia, đến tột cùng là mặt nạ này từ đâu tới?" Phượng U Trần vẻ mặt ôn hòa hỏi.

"Khụ, không gạt ngài, mặt nạ này đã từng là từ phòng đấu giá chúng ta lưu thông ra, ban đầu chính là bản nhân giám định, cho nên ta có ấn tượng thật sâu." Lão giả chậm rãi nói.

"Như vậy tấm mặt nạ này người nào đã mua?"

"Cái này ta không thể nói, dù sao hội trường cũng muốn giữ bí mật lai lịch thay tất cả khách nhân, chúng ta không thể tiết lộ nửa phần."

"Giữ bí mật?" Phượng U Trần lẩm bẩm nói, con ngươi híp lại.

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhan không khỏi cười nhẹ một tiếng, không nhịn được chen lời nói: “Lão nhân gia chớ coi như thế là tuyệt đối. Ngươi xem một chút này, người bên ngoài tấp nập, nhưng nếu một lát khi đứng lên đấu giá, ai cũng có thể thấy đối phương. Huống chi đều là người quen trong kinh thành, muốn không bị người nhận ra cũng khó, trừ phi là….”

“Trừ phi ẩn ở bên trong gian phòng!” Phượng U Trần nhận lấy lời đầu của nàng, khẽ mỉm cười. Xoay chuyển ánh mắt.

Vẫn nhìn cả lầu hai, lầu ba, lầu bốn. Mỗi tầng đều có nhã gian không đồng cấp, bức rèm che xuống, rất khó nhìn ra ai ngồi ở bên trong, mà toàn bộ người mua ở nơi này cũng là số lượng lớn khách quý. Lão giả cung cung kính kính đối với Phượng U Trần nói: “Phượng công tử, thật sự xin lỗi a!”

Phượng U Trần nhướn lên đôi môi, tao nhã lịch sự nói: “Thật ra thì, lão nhân gia cũng có thể nói nơi xuất xứ mặt nạ cho tại hạ. Cũng lưu cho ta một chút đầu mối.”

Lão giả lập tức lên tinh thần buôn bán nói: “Cái này không sao.”

Con ngươi đen nhánh của Tuyết Nhan đánh một vòng, có hứng thú đối với vị lão giả kiến thức rất rộng này. Lão giả chậm rãi nói: “Thật ra thì tấm mặt nạ này từ tay Thiên Diện Công Tử.”

Tuyết Nhan khẽ cau mày, nàng cũng chưa từng nghe nói qua người này.

“Thiên Diện Công Tử? Truyền thuyết người này vô cùng thần bí, đến nay không có người thấy hình dáng hắn! Cũng không biết hắn đến tột cùng là thân phận gì?” Lão giả nói liên tục: “Mười năm nay, trong chốn giang hồ xuất hiện danh hiệu Thiên Diện Công Tử. Vốn cũng chính là người trong giang hồ mà thôi. Chỉ là . . . Thế nhưng hắn lại giả mạo qua rất nhiều kẻ nhân sĩ quyền thế, ảnh hưởng rất là nghiêm trọng. Cho nên vô cùng nổi danh, mà tấm mặt nạ này chắc chắn xuất từ tay của hắn. Phượng Công Tử, mặt nạ này trong tay người rất mỏng, trong mắt người đời rất là tinh đắt, có

https://thuviensach.vn

thể nói là thế gian ít có, nhưng ở trong tay Thiên Diện Công Tử cũng là ngàn cây một lá mà thôi. Nghe nói hắn có vô số mặt nạ tinh xảo như vậy. Toàn bộ đều là lột từ trên mặt người chết trong vòng ba canh giờ. Hơn nữa mặt nạ rất mỏng, không phải ai cũng thích hợp đeo."

"Chỉ một thôi sao?" Tuyết Nhan vẫn cho là mặt nạ da người chỉ cần mang là được.

"Thật ra thì vị Thiên Diện Công Tử này làm mặt nạ da người vô cùng khế hợp bộ mặt. Như vậy có thể đoán ra Thiên Diện Công Tử hắn nhất định là tuyệt sắc mỹ nam tử."

Nghe vậy Tuyết Nhan không khỏi mỉm cười: "Nói như thế, chẳng phải là Phượng U Trần sư huynh cũng có thể đeo!"

Lão giả mặc dù nghe ra là nói đùa, lại nghiêm túc nói: "Không tệ, hắn có thể mang."

Tuyết Nhan không khỏi ngưng lông mày, khó trách Thượng Quan Ngấn cũng mang tấm mặt nạ này.

Lão giả nói tiếp: "Cô nương cũng có thể mang."

Nhún vai một cái. Thật sự nàng đối với người mặt nạ mỏng này vô cùng động tâm, nhưng kể từ sau khi bị Phượng U Trần cướp đi. Nàng có một đoạn thời gian rất dài quên đi chuyện này. Vì vậy, ngước mắt cười lạnh nói: "Sư đệ, ngươi đã biết nơi xuất xứ mặt nạ, sao không đem mặt nạ trả lại cho ta?"

"Một cô nương như ngươi,mang theo da của người chết, hắn là khỏi!" Phượng U Trần nhận lấy mặt nạ, dịu dàng mà cười, nụ cười như ngọc, mê hoặc lòng người. Thấy hắn đem mặt nạ chậm rãi cất vào ngực mình, hiển nhiên không muốn cho nàng.

https://thuviensach.vn

“Đợi chút.” Tuyết Nhan chợt gọi hắn lại, nhỏ giọng nói: “Nếu như ngươi muốn biết thân phận thật của Ngân Diện Độc Ma, có lẽ ta có thể giúp ngươi!” Thật ra thì chỉ là kế hoãn binh mà thôi, thân phận thật của Thượng Quan Ngấn, nàng sẽ không nói cho bất luận kẻ nào, trong đó bao gồm Phượng U Trần. Từ trước đến giờ nàng là người giữ chữ tín.

“Sư tỷ làm sao biết hắn là ai?” Phượng U Trần quả nhiên thấy hứng thú.

Ánh mắt Tuyết Nhan xẹt qua thứ trong ngực hắn, chợt ưu nhã ngồi ở trước bàn, lười biếng cười một tiếng: “Chẳng qua trí nhớ ta dạo này không tốt lắm đâu, ai! Nếu mà không có gì thực chất tốt cho ta thì đừng mơ tưởng ta phun ra nửa chữ có ích.” Dứt lời, cười như không cười nhìn hắn.

“Sư tỷ nếu có thể nói ra chữ có ích, ta tự nhiên sẽ đem mặt nạ dâng lên, tuyệt không hai lời.” Giờ phút này Phượng U Trần dùng nụ cười mê người, nụ cười có loại tư vị câu hồn.

“Đừng dùng mỹ nam kế với ta, không dùng được đâu.” Tuyết Nhan trợn trừng mắt khinh bỉ nhìn hắn.

Phượng U Trần lập tức che giấu một nửa nụ cười, lạnh nhạt nói: “Mời sư tỷ nói.”

Tuyết Nhan chậm rãi cầm lên ly trà, nhẹ nhàng nhấp một miếng, chợt cau mày: “Trà có chút nguội, mùi vị không tốt. Cho ta đổi một ly.”

Phượng U Trần xoay chuyển ánh mắt: “Phiền tới đây đổi trà?”

Lập tức có thị tỳ xuất hiện giúp nàng thay trà lần nữa, mà Phượng U Trần cũng không có kiên nhẫn chờ nàng.

Một hồi lâu, khẩu vị Tuyết Nhan đã không tệ lắm, liền mím môi cười một tiếng, chậm rãi nói: “Ngày đó ngươi không phải là thấy Ngân Diện Độc Ma truy kích ta sao? Thật ra thì. . . . . Hắn. . . . . Để ý ta rồi!” Giờ phút này,

https://thuviensach.vn

mặt Tuyết Nhan không đỏ, tim không nhảy, phát hiện thiên phú nói láo của mình đang thăng cấp. . . “Ngân Diện Độc Ma nói…. Hắn đã để ý ta, cho nên. . . . . Sớm muộn sẽ tìm đến ta, đến lúc đó ta sẽ báo cho ngươi.” Tuyết Nhan ưu nhã nói, không nhìn mắt Phượng U Trần có thể xuyên thủng lòng người.

“Thì ra là như vậy! Khó trách lần trước hắn truy đuổi sư tỷ ngay vách núi?” Phượng U Trần nghe vậy cười một tiếng, cũng chậm rãi ngồi ở bên cạnh Tuyết Nhan nâng chén nước trà, từ từ uống, đúng như lơ đãng dừng một chút: “Đúng rồi, vì sao lúc sư tỷ chạy trốn, hắn muốn dùng ám tiễn khiến tỷ bị thương đây? Chẳng lẽ là. . . . Vì ái sinh hận?”

“Sư đệ quả nhiên thông tuệ.” Tuyết Nhan cũng không vì vậy mà đỏ mặt.

“Ồ?” Phượng U Trần rốt cuộc giương mắt nhìn nàng, nụ cười rất sâu.

“Sư đệ, thế gian vạn loại người, cũng có nhiều tánh tình khác nhau, hắn lúc đó là đang ghen với ngươi! Ai cho ngươi đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của ta, như thiên thần, phong thần tuấn lãng, anh tư bất phàm. Khiến hắn tự ti mặc cảm!” Tuyết Nhan cười lạnh liếc nhìn Phượng U Trần bên cạnh, thầm mắng tên khốn kiếp này lại dám xem thường nàng.

Nhưng nhớ tới Thượng Quan Ngấn đã từng dùng ám tiễn đối phó mình, trong lòng cũng có chút tức giận. Lại nghĩ đến mấy ngày trước đây, hắn đại phát thú tính phóng túng dong ruỗi trên người nàng, làm hại nàng trước mắt còn phải mặc áo cao cổ che giấu vết ứ đọng ở cổ, trong lòng càng thêm tức giận, lơ đãng sờ sờ cần cổ. Chợt nhẹ giọng cười nói: “Ai mượn ngươi tuấn mỹ hơn so với hắn!” Tuyết Nhan khẽ mỉm cười, đem lỗi chuyển đến trên người của Phượng U Trần.

“Ta thật sự có chỗ tốt này sao?” Phượng U Trần lười biếng mà cười cười.

https://thuviensach.vn

“Đương nhiên rồi. Không tin ngươi xem. . . . . Đôi mắt của ta vô cùng chân thành, ánh mắt của ta cũng vô cùng tha thiết, mà lời của ta là trời đất chứng giám!” Tuyết Nhan cười quyến rũ thật sâu nhìn hắn, nhưng trong lòng vô hạn khinh bỉ.

“Đã như vậy, vì sao sư tỷ không thích ta?” Vẻ mặt Phượng U Trần như có chút buồn chán.

“Thích, dĩ nhiên thích.” Nàng thích xem bộ dạng hắn kinh ngạc. Nhưng hắn đến nay cũng không có ra vẻ gì không ổn, thật đúng là một con hồ ly thông minh.

“Sư tỷ thích đệ, là vinh hạnh cho đệ.” Phượng U Trần nhẹ nhàng nếm trà thơm, lập tức nói đến vấn đề chính: ” Đúng rồi, không biết Ngân Diện Độc Ma này có xuất hiện ở đây hay không?”

“Thật ra thì. . . . . Ta đã thấy qua hắn. Có tin hay không là tùy ngươi.” Tuyết Nhan nói đến đây thì thoáng khép lại vạt áo. Khó có thể khống chế vẻ chán nản ngượng ngùng rất nhanh trong nháy mắt. Hai mắt nhẹ nhàng liền khôi phục vẻ bình thản, bộ dáng như vậy sao có thể thoát khỏi ánh mắt của Phượng U Trần?

“Tin, đương nhiên tin sư tỷ khuynh quốc khuynh thành, người gặp người thích, hoa gặp hoa nở.” Đáy mắt Phượng U Trần thoáng qua một tia ý vị không nói được. Chốc lát, khẽ gật đầu, nụ cười trôi chảy thật giống như bức tranh thuỷ mặc , cười đến mê người: “Sư tỷ có lòng giúp đỡ đệ như thế, đệ vô cùng cảm kích, tấm này mặt nạ da người này lý ra nên trao cho sư tỷ, coi như là quà tặng sư tỷ.”

“Ha ha, đệ quả nhiên là Nhân Trung Long Phượng? Vô cùng khẳng khái!” Tuyết Nhan nhẹ nhàng nói, khinh thường liếc hắn. Ban đầu mặt nạ này còn không phải là nàng trộm sao? Bị hắn cứng rắn lấy đi. Lại nói. . . . .

https://thuviensach.vn

Phượng U Trần này thật đúng là vô liêm sỉ! Gương mặt nàng không hề sơ hở nghĩ chuyện cũ, bề ngoại vẻ mặt bình tĩnh thong dong!

Khiến Phượng U Trần phá công, nàng vô cùng vui thò tay mà tiếp nhận mặt nạ da người. Trong nội tâm Tuyết Nhan vui vẻ, thầm nghĩ đã có vật này thì khi ở dưới tình hình đặc biệt có thể dễ dàng che giấu thân phận của mình. Khi làm một ít chuyện mà không cần lo lắng thân phận bại lộ. Vị công tử làm ra da mặt này cũng thật là một nhân tài, nếu có cơ hội, nàng thật muốn gặp qua!

Ánh mắt Phượng U Trần quét qua mặt mũi của nàng, ánh mắt lóe ra, cười nhạt một tiếng.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 78

Lúc này, chuyên gia giám định đã bắt đầu đánh giá tất cả giá quy định của vật phẩm ,hiệu suất làm việc vô cùng nhanh , nhưng làm Tuyết Nhan không có ngờ tới đó là, Ngọc Cầm của nàng lại bán đấu giá được cho là bảo bối, lên giá tới 30 vạn lượng bạc .

Phượng U Trần cười nhạt nhòa , hài hước nói: ” Thanh Ngọc Cầm này của sư tỷ thật là bảo vật, trân quý đến không ngờ, không biết xuất hiện từ nơi nào? Xem ra không bằng. . . . Sư tỷ cũng là phú bà một phương, đến lúc đó, tại hạ muốn hưởng lây ánh sáng của sư tỷ ” .

Nghe lời của Phượng U Trần, Tuyết Nhan vểnh cao mũi ngọc cau có, bộ dáng nàng nhăn mũi vô cùng đáng yêu mê người, ánh mắt gã sai vặt xung quanh nhìn thẳng, thầm nghĩ vị cô nương này so với Duẫn Tuyết Nhi, ai trên ai dưới?

Tuyết Nhan nhìn Phượng U Trần, ánh mắt như có chút u oán nói: ” Haizz! Có hiếm lạ đi chăng nữa cũng so không bằng một viên đan dược của ngươi, Tục Mệnh Đan tới 50 vạn lượng hoàng kim đây? 30 vạn lượng bạc này không thể so sánh nổi với 50 vạn lượng hoàng kim! Nếu muốn thơm lây, phải để ta hưởng lây ngươi đúng không?”

“Nếu sư tỷ muốn thơm lây, xin cứ tùy ý, ta vô cùng hoan nghênh !”

https://thuviensach.vn

“Thật ra,ngươi có tiền như vậy, vì sao chưa lấy vợ sinh con hử?” . Tuyết Nhan khẽ mỉm cười.

Nàng rõ nhất Phượng U Trần không thích nghe mấy thứ này. Cố tình tự vạch áo cho người xem lưng.

“Chuyện này vẫn nên bàn bạc kỹ hơn”

.”Bàn bạc kỹ hơn? Hôn nhân đại sự sao có thể trì hoãn chứ, ngươi sao cũng phải cưới ba vợ bốn nàng hầu hạ , kéo dài hương khói, cũng đã là lão nam nhân hai mươi bảy tuổi rồi !” Tuyết Nhan cố ý nói to từ “lão”.

Phượng U Trần ưu nhã cười ,hơi nâng lên cằm dưới đối với bàn đấu giá : “Sư tỷ, buổi đấu giá sắp bắt đầu”

Nhìn Phượng U Trần ngoảnh đầu nói, Tuyết Nhan nhíu mày, chợt thấy trong mắt Phượng U Trần lóe lên một tia lạnh lùng, ngoại trừ vẻ mặt thường ngày của hắn có rất ít ôn hòa, lần này, vẫn bị Tuyết Nhan bắt được, theo ánh mắt của hắn hướng tới lầu một, thấy một vị nam tử trẻ tuổi bản lĩnh thanh lệ, mặc quần áo nhàn nhạt màu xanh đi vào,thoạt nhìn, người này bản lĩnh cao sang, ngọc thụ lâm phong, phong cách mát lạnh, hào hùng phấn chấn, toàn thân trên dưới hình như cũng cực kỳ hoàn mỹ,

“Hắn là ai?” ánh mắt Tuyết Nhan động một cái, không nhịn được nhẹ giọng hỏi, dù sao người có thể khiến Phượng U Trần để ở trong mắt ,có thể đếm được trên đầu ngón tay ,Phượng U Trần nhẹ nhàng nói: ” Hắn là Đại Sư Huynh Vô Cực Môn , Tô Bạch y, “

Tô bạch Y? Trong lòng Tuyết Nhan thoáng qua cái tên này, mặt có vẻ mặt kinh ngạc, không ngờ vị phía dưới này. . . . . Lại là Đại Sư Huynh chưa hề chạm mặt , không nhịn được nhìn lần nữa, nào biết nhìn lại cũng không khá lắm, sau khi xem trong lòng không khỏi hơi cảm thấy thất vọng, nghĩ rằng bảy vị sư huynh Vô Cực Môn này, trong đó sáu vị đều là nhân gian tuyệt sắc, thậm chí bao gồm Nam Cung Vũ cùng Thượng Quan Ngâm

https://thuviensach.vn

ấn tượng cũng không quá tốt , vốn là trong lòng nàng đối với vị sư huynh Tô Bạch Y này, ôm hy vọng rất lớn, nào biết nhìn xuống phát hiện mặt mũi của hắn chỉ bình thường! Throng lòng không khỏi thở dài!

Được rồi, nàng thừa nhận mình không nên trông mặt mà bắt hình dong, nhưng tiếc nuối thật là không thể tránh được!

“Sư tỷ lần đầu tiên thấy Đại Sư Huynh sao? ánh mắt Phượng U Trần như cũ bình tĩnh nhìn Tô Bạch Y”

“Ừ, là lần đầu tiên ta nhìn thấy hắn!” . Tuyết nhan mở trừng hai mắt, cũng sẽ không bởi vì thất vọng mà xem thường người này, nam nhân có thể ngồi vào vị trí thủ lĩnh Vô Cực Môn, tuyệt không phải là kẻ đầu đường xó chợ .

“Nếu như không việc gì, tận lực cách hắn xa một chút! Đừng cùng hắn có bất kỳ tiếp xúc nào” . Lúc này, giọng nói Phượng U Trần nhạt không có bất kỳ tình cảm, nhưng lời nói này cũng là xuất từ đáy lòng.

“Vì sao? “Tuyết Nhan hơi ngẩn ra nói”Ngươi xem diện mạo phổ thông của hắn như thế, cũng chẳng được cô gái nào ưu ái đâu ! .

Phượng U Trần ngoái đầu nhìn lại, trên khuôn mặt lần nữa trồi lên nụ cười dịu dàng ưu nhã, một đường thăm thẳm sáng loáng thoáng qua tròng mắt của hắn, nhướn lên đôi môi, vang lên lời nói bất cần đời : ” Giống như cô gái xinh đẹp này sao “

“Nếu đứng chung một chỗ với hắn. Chẳng phải là khiến tự ái của hắn rất đau đớn hay sao?”.

“Người không thể nhìn bề ngoài, Nhị Sư Huynh ở sau lưng nói người khác như thế, có phải thật không có phong độ hay không!” .

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhan thấy ánh mắt hắn lóe lên, không hiểu hắn che giấu cái gì, nghe vậy, Phượng U Trần nhướn lên đôi môi, nụ cười thật sâu, cũng không biện bạch .

Nhưng vào lúc này, Tô Bạch Y đã xoay người lên lầu hai, hình như khuôn mặt của hắn vô cùng mơ hồ, khiến người xem qua lập tức quên, vậy mà bóng dáng của hắn lại thanh lệ cao ráo, lưu lại thật sâu trong đầu, dường như khuôn mặt của hắn và bản lĩnh của hắn khác một trời một vực,nhưng thấy hắn thản nhiên tiến vào bên trong một gian phòng, bức rèm che rủ xuống, bóng người biến mất lần nữa, lúc bóng dáng hắn biến mất ở bên trong, Tuyết Nhan mơ hồ cảm nhận được một tia khí tức thần bí ,nhìn như tầm thường, lại cứ hết lần này đến lần khác khiến người khó quên!

Loại người như thế giống như có ma lực.

Phi Dương núp ở nơi tối của mật thất, gian phòng này thiết kế xảo diệu, chính là ám thất bí mật của Thượng Quan Ngấn . Chỉ có hắn cùng với Ngấn công tử đi vào, có thể thấy mỗi một góc ở hội trường , dĩ nhiên bao gồm vị trí Lâm Tuyết Nhan , mấy ngày qua mỗi ngày hắn đều đi theo Lâm Tuyết Nhan, nghe nói ý của Ngấn công tử, đại khái hoài nghi bên ngoài Lâm Tuyết Nhan có người tình, trong lòng hắn âm thầm buồn cười, công tử không khỏi quá trông gà hoá cuốc ! Nếu phong thái của đệ nhất công tử Kinh Thành cũng không thể đập vào mắt ” Lâm Tuyết nhan thật là người không tinh mắt!

Nhưng mà, giờ phút này, Phi Dương chợt lo lắng, Lâm Tuyết Nhan và Phượng U Trần mặc dù tin đồn của ngoại giới là sư huynh muội, vậy mà bọn họ ngồi chung một chỗ hài hòa khác thường, hai người thân mật như thế, một tuấn mỹ vô trù, một mỹ mạo vô song, hai người thật giống như một đôi bích nhân, sợ là đã sớm tình thâm sâu đậm rồi ?

Tựa lòng mà nói, Phượng U Trần tuyệt không kém nơi nào so với công tử nhà hắn , hơn nữa hai người chàng chàng thiếp thiếp, liếc mắt đưa tình,

https://thuviensach.vn

rất có ăn ý, ngay cả uống trà cũng dùng một một ly, nhìn tới. . . . . Ngấn công tử hoài nghi cũng không sai, hắn không khỏi thật sâu thay Ngấn công tử lo lắng

May mà lực chú ý Tuyết Nhan rất nhanh liền chuyển dời đến nơi khác, hai người kéo dài khoảng cách, nhất thời Phi Dương hơi thả ra giọng điệu, xem ra Phượng U Trần đối với lực hấp dẫn của nàng cũng chỉ như thế thôi!

Tầm mắt Tuyết Nhan cô nương cao như thế, Ngấn công tử cần không ngừng cố gắng mới phải! Có lẽ hai người có một danh phận cũng tốt, nếu là đính hôn cùng Lâm Tuyết Nhan không phải Ngâm thiếu gia, mà là Ngấn thiếu gia thì tốt biết bao nha! Nếu đợi thiếu gia hiểu tâm tư của mình, lời cầu hôn lần nữa hướng Thần Long cung. Sợ là cầu xin mà không . . . . . Nghĩ đến đây, Phi Dương nhất thời lau mồ hôi lạnh trên trán.

Lúc này, bốn phía cửa sổ hội trường đều đã đóng lại,tuy là ban ngày, chung quanh cũng đã ảm đạm như đêm, nhưng thấy chợt sáng trên đài đấu giá, đứng ở đó là một vị mỹ nữ trang hoàng lộng lẫy lãnh diễm .

Tuyết Nhan hơi ngẩn ra, không nhịn được hỏi nói: “ Nàng là ai?”

Phượng U Trần cười nhạt nói: ” Cô gái này chính là người đấu giá của hội đấu giá lần này , cũng là một trong ngũ đại hoa khôi của Kinh Thành- Lãnh Hàn Yên. . .

Tuyết nhan “Ồ” một tiếng thật dài, thì ra là nàng chính là Lãnh Hàn Yên, đứng đầu ngũ đại hoa khôi kinh thành trong truyền thuyết. Nghe nói, Nam Cung Vũ đã từng là vị khách quý của mỹ nhân Lãnh Hàn Yên này, nàng bĩu môi, nhìn xung quanh bàn đấu giá, phát hiện rất nhiều Lão Nam Nhân đang nhìn chằm chằm Lãnh Hàn Yên, trong mắt tràn đầy bỉ ổi,trong lòng không khỏi suy đoán bọn họ đều là ân khách ngày xưa của nàng hay sao?

https://thuviensach.vn

Dĩ nhiên. Những thứ này cũng không ảnh hưởng tới sự tiến hành của buổi đấu giá .

Một vị mỹ nhân hoa khôi nâng tay nhấc chân vô cùng ưu nhã, phong hoa tuyệt đại Kinh Thành, khéo léo, luôn lui tới và rất thân với rất nhiều chỗ Quý tộc, nàng tới chủ trì cuộc bán đấu giá này hiển nhiên vô cùng thích hợp rồi !

Nhưng lúc trước trên hội đấu giá, Lãnh Yên Hàn chính là tiêu điểm mà mọi người chú mục, nàng lãnh diễm tôn lên không khí lửa nóng chung quanh phòng đấu giá, dựa vào dáng người đầy đặn thướt tha, giọng nói ưu nhã, hấp dẫn từng nam nhân, chỉ mấy câu nói, liền khiến nam nhân có tự chủ không mạnh , mọi người không biết gì lấy lòng nàng.

Thượng Quan Ngấn đưa nàng tới hội đấu giá cũng là tốn một số tiền lớn, mỗi món vật phẩm bán đấu giá có thể khiến nàng trừu thành, giá tiền vật phẩm ào ào tăng cao, trừu thành càng nhiều, nên vị hoa khôi này kiếm bạc cũng đủ cho nàng mở kỹ viện Ngũ gia, chỉ là thói quen của nàng ăn trên ngồi trước, cuộc sống bị người theo đuổi. Cho nên từ đầu đến cuối từ một lần làm hoa khôi biến thành tú bà kỹ viện .

Mà trên hội đấu giá, những người theo đuổi càng thêm nâng lên giá trị của nàng.

Nàng vốn nên là nữ nhân được chú ý nhất sàn bán đấu giá, nào biết nhưng bởi vì Duẫn Tuyết Nhi xuất hiện, ánh mắt thiếu sự thương cảm dừng trên người nàng.

Nhưng thấy hai kẻ tì nữ một trái một phải thủ hộ Duẫn Tuyết Nhi, đoan trang mà ưu nhã ngồi ở phía trước đại sảnh, khăn lụa trên khuôn mặt từ đầu đến cuối không hề gở xuống, mặc dù không có bất kỳ động tác gì, nhưng mà lại như vật sáng khiến người khác chú ý. Không ngờ đệ nhất mỹ nữ Xuất Vân Quốc thế nhưng cũng không ở nhã gian nhập tọa, mà là ngồi ở

https://thuviensach.vn

đây mê hoặc người tới ở đại sảnh, vẻ mặt Lãnh Hàn Yên đã không được tự nhiên, chuyện hôm nay khiến nàng bất ngờ.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 79

Tuyết Nhan nhìn tình hình như thế, âm thầm buồn cười.

So với Duẫn Tuyết Nhi , tâm lý vị hoa khôi này đã thua xa một mảng lớn.

Lãnh Hàn Yên dù sao kinh nghiệm nhiều năm rèn luyện, rất nhanh sẽ điều chỉnh trạng thái tốt, lập tức lấy ra chiêu bài nụ cười đẹp nhất của nàng , môi đỏ mọng hé mở, vỗ vỗ tay ngọc: ” Chư vị tân khách, trước mặt buổi đấu giá dù đều mở đầu là một chút thức ăn, cũng không thiếu vài món chơi tinh mỹ, tặng cho giai nhân không còn gì tốt nhất. Nhất định có thể chiếm được một tiếng nụ cười của mỹ nhân, cho nên trước hết chỗ này ta bán đấu giá đều là đồ trang sức.” Ban đầu, mỗi khi nàng nói xong những lời này, các nam nhân liền tranh nhau đấu giá, cuối cùng những đồ trang sức châu báu này cũng tặng cho nàng, nàng thu lợi không ít.

Nói xong, tay ngọc của Lãnh Hàn Yên giương nhẹ, trên đài sáng lên trăm ngọn đèn lồng, thân thể nàng khẽ khom xuống, cúi đầu ở trên đài lấy ra một khay,lộ nửa hai ngực, quả nhiên vẫn có thể thành công bắn tới không ít ánh mắt tham luyến, vì lý do an toàn của hội trường, tất cả bảo vật cũng do mật thất trực tiếp đưa đến trong tay người đấu giá, ai có thể biết mật thất thế nhưng không chỉ một, nhưng thấy trong mâm đựng một cây ngọc trâm nho nhỏ.

https://thuviensach.vn

Lãnh Hàn Yên nhẹ giọng nói: ” Giá khởi đầu theo quy định của ngọc trâm là một trăm lượng bạc.”

Nhìn tính chất bình thường của ngọc trâm này. Lúc hạ màn, mọi người cũng không động dung, mặc dù một trăm lượng bạc thật không phải số lượng lớn, tặng người hình như cũng không thể thể diện, nhưng như cũ vẫn có người bắt đầu kêu giá: ” 150 lượng” .

“170 lượng”

“200 lượng.”

“250 lượng.”

Lãnh Hàn Yên khẽ mỉm cười ưu nhã. Nàng biết những thứ này mọi người đang vì nàng kêu giá. Ánh mắt len lén quét nhìn Duẫn Tuyết , ánh mắt có chút đắc ý, trong lòng Tuyết Nhan cảm thấy rất buồn cười, ngoái đầu liếc mắt nhìn Phượng U Trần, cười nói: ” Sư đệ, cây trâm này nếu như mua ở bên trong tiệm trang sức, đại khái 50 lượng bạc cũng đã đắt.”

Giờ phút này, ánh mắt Phượng U Trần lưu chuyển, khóe môi cười mỉm nói: ” Chỉ cần giai nhân thích là tốt. Tiền tài đều là vật ngoài thân, nếu sư tỷ thích gì, ta đều nguyện ý mua tới cho ngươi”

Nhìn Phượng U Trần thản nhiên khéo léo như thế, bộ dáng đòi nàng hoan tâm , trong lòng Tuyết Nhan không khỏi cười lạnh.

Thầm nghĩ mặt trời mọc từ hướng tây, vì vị trí ngân diện Độc Ma, Phượng U Trần thật đúng là biết co biết duỗi!

Tuyết Nhan bĩu môi. Trong lòng không khỏi nảy lên một kế, gió nhẹ nước chảy nói: “ Tốt tốt! Ta thích cây trâm này, ngươi lấy đến cho ta đi”

https://thuviensach.vn

“Được!” Phượng U Trần thấy cây trâm bình thường kia, tất nhiên là nàng không thích , cũng chỉ là muốn cho hắn tham gia náo nhiệt mà thôi, “Chẳng qua là muốn sư đệ ngồi ở cửa sổ, vén rèm lên, phải khiến tất cả mọi người thấy Phượng U Trần công tử ở đấu giá mới được, như vậy ta kẻ sư tỷ này đây mới có mặt mũi.” rốt cuộc Tuyết Nhan nói đến trọng điểm.

“Sao sư tỷ hư vinh vậy?”Phượng U Trần sâu kín thở dài, sao lại nhìn không ra sư tỷ đang gian trá đuà giỡn,nhưng hắn đây cũng khá thích đùa giỡn đấy.

“Nữ nhân chứ sao. Đều là hư vinh. Huống chi dung mạo ngươi đẹp trai như vậy, Phú Khả Địch Quốc, người khác nếu nhìn thấy ngươi ở đấu giá , đều biết tư chất mình không hùng hậu như ngươi,cho nên tất nhiên sẽ sớm buông tha, cũng có thể thay ngươi tiết kiệm chút bạc” Tuyết Nhan híp mắt cười nói.

Nàng nói đạo lý không sai . Phượng U Trần khẽ mỉm cười, thế nhưng rất phối hợp ngồi ở cửa sổ, vén rèm lên khoan thai nói: ” Ta xuất ra năm trăm lượng bạc.”

Rốt cuộc có người ra đến năm trăm lượng rồi. Mọi người ngẩng đầu nhìn lên, có người nhận được Phượng U Trần, lập tức không nhịn được thán phục một tiếng, liền không tiếp tục đấu giá nữa.

Lãnh Hàn Yên hơi ngẩn ra, nàng biết trước mấy thứ châu báu đều là khách tặng cho nàng, không ngờ Phượng U Trần công tử thế nhưng cũng nguyện ý đấu giá vì nàng, thật là không ngờ, hắn không phải đồng tính sao? Chỉ là, nếu là khách quý ,nàng chẳng những có Nam Cung Vũ, thậm chí còn có Phượng U Trần, nàng chẳng phải là còn nổi danh hơn Duẫn Tuyết Nhi rất nhiều sao, nghĩ đến đây, lúc này nàng không cưỡng nổi đắc ý cười một tiếng, bên trong gian phòng trang nhã, nam tử trung niên nói: ” Công tử, Phượng U Trần thế nhưng cũng tham dự đấu giá.”

https://thuviensach.vn

Nam Cung Vũ nhíu mày, không nói gì.

Nam tử trung niên bát quái nói: ” Có phải Phượng U Trần công tử cũng coi trọng Lãnh Hàn Yên cô nương hay không?”

“Không biết.” Hắn biết Phượng U Trần chưa bao giờ đụng nữ nhân, “Công tử không phải cùng Lãnh Hàn Yên cô nương. . . . Chẳng lẽ không tức giận?”

“Một gái lầu xanh mà thôi, ai cũng có thể làm chồng.” Nam Cung Vũ bưng lên ly rượu trước mặt ,nghiêng người sang, đổi một tư thế thoải mái, ánh mắt thủy chung lưỡng lự ở nhã gian Phượng U Trần , thấy bóng người đẹp đẽ chợt lóe, mà quả nhiên nữ đại phu hồi nãy kia ở chung một chỗ với Phượng U Trần.

Nhíu mày, thầm nghĩ chẳng lẽ bọn họ. . . . . Ám thông khúc khoản[*]?

[*] Nôm na như là thông đồng mờ ám, có quan hệ uốn éo.

Đang lúc Lãnh Hàn Yên mỉm cười đang muốn tuyên bố cây trầm này thuộc về Phượng U Trần thì chợt nghe trong đám người truyền đến một giọng nói của một vị nữ tử: “Đợi chút, tiểu thư nhà ta ra sáu trăm lượng bạc.”

Tiểu thư nhà ta? Thậm chí có cô gái cũng tham dự đấu giá, mặc dù có rất ít chuyện như thế. Nhưng cây trâm này thật là không đáng giá tiền , ánh mắt của mọi người lập tức theo âm thanh nhìn lại, liền thấy Duẫn Tuyết đoan trang xinh đẹp . Không khỏi trong nội tâm khẽ động, thì ra là Duẫn Tuyết Nhi nhìn trúng cây trâm này, có lẽ cây trâm này thật sự rất tốt!

Trong đám người đã có rất nhiều nam tử kích động không thôi: “Là Duẫn Tuyết Nhi tiểu thư, không ngờ nàng thế nhưng coi trọng cây trâm này, mau lấy rồi tặng cho nàng” .

https://thuviensach.vn

Nhất thời nam tử hội trường giống như là lên cơn điên, vì muốn Duẫn Tuyết Nhi hoan tâm, điên cuồng đấu giá cây trâm này, giá tiền không ngừng nâng cao. Mà ánh mắt mọi người nhìn về phía Duẫn Tuyết Nhi, nóng bỏng điên cuồng rất nhiều.

Một đám xoa tay, chuẩn bị đem nó bỏ vào trong túi. Chỉ cần mỹ nhân có thể thích, bọn họ tự nhiên nguyện ý tốn hao giá tiền lớn hiến tặng cho giai nhân, không ngờ một cây trâm bình thường thế nhưng một phát tới 5000 lượng.

Trong đó, Thượng Quan Ngâm cũng kêu giá hai lần, Tuyết Nhan bày tỏ buông tha vật này, nàng vốn cũng không thích cây trâm này.

Lãnh Hàn Yên đứng ở trên đài, sắc mặt rất khó coi, đây là từ lúc nàng chào đời tới nay khó xử nhất .

“Sáu ngàn lượng bạc” rốt cuộc có người hô lên giá tiền này, chúng nam tử đang muốn tăng giá tiếp chợt cảm thấy âm thanh này không đúng, thanh nhã êm tai đến không ngờ, rõ ràng là âm thanh của nữ tử, vội giương mắt vừa nhìn, phát hiện kêu giá lại là Duẫn Tuyết Nhi

“Tuyết Nhi cô nương, ngươi làm vậy. . . . . Là có ý gì?”

Chúng nam tử rất không hiểu ,Duẫn Tuyết Nhi nhanh nhẹn từ chỗ ngồi đứng lên, tư thái ưu nhã, âm thanh như chim hoàng anh xuất cốc, “Chư vị công tử xin nghe Tuyết Nhi một lời, Tuyết Nhi tới nơi này chỉ là muốn mua đồ mình thích tặng cho cha mẹ đại nhân, cũng không muốn khiến chư vị công tử tiêu tiền, kính xin các vị công tử giơ cao đánh khẽ. Chỉ cần để cho mình ta mua cũng được!”

Nói xong, mọi người không khỏi nghị luận ầm ĩ: “Duẫn Tuyết Nhi cô nương thật là một cô nương rất có hiếu tâm, hơn nữa cũng không tham lam hư vinh, không hổ là Đệ Nhất Mỹ Nhân Xuất Vân Quốc .”

https://thuviensach.vn

“Không sai, xem ra chúng ta không thể làm như vậy, làm như vậy chính là mạo phạm giai nhân, nếu thật muốn cho nàng vui vẻ, đừng lấy đồ nàng thích, như vậy cũng coi như bán một món nợ ân tình cho nàng.”

“Không tệ, không tệ, chỉ cần Duẫn Tuyết Nhi cô nương thích, ta đều không tham dự đấu giá.”

“Nếu là có người cướp đoạt đồ nàng thích, chúng ta sẽ lấy giúp nàng.”

“Được, phải”

Rất nhanh mọi người liền rất ăn ý đạt thành hiệp nghị.

Lấy được cây ngọc trâm. Đồ kế tiếp bán đấu giá ,Duẫn Tuyết Nhi nhìn trúng 2 món, trước hết khi nàng hô lên giá, sau đó trên sân thế nhưng không có người nào ứng tiếng, nàng cơ hồ là dùng giá gốc mua về.

Tuyết Nhan ngồi ở nhã gian khẽ nheo lại con ngươi, nghiêng mắt liếc nhìn Phượng U Trần, cười như không cười nói: “Xem ra Duẫn Tuyết Nhi này hết sức có tâm cơ !”

Phượng U Trần hứng thú nhìn Tuyết Nhan một cái, gật đầu một cái nói: “Thật ra thì. . . . . hồi nãy nàng lấy được thứ gì đó, đều không phải đồ nàng muốn, bảo bối nàng muốn nhất định vẫn còn ở phía sau, như thế nào. . . . . Sư tỷ nếu thích, ta sẽ giúp ngươi lấy được .”

Nghe vậy, ánh mắt Tuyết Nhan không khỏi quét qua nhã gian của Duẫn Bình, vị trí này của nàng cực tốt, cơ hồ có thể nhìn thấy tất cả nhã gian của mọi người, hồi nãy lúc Duẫn Bình ôm hai cô gái tiến vào nhã gian đối diện, hình như có chút hỗ động với Duẫn Tuyết Nhi. Mỗi khi hắn muốn Duẫn Tuyết Nhi lấy được thứ gì. Liền từ trong rèm vươn tay ra, xuất ra động tác tay kì quái.

https://thuviensach.vn

Vậy mà những thứ này không người nào chú ý tới, bởi ánh mắt của mọi người đều ở trên người Duẫn Tuyết Nhi.

Tuyết Nhan dừng mắt nhìn động tác tay của đối phương, chợt cảm thấy có chút tương tự với thủ ngữ, mặc dù Tuyết Nhan cũng không hiểu được thủ ngữ. Nhưng luôn cảm thấy có chút kỳ hoặc, rốt cuộc lại thấy đối phương đưa ngón trỏ ra cùng với ngón cái trái.

Trong lòng rung mình ,thủ thế này nàng đã từng thấy, ban đầu, nàng ở tòa nhà vùng ngoại ô của Thượng Quan Ngấn thì từng thấy có một tỳ nữ câm ra thủ thế đối với nàng, hình như vô cùng quan trọng.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 80

Lúc này, nhưng thấy Lãnh Hàn Yên lấy ra một viên dược liệu, màu sắc trong suốt thuần khiết, rất là đẹp mắt, chính giữa dược liệu có một hình đôi môi ,cứ như môi đỏ mọng của mỹ nhân ,đã vậy còn là màu đỏ hồng.

Loại dược liệu này mặc dù ít ỏi, nhưng người bình thường rất ít dùng đến, dược hiệu này hàm hữu một chút độc tính, mặc dù có thể trừ độc sau đó làm canh nấu thuốc, hiệu quả cũng không như ngàn Linh Chi, cho nên cũng không trân quý.

“Viên môi đỏ hồng này lên giá năm trăm lượng” có công hiệu cường thân kiện thể , mặc dù dược hiệu so ra vẫn kém Ngàn Linh chi, nhưng xem xét tính chất cũng không tệ lắm, từng bài trí trong hoàng cung Hoàng quý phi, xin chư vị đấu giá” Lãnh Hàn Yên ưu nhã cười.

Mặc dù môi đỏ hồng cũng không trân quý, nhưng dáng vẻ đích xác rất đẹp mắt, cũng rất nhiều người muốn mua về làm bài trí, dứt lời, Duẫn Tuyết Nhi nhìn như không chút để ý nói: “Ta xuất ra 550 lượng”

Quả nhiên, sau khi nàng lên tiếng, không có một người nào đấu giá cùng với nàng, mà Lãnh Hàn Yên theo thói quen bỏ môi đỏ hồng vào khay, chuẩn bị phái người đưa cho Duẫn Tuyết .

Lúc này chợt nghe có người kêu giá nói: “Ta xuất ra 30 vạn lượng.”

https://thuviensach.vn

Dứt lời, tất cả mọi người ở hội trường kinh hãi, thế nhưng đấu giá với Duẫn Tuyết Nhi cô nương, hơn nữa dùng 30 vạn lượng đấu giá một viên môi đỏ hồng, đến tột cùng là ai tiêu tiền như rác vậy? Thật là đầu óc có bệnh! Vào giờ phút này, cũng không có ai chú ý tới, dưới khăn che mặt, gương mặt Duẫn Tuyết Nhi đã trở nên trắng bệch ,Phượng U Trần quay đầu lại nhìn Tuyết Nhan núp ở sau lưng, không nhịn được thở dài nói: “30 vạn lượng bạc đấy sư tỷ, ngươi có phải điên rồi hay không?”

Trong mắt Tuyết Nhan lóe lên ánh sáng tinh nhuệ, cười lạnh nói: “Ta không điên, ta rất khỏe.”

Lúc này, phía dưới đã có người đứng lên, nhìn về chỗ cao: “Đến tột cùng là người nào ra số lượng lớn như vậy?”

Tuyết Nhan lập tức xấu bụng cười, vươn một tay ra, một tay đẩy Phượng U Trần đến chỗ cửa sổ, nói thật nhỏ: “Sư đệ, uất ức ngươi làm thế thân ta một lần, ngăn chặn miệng bọn họ”

Phượng U Trần nhếch môi cười, nụ cười như chân trời mây bay cao nhã động lòng người, giờ phút này hắn cảm thấy có chuyện gì đó rất ý tứ sắp xảy ra,nên, hắn cái bia đỡ đạn này rất vô tội, rất bất đắc dĩ, chỉ là hình như hắn cũng muốn xem chút nữ nhân điên này đến tột cùng muốn làm cái gì?

30 vạn lượng bạc trắng mua một viên môi đỏ 500 lượng, có ý tứ!

Giờ phút này, mọi người thấy Phượng U Trần kêu giá, sắc mặt không khỏi kinh hãi.

Vị Công Tử Phú Khả Địch Quốc này , bọn họ ai cũng đấu giá , chẳng qua hơn nữa 30 vạn lượng bạc không phải số lượng nhỏ, bọn họ cũng sẽ không cho Duẫn Tuyết Nhi bỏ ra giá cao như vậy? Dù sao, Duẫn Tuyết Nhi cũng không phải có quan hệ gì với bọn họ.

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngâm nhìn Phượng U Trần, ánh mắt Nam Cung Vũ lạnh lẽo, còn lại là nhiều hứng thú , Lãnh Hàn Yên nhếch miệng đỏ hồng, nhìn về phía Phượng U Trần, trong lòng cảm thấy kỳ quái, nàng vốn tưởng rằng Phượng U Trần thích mình, xem ra không phải như vậy, hay là hắn coi trọng Duẫn Tuyết Nhi? Cố ý dùng cái loại hành động này chiếm được sự chú ý của giai nhân? Dĩ nhiên, ngần này không chỉ một mình nàng.

Phượng U Trần nghiêng mắt nhìn Tuyết Nhan, hình như chỉ sợ thiên hạ không loạn, cười nhạt một tiếng mà nói: ” Sư tỷ, tiếp tục như vậy, ta sợ bị người ta hiểu lầm chết! Ngươi tự xử đi, xin thứ cho Sư đệ sẽ không phụng bồi.” .

Thật ra thì, nếu nói hắn đang để ý thanh danh, quỷ mới tin, một tên đồng tính cũng dám đeo lưng, sao sợ bị người làm dơ bẩn danh tiếng, hắn vừa muốn xem Tuyết Nhan một chút muốn làm sao để xong việc.

Phượng U Trần vào thời điểm mấu chốt lại muốn thả chim bồ câu, Tuyết Nhan dĩ nhiên không đồng ý, xoay chuyển ánh mắt,đột nhiên từ trước bàn rút ra sa mỏng, nhanh che trên mặt mình, thân hình lóe lên, tung người ngồi ở trên đùi Phượng U Trần , đè ép hắn, thiên kiều bá mị ôm vai hắn, tư thế cực kỳ ám muội

Mà phía dưới, tất cả mọi người thấy có một cô gái quấn lấy với Phượng U Trần , mà cô gái kia thế nhưng cũng xài khăn che mặt, từ xa nhìn lại, cư nhiên còn mỹ lệ so với Duẫn Tuyết Nhi hơn mấy phần.

Không khỏi rối rít suy đoán, nàng đến tột cùng là ai?

Thoáng chốc, trong mắt Phượng U Trần khẽ thoáng qua vẻ kinh ngạc, cô gái tầm thường như thế nào ở trước công chúng ấp ấp ôm ôm với nam nhân, không ngờ nàng lại sẽ làm ra như cô gái phong trần hành động lắng lơ! Mặc dù Phượng U Trần đối với ngôn ngữ hành động củaTuyết Nhan thường

https://thuviensach.vn

ngày nhìn quen lắm rồi, cho là nàng hành y nhiều năm, không câu nệ tiểu tiết, tính tình không câu chấp, thế nào lại biết nàng gan lớn đến thế!

Hôm nay, nhuyễn ngọc ôn hương ngồi trong lòng, Phượng U Trần trong mắt người xung quanh khá vừa lòng nhàn nhã! Xa xa xem ra, ngược lại không mất vẽ một bức đẹp đẽ, mỹ nam giai nhân hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh, thậm chí có mấy đạo ánh mắt ghen tỵ quét mắt trên người của hắn, Phượng U Trần không khỏi có chút mỉm cười nữ nhân này, hắn thật đúng là xem thường nàng!

Mà lời nói của nàng chắc chắn đưa tới gợn sóng không nhỏ, thật thương hại sự vô tội của hắn biết bao!

Quả nhiên, mọi người ngắm nhìn bọn hắn hồi lâu,các loại nghi ngờ như suối chảy từ trái tim chảy qua, thầm nghĩ Phượng U Trần không phải có long dương tốt sao? Vì sao hắn sẽ thân mật khăng khít với một vị tuyệt đại giai nhân như thế?

Vậy mà, có người nói đồng tính cũng là nam nhân, đồng tính cũng phải nối dõi tông đường, cũng,có người thầm nói cô gái này chắc là tiểu thiếp hắn mới nạp? Đại khái nếm tư vị của nữ nhân, từ đó thay hình đổi dạng, dù sao cô gái tay chân mềm mại so với nam nhân mất thăng bằng kia không biết tốt tới nơi nào? Huống chi là nữ tử xuất chúng tuyệt mỹ như thế, sợ là đồng tính cũng phải đi theo hướng chính đạo.

Nếu là, đồng tính không đồng tính. Long Dương không Long Dương, cũng là món chuyện rất đáng mừng a!

Quả thật là Đông quận vương rất may!

Phượng U Trần khẽ rũ tròng mắt đen nhánh, đôi môi khẽ nâng lên, “thâm tình khẩn thiết” . Nhìn người khởi xướng trong ngực mình :”Sư tỷ, ngươi như vậy khiến cho ta khó khăn vô cùng ! Ngươi nói làm sao mới có

https://thuviensach.vn

thể bồi thường trái tim yếu ớt của ta đây, mới có thể vãn hồi danh dự của ta hả?”

Tuyết Nhan dịu dàng cười một tiếng: ” Sư đệ, ngươi đã sợ danh dự bị tổn thương, lần này ta giúp ngươi đem tiếng xấu thích trai đẹp trừ đi, danh dự ngày xưa cũng quay trở lại, chẳng lẽ bồi thường cho ngươi không đủ sao?”

Hảo một nữ nhân ăn nói khéo léo , Phượng U Trần nhìn về phía ánh mắt của nàng càng phát ra lấp lánh,con mắt sắc sảo thoáng chốc chợt lóe duệ quang, chậm rãi nói: ” Sư tỷ, ngươi thật là muốn xài 30 vạn lượng bạc để mua môi đỏ hồng kia sao? .”

“Ngươi đoán đi?” Tuyết Nhan ghé mắt nhìn hắn, tay ngọc nhẹ nhàng mơn trớn lồng ngực của hắn, cười như không cười, tay ngọc nhẹ nhàng đè ở trên vai của hắn, sợi tóc khẽ nhích trên mặt của hắn, hình như hai người mập mờ ở trong mắt mọi người càng gần một bước.

Nam Cung Vũ đưa mắt nhìn một đôi nam nữ tựa sát thật chặt cách đó không xa, mím chặt môi mỏng, mặt tuấn mỹ căng thẳng giống như bao phủ một tầng sương lạnh lạnh lẽo, ánh mắt như ngọn lửa lúc sáng lúc tắt.

Nghe nói, Phượng U Trần không dính nữ sắc, hôm nay là như thế nào?

Lầu dưới, Thượng Quan Ngâm nhận được quần áo Tuyết Nhan mặc, khi hắn thấy một màn như vậy, như sấm sét đánh trúng, ngốc trệ một hồi lâu, chậm rãi phục hồi tinh thần lại, trong lòng khinh thường như sóng ngầm lao nhanh ra, không ngờ, nữ nhân này thế nhưng ở chung một chỗ với Nhị Sư Huynh! Cuối cùng có tính là chứng cứ phạm tội hay không? Đại ca nếu thấy một màn trước mắt, không thông báo thì thế nào đây?

Vậy mà, khi hắn thấy nữ nhân kia ôm nam nhân khác, như có loại cảm giác phức tạp không hiểu.

https://thuviensach.vn

Dĩ nhiên, đau lòng nhất chính là Phi Dương, cả người hắn không khỏi vô lực, nâng trán than thở nặng nề!

Chỉ là bán đấu giá vẫn còn đang trong tiến hành, chốc lát cũng không có đình chỉ

Đôi môi Lãnh Hàn Yên giật mình mở ra, cho đến bây giờ không khép lại,ngày hôm nay là ngày nàng khó xử nhất, buồn bực nhất , không chú ý hình tượng nhất, cũng là một ngày chấn động nhất được khắc trong tâm, 30 vạn lượng bạc trắng để lấy được miệng đỏ hồng năm trăm lượng, loại giá con ngựa này cũng chỉ có Phượng U Trần có thể xuất ra được, nếu có người sẽ đấu ra giá tiền cao hơn,đại khái chỉ có kẻ điên mới có thể như thế, bằng kinh nghiệm của nàng, tuyệt không tin tưởng sẽ xảy ra chuyện này

Ngay tại lúc nàng chuẩn bị phái người mang môi đỏ hồng đưa cho Phượng U Trần thì nhã gian ở lầu hai chợt truyền đến âm thanh trầm thấp của nam nhân: ” Đợi chút, ta xuất ra 31 vạn lượng bạc”

Dứt lời. Tựa như ném vào một quả bom ở trong đám người ,mọi người đều biến sắc. Kinh ngạc, xôn xao, rung động

Trong lòng quẳn quại mãnh liệt không thể tin, nghẹn họng nhìn trăng trối, thầm nghĩ chỉ là một môi đỏ hồng mà thôi, dù sao,trăm loại ngàn sâm, hiếm quý so với nó không dưới sáu mươi bảy mươi loại.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 81

Ngày nay trong nhà quý tộc, nhà ai không có vài cây nhân sâm linh chi hiếm thấy? Nhưng nhân sâm linh chi so với đan dược của Phượng U Trần, càng không được coi là bảo bối gì tốt

Mọi người còn đang trong rung động chưa có quay lại, nhưng mà, ánh mắt Tuyết Nhan sáng ngời, giống như nổi lên hai đốm lửa mê người, hé miệng cười.

Nàng biết rõ. . . Duẫn Bình kiềm chế không được rồi!

Mặc dù không rõ nhân sâm này có tác dụng gì, nhưng đối với Duẫn Bình mà nói, tất nhiên là bảo bối rất quan trọng

Nếu như nàng không có nhớ lầm, miệng hồng nhân sâm cũng không phải là dược liệu của Xuất Vân Quốc, là một loại thực vật thưởng thức được đưa vào Xuất Vân Quốc, năm trăm lượng bạc giá cả so với trùng thảo quả thật còn đáng giá hơn, đương nhiên, đây chẳng qua là giá cả tại phòng đấu giá, giá quy định rất cao, nhưng chi phí giá thuốc thực chất cực thấp, để ba tháng sau dược hiệu liền hoàn toàn biến mất, nếu như là muốn tìm một thứ mới mẻ, so với lên trời còn khó hơn, nếu như nàng không có nhìn nhầm, chỉ có nhân sâm này ước chừng là vẫn còn dược hiệu.

Ngay sau đó, Tuyết Nhan cúi đầu nói : “Tiểu Trần Nhi sư đệ, lại thêm mười vạn lượng, thế nào?”

https://thuviensach.vn

“…Sư tỷ xác định” Phượng U Trần đang suy nghĩ sâu xa nhìn chằm chằm nàng.

“Xác định” lúc này, hai mắt Tuyết Nhan kín đáo đưa tình, sa mỏng che mặt, đôi môi đỏ mọng không có lên tiếng đả động.

Hết thảy đều tốt đẹp như vậy, người bên ngoài sao biết nàng đang nói cái gì, chỉ cho là trong miệng nàng liên tục nói ra lời tâm tình, Phượng U Trần ừ một tiếng, thản nhiên cười nói, chậm rãi cho ra giá trên trời: “Bốn mươi mốt vạn lượng.”

“Trời ạ, lại bỏ thêm mười vạn. Không hổ là Phượng U Trần công tử.” Mọi người kinh hô. Không khí cực nóng. Không người nào nói hắn là làm việc táng gia bại sản, dù sao ‘kẻ có tiền chơi đùa là phải xem tâm tình’ đương nhiên… Cũng phải xem thực lực, nhưng mà, đấu giá với Phượng U Trần phú khả địch quốc, tuyệt đối không có khả năng trở thành người thắng, cho dù là đương kim Thánh Thượng cũng phải cho hắn ba phần mặt mũi, nếu như người nọ tự mình hiểu lấy, tốt hơn hết là sớm buông tha, miễn cho biến thành chuyện cười của giới quý tộc.

Khôn hơn một chút, Lãnh Hàn Yên im lặng đứng. Lần này rất có tính nhẫn nại chờ kết quả ,bên trong gian phòng trang nhã kia lặng lẽ thật lâu, rốt cục, nhịn không được trầm giọng nói: “Bốn mươi lăm vạn lượng.”

Mọi người lại ồ lên “Ai cũng không có chú ý tới Duẫn Tuyết Nhi thay đổi, một bàn tay của Duẫn Tuyết Nhi gắt gao nắm chặt băng ghế. Bên rìa đã bị biến thành vụn phấn, hiển nhiên nội lực của nàng cũng không kém

“Điên rồi, hoàn toàn điên rồi! Bốn mươi lăm vạn lượng mua một cây miệng hồng nhân sâm, phụ nhân vừa già vừa xấu dùng giá trên trời mua vật kế tiếp có gì khác biệt? Xem ra, đối phương cũng là tình thế bắt buộc!” Có người không thể tưởng tượng nổi nói,”Người nọ là ai?”

https://thuviensach.vn

“Ai biết được? Có lẽ vừa tới cũng không chừng!” Dù sao đến phòng đấu giá cũng có rất nhiều phú hào nông cạn không biết, cũng từng náo loạn không ít những trò cười như thế.

“Sư tỷ, phía dưới nên như thế nào?” Phượng U Trần rũ mắt xuống nhìn nàng, vẻ mặt ôn nhuận trơn bóng như ngọc. Giống như tình nhân nhẹ giọng vui vẻ hỏi ý kiến của nàng, nhếch môi mỉm cười, khuôn mặt như họa, mọi người nhìn về bọn họ, trong mắt kín đáo có vẻ chờ đợi.

Nàng ta trước mắt bao nhiêu người, vươn ra một ngón tay ngọc chạm băng dũa ngọc. Mệt mỏi, ở trên lồng ngực nam tử nhẹ nhàng vẽ loạn, mọi người chỉ cho là tán tỉnh, lại không biết nữ tử ở trên người hắn viết nói : “Lại thêm mười vạn.”

Đầu ngón tay của nàng như điện, cho dù là thần tiên cũng không chịu được khiêu khích như thế. Thân mình Phượng U Trần không khỏi cứng đờ, mặt không đổi sắc kéo tay ngọc mềm mại của nàng, cười nói: “Năm mươi lăm vạn lượng.”

Mỹ nhân một phương đang ở trong lòng, một phương che đậy sâu thẳm.

Mọi người cũng không ngạc nhiên như lúc trước, bình chân như vại, híp mắt lại, nhìn về phía đối diện nhã gian, ngược lại trầm ngâm xem hắn suy nghĩ hồi lâu, người nọ quả nhiên ‘Không phụ sự mong đợi của mọi người’ nhưng mà giọng nói đã không giống trầm ổn như lúc trước, từng chữ nói : “Năm mươi sáu vạn lượng…” Năm chữ đã rút đi nhuệ khí khắp người của hắn, giờ phút này, hắn đã là nghiến răng nghiến lợi, báo ra giá này giống như ‘đau đớn đến tận xương’ song những lời này rơi vào trong tai Tuyết Nhan không biết có bao nhiêu thư thái, nhưng thông minh giống như nàng, đã đoán ra đây là cực hạn của đối phương rồi.

“Kế tiếp như thế nào? Sư tỷ?” Phượng U Trần tao nhã cười, ôm eo của nàng. Mắt phượng hẹp dài chăm chú nhìn nàng, giống như chứa đựng thiên

https://thuviensach.vn

tình vạn chủng, Tuyết Nhan chớp chớp hai mắt, vẻ mặt quyến rũ.

Mọi người ở đây đương nhiên cho rằng Phượng U Trần sẽ báo ra giá càng làm người ta kinh ngạc thì đã thấy cô gái trong lòng Phượng U Trần trong nháy mắt kéo mànga xuống, tay áo giống như gió mát, dáng người tựa quốc sắc thiên hương ,cử chỉ đáng yêu, sau một lúc lâu, bên trong truyền ra tiếng nói lười nhác của Phượng U Trần : “Các hạ thật đúng là người có tiền. Gần đây tình hình kinh tế của Phượng mỗ có phần chật hẹp, cam bái hạ phong (chịu thua), năm mươi sáu vạn lượng bạc không phải số lượng nhỏ, các hạ thật sự rất cam lòng xuất ra, chúc mừng các hạ, ngươi thắng!” .

Nói xong “Mọi người lại trải qua rung động.” Đây thật đúng là bất ngờ, Phượng U Trần dĩ nhiên cũng rút khỏi như vậy! Không có bất cứ dấu hiệu báo trước, tuy nói là đối phương thắng, lại chưa thấy qua có người có thể thắng mạnh mẽ như vậy, cho dù thắng cũng như thua!

Ai cũng nhìn không thấy trong gian phòng kia xảy ra chuyện gì, nhưng cũng mơ hồ cảm nhận được sát ý nồng đậm, trong phòng. Duẫn Bình đã biến thành từng trận gió lốc, chỉ thấy máu tươi đầy đất , sắc mặt hai nữ tử lầu xanh Duẫn Bình mang đến đã hoàn toàn thay đổi, ngã xuống đất không dậy nổi, còn hắn từ trong tay áo lấy ra một lọ hóa thi tán, mặt không đổi sắc đổ vào trên thi thể, khói trắng bay lên, trong phòng đềulà mùi máu tươi gay mũi.

Đối chiến với Duẫn Bình hồi thứ nhất, đã thắng!

Trong lòng Tuyết Nhan vui vẻ buông Phượng U Trần ra. Phe phẩy tay áo, vỗ vỗ bụi trên người, giống như đứng lên khỏi chỗ ngồi có cái gì bẩn, Phượng U Trần không khỏi nhíu mày

“Sư đệ hồi nãy không phải nói không phụng bồi sao? Ngươi có thể đi rồi!” . Hảo một cái qua sông gãy cầu” ,sau khi Tuyết Nhan buông màng, lập tức trở mặt, đối với Phượng U Trần hạ lệnh tiễn khách.

https://thuviensach.vn

“Ha ha” mới vừa rồi ta quên đàn ngọc của sư tỷ còn chưa có bán đấu giá đâu, cho dù như thế nào, ta cũng làm cho sư tỷ một màn không phải sao? Sao có đủ khả năng nói đi là đi đây?” Phượng U Trần lãnh đạm như gió mát cười, thế nhưng ngồi ở trước bàn, tao nhã tự rót uống một mình, trình độ da mặt dày tuyệt không người tầm thường nào có thể sánh bằng.

Khinh bỉ ngươi! Tuyết Nhan không chút nào che dấu thần sắc của mình

Đấu giá tiếp tục tiến hành, kế tiếp là rất nhiều đồ cổ bằng ngọc,có giá trị xa xỉ ,Duẫn Tuyết Nhi không đấu giá vật phẩm gì, mặt tựa hồ không chút thay đổi ngồi ở bên trong đại sảnh, giống như một tượng người xinh đẹp.

Cho đến khi bảo bối cuối cùng đặt ở trên đài đấu giá thì ánh mắt của nàng không khỏi sáng lên, am hiểu cầm kỳ thư họa như nàng, sao có thể có thể không biết vật ấy trân quý, nếu là có thể đạt được vật ấy, tham gia trận thi đấu đệ nhất mỹ nhân Xuất Vân quốc, chẳng phải như hổ thêm cánh?

Lúc Lãnh Hàn Yên nhìn thấy Ngọc cầm này, trong lòng cũng không khỏi xúc động, thậm chí quên cả quy củ phòng đấu giá. Bất luận kẻ nào cũng không được tự ý động vào vật đấu giá. Giờ phút này, ngón tay ngọc thon thon của nàng nhịn không được khẽ vuốt qua đàn ngọc.

Nhất thời âm sắc tươi đẹp quanh quẩn ở trong đại sảnh, thoáng như tiếng cười, chạm đến tiếng lòng của mọi người, nữ thân quyền quý tộc ở đây không khỏi động tâm, trong tình thế bắt buộc bộc phát “Giá quy định của thanh ngọc cầm này là ba mươi vạn lượng”

Lúc này , Lãnh Hàn Yên cũng không nói nhiều.

Xuất phát từ tâm tư, nàng càng muốn mình có thể giành được vật ấy, tựa hồ hôm nay đối thủ rất nhiều, Duẫn Tuyết Nhi chỉ sợ cũng hi vọng cây cầm này từ lâu, mà đối thủ lớn nhất của nàng hẳn chính là Duẫn Tuyết Nhi.

https://thuviensach.vn

“Ta ra ba mươi lăm vạn lượng”Ra giá đúng là phu nhân lệnh vua Vinh quốc phủ

“Ta nguyện ý ra ba mươi sáu vạn lượng. .” thừa tướng phu nhân cũng không cam chịu yếu thế.

“Ta ra bốn mươi hai vạn!” Duẫn Tuyết Nhi đã bất chấp rất nhiều, trên lầu ánh mắt Duẫn Bình giống như mũi nhọn sáng rực, hồi nãy hắn dùng năm mươi sáu vạn lượng mua miệng hồng nhân sâm còn không phải là vì nữ nhi này, hiện giờ Duẫn Tuyết Nhi đã là lợi thế lớn nhất rong tay hắn, là ràng buộc duy nhất để làm thông gia cùng hoàng thất, hiện giờ nàng vừa ý một cây cầm giá trị xa xỉ, rốt cuộc nàng lấy bạc từ nơi nào? Nữ nhi này hắn dấu diếm hắn rất nhiều?

Nhưng mà tầm mắt Duẫn Tuyết Nhi chỉ chăm chú nhìn chằm chằm vào đàn ngọc, trong mắt tràn đầy lăng liệt,vẻ mặt dưới sa mỏng cực kỳ giống Duẫn Bình

Bất tri bất giác, ngọc cầm này đã đấu giá tới một trăm hai mươi vạn lượng

Phượng U trần nhìn Tuyết Nhan, ung dung tự tại, bình tĩnh ôn hòa, tao nhã cười nói : “Trở về sư tỷ có thể tùy ý mua một tòa nhà cao cấp rồi! Rốt cuộc sẽ không cần chịu nỗi khổ vô danh kia nữa!”

Nghe lời nói của Phượng U Trần. Tuyết Nhan cười lạnh một tiếng. Nàng không tin Phượng U Trần sẽ không có nhược điểm gì”

Đã là người, tất có nhược điểm.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 82

Nếu mà nàng tìm được nhược điểm của hắn, tất nhiên sẽ châm chọc hắn một phen

Cùng lúc đó. Duẫn Tuyết Nhi đã hô lên giá tiền cao nhất ở hội trường: ” Một triệu năm trăm ngàn lượng.” Giá tiền này đã là giới hạn của nàng rồi, miệng đỏ hồng nhân sâm quan trọng, nhưng cái thanh ngọc cầm này nàng cũng tình thế bắt buộc, vì vậy nàng cam nguyện mạo hiểm hậu quả bị Duẫn Bình trừng phạt nghiêm khắc, như cũ không tiếc giá cao muốn có được vật này, mười mấy năm qua, chỉ cần là nàng muốn có được, người khác ai cũng đừng nghĩ lấy được. Tính tình của nàng cực kỳ giống Duẫn Bình, cũng là nữ nhi Duẫn Bình thưởng thức nhất.

Vài chục năm không ngừng nuôi lớn nàng, tốn hao tâm huyết ở trên người nàng của cực kỳ nhiều, hôm nay, nàng học sâu biết rộng, cầm kỳ thư họa không gì là không tinh thông, võ công không yếu, thông tuệ hơn người, rất có tâm cơ, cho nên mới tạo ra đệ nhất mỹ nữ thần thoại cho Xuất Vân Quốc .

Nhưng mà, một vị giọng nam đối diện nhã gian chợt truyền ra: ” Ta xuất ra một triệu sáu trăm ngàn lượng” .

Nghe vậy, sắc mặt Duẫn Tuyết Nhi tái đi, nước mắt đẹp đẽ y hệt trân châu lã chã chảy xuống, nàng vội vã nghiêng mặt đi. Giống như không

https://thuviensach.vn

muốn làm cho người ta thấy cảnh này, cảnh đẹp này cố tình khắc sâu vào lòng người, nam tử ở đây không khỏi động lòng

Lúc này, một vị công tử đứng lên, người này quần áo cao quý, loè loẹt, là một vị Hầu Gia trong kinh, hắn rung đùi đắc ý nói: “Công tử trên lầu, tại hạ không nhìn nổi nữa rồi ! Một người nam nhân cần gì làm khó một vị cô nương đây?”

Nhưng, vị công tử ở nhã gian trên lầu kia chậm rãi nói: ” Tại hạ chỉ là nhìn trúng thanh cầm kia, tại sao chỉ nói làm khó, huống chi bên trong phòng đấu giá người trả giá cao thì được thứ mình muốn, ta chỉ là làm việc theo quy củ, các hạ hình như quá đáng rồi đó”

Tiểu Hầu gia này như cũ nhất quyết không tha nói: ” Quy củ chính là bị ngươi phá hư , cổ nhân nói quân tử không đoạt được chỗ người, Duẫn Tuyết nhi cô nương người ta thích cái thanh Ngọc Cầm này, khóc đến đau lòng như thế. Chẳng lẽ ngươi cũng không có một chút lòng thương hương tiếc ngọc sao? Ngươi còn đến cùng có phải nam nhân hay không?”

Nghe vậy, nhất thời bên trong đại sảnh cười vang ồ ồ , các thứ mũi nhọn không ngừng chỉ hướng vị công tử kia

Công tử trên lầu ấy không kiêu ngạo không tự ti, giọng nói thản nhiên: ” Ta có phải nam nhân hay không,còn chưa tới phiên các hạ ngươi ngông cuồng bàn luận, hổ nằm rồng núp trong kinh, các hạ chỉ là một Hầu Gia mà thôi, cẩn thận họa từ trong miệng mà ra.”

Nghe vậy, trong số mọi người có người thông tuệ , lập tức nói dừng ở đây, thế nhưng vị Hầu Gia giống như có loại cảm giác bị người chế nhạo, nhất thời cả giận nói: “Ta nguyện ý ra 50 vạn lượng, cộng thêm1,5 triệu của Duẫn Tuyết nhi cô nương , tổng là hai triệu lượng.”

Người này tính tình kích động, ở kinh thành chọc không ít phiền toái, nhưng đến nay còn không gặp phải nhân vật lợi hại so với hắn, vì vậy

https://thuviensach.vn

không biết trời cao đất rộng.

“Ha ha, vô cùng không khéo.Đúng lúc tại hạ cũng có hai triệu lượng, không biết cái thanh cầm này nên về ai đây?”

“Ngươi đã nói như vậy. Có dám cùng Duẫn Tuyết Nhi cô nương thi Cầm Kỹ hay không?” Tiểu Hầu gia biết rõ tài nghệ cầm kỹ đệ nhất mỹ nữ Xuất Vân Quốc trấn áp hoa thơm cỏ lạ, không ai bằng.

“Các hạ đề nghị được đấy ,không biết Duẫn Tuyết Nhi cô nương có thể nguyện ý cùng tại hạ thi hay không?”

Duẫn Tuyết Nhi dĩ nhiên nguyện ý như thế, nàng ưu nhã đứng dậy, nhẹ nhàng lau đi giọt nước mắt khóe mắt. Giống như hoa thủy liên không chịu nổi gió mát. Mảnh mai dịu dàng nói: ” Tuyết Nhi bất tài, nguyện cùng công tử thi Cầm Kỹ, hi vọng công tử có thể cùng ta cạnh tranh công bằng”

Công tử kia đang muốn nói chuyện, chợt rèm nhã gian Phượng U Trần nhấc lên lần nữa, cửa sổ lộ ra tấm khăn che dung nhan xinh đẹp, nàng ta khẽ cười một tiếng. Gió nhẹ nước chảy nói: ” Đợi chút, nếu Tiểu Hầu gia giúp cho Duẫn Tuyết Nhi cô nương 50 vạn lượng bạc, như vậy ta cũng tặng vị công tử này 50 vạn lượng, cho nên nói hai triệu năm trăm ngàn lượng bạc của vị công tử này ,ta thấy đấu giá còn nên định đoạt giá tiền, đánh đàn giở khúc làm cái gì, vẫn là thôi đi!”

Duẫn Tuyết Nhi muốn lấy được Ngọc Cầm của nàng, kể chuyện hài thật, nếu là Ngọc Cầm của nàng bị nữ nhi kẻ thù cầm đi, mỗi ngày để cho bọn họ đàn ra âm thanh thong thong thả thả, nàng hiển nhiên vô cùng không muốn!

Tiểu Hầu gia này mặc dù tính tình liều lĩnh, nhưng nhìn cô gái phong cách xuất chúng trước mắt, biết rõ nàng không thoát được quan hệ với Phượng U Trần, hắn chính là vừa điên vừa ngu,cũng không có thế lực so tài với Phượng U Trần, liền không cam lòng ngồi xuống

https://thuviensach.vn

Duẫn Tuyết Nhi an tĩnh ngồi lại chỗ, cái khăn che mặt ngăn trở tất cả vẻ mặt của nàng, tâm tư âm u không chút nào biểu lộ, không thể không nói, trong lòng người nữ nhân này cực kỳ cường đại, là một đối thủ khó, lúc này, công tử kia hơi mỉm cười nói: “Cô nương thật đúng là người tốt, đã như vậy, ta liền mượn trước cô nương 50 vạn lượng bạc, ngày sau nhất định sẽ hoàn trả” .

Tuyết Nhan cười nhạt, không lên tiếng nữa, kéo rèm xuống, nhã gian lại lâm vào trong an tĩnh, Phượng U Trần nhếch miệng lên đùa giỡn mỉm cười, bưng ly trà, chậm rãi nói: “ Không ngờ sư tỷ thật đúng là một con người lương thiện ! Giúp đỡ người ta đấu giá, lại hơn 50 vạn lượng bạc vô căn cứ!”

Nghe ra hắn nói châm chọc, Tuyết Nhan nhíu lông mày. “Thật ra thì, chuyện này tuyệt không phải mượn bạc đơn giản như vậy”

Sợ là bọ ngựa bắt ve, sợ rằng vị công tử kia. . . . . Nàng sờ mặt nạ da người trong tay, xem ra đã tới lúc nó lên sân khấu.

Sau khi buổi đấu giá kết thúc, đã là trời tối.

Bóng đêm vốn âm u, yên lặng như tờ, trong rừng sâu này giờ phút này hình như không có bất kỳ âm thanh, nhưng nghe thấy gió lạnh trong núi rì rào, côn trùng thì thầm.

Mọi người đều tự mình ngồi vào xe ngựa trở về phủ, tên công tử kia ôm Ngọc Cầm, nhanh nhẹn ngồi lên xe ngựa,tùy tùng nâng roi lên, xe ngựa thật nhanh đi trên con đường hướng về Bách Hoa Sơn Trang, vượt qua một chỗ góc tối, xe ngựa chợt kịch liệt lung lay, hai con ngựa bị dây thừng khiến vấp trên mặt đất.

Nhĩ lực phu xe gấp bội người thường, nghe ra đã có tiếng bước chân hỗn loạn theo gió mà đến, hơn nữa cực kỳ nhanh, trong thời gian ngắn, đã có năm cái bóng người lướt đi tới.

https://thuviensach.vn

“Công tử có kẻ cướp xe !” Phu xe không nhanh không chậm nói

“Chớ hoảng sợ, xem bọn họ muốn làm cái gì.” âm thanh công tử trẻ tuổi miệng truyền ra bên trong xe ngựa

Nhưng thấy năm người áo đen đi tới trước xe,mặc dù che mặt, nhưng huyệt Thái Dương lồi lên, vừa nhìn liền biết là võ công không kém người luyện võ, năm người này lướt đi lên sườn núi, lập tức phát ra tiếng cười lạnh lẽo,dường như ẩn hàm sát khí

Phu xe kinh hô: ” Các vị anh hùng, các ngươi muốn làm cái gì?”

Mọi người cười lạnh: “ Làm cái gì? Đòi mạng ngươi!”

Một người trong đó chợt giữ chặt mạch môn[*] của phu xe, vừa hất tay lên, lại ném hắn ra ba trượng, cười lạnh nói: ” Công tử bên trong xe ngựa. Ngươi hôm nay tốn một giá tiền lớn lấy được bảo bối, có thể để cho huynh đệ chúng ta trong núi nhìn hay không, chúng ta đều là thổ phỉ trong trại , giết người không chớp mắt , nếu không nghe theo an bài bọn ta, cẩn thận ngày này sang năm là ngày giỗ của ngươi.”

[*] Mình tra thì nó là một loại huyệt, hình như gần huyệt nhân trung của miệng

Chợt, cách đó không xa truyền đến tiếng buột miệng cười, nói: ” Các ngươi những người này, thế nhưng giả dạng làm bộ dáng Sơn Phỉ đối phó người ta, cho là có thể lừa người, dáng vẻ như vậy, rất có ý tứ sao? Thật ra thì các ngươi là chó điên Quý tộc nuôi phải không, đem người cướp bảo bối chiếm thành của mình, ha ha, chẳng lẽ chưa từng nghe qua một câu sao? Ác giả ác báo!”

Trong chớp mắt, mủi chân nàng ấy điểm nhẹ một nhánh cây mọc ra từ sườn núi, liền nhảy vọt đến đỉnh dốc, rồi xuất hiện trước mặt bọn hắn, lúc

https://thuviensach.vn

này, Tuyết Nhan mang mặt nạ người, không sợ bị người nhận ra, làm gì thì làm cảm giác thật đúng là khá tốt

“Ngươi là người phương nào? Dám trông nom nhàn sự của đại gia?

“Nói nhảm cái gì, giết nàng.”

“Người trông thấy, chết! ,.

Thấy chúng ác nhân hướng nàng đánh tới, gò má lúm đồng tiền của Tuyết Nhan nhàn nhạt vừa hiện,không thể không nói, mặt nạ này làm giống như thật ! Chỉ thấy tay áo nàng vung bay, ngân quang hiện ra, năm kẻ xấu còn chưa thấy rõ vũ khí của nàng, đã bị nàng đâm trúng đại huyệt toàn thân, nằm trên mặt đất không thể động đậy.

Tuyết Nhan cũng không lạnh lùng hạ tay giết. Nàng đưa tay vỗ gò má trước mặt một người trong đó, sức tay to lớn, thế nhưng vỗ sưng lên nửa gương mặt hắn, cười lạnh nói: ” Có ý tứ, nếu các vị đều là Sơn Phỉ, như vậy khiến người của Đại Lý Tự tới thẩm lý một phen, xem các ngươi hôm nay cất giấu ai làm Sơn Phỉ trong nhà đây? . .

Đáng thương năm người không thể động đậy, ngay cả cơ hội tự sát cũng không có, không thể làm gì khác hơn là ngồi chờ chết, cùng lúc đó, rèm xe ngựa chợt nhấc lên, từ bên trong đi ra một vị công tử nhanh nhẹn như tiên, hắn hoảng sợ liếc mắt nhìn mọi người trên đất, lại nhìn Tuyết Nhan một chút, vội vàng vái chào nàng nói:

“Đa tạ cô nương cứu, cô nương võ nghệ cao cường, không biết có thể hộ tống tại hạ trở về phủ hay không?”

Lúc này, hắn ngẩng đầu lên, dưới ánh trăng gương mặt tuấn mỹ vô trù hiện ra ở trước mặt Tuyết Nhan.

https://thuviensach.vn

Không ngờ khuôn mặt của hắn, thế nhưng giống như đúc Mộ Dung Thanh Ca mười năm trước, ánh mắt Tuyết Nhan không khỏi ngưng trệ

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 83

Thấy vẻ mặt này rất giống Mộ Dung Thanh Ca trước mặt , hô hấp của Tuyết Nhan không khỏi ngưng trệ một chút.

Đối với Tuyết Nhan mà nói, mặc dù kiếp trước tiếp xúc với Mộ Dung Thanh Ca rất ít cũng không có tình cảm thắm thiết gì, nhưng mà, dù sao cũng là nam tử từng có hôn ước cùng mình ,hơn hẳn với người lạ, tục ngữ nói nữ nhân đối với người đầu tiên của bản thân, luôn luôn nảy sinh một chút tình cảm đặc biệt, nàng cũng không ngoại lệ!

Tuyết Nhan liếc mắt nhìn khuôn mặt sáng sủa trước mắt, dung nhan tuấn dật xuất trần quen thuộc. Nháy mắt, vô số loại tư vị nảy lên trong lòng. Năm đó nhìn thấy bức họa của hắn thì từng bị dung mạo trời sinh của hắn sâu sắc mê hoặc, tâm tư nảy sinh ý niệm đầu tiên trong đầu đó là người này chính là phu quân trong lòng ta. Nhưng mà, nàng rất nhanh liền khôi phục lại tinh thần.

“Nàng trọng sinh lần nữa ” đã có tình cảm chân thành của bản thân. Rung động thiếu niên năm đó chẳng qua là việc đã qua, nghĩ lại mà đau lòng, cho nên, nàng đứng đối mặt nam tử giống Mộ Dung Thanh Ca, mắt phượng nheo lại nghiêm túc đánh giá hắn, cảm thấy vị công tử này giơ tay nhấc chân cùng Mộ Dung thanh Ca đều rất giống, khác biệt duy nhất chính là, toàn thân người này đều toát ra hơi thở thành thục và khêu gợi, nếu nàng

https://thuviensach.vn

không có đoán sai, tuổi vị công tử này cùng Phượng U Trần không hơn kém nhiều.

Chẳng qua , Mộ Dung Thanh Ca mười năm trước không có mị lực thành thục như vậy! Đều nói nam nhân thành thục có lực hấp dẫn nhất, xem ra lời này không giả. Trong lúc vô tình, Tuyết Nhan đã chăm chú nhìn hắn hồi lâu.

“Tại sao cô nương lại nhìn ta như vậy?” Nam tử chợt mỉm cười nói.

“Các hạ rất giống một vị cố nhân của ta” Tuyết Nhan thản nhiên nói, mặt nạ trên mặt không có bất kỳ biểu tình, mặc cho gió đêm thổi mái tóc đen nhánh như mực của nàng.

“Xem ra… Thật sự quá khéo! Tại hạ thật còn muốn trở thành cố nhân của cô nương đấy!” Chỉ thấy nam tử nho nhã cười, lúc này nàng vẫn chưa hỏi người nọ là ai, thế nhưng phu xe rất nhanh liền đem hai con ngựa chuẩn bị lên, nếu như Tuyết Nhan nhìn thấy hắn bị người ném xa ba trượng, vẫn bình yên vô sự mà nói, nhất định sẽ cảm thấy giật mình, nhưng, nàng cũng không có chứng kiến một màn kia, cùng lúc đó, công tử kia rất có phong độ thân sĩ, đưa tay làm dáng ‘mời’, thản nhiên tao nhã cười, lúc cười rộ lên đặc biệt mê người: “Vị cô nương này,có thể lên xe ngựa hay không?”

Tuyết Nhan đối với thân phận của vị công tử này hết sức nghi hoặc, lần này, nàng dịch dung thành nữ hiệp giang hồ, đúng là sở thích trong nội tâm của nàng, cùng tính cách thoải mái của nàng có mấy phần chuẩn xác, không câu nệ tiểu tiết, làm việc không chịu bị trói buộc, làm sao cố kỵ quy củ cô nam quả nữ không thể chung một chỗ, vì thế, đứng dậy cùng hắn ngồi vào trên xe, trong lồng ngực của hắn còn ôm thanh đàn ngọc kia, một đầu tóc đen thùi như mực dùng gấm buộc lại hai vòng sau đầu, mắt nheo lại tạo thành độ cong tao nhã, áo bào lụa đơn giản choàng ở trên người, giống như loại phong thái của trích tiên nhiều hơn.

https://thuviensach.vn

“Cô nương mời ngồi.” Cử chỉ của hắn có chút có lễ, cho tới nay nàng mới gặp qua khí độ bất phàm của người nam nhân này, lông mày như trăng của Tuyết Nhan khẽ nhíu. Đột nhiên hỏi: “Xin hỏi cao tính đại danh của công tử là gì?”

“Này… Ngươi có thể. . . Gọi ta là… Hoàng Tam” . . . Nam tử dừng một chút, hết sức ngại ngùng đáp lại một cái tên thông thường, có chút không hợp với dung nhan khí chất của hắn, “chậc chậc” tên này thật đúng là. . . . Khóe miệng Tuyết Nhan nhịn không được co rút!

Nếu như nàng tin Hoàng Tam là tên thật của hắn, trừ phi là đầu nàng bị nước vào, không thể không nói, người này thật đúng là không có thiên phú nói láo! Tuyết Nhan cũng chẳng biết tại sao, nhưng lại đối với hắn không khỏi sinh vài phần hảo cảm.

Con ngươi vừa chuyển, đánh giá hắn từ trên xuống dưới, cảm giác nam tử trước mắt khí chất xuất chúng, xem ra cực giống vẻ mặt của Mộ Dung Thanh Ca, tựa hồ có cảm giác nhược bất thắng y[*], khí tức tinh thuần, con ngươi trong suốt đen nhánh, thỉnh thoảng ngại ngùng cười, bao hàm sự thoải mái và thanh sảng hiếm thấy của quý tộc

[*] Hình dung một người gầy yếu, ngay cả sức nặng của áo quần cũng chịu không nổi (theo baike)

“Họ Hoàng tên Tam? Thật sự là dễ nhớ đấy!” Tuyết Nhan nhíu mày.

“Thật ra. . . Tại hạ ở trong nhà xếp hàng thứ ba, cho nên người khác đều gọi ta là Hoàng Tam.” Công tử kia nho nhã cười, chói lọi giống như mặt trời mùa xuân, má lúm đồng tiền đẹp như hoa, miệng dường như không muốn nói ra thân phận của mình.

“Được rồi! Hoàng Tam công tử, đời người gặp được nhau tức là có duyên phận.” Tuyết Nhan khẽ cười một tiếng, nàng thoải mái dựa vào trên xe ngựa, hơi ngửa cằm dưới, ánh mắt không hề chớp nhìn hắn, ánh mắt càn

https://thuviensach.vn

rỡ, không có chút nào ngượng ngùng mà nữ tử nên có, hiện giờ đổi khuôn mặt quả thật là rất thuận lợi.

“Đúng rồi. Một mình cô nương, tại sao lại đột nhiên xuất hiện ở vùng rừng núi này?” Công tử kia hình như bị ánh mắt chăm chú của Tuyết Nhan không biết làm sao, vì thế, tìm một cái chủ đề.

“Ah, ta ở trong núi tản bộ, vừa lúc gặp phải chuyện bất bình nên rút đao tương trợ.” Thật ra, ngựa cùng ngân phiếu của nàng đều giao cho Phượng U Trần, vậy mà hắn còn cười xin nàng bao nuôi. Thật là càng ngày càng không thể tưởng tượng nổi!

“Cô nương thật sự là hiệp cốt nhu tràng[*]!”

[*]Hiệp cốt nhu tràng : nghĩa là xương cứng ruột mềm, ý chỉ người anh hùng bề ngoài thô lỗ nhưng có tấm lòng ôn nhu, đối xử tốt bụng với mọi người.

“Đâu có, đâu có!” Tuyết Nhan tiêu sái cười.

“Xin hỏi cô nương xưng hô như thế nào?” Nam tử thản nhiên hỏi.

“Ta người họ Tiết, bảo ta Tiết cô nương là được rồi. . .” Tuyết Nhan cũng thuận miệng sửa lại cái họ, nhìn chằm chằm hắn, mà trong lòng không ngừng suy nghĩ phỏng đoán thân phận thật sự của hắn, xe ngựa nhanh chóng hướng kinh thành chạy đi.

Qua nửa canh giờ, cuối cùng đã đến kinh thành, nhà vị công tử này thế nhưng ở kinh thành, tòa nhà không quá lớn lẻ loi xuất hiện ở giữa màn đêm, lúc này, một chiếc ngựa hoa lệ đã muốn phi đến gần, màn xe bị xốc lên, một khuôn mặt công tử như ngọc quan xuất hiện phía sau rèm, hắn ôm cầm chậm rãi xuống xe ngựa, kế tiếp, vị công tử kia nho nhã lễ độ nói : “Tiết cô nương, đã đến hàn xá[*], không biết Tiết cô nương đây có thể hân hạnh đến quý phủ ngồi uống một chén trà hay không?”

https://thuviensach.vn

“Được!” Tuyết nhan cũng không khách khí từ bên trong xe ngựa thoải mái nhảy ra, nếu nói cử chỉ lúc nàng ở thiên hạ đệ nhất y quán còn có năm phần tao nhã, giờ phút này lễ giáo gì gì đó đã hoàn toàn vứt bỏ ngoài khắp người đều là khí tức giang hồ, cùng khí chất của tiểu thư khuê các hoàn toàn không chạm tới, còn việc nàng ở trên xe ngựa cẩn thận suy nghĩ nhất, chính là vị Hoàng Tam công tử này nhất định cùng Mộ Dung thanh Ca có chút ít quan hệ, nếu không vì sao trên đời lại có hai người giống nhau như thế?

[*] Hàn xá: Danh từ chỉ nơi ở

Cho dù không có quan hệ. Nàng cũng muốn tra đến cùng!

Trong lúc nàng theo vị công tử kia đi vào trong phủ thì phát hiện ngoài viện nhìn không có gì đặc biệt, bên trong cũng khoảng trời riêng, tòa nhà này giống như là phủ riêng của quý tộc, ban công, đình các, hồ sen không thiếu một thứ, kiến trúc tinh xảo còn lịch sự tao nhã, lan can được điêu khắc,bậc thềm làm bằng ngọc, bức tranh tòa nhà núi bay, nhìn xa trăng sáng. Cảm thấy trăng sáng gần người như vậy, bất tri bất giác ,đã theo hắn vào trong đình.

Bên trong đình, đốt nhang pha trà, không khí lịch sự tao nhã, Tuyết Nhan lười biếng ngồi ở trên nệm hai tay đỡ sau người, ngẩng đầu lên đánh giá chung quanh, không có chút cảm giác nào cử động lần này của bản thân không hợp lễ nghi, công tử kia tao nhã thưởng thức rũ mắt xuống, giống như chưa có nhìn thấy nàng, ngay lúc này, ánh mắt Tuyết Nhan vừa chuyển, chợt thấy trên đình án đặt một cây đàn, vô ý nhìn qua một cái, nào biết…… thế nhưng chính là . . .

Thần sắc không khỏi biến đổi, lập tức xoay người đứng thẳng lên, đến bên cạnhán kỷ, sâu sắc nhìn chằm chằm cây đàn này, không nghĩ tới đàn ngọc này lại cùng với đàn ngọc độc nhất vô nhị của nàng giống nhau, nếu không phải nhìn thấy công tử kia để đàn ngọc ở một bên. Nàng suýt nữa

https://thuviensach.vn

nghĩ đến cái đàn ngọc này đúng là đàn ngọc thật, vì thế, Tuyết Nhan nhịn không được kinh ngạc than: “Hoàng Tam công tử, ngươi bày cây đàn này đến cùng là có chuyện gì xảy ra? Tại sao lại giống nhau như đúc đàn ngọc bên cạnh ngươi? Có phải ta hoa mắt hay không?”

Nghe vậy, công tử kia mỉm cười, tươi cười nhợt nhạt mê ly, hắn chậm rãi buông chén trà nói : “Thật ra, ta là một người yêu đàn, lúc trước từng ở Mộ Dung phủ nhìn thấy Mộ Dung Thanh Ca công tử khảy cây đàn ngọc cổ này, trong lòng hâm mộ vô cùng, vì thế, một phen liền phỏng theo đàn ngọc chân chính tạo ra một đồ nhái khác, Tiết cô nương nhìn qua đó là cái đàn này.”

Trương Dao cầm này không ngờ là đồ nhái, khó trách một tháng trước, nàng ở bờ sông nhìn thấy bức tranh Mộ Dung Thanh Ca mang theo đàn ngọc khảy đàn ở mạn thuyền, hóa ra tất cả chỉ là hiểu lầm mà thôi.

“Thật ra, bổn cô nương có một chuyện khó hiểu, không biết hỏi có được hay không?”

“Tiết cô nương, cứ nói đừng ngại!”

“Hoàng Tam công tử cùng Mộ Dung Thanh Ca công tử nhận thức?” Nghe hắn nói đến Mộ Dung Thanh Ca, trong lòng Tuyết Nhan không khỏi khẽ động, trong lòng thầm nghĩ hai người quả nhiên là có chút quan hệ.

“Oh, cô nương nhưng lại cũng biết Thanh Ca công tử?” Công tử kia chậm rãi ngước mắt, tóc dài chưa từng chải, quanh co uốn lượn trên mặt đất, khí chất thanh nhã, đẹp không sao tả xiết, vẻ mặt cũng không vân đạm phong khinh giống như lúc trước , so với trước còn có loại cảm giác như tiên giáng trần không thể chạm đến, giờ phút này, hắn rốt cục giống như là con người, Tuyết Nhan thật sâu dừng ở khuôn mặt tuấn mỹ của hắn, chậm rãi nói: “Thật ra có biết sơ một hai điều, dù sao, năm đó Thanh Ca công tử

https://thuviensach.vn

chính là kinh thành đệ nhất công tử, nhuộm đỏ cả kinh thành, ta cũng rất quý mến đấy.”

“Oh, mười năm trước, cô nương mấy tuổi?” Công tử kia cười nhẹ, trong tiếng cười đó lại có khó có thể phát hiện ra hài hước, tươi cười câu hồn đoạt phách.

Tuyết Nhan hơi ngẩn ra, tối nay Hoàng Tam công tử đúng là thay đổi,nàng hiểu biết thêm nhiều loại vẻ mặt, khí chất đa dạng, mỗi loại đều có một cảm giác mới mẻ, nhưng mà trong lòng Tuyết Nhan cũng không có nghi ngờ, dù sao, mỗi người trên thế gian đều là hay thay đổi, tối nay, mang mặt nạ da người cũng giống như nàng lúc này vậy, công tử kia chậm rãi thu lại tươi cười, thản nhiên đáp: “Thật ra, ta cùng với Mộ Dung gia tộc có quan hệ huyết thống, mẫu thân Mộ Dung công tử chính là dì ruột của ta, cho nên ta cùng với hắn là bà con, thuở nhỏ đã có người nói ta cùng với Thanh Ca công tử bộ dạng rất giống, nhưng là thân thể của ta không tốt, thân thể yếu ớt nhiều bệnh, rất ít xuất đầu lộ diện, cho nên người kinh thành biết ta cực kỳ ít!”

Nghe vậy, trong lòng Tuyết Nhan sáng tỏ không nghĩ tới vị Hoàng Tam công tử này lại cùng Mộ Dung thanh Ca là bà con, khó trách, khó trách!

Ánh mắt của nàng lại nhịn không được lại giả vờ hạ xuống nhìn trên đàn, dựa ở trên cây cột, bỗng nhiên miễn cưỡng hỏi: “Đúng rồi, thanh cầm giả này là ai tạo ra? Tay nghề tốt như vậy!”

Công tử kia cười nhạt. Nâng chén trà nên, nhẹ giọng nói: “Là ai làm ra cũng không còn quan trọng, hiện giờ đàn ngọc chân chính ở trong tay ta, đồ giả coi như giấu dép, vứt đi!”

Vứt bỏ, thật là đáng tiếc! Tuyết Nhan mở trừng hai mắt, ngồi ở trước đàn, khoảng cách gần như thế cũng không phát hiện cầm giả này cùng đàn ngọc chân chính có cái gì khác biệt. Nhịn không được nhẹ nhàng xoa nhẹ

https://thuviensach.vn

hai cái, còn phát hiện ngay cả âm sắc cũng không kém hơn bao nhiêu, đến cùng là người có tay nghề giỏi làm ra như thế nào? Có thể ngụy tạo ra đồ giả như vậy.

Nàng đang muốn quấn lấy hỏi hắn . Bỗng nhiên có một người từ bên ngoài vội vàng đi tới. Tuyết Nhan vừa nhìn không ngờ là phu xe. Người nọ đã thay đổi quần áo tinh xảo. Vội vội vàng vàng nói : ” Tam Công tử, mới vừa rồi hai vị phu nhân trong viện vội vã tới muốn tìm ngài, hình như là đang tranh đoạt tình nhân, không biết tối nay ngài muốn ở chỗ nào ngủ?”

Công tử kia ngước mặt lên, thản nhiên nói: “Bảo các nàng chờ một lát, chỗ này của ta có khách.”

“Vâng, công tử.” Người nọ đứng ở nơi đó, hình như cũng không muốn lui xuống, nghe nói hắn đã thành hôn, Tuyết Nhan hơi cảm thấy có chút giật mình, có lẽ đoạn thời gian này ở bên cạnh nàng đều là nam tử độc thân xuất sắc, khiến nàng thành thói quen, không nghĩ tới vị Hoàng Tam công tử này bên trong phủ đã có hai vị phu nhân. Nhưng mà, nàng nghĩ lại, ở đây nam tôn nữ ti, thê thiếp hợp thành bầy bên trong phủ có hai vị phu nhân thật ra cũng không tính là nhiều, dù sao, giống nam tử Phượng U Trần không gần nữ sắc , quả thật là kỳ lạ, Tuyết Nhan vội vàng đứng dậy, nàng còn không có thói quen xấu làm bóng đèn, đương nhiên cũng không có khả năng cho hai vị phu nhân của hắn thấy mình trong phòng, huống chi mục đích của chuyến này đã đạt được, gấp gáp hướng hắn thi lễ cáo lui nói : “Sắc trời đã tối, nếu Hoàng Tam công tử đã bình yên vô sự đã trở về, như vậy ta liền cáo từ trước.”

Công tử kia cũng không giữ nàng lại, thẳng thân mình nho nhã lễ độ nói : “Quản gia, lấy năm mươi lượng bạc cho vị cô nương này làm tạ lễ, an bài xe ngựa đưa nàng trở về.”

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 84

“Vâng ạ” Quản gia một mực cung kính đáp

Khi Tuyết Nhan cầm bạc rời đi, nam tử ngồi ở trong đình, ngón tay thon dài nhẹ nhàng lả lướt khoác lên trên dây đàn, dây đàn run rẩy, lập tức liền có tiếng gợn sóng.

Chỉ thấy tay áo hắn như mây trắng, nhạt như gió mát, sợi dây nhẹ từ từ khép , ống tay áo tự tại thoải mái, tiếng đàn rẽ mây nhìn thấy mặt trời. Vang vọng boong boong, thỉnh thoảng ưu nhã chậm rãi, thỉnh thoảng rung động đến tâm can.

Vậy mà, giờ phút này hắn khảy đàn cũng không phải Ngọc Cầm từ phòng đấu giá ấy lấy được, mà là cái để trên bày, cái gọi là đồ giả.

Mắt đẹp của hắn cụp xuống, lông mi đen nhánh cuồn cuộn nổi lên đường cong mê người , đàn hồi lâu, dư âm còn văng vẳng bên ta, vậy mà bên trong phủ trạch rỗng tuếch, nơi đó không còn bóng dáng nữ nhân , hắn nhướn môi, vẻ mặt ưu nhã gợi lên dây đàn, một hồi lâu, rốt cuộc kết thúc một khúc, chậm rãi quay đầu lại nhìn về phía tổng quản vừa đi đã trở lại, lạnh nhạt nói: “Mang thanh cầm ấy bỏ đi” .

Tổng quản nghe vậy kinh hãi: ” Công tử, cái đó ngươi phải tốn một ngày một đêm làm được, hơn nữa dùng hai triệu năm trăm ngàn lượng. . . . . .” .

https://thuviensach.vn

Nam tử lạnh nhạt nói: “ Không sao, chỉ là một đồ giả mà thôi.” .

‘”Dạ ” quản gia không nói gì.

Chỉ là đồ giả này dù sao xuất từ tay công tử, tay công tử vô cùng khéo, xưa nay đối với đồ mình làm rất quý trọng, một mình tỉ mỉ tạo thanh cầm này, vả lại có thể lừa gạt được chuyên gia giám định bán đấu giá, lấy cầm giả loạn thật không thèm để ý chút nào, nếu đối với nó không thèm để ý, vì sao phải mua lấy nó cho bằng được, thậm chí càng bỏ ra số tiền lớn đấu giá mang về, aizz! Thực sự không hiểu! Có câu nói tâm công tử, kim dưới đáy biển a!

Không muốn suy nghĩ nhiều. Xoay người cầm thanh cầm giả giá trị xa xỉ rời đi nơi đây.

Giờ phút này, ánh trăng như nước chảy bao phủ nam tử, gương mặt thanh lệ của hắn cực kỳ tuấn mỹ, nhưng không có một tia biểu hiện, hắn ngẩng mặt, ánh mắt dần dần u tối, tựa như hướng về phía ánh trăng tự lẩm bẩm: ” Thanh cầm này thế gian độc nhất vô nhị, không chỗ nào thay thế, cuối cùng. . . . . Vẫn thuộc về ta”

Trăng sáng tỏ, gió đêm xì xào.

Dọc đường. Nàng vuốt gò má, mặt nạ người này mang đã lâu, hình như da có chút không khỏe

Trăng soi nhàn nhạt, khiến ngón tay như ngọc của nàng mạ lên một tầng ánh sáng rực rỡ màu bạc mỏng, Tuyết Nhan ngồi vào xe ngựa đi tới trước đệ nhất thiên hạ y quán đối diện khách sạn, tức thì xuống xe ngựa, vậy mà mặt nạ như cũ luyến tiếc gở xuống, tựa như đeo nghiện, giờ phút này, dung mạo thanh nhã của nàng là lừa gạt người đời,

Tối nay nàng cũng không chuẩn bị trở về Thượng Quan phủ, hơn nữa về sau cũng sẽ không tiếp tục đến Thượng Quan phủ, dù sao nàng đã có hai

https://thuviensach.vn

triệu năm trăm ngàn lượng bạc, nhiều không kể xiết, trong kinh thành đủ nàng tiêu xài một trăm năm, tối nay, nàng rốt cuộc cảm nhận được cảm giác Tài Đại Khí Thô[*] , từ đó sẽ không cần lo lắng tiền bạc quấy nhiễu nữa rồi!

[*] "Tài đại khí thô" là có tài nhưng khí chất thì thô thiển, khoe khoang thô tục.

Chỉ là, làm tâm tình nàng vui sướng cũng là một sự tình khác, 56 vạn lượng bạc, khiến Duẫn Bình giận đến hộc máu, chuyện này thật là là quá giải hận!

Cho nên trước hết nói cái tin tức tốt này cho Duẫn Ngọc, hơn nữa phải nhanh tìm tòa nhà dọn ra, Duẫn Ngọc gần đây cũng ở khách điếm này ,chỉ vì cách nàng rất gần, tùy thời đều có thể thấy nàng, vậy mà khi nàng đi tới khách sạn, phát hiện Duẫn Ngọc nhưng cũng không ở trong phòng, không khỏi nhíu nhíu mày, phát hiện quần áo trong phòng còn chưa gấp kĩ, xem ra, hắn đi vô cùng vội vàng, mau chóng chạy đi hỏi gã sai vặt khách sạn, nói: " Duẫn công tử nói hắn đi chỗ nào?"

"Không biết! Một canh giờ trước, ta thấy hắn cùng với một công tử khác đi ra ."

"Một công tử khác, bộ dạng thế nào?"

"Rất tuấn mỹ, khuôn mặt mang nụ cười, tác phong nhanh nhẹn, trên người còn có mùi thuốc nhàn nhạt, ta nghe Duẫn công tử gọi hắn cái gì mà Phượng ..Trần gì đó."

"Phượng U Trần?" . Tuyết Nhan lạnh nhạt nói.

"Đúng, Đúng! Chính là cái tên này " .

https://thuviensach.vn

Tiểu nhị khách sạn hiển nhiên là người kiến thức hẹp hòi, hoàn toàn không hề nghe nói qua đại danh Phượng U Trần. Nghe nói hắn cùng với Nhị Sư Huynh đi ra ngoài, hiển nhiên là có chuyện quan trọng, nàng định đi tìm hắn ,nhưng mà đi nơi nào tìm hắn?

Mới vừa hướng ngoài cửa đi vài bước, chợt hơi suy nghĩ, trên mặt xẹt qua một ý cười nhạt

Đêm khuya, Duẫn Ngọc từ bên ngoài trở lại, mới vừa vào trong phòng, ngửi được một mùi thơm cực kì nhạt xung quanh trong phòng, nhíu mày, đột nhiên thấy một thiếu nữ nằm trên giường, đưa lưng về phía hắn, bả vai tuyết trắng xinh đẹp được che bằng chăn gấm, phong thái vô hạn, trong lòng không khỏi vui mừng, nàng rốt cuộc vẫn phải tới tìm hắn thôi.

“Nhan nhi. . . . .”

Hắn vội vã tiến lên mấy bước, tâm tình kích động ngồi ở bên cạnh nàng, tay phải cẩn thận phủ ở trên vai của nàng, đem lấy thân thể nàng nhẹ nhàng lật qua, nhất thời chăn gấm trợt xuống, cảnh khe chóp thật sâu dưới vạt áo nàng ở dưới ánh nến thần bí mà mê người, đầu nàng từ từ quay lại , áy náy trong lòng Duẫn Ngọc nhảy lên, ánh mắt chậm rãi nhìn lại hướng mặt mũi của nàng, nào biết thế nhưng thấy được mặt mũi xa lạ, không khỏi cả kinh trong lòng:

“Ngươi là ai?”

“Công tử” ngươi không nhớ ta sao ?” vẻ mặt cô gái kia như có chút thất vọng

“Ngươi là người phương nào? Vì sao xuất hiện tại nơi này?” vẻ mặt Duẫn Ngọc nhất thời lạnh lẽo, ánh mắt lẫm liệt.

Nàng ấy lập tức mở con ngươi nai con ướt nhẹp, muốn nói mà thôi, thẹn thùng e lệ, dùng giọng nói khẽ run nói: “Nghe nói Duẫn công tử là người

https://thuviensach.vn

trong long phượng, ta ái mộ công tử đã lâu rồi, cho nên muốn giao hợp cùng Duẫn công tử, hi vọng công tử thương tiếc tâm ý của ta, đừng cự tuyệt ta.” Dứt lời, đôi tay nàng thế nhưng run run rẩy rẩy chuẩn bị bỏ đi áo quần bên ngoài

“Mặc quần áo vào!” Duẫn Ngọc đối với nàng đột nhiên hiến thân có chút không biết làm sao .

“Duẫn công tử, ta chắc chắn phục vụ ngươi thật tốt, tối nay chúng ta giao hợp, ngươi nhất định sẽ thích ta .”

Dứt lời, nàng như muốn dính vào trên người hắn.

“ Đi ra ngoài!” Duẫn Ngọc không khỏi giận dữ

“Thật sự muốn ta rời đi?” Đôi tay nàng ấy dừng lại, quyệt miệng, uất ức nhìn hắn.

“Cút ra ngoài, không để cho ta nói lần thứ hai” .

“Nếu Duẫn công tử không cần ta, vậy ta sẽ đi, thật đúng là không biết thương hương tiếc ngọc! Về sau đừng nghĩ để cho ta ôm ấp yêu thương ngươi.” Chợt âm thanh cô gái kia biến đổi, hình tượng mảnh mai quyến rũ hoàn toàn không có, giọng điệu mơ hồ có chút tức giận bừng bừng , thân thủ gọn gàng, phủ thêm áo, sải bước đi ra ngoài.

Duẫn ngọc ngớ ngẩn, chợt phát hiện có cái gì không đúng, thân hình lóe lên, trong nháy mắt đứng ở trước mặt nàng, một phen kéo nàng ôm vào trong ngực, nói thật nhỏ: ” Nhan nhi, bướng bỉnh”

Tuyết Nhan khẽ mỉm cười, rốt cuộc vẫn bị hắn đã phát hiện ra rồi, nhưng phát hiện nhanh như vậy, thật là không có ý tứ gì, thật không có ý tứ! Liền xé ra mặt nạ da người trên mặt, nhẹ giọng tả oán nói: ” Duẫn Ngọc ca ca, ta đợi ngươi rất lâu! Ngươi lại vẫn cự tuyệt ta!”

https://thuviensach.vn

Giờ phút này nàng như oán phụ nhìn chằm chằm vào hắn.

“Nhan nhi, ta. . . . . .” Thấy mặt thật của nàng, con ngươi hắn thoáng qua nhớ nhung thật sâu, đột nhiên ôm nàng đặt lên giường, cúi người đè ép nàng, hôm nay hắn đã cấm dục hơn một tháng, mỗi một tấc da thịt đều khát vọng nàng, không nhịn được cúi đầu xuống, nặng nề hôn lên môi anh đào của nàng, chiếm đoạt hung ác mà tàn sát ở trong miệng của nàng, răng môi tương giao, uống cạn mỗi một giọt rựu ngon trong miệng nàng , tựa như rượu, càng uống càng có vị.

Khiến hắn hãm sâu, muốn ngừng mà không được!

Nàng ôm cổ của hắn, vai áo dần rơi xuống, một mảnh da thịt trắng ngọc đột nhiên xuất hiện tại trước mắt ,trơn bóng như nga mi, trắng trẻo như mỹ ngọc, vai áo rơi xuống, đẹp như ngọc bích. . . . . dần rơi xuống. . . .

Ánh mắt Duẫn Ngọc bắt đầu thay đổi vô cùng nóng bỏng, bắt được cổ tay Tuyết Nhan, tỉ tỉ mỉ mỉ hôn cánh tay của nàng, Tuyết Nhan mơ hồ nhớ Thượng Quan Ngấn lưu lại ở trên người nàng không ít vết hôn tím bầm, mà mấy ngày này nàng xức không ít dược cao, nên đã hoàn toàn không nhìn ra vết thương, mấy ngày nay nàng luôn tìm ra các loại lý do cự tuyệt hắn, thỉnh thoảng thân thể khó chịu, thỉnh thoảng Quỳ Thủy[*] tới, cự tuyệt một lần lại một lần. Duẫn Ngọc thế nào khả năng không cảm thấy khác thường.

[*]Nói sao đây ta, đến tháng á mấy nàng >.<

Nàng tựa như một thê tử có nề nếp, thời khắc đề phòng bị trượng phu phát hiện khác thường vậy mà nàng còn đánh giá thấp năng lực Duẫn Ngọc, Duẫn Ngọc đảm nhiệm Các chủ Thiên Cơ Các, hiển nhiên có phương pháp phân biệt vết máu và vết ứ đọng, dưới ánh nến, chợt nhìn thân thể nàng không có bất kỳ tỳ vết nào, nhưng là thân thể Duẫn Ngọc chợt cứng đờ, ánh mắt dần dần đưa mắt nhìn một chút, mặc dù dùng mắt thường rất khó phân

https://thuviensach.vn

biệt, nhưng mà hắn có thể nhìn ra trên người nàng có vết ứ đọng nhàn nhạt, cũng không phải sau khi luyện công bị thương để lại.

Tuyết Nhan bị ánh mắt hắn nhìn chăm chú kinh hãi, lại không dám nói câu nào, hắn chợt dùng sức xé rách ra váy của nàng, cái yếm, quần lót, nơi đập vào mắt, phát hiện trên người nàng khắp người đều là vết ứ đọng, nhất là ở cổ tuyết trắng đẹp đẽ của nàng, chân ngọc mỹ lệ thon dài, còn nơi kín đáo đào nguyên[*], xanh hồng lần lượt thay đổi.

[*]Đào nguyên: nơi tiên ở, thường ví như cảnh đẹp

Đây rõ ràng là. . . . . Đây rõ ràng là. . . . dấu vết nam nhân sau khi hoan ái lưu lại!

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 85[1]

Nhất thời, con ngươi Duẫn Ngọc nổi lên tia máu, hắn dùng lực xiết chặt cánh tay của nàng, cả người tỏa ra hơi lạnh lẽo, mang theo tức giận giống như là muốn giết người, nghiến răng nghiến lợi nói: “Nhan nhi, vì sao nàng luôn gạt ta?”

Nói cho ta biết… Vậy . . . Rốt cuộc người nọ là ai? Ta muốn giết hắn!

Đúng vậy, hắn muốn giết tên kia, nhất định phải chính tay giết hắn!

Cuối cùng vẫn để cho Duẫn Ngọc phát hiện, trong lòng Tuyết Nhan thở dài một tiếng, đối mặt với tức giận của hắn nàng không nói gì, dù sao, đây cũng là một người nam tử nghĩ một đằng nói một nẻo, lúc trước là ai bằng lòng đã nói cho tam phu bốn thị?

Là ai nói nguyện ý đón nhận tất cả, nhưng mà, như người khác. . . . . Tuy rằng nàng cùng nam nhân khác xảy ra quan hệ, nhưng là lòng của nàng cũng không có phản bội hắn, chẳng qua việc này đã đối với hắn tạo ra thương tổn thật lớn, hoàn toàn đập tan niềm kiêu ngạo của hắn, đúng vậy, nàng hiểu kiêu ngạo của nam nhân, càng là nam nhân kiêu ngạo, càng dễ ở trên mặt cảm tình bị thương tổn, nhưng mà nổi nóng, bây giờ nàng có thể nói cái gì?

Nàng biết chỉ có sau khi hai bên bình tĩnh, mới có thể giải quyết tất cả vấn đề. Hiện tại giải thích chính là thêm dầu vào lửa mà thôi!

https://thuviensach.vn

“Hắn là ai vậy? Nàng muốn bao che hắn sao?” Duẫn Ngọc vẫn nghiến răng nghiến lợi hỏi nàng.

Chính là, bộ dáng Duẫn Ngọc như vậy. . . . . Rất xa lạ, Tuyết Nhan rũ mắt xuống, vuốt qua mặt, thản nhiên nói : “Chẳng qua là một người không quan trọng.”

Một người không quan trọng? Quả nhiên. . . Quả nhiên. . . Trong lòng nàng vẫn còn có người khác. . . . . Chân tướng việc này từ trong miệng nàng nói ra. Quả thực giống như là cầm lên một thanh đao cùn cắt lên hắn, làm hắn không chịu nổi, con ngươi Duẫn Ngọc trầm xuống, ngay lập tức trong lòng truyền đến một hồi đau nhói, hai tay run rẩy mãnh liệt, hai người không nói gì, qua hồi lâu. . . Hồi lâu không khí trong miệng giống như đông lại không thở nổi!

Cuối cùng Duẫn Ngọc dường như cũng dần dần tỉnh táo trở lại. Chậm rãi xoay người, con ngươi giống như bầu trời đêm thâm thúy lẳng lặng nhìn chăm chú nàng, xem cả người tuấn mỹ đến kinh tâm động phách nhưng trên mặt không có bất kỳ biểu cảm gì làm cho nàng cảm thấy một loại lạnh lùng và nghiêm túc. Tuyết Nhan nhìn chằm chằm hắn, rốt cục hắn thản nhiên nói: “Ta từng nghĩ sẽ có ngày này.”

Nhưng mà. . . . . Ta không có nghĩ tới tâm lại sẽ đau như vậy, ta không cách nào đối mặt với ngươi cũng những nam nhân khác, tựa như giết ta giống nhau, thực xin lỗi, ta nuốt lời, ta nghĩ ta tạm thời vẫn không còn cách nào hờ hững sống chung được! Bản thân ta cần yên tĩnh một chút.”

Nói xong, Duẫn Ngọc đứng dậy rời đi nơi này, trong phòng chỉ lưu lại một mình Tuyết Nhan, dưới ánh nến, môi Tuyết Nhan hơi hơi nhếch lên cười khổ một cái, chậm rãi nhặt y phục lên trên giường, từng cái từng cái mặc trên người, xem ra. . . . . Cuối cùng hắn vẫn không thể chấp nhận thực tế chuyện bảy người nam nhân ,mà nàng thật sự không có cách nào khác để giải trừ độc tính Mai Lan hương trên người, cho nên. . . Ngày này. . . . Sớm

https://thuviensach.vn

hay muộn đều cũng sẽ đến đau dài không bằng đau ngắn! Đau qua, thì sẽ tốt thôi!

Về phần hắn có nguyện ý trở lại bên mình hay không. Đây là chuyện của hắn với nàng. Mà nàng nguyện ý cho hắn một thời gian khoảng một tháng để trở lại bình thường, nàng cho hắn thời gian một tháng, nếu như một tháng này hắn không thể tiếp nhận mà nói, đại khái bọn họ thật sự có duyên không phận, vĩnh viễn cũng không thể ở cùng một chỗ đi! Dù sao thực sự để một nam tử kiêu ngạo chấp nhận cùng nam nhân khác chia sẻ một nữ tử, là tàn khốc cỡ nào!

Tuyết Nhan không khỏi cười lạnh một tiếng, thương trường đắc ý, tình trường thất ý! Chẳng lẽ chính là ý tứ này ?

Cao cao trên cây ngoài cửa sổ, thi triển khinh công bay lên đứng ở ngọn cây, sau khi đi từ phòng đấu giá ra, hắn đã đi theo Tuyết Nhan được hai canh giờ rồi. Sau lúc nàng dịch dung cứu vị công tử kia. Liền bám theo nàng, không nghĩ tới gian trạch viện kia thế nhưng cơ quan trùng điệp, làm hại hắn không thể đi vào, cũng không biết nàng ở bên trong chuyện gì xảy ra?

Cũng may nàng rất nhanh liền đi ra, vì thế, hắn đi theo nàng vào khách điếm này, thời điểm lúc hắn chuẩn bị rời đi nơi này, không nghĩ tới thế nhưng nhìn thấy một màn rung động như vậy. Khụ, được rồi ngoài cửa sổ hắn nhìn không rõ cái gì lắm, nhưng cũng là nghe rõ rõ ràng ràng, tuyệt đối không ngờ rằng. . . Nam nhân chân chính có quan hệ với nàng không ngờ là Duẫn Ngọc ca ca của nàng, nam nhân kia thế nhưng xuống tay với muội muội ruột của mình, thật sự là không bằng cầm thú, không được. . . Hắn nhất định phải đem việc này nói cho Ngấn thiếu gia để thiếu gia nghĩ biện pháp làm cho Lâm tiểu thư mau chóng thoát khỏi biển khổ.

Kinh thành, bên trong lầu Hương

https://thuviensach.vn

Trong phòng châm lên hương Bàn Long, tranh xanh lượn lờ, điệu nhạc uốn éo rủ xuống.

Nhưng mà trong huân hương xen lẫn mùi rượu nồng đậm, một nồng nàn một mãnh liệt, đan vào cùng một chỗ, giống như nói hết lên nỗi khổ biệt ly, chỉ thấy một vị mỹ nam tử sắc mặt tái nhợt ngửa mặt nằm ở trên băng ghế dài lạnh như băng, một tay bưng chén rượu, con ngươi đen nhánh nhìn chăm chú lên nóc nhà, tâm tư bị chia nhỏ thành từng mảnh, lạnh lẽo tận xương, đau triệt nội tâm. Đêm qua hắn đau nhức và phẫn nộ, thống khổ và bi phẫn trong lòng căn bản không cách nào kiềm chế, giống như gặp người yêu mình quay lưng phản bội. Nhưng hôm nay, hắn chỉ muốn dùng rượu để làm tê dại chính mình, làm chính mình quên hết tất cả thống khổ trong lòng, nhưng mà "rút đao đoạn thủy thủy càng lưu, mượn rượu tiêu sầu càng sầu*! (rút đao chém nước nước càng chảy, mượn rượu tiêu sầu càng thêm sầu)

"Làm sao? Nàng không nhớ ngươi sao?" Phượng U Trần liếc mắt nhìn hắn, ánh mắt mỉm cười, hắn đến bồi Duẫn Ngọc, cả một đêm, hai người ngoại trừ ở ngoài uống rượu cái gì cũng chưa nói, có thể tâm tình hắn chán nản nhưng không cách nào che dấu được.

". . . Đừng quản ta!" Duẫn Ngọc cố chấp uống một hớp rượu, giọng khô khan cứng ngắc.

"Ngươi uống như vậy, thật sự là làm nhục rượu ngon! Đây chính là rượu ngon trăm năm trân quý!" Phượng U Trần thản nhiên cười cười.

Tựa ở trên giường, vẻ mặt lười nhác nói: "Yên tâm. . . Tiền bo. . . Ta ra được. Rượu này thật là. . . . . Không thể, không thể uống cũng không thể say người!

Gào thét . . . Chỉ riêng nhớ lại. . . . . Tâm tư chịu đựng nổi. Duẫn Ngọc tiếp tục uống hạ một chén rượu, trong con ngươi trong suốt dần dần trở nên

https://thuviensach.vn

mông lung, suy nghĩ muôn vàn trong lòng, thầm nghĩ thứ tình yêu này thật sự là không giải thích nổi, không nói rõ ràng được.

Lúc rời khỏi nàng muốn nổi điên, biết nàng cùng nam nhân khác chung một chỗ thì ghen tị phát điên. Không nghĩ tới hắn lần đầu tiên yêu một nữ nhân, thế nhưng sẽ yêu thống khổ không chịu nổi như thế! Chật vật không thôi!

Đúng vậy ! Đêm qua mới rời khỏi nàng, mà trong lòng bắt đầu điên cuồng tưởng niệm đến nàng!

Chính là yêu nàng. Sẽ phải cùng người khác chia sẻ tình yêu của nàng, lại cố tình muốn độc chiếm nàng!

Chẳng lẽ phải trơ mắt nhìn nàng cùng nam nhân khác triền miên lại đứng bên cạnh thờ ơ? Chẳng lẽ muốn hắn nhẫn nhịn cười khi nàng ở bên mỗi một người nam nhân khác? Chỉ sợ. . . Bất kỳ một nam nhân kiêu ngạo đều sẽ không như thế!

Lúc uống đến hơn nửa, ý thức Duẫn Ngọc bắt đầu dần dần mơ hồ, thậm chí quên mất Phượng U Trần ở bên cạnh, ngay cả lời nói cũng mơ hồ, nhịn không được nói ra bí mật đêm qua, thở dài: “Tối hôm qua. . . Nếu như xảy ra. . . .

Một giấc mộng thì tốt rồi! Khi tỉnh lại. . . . Nàng vẫn là . . . Nữ nhân của mình ta. Nàng không cùng nam nhân khác chung một chỗ. . . . . Sẽ có bao nhiêu tốt!”

“Làm sao? Nàng có nam nhân khác sao?” Phượng U Trần nâng mắt lên liếc hắn, trong lòng hơi kinh ngạc.

“Phải! Trên người nàng. . . . Thế nhưng đều là người nam nhân kia lưu lại.” Duẫn Ngọc bất tri bất giác xiết chặt hai nắm tay, cả người phát ra vẻ lạnh lẽo. Phượng U Trần nhíu mày, thầm nghĩ ngày hôm qua nàng luôn luôn

https://thuviensach.vn

ở cùng mình chung một chỗ, tới hội đấu giá, sau khi kết thúc hai người vừa mới tách ra, nữ nhân kia hình như đi tìm nam tử chụp được đàn ngọc, hay là trong lúc đó bọn họ. . . Sao có thể?

"Nàng thậm chí. . . Dấu diếm ta một tháng, cũng không để cho ta chạm nàng! Thì ra là. . . Mỗi ngày nàng đều cùng nam nhân khác. . . Chung một chỗ. Sợ bị ta phát hiên . . . Dấu tích sau khi nàng cũng người khác vui vẻ!"

Lúc này, Duẫn Ngọc tuy chưa có say đến mất đi ý thức, nhưng không biết chính mình lại đang làm trò trước mặt Phượng U Trần từ miệng nói ra chuyện bí ẩn như thế.

"Ngươi định làm sao đây?" Khóe miệng Phượng U Trần hàm chứa một tia cười yếu ớt, nói nhỏ.

"Không biết. . . . . Không rõ lắm!" Duẫn Ngọc dùng sức lắc đầu. . . Nàng là cung chủ tương lai của Thần Long cung, thân trúng kịch độc Mai Lan hương, cuộc đời này vĩnh viễn không có khả năng chỉ có một nam nhân! Ta nghĩ việc này. . . Ngươi so với ta còn rõ ràng hơn mới phải!" vẻ mặt Phượng U Trần thản nhiên, giọng nói giống như giễu cợt lại không phải diễu cợt, hắn biết chờ Duẫn Ngọc tỉnh lại, tất cả chuyện xảy ra hiện tại, cái gì cũng đều không nhớ rõ. Nhưng mà tâm Duẫn Ngọc cũng không có say, hiện tại đúng là thời cơ tốt khuyên bảo hắn!

"Ta biết, nhưng mà . . . Không chấp nhận được!" Trong lòng Duẫn Ngọc nặng trịch.

"Vì sao không chấp nhân được? Chẳng lẽ ngươi không thích nàng? Chỉ có điều. . . . . Chân trời nơi nào không có cỏ thơm! Thế gian này cô gái tốt còn có rất nhiều!" Trong mắt Phượng U Trần hiện lên một vẻ thúc giục: " Lựa chọn rời khỏi nàng là được!"

"Cuối cùng ta vẫn hẹp hòi, rời khỏi nàng nói dễ hơn làm!" Duẫn Ngọc bất đắc dĩ nói.

https://thuviensach.vn

“Hay cho câu cuối cùng vẫn hẹp hòi! Bộ dáng ngươi khổ vì tình như vậy làm sao có thể giống như công tử Duẫn Ngọc lạnh nhạt vô tình trong chốn giang hồ đồn đại đây?” Khóe miệng Phượng U Trần hàm chứa nụ cười, trong mắt cũng là ý cười, không nhịn được vô tâm chế giễu hắn nói.

“Công tử Duẫn Ngọc cái gì. . . Tình yêu ở trước mặt ta. . . Cái gì cũng không phải! Ta chỉ là một nam nhân bình thường!” Duẫn Ngọc tự giễu cười, rõ ràng là nàng che giấu hắn, thế nhưng nhớ tới lúc nàng tựa vào trong lòng lại có một tia cười ngọt ngào nhàn nhạt, rõ ràng là tức giận, vì sao muốn tìm ra các loại lý do giải vây thay nàng?

Có phải nàng lo lắng sau khi mình biết sẽ oán giận hay không?

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 85[2]

Có phải nàng có bất đắc dĩ khổ tâm gì hay không?

Hôm nay phát hiện mình thế nhưng lại càng ngày càng không bỏ được nàng. Trong xương cốt thế nhưng đã trúng độc của nàng. Vì vậy chậm rãi ngẩng đầu nhìn Phượng U Trần, tái nhợt trên mặt không có bất kỳ huyết sắc, hắn thật sự trúng độc sao? Vì sao cùng lúc tâm nhị sư huynh với nàng vẫn không nhúc nhích?

“Có phải định lực của ta không đủ hay không?” Duẫn Ngọc không nhịn được hỏi

“Ngươi thật sự tự coi nhẹ mình đấy !” Phượng U Trần cười nhạt, nếu bàn về định lực, Duẫn Ngọc không thể kém so với hắn

“A, khi ta ở với nàng thì luôn không nhịn được muốn nàng, vì để cho nàng biết một mình ta cũng có thể thỏa mãn nàng, không cần nam nhân khác, còn hơn cả tuyệt vời tuyệt luân ! Vậy mà nàng giống như là tinh linh, triền miên cùng ta thì bộ dáng mê người, lúc rời đi thì độc lập tuyệt thế đến vậy, nàng rất tốt đẹp, cũng không phải hoàn mỹ bình thường, tốt đẹp để cho ta cảm thấy mình không xứng với nàng!” Duẫn Ngọc nhíu mày, nâng trán thở dài.

“Chẳng lẽ ngươi muốn tặng nàng cho nam nhân khác?” Phượng U Trần cười nhạt một tiếng, thầm nghĩ cũng chỉ là nữ nhân thôi

https://thuviensach.vn

“Không muốn. . . . . Dĩ nhiên không muốn. . . . .” . Duẫn Ngọc nhướn lên nụ cười khổ sở

“Nếu không muốn” cũng đừng ở chỗ này ăn năn hối hận, thật ra thì, ngươi ở trong lòng nàng xác thực rất đặc biệt, cũng là nam nhân có địa vị nhất .”

Phượng U Trần khẽ mỉm cười, cử chỉ ưu nhã nói: ” Hôm nay, bất kỳ người đàn ông nào cũng không sánh nổi địa vị ngươi ở trong lòng nàng đâu, nếu ngươi nói buông tha. Ta tin tưởng. . . . . Rất nhanh sẽ có người thay vị trí của ngươi !”

Lời nói Phượng U Trần như sấm sét khiến đỉnh đầu hắn nổ tung, đáng tiếc rượu mời quá nồng, toàn thân vô pháp nhúc nhích.

“Tốt lắm,ta đi làm cho một chén canh giải rượu!”Nói xong, Phượng U Trần đứng dậy đi ra ngoài .

Sau khi Phượng U Trần rời đi, trong phòng an tĩnh khác thường, cũng không người đi lại, cực kỳ thanh tịnh đẹp đẽ, Duẫn Ngọc khẽ mở ra con ngươi, trước mắt xanh um tươi tốt, phía trước cửa sổ vầng nhuộm đóa hoa muôn hồng nghìn tía nở ra, vậy mà ánh sáng ngoài cửa sổ thấu tới chói mắt khác thường, lại để cho hắn nhất thời không mở ra được đôi mắt, chợt có loại điềm báo lạnh lẽo không hề có trước hiện ra, Duẫn Ngọc mẫn cảm thấy thần kinh nhất thời tỉnh táo.

Cao thủ võ lâm lúc say rượu nếu thấy địch tấn công, cũng có thể trong nháy mắt bức bách mình khôi phục thái độ bình thường, sẽ chậm chậm dùng nội lực ép đi mùi rượu!

Nhưng thấy vốn không có một người trong phòng, trong nháy mắt xuất hiện một nam tử mang mặt nạ màu bạc , áo thân hành rất tương tự với ngân diện Độc Ma trong lời đồn đãi chốn giang hồ, mặc dù, mặt nạ bằng bạc của

https://thuviensach.vn

ngân diện Độc Ma đã ở Xuất Vân Quốc khắp nơi buôn bán, nhưng cả người này nổi lên sát khí lẫm liệt , không thể bỏ qua

Ánh mặt trời tà tà chiếu vào, chiếu vào trên người hắn, một tầng kim sắc của vầng ánh sáng ,Duẫn Ngọc nhìn kỹ.

Phát hiện thân hình người này cực đẹp, phong cách mị hoặc mà lành lạnh. Môi đỏ mọng tà mị nhẹ nâng lên. Nhưng so với ánh mặt trời còn chói mắt hơn, vậy mà cả người mang theo khí thế khát máu không cho phép người bỏ rơi, chân mày Duẫn Ngọc khẽ chau:

“Ngươi là người phương nào?”

Ánh mắt lạnh lùng dưới mặt nạ xem xét kỹ lưỡng hắn, trên mặt hình như không có bất kỳ tình cảm, không bao lâu, lạnh lùng nói:

“Lâm Tuyết Nhan là muội muội ruột của ngươi?”

Khi Duẫn Ngọc nghe được tên Lâm Tuyết nhan thì trong lòng rét, nhất thời lại tỉnh táo thêm một chút, hắn chống đỡ lên thân mình, ngưng mắt nhìn ngân diện nam tử trước mắt, chần chờ nói: ” Ngươi là. . . . .”

Chờ hắn còn chưa có phản ứng, tay của nam tử chợt đưa về phía bên hông, kiếm khí chợt lóe hào quang màu bạc, lạnh lẽo đánh tới cổ họng hắn, một vết vạch kiếm, giống như mãn thiên hoa vũ[*], rực rỡ phóng toi71m, hắn là một hơi danh kiếm ,bốn phía khói độc vây lượn, sát ý đằng đằng

[*]Mãn thiên hoa vụ: Được dịch là “mưa hoa bay đầy trời”. Đây là tên của 1 tuyệt chiêu phóng ám khí. Khi ra tay thì ám khi bay đầy trời, đối thủ hết thoát. Đây là tuyệt chiêu do Bắc Cái Hồng Thất Công sáng chế để phá bầy rắn của Tây Độc Âu Dương Phong.

Duẫn Ngọc không ngờ hắn thế nhưng lại đột nhiên ra tay, may mà thân thể hắn trải qua bách chiến, nhất thời vọt về phía sau, tránh ra sát chiêu,

https://thuviensach.vn

theo hắn biết, số người có thể thi triển ra chiêu tàn nhẫn như thế, chắc chắn là ngân diện Độc Ma xếp hạng thứ nhất ở trên bảng truy nã, vậy mà mình nước giếng không phạm nước sông với hắn, vì sao hắn đột nhiên công kích?

Đang lúc hắn suy nghĩ phất phơ, ngân diện Độc Ma đã theo đuôi thi triển sát chiêu, muốn đẩy hắn vào chỗ chết miệng ,Duẫn Ngọc tung người né tránh, mặc dù say rượu chợt tỉnh" nhưng bản lĩnh cực kỳ gọn gàng. Rút ra kiếm , tay phải vung mạnh, thanh sáng dài ra, không khỏi hỏi

" Đợi chút, chúng ta xưa nay chưa đụng chạm, vì sao các hạ phải lạnh lùng hạ sát thủ?"

" Ngươi cầm thú!" Ngân diện Độc Ma lạnh lùng nói

"Lời ấy giải thích thế nào?" Duẫn Ngọc hơi cảm thấy kinh ngạc, tiếp theo hơi giận, nhớ hắn ở giang hồ nhiều năm, còn chưa bao giờ bị người vu oan qua như thế.

"Nếu muốn người không biết trừ phi mình không làm, đường đường Duẫn Ngọc công tử thế nhưng làm chuyện tình không bằng cầm thú thân với em gái mình, thật nên bị thiên đao vạn khắc! Lăng trì xử tử!"

Ngân diện Độc Ma cắn răng nghiến lợi, trong thời gian ngắn, hắn lại đâm ra tam kiếm bén nhọn,.

"Ngươi nói cái gì?" Nghe vậy, tâm Duẫn Ngọc không khỏi bỗng dưng giật mình, "Thủ hạ ta tận mắt nhìn thấy ngươi ý đồ bất chính đối với nàng? Hôm nay Lâm Tuyết nhan đã là nữ nhân của ta, cho nên ta muốn đòi công đạo vì nàng? Giết chết ngươi dâm tặc này!" .

Ngân diện Độc Ma lạnh lùng nhìn hắn. Kiếm quang trong tay bay múa.

"Nữ nhân của ngươi?"

https://thuviensach.vn

Con ngươi đen nhánh Duẫn Ngọc lạnh lùng nheo lại. Ánh mắt lợi hại lạnh lùng xoay hai vòng chăm chú vào trên người của ngân diện Độc Ma. Hàn ý hiện ra: ” Chẳng lẽ ngươi là một người đàn ông khác kia?”

Ánh mắt hận không thể đem hắn đâm thủng một hố !

Ngân diện Độc Ma cười lạnh nói: ” Cái gì mà một người đàn ông khác? Nàng chỉ có thể có một mình của người đàn ông là ta, cái người ca ca này không bằng cầm thú sao được cho là nam nhân?” .

Trước nãy, hắn ẩn núp ngoài phòng hồi lâu, sau khi nhìn Duẫn Ngọc uống rượu bất ổn, không thể động đậy, đặc biệt chờ Phượng U Trần sau khi rời đi ra tay tập kích, mặc dù đối phó với một người say rượu, thủ đoạn hèn hạ chút, nhưng hắn chỉ cầu xin có thể không sơ hở tí nào. Nào biết hắn còn đánh giá thấp Duẫn Ngọc, đã say rượu, người này lại vẫn có thể phản kích rất nhanh! Chẳng biết tại sao? Hắn cũng không muốn dùng tới thân phận của Thương Quan Ngấn đối mặt với Duẫn Ngọc, dù sao, Ngâm và Thần Long cung lúc trước có hôn ước!

Tình địch gặp nhau, hết sức đỏ mắt,Duẫn Ngọc tức giận bộc phát, nhuyễn kiếm trong tay phải vẫy ra màu đỏ, mang theo lực lượng và tốc độ không có gì sánh kịp đánh tới hắn, như tia chớp bầu trời hung hãn phóng ra, lóe lên ánh bạc, nhất thời cánh tay phải của ngân diện Độc Ma nứt tuôn máu ra

Ngân diện Độc Ma cũng không cam chịu yếu thế, khắp người hiện lên khí tức xơ xác, kiếm như gió tuyết quay cuồng, sấm vang chớp giật.

Trong nháy mắt ở trên người Duẫn Ngọc xẹt qua tam kiếm, đâm rách áo.

Chiêu số hai người vừa nhanh vừa mạnh, hoàn toàn thống hạ sát chiêu, tàn nhẫn,lãnh khốc, khát máu, tập trung tinh thần muốn dồn đối phương vào chỗ chết. Mà trên người hai người đều ở đây không ngừng bị thương . . . . .

https://thuviensach.vn

Rốt cuộc, hai người mang theo kiên quyết không chết không thôi, đều xuất ra tuyệt kỹ tất sát[*]!

[*]Tất sát: Tăng sát thương bạo kích

Cao thủ đối chiêu, phải giết nhau, hoàn toàn không có khả năng cứu vãn!

Đang lúc thời khắc ngàn cân treo sợi tóc, chợt thấy một nam tử áo trắng nho nhã đứng ở giữa hai người, bên hông nhuyễn kiếm xoáy ra, ngân quang lóe lên, trong thời gian ngắn ngăn binh khí ở trước hai người , nhảy lên, khẽ gạt, quăng xuống, thế nhưng hoàn toàn hóa giải sát chiêu giữa hai người, cái loại tốc độ đó, quả thực là không cách nào tưởng tượng , may mà hắn kịp thời ra tay ngăn lại. Nếu không hai người dưới tình hình cực độ tức giận, sợ là không để ý né tránh, tất bị thương nặng.

Duẫn Ngọc lui về phía sau hai bước, cảm giác say xông lên đầu, ngồi ở trên giường, sắc mặt trắng bệch mặc dù thân thể đau đến cơ hồ cứng ngắc, khóe miệng ngân diện Độc Ma trước sau đọng một tia cười lạnh, cũng không lĩnh tình, thong dong lạnh nhạt nói: ” Hai người các ngươi đối phó một, thật đúng là vô sỉ chi vưu!” .

Phượng U Trần nghe vậy cũng không tức giận, ưu nhã đứng ở trước mặt hai người, bên môi vẽ ra một nụ cười dịu dàng:

“Xa tới là khách, ngân diện công tử, ngươi đã đến nơi này, không bằng cho ta mặt mũi, có lời gì từ từ nói”

“Ta muốn biết trong đó có phải có hiểu lầm gì hay không?” .

“Hiểu lầm? Ta là tới thay trời hành đạo, tự tay giết kẻ mặt người dạ thú làm bẩn muội muội ruột!”

https://thuviensach.vn

“Nhị Sư Huynh. Ngươi cần gì khách khí với hắn, hôm nay ta không thể không giết hắn!” Sát khi lóng lánh bén nhọn trong mắt Duẫn Ngọc, bởi vì bị thương. Mồ hôi lạnh trên trán hắn từng viên một hội tụ chảy xuống

Nhìn bọn họ một cái, vẻ mặt Phượng U Trần buông lỏng, ôn nhã cười nói: ” Quả nhiên ngân diện công tử hiểu lầm, thật ra thì Lâm Tuyết nhan cũng không phải là muội muội ruột của Duẫn Ngọc, hai người bọn họ tình đầu ý hợp, sớm có hôn ước! Cho nên các hạ không cần căm phẫn đầy lòng như thế.”

“ Lời ấy thật chứ?” Ngân diện Độc Ma nghe vậy kinh ngạc một chút, từ từ tỉnh táo lại, hắn thật sâu hút một hơi, cảm thấy không thể tin.

“Dĩ nhiên.” Phượng U Trần khẽ mỉm cười

“Hảo một kẻ ở chùa ăn lộc Phật!” hình như Ngân diện Độc Ma giống như không nghe thấy, mặt không vẻ gì đưa mắt nhìn Phượng U Trần chốc lát, chậm rãi đưa ánh mắt xê dịch về Duẫn Ngọc, lạnh lùng nói: ” Coi như hắn không phải là ca ca ruột của nàng, vậy thì như thế nào? Ngươi đã từng dùng sức mạnh đối với Nhan nhi ,phải hay không?”

Giờ phút này, ngân diện Độc Ma bởi vì lòng tự ái nam nhân không cho phép nữ nhân của mình thích nam nhân khác. Tự nhiên muốn tìm một lý do cường đại.

Mặt Duẫn Ngọc lạnh như băng , đối mặt tình địch hỏi vặn khó khăn, con ngươi tản mát ra hàn ý: ” Lời này ta nên hỏi ngươi mới đúng, ngươi có phải dùng sức mạnh đối với Nhan nhi hay không?” tâm tình giống với Duẫn Ngọc, mặc dù đêm qua hắn thương tâm cực kì, nhưng mà giờ phút này lại cho là Nhan nhi của hắn, tất nhiên sẽ không thích nam nhân khác.

“A, ban đầu nàng cường ta trước đấy, ” ngân diện Độc Ma chợt hơi nhếch khóe môi lên ,giọng điệu trở nên dần vô lại

https://thuviensach.vn

“Ngươi. . . . . Cái người khốn kiếp này. Ta muốn giết chết ngươi, .” rốt cuộc Duẫn Ngọc không hề duy trì mặt ngoài bình tĩnh của hắn được nữa , tức giận bộc phát.

“Đúng vậy a, có dũng khí thì đừng làm cho người khác nhúng tay, chúng ta đơn đả độc đấu!” Ngân diện Độc Ma khiêu khích nó.

“Ngươi cho rằng ta sẽ sợ ngươi sao? Cái người nàymang theo mặt nạ lén lút không dám gặp người, nhất định là xấu xí kinh thế hãi tục, sợ Nhan nhi nhìn chướng mắt ngươi, dùng độc dược của ngươi tới mê hoặc nàng, có đúng hay không?” thời khắc mấu chốt Duẫn Ngọc không quên công kích kẻ khác, đối với kẻ địch hắn vẫn không khách khí, “Bản công tử ngọc thụ lâm phong, mang mặt nạ là sợ loại người như ngươi nam nhân tự ti, về phần độc dược. . . . . Ta chỉ cho là nam nhân vô sỉ dùng, thí dụ như các hạ, đối với Lâm Tuyết nhan mà nói,bản công tử chính là độc dược trí mạng nhất.” [*RI: mình không chịu nổi sự tự kỉ của mấy anh này -_-]

Ngân diện Độc Ma cười nhạo một tiếng ,hai tuyệt thế cao thủ thế nhưng từ Đao Quang Kiếm Ảnh chuyển thành miệng lưỡi sắc bén, âm thầm thúc giục nội lực trong cơ thể điều lý thương thế, vận sức chờ phát động, chuẩn bị cho đối phương thêm một kích trí mạng, bên trong phòng.

Ánh mặt trời xuyên thấu qua hoa Bạch Ngọc Lan, cành lá sum suê.

Phượng U Trần không nhịn được cười khẽ một tiếng. Nhưng hắn được xem một cuộc kịch hay, đáng tiếc người khởi xướng cũng không ở chỗ này, nếu không tất nhiên càng thêm náo nhiệt, thật ra thì trong xương tủy. . . . . thật đúng là hắn chỉ sợ thiên hạ không loạn đấy!

Chỉ là hai người này đối với hắn đều có ý nghĩa đặc biệt, Phượng U Trần biết rõ không thể tổn hại hai bên, nếu không đối với người nào cũng không có bất kỳ chỗ tốt nào!

https://thuviensach.vn

Trầm mặc chốc lát, hắn đã nhìn ra hai người đàn ông này cũng không biết rõ tâm ý chân chính của mình, chỉ bằng tình cảm và hành sự lỗ mãng, hai người này đã từng là nam nhân cơ trí, có lẽ bị tình yêu che mờ mới có thể mất trí, Phượng U Trần khẽ nhướn lên khóe môi, lộ ra một nụ cười trong đẹp , không nhanh không chậm nói: ” Tốt lắm! Tốt lắm!Thật đúng là người trong cuộc mơ hồ, người đứng xem sáng suốt. . . . . Hai vị có thể nghe một lời của ta hay không?” [*RI: Anh Trần này không chỉ có IQ cao mà còn có EQ cao nữa đế ~~~~]

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 58[3]

Duẫn Ngọc và Ngân Diện Độc Ma chuyển tầm mắt, khó hiểu nhìn về phía hắn, Phượng U Trần chậm rãi nhìn về phía Ngân Diện Độc Ma, thản nhiên nói: “Ngân Diện công tử, tuy rằng ta không rõ ngươi cùng Tuyết Nhan trải qua cái gì, nhưng nếu như ngươi đã đến đây, tự nhiên là thích nàng đúng hay không?”

Lúc này Ngân Diện Độc Ma dưới lớp mặt nạ không có bất kỳ biểu cảm gì, đôi con ngươi hắn đen láy sâu hút giống như hàn đàm (đầm nước lạnh).

Người khác nhìn không thấy đáy, nhưng mà, xem như hắn đã ngầm thừa nhận việc này, hắn thích nàng, tuy rằng không muốn thừa nhận, nhưng lúc này hắn hiểu được tâm của mình.

Phượng U Trần nói tiếp: ” Nếu thích một người tự nhiên muốn cùng nàng ở chung một chỗ nhưng mà các hạ có nghĩ đến tương lai của các người sau này không?”

Ngân Diện Độc Ma nói : “Ngươi muốn nói cái gì?”

Phượng U Trần khẽ cười nói: “Ngươi nên biết trên người Tuyết Nhan trúng kỳ độc, hoàn toàn không có đại phu nào có thể trị, cuộc đời này cần nguyên dương của bảy nam nhân để giải độc, như vậy ngươi cũng nguyện ý ở một chỗ cùng nàng sao? Dù sao cung chủ Thần Long cung có thể tam phu

https://thuviensach.vn

bốn thị, các hạ có đồng ý thành người thứ nhất hay không? Cùng với Duẫn Ngọc trở thành phu thị của nàng?”

Ngân Diện Độc Ma không chút nghĩ ngợi trả lời: “Ta đường đường là nam nhi bảy thước, tại sao phải làm phu thị cho một nữ nhân? Nàng chỉ có thể trở thành nữ nhân của một mình ta!”

Phượng U Trần nghe vậy cười: “Vậy là các hạ muốn một mình độc chiếm nàng, sau đó nhìn nàng độc phát bỏ mình? Nếu ngươi tàn nhẫn như vậy, sao có tư cách thích nàng?”

Nghe vậy, Ngân Diện Độc Ma nhăn mày, hắn đương nhiên biết độc tính Mai Lan hương lợi hại cùng bá đạo, nếu như hắn muốn độc chiếm Lâm Tuyết Nhan, kết quả sợ là chỉ có thể nhìn nàng ngọc nát hương tan!

Phượng U Trần bưng chén trà lên mỉm cười nói: “Tuy ta không rõ các hạ là ai. Nhưng ta suy đoán thân phận của các hạ ắt hẳn vô cùng hiển quý, hiện nay tuy Lâm Tuyết Nhan cùng Thượng Quan Ngâm đính hôn, đều sẽ gặp phải quẫn cảnh bị từ hôn, hơn nữa trong giới quý tộc sẽ truyền ra rất nhiều lời đồn không chịu nổi, ta nghĩ gia tộc của các hạ hẳn là không đáp ứng ngươi cưới một nữ tử có tiếng xấu, đúng hay không? Các hạ nhân rồng trong phượng vô cùng kiêu ngạo, nhất định không muốn nữ tử mình thích cùng nam nhân khác vui vẻ cho nên… Lúc đó ngươi cùng Lâm Tuyết Nhan tuyệt không có khả năng!”

Ngân Diện Độc Ma không nói, trong lòng bốn bề sóng dậy.

Phượng U Trần híp mắt, đôi mắt sâu thẳm, vân đạm phong khinh nói : “Có một số việc, nên cắt thì phải cắt đứt, cắt không đứt sẽ loạn, ngươi đã không thể cưới nàng, sao hai người không cắt đứt cho tốt chứ?”

Không nghĩ tới Phượng U Trần nói những câu ở trong lòng. Ngân Diện Độc Ma lạnh lùng cười, làm sao hắn không biết kết quả này?

https://thuviensach.vn

Từ trước đến nay hắn rất lý trí, thậm chí không nghĩ tới vì nữ tử này, suy nghĩ lại nóng lên. . . . . Nếu kết cục đã như thế, hắn cũng không có cần thiết phải tới đây, liền chậm rãi đi ra ngoài.

“Đợi một chút!” Phượng U Trần bỗng nhiên nói.

“Chuyện gì?” . . . Ngân Diện Độc Ma dừng bước chân lại một chút, thế nhưng chẳng biết tại sao ngừng lại. Chỉ vì tim hắn vẫn còn vì Lâm Tuyết Nhan mà vùng vẫy.

“Ngân Diện công tử, nếu như. . . . . Ngân Diện các hạ muốn đối phó hoàng tộc, có thể liên thủ cùng ta? Ta nghĩ dựa vào thực lực của hai người chúng ta, hắn là có thể đoạt Xuất Vân Quốc, hơn phân nửa thiên hạ” Phượng U Trần nho nhã cười, còn trong lòng lại đang bày mưu nghĩ kế.

“Không có hứng thú.” Ngân Diện Độc Ma nghe vậy cười lạnh một tiếng. Liền bước nhanh rời đi, cũng nghĩ tới hắn thế nhưng sẽ cự tuyệt, Phượng U Trần nhìn bóng lưng của hắn, vẻ mặt như suy nghĩ gì đó, thế nhưng, tình địch cũng rời đi như vậy, Duẫn Ngọc có chút thẫn thờ, không khỏi cả giận nói: “Vì sao không cho ta giết hắn?”

Ánh mắt Phượng U Trần ánh mắt lại nhìn về phía Duẫn Ngọc. Lúc này lại là vẻ mặt cười châm biếm, cười rất nhạt rất nhạt không ngừng, con ngươi nhìn chăm chú vào hắn, môi câu lên nói : “Hiện giờ tình địch của ngươi tìm đến cửa, ngươi nên cảm thấy có chút khủng hoảng mới đúng, suy cho cùng ngươi vẫn lên nhìn lại nữ nhân của ngươi. . . Người khác cũng rất thích, nếu như ngươi vẫn cam chịu như cũ mà nói, tương lai chỉ sợ phải dùng thân phận anh vợ, nghênh đón toàn bộ nam nhân bên người nàng, mà không phải là thân phận phu quân, ngươi có hiểu hay không?”

Duẫn ngọc ngẩn ra, nghĩ đến nếu như có bảy nam nhân xưng hô với hắn là anh vợ, chính mình sợ là sẽ phát điên!

https://thuviensach.vn

Phượng U Trần nói tiếp: “Tuyết Nhan chung quy sẽ có bảy nam nhân, nếu là ngươi không muốn thấy kết cục này mà nói, ai cũng sẽ không miễn cưỡng ngươi, có phải hay không? Lúc trước… Ngươi vì cứu tính mạng Lâm Tuyết Nhan nguyện ý hy sinh tất cả, tuyệt đối không nghĩ tới chính là, ngươi đối với yêu thích nàng lại hẹp hòi như thế, nếu như trong lòng không dung một hạt như hạt cát tồn tại. chẳng phải đổi lại thành hại chết nàng!” Lời ấy của Phượng U Trần cùng không giả, tâm Duẫn Ngọc cũng thay đổi cực nhanh, cảm giác ngà ngà say không còn sót lại chút gì!

Không phải rõ ràng là rất yêu nàng sao? Nếu như trở thành anh vợ mà nói chỉ sợ ngay cả tư cách để ghen cũng không có!

Không được. . . . Tuyệt đối không thể phát sinh loại chuyện này được, hắn nghĩ đêm qua thế nhưng bởi vì ghen mất đi lí trí, không biết chuyện này của mình sẽ khiến người kia lâm vào hoàn cảnh khó xử, nhỏ không nhịn ắt sẽ loạn mưu lớn, hắn tình nguyện chính mình trở thành người có thân phận bình thường nhất trong những tên nam nhân kia, mới có thể thường xuyên gần gũi nàng để lòng của nàng lưu lại trên người của hắn

Như vậy mới có tư cách hơn các nam nhân khác!

Phượng U Trần thấy thần sắc hắn nổi lên biến hóa, cười nhạt, vỗ về hắn nói : “Đoạn thời gian này Tuyết Nhan vì báo thù, mỗi ngày có bao nhiêu vất vả, mọi người rõ như ban ngày ta nghĩ ngươi nhất định hết sức rõ ràng rất nhiều chuyện mà một mình nàng phải gánh vác, một người nhẫn nại, tuy rằng nàng rất độc lập. Nhưng cũng không phải là không thèm để ý ngươi. Mà là vì không muốn ngươi lo lắng, dù sao ngươi cũng rất đau khổ, nàng nơi nơi suy nghĩ cho ngươi, vì thế ngươi thân là nam nhân của nàng cũng nên hiểu tâm ý nàng, ngươi hiểu không?”

Duẫn Ngọc nghe vậy vẻ mặt đỏ lên, hắn hiểu được… Đoạn thời gian này nàng thực sự vô cùng không dễ, hắn nhịn không được liếc mắt Phượng

https://thuviensach.vn

U Trần một cái, thầm nghĩ lời nói của Nhị sư huynh vì sao lại rõ ràng mạch lạc như thế? Chẳng lẽ hắn so với chính mình hiểu Tuyết Nhan rõ hơn?

Phượng U Trần dường như hiểu được tâm tư của hắn, vẻ mặt ôn hòa lãnh đạm, ánh mắt thanh tao ôn nhu, lạnh nhạt cười nói:

“Cường giả, tâm lý chiến làm đầu.” Ẩn ý nói hắn là nam nhân rơi vào lưới tình đã trở thành kẻ yếu, thế nhưng đã trở thành người cư xử theo cảm tính, người chân chính cường đại phải là người vô tình! Có thể nhìn thấu tất cả!

Duẫn Ngọc nhíu mày, không nói gì nhìn trời,sắc trời mờ mịt, mây từ từ bay giăng trùng điệp, vốn là tượng trưng cho sắc trời đột nhiên thay đổi. cùng lúc đó chợt thấy một bóng đen lao nhanh đến, mắt híp lại, không ngờ hắn phát hiện chính là Hải Đông Thanh ở Thần Long cung, Duẫn Ngọc không khỏi biến sắc, cầm tiêu ưng ra thổi lên!

Lúc Duẫn Ngọc gỡ thẻ tre dưới vuốt ưng, cầm tờ giấy liền thấy, sắc mặt nhất thời trở nên trắng bệch, Phượng U Trần cũng không có hỏi hắn, nhưng hắn biết Thần Long cung hắn là đã xảy ra chuyện!

Duẫn Ngọc vẻ mặt hấp tấp nói : ” Nhị sư huynh. Ta phải rời đi một đoạn thời gian, trong lúc đó ngươi giúp ta chiếu cố Tuyết Nhan, đêm qua là ta xúc động! Sau khi ta trở lại nhất định sẽ giải thích với nàng.” Nói xong, hắn đã nhún người nhảy ra ngoài cửa sổ. Nhìn thân ảnh Duẫn Ngọc rời đi, bên môi Phượng U Trần bên gợi lên độ cong cười như không cười.

Thượng Quan Ngấn thay xuống một thân hành trang Ngân Diện Độc Ma, sau đó thi triển khinh công hồi phủ, chợt thấy trên bàn sách để tấm lệnh bài bạch kim đưa cho Lâm Tuyết Nhan, ánh mắt nhất thời ngưng đọng, Phi Dương theo sau liền đi vào thư phòng, vội vàng giải thích nói: “Thật ra, hôm nay trong lúc Ngấn công tử đi ra ngoài thì Lâm tiểu thư đến Thượng

https://thuviensach.vn

Quan phủ tìm ngươi, cố ý đem cái lệnh bài bạch kim này trả lại cho ngươi! Còn có. . . Nàng còn nói. . . . .Nàng nói…”

“Nàng nói cái gì?” Thượng Quan Ngấn cúi đầu nói.

“Nàng nói mình đã mua một tòa nhà cho nên. . . Sau này sẽ không đến Thượng Quan phủ!”

“Tốt! Đã biết!” Thượng Quan Ngấn nhướng nhướng mày đầu, thật cẩn thận ngồi xuống, vẻ mặt tựa hồ cũng không thèm để ý, nhưng mà. . . Máu đỏ tươi theo ống tay áo chậm rãi nhỏ giọt.

“Công tử bị thương!” Phi Dương thấy thế kinh hãi, vội vàng tìm kim sang dược.

“Không việc gì. Chính là bị thương da thịt! Bôi thuốc lên đó sẽ tốt hơn!” Thượng Quan ngấn băng bó miệng vết thương ở cánh tay, không nghĩ tới kiếm thuật của Duẫn Ngọc không thua hắn, không hổ là Ngũ sư huynh! Thở dài một tiếng, cúi đầu nhìn Phi Dương trước mặt đang giúp hắn xử lý vết thương, không khỏi lại nhớ tới Lâm Tuyết Nhan, trong lòng nhất thời suy nghĩ hàng nghìn hàng vạn điều. Bất quá. . . . . Hắn thật là không nên cùng nàng tiếp tục nữa! Hiện giờ bị thương chỉ là thân thể hắn, nếu như là tổn thương ở trong lòng

Sợ là đã trễ rồi! Cho nên nói. . . . . Nên cắt thì cắt đứt!

“Ngấn công tử, mấy ngày qua ở Giang Nam có một số khách nhân vô cùng quan trọng, cần ngài tự mình đi trao đổi, nhưng mà ta nhìn thương thế của công tử. . . . . Chỉ sợ. . . ” Phi Dương có chút lo lắng nói.

“Không có việc gì, chuẩn bị xe ngựa chúng ta bây giờ phải đi Giang Nam!” Thượng Quan ngấn chậm rãi nói.

“Nhanh như vậy sao?” Phi Dương nghe vậy kinh hãi!

https://thuviensach.vn

“Trong kinh quá nóng, đi Giang Nam nghỉ mát cũng tốt!” Thượng Quan Ngấn thản nhiên nói, thật ra nghỉ mát chỉ là lấy cớ mà thôi, có lẽ rời khỏi nàng một đoạn thời gian sẽ khá hơn, thời gian lâu, người, sẽ quên lãng!

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 85[4]

Bất tri bất giác nửa tháng qua đi, dưới ở kinh doanh của quỷ y, đệ nhất thiên hạ y quán đã như mặt trời ban trưa

Nhưng thấy, một vị thiếu nữ xinh đẹp thay bệnh nhân băng bó kỹ vết thương, xoay người lau đi mồ hôi trán, tia nắng ban mai chiếu lên bờ môi nàng kia đang nhướn lên ý cười nhợt nhạt, không thể nói là rất trong trẻo nhưng lành lạnh và phiêu dật!

Nàng chính là Đệ nhất thiên hạ y quán quán chủ Tuyết Nhan.

Cận kỳ, Tuyết Nhan tra ra Duẫn Bình gần đây ở kinh thành làm mánh khóe, phát hiện người này dã tâm quá lớn, thế nhưng vọng tưởng bên cạnh đem thế lực giang hồ phát triển đến trong quyền thế triều đình, thậm chí hi vọng Duẫn Tuyết Nhi có thể gả cho đương kim thái tử, trở thành thái tử phi, ngày sau hắn sẽ được trở thành quốc trượng đại nhân, danh chánh ngôn thuận mở rộng thế lực của mình, vậy mà sau khi Duẫn Ngọc rời đi không còn có tin tức, Thần Long cung nhìn như một hồi tĩnh lặng, kì thực đầy rẫy nguy cơ.

Không biết Duẫn Ngọc hiện tại đến tột cùng ra sao?

Tuyết Nhan mờ mờ ảo ảo có chút lo lắng!

https://thuviensach.vn

Vậy nhưng Thượng Quan Ngấn cũng không phải kỳ quái bình thường, kể từ sau khi trả lại cho hắn lệnh bài, hắn thế nhưng cũng không có xuất hiện nữa, hình như phủi sạch tất cả quan hệ với nàng, không gì hơn vậy cũng tốt, Tuyết Nhan cảm thấy bên người thanh tĩnh rất nhiều!

Ngay tại lúc nàng cảm thấy thanh tĩnh, mấy tên người hầu từ ngoài y quán đi vào, cầm mấy bộ quần áo xinh đẹp quý giá, còn có châu báu đồ trang sức hoa lệ một mực cung kính đưa đến trước mặt nàng, Tuyết Nhan không khỏi ngẩn ra:

“Đây là. . . . . .”

Thoáng chốc, một vị mỹ nam tử áo trắng ngay lập tức xuất hiện tại trước mặt nàng, ưu nhã ngồi ở trước bàn, thanh lệ mà lạnh nhạt cười nói: “Sư tỷ, mấy ngày nay ta đặt mua đất đai cho ngươi, hết chạy vào lại chạy ra, không có công lao, cũng có khổ lao, không biết ngươi có thể giúp tại hạ một mình đang vội hay không đây?” .

Tuyết Nhan thấy là Phượng U Trần, biết rõ người này là vô sự bưng lên tam bảo điện (3 vật quý, chắc là vậy), không khỏi quyến rũ cười một tiếng: “Sư đệ muốn ta. . . . . Giúp ngươi làm cái gì đây?” .

Tuấn mỹ thoát tục trên mặt Phượng U Trần, như cũ tràn đầy nụ cười ôn nhã : ” Tối nay là ngày sinh Thái hậu , ta muốn. . . . . uất ức sư tỷ làm đồng bạn của ta! Không biết sư tỷ có thể nể mặt kẻ này hay không?” .

. . . . . Lời vỉa hè . . . . .

Lời tác giả: Cũ thì không đi, mà Duẫn Ngọc và Thượng Quan Ngấn rời đi, Phượng U Trần và Thượng Quan Ngâm lên sàn, ha ha! Đi thọ yến, Tuyết Nhan mặt mờ mịt, có âm mưu à nha.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 86 (1)

"Vì sao lại chọn ta?" Tuyết Nhan cười nhẹ một tiếng, âm thanh dịu dàng êm ái, từ dưới hàng lông mi dày tặng cho Phượng U Trần một cái nhìn khinh thường. Khóe môi Phượng U Trần khẽ nhếch, ánh mắt chưa bao giờ có bất cứ thứ cảm tình nào lại biểu lộ vài phần ý cười, từ từ cười rộ lên: "Sư tỷ thật đúng là quý nhân hay quên chuyện!" .

Tuyết Nhan nhíu mày, khinh thường nói : "Có chuyện cứ nói thẳng, đừng quanh co lòng vòng"

Nói xong, bưng chén nước lên uống một ngụm.

Phượng U Trần vẫn chậm rãi cười nói như cũ: "Nửa tháng trước ở trên đại hội đấu giá, sư tỷ và ta từng ôm nhau sít sao ở cùng một chỗ, ngươi theo ta theo. Tình thâm ý trọng, tất cả mọi người nhìn thấy sư tỷ cũng không nên… Đối với ta… Không chịu trách nhiệm!" Những lời nói sau cùng này rất có mùi vị của người bị bỏ tình bạc nghĩa.

Tuyết Nhan "phốc" phun ra một ngụm nước lớn, nhịn không được ho khan vài tiếng.

Trách nhiệm? Trách nhiệm cái quỷ ấy!

Cũng may đám người hầu trong phòng đã rời đi, nếu không thật sự là phiền muộn!

https://thuviensach.vn

Phượng U Trần nhanh chóng đứng dậy, mỉm cười, vỗ nhẹ lưng của nàng, hai người cách rất gần.Tuyết Nhan quay đầu lại muốn nói chuyện, thoáng chốc đã áp mặt đến rất gần hắn, hô hấp hai người gần như đan vào nhau, hai mắt của hắn chớp động, môi mỏng hoàn mỹ còn gần trong gang tấc, màu sắc tươi đẹp trơn bóng mà óng ánh, nếu như hôn lên hắn là vô cùng mềm mại thoải mái. . Tuyết Nhan vội lắc lắc đầu, nguyên nhân nhất định là nửa tháng chưa có hôn môi với nam nhân, vậy mà lại nghĩ đến nụ hôn môi triền miên mãnh liệt của Duẫn Ngọc, còn có nụ hôn bá đạo nóng bỏng của Thượng Quan Ngấn, hai gò má không khỏi đỏ lên. Thế nhưng ngẫu nhiên lại nhớ nhung bọn họ, Duẫn Ngọc đình công cũng thôi, Về phần. . Thượng Quan Ngấn. . . . . Có phải nàng trở nên có chút không nói lý lẽ hay không?

Nguyên nhân nhất định là lâu rồi hắn không có xuất hiện. Tuyết Nhan nghĩ đến các loại trường hợp, lại chợt phát hiện ra Phượng U Trần ngước mắt lên cười như không cười nhìn nàng, không khỏi lui về phía sau một bước. Bĩu môi, liếc mắt tới rương châu báu của hắn, phát hiện bên trong đều là vật vô cùng quý giá, vốn là của cải bình thường của thế gian. Trang sức Phượng U Trần mang đến đẹp mà không tục, mỵ mà không yêu, không thể không nói người này còn là một người vô cùng tinh mắt!

“Đúng rồi, rốt cuộc sinh thần Thái hậu có những ai đi?” . Tuyết Nhan bỗng quay đầu lại hỏi hắn, trong đôi mắt hiện lên ánh sáng kỳ lạ, dù sao, tuy rằng kiếp trước nàng là quán chủ y quán đệ nhất thiên hạ được coi trọng, cũng không có cơ hội tham gia bất cứ quốc yên nào trong cung.

“Đương nhiên là quyền quý trong kinh, văn võ bá quan, quan chức tam phẩm trở lên cùng các quý tộc thế gia đều phải cùng gia quyến tham dự, cái quy củ này từ xưa đến nay không có đổi qua, chẳng lẽ mười năm trước sư tỷ chưa bao giờ nghe nói?” Phượng U Trần mỉm cười, sâu sắc nhìn nàng một cái. Đôi mắt đen như mực, giống như sâu không thấy đáy. Vẻ mặt này chính là cười nhạo nàng hiểu biết nông cạn, Tuyết Nhan lập tức liếc xéo

https://thuviensach.vn

Phượng U Trần, bên môi ý cười thật sâu:”Không phải từ đến nay sư đệ cũng không có gia quyền ư? Vì sao phải mang ta đi tham dự, hay là ngươi muốn bị tội khi quân? Để cho ta và ngươi cùng nhau ngân chắn vào tù hay sao? .

“Lời ấy sai rồi! Chỉ là nếu như. . . . . Chủ nhân phủ Quận Vương yêu cầu Thái hậu hạ ý chỉ tứ hôn cho ta, như vậy, ta sẽ không khi quân phạm thượng”

“Ha ha, tứ hôn chính là chuyện tốt nha! Ngươi đều bao nhiêu đây tuổi rồi! Nếu đổi lại là người khác mà nói, nhi tử cũng có thể chế thành nước tương!” Tuyết Nhan đạp lên cái đuôi của hắn không buông.

“Nếu như. . . Ta không có nhớ lầm Duẫn Ngọc và Hoa Vân quận chúa cũng đã được chỉ hôn, đến nay Duẫn Ngọc vẫn đang trốn tránh, nếu có một ngày bị buộc phải lập gia đình mà Duẫn Ngọc kháng chỉ bất tuân, sư tỷ cảm thấy sẽ như thế nào?”

Phượng U Trần vươn người đứng lên, vén lên vạt áo, nghiêm mặt nói.

Tuyết Nhan nhất thời nghẹn lời, sắc mặt không khỏi ngưng trọng!

“Cho nên sư tỷ, chúng ta đều là đồng môn, ngươi giúp ta lừa gạt một lần như thế nào? Huống chi. . . Con người sống trên đời có thể khi quân vài lần? Cơ hội thật khó được như thế! Sư tỷ ngươi phải biết nắm chắc thời cơ!” Nói xong, khóe miệng Phượng U Trần mân lên cùng ánh mắt vô tình cũng hơi cong lên tạo thành độ cong hoàn mỹ, còn đâu vẻ nghiêm nghị lúc trước. Nhìn Tuyết Nhan nghe được lời này khóe miệng không ngừng run rẩy, hắn tao nhã cười nói: “Đương nhiên. . . Ta còn có chút chuyện thú vị muốn nói cho sư tỷ.”

“Chuyện gì?” Tuyết Nhan trừng mắt nhìn hắn, chung quy vẫn cảm thấy người này là hồ ly tái thế, không thể yên lòng!

https://thuviensach.vn

Môi Phượng U Trần mân môi chút, lười nhác ngồi ở ghế, vân đạm phong khinh cười: ” Nghe nói. . . . . Lần này Duẫn Bình cũng tới để chúc thọ cho Thái hậu, hơn nữa còn mang theo hai nữ nhi cùng đi!”

“Vậy thì sao?”, Tuyết Nhan khẽ nhíu mày, làm ra bộ dáng không quan tâm, cảm giác trong lòng đặc biệt rõ ràng.

Phượng U Trần không biết mở nói gì “Khụ! Nếu sư tỷ không có quá nhiều hứng thú, ta đây cũng không nói nhiều lời!” Phượng U Trần khẽ cười một tiếng, lập tức khoan thai đứng lên, nhìn ra ngoài cửa sổ, ánh mắt lúc nào cũng dịu dàng không tập trung.

Tuyết Nhan lẳng lặng mỉm cười, ánh mắt bình tĩnh nhìn Phượng U Trần: “Tốt! Ngươi đã không chịu nói, như vậy. . . Ta cũng không đi!”

Nghe vậy, Phượng U Trần chậm rãi quay đầu lại nhìn về phía nàng, tao nhã cười nói: ” Nếu sư tỷ đã quyết định như vậy, ta cũng không miễn cưỡng sư tỷ!” Nhưng mà hắn cũng chưa hề di chuyển, căn bản không có ý muốn rời đi, hắn khom người, thở dài: ” Tiếc là sư tỷ phải bỏ qua một vở kịch hay!” .

Tên hỗn đản này, rõ ràng là dùng thủ đoạn lạt mềm buộc chặt đây, Tuyết Nhan cắn răng tươi cười sáng lạn. Tiến lại gần, hôn nhẹ lên trên cánh tay nong nóng của Phượng U Trần, ôm lấy cánh tay hắn nói : “Phải không?”

“Chẳng lẽ thọ yến trong hoàng cung có hát hí khúc? Ta thích nhất nghe diễn. Không biết hoàng cung diễn cùng bình thường diễn có cái gì khác nhau? Vừa rồi ngươi yêu cầu ta phụ trách ngươi, vì sao không cầu ta đi chứ?” Nàng cố ý đem từ “Cầu” nói rất lớn tiếng, ẩn ý nói hắn ngay cả một chút thành ý cũng không có.

“Nếu ngươi không muốn đi. Ta tận lực cầu xin sẽ có ích lợi gì?” Phượng U Trần tiếp tục bình tĩnh uống trà, Tuyết Nhan nhịn không được ôm lấy cánh tay Phượng U Trần, hung hăng gãi mấy cái ở dưới eo hắn! Gãi chết

https://thuviensach.vn

ngươi, Gãi chết ngươi! Người nam nhân này thật sự là càng ngày càng đáng giận!

“Ha ha, sư tỷ bình tĩnh chớ nóng, hí. . . Cái kia. . . Kỳ thật. . . Duẫn Bình mang theo hai nữ nhi không vì mục đích nào khác, ngoài việc muốn có một khối ngọc bội mà thôi!” Phượng U Trần khẽ nhếch đôi môi có chút tái nhợt.

Bỗng nhiên cười khẽ, thế nhưng nữ nhân này gãi vài cái lại khiến hắn hơi nhột.

“Ngọc bội? Cần ngọc bội làm cái gì?” Tuyết Nhan nhíu mày, thầm nghĩ rốt cuộc ngọc bội kia có chỗ nào huyền diệu?

Thế nhưng nam nhân kia nói có nửa câu, Tuyết Nhan nhịn không được lại hung hăng cù hắn một phen, tay chạm xuống khiến thân thể hắn cứng đờ, trên đời có người dám đối đãi với Phượng U Trần như vậy. . . Cũng chỉ có một người là nàng!

“Ha ha. . . Cung yến lần này, nghe nói Thái hậu muốn tặng cho Thái Tử Phi tương lại một miếng ngọc bội, cho nên cung yến lần này cũng là tuyển phi yến!” Phượng U Trần tỉnh bơ giãy ra sự kìm chế của nàng.

Tuyết Nhan làm như không có chuyện gì xa cách nói:”Tuyển phi yến? Có ý gì! Ngươi sẽ không để cho ta đoạt được miếng ngọc kia đi?” Tuyết Nhan âm thầm đắc ý, thế nhưng không nghĩ tới nàng trong lúc vô tình đã phát hiện nhược điểm của hắn, ai cũng thật không ngờ. . . Đường đường là Phượng U Trần công tử không ngờ nhược điểm lại là sợ gãi sợ ngứa!

“Nếu như ngươi thích hợp làm Thái Tử Phi mà nói, quả thật có thể thử một lần!” Nghe giọng nói mềm nhẹ như tuyết xong Tuyết Nhan bĩu môi, nàng ngay cả Thái tử là béo hay gầy cũng không rõ, suy tư một lát nói : “Duẫn Bình nếu như muốn gả nữ nhi cho thái tử, chứng tỏ hắn là thái tử, mà ngươi. . . Ban đầu ở Vô Cực Môn không phải cùng Thái tử qua lại thân thiết hay sao?” Nàng nhớ rõ thái tử từng lấy bạc sửa chữa ở chỗ ao hoa sen!

https://thuviensach.vn

Thậm chí còn thường thường đưa tới cống phẩm trong triều cùng hắn chia nhau hưởng lợi!

“Thật ra, ta chỉ ngoài mặt cùng thái tử giao hảo mà thôi. Sư tỷ như thế nào không biết?” Dù sao, Thương Lam Quốc và Xuất Vân Quốc không đội trời chung, một người là Xuất Vân Quốc hoàng tử, một vị là Thương Lam quốc hoàng tử, làm sao qua lại thân thiết?

Chẳng qua là Tuyết Nhan rất có hứng thú với khối ngọc bội kia liền cười cười hỏi: “Tiểu Trần Nhi ngọc bội đưa cho Thái Tử Phi tương lại tất nhiên không phải phàm phẩm, rốt cuộc ngọc bội kia là cái gì?” .

“Thủy Long chi ngọc.” Phượng U Trần thản nhiên đáp.

Thủy Long chi ngọc? Tuyết Nhan không khỏi nhớ tới Phong Long chi ngọc của mình cùng Hỏa Long chi ngọc của Phượng U Trần, ngọc bội kia dường như vô cùng thần kỳ, Phượng Long ngọc bội của mình có thể ức chế độc tính. Không biết Hỏa Long chi ngọc của Phượng U Trần có chỗ nào huyền diệu? Vì thế, đảo đảo mắt nói : ” Hỏa Long chi ngọc của ngươi có tác dụng gì? Có thể để cho ta đây mở mang kiến thức được hay không?”

“Sư tỷ muốn biết?” Phượng U Trần cười đến tao nhã, ý cười giống như từ vầng ánh sáng ở chỗ sâu nhất trong tầng mây chiếu ra.

“Có cái gì không thể để cho ta biết sao?” Tuyết Nhan lại liếc xéo hắn, hắn làm bộ cong cong miệng nói: “Ha ha, sư tỷ là người một nhà với ta. Cho nên giữa chúng ta không có bất kỳ bí mật gì, chỉ cần là chuyện sư tỷ muốn biết. Cái gì ta cũng nói cho sư tỷ” Phượng U Trần vội vàng rời xa một chút. Thản nhiên hỏi: ” Sư tỷ trong phòng này có những thảo dược gì?” .

Tuyết Nhan nao nao, vì sao bỗng nhiên nhắc tới thảo dược?

https://thuviensach.vn

Vì thế. Từ trong tủ lấy ra 3 vị thuốc đông y. Nàng thật phải nhìn xem Phượng U Trần muốn làm cái gì?

Phượng U Trần nhìn thấy đan dược trong tay nàng, mỉm cười: ” Đan qua, trần bì, hồng cân, có thể luyện chế tỉnh thần đan, ta sẽ luyện chế một viên tỉnh thần đan thông thường cho sư tỷ nhìn xem!”

Tuyết nhan nhíu mày. Nàng chỉ muốn biết tác dụng của Hỏa Long chi ngọc, cũng không muốn biết chế thuốc ra làm sao. ngày xưa ở trong đan trạch, đỉnh luyện đan dược kia nàng thấy không dưới mấy trăm lần!

Nhưng thấy Phượng U Trần chìa tay phải, ba loại thảo dược bình thường để ở trong bàn tay, huyền diệu cười. Loại ý cười này giống như phát ra từ các vị thần cổ xưa, từ trên đám mây cao cao nhìn xuống chúng sinh, ôn nhu mà thấu đáo lạnh lùng ngóng nhìn, cao nhã mà không thể leo tới gần, Tuyết Nhan không biết trong tay hắn có huyền cơ gì, cẩn thận nhìn lên, chỉ thấy hắn cầm cái gì từ trong tay áo ra

Ánh mắt sắc lạnh, giống như một dòng nước mạnh, ngón tay trái cong cong búng ra, thoáng chốc một đoàn ngọn lửa màu xanh biếc từ trong lòng bàn tay hiện lên, mà từ lúc đoàn ngọn lửa xuất hiện, nhiệt độ ở trong gian phòng này bỗng trở nên nóng rực.

Chỉ trong nháy mắt ngọn lửa biến đổi thành tất cả các màu sắc khác nhau, giống như Tam Muội chân hỏa của Thiên giới, giống như ngọn lửa huyền diệu tồn tại tỏng lòng bàn tay, khi thì ôn nhu, khi thì mãnh liệt, tam loại dược liệu ở trong tay Phượng U Trần không ngừng biến hóa. Ngón tay thon dài của hắn vê động, chỉ pháp tinh xảo, luyện chế đan dược dường như đơn giản như thế, nhưng mà tùy theo lúc đan dược thành hình, hắn không ngừng khống chế ngọn lửa. Ngọn lửa chiếu lên khuôn mặt tuấn mỹ vô trù của hắn biến áo thành các loại dung nhan hoa lệ lóa mắt dữ dội! Phượng U Trần mặc bạch y giống như Hỏa Diễm chi thần phóng ra mị lực mê người,

https://thuviensach.vn

đột nhiên bên môi nở ra nụ cười trong suốt, gần trong nháy mắt, Tuyết Nhan cảm thấy mình bị hắn mê hoặc!

Tuyết Nhan híp mắt, ” mê đắm” nhìn lên Phượng U Trần, không khỏi sợ hãi than, nguyên lai luyện chế đan dược phải dùng ngọn lửa của Hỏa Long chi ngọc, mà ngọn lửa ở bàn tay Phượng U Trần giống như trò chơi thông thường. Thật sự là cực kỳ soái! Nếu như nàng có thể có được một khối Hỏa Long ngọc bội thì tốt rồi, hoàn toàn có thể phóng một phen thần hỏa, thần không biết quỷ không hay đốt cháy bọn Duẫn Bình, Phượng U Trần họp khéo tay áo lại, ngọn lửa phút chốc biến mất ở trong không khí, mà một viên đan dược chu sắc xuất hiện ở trong tay hắn, toàn thân nhấp nháy lên ánh sáng cực kỳ mỹ lệ.

“Cái tinh thần đan dược này giá trị năm trăm lượng bạc “

Mà dược liệu luyện chế nó cùng lắm giá trị một lượng bạc mà thôi, nếu như người bình thường luyện chế, đại khái một trăm lần mới có thể thành công, nhưng mà, có thể một lần thành công cũng chỉ có Phượng U Trần, cho nên luyện đan đối với hắn mà nói. . . . . Quả nhiên là một chuyện mua bán một vốn bốn lời!

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 86 (2)

Edit: Panh Hoang

Trong lòng bàn tay của Phượng U Trần cầm viên đan dược nóng rực không kém chút nào, cười nói: “Tặng cho sư tỷ.”

Tuyết Nhan nào dám dùng tay nhận lấy đan dược. Khẽ mỉm cười: “Đa tạ! Đặt ở nơi đó là được rồi!” .

Phượng U Trần đặt tỉnh thần đan lên bàn, nhất thời chung quanh cháy đen thành một mảnh, miệng Tuyết Nhan nhìn ánh mắt ôn nhu dao động của Phượng U Trần, nhịn không được nói: “Tiểu Trần Nhi. . . . . Lửa của long ngọc bội này ngươi làm sao thu vào tay?”

Phượng U Trần cười nhàn nhạt nói: “Thật ra trong lúc vô tình ta tìm được khối ngọc bội này, lúc ấy ngọc bội nằm ở bên cạnh một khối thi thể chị thiêu cháy, ta cũng không hiểu rõ là xảy ra chuyện gì. Sau lại phát hiện Hỏa Long chi ngọc vô cùng dễ dàng giết chủ, nếu như gặp phải chủ nhân không khống chế được nó, phải đốt đi. Cho nên trong năm miếng ngọc bội. Hỏa Long chi ngọc, xác thực là khối ngọc bội nguy hiểm nhất, ta cũng suýt nữa bị nó làm cho bị thương!”

Nghe vậy trong lòng Tuyết Nhan run rẩy, xem ra nàng cùng ngọc này là vô duyên! Chỉ là, lần đầu tiên trong nội tâm nàng sinh ra cảm giác khâm phục đối với Phượng U Trần, Phượng U Trần nói tiếp: “Lúc trước năm khối

https://thuviensach.vn

ngọc bội này là bảo vật do Thương Lam Quốc thu được, Xuất Vân Quốc cũng không có ghi lại, nhưng bảo điển của Thương Lam quốc có ghi chép, ngũ long chi ngọc, quả thật không tầm thường, từng khối ngọc lại có những công hiệu riêng, nhưng nghe nói cũng không phải đơn giản như vậy, dường như nó còn có tác dụng mở ra thiên mệnh."

"Không biết Thủy Long ngọc bội có tác dụng gì?" Sau những hiểu biết của Phượng U Trần về Hỏa Long ngọc bội, Tuyết Nhan không khỏi sinh ra hừng thú nồng đậm với Thủy Long ngọc bội.

"Thủy Long ngọc bội có tác dụng tránh nước, nghe nói có khả năng làm cho nước trong sông hồ chảy không ngừng! Thật ra…

Giang Hải Trung có rất nhiều dược liệu quý hiếm, nếu như sư tỷ có Thủy Long chi ngọc, có thể rất nhiều chỗ tốt ở trong Thủy Tinh cung." Phượng U Trần chậm rãi nói, Tuyết Nhan gật gật đầu. Bảo bối bực này nếu để cho Duẫn Bình lấy được, còn không phải nối giáo cho giặc? Như hổ thêm cánh?

Cho nên khối Thủy Long ngọc bội này, bằng bất cứ giá nào nàng cũng không thể để cho Doãn Bình lấy được!

"Tiểu Trần Nhi, khối ngọc bội này được cất giấu ở chỗ nào trong hoàng cung? Có trộm được không?" Tuyết Nhan ngước đôi mắt mê người lên, thuận miệng hỏi. Nghe thấy lời này, Phượng U Trần ngay cả mắt chưa nháy, khẽ mỉm cười, nhất thời cũng không có nhìn ra trong đôi mắt thâm thúy của hắn đang suy nghĩ gì. Sau một lúc lâu, hai tay Phượng U Trần ôm vai, dùng ngữ khí vô cùng không tập trung thẳng thắn nói : "Sư tỷ muốn trộm Thủy Long ngọc bội sao? Đây chính là tội lớn! Nếu như ta giúp ngươi mà nói, ta sẽ được chỗ tốt gì?"

Tuyết Nhan cười nói: "Bởi vì cái gì gọi là mượn gió bẻ măng, quá thời hạn không hỏi, tận dụng thời cơ, không thể lại đánh mất đi nữa! Coi như ta

https://thuviensach.vn

thiếu ngươi một cái nhân tình, như thế nào?" Cái gọi là nơi nguy hiểm nhất chính là nơi an toàn nhất, Tuyết Nhan mặc dù chưa từng tham gia cung yến, nhưng lại biết địa hình của hoàng cung, dù sao trong cung có rất nhiều ngự y là đệ tử của Thiên hạ đệ nhất thiên hạ y quán, sinh thần Thái hậu, những chỗ khác phòng thủ lỏng lẻo, tối nay ta từ hoàng cung trộm lấy ngọc bội hẳn là không khó "

Nếu như để Duẫn Bình lấy được Thủy Long ngọc bội, sợ là nàng càng khó lấy đến tay!

"Sư tỷ xác định muốn thiếu nợ ta nhân tình?" Trong đôi mắt của Phượng U Trần hiện lên một chút ánh sáng khác thường, bên môi còn vẽ ra một nụ cười khó lường.

"Chúng ta đều là người một nhà, tính toán cái gì?" Tuyết Nhan giảo hoạt thoát khỏi chùy của hắn.

"Thời gian không còn sớm, sư tỷ có thể trang điểm rồi cùng ta ngồi xe ngựa vào hoàng cung hay không?" Phượng U Trần chớp chớp mắt nhìn ánh mắt nàng, miệng lại ôn nhu nói.

"Tốt! Đợi ta một lát!" Sau khi Tuyết Nhan rửa mặt một phen, cầm lấy quần áo Phượng U Trần đưa đến, đi vào trong phòng thay, dù sao hoàng cung chính thống lễ nghi, phục trang vô cùng rườm rà, áo váy bên trong dán chặt lấy đường cong của nàng, mà áo khoác lụa mỏng bên ngoài rộng rãi thoải mái, nàng là tùy ý lấy ra một chiếc quần lụa đỏ nhạt mặc mặc vào, ở trước gương nhất phản chiếu một thiếu nữ xinh đẹp, da trắng như tuyết, con mắt sáng ngời, quả nhiên là dễ thương vô cùng, diễm lệ động lòng người.

"Sư tỷ đừng quên đội cái này!" Chẳng biết Phượng U Trần xuất hiện ở trước cửa từ lúc nào. Hắn tự tay đưa qua một kiện đồ mỏng, Tuyết Nhan ngưng thần vừa nhìn, không ngờ là một cái khăn lụa che mặt tinh xảo đẹp đẽ.

https://thuviensach.vn

“Che một tầng sa, Vụ Lý Khán Hoa (tìm hoa trong sương mù), ta mặc đồ này trên người, thật sự là diễm lệ, nhìn thế nào cũng giống như tiểu thiếp của Phượng Đại công tử?” Tuyết Nhan che diện sa (mạng che mặt) lên bĩu môi nói.

“Ha ha, sư tỷ thật sự là thích nói giỡn. Phượng mỗ nếu như cưới vợ, chỉ cưới một người là đủ rồi, làm sao còn cần tiểu thiếp đây?” Ánh mắt trong suốt của Phượng U Trần sáng ngời, cười cười, bỗng nhiên miệng đầy ý cười nói: “Nếu như sư tỷ không gả ra ngoài được mà nói, ta có thể nghiêng người suy xét… Cưới ngươi làm thiếp!”

Tuyết nhan cũng cúi đầu cười nói: “Sư đệ nếu như không người nào nguyện ý gả mà. Sư tỷ ta có thể suy nghĩ cho ngươi làm phu thị. Dù sao ngày sau bảy phu thị, có thêm ngươi cũng không nhiều. Thiếu ngươi cũng không ít.”

Phượng U Trần mím môi cười nói: “Như vậy, tiểu Trần Nhi đa tạ sư tỷ ưu ái!”

Trong hoàng cung, Tử Khuyết Long lâu, phồn hoa cẩm thịnh, Tuyết Nhan cũng không phải là lần đầu tiên tới hoàng cung, mười mấy năm trước nàng đã từng cùng phụ thân vào cung diện thánh, lúc trước nàng nữ giả nam trang, phụ thân sợ nàng lạc đường, vì thế còn vẽ cho nàng bản đồ hoàng cung, nhưng mà trong hậu cung dù sao cũng có tam cung lục viện, tường đỏ vây chung quanh, ngói xanh trùng điệp, đình đài lâu vũ, na ná như nhau, hơi không cẩn thận thì dễ dàng lạc đường.

Phượng U Trần ngồi ngay ngắn ở trong xe ngựa, tuấn mỹ giống nhơ một pho tượng, xuống xe ngựa, Tuyết Nhan tự nhiên hào phóng ở trước mắt bao người kéo cánh tay của hắn, bước vào trong ngự hoa viên, rất nhiều quý tộc đã sôi nổi nhập tiệc, chỗ ghế đầu lại trống trơn không người, dù sao, hoàng tộc là có mặt cuối cùng, trước đó, Tuyết Nhan và Phượng U Trần ngồi cùng

https://thuviensach.vn

một chỗ, đưa mắt nhìn chung quanh, thật đúng là loạn hoa tiêm dục làm mê lòng người!

Hoa lệ, thực hoa lệ! Xa xỉ, thật xa xỉ!

Không hổ là tiệc thái tử điện hạ tuyển phi, chỉ thấy đủ loại mỹ nữ từ cửa đình viện liên tiếp ra vào biểu diễn, Hoàn phì Yến gầy, kiều diễm loá mắt, chúng nữ tử Dương Liễu eo nhỏ thi đấu bút pháp, Yến ngữ oanh thanh giống như tiếng gió trời, trong lòng Tuyết nhan thấy sợ hãi không thôi, trong đó có vài đạo bóng dáng quen thuộc rơi vào trong mắt Tuyết Nhan, không ngờ là Hoa Vân quận chúa, Duẫn Lâm cùng Thượng Quan Hàm, thậm chí còn có Tây Môn Nhã.

“Mau nhìn, là giang hồ tứ đại mỹ nhân!”

Tuyết nhan nghe vậy không khỏi lạnh lẽo đến buồn nôn! Ánh mắt của Thượng Quan hàm vẫn là không ai bì nổi, giả dạng duyên dáng yêu kiều.

Dương Liễu eo nhỏ, một đôi gò bồng đẫy đà cao ngất đặc biệt bắt mắt, đưa tới không ít ánh mắt ong bướm, Duẫn Lâm xoa hơi ít phấn, tuy rằng cũng không phải vô cùng xinh đẹp, nhưng miệng cũng ngậm chút son, lông mày như bức hoành thúy, nhìn qua cũng coi như có bảy phần tư sắc, ba phần dễ thương.

Hoa Vân quận chúa dung mạo đoan trang, nhân phẩm nàng cũng không dám khen tặng, nếu như không phải lúc trước nàng ta dùng bí dược trong cung.

Hiện tại mình cùng Duẫn Ngọc cũng không phát sinh quan hệ xác thịt, độc tính mai lan hương cũng sẽ không phát tác sớm, cuối cùng là phúc hay là họa?

Lúc này nhìn nghiêng qua Tây Môn Nhã thuần khiết rất nhiều, thái độ cao ngạo không còn thậm chí cả lão Nhị cùng lão Lục Vô Cực Môn cũng

https://thuviensach.vn

qua đón tiếp.

Chứng kiến năm kẻ dở hơi, Tuyết Nhan không khỏi mỉm cười. Lúc này, dung mạo Tuyết nhan nghiên lệ (xinh đẹp+mỹ lệ), trong mắt phượng khéo léo dao động, cả người tản mát ra mùi thơm nhàn nhạt, da trắng nõn nà, lấy nguyệt làm thần, lấy ngọc làm cốt, lấy tuyết làm da, lấy thu thủy làm tư, tuy rằng sa mỏng che mặt, lại quyến rũ động lòng người, song khi nhiều vị quý tộc chứng kiến phượng u trần mang theo một cô gái che mặy, không khỏi nhớ tới tình hình hôm hội đấu giá."

Sôi nổi đoán cô gái này đến cùng là hoa khôi kỹ viện nhà ai, hoặc là thiên kim phú hào nhà nào, hết lần này đến lần khác vẫn không có kết quả. Nhưng mà nàng chợt nhìn thấy ánh mắt sắc bén của Tây Môn Nhã , mặt mày phát ra nồng đậm sát ý, nếu ánh mắt có thể giết người, giờ phút này tuyết nhan đại khái đã vỡ nát, nữ tử này thật sự là giang sơn dễ đổi mà!

Tuyết Nhan cảm thấy thú vị, đón nhận ánh mắt của Tây Môn Nhã, tư thế càng dán tại trên người Phượng U Trần, hai gò má nhẹ nhàng nằm núp ở trên ngực của hắn, cảm nhận được ánh mắt giống như mũi tên sắc bén của Tây Môn nhã, Tuyết Nhan nhịn không được trộm cười. Chóp mũi bỗng nhiên truyền đến mùi nam nhân vô cùng dễ ngửi, Tuyết Nhan chợt phát hiện mỗi người đàn ông không có giống nhau, mùi của Duẫn Ngọc nhẹ nhàng khoan khoái, mùi của Phượng Quan Ngấn mị hoặc, mùi của Phượng U Trần thanh nhã, nhưng lại vô cùng dễ ngửi, Phượng U Trần rốt cục nhịn không được cười nói: "Tiểu Tuyết đoàn, nơi này là hoàng cung, tại sao hành vi của ngươi lại phóng đãng như vậy."

Hành vi vô cũng không ổn đấy.

Lúc này, hắn gọi nàng là Tiểu Tuyết đoàn, thì lại càng không người biết được thân phận của nàng, Tuyết Nhan ngẩng đầu, bất mãn trừng mắt nhìn hắn nói : "Tiểu Trần Nhi, hoàng cung là ai quy định không cho người ta ôm ôm ấp ấp? Nếu là như vậy, nhóm hoàng tử hoàng tôn kia đều từ đâu ra? Nếu

https://thuviensach.vn

nói là hậu cung loại địa phương này, chẳng qua hoàng đế chỉ là một người xa hoa kỹ viện, mặt ngoài mặc áo khoác hoa lệ, nhưng lại là nơi hoang dâm vô sỉ đứng đầu! Trong thâm cung có lẽ còn chưa có nhìn qua đông cung tượng sáp của nhân gian, trông rất sống động, có dịp sư huynh thật nên nhìn một qua cái."

"Đông cung tượng sáp?" Phượng U Trần mỉm cười, thầm nghĩ trong đầu nữ nhân này đến cùng suy nghĩ cái gì?

"Chưa có nghe nói sao? Thật đúng là thiển cận quá đi" Tuyết nhan nhíu mày nhìn hắn, bên môi gợi lên ý cười xem thường, đáng tiếc bị cái diện sa che lại cho nên hắn không thể thấy, thích thú nói tiếp: "Ta nghe nói địa vị của tiểu Trần Nhi ở Xuất Vân Quốc ngay cả hoàng đế cũng phải nhún nhường ba phần, ta nghĩ… Ai dám quản ngươi làm chút gì? Nếu như ngươi ở trong này cũng nữ nhân biểu diễn xuân cung sống, sợ là hoàng đế cũng muốn tránh đi."

"Nếu ngươi nguyện ý như vậy, ta cũng sẽ không phản đối" Phượng U Trần bỗng nhiên nhẹ nhàng vung một cái, thế nhưng Tuyết Nhan đã ngồi ở trên đùi của hắn, dù sao cũng không là lần đầu tiên ở trước công chúng thân mật như vậy!

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 86 (3)

Edit: Panh Hoang

"Chân của ngươi chẳng lẽ không mỏi sao?" Tuyết Nhan ghé vào lỗ tai hắn thổi khí.

"Không mỏi" bởi vì ngươi thực mềm… nhuyễn ngọc ôn hương." Phượng U Trần ôn nhu mở miệng cười nói. Thấy thế con mắt của Tây Môn nhã suýt chút nữa trợn trừng, mũi Tuyết Nhan khẽ xuy một tiếng. May mà mang mạng che mặt, không ai biết được thân phận thật của nàng,Tây Môn Nhã ghen tị sợ là tìm sai đối tượng, chẳng qua, Tuyết Nhan rất thích ý nhìn đến ác nữ này bị người làm cho kinh ngạc, vì thế, ôm chặt Phượng U Trần, ánh mắt dần dần nhìn về phía chỗ khác. Nàng ngước mắt lên nhìn một lượt mọi người vây quanh chỗ ngồi, vậy mà lại phát hiện có người nhìn mình chằm chằm, tập trung nhìn vào không nghĩ tới thế nhưng chính là Thượng Quan Ngâm.

Không thể không thừa nhận dung mạo tuyệt mỹ của hắn. Nhưng mắt phượng u ám mà thâm thúy khép hờ của hắn, xuyên suốt ra một chút tia sáng, lóe ra hàn ý lạnh lẽo như băng. Thật sự đáng tiếc nếu trưng ra khuôn mặt tuấn tú, Tuyết Nhan hơi ngẩn ra.

Thầm nghĩ vì sao hắn lại nhìn mình như thế?

https://thuviensach.vn

Chỉ có điều, Thượng Quan Ngâm một chút hảo cảm đối với nàng cũng không có!

Mà sỉ nhục ở Thượng Quan gia, nàng còn chưa có cơ hội rửa sạch! Nhưng cái này cũng không đại biểu là nàng sẽ bỏ qua cho các nàng ta. chợt thấy Tuyết Nhan chăm chú nhìn mình, trong lòng Thượng Quan Ngâm chẳng biết làm sao, thế nhưng cúi đầu xuống, không hề đối mặt cùng nàng nữa!

Thời gian ước chừng trôi qua một nén nhang, Thái Hậu mới từ cung Phượng Nghi di giá ngự hoa viên, Tuyết Nhan lập tức quy củ. Lặng yên từ trên chân của Phượng U Trần xuống dưới, nàng cũng không muốn trở thành mục tiêu công kích của mọi người, quỳ xuống hành lễ.

Tuyết Nhan phát hiện Phượng U Trần thế nhưng không có quỳ xuống mà hơi hơi gập người, nguyên nhân có lẽ do hai chân bọ nàng đè quá lâu, cho nên, bên môi khẽ nở một nụ cười xấu xa.

Tuy nhiên nàng cũng không có quỳ xuống, mà là ngồi xổm trên mặt đất, quấn áo của nàng rỗng rãi ngồi ở nơi này cũng sẽ không có người phát hiện.

“Chúng ái khanh bình thân.” Đỉnh đầu truyền đến âm thanh uy áp của nữ nhân, Tuyết Nhan đứng dậy thì đưa mắt nhìn trộm đương kim Thái hậu cùng Thiên tử, không hổ là người Thiên gia, Thái hậu nhìn qua cũng chỉ mới hơn năm mươi, bảo dưỡng vô cùng tốt, dung mạo đoan chính uy nghiêm, vẻ mặt không giận mà uy, mặt mày che dấu nhàn nhạt lệ khí, nhưng mà không có thủ đoạn tàn nhẫn thì không cách nào làm cho đến vị trí hiện nay.

Đế hậu hai người đoan trang uy nghi ngồi ở bên cạnh người Thái hậu. Chúng Hoàng tôn giống như hiếu tử hiền tôn vây xung quanh Thái hậu, vị Thái tử ngồi ở bên phải Thái hậu kia, tuy rằng ngũ quan tuấn tú, nhưng quanh thân lại có loại hơi thở dâm mỹ, ánh mắt mê ly không ngừng nhìn về

https://thuviensach.vn

phía các nữ tử quý tộc xinh đẹp ở đây, càn rỡ nhìn lên trên mặt của các nàng, xem ra rất hợp ý Duẫn Bình, hiện giờ, dựa vào mỹ danh Thiên hạ đệ nhất mỹ nhân của Duẫn Tuyết Nhi, đại khái có thể hoàn toàn đạt được vinh hạnh đặc biệt Thái Tử Phi.

Nghe nói, Hoàng đế Xuất Vân Quốc từng có hơn ba mươi con trai, sau khi tranh giành cấu xé lẫn nhau chỉ còn lại có sáu người, tuy rằng mọi người ngòa mặt thực hòa thuận, thật ra bằng mặt không bằng lòng. Trong đó một vị Tam hoàng tử có thể nói là một kỳ tích, nghe nói sau khi sinh hắn liên tiếp bị ác nhân trong cung hãm hại vô số lần, thi độc vô số lần, ám sát vô số lần… Cuối cùng, vị hoàng tử này làm sao chưa chết. Hiện giờ còn lại năm vị hoàng tử đều vì ngôi vị Hoàng đế mà tranh giành cấu xé lẫn nhau, Thái tử đa nghi nhìn bốn vị hoàng tử như hổ rình mồi, khắp nơi phòng bị. Chỉ có vị Tam hoàng tử này không có…uy hiếp nhất, nghe nói thân thể của hắn gầy yếu, không thích ồn ào náo động, ở tại nhà trong Hoàng thành xa xôi, xưa nay không tranh sự đời.

Lúc này, ánh mắt Tuyết Nhan đảo một lượt qua sáu vị hoàng tử, trong lúc nàng nhìn về phía Tam hoàng tử ở một bên không chút nào thu hút, vả lại giữ im lặng thì không khỏi nao nao, không nghĩ tới ! Không nghĩ tới nha… Tam hoàng tử dĩ nhiên cũng là người ngày đó lấy được đàn ngọc Hoàng Tam công tử!

… Đề lời nói với người xa lạ…

Tốc độ chậm. Cần thiệt nhiều hồi âm, văn gởi chậm, mười phút mới gửi đi được, buồn bực vô cùng tuy rằng sau khi nhìn thấy Tam hoàng tử có chút giật mình, nhưng thiên hạ rộng lớn có đủ những cái lạ! Từ lúc nàng hoàn hồn tới nay.

Chuyện khiến nàng không thể tin tới nườm nượp, đến nỗi người trong hoàng tộc, trong lòng dấu diếm xấu xa, không có một người nào, không có

https://thuviensach.vn

một cái nào là sạch sẽ, thế nhưng nàng lại quên ham mê hoàng thất ngày đó, Hoàng Tam công tử? Hoàng Tam công tử?

Khang Hi kịch cầu đoạn, thật sự là nhàm chán đến cực điểm!

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 87 (1)

Edit: Panh Hoang

Ánh mắt Tuyết nhan nhanh chóng đảo qua một đám Hoàng tử, khắc ghi mỗi một bộ dáng của từng Hoàng tử vào trong tâm khảm, để tránh ngày sau xuất hiện đám người Hoàng Ngũ Hoàng Lục. Tiếp theo đảo qua chỗ ngồi của đám nhân vật quyền quý, không có tìm thấy bóng dáng của Thượng Quan Ngẫn, thầm nghĩ xem ra hắn nhất định có việc quan trọng ra ngoài rồi! Nếu không thọ yến của Thái hậu làm sao có thể không đến chứ?

Lúc Thượng Quan Ngấn rời đi cũng không báo cho nàng biết, xem ra hai người chung quy chỉ như uyên ương lộ thủy thôi!

Nghĩ đến điều này, Tuyết Nhan híp mắt lại, cúi thấp người xuống, âm thanh rất nhỏ giống như là một đường tư nhện lúc gần lúc xa: “Tiểu Trần Nhi, Thủy Long ngọc bội ở chỗ nào? Sẽ không phải Hoàng thái hậu đeo bên người chứ?”

Phượng U Trần liếc mắt nhìn nàng, bên môi hiện lên ý cười mê người: “Sẽ không, Thủy Long chi ngọc khí lạnh như băng, người bình thường không thể khống chế, nghe nói ngọc bội có tác dụng ngưng thần, đương kim Thánh Thượng vô cùng yêu thích, tất nhiên sẽ đặt ở tàng bảo cách trong giá sách tại ngự thư phòng, chờ sau khi cung yến kết thúc, mới phái người lấy ra! . .”

https://thuviensach.vn

“Ngự thư phòng ở đâu?”

“Ngay ở phía đông ngự hoa viên, nhưng trong này rất nhiều phòng, trong một lúc chỉ sợ là tìm không thấy!”

“Ta sẽ bảo người dẫn ta đi.” Tuyết nhan bĩu môi, chuyện này làm sao có thể làm khó được nàng?

“Hiện tại. . . Sợ là thời cơ chưa tới” Phượng U Trần nhìn không chớp mắt, thản nhiên mở miệng đáp “Ngươi nói không sai. . . . . Ta sẽ ở trong lúc mọi người hiến nghệ rời đi.”

Phượng U Trần nghe vậy nhìn thoáng qua gánh hát trên đài, đều là mấy tiết mục chúc thọ, mỗi năm như thế, tuổi tuổi giống nhau, liền thản nhiên nói: “Sư tỷ quả nhiên là băng tuyết thông minh, chỉ có điều cách xuất diễn kết thúc còn nửa canh giờ, sao ngươi lại khoogn thưởng thức cung yên một phen?”

Ánh mắt từ từ đảo qua chỗ bữa tiệc, Tuyết Nhan phát hiện cung yến của Xuất Vân Quốc quả nhiên vô cùng phong phú. Không thua kém gì bữa tiệc của Đại Thanh Mãn Hán cả, dù sao toàn bộ các tân khách đều là quý tộc, nếu như cung yến không đặc sắc, há không phải đã đánh mất thể diện hoàng gia? Nhưng trong toàn bộ khách khứa, đến nay cũng chỉ có Duẫn Tuyết Nhi và nàng không hề động đũa, chỉ vì hai người đều mang mạng che mặt, chỉ là, Duẫn Tuyết Nhi là vì bảo trì tư thế đoan trang xinh đẹp tuyệt trần, cho nên không thể không ngồi bất động ngay ngắn ở trong bữa tiệc! Giống như một pho tượng bạch ngọc được điêu khắc đẹp đẽ.

Khẽ cười một tiếng. Tuy rằng mang diện sa, nhưng Tuyết Nhan nhưng lại có diệu chiêu, chỉ thấy một tay của nàng vén diện sa lên, một tay gắp mỹ thực trên bàn, từ dưới diện sa đưa vào trong miệng, không có chút hình tượng ưu nhã nào mà nói, nhưng mà dáng vẻ tự nhiên của Tuyết Nhan, chung quy cũng là Phượng U Trần đưa nàng đến đây, cho nên, lời nói và

https://thuviensach.vn

hành động của nàng gắn với thể diện của Phượng U Trần, riêng người này da mặt thật dày thế nhưng không thèm mảy may để ý hành động thiếu lễ độ của nàng, thậm chí thay nàng bưng một chút đồ ăn qua, cười như không cười nhìn nàng, giống như vô cùng vui vẻ khi thấy bộ dáng thất bại của nàng!

Nàng không giống người thường, lập tức hấp dẫn sự chú ý của nhiều người.

Châm biếm, trào phúng. . . . . Đồng thời xen lẫn ánh mắt không thể tin của chúng Hoàng tử!

Nhưng mà, cách đó không xa có một vị lão giả ánh mắt sáng quắc nhìn chằm chằm nàng, râu hoa râm run run, mắt nhìn chằm chằm nàng giống như bị nàng đoạt đi mất bảo vật yêu thích, Tuyết Nhan xấu xa cười, bàn tay trắng nõn khẽ chạm nên từng khối điểm tâm. Đưa đến trước môi Phượng U Trần, cười khúc khích một tiếng nói: “Tiểu Trần Nhi, vị đại thúc râu bạc đối diện kia hình như rất có hứng thú với ngươi đấy! Chẳng lẽ. . . . . Lúc trước phải lòng ngươi?” Phượng U Trần cười nhạt, cắn điểm tâm đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm qua đầu ngón tay của nàng, làm cho nàng thoáng cảm thấy tê tê, mặt không đổi sắc nói: “Hắn là Đông Quận Vương! Coi như là một vị phụ thân khác của ta!”

Không nghĩ tới lão giả đối diện dĩ nhiên lại là phụ nhân trên danh nghĩa của Phượng U Trần, Đông Quận Vương, Tuyết Nhan không khỏi nhìn hắn thêm vài lần, nhưng thấy hắn đầy đầu tóc bạc, ước chừng là bị Phượng U Trần phóng đãng không kềm chế được làm cho buồn bực nha! Chỉ tiếc là một nhi tử trên tổ của chim ác (ko hiểu lắm)! Thật sự không đáng lo lắng!

“Quốc sư đại nhân đến!” Bỗng nhiên, một giọng nói phá vỡ không khí lúc này ở ngự hoa viên. Âm thanh bén nhọn của còn quanh quẩn ở trong ngự hoa viên, mọi người sôi nổi liếc mắt mong chờ, chuẩn bị nhìn phong thái của quốc sư đại nhân, thân là một trong bảy vị dị nhân của Thần Long

https://thuviensach.vn

đại lục, có khả năng tính toán như thần, cho dù không đến, cũng không có người dám nhiều lời, nếu hắn đến đây, đó là thể diện lớn nhất cho Hoàng thất!

Toại quốc sư San San (khoan thai) chầm chậm đến, thậm chí so với người hoàng tộc tới còn muốn chậm hơn chút!

Từ lúc tiến vào đây trước sau vây xung quanh, thậm chí so với chủ nhân hôm nay còn bị nhìn chăm chú hơn!

Ánh mắt của toàn bộ nữ quyến đều đồng thời dừng ở trên người quốc sư, mỗi nữ nhân đều thể hiện ra một mặt đoan trang thành thạo nhất, cử động lần này làm cho Tuyết Nhan cảm thấy kinh ngạc, người không biết, còn tưởng rằng là một vị tuyệt thế mỹ nam tử đến đây!

Quốc sư tuy rằng không phải công tử trẻ tuổi tuấn tú văn nhã, nhưng người này vốn nổi danh háo sắc, hơn nữa háo sắc cực kỳ có phẩm cấp, không phải mỹ nữ khuynh quốc tuyệt không bắt chuyện!

Yến hội hàng năm, người này cũng là vì thưởng" hoa" mà đến.

Phàm là tiểu mỹ nhân đã từng bị hắn quyến rũ, đều cực kỳ có danh tiếng ở kinh thành này, Xuất Vân Quốc mỹ nữ tề tụ một chỗ, giống như muôn hoa đua thắm khoe hồng, mọi người không khỏi thầm nghĩ, rốt cuộc quốc sư vừa ý vị mỹ nhân tuyệt sắc nào?

Thiên kim của Trương Thượng Thư có danh xưng là Tây Tử, muội muội Tô Thị Lang cũng là Lăng Ba giai nhân được ca tụng. Cháu gái Lý tướng quân được người đời người coi là lạt(độc) hồng nhan, tỷ tỷ của Quốc Tử Giám tỷ tỷ có phong hào Nguyệt Hạ Thiền Lạc, mà các nàng đều từng được quốc sư khen ngợi qua, giờ phút này, các nàng ngồi ngay ngắn ở trong bữa tiệc, bên môi nở một nụ cười tự tin, chỉ đợi quốc sư mở miệng tán thưởng một lần nữa miễn là lần này được quốc sư tán thưởng mà nói, chức Thái Tử Phi ước chừng cũng sẽ rơi trên tay của nàng, chỉ thấy sau lúc quốc sư hành

https://thuviensach.vn

lễ với Thái hậu ánh mắt vừa chuyển, lập tức nhìn về phía Duẫn Tuyết Nhi, mọi người không khỏi nghị luận sôi nổi, quốc sư quả nhiên vẫn là vừa ý đệ nhất mỹ nhân Xuất Vân Quốc Duẫn Tuyết Nhi!

Duẫn Tuyết Nhi bị quốc sư nhìn chăm chú, khuôn mặt có chút động!

Ánh mắt Thái tử cũng theo quốc sư hạ xuống trên người Duẫn Tuyết Nhi!

Sao biết ánh mắt quốc sư chỉ dừng lại chốc lát trên người Duẫn Tuyết Nhi, đã lướt qua đỉnh đầu Duẫn Tuyết Nhi, chậm rãi nhìn về phía người bên cạnh Phượng U Trần, ánh mắt chợt dừng lại. Lắc lắc đầu, mím môi cười, sải bước đi về phía cô gái che mặt không hề cố kỵ ánh mắt của người xung quanh kia, thản nhiên ngồi ở bên người của nàng, nhẹ giọng cười nói:

“Thật rất lâu rồi không thấy! Không biết. . . Tằng tổ phụ(ông cố) của ngươi hiện tại ra sao?”

Tuyết Nhan ngẩn ra một lát, liền cười nhạt, quả nhiên vẫn bị hắn nhìn thấu thân phận của mình, không hổ là thần tình trong bảy đại dị nhân! Thấp giọng cười nói: “Ta hiện tại không tiện trả lời, xin quốc sư đại nhân hãy tùy tiện!”

Nếu nghi vấn gì, không bằng chính mình tính toán đi!

Nghe vậy, quốc sư chợt mê đắm cười hai tiếng!

Nhưng mà mọi người trong bữa tiệc thấy thế nhất thời thần sắc không bình tĩnh! Thì thầm với nhau, nghị luận sôi nổi

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 87 (2)

Edit: Panh Hoang

Quốc sư cũng không để ý đến ánh mắt của người ngoài. Nhắm mắt làm ngơ, hai mắt sáng rực ngắm nhìn Tuyết Nhan thật lâu, đột nhiên dùng truyền âm thuật nói: “Tuyết cô nương, nếu ta không có nhìn lầm, rất lâu rồi ngươi không hề độc phát đi?”

Tuyết Nhan không khỏi đỏ mặt, hơi hơi tiếp nhận cũng dùng truyền âm thuật đáp: “Tuyết Nhan vẫn tốt! Đa tạ quốc sư đại nhân vẫn nhớ kỹ việc này! Nhan cảm thấy vô cùng sợ hãi!”

“Ngươi khách khí với ta làm gì? Ta với ông cố của ngươi xem như cố nhân(bạn cũ)! Ngươi coi như là tiểu bối của ta!” Nhưng quốc sư lại cười nhẹ, cũng không có cảm thấy bản thân là trưởng bối, lại tiếp tục lải nhải nói: “Nhìn Tuyết cô nương hình như đã có hai nam nhân! Hơn nữa còn là nhân trung long phượng (rồng trong loài người), võ công bất phàm, nguyên dương cùng người thường khác biệt, cho nên thời gian khống chế độc tính lâu hơn chút!”

Hai má Tuyết Nhan nhất thời đỏ ửng, sắc mặt cũng càng ngày càng không được tự nhiên.

May mà mang diện sa, nếu không thật muốn phất tay áo rời đi nơi này! Vội bưng chén rượu lên nhấp một hớp rượu. “Tuyết cô nương, có thể đưa

https://thuviensach.vn

bàn tay của ngươi cho ta nhìn một chút được không?" Quốc sư mê đắm ngắm nhìn Tuyết Nhan một lúc lâu, liền nói tiếp: "Ngươi mang mạng che mặt, tướng mạo thấy không rõ lắm, không bằng ta thay ngươi nhìn một tay một chút, nhìn xem cơ duyên phía dưới như thế nào?"

Tuyết Nhan nghe vậy, nửa tin nửa ngờ đưa tay ngọc đến trước mặt hắn, chỉ thấy quốc sư khẽ vuốt qua tay ngọc của nàng, thay nàng xem tướng tay, nhưng mà cử động lần này ở trước mặt người ngoài không khác gì đăng đồ tử.

Có người nói đùa: "A! Xem ra ta cũng phải bắt chước thầy tướng số xem tướng!"

Nhưng mà một đám mỹ nữ nhìn Tuyết nhan, trong lòng lòng ghen tị bừng bừng!

Lúc này, ánh mắt của Thượng Quan Ngấn đỏ au, hung hăng trừng mắt nhìn sắc lão nhân kia, không vui giống như quằn quại, đột nhiên giật mình. Rốt cuộc mình bị làm sao vậy? Vì sao trong lòng lại không khống chế được như thế? Mỗi lần bản thân nhìn thấy Lâm Tuyết Nhan, trong lòng liền không khống chế được, mấy ngày nay hắn gần như ngày nào hắn cũng đi theo bên cạnh nàng, từng thấy nàng thay người xem bệnh, bộ dáng chăm chú cực kỳ xinh đẹp. Chói mắt làm hắn không có cách nào thoát ra được, hai mắt không khỏi nhìn nàng hồi lâu. Lại cảm thấy nàng không giống như trong lời đồn!

Nhưng tại sao nàng lại mang mạng che mặt? Vì sao ở cùng một chỗ với Nhị sư huynh? Từ lúc nhìn thấy Nhị sư huynh ôm nàng, trong lòng hắn liền vô cùng không thoải mái! Hiện giờ lại đến sắc lão nhân này, thật là đáng giận!

Suy nghĩ một lúc, hắn dừng đũa trong mơ hồ có thể bàn nhỏ rất nhiều chỗ khẽ động!

https://thuviensach.vn

Sau nửa canh giờ. Cuối cùng hí khúc cũng kết thúc!

Trên đài ca múa không ngừng, sau cung đình vũ cơ vũ tam khúc, là đến phiên nhóm thiên kim quý tộc thiên kim lên sân đấu hiến nghệ, rốt cục thì cũng đến hí khúc đứng đầu chọn Thái Tử Phi!

Những thiên kim tiểu thư này thuở nhỏ được nuôi trong khuê phòng được dạy dỗ như nhau, tinh thông cầm kỳ thư họa, ngang tài ngang sức, nhưng ít kinh nghiệm, tự cho là thanh cao ‘vẻ mặt giống nhau’ ‘tư thế giống nhau’ ‘tài nghệ giống nhau’.

Những Hoàng Tôn quý tộc này ở kinh thành có cái gì chưa từng gặp qua, nhìn lâu, tự nhiên mệt mỏi nếu như nói người nổi bật giữa các thiên kim quý tộc, trong đó, họa kỹ(kỹ năng) của Hoa Vân quận chúa vô cùng tinh xảo, mọi người khen ngợi họa kỹ của nàng không thua gì kinh thành đệ nhất công tử, nghĩ đến Thượng Quan Ngấn. Trong lòng Tuyết Nhan mơ hồ hiện lên một chút lạnh lẽo, hiện nay hắn không từ mà biệt, có tính là tách ra hoàn toàn với nàng hay không?

Nhưng đảo mắt qua Duẫn Bình ở phía sau, lãnh ý ngay lập tức bị hận ý thay thế, cũng nhìn thấy Hoa Vân quận chúa tâm thần không yên, bởi vì nàng đã đính hôn với Duẫn Ngọc, thủy chung không có kết quả. Trong lòng có chút buồn bực, ánh mắt không ngừng đảo qua Duẫn Bình, mong ngóng được công công(cha chồng) tương lai có thể chấp thuận, nhưng mà người này tâm tư thần bí khó lường, làm cho nàng không khỏi sợ hãi! Đành phải ngượng ngùng rời đi!

Duẫn Lâm gảy một khúc phượng cầu hoàng đây là tài nghệ duy nhất mà nàng tự hào, thậm chí còn hơn Duẫn Tuyết Nhi cũng không thua kém chút nào, ngay sau lúc mỹ nhân Duẫn Lâm bộc lộ hết tài năng xuống sân khấu, nhạc công trên đài đột nhiên tấu chợt nổi lên âm điệu vui mừng, lúc trước đều là vũ khúc cung đình tao nhã, hoặc là khúc dân ca tươi mát, có lẽ có người muốn nhân cơ hội chúc thọ làm vui lòng Thái hậu?

https://thuviensach.vn

Như vậy coi như rất có tân ý, vì thế, ở trong lúc mọi người chờ mong, một người mặc váy dài kim ti mẫu đơn, đầu đội trang sức quý giá, thế nhưng che khăn lụa màu trắng trên mặt giống như Duẫn Tuyết Nhi, nữ tử đường cong mê người đứng ở bồn hoa trung tâm, hai tay làm kiểu bơi ếch, hai chân hơi gập giống như ngồi trên ngựa, kỹ thuật nhảy quả thật không khỏi khác biệt, mọi người ở đây nhìn không ra cái gì đặc biệt thì âm nhạc bỗng biến đổi, không ngờ lại là diễm khúc phong tục nhất, chỉ thấy nàng chợt lắc lắc eo, hai tay lúc lên lúc xuống thay phiên đong đưa, đúng là coi như bên cạnh không có người, bỗng nhiên, tiếng trống vang lên, tay hai tên đánh trống gõ lên mặt trống da, tay trống giống như là tự nàng ta mang đến, từ tiếng trống điên cuồng giãy dụa của nàng, hai khỏa tròn trước ngực kịch liệt run rẩy lên cao thấp đong đưa trái phải.

Cho đến lúc nhìn thấy chúng nam nhân là tâm viên ý mã (đứng núi này chông núi nọ)!

Nhưng vũ khúc này quả thật là dung tục bất nhã. Thái hậu lập tức khụ một tiếng, sắc mặt càng khó coi, cuối cùng là chuyện gì xảy ra? Dưới đài mọi người bị hoàng thất áp chế, muốn cười mà không dám càn rỡ. Thái tử buồn cười, đến mức đỏ bừng cả mặt, rốt cục tiếng nhạc cũng dừng lại, nàng kia gở xuống cái khăn che mặt, quay về phía Mộ Dung Thanh Li cười mị hoặc, Mộ Dung Thanh Li khẽ cười một tiếng, mọi người sôi nổi hút một ngụm khí lạnh, mà cô gái che mặt bên cạnh Phượng U Trần dĩ nhiên ôm bụng, không hề có hình tượng ha ha phá lên cười!

Cho dù giống như vô hình, nhưng cười run rẩy hết cả người, xinh đẹp động lòng người!

Rốt cục mọi người kể cả hoàng gia thái tử ở bên trong, tất cả mọi người đều cười vang đứng lên!

Thượng Quan Ngâm nhìn thấy mặt của nàng, ngay lập tức hút một ngụm khí lạnh, nâng trán thở dài, giấu mặt ở trên bàn con, gần như sắp không

https://thuviensach.vn

ngẩng đầu lên được!

Không nghĩ tới! Không nghĩ tới nha! Thượng Quan Hàm thế nhưng trở thành một hồi hắc mã. Không biết xấu hổ mà biểu diễn một khúc "Phong tình diễm khúc", chỉ để biểu diễn cho Mộ Dung Thanh Li xem, bất quá vũ khúc này cũng có thể thấy được nàng dụng tâm lương khổ, khổ luyện cũng không phải ngày một ngày hai, nàng vì biểu diễn mình ở trước mặt Mộ Dung Thanh Li, cũng dám ở trong sinh thần Thái biểu diễn như thế, quả thật là kinh hãi thế tục!

Thượng Quan Hàm không khỏi sững sờ đứng ở giữa đài, tuy rằng cô gái vô danh ngồi bên cạnh Phượng U Trần kia là người thứ nhất cười to. Nàng đương nhiên cho rằng nữ nhân kia là ghen tị nhưng mà vì sao tất cả mọi người lại cười nàng? Vũ khúc của nàng chính là học theo bức tranh ở trong thuyền, vũ khúc này không phải đều là lấy lòng nam nhân rất tốt sao?

Lúc những nữ nhân kia đứng dậy không phải nam nhân đều không ngớt lời trầm trồ khen ngợi ư?

Vì sao nàng gặp phải ở đây lại là một tràng cười?

Mà không phải giống như bức tranh ở trong thuyền, toàn bộ những nam nhân kia giống như trầm trồ vỗ tay khen ngợi?

Rõ ràng nhóm tỷ muội của nàng cũng khen nàng nhảy vô cùng tốt? Tây Môn Nhã, Duẫn Lâm, Hoa Vân quận chúa cũng khen vũ khúc của nàng vô cùng tốt, kỹ thuật nhảy của nàng ngay cả Thượng Quan phu nhân cũng khen không dứt miệng! Đúng rồi, nhất định là bọn người này không biết thưởng thức!

Mắt Thượng Quan Hàm trợn to. Cười yếu ớt che dấu nội tâm tức giận, thế nhưng không biết đỏ mặt, thản nhiên đến bên cạnh Thượng Quan quý phi làm nũng, Thượng Quan quý phi là cô cô của nàng tự nhiên đối xử khác với nàng, vội vàng khích lệ nàng vài câu, mọi người ngại mặt hoàng gia, chỉ

https://thuviensach.vn

có ít người vỗ tay, thích thú, nàng cười đắc ý, cúi xuống nói nhỏ bên tại quý phi vài câu, bên môi lộ vẻ lạnh lùng.

Chờ Thượng Quan Hàm ngồi trở lại ở giữa bữa tiệc, Thượng Quan quý phi tao nhã cười cười. Váy tím vân hoa, nhẹ nhành tung bay, lay động theo bước chân. Ngước mắt nhìn về phía hoàng thái hậu và hoàng thượng nói : "Thái hậu, Phượng U Trần công tử hình như mang đến một vị nữ tử rất đặc biệt, ngay cả quốc sư đại nhân cũng không phải thưởng thức nàng bình thường, thiếp thân thấy nàng đặc biệt thích, không bằng mời nàng hiến nghệ cho chúng ta như thế nào?"

Nghe vậy, ánh mắt của mọi người không hẹn mà cùng dừng lại ở trên người Tuyết Nhan!

Tuyết Nhan bưng chén rượu, nhẹ nhàng cười yếu ớt, sắc mặt không thay đổi, nàng vốn chuẩn bị đứng dậy đi trộm Thủy Long chi ngọc, không nghĩ tới những nữ nhân này thế nhưng cắn chặt nàng không buông, tuy rằng nàng cũng không phải sơn dương ngồi chờ chết!

Nhưng mà, nhỏ không nhịn sẽ loạn mưu lớn. . .

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 87[3]

Edit: Panh Hoang

Ngay sau đó, đôi mắt đẹp phong tình vạn chủng của Tuyết Nhan, di chuyển vô cùng nhẹ nhàng thanh lệ chi tư, bộ dáng cố tình giả bộ mảnh mai, che bụng, xấu hổ nói : “Quý phi nương nương, cũng không phải là ta không biểu diễn tài nghệ, mà thức ăn của cung yến quá ngon! Không cẩn thận cấp ăn nhiều. Còn vũ kỹ tinh xảo của Thượng Quan tiểu thư, ta nhất thời nhìn thấy lại không nỡ rời đi, nhịn hồi lâu! Hiện tại. . . Ai nha. . . Không biết nhà xí ở chỗ nào?” .

Nghe vậy, mọi người nhất thời phá lên cười, ngay cả trên mặt Thái hậu cũng bật cười. Phượng U Trần mang theo một nữ nhân cực phẩm đến đây! So với Thượng Quan Hàm xem như kẻ tám lạng người nửa cân!

Thái hậu hé miệng cười khẽ, thế nhưng vô cùng vui vẻ nói : “Người đâu, đưa vị cô nương này đi đi ngoài!”

Tuyết Nhan đối với Thái hậu thiên ân vạn tạ, lúc đi ra không quên che bụng nói : “Đợi ta quay về, tiếp tục biểu diễn ca múa. . . Cho Thái hậu thưởng thức! Chúc thái hậu. . . Sống lâu trăm tuổi!” Thái hậu phất tay cười nói: ” Đi đi! Đi đi!” Tuyết Nhan nghiêng mình lướt nhẹ rời đi. Cử động lần này thật sự chật vật không chịu nổi, ở trong mắt mọi người tỏ rõ lên nhịn không được!

https://thuviensach.vn

Chúng thiên kim quý tộc không khỏi ồn ào cười ha hả, lần này nàng lần đi nhà xí sợ là vĩnh viễn cũng không quay về nữa!

Hai người cung nữ đuổi theo sau nàng vừa chạy vừa cười nói:"Nữ nhân này thật sự là bắt chước bừa, vậy mà cũng che lên diện sa, nghĩ rằng so được với Duẫn Tuyết Nhi sao? Nhìn bộ dáng chạy trối chết này nếu nói như nàng có tài nghệ gì, có quỷ mới tin!" Ngay lúc các nàng cười đến đắc ý là lúc ngân quang chợt lóe, trong đầu hai người một mảnh mơ hồ!

Vẻ mặt hai người cung nữ hốt hoảng dẫn Tuyết Nhan đi về phía nhà xí, nhà xí hoàng cung tự nhiên không giống nhà xí thông thường, bên trong có phòng riêng, đồng thời Tuyết Nhan hỏi rõ ràng chỗ ngự thư phòng.

Cung yến rất nhanh tới vũ khúc của Duẫn Tuyết Nhi, tất cả mọi người đều bị vũ khúc của nàng hấp dẫn, lúc này đúng là thời điểm phòng bị thấp nhất trong hoàng cung, cho nên nàng nhất định phải nhân cơ hội này rời đi, đi bên trong ngự thư phòng tìm kiếm tung tích của Thủy Long chi ngọc, trong phòng riêng nhà xí, Tuyết Nhan cởi trang phục lộng lẫy xuống, bên trong nàng mặc một bộ hắc y vô cùng chật do nàng tự may, có thể di chuyển không bị lực cản của không khí, hành động hết sức linh hoạt. Thả người nhảy, bóng dáng giống như hắc lệ tiễn bắn vào không trung, bay lên ngói đỏ, đêm yên tĩnh, trăng im lặng sáng rõ lành lạnh giấu ở sau mây bay, ánh sáng giống như nước chảy lộ ra một đạo hắc ảnh nhẹ nhàng bay qua đình viện, xuyên qua nhà trước, tiến vào một tòa tiểu lâu trạm trổ tinh xảo. Bóng dáng treo ở dưới mái hiên khẽ đong đưa, thoáng chốc đã không thấy, giống như một đạo khói đen, lắc mình tiến vào bên trong cửa sổ lầu các.

Ngự thư phòng không người, sau khi nàng tiến vào, ô vuông thứ ba của giá sách ở Tàng Bảo Các, rốt cục tìm được một cái hộp khéo léo. Tuyết nhan lấy ra Thủy Long ngọc bội, nhất thời khí lạnh đánh tới, sao biết Phong Long chi ngọc trong ngực cảm ứng đạo giao, đang sáng lên, lập tức khí lạnh của Thủy Long ngọc bội biến mất. Tuyết Nhan chợt tìm cái khăn bao ngọc bội ở bên trong, cất vào trong lòng.

https://thuviensach.vn

“Ai đó? Ngươi tới ngự thư phòng làm cái gì?”

Trong bóng đêm bỗng truyền đến tiếng quát khẽ trầm lạnh của nam tử, vậy mà có người đã phát hiện hành tung của nàng, tuy rằng khinh công của nàng rất cao, lại vẫn khiến cho cao thủ chú ý, đại nội hoàng cung quả nhiên là ngọa hổ tàng long, đáy mắt xẹt qua một đạo lệ quang, Tuyết Nhan vô thanh vô tức (âm thầm), tay ngọc phóng ra một cây ngân châm.

Tuy nhiên, ngay lúc này nam tử chợt cười lạnh một tiếng, lấy tốc độ thần quỷ khó dò bay tới chỗ Tuyết Nhan, trong lòng Tuyết Nhan cả kinh, vội vàng né tránh, người nọ rút bảo kiếm bên hông bảo ra, bảo kiếm khẽ phất cứng rắn như kim cương, bóng loáng như ngọc. Hàn quang rùng mình, trong phòng hiện lên ánh sáng, ánh sáng sắc bén, chiếu rọi lộ ra khuôn mặt tuyệt mỹ trước mặt, ánh sáng lạnh chiếu lên ngũ anh tuấn lẫm liệt, chỉ thấy nam tử ngọc thụ lâm phong, thân như hoa lan, mắt phượng sáng ngời, khuôn mặt mang theo ba phần tà khí, ba phần tiêu sái, hai phần phong lưu, hai phần lãnh khốc.

Không ngờ là Nam Cung gia Đại công tử. . . Nam Cung Vũ!

Tuyết Nhan phản ứng vô cùng sáng suốt, cả người lộn một vòng, từ bên cạnh người kia lật qua, lúc rơi xuống đất, cũng không quay đầu lại chỉ đưa tay ra sau lưng dễ dàng đâm một châm. Đâm thẳng phía tử huyệt của Nam Cung Vũ, ngân châm đâm ra, ngắn, nhỏ, kinh, hiểm.

Trong lòng Nam Cung Vũ nổi lên tức giận, chợt bay lên, thân thủ quỷ dị tránh thoát một châm hung hiểm, lập tức một đạo ánh sáng kiếm quang rực rỡ trong trẻo nhưng lạnh lùng giống như ánh trăng, bên trong mát rượi một mảnh. Thân thể hết sức mảnh khảnh của nữ tử bị chiếu rõ ràng rành mạch, y phục dạ hành của nàng quả thực vừa vặn, hình dáng uyển chuyển, đường cong lưu loát, làm cho Nam Cung Vũ cả kinh. Không nghĩ tới người xuất hiện vậy mà lại là một nữ nhi, không khỏi dưới tay vừa chậm Tuyết Nhan lập tức thừa dịp này, chạy thẳng đến ngoài cửa sổ, nhưng mà phía sau tiếng

https://thuviensach.vn

cười lạnh truyền đến, mang theo khí thế sắc bén sát phạt: “Còn muốn chạy?” Trong thời gian ngắn, hắn lại xuất hiện ở trước mặt Tuyết Nhan! Khinh công thật nhanh! Không hổ là Thanh Phong kiếm khách Nam Cung Vũ! Khinh công đệ nhất! Kiếm pháp nhanh nhất!

Tuyết Nhan vô cùng hối hận trị tốt chân cho người này, không nghĩ tới tốc độ của Nam Cung Vũ nhanh như vậy, một Ngân Diện Độc Ma khinh công cũng đã làm cho nàng vô cùng đau đầu! Sao biết thế nhưng gặp được một nhân vật còn muốn biến thái hơn Ngân Diện Độc Ma, nàng vô cùng tò mò người này làm sao bị Thượng Quan Ngấn đâm bị thương?

Song, đối mặt với nguy hiểm thì nàng hết sức bình tĩnh cùng tỉnh táo, tâm hồn thư thái, nàng mời có thể cùng địch nhân đọ sức được. Tìm được sơ hở của địch nhân, nhưng mà tên địch nhân này quả thật quá khó chơi! Là nhân vật khó chơi nhất mà trong đời nàng gặp qua!

Giờ phút này, thân hình Tuyết Nhan giảo hoạt giống như con cáo bị ánh trăng trừ trên cao chiếu xuống!

Trăng sáng trên cao, chiếu rọi bờ hồ hoàng cung, nghìn sông có nghìn sông có bóng trăng chiếu rọi!

Trong ngự hoa viên, vũ khúc tao nhã vung lên, tấu ra cổ phong nhịp điệu, Duẫn Tuyết Nhi mặc váy rộng, trong tay cầm một chuôi kiếm không có lưỡi, tùy khúc nhanh nhẹn múa, chỉ thấy ống tay áo nàng bay lên, dáng múa thướt tha, hoặc khuynh đảo, hoặc ngưỡng mộ, hình dáng giống như hồng nhạn cao vút, thần kỳ như tiên lạc chín tầng mấy, dáng vẻ giống như bạch ngọc trường hồng, âm luật giống như Vân thủy cam chảy. Trong nháy mắt hấp dẫn ánh mắt mọi người!

Duẫn Tuyết Nhi từ động đến tĩnh, từ động đến tĩnh, động tĩnh tự nhiên, tĩnh như xử nữ, động giống như thỏ chạy, kiếm pháp mạnh mẽ cáo vút, bao hàm sự mềm dẻo, kiếm quang điểm điểm, rực rỡ như đầy sao.

https://thuviensach.vn

Kiếm vũ tao nhã mà không mất nhuệ khí, tất cả mọi người bị kiếm vũ của Duẫn Tuyết Nhi làm cho thần chí mê mẩn. Hoàng thái tử nhìn không chớp mắt, Thái hậu bưng chén trà cũng quên buông, nhưng, Thượng Quan Ngâm lại mất hồn mất vía nhìn về chỗ Lâm Tuyết Nhan vừa ngồi, mà kiếm vũ của Duẫn Tuyết Nhi trước mắt lại không khơi nên nửa phần hứng thú của hắn. Duẫn Tuyết Nhi chỉ vì vị trí Thái tử phi mà đến, thế như hắn cũng không thương tâm, chỉ là. . . . Vì sao hành động hôm nay của Lâm Tuyết Nhan có chút kỳ quái? Nhưng hắn hiểu rõ Lâm Tuyết Nhan cũng không phải cái loại nữ nhân không biết sâu cạn, Thượng Quan Ngâm nhíu mi, rốt cuộc nữ nhân kia đang làm cái gì?

Bên ngoài ngự thư phòng, Tuyết Nhan và Nam Cung Vũ đối chiến vô số lần, sử dụng hết tất cả vốn liếng, khinh công của Nam Cung Vũ không thể khinh thường, tuy rằng nội lực của Tuyết Nhan liên tục không ngừng, nhưng xuất ra với người này coi như gặp sư phụ! Trong lúc đánh nhau, chợt nhớ tới Phong Long chi ngọc, nếu Phượng U Trần có thể dùng Hỏa Long chi ngọc khống chế ngọn lửa, như vậy nàng hẳn là cũng có thể dùng Phong long ngọc bội khống chế gió nha!

Nghĩ đến điều này, bỗng nhiên cảm thấy khắp người như có dòng khí từ bên trong đan điền trào ra, tuy rằng nội lực không tính là cao, nhưng linh lực trong cơ thể nàng càng chuyển càng nhanh, ở trong đan điền chậm rãi tụ nhiều hơn, khiến quanh thân nàng đều phát sinh biến hóa, giống như có thể điều khiển gió mà đi qua mặt nam tử, y theo phong bí quyết, vù vù bay múa!

Gió lớn mạnh mẽ đánh úp lại, suýt nữa làm hắn không mở mắt ra được, đôi mắt khép hờ, ánh mắt phảng phất như ánh sao rơi, nhìn qua tuấn mỹ vô trù.

Tuyết Nhan thúc dục nội lực, bóng dáng lướt nhanh như tiên tử, bay nhanh vọt vào trong bầu trời đêm, nam tử đuổi theo, sao biết lại đuổi không

https://thuviensach.vn

kịp tốc độ của nàng, trong lòng rùng mình, ra sức kéo xuống khăn che trên mặt của nàng, nhất thời. . . . . Trông thấy trước mắt một khuôn mặt xa lạ!

Tuyết Nhan nhếch môi cười, ai có thể nghĩ đến nàng vậy mà lại mang mặt nạ da người?

Chỉ thấy nàng mực phát như tơ, trên không trung bật ra cái độ cong hoàn mỹ ẩn núp vào trong ngự hoa viên, kiếm khí của Duẫn Tuyết Nhi uốn lượn một vòng, kiếm phong đảo qua chỗ nào hoa rơi rực rỡ, đóa hoa tươi đẹp như đào lý, chói lọi ráng mây chiều, dáng người duyên giống như tri âm tri kỷ, Như phượng múa ở chín tầng mây, phảng phất dưới ánh trăng giống như một đóa hoa ngọc liên dần dần nở rộ, đóa hoa rơi, lụa mỏng như ẩn như hiện!

Eo nhỏ của Duẫn Tuyết Nhi hơi vặn như cành hoa uốn lượn, mang theo mười phần ngượng ngùng, tiếng đàn du du dương dương, hình ảnh dừng lại giây phút này, nàng giống như người ngọc ngân điêu ngọc mài. Nhưng ở một nơi khác, cô gái che mặt đã lặng yên đứng ở dưới tàng cây, từ từ đi tới, bất động thanh sắc ngồi ở bên cạnh Phượng U Trần.

“Tới tay?” Phượng U Trần ngước mắt nhìn nàng “Tới tay!” Tuyết Nhan giao Thủy Long chi ngọc cho Phượng U Trần, tạm để ở trên người của hắn.

“Sư tỷ quả thật là lợi hại đấy!” Phượng U Trần mở miệng cười nhàn nhạt.

“Bớt nói nhảm đi, ta cần nghỉ ngơi.” Tuyết Nhan liếc mắt nhìn hắn, nhắm mắt lại vận khởi nội lực.

Chợt không nói được một lời.

Nam tử trong bữa tiệc đã bị kiếm vũ của Duẫn Tuyết Nhi khuynh đảo, sau một lúc lâu mới hồi phục lại tinh thần, ánh mắt dừng ở Duẫn Tuyết Nhi như cũ, lưu luyến, sao biết Thượng Quan Hàm bỗng nhiên đứng dậy lớn

https://thuviensach.vn

tiếng nói: “Mọi người mau nhìn, nữ nhân che mặt mới vừa rồi đã quay lại. Không phải nàng nói muồn biểu diễn tài nghệ sao?”

“Oh, nàng dĩ nhiên cũng quay lại, không biết biểu diễn cần chuẩn bị những thứ gì?” Nhóm thiên kim quý tộc cười nhẹ, đệ nhất mỹ nhân Xuất Vân Quốc cũng biểu diễn xong, nàng còn có thể diễn xuất được cái gì đấy? Chỉ có thể tăng thêm hài hước thôi!

“Mang mạng che mặt đại khái là xấu quá không muốn bị nhận ra mà thôi!” Duẫn Lâm và Tây Môn Nhã âm thầm cười nói.

Nghe vậy, Tuyết Nhan chậm rãi mở mắt, chợt thấy Nam Cung Vũ đi đến, ánh mắt đảo qua Duẫn Tuyết Nhi cùng mình, giống như là đang hoài nghi cái gì, vẻ mặt nàng không thay đổi, mỉm cười nói: “Mới vừa rồi ta đã nghe được lời của các vị tiểu thư, các vị tiểu thư tài nghệ tầm nhìn hạn hẹp, nếu tất cả mọi người nói như vậy, ta cũng không thể che giấu đi!”

“Ngươi muốn biểu diễn?” Thượng Quan Hàm cười khinh bỉ “Ngươi có thể biểu diễn cái gì?” Thái hậu dường như hơi có hứng thú với tài nghệ của nàng.

“Ha ha, cầm kỳ thư họa ta đều không tinh thông, chỉ thích đoạn vũ khúc kia của Thượng Quan tiểu thư, không bằng diễn lại đoạn ca vũ kia một lần nữa! Phiền toái Thượng Quan tiểu thư cho ta mượn tay trống của ngươi dùng một chút.”

Nghe vậy, vẻ mặt mọi người hoảng sợ, nàng lại muốn nhảy cái loại vũ khúc dung tục này?

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 88 (1)

Edit: Panh Hoang

Trong ngự hoa viên, bóng đêm như mực, hoa đăng kiều diễm!

Lời Tuyết Nhan vừa nói ra, mọi người ngay lập tức lộ ra khó hiểu cùng vẻ mặt hoảng sợ, Nam Cung hoàng hậu lúc này biến sắc, phong tư mẫu nghi thiên hạ đã không còn sót lại chút gì, chìa tay ngọc thon thon, chỉ vào Tuyết Nhan nói : “Nơi này là ngự hoa viên, hôm nay chính là sinh thần Thái hậu, sao ngươi dám nhảy loại vũ khúc dung tục không chịu được này? Hoàng uy ở đâu?

Lễ nghi tồn tại? Trong lời nói mơ hồ mang có một chút xem thường cùng trào phúng, nghe vậy, các lão thần sôi nổi tỏ vẻ đồng ý ý!

Hóa ra vũ khúc của Thượng Quan lại dung tục không chịu được, khó có thể vào được mắt Hoàng hậu nương nương cùng chư vị đại nhân nha.” Tuyết Nhan môi đỏ mọng mân lên, nhẹ nhàng nhếch lông mày, chỉ sợ thiên hạ không loạn cười nói: “Ai nha nha, mới vừa rồi sao không nói sớm? Mọi người hình như cũng đang vỗ tay. Ta cho là rất được hoan nghênh!”

Thoáng chốc, Thượng Quan hàm biến sắc, Thượng Quan phu nhân cũng lạnh lùng nhìn về phía Nam Cung hoàng hậu.

https://thuviensach.vn

Đương kim hoàng gia cùng tứ đại gia tộc đám hỏi, quý phi là thứ nữ Thượng Quan gia, hoàng hậu là trưởng nữ Nam Cung gia.

Không biết làm sao Nam Cung gia tộc và Thượng Quan gia tộc có mẫu thuẫn gì. Tranh đấu ở khắp mọi nơi, nháo đến cả hậu cung cũng tràn ngập mùi thuốc súng!

Nhưng Thượng Quan Hàm vô cùng thích Mộ Dung Thanh Li, thậm chí dấu diếm toàn bộ trưởng bối của Thượng Quan gia. Ở trong cung yến, một mình nhảy một đoạn vũ khúc khiến người ta kinh hãi, làm cho mặt mũi nhà Thượng Quan gia mất sạch! Để cho người Nam Gia xem chê cười!

Nhưng, người Thượng Quan gia tộc thích bao che khuyết điểm! Hơn nữa rất cực đoan!

Chỉ thấy Thượng Quan quý phi mặt không đổi sắc nói : “Hoàng hậu, ta cảm thấy Hàm Nhi nhảy vô cùng tốt! Người trẻ tuổi nha, tầm mắt cũng phải rộng hơn một chút! Hàm Nhi nhà ta không giống dong chi tục phấn, cách nhìn độc đáo! So với một số tiểu thư khuê các bảo thủ không chịu thay đổi kia tốt hơn nhiều!”

Nói xong, nàng ngoái đầu lại nhìn thoáng qua Thái hậu, cười tươi như hoa: “Mẫu hậu, vị cô nương này nói chuyện tự nhiên, lời nói và hành động rất có phong phạm của tiểu thư khuê các, vũ kỹ nhất định không thể khinh thường, có lẽ nàng quả thật có chút bản lãnh, không bằng mời nàng ca vũ trợ hứng, Nói gì thì nói. . . . . Mẫu hậu cũng cảm thấy có hứng thú với nàng phải không?”

“Được rồi, ai gia cho phép ngươi nhảy.” Thái hậu vô cùng tán thành.

Thượng Quan quý phi mở miệng nói “Đa tạ thái hậu nương nương.”

Tuyết Nhan hơi hơi tiếp thu nói: “Chỉ là. . . .Ta đây nhảy vũ khúc không hề giống Hoa phường, chính là nghê thường Vũ Y khúc mà Hoàng hậu khai

https://thuviensach.vn

quốc Xuất Vân Quốc yêu thích!”

Vừa nói xong, mọi người ồ lên, chỉ vì khúc này độ khó khá lớn, tuy âm nhạc tương tự Hoa phường. Nhưng là khúc nhạc dạo thong thả, ở giữa nhẹ nhàng, sau đó cao trào, đến nay không người dám nhảy, Thượng Quan Hàm vốn cũng muốn dùng vũ khúc này, nhưng thực lực không đủ, lúc này, bóng dáng yểu điệu của Tuyết Nhan ở trong mắt mọi người, có một loại khí chất thanh thuần động lòng người lại giống như ngọn núi đồ sộ như mây trắng cao ngạo, lạnh lùng.

“Oh? Không ngờ là nghê thường Vũ Y khúc, khúc kia chỉ sợ nhạc công nơi này đàn không hay !”

Thái hậu từng nghe qua khúc này, hơi có chút khó khăn, mà nàng cũng là người tinh thông cầm khúc, cho nên trong nội tâm nàng tiêu chuẩn của nhạc công trong cung nàng vô cùng rõ ràng! Bỗng nhiên chuyển tầm nhìn, dừng ở trên người Tam hoàng tử, thản nhiên cười nhạt nói: “Tam Hoàng Tôn nhi, ngươi hay ra vào ngõ Yên Hoa, ta biết ngươi cầm nghệ cao siêu, có thể đánh đàn giúp vị cô nương này hay không?”

Tam hoàng tử thanh nhã(thanh lịch+tao nhã) cười: “Tùy ý Hoàng tổ mẫu phân phó.”

Nhưng, hình như vẻ mặt Tuyết Nhan có chút khó xử nói: “Thái hậu, thần nữ có thể thay đổi phục sức được không, quần áo ta đây đang mặc không thích hợp nhảy múa, nhưng . . . Ta cũng không thể thay đồ trước mặt chư vị đại nhân đây được?”

“A! Nhảy một cái vũ khúc dung tục còn phải tốn công tốn sức như vậy!” Nam Cung hoàng hậu nhẹ nhàng nâng tay ngọc lên, ánh mắt nhìn phía móng tay hoa lệ sắc nhọn của mình, vẻ mặt có chút khinh thường.

” Ai gia cho phép!” Thái hậu liếc mắt nhìn hoàng hậu một cái, vẻ mặt có chút không vui.

https://thuviensach.vn

“Tạ thái hậu!” Tuyết Nhan cười hành lễ, nụ cười lúc cúi đầu hành lễ này rất lễ độ hoàn mỹ, dáng vẻ tao nhã, nàng nhanh nhẹn xoay người, không nhanh không chậm rời đi, đi qua Nam Cung Vũ bên cạnh nhìn nàng không chớp mắt, giống như là gặp gỡ người lạ, nhưng, ánh mắt của người này giống như có thể khiến người khác không chỗ che giấu, ánh mắt thủy chung chăm chú nhìn Tuyết Nhan, nháy mắt, phía sau của nàng giống như bị kim đâm, đi được một trượng, bất tri bất giác, trán đã đầy mồ hôi.

Hiện nay nàng đã cảm nhận được Nam Cung Vũ là một nhân vật vô cùng khó chơi, y phục dạ hành dưới lớp trang phục lỗng lẫy nàng không ngay lập tức thay đổi.

Nguy hiểm, cực kỳ nguy hiểm!

Lại nhớ tới tiếng nhạc trên đài. Nữ tử ngoài kinh kia không ít người muốn phất lên làm Phượng Hoàng, ca múa chuẩn bị nửa… nhiều năm, tự nhiên không thể dễ dàng buông tha, sau khi diễn tấu cổ khúc, kế tiếp là biểu diễn thư pháp, nhưng từ sau lúc Duẫn Tuyết Nhi múa kiếm, trong đầu mọi người trong đầu đến nay còn dừng lại hình ảnh tuyệt mỹ, đối với bất cứ ai biểu diễn đều thiếu hứng thú.

Có vài tên công tử quý tộc đã ngáp! Ngầm thương lượng sau khi kết thúc đi nơi nào tầm hoan tác nhạc(mua vui)!

Đột nhiên, dưới đài vang tiếng nhạc lả lướt, âm nhạc vang dội phấn khích.

Hai tay trống gõ lên mặt trống, tiếng trống dao động, cảm giác tiết tấu rất mạnh!

Đột nhiên lực chú ý của mọi người bị hấp dẫn, chỉ thấy cô gai che diện xa nhẹ nhàng tựa như gió, khẽ hạ xuống trên bồn hoa, sợi tóc đen như mực tung bay, giống như khói nhẹ quấn mây, nàng hờ hững lạnh lẽo nhìn toàn

https://thuviensach.vn

trường, chăm chú nhìn nét hưng phấn, ngờ vực vô căn cứ, ánh mắt mắt nghiền ngẫm của mọi người trong bữa tiệc!

Dưới con mắt nhìn chằm chằm của mọi người, nàng vươn bàn tay trắng nõn, nhẹ nhàng cởi bỏ áo khoác ngoài, chỉ thấy áo ngực hồng lăng, quần lụa mỏng đỏ tươi, quần áo bên trong lại dính sát vào người, cà người hồng sam yêu mị như lửa, lộ ra vòng eo hết sức nhỏ nhắn của nàng.

Vai tuyết trắng, thân mình xoay tròn, làn váy bay lên, dưới váy lộ ra hai chân tuyết trắng, mặc còn lộ hơn Thượng Quan Hàm. Thậm chí còn cam đảm hơn nữ tử thanh lâu, khách khứa trước mặt cũng thấy trang phục của nàng như thế cũng ồ lên. Ngay cả lính canh cửa xem cũng phải líu lưỡi, không nói ra lời.

Giờ phút này, mắt đẹp của nàng chăm chú, lạnh lùng. vẻ mặt cười như không cười phong tình nhìn dưới đài, đầu ngón tay của Tam hoàng tử khẽ gẩy, bỗng nhiên tiếng đàn nổi lên, một khúc 《 nghê thường Vũ Y khúc 》 du dương trong suốt như nước chảy thông thường giống như từ giữa ngón tay theo xuống, tiết tấu mềm nhẹ thong thả, lại yêu mị mộng ảo, mà tiếng trống vang dội lúc trước cũng được thay bằng âm thanh nhẹ nhàng thong thả!

Nương theo âm nhạc, mắt đẹp của nàng, ngón tay, vòng eo, nhẹ nhàng vũ động.

Rất đẹp, rất mềm, rất chậm, rất chậm toàn bộ động tác đều phối hợp theo vòng eo của nàng, hoa lụa trên búi tóc, nếp gấp bên váy, từ từ di chuyển nhẹ như mây, chầm chậm như gió mát, vũ điệu tao nhã, tiếng chuông bạc bên hông vang lên, hòa với tiếng thơ ca ly hợp vui buồn, giữa ngón tay nắm sợi tơ nhỏ, thoáng cái đã thu hút ánh mắt của mọi người dừng lại, dáng nữ tử múa, giống như dải châu lóa mắt dao động, như dẫn xà xuất động, ánh mắt khẽ đưa, tay trắng nhẹ vẽ, tuy rằng thong thả, dáng múa mỹ cảm mười phần, làm cho vô số kinh thán(kinh ngạc+than thở)!

https://thuviensach.vn

Nam nhân ào ào hít khí lạnh, đập vào mắt làm bọn hắn thẫn thờ, không khỏi tán thưởng thế gian dĩ cũng có eo nhỏ mỹ lệ uốn éo lại tao nhã mà dễ thương đến thế! Lúc sau khẽ múa, lục cung phấn đại vô nhan sắc!(ko biết sao)

Một bên thân thể nàng múa, một bên ánh mắt đảo qua Phượng U Trần lười nhác tựa vào ghế ở dưới đài, vốn là xem kịch vui tựa như nhìn nàng, Tuyết Nhan hướng hắn cười, bỗng nhiên kỹ thuật nhảy biến đổi, nàng ngửa người ra đằng sau, thắt lưng giống như cầu hình vòm, toàn thân mềm mại linh hoạt giống như nhu nhược không xương, từng khúc da thịt đều đang múa, phần hông thướt tha uốn éo chính là cảnh xuân vô hạn, sau khi nhìn thấy dáng múa của nàng, tâm Phượng U Trần khẽ động, nụ cười trên mặt dần dần ngưng trệ, cuối cùng biến mất không thấy gì nữa, bỗng nhiên bóng hồng như lửa, động tác hoàn toàn không chậm rãi mềm mại như lúc trước, nhẹ nhàng bay lên đầu vai run run, xoay hông, xoay xung quanh, bay lượn!

Hình dạng giống như cách nhảy của Thượng Quan Hàm, lại như khác nhau một trời một vực, Mộ Dung Thanh Li nhếch môi, đôi mắt tà mị mang theo nồng đậm hứng thú, mặt trăng ngọc, môi hồng, ánh mắt không hề chớp nhìn nàng, như muốn từ trên người nàng tìm ra dấu vết quen thuộc gì, nhưng mà bọn công tử quý tộc dĩ nhiên điên cuồng, đứng lên, hận không thể thu hết nàng vào trong mắt, khó trách quốc sư lại vừa ý nữ tử này, khó trách Phượng U Trần càng thêm yêu thương nàng, đổi lại bất kỳ nam nhân nào, chỉ sợ đều cũng bị báu vật tuyệt sắc như vậy hấp dẫn thật sâu, mỗi đêm sẽ ở trên người nàng rong ruổi phóng túng!

Ánh mắt Thượng Quan Ngâm đã ngưng trệ. Trong mắt có một chút ghen tuông bị đè nén, nắm tay xiết chặt buông ra. . . Lại xiết chặt.

Giờ phút này diện sa che mặt nàng, chỗ khỏa màu đỏ đầy đặn, bên hông dâng lên đám bụi sóng, sự quyến rũ, đối với nam nhân là một loại hấp dẫn trí mạng, thấy chúng nam nhân tim đập như hươu chạy, muốn chìm đắm vào giữa xoáy nước của nàng, loại vũ này mỵ thì mỵ rồi! Cũng không thấp

https://thuviensach.vn

kém không chịu nổi như diễm vũ Hoa phường! Nghĩ đến kiếp trước của nàng, mẫu thân sinh ra ở thế gia vũ đạo, tuy nàng theo cha học y, nhưng vũ nghệ tinh xảo, vũ tốt, đây là bí mật cuộc đời này của nàng, chưa bao giờ cho bất kỳ ai biết, tuy rằng, cuộc đời này nàng không có luyện vũ kỹ, nhưng eo Lâm Tuyết Nhan mềm mại, tính dai thật tốt, có thể hoàn thành động tác có độ khó cực cao, ở trên giường cũng có thể phối hợp với nam nhân bày ra cái tư thế độ khó cao, là báu vật tuyệt sắc trời sinh.

Chỉ thấy tay ngọc duỗi ra, hồng lăng khẽ quấn quanh, đó là muôn vàn loại nhu tình.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 88 (2)

Edit: Panh Hoang

Sa mỏng trên mặt mị hoặc thần bí, làn váy đỏ lay động giống như con rắn , một vài sợi tóc đen dính lên má, thân mình mềm mại xinh đẹp khẽ xoay tròn, người nọ múa xong bách mị thiên kiều, phong hoa tuyệt đại, khuynh quốc khuynh thành, quốc sắc thiên hương, phong tình vạn chủng! (ax ax, bà tác giả chơi cả tràng dài =_=")

Nam Cung Vũ thu lại ánh mắt tìm tòi nghiên cứu, lạnh lùng ngắm nhìn nàng, trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc!

Giờ phút này, trong cung vạn thụ thiên hoa(vạn cây ngàn hoa), giống như trở thành nền cho nàng.

Nữ tử trên đài giống như không tồn tại trên đời, rõ ràng múa đẹp tựa tinh linh, bước nhảy giảo hoạt, vòng eo mềm mại, dáng múa khi thì tao nhã, khi thì cảm tính, khi thì mềm mại, khi thì ngạo khốc, khi thì thần bí. Giống như là nữ thần lãnh diễm (xinh đẹp+lạnh lùng) điên cuồng làm người khác chóng mặt, giống như Long nữ mặc sức sóng biển, thản nhiên giống như vui đùa cùng tự do. Chỉ càng làm cho dáng múa của nữ tử càng thêm tao nhã, thêm hấp dẫn, thêm gợi cảm! Tất cả mọi người không đành lòng chớp mắt, sợ bỏ qua một chi tiết nhỏ của nàng, dáng múa độc đáo, mê người mị hoặc, vẻ mặt chọc người, tà mị phong tình, chân ngọc kia nhẹ điểm đó là

https://thuviensach.vn

câu hồn, lông mày đen kia khẽ nhướn đó là nhiếp phách. . . . . Nam nhân điên cuồng, nữ nhân sợ hãi than, một điệu múa làm cho người kinh hãi!

Vũ khúc gảy đến đoạn cao trào nhất thì chợt dừng lại, mà Tuyết Nhan cũng đồng thời dừng lại động tác, mị nhãn như tơ.

Nhẹ nhàng vén mái tóc lên, tháo quyên hoa (hoa lụa) bên tóc mai xuống nhẹ tung, để cho mọi người cạnh tranh cùng cướp đoạt!

Mà nàng đứng ngạo nghễ một mình, nhìn xuống đông đảo mọi người, chỉ có Tam hoàng tử hai mắt rũ xuống, nhìn không chớp mắt, giống như đắm chìm ở trong vũ khúc, từ đầu đến cuối như suy ngẫm về tinh hoa của nghê thường vũ y khúc!

Điệu múa kết thúc, trên mặt Duẫn Bình đã phong vân biến sắc(thay đổi), nhưng hắn không thể không nói, bất kỳ một nam nhân bình thường cũng không thể chịu được lực hấp dẫn như vậy, nhưng ích lợi ở trước mắt, hắn thủy chung vẫn giữ được lý trí, nhưng nữ nhân này tuyệt không có khả năng trở thành Thái Tử Phi!

“Tốt, tốt, tốt!” Thái hậu vỗ tay, liên tiếp nói ba chữ tốt, có thể thấy điệu múa như vậy, cuộc đời này không uổng, nhịn không được thở dài nói: “Nha đầu, rốt cuộc là ngươi đang múa cái gì?”

“Đây là vũ điệu Thần nữ tế tự” Tuyết Nhan không kiêu ngạo đáp, nhưng thật ra là múa bụng, . .

“Oh? Tế Tự cũng có điệu múa đẹp như vậy?” Thái tử rốt cục nhịn không được nói xen vào, hắn vốn không nên ở loại tình huống này lên tiếng, nhưng mà nữ nhân này thật đẹp, giống như một dòng suối nhỏ chảy tự do, theo gió thổi mây trôi, cho dù là vươn tay ra bắt, cũng khó mà bắt được nàng, hắn sợ nàng rất nhanh liền biến mất không thấy gì nữa! Đối với nữ tử vô danh này, hắn là tình thế bắt buộc!

https://thuviensach.vn

Thấy thái tử có hứng thú với nàng, Tuyết Nhan hơi hơi nhíu mày: “Thái tử điện hạ, nguồn gốc của điệu múa này là từ các triều đại ngày xưa tôn thờ dục nữ thần, tương truyền có một vị nữ tử trẻ tuổi dáng người xinh đẹp, sau khi cưới không thể sinh con cho chồng, sợ mất đi sủng ái của phu quân, bèn đi tới thần miếu cầu nguyện ở trước thần tượng, trước nhấc chân, vặn eo, lắc mông, cầu thần cho sinh con. Nhưng chỉ là mộng đẹp của nàng, là điển cố của điệu múa này!”

“Khụ, nếu là đổi lại là cô nương mà nói, ta nghĩ. . . . . Tất nhiên sẽ không thất sủng!” Con mắt của Thái tử chăm chú nhìn ở hông của nàng, vòng eo mềm mại như thế, không biết vuốt ve lên sẽ có cảm giác gì?

Nam Cung hoàng hậu thấy thế, hừ lạnh một tiếng, đối với nhi tử hoang dâm háo sắc này, nàng giận nó không sai!

Nàng tốn tâm tốn sức mới thay hắn đoạt được vị trí thái tử! Chỉ mong hắn sẽ không vì nữ nhân mà tự hủy tương lai!

Thượng Quan quý phi mỉm cười, thầm nghĩ chỉ có con trai của nàng mới thích hợp với ngôi vị hoàng đế này.

Giờ phút này, Thượng Quan Hàm đang mạnh mẽ so sánh, rốt cục hiểu rõ dáng múa của mình buồn cười đến cỡ nào.

Lại nghĩ đến nữ tử so sánh cùng mình, làm cho cuộc đời này của nàng có một vết nhơ tẩy không sạch, ánh mắt lập tức nhìn phía Mộ Dung Thanh Li, phát hiện ánh mắt của hắn thủy chung đặt ở trên người nữ tử vô danh kia, không khỏi cảm thấy nồng đậm ghen tị đánh úp lại.

“Thưởng!” Đột nhiên, thái hậu nói một chữ thưởng, vô số mỹ nhân trong cung kinh ngạc, hay là thái hậu vừa ý vị nữ tử không rõ lai lịch này?

“Chờ một chút.” Bỗng nhiên Nam Cung Vũ bước nhanh về phía trước, cúi xuống nói nhỏ ở bên tai thái hậu vài câu, thái hậu nhất thời cau mày, vội

https://thuviensach.vn

cùng Nam Cung Vũ thấp giọng nói chuyện, tất cả mọi người bị một màn trước mắt làm cho nghi hoặc! Rốt cuộc vì sao bỗng nhiên gián đoạn tuyển phi?

“Ban nãy Duẫn Tuyết Nhi ở đâu?” Nam Cung Vũ thấp giọng hỏi.

“Ban nãy Tuyết Nhi vẫn luôn ở đây múa kiếm, kỹ thuật nhảy của nàng xuất chúng, tất cả mọi người có thể làm chứng, chẳng lẽ lúc nãy ngươi hoài nghi vị cô nương kia? Nàng đích xác giữa đường rời đi một lát!” Ánh mắt Thái hậu sâu thẳm an tĩnh, không thấy gợn sóng, uy nghi thủy chung không có thay đổi qua.

“Việc này nói lớn không lớn nói nhỏ không nhỏ, vạn nhất là thích khách trà trộn vào trong cung. . .”

“Ai gia hiểu rồi, ngươi đi làm đi. Ta tin tưởng ngươi!”

Sau khi Nam Cung Vũ đáp ứng thái hậu, từng bước từng bước đi tới chỗ Tuyết Nhan, ánh mắt sắc bén bức người: “Vị cô nương này, có thể lấy diện sa của ngươi xuống được không?” Nói xong. Mọi người ồ lên, vậy mà bảo người ta lấy diện sa xuống, việc này không khỏi cũng hơi quá đáng! Nhưng mà mọi người cũng muốn nhìn thấy khuôn mặt của nàng, chúng thiên kim lại hi vọng khuôn mặt lộ ra dưới diện sa là một khuôn mặt xấu xí!

“Tại sao?” Tuyết Nhan nhíu mày, nhưng trong lòng rõ ràng.

“Lúc nãy cô nương rời tiệc một lát, ai cũng nhìn thấy, ta hoài nghi ngươi là tên thích khách trong cung!” Giờ phút này Nam Cung Vũ lạnh lùng nói ra.

“Cái gì? Hành thích. . . Thích khách? Đây là có chuyện gì?” Mọi người mù mịt đưa mắt nhìn nhau.

https://thuviensach.vn

“Thích khách? Ha ha! Nam Cung công tử thích nói đùa phải không? Thật đúng là xem trọng tại hạ!” Tuyết Nhan hé miệng cười, không ngờ Nam Cung Vũ lại gán cho nàng một cái tội danh lớn như vậy! Nếu như nàng thật sự bị hắn bắt được chẳng phải là muốn chín đời của Lâm gia?

“Nếu cô nương không phải thích khách, thì lấy diện sa xuống cho ta nhìn, ta nhận ra bộ dạng tên thích khách ban nãy!” Mặt Nam Cung Vũ lạnh như băng, con mắt chăm chú dừng ở trên người Tuyết Nhan, như muốn từ trên mặt nàng nhìn ra cái sơ hở gì.

“Nếu như Nam Cung công tử nhất định cho rằng như vậy mà nói, ta cũng không thể không theo, nhưng. . . . . Ta không tiện lấy diện sa xuống trước mặt mọi người, không bằng. . . . . Nam Cung công tử di giá(rời đi) nơi khác, chúng ta một mình ở chung, được chứ?” .

Giọng nói của nàng tràn đầy thản nhiên khiêu khích, không khỏi làm cho người ta suy nghĩ xa xôi. Tên hỗn tiểu tử Nam Cung Vũ này, sẽ không phải nhanh chân đi trước chứ? Thái tử vỗ vỗ cái bàn, căm giận nói “Càn rỡ!”

Thái hậu trừng mắt liếc hắn một cái, thái tử lập tức im lặng ẩn trong hoa viên. Một nam một nữ đứng dưới tàng cây cổ thụ cao vút, mặc cho gió nhẹ thổi qua, vô số loại hoa rơi xuống, bốn mắt nhìn nhau, ở dưới khoảng cách gần như vậy, khuôn mặt hai bên đều hiện rõ mồn một trước mắt, sơ hở nho nhỏ gì đều trốn không thoát được hai mắt của Nam Cung Vũ, Nam Cung Vũ khoanh tay mà đứng, thản nhiên nói:” Hiện tại, cô nương có thể lấy diện sa xuống được chưa?”

Khóe môi nữ tử khẽ nổi lên một chút cười nhạt, không chần chờ chút nào, bàn tay trắng nõn chậm rãi lấy diện sa xuống, ngẩng đầu lên.

Ảm đạm cười: “Hiện tại. . . Nam Cung công tử có còn hoài nghi ta đây nữa không?

https://thuviensach.vn

Lúc này, nàng trang điểm diễm lệ, đẹp mà không tục, mỵ mà không yêu, lúc này nhìn xem đều là phong tình, Nam Cung Vũ nhìn khuôn mặt nữ tử trước mặt, trong hai mắt chứa đựng chính là vô tình cùng lạnh lùng, cho đến lúc sau nhận ra nàng, hơi ngẩn ra, chợt nhếch môi cười:"Không ngờ nữ đại phu của thiên hạ đệ nhất y quán thật đa tài, có thể nhảy ra một điệu múa câu hồn đoạt phách như vậy, xem ra. . . . . Ta thật sự là xem nhẹ ngươi. . ."(quá xem nhẹ ý chứ laji~ xì xì)

Ban nãy hắn đuổi theo thích khách gắt gao mà đến, khi hắn hoài nghi Tuyết Nhan thì nàng đã đứng trước đài ở ngự hoa viên, nếu như hắn thấy nàng ở cùng một chỗ với Phượng U Trần mà nói. Đầu tiên hiển nhiên sẽ liên hệ đến trên người của nàng.

"Nhưng mà tại hạ vô cùng tò mò. Cô nương học mua lúc nào?" Hai mắt của hắn giống như hàn băng ngàn năm.

Hai tay vịn lấy cây cổ thụ, cúi người xuống. Nàng đã bị hai cánh tay của hắn bao lấy. Bỗng nhiên một mùi son phấn ập đến bao phủ lấy không khí.

Tuyết Nhan đặc biệt mẫn cảm, mùi vị kia xác thực là son phấn của nữ tử quý tộc. . .

Vì thế, nàng cười nhạt: "Lúc nãy các hạ không phải là vui vẻ một nữ tử yên nào đó chứ? Một người vừa đen vừa gầy, nhanh như vậy đã có thể đạt tới long đẳng hổ dược(khí thế mạnh mẽ)? Nhất trụ kình thiên?"

Sắc mặt Nam Cung Vũ không khỏi hơi trầm xuống, nàng là người đầu tiên dám nói nữ nhân của hắn như thế!

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 88 (3)

Edit: Panh Hoang

“Ta ở chỗ đó khí thế mãnh liệt như thế nào, không có liên quan gì đến cô nương” Hai mắt sâu và đen láy của hắn không nhìn ra hỉ nộ(vui giận).

Chợt nhếch môi “Ta không có hứng thú ‘với’ nữ nhân đã bị dùng qua!” Tuyết Nhan xem thường nhìn hắn một cái.

Đôi mắt sáng rực chợt lóe, thật không thích hợp với cảnh sắc vắng lặng trong cung, khóe miệng hiện lên ý cười lạnh như băng, chậm rãi thở dài nói: “Các hạ cẩn thận có công mài sắt, có ngày nên kim! Đến lúc đó ngay cả y thuật của ta cũng không giúp được ngươi, cõ lẽ cũng chỉ có đan dược của Nhị sư huynh Phượng U Trần mới có khả năng trọng trấn hùng sư (phục hồi).

Nam Cung Vũ hiện lên một chút cười nhạt: “Đa tạ cô nương lo lắng, Lâm cô nương mỵ nhân như vậy, có lẽ nam nhân bên cạnh cũng không thiếu! Nếu nam nhân khác đã dùng qua, ta cũng không có hứng thú.”

” Như nhau cả thôi” Tuyết Nhan cười đến thoải mái, hết sức không nghiêm túc, châm chọc nói : “Nghe nói hoa khôi đứng đầu kinh thành Lãnh Hàn Yên cô nương này hơn nghìn người cưỡi, vạn người gối đầu, tuyệt đại giai nhân. Có người nói các hạ là khách mới từng bao nàng một tháng, xem ra đúng như lời đồn đi!”

https://thuviensach.vn

Giờ phút này, da thịt trong suốt như ngọc của Tuyết Nhan như chiếu xuống nước hồ lăn tăn gợn sóng, dưới ánh trăng nữ tử vẫn mặc váy dài hồng sắc như cũ, cười nhẹ giống như bộ dáng thiếu nữ mới biết chuyện đời, tại sao lại yêu mị hoặc nhân giống như yêu cơ ngàn năm, hai chân trần đứng trên cỏ, chân ngọc xinh đẹp làm cho tâm tình người khác nhộn nhạo, Tuyết Nhan dùng chân ngọc khẽ di gợn sóng nhỏ, vẻ mặt vô cùng buồn chán, trong lòng hết lần này đến lần khác nhớ tới người thứ nhất nhìn thấy hai chân của nàng Duẫn Ngọc, nếu như biết nàng có hành vi càn rỡ lớn mật như vậy, không biết sẽ làm sao đây?

Tiếng nhạc mơ hồ truyền đến, không biết trong ngự hoa viên chọn lựa Thái tử phi ra thế nào rồi?

Giờ này khắc này, ánh trăng sáng ngời.

Nữ tử ô hoàn hồng y(tóc đen áo đỏ), má hồng thắng hoa, phong hoa tuyệt đại. Nam Cung Vũ trầm mặc một lát, hai mắt híp lại, để sát vào bên tai của nàng: “Lời đồn cũng không sai, nhưng lúc còn trẻ từng cùng người khác đánh cược, nếu thua, bao nàng một tháng, tại hạ vô ý bồi thua mà thôi.” Nam Cung Vũ không ngờ mình dĩ nhiên sẽ nói chân tướng chuyện này cho nàng biết. Thật ra, đến nay cũng không có ai biết việc này!

“Thì ra là thế, chỉ có điều nó không liên quan gì tới ta! Các hạ nổi danh phong lưu là chuyện mọi người đều biết, nếu như ta ở đây cùng ngươi ngây ngốc một lát, sợ là người khác sẽ hiểu lầm chúng ta làm ra cái chuyện tốt gì. Thật có lỗi! Vật các hạ thương cho thanh danh ta một chút, ta đi về trước!” Tuyết Nhan hơi hơi ngẩng đầu.

Mặt cũng không tôn trọng, giống như cung kính, sâu trong mắt lại hiện lên chút ánh sáng giễu cợt, nàng đeo diện sa lên. Nhanh nhẹn xoay người, rời khỏi nơi này.

https://thuviensach.vn

Nhìn bóng lưng của nàng, Nam Cung Vũ chắp tay đứng một hồi lâu cũng không thấy mặt không chút thay đổi. Từ ngoài vườn đi tới một vị hoàng sam (áo vàng) nam tử khí chất cao quý, khuôn mặt tuấn tú, nhưng rất tức giận nói :"Nam Cung Vũ, lúc nãy nếu không phải tiểu tử ngươi tới quấy rối, nàng đã là thái tử phi của ta, tên gia hỏa nhà ngươi thành sự không có bại sự có thừa. Vì sao ta lại có một vị biểu huynh đáng giận như ngươi chứ?"

Nghe vậy, Nam Cung Vũ liếc mắt nhìn hắn, ánh mắt lạnh như băng làm hắn không dám lớn tiếng mở miệng. Nam tử tức giận trừng mắt nhìn, nhưng trong lòng oán thầm, các ngươi người nào người nấy đều dùng loại này ánh mắt tiếp đón ta, có coi ta làm Thái tử nữa không? Thật sự rất đáng hận mà!"

Còn cả bà già chết tiệt kia nữa, thế nhưng… Lại chỉ Duẫn Tuyết Nhi cho hắn. Tuy Duẫn Tuyết Nhi được xưng là đệ nhất mỹ nhân Xuất Vân Quốc. Nhưng hắn không thích nữ nhân bảo thủ không chịu thay đổi, chỉ có vị nữ tử thần kia nhảy múa làm cho hắn vô cùng rung động! Nàng kia là mỹ nhân cực phẩm trong cực phẩm. Trừ thái tử hắn ra, còn có ai có đủ tư cách giành được nàng?

Thái tử cắn chặt răng, bỗng nhiên đi đến trước mặt Nam Cung Vũ, vẻ mặt kích động, vội vàng hỏi: "Thế nào? Nữ nhân kia có đẹp hay không?"

"Còn có thể!" Nam Cung Vũ cười lạnh một tiếng.

"Nam Cung Vũ" Thái tử tức giận đến hai mắt trợn trừng, cả giận nói: "Này! Cái gì gọi là còn có thể? Ngươi nói rõ ràng cho ta được không?"

"Còn chưa có rõ ràng, ta cảm thấy đẹo, có thể ngươi không thích, ta không thích, hoặc có lẽ ngươi vô cùng thưởng thức!" Mặt Nam Cung Vũ không chút thay đổi, lập lờ trả lời nước đôi, nhưng nam nhân, càng thần bí, càng không chiếm được, càng cố tình muốn đoạt lấy!

https://thuviensach.vn

Nam Cung Vũ sao không biết tâm tư của hắn, vì thế, thản nhiên liếc mắt nhìn thái tử một cái. Xoay người liền đi.

Thái tử nhất thời lo lắng nói: “Này, ngươi chủ ý gì hay không để cho ta cưới nàng làm Thái Tử Phi?”.

Nam Cung Vũ dừng một chút cũng không quay đầu lại nói: “Thái tử điện hạ, bất luận khuôn mặt của nàng như thế nào, cô mẫu đại nhân tuyệt đối sẽ không cho ngươi cưới nữ nhân kia. Dù sao, nữ nhân kia không rõ lai lịch, hơn nữa yêu mị hoặc chủ, cũng không phải sự lựa chọn tốt nhất để làm mẫu nghi thiên hạ!”

Thái tử đối với lời của hắn cũng không dám có ý kiến, thế nhưng trong lúc nhất thời nói không ra lời, nhẫn nhịn đã lâu, rốt cục nhịn không được nói: “Nhưng, ta muốn nàng!”

Sau lúc lâu trầm mặc Nam Cung Vũ ngoái đầu lại nhìn hắn thản nhiên nói: ” Hiện giờ, bốn vị khác hoàng tử đối với ngươi như hổ rình mồi, vị trí của ngươi nguy cơ trùng trùng, việc cấp bách trước mắt, là ngươi phải cố gắng bảo trụ vị trí thái tử hiện tại, sau khi lên ngôi, tam cung lục viện, bảy mươi hai phi tần, nữ nhân thiên hạ mặc cho ngươi lựa chọn, đến lúc đó… Ngươi sẽ nạp nàng vào trong cung không muộn!”

Nghe vậy, thái tử khẽ than thở, xem ra còn phải đợi thật lâu! Ai! Thật đúng là đã đợi không được!

Tán lá thưa thớt, sương mù tan đi, trăng tròn tựa bàn, chiếu sáng gợn sóng lăn tăn nơi hồ sen. Sau khi về đến nhà, Tuyết Nhan cởi bỏ trang phục lộng lẫy, mặc quần lụa mỏng, một thân váy trắng, tóc đen vấn lên, đưa mắt nhìn chung quanh, nhưng thấy ánh trăng nơi hồ sen, ‘linh lung cầu nhỏ, điểu ngữ hoa hương’ (thành ngữ), tràn đầy cảm giác gia đình!

Trong vườn trồng dược thảo, theo gió lay động, tươi mát động lòng người, là cảnh đẹp không dễ gì thấy được.

https://thuviensach.vn

Tòa nhà này chính là Phượng U Trần thay nàng thu xếp. Cách thiện hạ đệ nhất y quán khá gần, hơn nữa là khu vực tốt nhất trong kinh thành, giá cả cũng không rẻ! Nghe nói nơi này từng là chỗ ở của một vị quận chúa, sau lại lấy chồng ở xa xứ."

Cho nên nhìn khoảng sân trống cũng thấy được, Phượng U Trần thay nàng tìm tòa nhà này hẳn là tận tâm!

Hiện giờ, ở chỗ này cũng không có hạ nhân, bởi vì đám hạ nhân này làm cỏ chung quy sẽ coi dược thảo quý hiếm của nàng như cỏ dại mà nhổ bỏ đi. Cho nên nàng dẫn Đương Quy và Bạch Thuật qua đây, chăm sóc mọi thứ trong viện, chỉ là đến nay vẫn chưa có nói cho hai người biết nàng chính là quán chủ đích thực của thiên hạ đệ nhất y quán ngày trước!

Trong đình bát giác treo đèn lồng màu đỏ, trước bàn bầy đủ loại mỹ thực, Quỷ y ăn đồ Tuyết Nhan mua từ tửu lâu đến cho hắn, miệng không ngừng thao thao bất tuyệt, mắng to lão già Thần toán kia, cư nhiên dám can đảm nhúng chàm cháu cố gái của hắn! Háo sắc đê tiện! Vô sỉ hạ lưu!

Mắng một hồi lâu, trầm ngâm chốc lát, Quỷ y bỗng nhiên nghiêm chỉnh tuyên bố nói : "Tuy lão thất phu Thần toán kia thích động tay động chân, ánh mắt cũng mê đắm, đáng giận cùng đáng giận, nhưng nói chuyện vẫn còn có chút đạo lý! Tiểu Tuyết đoàn phải nhớ lấy mỗi một câu của hắn!"

Nghe vậy, Tuyết Nhan cau mày, con ngươi trong suốt khó mà bình tĩnh như nước.

Nhớ lại ở trong cũng yến, quốc sư đại nhân từng nói qua Duẫn Ngọc và Thượng Quan Ngấn là nhân trung long phượng, nguyên khác so với người bình thường, cho nên có thể khắc chế độc tính thật lâu, nhưng là cần ắt sẽ làm cho độc phát, sợ là ngay cả nguyên dương của Duẫn Ngọc cùng Thượng Quan Ngấn cũng khống chế không nổi, nhớ đến điều này, Tuyết

https://thuviensach.vn

Nhan không khỏi tâm thần không yên, một loại nguyên dương khác? Chẳng lẽ muốn nàng qua đêm với tiểu oản(kiểu trai bao)?

Mặc dù nàng không thích sạch sẽ, nhưng nàng cũng không thích nam tử phong trần, hơn nữa nghe nói bệnh hoa liễu đang ở thịnh hành trong kinh!

Từ lúc nàng phân phó kẻ dưới trong thiên hạ đệ nhất y quán nhất định phải tiếp đãi bệnh hoạn yên hoa liễu hạng cho tốt, phát hiện đám tiểu oản trong đám này không ít!

Lần này nàng nên làm thế nào cho phải đây? Phiền não buồn bực!

Nàng quả thực sắp điên rồi, sau đó bèn ngửa người ra sau, không hề có hình tượng nằm nghiêng ở trên cỏ, không nói gì nhìn trời, hai tay ôm đầu, đây là lời nhắc nhở sự thực rằng chuyện đau xót sẽ đến rất nhanh!

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 89 (1)

Edit: Panh Hoang

Lòng của nàng, vốn nhấp nhô bất định, hiện giờ bị cành liễu đong đưa trước mặt quấy nhiễu lại càng bối rối, trong lúc nàng lâm vào thật sâu trong suy nghĩ thì không biết tại sao trong đầu lại hiện ra một màn trước đây, không khỏi nhớ tới lần đầu gặp gỡ nam tử áo lam khuôn mặt lãnh khốc kia, vẻ mặt thản nhiên lạnh như băng, nhìn thấy nàng thì mỏng môi nhẹ nhàng mân lên, nhẹ giọng gọi nàng: ” Nhan nhi.”

Duẫn Ngọc. . . . . Lúc này ngươi sao rồi? Tại sao lại không có chút tin tức nào của ngươi?

Hiện giờ, Thần Long cung phát sinh rối loạn, giang hồ hắc bạch lưỡng đạo cũng phát sinh biến hóa theo đó, triều đình tựa như cũng dần dần chịu ảnh hưởng. Bề ngoài Xuất Vân quốc trời yên biên lặng, thực ra bão táp mù mịt!

Nhưng, nàng cũng quá lo lắng!

Ngửa đầu, không tiếng động thở dài, ánh mắt của nàng bỗng dừng lại ở phía trên, xuyên qua giữa những cành liễu cao vút rủ xuống, thấp thoáng nhìn thấy một bóng dáng quen thuộc.”

https://thuviensach.vn

Một thiếu niên áo đỏ ngồi ở trên mái hiên, thân hình cao lớn tuấn dật, đai ngọc thúc chức cẩm buộc bên hông, ánh trăng sáng tỏ lại chiếu lên da thịt như tuyết của hắn, ti phát như mực có chút hương vị tự nhiên, ánh mắt mê ly rất động lòng người, giật mình, Tuyết Nhan lập tức chỉ vào hắn nói : "A, đây không phải Ngâm công tử của Thượng Quan gia sao? Ngươi lén lút ngồi ở trên mái hiên nhà ta làm gì, dự định ngồi đến khi nào đây? Lần sau lúc đi ra ngoài nhớ đổi lại một kiện y phục màu đen nha, y phục màu đỏ kia của ngươi rất chói mắt!"

Nghe vậy, Thượng Quan Ngâm lại ngớ ra một lúc lâu, gục đầu xuống, xoa nhẹ cái mũ, khuôn mặt tuấn dật không tự chủ được hiện lên màu đỏ đáng ngờ. Tối nay, sau khi hắn rời đi cung yến, cùng đám hồ bằng cẩu hữu ngày xưa uống rượu, nghe bọn hắn nói đến vũ khúc xinh đẹp kia của Tuyết Nhan, trong lòng không khỏi buồn bực, vô ý uống nhiều thêm mấy chén, lúc sau rời đi tửu lâu, bất tri bất giác liền đi tới nhà của Tuyết Nhan, ngồi ở mái hiên, nhìn xuống nội trạch, nhìn lén mỹ nhân, nồng đậm men say, mắt cũng mông lung.

Lúc trước hắn nhìn thấy bức họa Duẫn Tuyết Nhi, lại nghe đồn là đệ nhất mỹ nhân Xuất Vân Quốc, nghe nói, nàng cầm kỳ thư họa mọi thứ đều tinh thông, nhân phẩm tướng mạo cũng là hạng nhất. Lúc đó hắn cũng không chân chính hiểu được tình yêu, chỉ cảm thấy chính mình hắn là phải cưới nữ nhân như vậy, cũng chỉ có nữ tử như vậy mới có tư cách gả vào Thượng Quan gia , hắn tưởng rằng đây chính là nam nữ thích, nhưng sau khi biết Lâm Tuyết Nhan, trong lòng lại trở lên lộn xộn. Thượng Quan Ngâm dần dần hiểu rõ một chuyện, trong hiện thực hắn cư nhiên không có chút cảm giác cùng rung động nào với Duẫn Tuyết Nhi, có lẽ Duẫn Tuyết Nhi ở trong lòng hắn vốn là ảo ảnh, bừng tỉnh giống như hoa trong gương trăng trong nước mà thôi.

Nhưng Lâm Tuyết Nhan xuất hiện hoàn toàn đảo loạn tim của hắn rồi!

https://thuviensach.vn

Lâm Tuyết Nhan này rốt cuộc có gì ma lực? Lại làm cho hắn mất hồn mất vía?

Hiện tại hắn, một ngày không thấy Lâm Tuyết Nhan trong lòng liền trống rỗng, làm sao cũng không kìm nổi lòng nhớ tới nàng, dẫn tới hắn bất tri bất giác xuất hiện ở trong nhà của Tuyết Nhan, chính xác mà nói là trên mái hiên, ngắm nhìn thật sâu nữ tử xinh đẹp trước mắt, các loại mùi vị tuôn ra trong lòng, nếu nói là trong cung yến Lâm Tuyết Nhan xinh đẹp như cây thuốc phiện, nơi nơi xinh đẹp mị hoặc như vậy thì lúc này dưới ánh trăng đôi mắt Lâm Tuyết Nhan lấp lánh, hết sức trong suốt long lanh, ngày ngày đêm đêm hồn khiên mộng hệ trên mặt mang theo ý cười nhàn nhạt. Giống như trăng sáng trên trời xa xôi, mịt mù. Lại xinh đẹp như tiểu muội nhà bên thanh lệ động lòng người!

Nếu như nàng múa mang theo ma lực, rung động lòng người, làm cho vô số nam tử làm si mê nàng.

Bộ dáng thanh lệ lúc này của nàng vẫn làm hắn động tâm như cũ.

Hai người gần trong gang tấc, thế nhưng hắn không biết nên nói cái gì? Cũng không biết nên làm cái gì? Giơ tay luống cuống!

Đứng ở trên mái hiên, Thượng Quan Ngâm không khỏi thầm than. . . . . Rốt cuộc là mình bị làm sao vậy?

Tuyết Nhan nhìn Thượng Quan Ngâm chăm chú một lúc lâu, thế nhưng lại phát hiện thiếu niên trước mắt tiều tụy hơn lúc trước không ít! Chỉ là tiểu tử này ánh mắt né tránh, giả dối giống như kẻ trộm, không khỏi khẽ cười một tiếng nói : “Ngâm tiểu công tử, ta rất lấy làm lạ, khinh công của ta vô cùng cao. Tuy rằng ngươi võ công không tệ nhưng khinh công thì tuyệt đối không bằng ta.Vì sao mỗi lần ngươi đều có thể tìm được tung tích của ta?”

Thượng Quan Ngâm mặc dù uống nhiều thêm mấy chém, lúc này lại còn có lý trí, không nghĩ tới chuyện hắn theo dõi thế nhưng đã sớm bị Lâm

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhan phát hiện! Nhất thời trong mắt phượng hẹp dài nắt đầu có hơi nước tỏa ra, lưu chuyển mị hoặc kinh người, quả nhiên hắn giống như ca ca của hắn, đều là tuyệt sắc mỹ nam, chỉ thấy hắn ngượng ngùng cười, thản nhiên nói: “Thật ra, ta là có người chỉ điểm, cho nên mới khả năng đi theo ngươi, khụ! thật sự đêm khuya ta không nên tới đây. Nếu không có chuyện gì… Ta liền đi trở về!” .

Nói xong, hắn đang chuẩn bị rời đi. Bỗng nhiên một đạo ánh sáng màu bạc lập tức phóng tới trước mặt hắn, hắn không thể không xoay người né tránh, nhất thời hù dọa một đám chim tước bên cạnh, hắn vội vàng nói: “Dừng tay, đừng làm tổn thương người vô tội!”

Tuyết Nhan nheo mắt lại, thu hồi ngân châm, không ngờ hắn rằng hắn lại quan tâm đến tính mạng chim tước! Lần này động tác nhường tuyết nhan nghi hoặc không thôi. Không thể tưởng tượng nổi đánh giá hắn, nhịn không được nghiêng mắt hỏi: “Được rồi. Rốt cuộc là ai chỉ điểm cho ngươi? Chẳng lẽ là quốc sư?”

Mắt Thượng Quan Ngâm rũ xuống, ánh mắt như nguyệt ảnh phù vân giống như né tránh: ” Có thể nói ta căm thù lão già háo sắc kia đến tận xương tuỷ, làm sao là có khả năng là hắn chứ?” Thật ra, Thượng Quan Ngâm rất muốn nói chính là chim tước trên mái hiên nhà ngươi, vì hắn không chỉ hiểu được điểu ngữ(tiếng chim), còn hiểu sơ thú ngữ nữa, chỉ có điều đây là bí mật trong sư môn của hắn, lúc trước sư phó dạy hắn bắt hắn thề không được cho bất kỳ ai biếy, tuy rằng hắn cũng không muốn giấu diếm Tuyết Nhan, nhưng lại không thể không giữ bí mật, vì thế Thượng Quan Ngâm bất đắc dĩ cười, cúi thấp đầu, bộ dạng cuồng ngại trước kia dĩ nhiên không còn tồn tại!

Bỗng nhiên bên trong đình truyền đến giọng nói miễn cưỡng của Quỷ y:” . . Tiểu Tuyết đoàn, không cần khó xử người ta, người tới là khách, ta nghĩ lão già thần toán kia cũng sẽ không cảm thấy hứng thú với những nhân

https://thuviensach.vn

vật khác ngoài mỹ nữ đâu! Ngâm tiểu tử này ta vẫn luôn rất thích. Ngươi để cho hắn qua đây theo ta uống rượu.”

“Lão tổ tông, chyyện này! . .” Nghe thấy có thể ở lại nơi này, tâm tình Thượng Quan Ngâm không hiểu ra sao bỗng nhiên tốt lên, nhìn lão quái vật ở trước mặt.

“Ta không tìm ngươi làm phiền, uống xong thì đi mau!” Tuyết nhan trừng mắt nhìn Thượng Quan Ngâm, Giọng nghiêm nghị nói: ” Còn có… Sau này đừng đi theo ta nữa!”

“Chớ nghĩ lung tung, ai nói ta đi theo ngươi tới đây, ta đến nhìn lão tổ tông cũng không được sao?” Thượng Quan Ngâm hết sức vô sỉ nói dối, làm bộ bộ dáng như không có chuyện gì đi bên cạnh Quỷ y, cười híp mắt ngồi xuống:”Lão tổ tông biệt lai vô dạng?”

“Tiểu tử tửu lượng thế nào?” Quỷ y ngước mắt lên hỏi.

“Không thành vấn đề, tửu lượng của ta tốt lắm!” Thượng Quan Ngâm tràn đầy tự tin trả lời. Nếu tửu lượng không tốt, sao có tư cách bồi lão nhân gia uống rượu?”

“Tiểu Tuyết đoàn, ngươi đem rượu cống phẩm mang từ trong cung ra đây, chiêu đãi khách nhân!”

“Lão quái vật, là bản thân ngươi thèm đi? Đây là rượu nho cống phẩm thái hậu ban cho ta, ta phải đợi Phượng U Trần đi qua cùng nhau uống.”

“Đừng nhỏ mọn như vậy chứ, trước lấy ra chiêu đãi vị Thượng Quan tiểu huynh đệ này đã.”

“Ngươi thật đúng là đủ tham!” Tuyết Nhan trừng mắt, khuôn mặt hiện ra hơi hơi giận, cầm rượu cống phẩm, không nói lời nào đi tới, rót cho bọn họ một chén rượu đầy, lại cầm lấy đũa trúc, đứng chờ ở bên cạnh Quỷ y, nhìn

https://thuviensach.vn

mắt hắn quét về phía chỗ món ăn nào, liền gắp đồ ăn qua đây cho hắn, không ngĩ tới nàng thật sự rất hiếu thuận, Thượng Quan Ngâm liếc nàng một cái, trong lòng thế nhưng nhảy loạn, vốn hắn có chút khinh thường hàng vi của nàng, sau này hắn biết được nàng thế nhưng nhưng lại trúng mai hương độc, cần dùng nguyên dương của bảy nam nhân để khống chế độc tính, điều này chợt làm hắn kinh ngạc!

Cung chủ Thần Long cung có thể tam phu tứ thị, chẳng lẽ Duẫn Ngọc và Ngấn ca ca nguyện ý sống chung để có được nàng?

Nhưng hắn cũng không cho là như vậy, trên thực tế, không có "Nam nhân" nào sẽ không để ý loại chuyện này. Nhưng nghĩ đến nàng nằm ở bên cạnh nam nhân khác, tim hắn như bị ai quất đau đớn khó chịu, chẳng lẽ lại là sức hấp dẫn của Lâm Tuyết Nhan mê hoặc hắn?

Nghĩ đi nghĩ lại, hắn lại uống nhiều thêm mấy chén!

Mà Tuyết Nhan vì lão tổ tông cao hứng, cũng bồi bọn họ uống thêm mấy chén.

Lúc này trăng thanh gió mắt, từng trận mùi hoa, bỗng nhiên, tuyết nhan cảm thấy đầu hoa mắt choáng, một tay nàng nâng chán, một tay chống cái bàn, trong lòng thầm nghĩ có phải trong rượu hạ mê dược hay không? Chỉ là mai lan hương độc trong cơ thể nàng ngay cả kịch độc cũng có thể hút đi, huống chi là một ít mê dược?

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 89 (2)

Edit: Panh Hoang

“Rượu cống phẩm này dường như ngấm rất chậm, hẳn là đến từ Tây Vực!” Quỷ y sau khi uống liên tục tán thưởng.

“Quả nhiên là rượu ngon, lại đến uống một ly” Hai mắt của Thượng Quan Ngâm đã mơ mơ màng màng.

Nghe vậy, lúc này Tuyết Nhan mới nhớ ra thân thể này không uống được rượu, nhưng rượu tính rất mạnh, nàng không chịu nổi, trong nháy mắt trọng tâm không ổn định, thân thể nghiêng về phía sau, sắp ngã ngồi trên đất, bỗng ngửi thấy một mùi thơm nồng nàn.

Nàng đã nằm nghiêng ở trong ngực Thượng Quan Ngâm, cảm thấy thân thể hắn khẽ run, Tuyết Nhan hơi hơi ngửa đầu, khuôn mặt đỏ ửng, ánh mắt mơ màng, hết sức chọc người.

Bên tại chợt truyền đến tiếng của Quỷ y: “Ngâm tiểu tử, đưa nàng trở về phòng đi!”

Bên trong thư phòng, ánh lửa mờ ảo. Không khí lạnh như băng tỏa ra trong phòng, trên vách bình phong vẽ hình một con Thần Long ngũ trảo, thời điểm nhìn qua có chút dữ tợn, Duẫn Tuyết Nhi đứng trong phòng, nàng

https://thuviensach.vn

ta cũng không có mang mạng che mặt, giữa lông mày không khỏi lộ ra một chút lo lắng, vẻ mặt kính sợ nhìn nam tử ngồi phía trước.

Nam nhân kia tuổi chừng bốn mươi, khuôn mặt như ngọc, khuôn mặt có vài phần tương tự Duẫn Ngọc, ánh mắt lóe ra chút ảm đạm cũng tàn ác, làm khuôn mặt hắn lúc này thoạt nhìn có vài phần âm tàn, nhưng không có tổn hại gì đến phong độ cơ trí của hắn, người này chính là được giang hồ danh xưng là Chư Cát Duẫn Bình.

Ánh mắt Duẫn Bình đảo qua Duẫn Tuyết Nhi, giọng nghe không ra vui giận: ” Thủy Long chi ngọc vậy mà lại không có tới tay, ngươi tra được… Đến tột cùng là ai đánh cắp không?”

“Tuyết Nhi vô năng, không tra được” Nàng ta gục đầu xuống, một mực cung kính đáp lời.

“Thôi! Còn nữa, chuyện ám sát Lâm Tuyết Nhan ra sao rồi?”

“Này… Đến nay thích khách còn chưa có thương tổn được tí tẹo nào của nàng.”

“Hừ! Xem ra đệ nhất sát thủ Thanh Long minh. Quả thật là hư danh!” Duẫn Bình vung tay lên, hồ sơ trên bàn vô ý bị quét rơi xuống dưới bàn ” Tại sao Tuyết Nhi không tự mình ra tay?”

Duẫn Tuyết Nhi từ từ đi tới bên cạnh Duẫn Bình, thật cẩn thận nhặt hồ sơ ở trên mặt đất lên, chậm rãi nói:

“Hiện giờ thân phận của ta đã là Thái Tử Phi, coi như ta muốn giết người cũng tuyệt không thể làm quang minh chính đại, tuy ta che mặt, nhưng Tuyết Nhi nhất định phải giao lưu cùng các quý tộc, không rảnh để phân thân, nơi này là kinh thành, không phải Thần Long cung, chúng ta bây giờ còn cần nhận được ủng hộ của Thái tử, mới có thể mở rộng thế lực ở

https://thuviensach.vn

kinh thành. Dù sao giết người phóng hỏa, không phải thực hiện trong một chốc.”

Duẫn Bình nhíu mày nói : “Đúng vậy, ngươi rất thông minh, chuyện trong kinh ta quyết định giao lại cho ngươi lo liệu.”

Duẫn Tuyết Nhi cúi đầu nói : “Phụ thân yên tâm, Tuyết Nhi chắc chắn không để cho phụ thân thất vọng, nhưng Thần Long cung nơi đó rốt cuộc ra sao? Ta nghe nói Duẫn Ngọc ca ca hiện tại đứng ở bên phe mẫu thân.”

Doãn Bình nhíu mày lạnh lùng nói: “Tiểu tử Duẫn Ngọc này hắn là phải dạy dỗ lại một phen, ta nghĩ bọn họ cũng không chống đỡ được lâu đâu! Thần Long cung nơi đó… Phương Ngọc Dung cũng sẽ nhanh thỏa hiệp, ta đã diệt trừ toàn bộ tâm phúc của nàng, chỉ cần nàng giao quyền ra, ta cũng sẽ không làm khó nàng, dù sao ta với nàng cũng có từng làm vợ chồng.”

“Vậy. . . . . Còn Doãn Ngọc ca ca tính sao bây giờ?” Duẫn Tuyết Nhi ngước mắt lên hỏi.

“Tiểu tử đó tính tình cứng rắn, ta thật sự hoài nghi nó có phải do ta sinh ra hay không? Thật đúng là nuôi hổ làm họa mà! Thế nhưng ta lại không chú ý hắn phát triển thế lực của mình, hơn nữa không chỉ một nơi hai nơi, thậm chí rất có địa vị trong giang hồ, chỉ có điều. . . . Hắn có nhược điểm nằm trong tay ta, dự đoán hắn cũng không dám cùng ta ngang nhiên đối địch!”

Duẫn Bình không khỏi thở dài, lắc đầu. Nhắm mắt lại dựa đầu ra sau ghế: “Như thế là tốt rồi, xem ra Thần Long cung cuối cùng cũng là vật trong tay phụ thân.”

“Vậy Tuyết Nhi cung chúc phụ thân sớm ngày thành nghiệp lớn!” Doãn Tuyết Nhi hơi hơi cúi đầu, dưới ánh nến, bên phải mặt của nàng ta có mấy chỗ vết thương dữ tợn, có chút làm cho người ta sợ hãi!

https://thuviensach.vn

Đầu óc quay cuồng!

Cảm giác say rượu rất kỳ diệu. Đầu choáng váng nặng trĩu, thân thể lại nhẹ bẫng.

Giống như bay lượn ở trong không trung, lại giống như bồng bềnh sóng nước! Rốt cuộc nàng đang ở chỗ nào?

Tuyết Nhan lập tức mở to mắt, nhìn thấy thân mình đặt trong suối nước nóng bồng bềnh gợn sóng, xung quanh nàng hơi nước mù mịt trắng xóa như lụa, nàng giống như đứa bé mới sinh thông thường. Trong suối nước nóng bồng bềnh sóng gợn thế nhưng eo lưng nàng lại mỏi nhừ ngay cả chút sức lực cũng không có. Dòng nước cọ xát lên bụng của nàng, hơi động một chút, lại cảm giác bụng dưới như căng ra, loại cảm giác quen thuộc này lại trêu trọc lên giữa hai chân của nàng, chợt có một luồng nhiệt rót xuống, chảy hướng bụng dưới của nàng.

Nàng dùng sức thở. Miệng khẽ rên rỉ. Nhưng nước suối trong suốt không ngừng chuyển động theo lưỡi của nàng, hương thơm ấm nóng tràn ngập trong khoang miệng của nàng, là nữ nhi hồng? Hay là rượu cống phẩm kia? Nhưng còn làm nàng say hơn là uống nữ nhi hồng trăm năm, là loại rượu ngon ngọt nhất mà cuộc đời này nàng uống, nước suối làm dịu đi mỗi tấc da thịt của nàng, sóng gợn lăn tăn trêu đùa thân thể run rẩy của nàng.

Bỗng nhiên, giữa hai chân có một dòng nước suối trong chảy thật sâu xuống, thật sâu tiến vào, chậm rãi rót vào trong cơ thể nàng một dòng nước suối trong, nước từng giọt từng giọt hợp lại trong bụng nàng thành khoảng mênh mông biển lớn, giống như hóa thành sương chảy vào trong lục phủ ngũ tạng của nàng, mang đến một mảnh khoan khoái.

Còn nàng giống như ở trên mây, hai chân kẹp chặt bỗng tách ra, cả người run rẩy lên, co rút lại.

https://thuviensach.vn

Mà bên tai nàng dường như nghe thấy tiếng thở dốc động tình của nam tử.

Sáng sớm, rất lâu rồi Tuyết Nhan không có ngủ được thoải mái như thế, giường đệm dưới thân giống như đặc biệt trơn, nàng vừa định đứng dậy, phát hiện rất không thoải mái, giật giật vòng eo, có cái gì khảm thật sâu ở trong cơ thể nàng, loại cảm giác này vô cùng quen thuộc. Mỗi lúc ở cạnh Duẫn Ngọc, sáng sớm đều sẽ như thế.

Chẳng lẽ? Tối hôm qua. . . . . Duẫn Ngọc ca ca đã trở lại?

Trong lòng Tuyết Nhan vui vẻ, vội vàng mở mắt, khẽ ngẩng đầu, theo bản năng liếc về phía nam tử ở bên dưới.

Sao biết vừa nhìn thế nhưng lại thấy một thân thể nam tử xa lạ nằm ở phía trước nàng, trong lòng nàng hơi lạnh, thân mình không khỏi cứng đờ, hai chân căng cứng, cử động lần này thế nhưng lại khiến cho nam tử bên dưới khẽ rên rỉ, Tuyết Nhan không cố kỵ nhiều, khẽ mở mắt, run rẩy nhìn mặt nam tử, nhìn rõ đ quan đường nét ngũ quan người kia, mũi giống như được điêu khắc, con ngươi u tối còn thâm thúy, đinh tai hiện ra ánh sáng màu lam, không khỏi kinh hãi, không ngờ người này thế nhưng lại chính là Thượng Quan Ngâm, trong lòng Tuyết Nhan cả kinh, trong đầu nhất thời ‘ông’ một tiếng. Giờ này khắc này, Thượng Quan Ngâm và nàng giống như cách nhau không đến một tấc, hai người vậy mà lại dính sát vào nahu ở cùng một chỗ, chặt chẽ dựa sát vào nhau, thân mật khắng khít giống như là tình nhân thông thường.

Hai người đưa mắt ngơ ngác nhìn nhau, mà Thượng Quan Ngâm dường như cũng vừa mới thanh tỉnh, tự nhiên cũng bị chuyện hương diễm trước mắt làm cho kinh hãi, nhất thời hai má nóng rực, ánh mắt lập lòe bất định, bộ ngực kịch liệt phập phồng, tim chợt đập nhanh, bỗng nhiên, Thượng Quan Ngâm giống như bị kích thích rất lớn, sắc mặt trắng bệch, không có chút huyết sắc nào, hốt hoảng bật người lên, thân thể hai người nhanh

https://thuviensach.vn

chóng tách ra, một tay ôm y phục lên, tùy tiện khoác lên, hai tay run rẩy, suýt nữa mặc lầm y phục! Nói có bao nhiêu chật vật, thì có bấy nhiêu chật vật!

Chỉ thấy hắn mặc quần áo trong, khoác áo ngoài, quần áo không chỉnh tề, hốt hoảng thất thố chạy đi ra ngoài!

… Đề nói với người xa lạ…

Đáng lẽ viết thuyền diễn tốt lắm, nhưng nguyên nhân là cua đồng, làm ta viết vô cùng hao tâm tốn sức, nghĩ đến còn bốn người, ta đau đầu nha! hơn nữa mỗi người không chỉ một lần, ta buồn lắm à!!!

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 90 (1)

Edit: Panh Hoang

Thượng Quan Ngâm chẳng biết tại sao chạy đi, còn Tuyết Nhan thì không hiểu sao ở nguyên tại chỗ, nhìn thấy bóng dáng hốt hốt hoảng hoảng chạy đi của Thượng Quan Ngâm, đầu óc của Tuyết Nhan thủy chung bị vây thành một mảnh hỗn loạn, nàng tận lực suy nghĩ về chuyện đã xảy ra, trong đầu hiện lên các loại ý niệm, các loại suy nghĩ để ở cùng một chỗ, thoáng chốc tan rã, dù sao trí nhớ của nàng vẻn vẹn chỉ giới hạn đến trước lúc say rượu, nàng nằm ở trong người Thượng Quan Ngâm!

Còn sau đó… Không hề có chút ấn tượng nào!

Sau một lúc lâu trầm ngâm, vẻ mặt Tuyết Nhan từ từ dịu đi rất nhiều. Nàng vô lực ngồi ở trên mép giường, mềm mại không xương, rõ ràng cảm giác được giữa hai chân đầy dịch trắng ẩm ướt.

Không khí xung quanh có một gợn tình nhẹ nhàng, nhàn nhạt, mùi sau khi hoan hảo phóng túng xong khiến Tuyết Nhan không khỏi trong lòng hơi lạnh, nàng và hắn thật sự đã xảy ra quan hệ. Hơn nữa làm đến bước cuối cùng tuy rằng nàng mơ mơ màng màng đang ở trong mơ nhưng vẫn cảm nhận được, nhưng nàng tin tưởng Thượng Quan Ngâm nhất định là trong tình huống ấy vẫn tỉnh táo hưởng thụ cả quá trình, đêm qua tất nhiên là hắn chủ động một phương, thừa dịp cảm giác say nồng đậm của mình qua đi, không hề hay biết dưới tình huống nào chiếm đoạt nàng nhưng mà, nàng

https://thuviensach.vn

nghĩ tới nghĩ lui, như thế nào cũng không nghĩ ra, dù sao bộ dáng bối rối ban sáng của hắn vô cùng khác thường.

Giống như là rất không thể chập nhận được sự thật trước mắt. Như hắn là người bị hại thông thường, từ lúc tỉnh lại không hề hay biết, đến kinh ngạc, đến sợ hãi, vậy chẳng lẽ là. . . . Không phải chủ ý của hắn!

Trực giác của Tuyết Nhan cho rằng Thượng Quan Ngâm cũng không phải loại sắc đảm ngập trời, cả gan làm loạn, dù sao Thượng Quan Ngâm này cũng vô cùng cuồng ngạo, lại không giở mánh khóe ma quỷ khắp nơi, nàng thừa nhận chính mình mấy ngày nay không có hoan ái cùng nam tử, dường như có chút khát vọng, có chút chưa thỏa mãn dục vọng, nhưng là đêm qua đích thật là hắn chủ động, nếu không ở trạng thái say như chết của nàng, làm sao có thể ấn nam nhân xuống bên giường, cởi sạch quần áo của hắn, cưỡng ép làm chuyện nam nữ kia, thực sự không dám nghĩ tới. . . . . Chuyện này thật là kỳ lạ mà!

Vì thế, Tuyết Nhan vắt hết óc suy nghĩ xem tại sao bọn họ lại sinh ra loại tình huống này? Còn Thượng Quan Ngâm sao lại có cái loại phản ứng này? Chỉ là không nghờ Thượng Quan Ngâm còn lúng túng kinh hoảng một bộ người bị hại hơn nàng.

Chẳng lẽ đây là lần đầu tiên của hắn? Nhưng mà lần đầu tiên cũng có thể làm được thành thạo như thế sao?

Đúng rồi, đêm qua bọn họ uống rượu cống phẩm Thái hậu ban cho, chẳng lẽ là say rượu làm bậy?

Tuyết Nhan nhíu mày, chẳng lẽ thật sự chỉ đơn giản như vậy ư?

Sau một lát, nàng nhìn lại mình trong gương, ba nghìn tóc đen thanh lệ mềm mượt rũ xuống, cổ ngọc xinh đẹp thấp thoáng trong tia nắng sớm, chỉ thấy xung quanh xương quai xanh khéo léo mà tinh xảo, hiện lên chi chít dấu hôn cùng dấu răng, nhưng mà môi rõ ràng sưng đỏ khác thường, chỉ sợ

https://thuviensach.vn

là thuốc mỡ tiêu sưng tốt nhất cũng khó mà làm mờ đi nhanh chóng, đây là lần thân mật bê bát nhất trừ trước đến giờ, Tuyết Nhan không khỏi trầm ngâm, nếu như đi ra ngoài với bộ dáng này, vạn nhất gặp phải người quen, chẳng lẽ không phải rất không ổn sao?

Nhưng mà, đối với một nam nhân hốt hoảng đứng dậy chạy đi, giống như hắn là người bị hại thông thường, kiệt tác trên người mình như không có quan hệ gì tới hắn, nam nhân này biểu hiện thất thường thật là khiến nàng dở khóc dở cười.

Lại nói, hiện tại hắn làm nàng cảm thấy giữa hai chân thực đau xót tê dại. Cũng không biết đêm qua hắn muốn nàng bao nhiêu lần? Hơn nữa lúc nãy nhìn qua, thân hình của hắn thật sự nhìn rất được, giống như lúc mới gặp vậy, cũng không kém hơn Duẫn Ngọc, cuối cùng nàng đã phát hiện ra một chuyện, thì ra nam nhân tập võ dáng người nhìn rất được!

Có lẽ vô tình nàng đã bị hắn làm cho mê hoặc. Tối hôm qua nàng, cũng là hết sức phối hợp!

Nàng vẫn nhớ rõ ràng cảnh vui đùa ở ôn tuyền trong mơ!

Tình cảnh kia có bao nhiêu kỳ diệu cùng kiều diễm!

Trên giường còn lưu lại chút ấm áp, cùng nhàn nhạt hương vị của hắn, Tuyết Nhan không khỏi nheo mắt lại, nương theo chút ánh sáng sớm trong phòng, lại lờ mờ nhìn thấy một vật màu trắng trên mặt đất, nàng cẩn thận nhìn lại, không ngờ là quần lót của Thượng Quan Ngâm! Ặc, Hắn bỏ chạy rất vội vàng thậm chí quên cả đồ quan trọng như vậy. Có thể thấy được thời điểm đó hắn có bao nhiêu kích động, ngay cả quần lót cũng quên, có thể nói là mắc cỡ, chật vật không chịu nổi!

Tuyết Nhan không khỏi buột miệng cười, mím môi chậm rãi ngồi dậy từ trên giường.

https://thuviensach.vn

Hiện giờ, trong lòng của nàng cũng không có lưu luyến cùng bó buộc trong tình yêu, cũng không có nhi nữ tình trường, thầm nghĩ làm sao để khắc chế độc tính trong cơ thể, làm sao để báo thù thay phụ thân? Hơn nữa từ sau lúc nàng có quan hệ cùng Thượng Quan Ngâm, dần dần suy nghĩ đã xảy ra biến hóa cực lớn, dục vọng và tình yêu hoàn toàn chia làm hai bộ phận, trong lòng cũng dần dần tiếp nhận sự thực chuyện của bảy nam nhân!

Cho nên đối với chuyện tối ngày hôm qua, nàng rất nhanh liền buông xuống, thật ra nàng có chút cảm kích Thượng Quan Ngâm, nếu như không có nguyên dương của hắn, sợ là tháng này nàng đã độc phát rồi! Còn nàng thì đang buồn rầu chuyện làm sao cùng tiểu oản quấn lấy nhau ở cùng một chỗ đây?

Thượng Quan Ngâm tuyệt đối là sạch sẽ, tuyệt đối làm nàng yên tâm!

Kế tiếp. Nàng rửa sạch thân thể, ăn canh ngừa thai xong Tuyết Nhan đi ra ngoài nhìn lại bầu rượu cống phẩm, phát hiện trong rượu cũng không có gì khác thường, nhưng mà trong chén rượu của Thượng Quan Ngâm lại có một chút mị dược, sắc mặt của nàng nhất thời âm trầm, người thứ nhất nàng hoài nghi hiển nhiên là Quỷ y, không ngờ Quỷ y lớn như vậy rồi còn làm ra loại thủ đoạn hạ lưu này, nói ra ai tin? Dù sao thanh danh của Quỷ y trong giang hồ rất là tốt!

Thật sự là ngàn phòng vạn phòng, tặc nhà khó phòng! Tuyết Nhan không nhịn được khẽ nghiến răng!

Cầm thú! Cầm thú nha!

Không, nói như vậy là vũ nhục cầm thú, phải là không bằng cầm thú! Nhưng dù sao mình cũng là con cháu của Quỷ y.

Nói như vậy lại là vũ nhục chính mình, đáng giận thật là đáng giận mà!

https://thuviensach.vn

Ngày mai không phải Quỷ y nấu cơm sao bắt bẻ hắn nhiều một chút, để cho hắn ghi nhớ thật lâu! Để cho hắn biết kết cục của việc tự chủ trương là gì?

Xem ra, đêm qua Thượng Quan Ngâm trúng mị dược, mà nhuyễn ôn hương trong ngực, lâu lâu thân thể lại di chuyển, trong lúc nhất thời khó kìm lòng nổi, làm ra chuyện không thể vãn hồi cùng nàng. Đối với một thiếu niên đơn thuần mà nói đây chính là vết nhơ lớn trong đời, nàng nhớ mang máng hắn thích đệ nhất mỹ nữ Xuất Vân Quốc Duẫn Tuyết Nhi, lần đầu tiên không có để lại cho nữ nhân mình thích mà là nữ nhân hắn căm thù đến tận xương tủy, khó tránh Thượng Quan Ngâm lại phản ứng vô cùng kịch liệt, thất hồn lạc phách(hồn bay phách lạc) rời đi. Nghe nói nam nhân đối với lần đầu tiên của chính mình khó có thể quên, mà hắn lại mơ hồ mất đi lần đầu tiên.

Tuyết Nhan chợt nổi lên ý xấu. Xem ra người này hắn là bị kích thích rất lớn! Vô cùng lớn! Sợ là ba ngày phải ngồi bế môn tư quá(suy nghĩ lỗi lầm).

Khó trách hắn chạy đi chật vật như thế, sợ là cuộc đời này cũng không muốn gặp lại nàng rồi? Tuyết Nhan lắc đầu thở dài, bất tri bất giác, chợt nhớ tới Thượng Quan Ngấn trong sơn động, chính mình từng đoạt lấy nguyên dương của hắn, bị hắn ghi thù rồi sau đó đã xảy ra rất nhiều chuyện mà người ta không tưởng tượng nổi.

Nhưng mà người này suy nghĩ thành thục, cuối cùng cũng không thể ở cùng nhau. Cõ lẽ hắn vẫn còn hận nàng đi! Không biết hắn trở về có tới đây không? Không biết sau này lên đối diện với hắn như thế nào?

Ai! Xem ra. . . . . Nàng và nam nhân thượng Quan gia thật đúng là có nghiệt duyên!

Nhưng có chút cảm tình như hoa rơi, giống nước chảy! Thoáng qua rồi biến mất!

https://thuviensach.vn

Từ sau lúc xảy ra chuyện đêm đó, nàng vốn định tìm Quỷ y tính sổ, sao biết Quỷ y lại trốn tránh ở bên ngoài chưa có trở về, mà người nàng đầy những dấu hôn cùng dấu răng, tự nhiên cũng không có cách nào đi ra ngoài gặp người khác. Vì thế, lúc này nàng lại ngoan ngoãn ở nhà bế quan tu luyện Tố Tâm quyết, thân thể của nàng gân mạch lưu loát, tập võ làm chơi ăn thật!

Nhưng mà ba ngày sau đó, dấu vết trên người vẫn vô cùng rõ ràng, ngay cả hoá trang cũng không có cách nào che dấu được hai cánh môi sưng đỏ. Bất đắc dĩ. . . . . Đành phải mang mạng che mặt ra cửa, mặc dù các quý tộc ở trong hoàng cung đều biết vũ nữ mang khăn che mặt, nhưng là chỉ cần nàng không xuất hiện ở bên người Phượng U Trần, tự nhiên không có người nào nghĩ đến mình. Dù sao, Xuất Vân Quốc có rất nhiều giang hồ nữ hiệp đều mang mạng che mặt, nhìn lại cả con đường, trong đó có chỉ có một hai vị mang mạng che mặt, nhưng từ sau lúc đệ nhất mỹ nữ Duẫn Tuyết Nhi mang mạng che mặt, có lẽ nữ tử quý tộc liền nhanh chóng cao hứng một hồi mang theo mạng che mặt!

Chuẩn bị xong tất cả, Tuyết Nhan mới chậm rãi ra cửa, nhưng vừa mới bước ra khỏi cửa nhà, nàng cũng không có đi đệ nhất y quán, mà là trực tiếp đi đến nơi từng được sắp đặt tốt, kinh thành rất nơi tên là Ỷ Thúy lâu, Ỷ Thúy lâu đây là thanh lâu mà Lãnh Hàn Yên sinh ra, thanh lâu ở đâu không giống thanh lâu thông thường, mà là nơi không phân biệt được ngày đêm nơi nàng cũng lão Tăng trao đổi qua, mỗi tháng có mầy này, bọn họ xẽ đến Ỷ Thúy lâu xem bệnh cho nhóm kỹ nữ! Hiện giờ bệnh nhân của nàng hầu như đều là nữ tử, tại…nơi đặt cấp bậc lê nghĩa phong kiến lên hàng đầu này, nhu cầu cần nữ đại phu là cực kỳ bức thiết. Xe ngựa dừng lại như nước bên ngoài Ỷ Thúy lâu, chung quanh đều là nhã gian chỗ giữa ca múa không ngừng, bốn phía đại sảnh tất cả đều buông rèm lụa trắng, chúng nữ tử mặc y phục trắng nhạt, nhu lục, quần sam vàng nhạt mềm mại, nơi nơi lộ vẻ ướt át vẻ, nhưng lại tươi đẹp mà không tục!

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 90 (2)

Tuyết Nhan ngồi vào xe ngựa đi tới yên hoa liễu hạng*, xuống xe ngựa, trong lúc chúng nam tử ngoái đầu nhìn lại, mắt trừng lớn, thầm nghĩ nữ nhân như thế nào tới chỗ như thế? Ánh mắt không khỏi tràn ngập nghiền ngẫm, nhưng mà từ y trang của nàng đến xem, chắc là chưa cưới, tuyệt không phải là tới tìm kiếm phu quân mình, trong lòng không khỏi càng thêm tò mò!

*Yên hoa liễu hạng: chỉ chốn thanh lâu kĩ quán

Tuyết Nhan mắt nhìn thẳng, nơi này cảnh trí mỹ lệ phi thường, mặc dù được đặt tên là kỹ quán, lại có thưởng thức trà, xen, hội họa, thư pháp, mà còn có rất nhiều biểu diễn ca múa cao nhã, tuyệt không phải là nơi tục tằng, cho nên khách nơi này cũng đều không phải là đồ háo sắc.

Sau khi Tuyết Nhan tiến vào viện, vừa vào chính là hai canh giờ, nàng xem bệnh vốn là vô cùng cẩn thận, huống chi gặp phải bệnh lâu chưa từng trị, tửu sắc* đều là đả thương người, nơi này tình trạng cơ thể kỹ nữ hết sức làm người ta lo lắng! Vì vậy, nàng cho kỹ tử mỗi người mở ra một bộ phương thuốc, mỗi tấm phương thuốc đều phải dùng trong thời gian một nén nhang.

*Tửu sắc: rượu và gái đẹp

https://thuviensach.vn

Tiếng đàn lượn lờ, xa hoa, tân khách ở đại sảnh Ỷ Thúy lâu lui tới, ca múa mừng cảnh thái bình.

Bên trong gian phòng trang nhã lầu dưới, rèm khẽ nhấc lên một góc, lộ ra dung nhan tà khí, ánh mắt của hắn nhẹ nghiêng, nhìn về phía tuyệt mỹ nam tử trong đài đang khảy đàn, vẻ mặt như có điều suy nghĩ!

Nhưng thấy nam tử tuấn mỹ trên đài mặc áo màu trắng như mây, nhẹ nhàng đùa bỡn dây đàn, mái tóc đen nhánh ở sau lung buộc lỏng, tà tà cắm một trâm từ gỗ mun, mắt phượng hẹp dài nhếch lên, ánh mắt lại mang theo tà mị phong lưu, khóe môi mân tùy ý, thản nhiên, nụ cười nhàn nhạt như có như không, cả người phát ra khí phái của tiên giáng trần, dung nhan tuấn mỹ làm thiên địa thất sắc. Không hổ là Tam hoàng tử Hoàng Phủ Lưu Vân chói mắt như trăng sáng.

Nhưng mà điệu bộ Hoàng Phủ Lưu Vân phong lưu, vừa đánh đàn, vừa cùng giai nhân bên cạnh trêu chọc

Rất nhanh lại có vị giai nhân xinh đẹp nhanh nhẹn tiến lên, mang theo nụ cười ba quang kích diễm . Vừa rúc vào đầu vai nam tử khéo cười tươi đẹp làm sao, vừa cầm rượu ngon đưa vào trong miệng của hắn, mang theo vô hạn dịu dàng!

Rượu ngon hương thuần, giai nhân như ngọc. Tiếng đàn rung lách tách

Hoàng Phủ Lưu Vân trái ôm phải ấp, ngồi hưởng tề nhân chi phúc*. Rất phong lưu rất thích ý!

*Tề nhân chi phúc: ý chỉ cuộc sống giàu sang sung sướng, nhiều thê thiếp.

“Nhìn lâu như vậy, có cái gì xem hay?” Chợt bên trong gian phòng trang nhã truyền ra giọng nam của một gã khác, âm thanh trầm thấp mà dồi dào

https://thuviensach.vn

từ tính, cũng mang theo một loại lẫm liệt nhuệ khí, lập tức gọi về hồn của nam tử tà khí.

Nam tử tà khí chậm rãi để rèm xuống, ôm lấy cô gái bên cạnh , khoan thai ngồi ở đối diện Nam Cung Vũ trong một phòng trang nhã , lạnh nhạt cười nói: ” Đều nói Tam hoàng tử phong lưu phóng kháng. Mới đến xem đã thấy rõ hiển nhiên, chỉ là nghe nói Nam Cung huynh hình như cũng ở bên ngoài nổi danh , không biết với ta thì vị này. . . . . Khụ, so với Tam hoàng tử, đến tột cùng ai phong lưu hơn đây? .”

“Khó mà nói!” Nam Cung Vũ nhíu mày, giọng điệu trống rỗng nhưng cũng nói: ” Nếu không phải cô ngươi sít chặt, sợ là danh tiếng phong lưu cuối cùng cũng sẽ rơi vào trên đầu ngươi mới phải?”

Trong mắt của hắn rõ ràng mang theo một loại cảnh cáo, vẻ mặt lạnh lùng mà bình tĩnh. Nam tử tà khí cười ha ha. Đối với lời nói hắn cũng không để ở trong lòng, lúc này nam tử tà khí mặc áo màu tím cao quý, ánh mắt chớp nhẹ, người này chính là đương kim thái tử Hoàng Phủ Lưu Tinh.

“Thật ra thì nếu nói là đệ nhất thiên hạ phong lưu, phụ thân ta hoàn toàn xứng đáng, nếu không hậu. . . . . hậu viện sao nhiều nữ nhân như vậy? Hơn nữa hàng năm còn phải chọn một nhóm nữ nhân đi vào. Chỉ là huynh đệ tỷ muội, hàng năm cũng có thể mang thai năm ba đứa !” Đáng tiếc có thể sanh ra được cũng không nhiều, sống sót ít hơn!

“Công tử, lão gia tử nhà chàng thật là càng già càng dẻo dai a! Dù sao hàng năm đều chọn nữ nhân, không bằng đem tỷ muội chúng ta mang ở tại trong sân, hưởng hưởng thanh phúc!” mỹ nhân bồi rượu cười nói một cách tự nhiên

“Tốt! Tốt!” Hoàng Phủ Lưu Tinh nhất thời không có hình tượng chút nào cười to, ngửa tới ngửa lui!

https://thuviensach.vn

“Câm mồm!” ánh mắt Nam Cung Vũ lẫm liệt, lườm bọn họ một cái, vẻ mặt không giận mà tôm nghiêm, mỹ nhân tiếp rượu tự nhiên biết cái gì nên nói, cái gì không nên nói, nhất thời im miệng không nói, khi thái tử hắn uy áp cũng không dám nữa càn rỡ, ánh mắt Nam Cung Vũ nhìn về phía Hoàng Phủ Lưu Vân, ngưng mắt nhìn, chậm rãi hỏi ” Ta trước tạm hỏi ngươi, vị công tử trên đài kia bao lâu tới nơi này một lần?” .

“Công tử ngài hỏi cái này a, Hoàng Phủ Lưu Vân công tử cơ hồ cách hai ngày sẽ tới, là khách quen của nơi này!”

Mỹ nhân khẽ mỉm cười, đem cao lương mỹ vị và Quỳnh Tương Ngọc Dịch* trình lên miệng.

(*) Quỳnh là ngọc đẹp, còn tương và dịch là cách gọi chất lỏng. Thành ngữ này có nghĩa rượu làm bằng ngọc đẹp.

“Mỗi lần tới cũng làm cái gì? .”

“Chính là đánh đàn với bọn tỷ muội, thưởng thức ca múa, mỗi lần thưởng bạc rất nhiều!”

“Hắn có đặc biệt thích cô gái nào hay không? Người tình?”

“Không có, cô gái nơi này cơ hồ đều cùng hắn rất quen, hắn thích cái nào cũ g sẽ mang về ! “

“Mang về làm cái gì?” .

“Ta cũng không rõ ràng, bởi vì ta chỉ phụ trách tiếp rượu, không hiểu được ca múa, cho nên đến nay chưa từng bị hắn mang về !” Mỹ nhân tiếp rượu rất là tiếc nuối nói, ánh mắt nhìn Hoàng Phủ Lưu Vân trên đài một cái, rất là mê mẩn!

https://thuviensach.vn

“Tốt lắm, ngươi đi ra ngoài đi ” Dứt lời, Nam Cung Vũ ném cho nàng một nén bạc, nhìn thấy bạc, mỹ nhân tiếp rượu lập tức thiên ân vạn tạ, vui mừng đi ra.

“Ngươi cảm thấy Tam hoàng tử có chỗ gì kỳ hoặc không?” Thái tử đối với câu hỏi Nam Cung Vũ cảm thấy sinh nghi, “Rõ ràng là công tử tài hoa hơn người, thông kim bác cổ, vả lại là nam tử về mặt chính sự có thể thành tựu một phen nghiệp lớn Tam hoàng tử cố tình trở thành nổi danh phong lưu lang thang trong kinh, trải qua vô số lần mưu sát, hạ độc, ám hại. Lại có thể bình yên vô sự sống sót. Cho nên, người này không đơn giản!”

Thái tử Hoàng Phủ Lưu Tinh nghe vậy nhẹ giọng cười nói: “Nam Cung Vũ, Tam ca của ta đây không có bản lãnh gì, ngươi cũng nói nhỏ thành to quá, không phải là thích chút thi từ ca phú, đánh đàn hát khúc và vân vân, chúng ta chúng hoàng tử người nào không biết a? Huống chi. . . . . Phụ hoàng cũng không thích hắn”

Mắt phượng Nam Cung Vũ nửa hí, lạnh lùng trừng mắt liếc hắn một cái, thái tử lập tức dừng nói, dù sao lịch đại nhà Nam Cung cũng đảm nhiệm chức vụ Giám Sát Sứ, chuyện gì cũng không thể gạt được ánh mắt của Nam Cung thế gia, Nam Cung Vũ là thanh xuất vu lam thắng vu lam (ý là trò giỏi hơn thầy), hắn luôn là cảm thấy Tam hoàng tử Hoàng Phủ Lưu Vân bất thường, Nam Cung Vũ chậm rãi nói: ” Nếu như hắn thật là vô tâm ngôi vị hoàng đế, là phúc khí Điện hạ, dù sao không dưới mấy lần ám sát vẫn giữ mạng sống sót. Cũng không phải là chỉ là vận khí tốt mà thôi.”

“Nam Cung Vũ, ngươi cũng quá trông gà hoá cuốc rồi ! Vận số Hoàng Phủ Lưu Vân nhưng nổi danh tốt! Hắn trong hoàng tộc còn có danh hiệu Tam hoàng tử vận tốt !”

“Hắn vận khí tốt không chắc, không thử một chút thì thế nào biết đây?” . Nam Cung Vũ vung tay lên, chợt một bóng dáng ám vệ xuất hiện tại lầu cuối, nhưng thấy trong tay hắn cầm một chậu hoa tinh xảo, nhắm ngay bên

https://thuviensach.vn

trên Hoàng Phủ Lưu Vân, từ từ buông tay ra, mắt thấy chậu hoa sẽ phải đập xuống. . . . . .

“Nam Cung Vũ, ngươi. . . . . Người cái này là mưu sát hoàng tộc! Phải trị tội chết đó a” Thái tử bị kinh sợ ánh mắt căng thẳng, mặc dù Hoàng Phủ Lưu Vân thường bị người ám toán. Nhưng là công khai ám hại như vậy, không khỏi cũng quá. . . . . .

Thủ đoạn kém cỏi!

Nam Cung Vũ cười nhạt: ” Ta xem một chút hắn vận số tốt bao nhiêu?”

Vung tay lên, chậu hoa rơi xuống từ trên không, trực tiếp đập tới hướng Tam hoàng tử Hoàng Phủ Lưu Vân, Hoàng Phủ Lưu Tinh mồ hôi trán xông ra, trong lòng kinh khiếp!

Nện cao như vậy, nếu là nện ở trên đầu, không chết cũng phải nửa cái mạng! Mắt thấy càng ngày càng gần, càng ngày càng gần. Hoàng Phủ Lưu Vân không nhúc nhích vẫn khảy đàn!

Thái tử lập tức nhắm mắt lại, trống ngực đập thình thình, một hồi lâu, không có bất cứ động tĩnh gì, hắn vội vã mở ra con ngươi vừa nhìn,nhưng thấy chậu hoa dừng ở giữa không trung, như giống như ảo thuật không nhúc nhích, mà Hoàng Phủ Lưu Vân như cũ ổn định ngồi trên đài đánh đàn, thái tử hút khí lạnh nói: ” Đây tột cùng là chuyện gì xảy ra?”

Nam Cung Vũ nheo lại con ngươi nói: ” Ngươi nhìn kỹ trên chậu hoa có cái gì?”

Thái tử trầm ngâm vừa nhìn, nhưng thấy một đạo tơ bạc quấn quanh ở chậu hoa, đang từ từ hướng lên kéo đi, rất nhanh sẽ rơi vào trong tay một cô gái che mặt, Nam Cung Vũ ngưng lông mày. Chẳng lẽ là nàng? Thái tử nhìn thấy nàng kia, trong lòng mừng rỡ cực kỳ: ” Nam Cung Vũ, có phải nàng hay không? Có phải nàng hay không?” .

https://thuviensach.vn

Nam Cung Vũ mặt không chút thay đổi nói: ” Hôm nay cô gái che mặt rất nhiều, có lẽ cũng không phải, huống chi trong thanh lâu vì sao lại có cô gái đàng hoàng?” .

Vậy mà trong lòng hắn đã ở hiểu rõ thân phận của nàng, có lẽ vận số Tam hoàng tử thật sự là quá tốt!

Lúc này, cũng không có ai chú ý tới trong mắt Hoàng Phủ Lưu Vân lóe lên một tia lẫm liệt, một cái chớp mắt rồi biến mất.

Tuyết Nhan mới vừa mở hết phương thuốc, đi tới tầng cao nhất hóng mát. Không thể nghĩ đến thấy một màn điên cuồng như thế, có người lại muốn ám hại Tam hoàng tử, xem ra lời đồn đãi về Tam hoàng tử không uổng. Vì vậy, không biến sắc dùng Hàn Băng ti quấn treo chậu hoa, hơn nữa hai người lần trước gặp mặt thì nàng chỉ dùng mặt nạ da người, Tam hoàng tử dĩ nhiên cũng không nhớ hình dạng của nàng, vì vậy nàng cũng không đánh nhau đối mặt với hắn, mà là xoay người đi vào bên trong

Nàng đi vài bước, chợt từ bên trong đi ra một vị thiếu niên tuấn mỹ Hồng Y.

Nhìn đến hắn, trong nháy mắt, ý định Tuyết Nhan chuyển chanh, không ngờ hắn thế nhưng nhận ra nàng , bên môi tràn ra một tiếng: ” Nhan nhi!” .

Thượng Quan Ngâm cũng không ngờ đến thế nhưng lại ở bên trong Ỷ Thúy lâu gặp được Lâm Tuyết Nhan, hắn kinh ngạc đứng ở giữa phòng, thật vất vả tĩnh tâm lần nữa lại không bình tĩnh ! Phát sinh quan hệ nam nữ chỉ mới ba ngày, lại bên trong quán kỹ gặp nhau, thật đúng là gặp nhau lúng túng, địa điểm lúng túng, thời khắc lúng túng.

Tuyết Nhan cũng không ngờ đến Thượng Quan Ngâm thế nhưng xuất hiện tại trong kỹ viện, hơi ngẩn ra, thầm nghĩ chẳng lẽ là hắn chợt suy nghĩ hiểu rõ, nếm thử một chút những tư vị nữ nhân khác, xem có cái gì khác nhau? Hoặc là bình nứt không sợ bể? Nghĩ đi nghĩ lại, bờ môi nàng chợt

https://thuviensach.vn

không hiểu nâng lên một nụ cười lạnh lùng, nhìn ánh mắt lạnh nhạt của nàng, lòng của Thượng Quan Ngâm nhất thời bối rối lên, liền vội vàng khoát tay nói: “Nhan nhi, ngươi đừng hiểu lầm! Đây là Ỷ Thúy lâu Thượng Quan gia mở, ta chỉ là tới đây xử lý một cái, cũng không phải như ngươi tưởng tượng đâu”

Giờ phút này. Ngay cả hắn mình cũng không biết vì cái gì lạihốt hoảng, thật ra thì Ỷ Thúy lâu này sản nghiệp trên danh nghĩa của hắn, hắn vốn không thích nơi bướm hoa này, từ trước đến giờ đều là Thượng Quan Ngấn giúp hắn xử lý , nào biết Thượng Quan Ngấn nửa tháng không về, Ỷ Thúy Lâu gần đây có hơi loạn, hắn không thể không tự mình tới đây xử lý những thứ này, nào biết mới vừa xử lý hoàn tất, thế nhưng. . . . . Gặp được Lâm Tuyết Nhan khiến cho hắn điên cuồng, lần nữa gặp phải nàng. Thượng Quan Ngâm nhất thời mặt ảo não!

Hắn tại sao lại cùng với nàng phát triển tới một bước? Đến tột cùng đến tột cùng là vì sao? Hắn nhớ mình uống rượu, vì sao đưa nàng trở về sau thấy bộ dáng mê người của nàng liền không nhịn được?

Vì sao cả người hắn nóng ran? Tại sao lại khống chế không được cởi hết y phục của hai người?

Tại sao lại bất chấp tất cả hôn nàng? Tại sao lại đi theo ca ca khi triền miên với nàng?

Vì sao điên cuồng dong ruỗi ở trong cơ thể nàng? Tại sao lại muốn nàng một lần lại một lần nữa? Nhưng mà, cái loại cảm giác mất hồn đó để cho lòng hắn ngứa ngáy không chịu nổi, trơn mềm như vậy, chặt như vậy, thế nhưng từ trước nay chưa từng thể nghiệm. . . . . Khiến cho hắn hiện tại rất muốn nàng!

Cái ý niệm này thoáng hiện, trong lòng hắn một cái giật mình: Thượng Quan ngâm, ngươi ở đây suy nghĩ lung tung cái gì? Ngươi sao cầm thú thế,

https://thuviensach.vn

có khác gì lũ háo sắc tầng dưới? Chẳng lẽ ở bên trong quán kỹ, tư tưởng cũng trở nên không đứng đắn?

Nghĩ đến đây, Thượng Quan Ngâm chợt xoay người, chuẩn bị trốn chạy!

“Thượng Quan Ngâm ngươi đứng lại! Ngươi ở đây tránh ta cái gì?”Tuyết Nhan chẳng biết tại sao gọi hắn lại

“Không có. . . . . Không có.” Thượng Quan Ngâm mặc dù thân thể đứng lại, lại cúi đầu thấp xuống, đỏ mặt dọa người.

“Ta muốn nói chuyện với ngươi một chút” Tuyết Nhan đi tới trước mặt hắn, ngăn trở đường đi của hắn.

Vì vậy,Thượng Quan Ngâm đỏ mặt cùng với nàng đi nhã gian, Tuyết Nhan vốn với chuyện nam nữ cảm thấy không có gì, vậy mà người đàn ông này hình như xấu hổ hơi quá rồi. Bộ dáng cuồng ngạo với thường ngày hoàn toàn không giống nhau, nhưng nàng rất hy vọng hắn có thể cuồng ngạo chút, vậy mà hắn từ đầu đến cuối vẫn không dám nhìn thẳng vào mắt nàng.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 90 (3)

Edit: Panh Hoang

Trà thơm đặt trên bàn, hai người ngồi đối diện nhau, sau một lúc lâu, cũng không có ai mở miệng trước, Thượng Quan Ngâm muốn nói lại thôi, hắn không biết mình nên nói cái gì, hắn chỉ muốn nhanh chóng chạy khỏi nơi này!

Bên trong nhã gian tiếng đàn du dương truyền đến, không khí có chút không tệ!

Rốt cục, Tuyết Nhan mở miệng nói trước: “Thật ra, loại chuyện này chịu thiệt vốn là nữ nhân, nhưng suy nghĩ đây là lần đầu tiên của ngươi, hơn nữa là bị người hãm hại hạ mỵ dược, cho nên chúng ta không thiếu nợ nhau, ngươi cũng cần sợ gặp ta như vậy!”

Tuyết Nhan ngồi ở đối diện Thượng Quan Ngâm, nhấp một ngụm trà, lúc này nàng cũng không có giấu diếm chuyện hắn bị hạ mỵ dược, lại giấu diếm chân tướng chuyện mình cần nguyên dương, Thượng Quan Ngâm cũng nghĩ đến chuyện đêm đó, đêm đầu tiên nha! Đêm đầu tiên của hắn đã không còn như vậy, hắn luôn luôn là tính toán giữ lại cho đêm động phòng hoa chúc. Giữ lại cho thê tử của mình, không ngờ lại cho vị hôn thê trên danh nghĩa này, chỉ có điều. . . . . Không tồi!

https://thuviensach.vn

Nhưng mà đêm đó, hắn thật sự hết sức động tình, hoàn toàn không biết mình trúng mỵ dược, lúc hắn nghe được ‘mỵ dược’ tâm ngỗ (ngang ngược) chợt nhảy loạn. Tuyết Nhan cũng không có nói hắn bị hạ thuốc lúc nào, cũng không nói cho hắn biết ai hạ thuốc, hắn chỉ cho là lúc uống rượu cùng đám bạn xấu bị bọn họ hãm hại! Xem ra hắn nên tuyệt giao với bọn họ!

Cũng may là gặp được vị hôn thê của hắn, nếu như là nữ nhân khác, không biết sẽ thảm thế nào! Hắn chợt cảm thấy mình cũng không phải loại cầm thú, nguyên nhân đêm đó điên cuồng như vậy nhất định là do mỵ dược. “Khụ” không bằng thuận theo bậc thang này đi xuống là được!

Nhưng đêm đó Tuyết Nhan thật sự rất mê người, ánh mắt mê ly giống như hồ ly, hai chân mở ra, xúc động thở gấp, cảm xúc mãnh liệt hôn lại hắn, môi của nàng thực ngọt! Thực đẹp! Thực thơm!

Nghĩ đến hắn lại muốn hôn nàng một phen, song vì sao nàng phải mang mạng che mặt?

Hắn chợt phát hiện hai người đều mặc rất dày, chẳng lẽ trên người nàng và hắn đều lưu lại dấu hôn?

Thượng Quan Ngâm theo bản năng che che cổ, Tuyết Nhan liếc mắt một cái, phát hiện cổ của hắn còn chút dấu răng nhàn nhạt, đêm đó lúc mình xúc động lại cắn hắn, chuyện này từ trước đến nay chưa từng xảy ra!

“Sau này, chúng ta làm thế nào?” Thượng Quan Ngâm mơ hồ có chút lo lắng, dù sao hắn không có khả năng cộng thị nhất thê (hầu hạ chung một vợ) với người khác, cho nên hắn đang cân nhắc có nên cưới nàng hay không? Mà quan hệ của nàng và Ngấn đại ca cũng thật không rõ ràng, còn có Duẫn Ngọc sư huynh, hắn nên đối diện với những người này như thế nào đây?

“Ta không cần ngươi phụ trách, coi như mọi chuyện đều chưa có xảy ra được chứ?” Tuyết Nhan thản nhiên nói.

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, trong lòng Thượng Quan Ngâm lại có một chút cảm giác tức giận, tức giận không khỏi tuôn ra từ trong lòng hắn, lửa giận vô danh hoàn toàn hòa tan cảm giác e lệ rụt rè của hắn, hắn không khỏi lại biến thành bộ dáng cuồng ngạo. Lúc này muốn mở miệng hỏi vì nàng vì sao lại muốn phân rõ ranh giới với mình?

Nếu là lúc trước. Hắn hận không thể bỏ đi bất kỳ quan hệ nào cùng nàng, sau lại chậm rãi cảm thấy nàng không giống người thường, dần dần cảm giác với nàng sinh ra biến hóa, thận chí. . . Hiện giờ hai người lại đã xảy ra quan hệ, nàng lại muốn coi như chưa có chuyện gì xảy ra? Lúc đó trong lòng của hắn lại chỉ cảm thấy buồn bực!

“Lâm Tuyết Nhan!” Hắn nhịn không được tức giận gầm lên một tiếng.

“Kêu lớn như vậy làm cái gì? Ta nghe được?” Tuyết Nhan xoa nhẹ lỗ tai, lườm hắn một cái.

“Ngươi được lắm! Vô cùng được!” Hắn nghiến răng nghiến lợi nói, cả người tản ra bừng bừng tức giận. Lúc này, lần đầu tiên nhìn thấy bộ dạng độc nhất vô nhị của Thượng Quan Ngâm. Nói xong, hắn sải bước ra khỏi phòng. ‘Phanh’ một tiếng khung cửa trùng điệp rung lên.

“Thật sự là không hiểu ra sao cả!” Tuy là trong lòng Tuyết Nhan kinh ngạc, nhưng bởi vì không khí xấu hổ, không muốn lập tức rời đi, thầm nghĩ tâm tư của những nam nhân này thật đúng là khó hiểu nổi mà!

. . . Đề lời nói với người xa lạ. . .

Viết đến chỗ này, quyển sách đã viết xong được một nửa, hai ngày gần đây ta sửa sang lại một chút, nhưng có khả năng thiếu hai ngần từ.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 91 (1)

Edit: Panh Hoang

“Lâm Tuyết Nhan?” .

Tiếng hét lớn vang vọng mỗi một góc nhỏ bên trong Ỷ Thúy Lâu, rồi sau đó Thượng Quan Ngâm đạp cửa mà ra!

Bên trong nhã gian, có hai vị công tử trẻ tuổi đang ngồi uống trà, nghe một tiếng quát to, công tử tà khí nhẹ nhíu mày mỉm cười nói: “Ta vẫn cho rằng sau khi nữ nhân phát hiện ra chồng mình ở nơi yên hoa, sẽ tức giận tìm đến làm phiền, nhưng ban nãy ta không có nghe lầm chứ? Vừa rồi tức giận là nam nhân! Chẳng lẽ có cả nam nhân đến cửa tìm?”

Công tử tuấn lãng nhấp một ngụm trà, vẻ mặt lãnh đạm, một đôi mắt phượng hết sức rực rỡ, kiều diễm trong hơi nóng.

Hắn bĩu môi mỏng một cái, cười nhạt nói: ” Thanh lâu lớn, loại người nào cũng có.”

Giọng nói của hắn rõ ràng lạnh thấu xương, trầm thấp mà giàu từ tính, trong vắt như nước chảy, trơn láng như gió mát, nhưng mắt phượng của nam tử dần dần nheo lại, thầm nghĩ Lâm Tuyết Nhan cũng đến đây sao? Xem ra cô gái che mặt ban nãy cứu giúp Tam hoàng tử Hoàng Phủ Lưu Vân

https://thuviensach.vn

quả nhiên là nàng, chỉ có điều. . . . . Vì sao nàng phải giúp Tam hoàng tử? Chẳng lẽ chỉ đơn thuần là có lòng tốt thôi sao?

Hay là bởi vì giao tình đệm nhạc trong cung yến?

Nữ tử nhà lành tại sao lại đi đến nơi Yên Hoa này? Chẳng lẽ không sợ vấy bẩn thanh danh của mình ư?

Làm cho hắn không khỏi nhớ tới cảnh tượng ngày đó nàng giúp mình chữa bệnh, lại dám há miệng nhìn chằm chằm vào vết thương chỗ bí mật, mở miệng chế nhạo, thật là một nữ tử điên cuồng!

Nhưng hắn từng nghe qua lời đồn về nàng, từ sau lúc cung yến, hắn đặc biệt tra xét quá khứ của nàng, tuyệt đối không ngờ rõ ràng xú danh của nàng, nghe nói Lâm Tuyết Nhan từng ái mộ Tam sư huynh Mộ Dung Thanh Li, sau khi bị cự tuyệt tính tình đại biến, trở nên không biết xấu hổ. Nổi danh là Thuỷ tính dương hoa. Thanh danh không có gì đáng nói, chỉ là, rõ ràng một nữ tử có thanh danh như thế lại có được y thuật siêu phàm, kỹ thuật nhảy vô song, khuynh thành tao nhã.

Thân thủ nhanh nhẹn, thật là làm cho hắn cảm thấy không thể tưởng tượng nổi!

Nhưng, ánh mắt của hắn nhìn theo nam tử rời khỏi phòng, dần dần bắt đầu đông lại!

Nam tử tuấn mỹ bất phàm kia, sắc mặt tái nhợt mà ủ dột, nếu không có nhìn lầm mà nói hắn là Thất sư đệ Thượng Quan Ngâm, cũng là vị hôn phu trong lời đồn của nàng!

Thất sư đệ này từ trước đến nay chính là mắt cao hơn đầu, rốt cuộc là làm sao lại tức giận như vậy?

Hắn không khỏi tự nhiên mỉm cười, thầm nghĩ rất có ý tứ!

https://thuviensach.vn

Nhưng là dựa vào trực giác của hắn, cảm giác hai người cũng không có xuất hiện cùng một lúc, chính là không ngờ thân thủ của nàng lại cao như thế! Thật sự là nằm ngoài dự liệu của hắn! Chỉ có điều tại sao nàng lại xuất hiện trong Ỷ Thúy lâu? Thần sắc hắn tuy có chút lơ đễnh, nhưng trong lòng lại đang suy đoán. Có lẽ là đang. . . Đến khám bệnh tại nhà?

Song đến khám bệnh tại nhà ở Ỷ Thúy lâu, tâm tư của nữ tử Lâm Tuyết Nhan này quả nhiên không giống người thường!

Gió ngoài cửa sổ từ từ thổi tới, mang theo nồng đậm mùi son phấn khác nhau!

Sau khi Tuyết Nhan uống sạch một ấm trà mới rời khỏi nhã gian, mắt đẹp liễm diễm da trắng như ngọc, thanh nhã mà động lòng người, giống như hạt sương đọng trên bông sen, nàng đứng ở trên thang lâu, ánh mắt đảo qua đại sảnh Ỷ Thúy lâu, cũng không nhìn thấy bóng dáng Thượng Quan Ngâm, thầm nghĩ hắn tức giận bỏ đi rồi!

Nam nhân này thật đúng là khó hiểu mà, dễ dàng tức giận giống như lúc mới gặp!

Cách đó không xa, Hoàng Phủ Lưu Vân khẽ nhướn mày, chợt nhìn thoáng qua tổng quản ở xa xa, tổng quản đã ngầm hiểu, nàng kia giúp điện hạ một lần, không cầu báo đáp, đến cùng là có mục đích gì?

Điện hạ từ trước đến nay không lộ núi cũng chẳng lộ nước, ở trước mặt người khác che giấu vô cùng tốt, nếu như không có nàng kịp thời ra tay, sợ là bất kể như thế nào điện hạ cũng phải chịu một ít tổn thương, mới có thể giấu diếm được ánh mắt của Nam Cung Vũ, hắn nhịn không được nhìn nàng thêm một cái, tuy rằng che che mặt bằng lụa mỏng, nhưng có loại khí chất khoa tả, hắn gặp qua vô số mỹ nữ, bất luận là tuyệt sắc mỹ nữ trong cung, hay là tuyệt đại giai nhân thanh lâu, cũng không có một người nào, không có một nữ tử nào có thể thắng được nữ tử này . Lơ đãng làm cho

https://thuviensach.vn

người ta chìm đắm trong nhất cử nhất động thoải mái của nàng. Tròng lòng chợt rùng mình, có Tam hoàng tử nảy sinh một chút hứng thú với nàng hay không?

Chỉ có điều, Tam hoàng tử chưa bao giờ động tâm với bất cứ nữ tử nào, nếu như có chút hứng thú với nàng, như vậy hắn nhất định phải điều tra xem nữ tử này là thần thánh phương nào?

Thượng Quan Ngâm tức giận hồi phủ, ánh mắt âm u lạnh lẽo, trên đường vô cùng tức giận Lâm Tuyết Nhan, một hơi tức giận buồn bực trong ngực, trong lòng tức giận không thôi. Nữ nhân này lại muốn phủi sạch quan hệ với hắn, rốt cuộc trong lòng xem hắn là cái gì? Chẳng lẽ nàng cứ như vậy không cần thanh danh của mình? Chẳng lẻ không muốn gả cho hắn? Không phải nữ tử bình thường coi trọng nhất trinh tiết ư, vì sao nàng trước sau không cần?

Chẳng lẽ nàng đúng như trong lời đồn? Thuỷ tính dương hoa không chịu nổi sao?

Không có khả năng, toàn bộ hắn đều không tin!

Dọc đường đập vào mắt hắn là ánh sáng xanh lóng lánh mê người, Thượng Quan Ngâm lại cảm giác thân mình ở trời đông giá rét, đầy nhành hoa ngọc lan trăng như tuyệt tự nhiên hóa thành băng tuyết, hắn vốn cho là coi như nàng xảy ra quan hệ với ca ca, chỉ là ca ca nhất thời nổi hứng mà thôi, Duẫn Ngọc, triền miên cùng nàng cũng là vì giải độc, hắn đối với nàng hắn là có chút bất đồng! Hắn nhớ rõ đêm đó Lâm Tuyết Nhan rất nhiệt tình, nàng ở dưới thân hắn tận tình phóng túng, như vậy không giống người thường, huống chi, dung nhan của hắn cũng không thua kém Duẫn Ngọc và ca ca bao nhiêu, lại không ngờ được Lâm Tuyết Nhan lại dùng thủ đoạn như vậy, nàng lại muốn xem như chưa xảy ra chuyện gì? Thật là đáng hận mà!

https://thuviensach.vn

Vì thế, tâm tình buồn bực trở lại Thượng Quan phủ, đi không bao xa liền thấy Thượng Quan Hàm nhanh nhẹn đi tới, cười mím môi nói : ” Ngâm ca ca, ta muốn nói cho ngươi một tin tốt lành, mẫu thân bảo ngươi đi thư phòng, thương lượng chuyện từ hôn!” . Thượng Quan Ngâm lặng đi một chút, trong lòng không khỏi trăm mối cảm xúc lẫn lộn ngũ vị tạp trần, từ hôn tuy là hắn an bài, nhưng không ngờ lại tới ngay lúc này. Ngực hắn có chút cảm giác đau đớn, chẳng lẽ là ông trời đã định trước bọn họ trong lúc đó không có bất cứ quan hệ nào sao?

Đi vào thư phòng, đã thấy Thượng Quan lão gia và Thượng Quan phu nhân đang thương nghị việc này.

Thấy Thượng Quan Ngâm đến, Thượng Quan phu nhân cười nói: “Ngâm nhi, ta với lão gia đang thương lượng chọn cho ngươi và Ngấn nhi một tiểu thư khuê các xinh đẹp lại hiểu lễ nghĩa, sáng mai người làm mai sẽ đưa tới chân dung những tử chưa lập gia đình, nhất định phải lựa chọn cho tốt, Duẫn Tuyết Nhi hôm nay đã là Thái Tử Phi, ngươi cũng đừng nghĩ đến nàng nữa! Thế gian này còn nhiều rất nhiều mỹ nữ để ngươi chọn lựa!”

Thượng Quan Ngâm nghe vậy nhíu mày nói : “Mẫu thân, ta không nghĩ đến Duẫn Tuyết Nhi”

Thượng Quan phu nhân cười nói: “Như thế rất tốt!”

Bỗng nhiên, Thượng Quan Ngâm nhíu mắt lại lạnh lùng nói: “Còn có. . . . Chuyện từ hôn, có thể chờ sau khi Ngấn đại ca trở về rồi nói sau được không?”

Thượng Quan phu nhân kinh hãi nói : “Vì sao?”

“Hiện tạo trong Thần Long cung đnag khủng hoảng, lúc này bàn bạc chuyện từ hôn, người đời sẽ nói Thượng Quan gia tộc chúng ta vô tình vô nghĩa, bỏ đá xuống giếng, sợ là ảnh hưởng đến thanh danh của Thượng Quan gia . Cho nên ta nghĩ đợi tình hình thực tế trong Thần Long cung ổn

https://thuviensach.vn

định rồi bàn bạc lại chuyện này sau.” Mặt Thượng Quan Ngâm không chút thay đổi, chậm rãi mà nói. Hắn đương nhiên không có khả năng nói cho cha mẹ biết quan hệ giữa mình và Lâm Tuyết Nhan, nhưng hắn vạn phần không bằng lòng chuyện từ hôn, đành phải thuê dệt ra lý do qua loa tắc trách mà nói.

“Ngâm nhi nói có lý, con ta quả thật là trưởng thành hơn rất nhiều!” Trầm ngâm một lát, Thượng Quan lão gia vẻ mặt nghiêm túc nói : “Phu nhân, về chuyện từ hôn ta nghĩ Ngấn nhi vẫn chưa về, chuyện trong gia tộc để hắn định đoạt, dù sao từ hôn cũng không phải là chuyện nhỏ, hắn là nên đợi hắn về thương lượng lại một hồi mới phải!”

Sau khi nghe xong lời của bọn họ, Thượng Quan phu nhân hơi hơi gật đầu, Thượng Quan Ngâm nhẹ nhàng thở ra, sau khi hành lễ xong vội vàng rời khỏi thư phòng, đi về hướng viện của hắn. Trong lòng suy nghĩ hàng nghìn hàng vạn lần, bóng dáng Lâm Tuyết Nhan không ngừng hiện lên trong đầu hắn, nhưng, sau này làm sao hắn mới có thể gần gũi với Lâm Tuyết Nhan đây? Thở dài một tiếng, còn chưa đi vào trong viên. Đã nghe đám Điện Tề sủa giống như chờ đợi hắn trở về. Thượng Quan Ngâm hiểu được thú ngữ, đương nhiên hiểu được ý của bọn nó, biết là chúng đang rất đói.

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 91 (2)

edit: Panh Hoang

Hắn vội phân phó hạ nhân đưa đồ ăn ngon tới, trong lòng chợt nhớ tới sài lang hổ báo mãnh thú đang đợi trong núi rừng.

Nếu không phải Thượng Quan phủ quản lý nghiêm ngặt, hắn thật muốn dẫn sư phó đến nuôi hai cự thú, chỉ có điều nếu chúng nó nổi đóa, sợ là Thượng Quan phủ cũng bị đổ thành một đống tro tàn.

“Ngâm ca ca, con chó trắng này thật đáng yêu!”

Chẳng biết Thượng Quan Hàm đến trước vườn từ lúc nào, liếc mắt một cái liền nhìn trúng một con cho trắng hiếm có ở bên trong, nhịn không được nũng nịu quấn quít lấy hắn nói : “Sắp đến sinh nhật của ta rồi, bắt nó tặng cho ta làm lễ vật được chứ?”

“Không được!” Thượng Quan Ngâm ngạo nghễ cự tuyệt, bởi vì Thượng Quan Hàm tuyệt sẽ không đối xử tử tế với nó.

“Ngâm ca ca, tại sao không được chứ?”

“. . . Bởi vì con chó này bị bệnh, tuy rằng mắt thường không nhìn thấy, nhưng da thịt bên trong cũng đã bắt đầu nhão!” Trong vườn có một người

https://thuviensach.vn

trung niên qua loa tắc trách nói, hắn không có ấn tượng gì tốt với vị Đại tiểu thư này.

“Thật là đáng tiếc mà!” Thượng Quan Hàm bĩu môi, nhìn da con chó này thật đúng là bị bệnh? Trong lòng Thượng Quan Ngâm căng thẳng, chợt nhớ ra cái gì đó, vội vàng nói: “Trung thúc, ngươi nhanh đưa nó ra ngoài. Ta tìm đại phu chữa trị cho nó.”

Người trung niên kia có chút kinh ngạc, rõ ràng con chó này cũng không có sinh bệnh, vì sao thiếu gia phải giả vờ diễn làm thực? Huống chi nơi này làm gì có đại phu nào xem bệnh cho chó? Đã thấy thiếu gia ôm con chó trắng, trong mắt hiện lên một chút dịu dàng.

Khóe miệng hắn không khỏi co rút, thiếu gia cuồng ngạo vì sao lại có ánh mắt như thế? Có phải hắn nhìn lầm rồi hay không?

Sau ánh nắng ấp ám buổi chiều, gió mát rượi thổi tới trước mặt. Tuyết Nhan vui vẻ thoải mái ngồi ở trong y quán, nhưng vào lúc này, một chiếc xe ngựa hoa lệ được kéo bằng bốn con ngựa chạy từ bên ngoài đến, liền nghe thái giám tiến vào tuyên đọc ý chỉ, lệnh cho Thiên hạ đệ nhất y quán Quỷ y tiến cung chẩn trị. Truyết Nhan cảm thấy hơi kinh ngạc, không ngờ thân thể Thái hậu không ổn, Quỷ y lại cũng đi theo cùng. Tuyết Nhan nhìn chăm chú bóng lưng cuả Quỷ y, trong lòng mơ hồ cảm thấy có chút quái dị. Quỷ y trước nay đều không có để ý đến những chuyện của quý tộc trong hòang cung! Tại sao lại chủ động đi Hoàng cung chẩn bệnh? Hay là. . . . Hắn là chỗ quen biết cũ với Hoàng thái hậu?

Nhưng một người là giang hồ Quỷ y. Một người là hậu cung Hoàng thái hậu, tại sao hai người lại xuất hiện cùng nhau?

Kỳ quái? Thật sự rất kỳ quái?

Tuyết Nhan muốn biết toàn bộ câu chuyện trong đó. Nhịn không được nhướn nhướn mày!

https://thuviensach.vn

Sau khi Quỷ y rời đi, nàng liền rời khỏi Thiên hạ đệ nhất y quán, lập tức đi về phía tòa nhà trong kinh thành, cách y quán không xa, thấy một chiếc xe ngựa chậm rãi chạy đến bên cạnh nàng. Tuyết Nhan vốn không thèm để ý, bỗng nhiên một cánh tay ngọc mềm mại vén màn xe đẹp đẽ quý giá trên xe ngựa lên, chỉ thấy giọng nói mềm mại dịu dàng rơi vào trong tai, chỉ là hít thở, lại để cho nàng nhìn thấy hai người ngồi ngay ngắn ở trong xe, ánh mắt đảo qua hai người ngồi bên trong. Tuyết Nhan bỗng nhiên cảm thấy không thể tin vào mắt mình được thoáng một cái định dừng lại chỗ bọn họ. Không ngờ. . . Thế nhưng chính là. . . Bên trong xe ngựa ánh sáng không tốt lắm, tuy rằng nam tử cúi thấp đầu, tuy rằng chỉ nhìn thấy mặt bên, tuy rằng hắn đã đổi một bộ quần áo khác, nhưng phía sau rèm hiện lên hình dáng, cùng bộ dáng trong nội tâm nàng nhớ nhung dần dần trùng khớp, khoảng cách từ biệt lần trước, đã hơn hai mươi ngày, hắn không từ mà biệt, mỗi ngày nàng đều lo lắng cho hắn, lúc ấy hắn giận đùng đùng bỏ đi. Lại rõ ràng giống như mới xảy ra ngày hôm qua.

Hai người nọ. . Đúng là Duẫn Ngọc và Hoa Vân quận chúa!

Ánh mắt Duẫn Ngọc ánh lạnh như băng, không chút tình cảm đảo qua nàng, giống như từ trước đến nay không hề quen biết nàng, trong thời gian ngắn, xe ngựa đã đi qua người nàng, Tuyết Nhan không kìm lòng được hô hấp ngưng trệ, trong lòng đột nhiên co rút một cái, nhìn bóng dáng của bọn họ, thế nhưng cảm thấy vô cùng phù hợp, tâm Tuyết Nhan bỗng nhiên giống như bị cái gì đó gõ vào một cái, lặp lại suy nghĩ lúc đó trong lòng liền co rút đau đớn.

“Lúc nãy hình như là muội muội của ngươi đấy?” Hoa Vân quận chúa nhẹ giọng nói.

“Uh” Duẫn Ngọc băng lãnh nói.

“Chúng ta không đi xuống chào hỏi sao?” Hoa Vân quận chúa tươi cười xinh đẹp.

https://thuviensach.vn

“Không cần! Ta và nàng vốn cũng không quen!” Đáy mắt Duẫn Ngọc ẩn giấu mũi nhọn lạnh như băng, kéo mành từ trong tay nàng, vung xuống, cùng lúc đó, Hoa Vân quận chúa ghé vào bên cạnh Duẫn Ngọc, liếc xéo Tuyết Nhan một cái, đầu nhẹ nhằng đặt ở đầu vai Duẫn Ngọc.

Thoáng cái chỉ nghe thấy tiếng bánh xe lăn lăn mà qua, giống như nỗi lòng hoang vu khô cạn của Tuyết Nhan lúc đó, không thể chống đỡ được chợt lăn qua.

Tuyết Nhan mạnh mẽ vực lại tinh thần, nghĩ thầm đến tột cùng là tình huống nào, nếu như Duẫn Ngọc đã sớm trở về trước hết hắn là đi tìm nàng, nhưng hắn lại ở cùng một chỗ với Hoa Vân quận chúa, chờ một chút. . . . Vì sao bọn họ lại ở cùng một chỗ?

Chính xác, rốt cuộc là hắn đã trở lại đây bao lâu rồi?

Lại ở chung một chỗ cùng Hoa Vân quận chúa bao lâu rồi?

Ban nãy hắn nhất định là đã thấy nàng, vì sao ngay cả ngay cả liếc mắt cũng không thèm nhìn nàng lấy một cái?

Nhưng Duẫn Ngọc và Hoa Vân quận chúa vốn là vợ chồng chưa cưới, hơn nữa quan hệ thật lâu cùng nàng. Chẳng lẽ Duẫn Ngọc, sau lúc đêm đó. . . . Đã tính toán buông tha cho mình?

Thầm nghĩ một chút trong đầu nàng liền bắt đầu hoa mắt, trong đầu trống rỗng nghĩ mãi mà không rõ, rõ ràng là cái gì cũng không muốn nghĩ, nhưng có một số việc đã tới rồi thì an tâm trở lại! Trên đường, Hai mắt Tuyết Nhan nhìn chăm chú phía trước, đắm chìm ở trong suy nghĩ khó có thể miêu tả được.

Gió hè nhẹ nhàng, thổi mái tóc của nàng cũng thổi tâm nàng lạnh như băng.

https://thuviensach.vn

Khóe mắt ẩm ướt, nàng cố gắng chịu đựng, mọi chuyện xảy ra hôm nay nàng đã từng suy diễn qua nhiều loại phiên bản ở trong đầu, nhưng không ngờ Duẫn Ngọc lại ôm giai nhân vào lòng nhanh như vậy. Ngay cả nam nhân đang xuất hiện ở trước mặt nàng, từng mở miệng thề non hẹn biển với nàng nhưng nam nhân đúng là làm một đằng nghĩ một lẻo, xem ra người ta nói rất đúng, lời nói của nam nhân ở trên giường quả nhiên không thể tin cậy được!

Thật lâu sau, nàng chợt ngửa đầy lên, im lặng cười. Thượng Quan Ngâm ôm con chó trắng, vội vội vàng vàng đi vào trạch viện của Tuyết Nhan.

Bỗng nhiên, hắn dừng lại một chút ở trước cửa, trong lòng thậm chí có chút sợ sệt không dám mạo muội xông vào trong viện, trong đầu không biết làm sao, Thượng Quan Ngâm vừa thấy sân viện này, liền không kìm lòng được nhớ tới chuyện đêm đó, khuôn mặt không khỏi phiếm hồng thật sâu, cắn chặt răng, nhẹ nhàng gõ cửa, nhưng gõ hồi lâu cũng không có ai ra mở cửa cho hắn.

“Ngươi nói ta nên làm cái gì bây giờ?” Thượng Quan Ngâm cúi đầu nhìn con chó trắng trong lòng.

“. . . Gâu gâu!” Con chó trắng khẽ sủa.

“Ngươi nói trong nội viện có người, hiểu rồi!” Thượng Quan Ngâm cố lấy dũng khí ôm con chó trắng thi triển khinh công, nhảy vào trong viện. Lúc hắn tuần tra xung quanh thì chợt thấy Lâm Tuyết Nhan trong đình, nhất thời ngẩn ra, nàng lại uống rượu, giống như chịu không nổi tửu lực, hai gò má hơi phiếm phiếm hồng, nhìn qua đặc biệt mê người.

“Ngươi là ai?” Hai mắt Tuyết Nhan mông lung nhìn không rõ người tới cửa.

“Là ta. . . . Thượng Quan Ngâm.”

https://thuviensach.vn

“Oh, ngươi tới đúng lúc, đến bồi ta uống rượu,!”

Thượng Quan Ngâm đến gần mấy bước, bỏ con chó trắng xuống, thấy ánh mắt u buồn của Lâm Tuyết Nhan, trong lòng Thượng Quan Ngâm chợt có chút xúc động, muốn hôn lên toàn bộ khuôn mặt lo lắng của nàng, nhưng còn chưa có hành động, nội tâm của hắn đã tỉnh táo lại, lý trí kiềm chế không nên xúc động. Hắn rủ mắt xuống, nhỏ giọng nói: “Nhanh đừng uống nữa, ngươi say rồi!”

Tuyết Nhan hờ hững cười: ” Haizz!!! Thân thể Lâm Tuyết Nhan không chịu nổi tửu lực nhỉ!”

Thượng Quan Ngâm nhíu mày, cũng không rõ, Tuyết Nhan chợt ngước mắt lên, hai mắt sáng trong động lòng người: ” Tại sao ngươi lại đến đây, có phải là có ý đồ gì hay không? Ta đã nói rõ ràng là không cần ngươi chịu trách nhiệm, không lẽ là. . . . Ngươi muốn chịu trách nhiệm với ta?

Thượng Quan Ngâm cũng không có nghe rõ nàng nói cái gì, chỉ cảm thấy con ngươi của nàng sao lại tươi sáng như vậy, chưa từng ảm đạm, mới vừa rồi rõ ràng đã thấy nàng rất u buồn. Giống như là ảo giác, nhưng kể từ khi biết nàng là cung chủ tương lai của Thần Long cung, có thể tam phu bốn thị, lại phát hiện nàng cũng không hạnh phúc! Có lẽ nàng vĩnh Tình cảnh nàng gặp phải rõ ràng may mắn trong đau khổ, lại cả ngày làm bộ kiên cường, hắn bỗng nhiên muốn theo ở bên nàng mãi mãi, không cần chú ý ánh mắt của người đời! Nếu như nàng nói yêu hắn!

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 91 (3)

Edit: Panh Hoang

Chưa suy nghĩ xong, chợt thấy một đôi cánh tay ngọc ôm trên cổ của hắn. Tuyết Nhan ôm hắn, hài hước nói :

“Ngươi đang suy nghĩ chuyện gì thế? Có phải suy nghĩ đến chuyện đêm hôm đó hay không?”

Nghe vậy, hai má của Thượng Quan Ngâm thoáng cái đỏ ửng, Tuyết Nhan cười nhạt, người nam nhân này đêm đó rõ ràng điên cuồng muốn chết, lại ở chỗ này đỏ mặt!

Hai tay Tuyết Nhan chặt chẽ, hai chân bỗng nhiên quấn ở ngang hông của hắn “Thượng Quan Ngâm, rốt cuộc ta có đẹp hay không?”

Giọng nói của nàng mềm mại nhẹ nhàng, khẽ lượn lờ trong đầu của hắn, Thượng Quan Ngâm hơi ngẩn ra. Không ngờ nàng cũng sẽ hỏi như thế, hắn đỏ mặt, nhìn khuôn mặt trơn bóng như ngọc của nàng, cái miệng nhỏ nhắn hồng như quả anh đào, bỗng nhiên dâng lên một chút xúc động muốn hôn nàng, còn nàng thì đưa mắt nhìn hắn. Vẫn không nhúc nhích, giống như đang gọi mời hắn, cho nên, hắn không kìm lòng được đưa tay nhẹ nhàng ôm ngang hông Tuyết Nhan, lúc này Thượng Quan Ngâm thâm tình chân thành cúi người xuống, Tuyết Nhan cảm thấy Thượng Quan Ngâm đã cúi người chậm rãi dò xét xuống dưới.

https://thuviensach.vn

Hơi thở ấm áp phun lên trên hai má của nàng, sau đó là hai cánh môi mỏng, mang theo run rẩy nhẹ nhàng áp xuống, cùng mềm mại và lạnh lẻo nhưng môi hai người chỉ là cùng lúc chạm vào nhau.

Ánh mắt của Thượng Quan Ngâm gắt gao nhắm chặt, khuôn mặt của hắn có chút bối rối, không tự chủ được đỏ lên quyến rũ giống như ngọn lửa, ánh mắt gắp gao nhắm chặt, một chút cũng không dám mở, dụng tâm cảm giác ngoài miệng giống như sóng lớn nhẹ nhàng đẩy ra, trong lòng hắn nổi lên sóng nước lăn tăn. Nàng tỉnh táo, không có cự tuyệt hắn, giờ phút này, nụ hôn này trân quý giống như nụ hôn đầu, nghĩ đến điều này hắn nhịn không được lè lưỡi, nhẹ nhàng liếm liếm môi của nàng.

Hoàn toàn không giống cảm xúc mãnh liệt đêm đó, loại nhu tình này đúng là vô cùng thoải mái dịu dàng!

Cứ như vậy! Giống như qua thật lâu! Lại giống như là rong nháy mắt!

Thượng Quan Ngâm từ từ mở mắt, trong mắt tràn đầy sủng nịch, giờ phút này Thượng Quan Ngâm ngồi ở trên ghế, còn nàng nằm úp lên lồng ngực của hắn, nghe tiếng tim đập mạnh mẽ của hắn. Thân thể hai người thế nhưng vô cùng hài hòa.

“Vì sao muốn hôn ta?” Tuyết Nhan chợt thản nhiên hỏi.

“Bởi vì. . . . . Ta. . . Ta giống như thích. . .”

“Bịch Bịch.” Tim của hắn bỗng nhiên dùng sức đập mạnh hai hồi, hắn lập tức cúi đầu nhìn nữ tử tuyệt sắc ở trước người, nàng quyến rũ như vậy nằm úp sấp ở trên người mình, ánh mắt yêu mị động lòng người. Nhìn thấy môi nàng đỏ bừng, bị hắn hôn đến nổi lên màu sắc mê người, hơi thở không khỏi dồn dập, bỗng nhiên dục vọng nam tính mạnh mẽ trào lên.

“Thích gì cơ? Không hiểu?” Tuyết Nhan rõ ràng cảm thụ được tiếng tim đập của hắn, hai mắt mê ly, người nam tử này hình như chưa bao giờ biết

https://thuviensach.vn

nói dối đi!

“Ta thích ngươi!” Nam tử ở trong nghi ngờ của nàng, cắn răng, rốt cục thổ lộ tình cảm, hắn thích nàng, đúng vậy, hắn thích nàng! Vô cùng vô cùng độc hoan! Vì thế, lại một lần nữa nhịn không được cúi đầu hôn môi của Tuyết Nhan, lúc này Thượng Quan Ngâm đã chưa đủ gãi không đúng chỗ ngứa, hai má vừa phiếm hồng, vừa hôn môi nàng thật sâu!

Nóng, nóng quá, vì sao hôm nay lại nóng như vậy? Tuyết Nhan mê mê mang mang suy nghĩ, đúng vậy, mùa hè đến rồi!

Ánh mắt hơi liếc, con chó trắng kia thế nhưng lại thẹn thùng chạy đi!

. . . Đề lời nói với người xa lạ. . .

Văn bản tường tận trên cơ bản cũng sắp ra, ngày mai Ngâm Ngâm hảo hảo biểu hiện, Ngấn cũng sắp trở lại…

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 93 (1)

Edit: Panh Hoang

Rồi sau đó, nam nhân kia nhịp nhàng ấn xuống ngực của nàng. Nàng phun một ngụm nước từ trong phổi ra.

Trong lúc nàng từ từ mở hai mắt ra thì đã nhìn thấy một bóng dáng mờ mờ ảo ảo trước mặt, nam nhân kia đúng là Nam Cung Vũ!

Trời trong gió mát, dương liễu phất sóng. Nước chảy róc rách, soi chiếu bóng hoa.

Lông mi dài rậm thon thon của Tuyết Nhan khẽ động, sau một lúc lâu mới từ từ mở mắt ra, trong đôi mắt trong suốt hé ra chút ánh sáng lờ mờ, trong sương mù, lại thấy Nam Cung Vũ tuấn mỹ vô trù, khuôn mặt như ngọc giống như được mãi dũa, không khỏi ngẩn ra.

Hoàng cung là nơi nguy hiểm nhất ăn thịt người không nhả xương , hiện nay, Nam Cung gia tộc đảm nhiệm sự an nguy của hoàng thất, sau khi Nam Cung Vũ rời đi Vô Cực Môn, vốn định dùng thế lực của mình gia nhập ba nước, nhưng thân thể thúc phụ không tốt, cho nên, tạm thay mặt thúc phụ làm chức thống lĩnh cấm vệ quân, khi hắn chỉ huy cấm vệ quân đi qua nơi đây thì đúng lúc nhìn thấy Tuyết Nhan bị rơi xuống nước, nhìn quen hắc ám cùng xấu xa trong cung. Nam Cung Vũ xưa nay mở một con mắt nhắm một con mắt, xa xa quan sát!

https://thuviensach.vn

Nhưng, lúc hắn nhìn thấy người bị ngộ hại là Lâm Tuyết Nhan thì lại ngoại lệ cứu nàng, dù sao, nếu như điệu múa tuyệt thế hào hoa phong nhã của nàng kia biến mất, quả thực có chút đáng tiếc!

Nhưng chuyện rơi xuống nước này, cũng khiến cho ngự hoa viên gợn sóng không nhỏ.

Bất tri bất giác lại có rất nhiều thái giám cung nữ vây quanh chỗ bờ hồ. "Ta không nhìn lầm chứ, không ngờ Nam Cung công tử tự mình xuống nước cứu người?" Có cung nữ nhỏ giọng nói, giọng nói tuy vô cùng nhỏ, nhưng vẫn bay tới trong tai mọi người, khiến cho một mảnh xôn xao, từ lúc Nam Cung Vũ thay thế Nam Cung Ngạo xuất hiện ở trong cung thì rất nhiều cung nữ bị vẻ hào hoa phong nhã của Nam Cung Vũ làm cho khuynh đảo, Nam Cung Vũ xưa nay vô cùng nghiêm túc, song khi hắn lộ ra nụ cười tuyệt mỹ thì, phóng xuất ra vẻ phóng khoáng không cưỡng nổi, có loại khí chất tuyệt sắc hại nước hại dân. Ngực của hắn khiến nữ nhân không nỡ vùng vẫy, làm cho nữ tử cả đời khó quên. Các nàng hận không thể nhào lên mút vào đôi môi gợi cảm quyến rũ giống như hồng bảo thạch tyyệt mỹ kia. Nhưng chưa từng thấy qua Nam Cung công tử làm thế với bất kỳ nữ nhân nào! Lại môi chạm môi chạm với nữ nhân kia, khó tránh trong lòng các nàng có chút hâm mộ ghen tị oán hận!

Chỉ thấy Nam Cung Vũ đứng thẳng người lên, tư thế oai hùng anh tuấn, mắt phượng khép hờ, khóe môi gợi lên, ánh mắt tựa tiếu phi tiếu đảo qua khuôn mặt của nàng, ngay sau đó, nghe được giọng nói hài hắn của hắn: "Hồ nước thật lạnh, nếu như Lâm đại phu muốn soi bóng thì trước nên nhìn ngó xung quanh, tìm một nơi thích hợp! Để tránh sẩy chân rơi xuống nước!"

Thản nhiên nói một câu, che giấu rất tốt tiết mục mưu sát, cứu người đã là ngoại lệ, hắn lại càng chẳng muốn hùa theo những âm mưu lừa gạt.

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, đôi mắt trong suốt của Tuyết Nhan nhìn về phía hắn, tuy rằng cả người vô lực, lại cười lạnh nói: “. . . Các hạ có thể nói là người tốt tuyệt vời, không lệnh thị vệ tới cứu ta, lại tự mình xuống nước, tiểu nữ tử thật sự là thụ sủng nhược kinh!”

Nói xong, nàng tỉnh bơ lau lau môi, Nam Cung Vũ không khỏi nhẹ giọng mà cười, giọng nói lười nhác giống như gợn sóng nhộn nhạo trong tim: “Lâm tiểu thư ngươi không cần tự cao tự đại , thân thể của ngươi nặng như vậy, chỉ chìm không nổi, giống như Thái Sơn ngoan thạch, thuộc hạ của ta sợ là vớt không ra ngươi, cho nên ta có chút bất đắc dĩ.” Giọng nói của Nam Cung Vũ mang theo nồng đậm đùa cợt, khóe môi hơi hơi gợi lên, ngón tay nhẹ nhàng nắm cổ áo của nàng: “Ngươi không thông minh nhưng cũng rất đẹp, về phần mập… Lâm tiểu thư trái lại nên bớt mập đi một chút!”

Đám cung nữ không nhịn được mỉm cười, Nam Cung công tử thích nhất mỹ nhân thông minh yêu kiều mảnh mai, xem ra nữ tử trước mặt vẫn không vào được mắt hắn nha!

Tuyết Nhan không khỏi nhíu lưỡi! Nàng nàng nàng mập sao? Thân hình của nàng phong thái yểu điệu, linh lung có sức hấp dẫn, gợi cảm mê người, một xú nam nhân như ngươi ánh mắt làm sao lại cao như vậy?

Lời này đổi lấy nữ tử trừng mắt nhìn, Nam Cung Vũ không khỏi cười khẽ.

Khi hắn cười môi giống như quả anh đào nhưng lại làm kẻ khác thấy được tà mị cuồng vọng, phong lưu khó tả ngay cả gió xung quanh cũng giống như đột nhiên thu lại vài phần sắc bén.

Thật ra, hắn đích thân cứu nàng lên, cũng có thể xác định một chuyện, Thủy Long chi ngọc không ở trên người nàng, nếu không lúc nàng rơi vào trong hồ cũng sẽ không có chậm chạm mà không dùng! Chẳng biết tại sao,

https://thuviensach.vn

hắn vẫn cảm thấy Thủy Long ngọc bội bị mất cùng nàng không thoát khỏi quan hệ.

Giờ phút này, cả người Tuyết Nhan ướt sũng, đường cong lộ hết ra làm cho ánh mắt cấm vệ quân không khỏi nóng bỏng, cả người Nam Cung Vũ hiện giờ cũng ướt đẫm, tự nhiên không thể đưa quần áo của hắn ra, nhưng, ngay cả lúc quần áo của hắn không có ướt đẫm cũng sẽ không để lại quần áo của mình cho bất kỳ nữ nhân nào.

Đang lúc hắn chuẩn bị phân phó thị vệ cởi áo ngoài thì đã thấy một con họa thuyền trong hồ đang từ từ tới gần chỗ này, một người trung niên nam tử bỗng nhảy từ trong họa thuyền ra, chân điểm nhẹ trên mặt nước, trong tay hắn cầm một cái áo choàng của nữa tử, tay hắn giơ lên, không hề lệch khoác cái áo lên trên người Tuyết Nhan, rồi lại tiếp tục tung người một cái, quay trở về trong họa thuyền.

“Người này là ai a?” Mọi người bị một màn xảy ra bất ngờ làm cho ngơ ngác nhìn nhau, Nam Cung Vũ nheo mắt lại, thầm nghĩ người này xác nhận là một vị cao thủ.

Tuyết Nhan nhìn bóng dáng của hắn, hơi hơi sững sờ. Nếu như nàng không có nhìn lầm mà nói, người này là phu xe lúc trước của Tam công tử, không ngờ võ công còn rất cao nữa. Vì sao hắn phải làm như vậy? Chẳng lẽ có quan hệ với Tam hoàng tử Hoàng Phủ Lưu Vân? Nhưng Hoàng Phủ Lưu Vân hắn là không biết diện mạo thật của nàng, ngay cả lúc nàng cứu hắn ở Ỷ Thúy lâu cũng che mặt, rốt cuộc hắn có mục đích gì? Song nếu nói mục đích…. Người ta cũng đã đi rồi, hơn nữa đôi xử với nàng cũng không nóng không lạnh! Có phải nàng có chút tự mình đa tình hay không đây?

Họa thuyền từ từ chạy nhanh về phía một bên bờ khác, bên hồ vốn là liễu rủ, ở trong gió mát đu đưa bay múa. Lục ý dạt dào, chậm rãi, có một vị công tử trẻ tuổi dáng người thanh lệ đi từ trong họa thuyền ra, phong thần như ngọc, cả người nhìn qua cao ngạo mà nhã tuyệt, còn nhanh nhẹn như

https://thuviensach.vn

tiên, mỹ nam tử này đúng là đương kim Tam hoàng tử Hoàng Phủ Lưu Vân! Lúc này, hắn khoanh tay mà đứng, đôi mắt thâm u giống như bầu trời đêm thông thường!

Phía trên lầu gác, nữ tử giống như mẫu đơn ung dung đẹp đẽ quý giá nữ tử đứng ở trước đài đón gió, lụa mỏng che mặt, nàng này chính là đệ nhất mỹ nữ Xuất Vân Quốc Duẫn Tuyết Nhi, đầu sỏ gây nên chuyện hãm hại Lâm Tuyết Nhan hôm nay chính là nàng, một màn ở ngự hoa viên, nàng xa xa nhìn thấy, tỉnh bơ, giống như mọi chuyện không liên quan đến nàng. Từ sau khi trở thành Thái Tử Phi, Thần Long cung hiện nay cũng đã rơi vào trong tay Duẫn Bình, tình thế không còn loạn trong giặc ngoài, nàng bắt đầu ra tay đối phó Lâm Tuyết Nhan, bởi vì cái gọi là biết người biết ta trăm trận trăm thắng, nàng và Lâm Tuyết Nhan cùng nhau lớn lên ở Thần Long cung, vô cùng hiểu rõ tính khí Lâm Tuyết Nhan! Trận mưu sát này hoàn toàn lợi dụng nhược điểm của nàng, hơn nữa chỗ dựa vững chắc lớn nhất của nàng Phương Ngọc Dung đã bị cầm tù, mà ở trong hoàng cung chưa bao giờ lại để ý biến mất một hai người, có khi, nàng cảm thấy trắng trợn giết nàng ta cũng là có thể. Nhưng Lâm Tuyết Nhan hiện giờ hình như có liên hệ kì quái với Thiên hạ đệ nhất y quán, hơn nữa qua lại với Phượng U Trần vô cùng thân thiết, này đây nàng cũng không dám tùy tiện ra tay.

Chỉ là không ngờ Lâm Tuyết Nhan lại được Nam Cung Vũ cứu, thậm chí có người hảo tâm đưa quần áo tới, tất cả đều khác suy nghĩ của nàng một trời một vực, Duẫn Tuyết Nhi mơ hồ cảm thấy một chút không ổn, Lâm Tuyết Nhan cùng trước kia khác nhau rất lớn.

Thậm chí cả Duẫn Ngọc ca ca cũng bị nàng hấp dẫn!

Rõ ràng cái gì cũng tệ, rõ ràng ngu xuẩn không thể thành, ngay cả học một chút y thuật ở Vô Cực Môn, cũng không có cách nào thay đổi thiên tính vụng về kia của Lâm Tuyết Nhan, lấy tài trí của nàng thiết kế hãm hại Lâm Tuyết Nhan, Lâm Tuyết Nhan tự nhiên hẳn phải chết không thể nghi

https://thuviensach.vn

ngờ nhưng mà vì sao lại phát sinh nhiều tình huống ngoài dự đoán như vậy. Cuối cùng là xảy ra chuyện gì?

"Tuyết Nhi tỷ tỷ, bên kia rất náo nhiệt sao?" Duẫn Lâm cười mở miệng hỏi. "Phía trước cảnh sắc mê người, ta ở đây thưởng thức cảnh đẹp mà thôi." Duẫn Tuyết Nhi xoay chuyển ánh mắt, nhìn về phía mọi trước mặt, Duẫn Ngọc, Duẫn Tuyết Nhi, Duẫn Lâm đều ở ngự hoa viên làm khách, Hoa Vân quận chúa đúng là con gái riêng của đương kim Thánh Thượng, gần đây sống ở trong cung mà thế lực phía sau nàng cũng là không thể khinh thường, Hoa Vân quận chúa ái mộ Duẫn Ngọc đã lâu, từ sau lúc phát sinh sự kiện mỵ độc, Duẫn Ngọc liền không chào đón nàng, mãi cho đến lúc nàng sai người tặng quặng muối riêng cho Duẫn Bình, Duẫn Bình chấp nhận Duẫn Ngọc tất nhiên sẽ cưới nàng, không nghĩ tới sau khi nhìn thấy Duẫn Ngọc, thái độ của hắn thế nhưng hoàn toàn cải thiện, Duẫn Ngọc đối với nàng không hề lạnh nhạt như trước nữa.

Hoa Vân quận chúa nhịn không được thật sâu nhìn thoáng qua Duẫn Ngọc, hắn mặc áo lam, giống như trời cao mây trắng, giống trăng thanh gió mát, có một loại đẳng cấp lãnh đạm thanh dật xuất trần, lại không giống bộ dáng ba tháng trước lắm! Nghe nói Duẫn Ngọc không nhớ được chuyện của ba tháng trước, như thế rất tốt, nàng thực sợ hãi hắn nhớ sự kiện hạ mị độc!

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 93[2]

Edit: Panh Hoang

Lúc này, Doãn Ngọc nâng trán, hắn mơ hồ cảm thấy đầu đau như muốn nứt ra, không ngờ… Ba tháng trí nhớ thế nhưng biến mất lúc tỉnh lại thì phát hiện mình đính hôn với Hoa Vân quận chúa nhưng hắn luôn coi nàng như muội muội thông thường, chưa bao giờ có tình yêu nam nữ, song chuyện từ hôn cũng không phải chuyện một sớm một chiều có thể làm được.

Hiện giờ, Doãn Ngọc phát hiện ba tháng trí nhớ của mình đều là chỗ trống, tâm giống như bèo trôi đong đưa bất định, thầm nghĩ ba tháng rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Vì sao lúc hắn nhìn thấy Lâm Tuyết Nhan, tâm tình phẳng lặng như nước hồ thu lại giống bị ném vào một hòn đá nhỏ, gợn sóng lăn tăn liên tục lan ra, thậm chí có rung động không hiểu, thậm chí hấp dẫn thật sâu lấy hắn, nghe nói, Lâm Tuyết Nhan thích Mộ Dung Thanh Li, hơn nữa tuỳ hứng càn rỡ, kiêu ngạo ngang ngược, giờ đây đã trở thành tiếng xấu. chỉ là hắn có loại chán ghét mãnh liệt cùng e sợ tránh không kịp với nàng!

Nhưng lúc Doãn Ngọc nghe nói nàng rơi vào trong hồ thì lòng bàn tay nhịn không được xiết chặt. Mắt nhìn Doãn Tuyết Nhi và Doãn Lâm, các nàng cho tới bây giờ cũng không coi Lâm Tuyết Nhan là muội muội, tuy

https://thuviensach.vn

rằng hắn không có bất cứ chút cảm tình nào với Lâm Tuyết Nhan, nhưng ở trong lòng lại hi vọng nàng bình yên vô sự!

Lúc này, Doãn Lâm nghiến răng nghiến lợi nhìn chằm chằm cô gái ở bờ hồ, hung tợn nói : "Tiện nhân Lâm Tuyết Nhan kia vận khí thật tốt, nàng thế nhưng không có chết đuối, ngươi xem xem nàng quả nhiên là thiên tính dâm tà, thích câu dẫn nam nhân, Nam Cung Vũ của Vô Cực Môn cũng bị bộ dáng của nàng câu dẫn! Hey! Thật đúng là không biết xấu hổ!"

Doãn Lâm vừa cười lạnh, vừa nói ẩu nói tả, bỗng nhiên "Bộp" một tiếng, trên má của nàng ra dấu đỏ rõ nét, lúc Doãn Lâm thấy rõ là ai đánh nàng thì bụm mặt không thể tin nói : "Doãn Ngọc ca ca, tại sao ngươi đánh ta?" Tâm trí của hắn không phải là đã bị khống chế rồi sao? Hắn là phải quên hết chuyện trong ba tháng này, vì sao hắn vẫn bảo vệ Lâm Tuyết Nhan như vậy?

Mặt Doãn Ngọc không chút thay đổi chăm chú nhìn Doãn Lâm một lát, mới chậm rãi buông tay ra, hắn ngồi trở lại vị trí ban đầu. Che dấu lãnh ý toàn thân, nhìn nhìn bàn tay của mình, trong lòng nghi hoặc tại sao lại nhịn không được ra tay, khi hắn nghe thấy Doãn Lâm vu tội Lâm Tuyết Nhan thì hắn tức giận một cách kì quái, thật sự hết sức kì quái, vì sao trong lòng hắn lại có tình cảm đặc biết với Lâm Tuyết Nhan vốn đặc biệt chán ghét này?

Hắn nhíu mày thật sâu, thầm nghĩ nhất định phải biết rõ trong vòng ba tháng này đến cùng là xảy ra chuyện gì? Vì sao tâm trạng của hắn lại biến hóa quỷ dị như vậy? Mà Lâm Tuyết Nhan… Hắn nhịn không được về chỗ bờ hồ xa xa kia, các loại cảm xúc tràn vào trái tim, nghĩ xem hắn và nàng trong lúc đó đến cùng là xảy ra chuyện gì?

Kiền Nguyên Thời Thịnh, Lãng Lãng Càn Khôn, sáng sớm, trong đại sảnh của thiên hạ đệ nhất y quán, lại ngồi đầy các vị công tử trẻ tuổi tuấn tú.

https://thuviensach.vn

Đám nam tử mỗi người mặc y phục chỉnh tề quý khí, ánh mắt toàn bộ rơi ở trên người cô gái ngồi ngay ngắn ở chính giữa, ánh mắt sáng như lửa, giống như tiến đến xem mắt thông thường, bọn họ từ lâu đã tìm hiểu mỹ nhân đến khám bệnh ở nhà, sáng sớm liền tới nơi này xếp hàng, dù sao, vị mỹ nhân đại phu này thường thường chạy ra ngoài, thỉnh thoảng sẽ ở trong y quán chẩn bệnh. Bọn họ chờ được thật đúng là trông mòn con mắt!

Tuyết Nhan bị ánh mắt nóng rực của những người này nhìn đến trái tim khẽ nhảy, ngày xưa tuy rằng nàng đã từng bị nam nhân quấn lấy, nhưng chưa bao giờ phô trương như vậy. Chẳng lẽ nguyên nhân là do thân thể Lâm Tuyết Nhan mị lực quá lớn?

Tuyết Nhan xem mạch cho nam tử trước mặt phát hiện bên trong hắn khỏa mạnh như trâu, chỉ là có chút hư hỏa, vì thế vẻ mặt bất đắc dĩ viết xuống phương thuốc, công tử kia nhìn nàng không chớp mắt, trái tim 'bịch bịch' nhảy loạn, tháng này tính ra đã là lần thứ tư hắn tới nơi này xếp hàng, lúc nào cũng tìm đủ các loại lý do tới tìm vị mỹ nhân này xem bệnh, không có bệnh cũng phải đợi ra bệnh để đến đây!

"Được rồi, đây là phương thuốc ngươi đi xuống lấy thuốc đi!"

"Khụ, Lâm thầy thuốc ta thật sự rất không thoải mái, ngươi có thể xem thân thể cho ta hay không?" Cơ bắp khắp người nam tử kia, không biết mê đảo bao nhiêu nữ nhân, hắn tin tưởng mỹ nhân trước mặt cũng không ngoại lệ!

Nhưng mà, có vị công tử phía sau hắn đã đợi không được, phe phẩy chiết phiến, nhẹ giọng thúc giục nói: "Lý công tử ngươi có nhanh lên không, bệnh của ngươi chỉ là lông gà vỏ tỏi(chuyện nhỏ), tùy tiện tìm đại phu không được sao?" Thế nhưng bảo mỹ nhân xem thân thể hắn, thật sự là không biết xấu hổ!

https://thuviensach.vn

“Tô công tử, tháng này ngày nào ngươi cũng tới, chẳng lẽ không phiền sao?”

“Lý công tử, chúng ta như nhau, ngươi làm cần gì nói ta.”

Hai người nói năng lỗ mãng, lại sợ mất thể diện ở trước mặt mỹ nhân, đành phải tư tư văn văn lẫn nhau vạch trần gốc gác đối phương, Tuyết Nhan chỉ làm như không có nghe được, nếu như bọn họ biết nàng là Lâm Tuyết Nhan của Thần Long cung thì sợ là tránh nàng không kịp. Đương Quy và Bạch thuật nhìn thấy mỗi khi Lâm tiểu thư ngồi xem bệnh thì đều sẽ xuất hiện yểu điệu thục nữ quân tử hảo cầu.

Diễn thật là tốt, nhịn không được nhẹ nhàng lắc đầu, mị lực của Lâm tiểu thư này quả nhiên lớn hơn quán chủ ngày xưa rất nhiều!

Hẳn phải gọi là y quán Tây Thi mới đúng!

Lúc này, những nam tử khác thấy chướng mắt hai tên nam tử này, lập tức đẩy bọn họ đi ra ngoài. Thượng Quan Ngâm đi lên trên lầu lúc đi qua nhìn thấy một màn hỗn loạn trước mặt, mặc dù hắn biết Lâm Tuyết Nhan rất được hoan nghênh, không ngờ lại náo nhiệt như vậy, trong lòng liền khó chịu. Nữ nhân của hắn bị nhiều nam nhân hi vọng như vậy, cho hắn là người chết sao?

Thấy Thượng Quan Ngâm xuất hiện ở đây, sợi tóc như mực bay lên trong gió, lãnh ngạo(lạnh lùng + kiêu ngạo) quý khí. Dung nhan tuấn mỹ trước mặt âm trầm, toàn thân tràn đầy sát khí, giống như tu la tuấn mĩ vô trù trong bóng đêm, ánh mắt đám nam tử giống như châm chọc, không ngờ lại có thêm một người nữa cạnh tranh! Hơn nữa vị công tử này dung nhan tuấn mỹ, quần áo đẹp đẽ quý giá, đích thị là một đối thủ cạnh tranh mạnh.

Vì thế, mọi người không hẹn mà cùng nhéo nhéo lòng bàn tay.

https://thuviensach.vn

Thượng Quan Ngâm còn là lần đầu tiên đi vào thiên hạ đệ nhất y quán, đám công tử chưa bao giờ gặp qua hắn, ánh mắt vẫn tràn ngập địch ý như cũ. Chỉ thấy hắn mang đến rất nhiều lễ vật tinh xảo quý giá, trong lòng không khỏi tỏ vẻ xem thường đối với thủ đoạn cạnh tranh của hắn, Lâm đại phu ghét nhất tặng quà, hắn đúng là phạm vào đại kị nhé!

Nhưng Thượng Quan Ngâm khí chất tôn quý, ngạo nghễ tuấn mỹ, thản nhiên đứng ở bên cạnh Tuyết Nhan, áo khoác lỏng lẻo, lộ ra lồng ngực trắng như ngọc , lại có loại cảm giác kích thích thị giác mãnh liệt. Để đám công tử này biết cái gì gọi là trời sinh một đôi. Chỉ thấy, hắn tặng cho Tuyết Nhan một hộp điểm tâm trị giá 200 lượng, một hũ rượu ngon cho Quỷ y, lại thưởng cho Đương Quy và Bạch Thuật rất nhiều trang sức tinh mỹ.

“Đa tạ Thượng Quan công tử!” Đương Quy và Bạch Thuật thấy trang sức tinh mỹ, lập tức lễ độ cung kính.

Một tiếng “Thượng Quan công tử” này. Hoàn toàn đập tan tính toán trong lòng của đám công tử, không ngờ thiếu niên tuấn mỹ này lại là con nối dõi của bốn đại quý tộc, như vậy hi vọng của bọn họ rất mong manh! Bọn họ cùng vị công tử này đúng là khác nhau một trời một vực! Có người tự mình hiểu lấy lập tức rời khỏi y quán, nhưng mà còn có mấy người nam nhân tự nhận gia thế không tệ, kiên trì ở lại!

Thượng Quan Ngâm thản nhiên quét mắt liếc bọn họ một cái, ngẩng đầu ưỡn ngực, hưng phấn, đẹp không sao tả xiết, ân cần đưa điểm tâm vào trong miệng Tuyết Nhan, ôn nhu nói: ” Nhan nhi ăn nhiều chút, đây là điểm tâm ta đích thân đi mua, còn có ta đã chọn một tòa nhà không tệ ở trong kinh thành, ngươi và ta đi nhìn một chút?”.

“Nhìn tòa nhà gì?”. Tuyết Nhan nhịn không được lại cầm một miếng điểm tâm lên đưa vào trong miệng, “Nhan nhi” đương nhiên là nhìn phòng tân hôn của chúng ta! Chúng ta đã đính hôn lâu rồi!” Thượng Quan Ngâm lại có thể không sợ chết kéo tay của Tuyết Nhan. Ngón tay thon dài lén xoa

https://thuviensach.vn

ở sau gáy nàng, một đường điểm lên da thịt tinh tế mẫn cảm của nàng, nhìn thấy da thịt tuyết trắng của nàng dần dần biến hồng, hận không thể để cho tất cả mọi người biết quan hệ thân thiết của bọn họ.

Thấy thế, toàn bộ nam nhân trong phòng đều rơi lệ chạy đi! Chỉ còn lại Tuyết Nhan và Thượng Quan Ngâm "Ngươi hài lòng?" Rốt cục, Tuyết Nhan nghiêng đầu nhìn hắn.

"Hài lòng!". Thượng Quan Ngâm cười đắc ý.

Nhìn khuôn mặt biến đổi thất thường vô cùng đắc ý của Thượng Quan Ngâm, mặt Tuyết Nhan hơi âm trầm. Tuy rằng, có đôi khi hắn có chút ngang ngạnh, nhưng Tuyết Nhan phát hiện người nam nhân này thực sự vô cùng quan tâm, cùng Doãn Ngọc và Thượng Quan Ngấn hoàn toàn bất đồng, trái tim của nàng bỗng cảm nhận được một chút ấm áp, người tuy rằng sẽ thay đổi, nhưng hắn luôn luôn cư xử tốt mà nói. Nàng ngược lại nguyện ý lo lắng đối diện, Thượng Quan Ngâm chăm chú nhìn vẻ mặt Tuyết Nhan. Nhìn thấy khuôn mặt xinh đẹp của nàng biến hóa, tâm trạng lập tức mềm xuống, cũng nhẹ nhàng thở ra, xem ra hắn phải không ngừng cố gắng, mới có thể đạt được tâm hồn thiếu nữ của giai nhân!

Bên ngoài thiên hạ đệ nhất y quán, từng tên từng tên nam nhân một chạy ra từ bên trong, khóc lóc chảy nước mắt, bộ dáng thống khổ làm cho Phi Dương hết sức kinh ngạc!

"Xem ra. . . Nam nhân thích nàng không ít đâu!". Nam tử áo trắng trong xe ngựa tự nhiên cười. Nam tử áo đen không nói được một lời, ánh mắt nhìn chằm chằm đệ nhất y quán, vẻ mặt như nghĩ tới cái gì. Phi Dương đỗ xe ngựa ở một chỗ không xa y quán. Nam tử áo trắng đi ra từ bên trong xe ngựa, nhìn thoáng qua nam tử áo đen ở bên trong xe ngựa, cười nhạt, sải bước đi vào bên trong thiên hạ đệ nhất y quán.

https://thuviensach.vn

Nam tử áo đen ngồi bên trong, không biết tại sao Pượng U Trần lại hay nhắc tới Lâm Tuyết Nhan, tuy rằng hắn đã động tâm nữ tử kia. Nhưng nội tâm thống khổ cũng khó có thể che dấu, hắn từng trải qua vô số đau khổ, có đôi khi cảm thấy chính mình hắn là tê dại, hiểu được yên lặng chịu đựng, nhưng mà chuyện tình cảm không né tránh thì không cách nào thấy rõ tâm tư của mình, mới đầu tưởng thân thể hấp dẫn, dù sao tình yêu nông cạn như vậy, nhất không đáng tin, nhưng mà mấy ngày nay giống như. . . . Hắn càng nhớ nàng, nhớ như điên.

Nữ nhân kia! Hắn là trúng độc của nàng đi!

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 93 (3)

Edit: Panh Hoang

Bên trong đệ nhất y quán, Phượng U Trần vừa mới đến đây, liền thấy Thượng Quan Ngâm bám chặt Tuyết Nhan, hai người ngươi đẩy ta giật, dây dưa không ngớt. Thất sư đệ mắt cao hơn đầu kia, giờ phút này trên mặt lộ ra vẻ điềm đạm đáng yêu, khiến người khác không đành lòng cự tuyệt, sao còn bộ dáng cao ngạo ngày thường. “Nhị sư huynh” Thượng Quan Ngâm thấy Phượng U Trần lập tức quy củ đứng ở một bên. “Sư huynh!”. Tuyết Nhan vuốt vuốt vạt áo. Khi có người nàng đều gọi hắn như vậy.

“Thất sư đệ sao ngươi lại tới đây?” Tuy rằng giật mình, Phượng U Trần rất nhanh liền lộ ra nụ cười mê người, tươi cười giống như gợn sóng, tản ra tầng tầng lớp lớp dao động, soi vào lòng người. Gần như khiến Thượng Quan Ngâm không mở được hai mắt ra, thật sự rất chói mắt, nếu không phải đồn đại hắn là một người đồng tính mà nói, hắn thật đúng là lo lắng mỹ nam như thế ở lại bên cạnh Lâm Tuyết Nhan. “Ta đến thămNhan nhi!”. Thượng Quan Ngâm vuốt tóc Tuyết Nhan, hôn lên tóc nàng, hiện giờ hắn không ngại che dấu tình cảm thật đối với Tuyết Nhan. Trên mặt Phượng U Trần cười rực rỡ, nhưng ánh mắt lại mang theo nhàn nhạt lãnh ý, ngồi ở trên ghế trước cửa sổ, ngón tay nhẹ nhàng khép lại, đặt ở trên đùi.

Ngón tay thon dài giống như đóa hoa sen trắng nơi cửa Phật, thản nhiên nói: “Đúng rồi, Thất sư đệ, vừa rồi lúc ta tới thấy huynh trưởng của ngươi

https://thuviensach.vn

Thượng Quan ngấn đã trở lại! Trước khi đi có vẻ vội vàng, chẳng lẽ Thất sư đệ không trở về coi một chút?

Nghe vậy, trong lòng Thượng Quan Ngâm khẽ động tâm tư, Ngân đại ca trở về, chẳng lẽ là vì việc từ hôn?

Trong lòng hắn không khỏi hơi lạnh. “Nhan nhi, ta phải quay về Thượng Quan phủ một chuyến, hôm nay sợ rằng không thể giúp ngươi được!”

Hắn mỉm cười đi ra khỏi phòng, vẻ mặt như không có chuyện gì xảy ra, đi tới cửa phòng, liền vội vội vàng vàng rời khỏi đệ nhất y quán, thi triển khinh công chạy về phía Thượng Quan phủ. Nhìn thấy Thượng Quan Ngâm vội vàng rời đi, Tuyết Nhan không nhịn được cười một tiếng. Liếc Phượng U Trần một cái, đương nhiên biết cử động này của Phượng U Trần là muốn đuổi hắn đi, nhưng Phượng U Trần vô tội nháy nháy mắt thản nhiên cười. Ánh nắng ban mai giống như đều bị hắn hút vào trong ánh mắt, trong chốc lát dao động mãnh liệt!

Vì thế, Tuyết Nhan thản nhiên cười nhạt nói: “Tiểu Trần Nhi tới tìm ta rốt cuộc muốn làm chuyện gì?”

Chỉ thấy Phượng U Trần lấy từ trong ngực hai bái thiếp tinh xảo màu đỏ, thần bí khó lường cười.

“Sao? Cuối cùng cũng quyết định không làm đồng tính nữa à? Dự định kết hôn sinh con? Được rồi. . . . . Ngươi muốn cưới thiên kim nhà ai vào cửa?” Tuyết nhan dựa cửa ngẩng mặt lên, hài hước nhìn của hắn. “Sư tỷ sợ là phải thất vọng rồi! Hiện giờ sư đệ còn chưa có dự định kết hôn sinh con! Hai bái thiếp này là thiệp mời đại hội võ lâm”. Hơn nữa là phát ra dưới danh nghĩa của Thần Long, cho nên nhân vật trọng yếu của Vô Cực Môn, còn có chưởng môn các phái trên giang hồ cũng tham gia, đến lúc đó hắn là vô cùng náo nhiệt!”. Khóe miệng Phượng U Trần bỗng hiện nên ý cười mất

https://thuviensach.vn

hồn, khẽ cười nói. Nghe vậy, Tuyết Nhan nhíu mày, thầm nghĩ xem ra cuối cùng Doãn Bình cũng quyết định ra tay.

Đại hội võ lâm lần này xác nhận là kế sách của Doãn Bình, khống chế võ lâm là bước đầu tiên trong kế hoạch. Song, Tuyết Nhan tuyệt đối sẽ không để cho hắn thực hiện được, coi như. . . kế hoạch báo thù cuối cùng cũng bắt đầu!

Trong lúc nàng ngưng mày suy tư, bỗng Hoàng Kì đi tới, đưa tới bái thiếp. Sợ hãi nói:

“Lúc nãy Thượng Quan công tử mới vừa đi. Quản gia Thượng Quan gia liền tới đưa bái thiếp!

Tuyết Nhan mỉm cười, tiếp nhận bái thiếp. Mở ra vừa nhìn, “từ hôn” hai chữ rõ ràng khắc sâu vào trong mắt.

Nhìn thấy hai bái thiếp trên bàn. Tuyết Nhan nâng cái m, thoáng ngây ngốc, như đi vào cõi thần tiên hư ảo. “Sư tỷ suy nghĩ chuyện gì thế? Chẳng lẽ chuyện từ hôn khiến tâm thần sư tỷ không yên?”. Lúc này, Phượng U Trần ngước mắt cười khẽ, gương mặt giống như nạch ngọc lịch sự tao nhã, gió nhẹ hơi hơi mơn trớn, thổi bay y phục tuyết trắng của hắn, lụa trắng như bao phủ lấy tươi cười như thực như ảo của hắn. Nghe vậy, Tuyết Nhan bỗng nhiên hoàn hồn. Hai tay nàng chống cằm, khuỷu tay chống tại ghế dựa trên lan can, nhẹ giọng hỏi: “Tiểu Trần Nhi, có thể giúp ta luyện chế một loại đan dược được không?”

“Đan dược gì?”

“Chính là… Tóm lại là đan dược dùng cho nữ nhân.”

“Đan dược dùng cho nữ nhân… Dưỡng Nhan Đan? Trú Nhan Đan? Song phong tư của sư tỷ đã là nghiêng nước nghiêng thành, da thịt thắng tuyết, sao còn cần đan dược làm g?”. Ban đầu Phượng U Trần cho là Trú

https://thuviensach.vn

Nhan Đan các loại, lập tức khéo léo cự tuyệt, xưa nay hắn không thích luyện chế đan dược dùng cho nữ nhân, thứ nhất sợ giao tiếp với nữ nhân, thứ hai không có bất cứ hứng thú gì. “Tiểu Trần Nhi, ngươi giúp sư tỷ một lần, được chứ?”. Song Tuyết Nhan lại khẩn cầu nhìn hắn.

“Sư tỷ muốn luyện chế cái gì?” Phượng U Trần bỗng nhiên cảm thấy cũng không phải Trú Nhan Đan đơn giản như vậy, huống chi sư tỷ này chưa bao giờ có thói quen xin người khác giúp đỡ. “Ta nói phương thuốc cho ngươi biết, ngươi nhớ kỹ là được.”

“Sư tỷ mời nói “. Phượng U Trần nhìn thấy bộ dạng thần thần bí bí của nàng, bỗng nhiên cảm thấy có chút ý tứ.

“Hoán hoa thảo, Linh Lăng hương, trứng tằm… Tử thảo, còn có hoàng phách.” Tuyết Nhan trộm ngước mắt lên nhìn nhìn Phượng U Trần. Kỳ thật việc này đúng là khó có thể mở miệng, nói ra những tên thuốc này thì sắc mặt Phượng U Trần không khỏi biến sắc, bởi vì những vị thuốc này đều thuốc tính hàn, Tuyết Nhan chà xát hai tay, không nhịn được ngừng một chút nói: “Nhớ rõ tiếp tục cho thêm một chút hoa hồng tây tạng… một chút.”

“Đây là phương thuốc gì?” Phượng U Trần vân đạm phong khinh hỏi, giống như không có phát hiện, “Giải thích thử phương thuốc.”

“Giải thích thử?” Trong lòng Phượng U Trần trầm xuống cười lạnh, sắc mặt lại càng thêm dịu dàng: “Sư tỷ đúng là có ý tứ, thế nhưng để cho ta luyện chế tránh thai đan cho ngươi. Có phải hay không?”.

“Khụ, biết rõ thì đừng lắm mồm!”. Tuyết Nhan cảm giác có cái gì riêng tư bị người phát hiện, nhất thời sắc mặt đỏ ửng, ngượng ngùng cúi đầu, chỉ trách canh tránh thai thật là rất đắng, nàng uống rất thống khổ.”

Hơn nữa thời gian nấu còn rất lâu, còn nhất định phải là tự mình làm.

https://thuviensach.vn

Phải biết rằng sau khi làm qua loại chuyện này, làm sao còn có thể lực để nấu canh đây? Vạn nhất bỏ qua thời gian uống thuốc, chẳng phải là. . . . Sẽ biến thành. . . . . Nàng còn chưa từng nghĩ đến chuyện sinh con! Nam nhân đều là sói! Tuyết Nhan biết nàng có bảy nam nhân nhưng, nàng sớm đã chuẩn bị xong tư tưởng, đồng thời làm tốt công tác chuẩn bị tránh thai, phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện!

“Được rồi! Ta giúp ngươi luyện chế!” Suy nghĩ hồi lâu, Phượng U Trần cuối cùng cũng đồng ý, “Tiểu Trần Nhi, ngươi thật sự là quá tốt!”, Tuyết Nhan lập tức cười mê người, phát hiện hắn thật sự là rất đáng yêu, nếu hắn không phải là cổ nhân, thật muốn ôm hắn hung hăng cắn một ngụm.

Chỉ thấy ánh lửa chợt lóe, Phượng U Trần lại khống chế Hỏa Long chi ngọc, thay nàng luyện chế tránh thai đan, Tuyết Nhan không có việc gì ngồi ở một bên, chăm chú nhìn Phượng U Trần, giờ phút này gương mặt hắn tuấn mỹ vô trù, chiếu vào màu đỏ trong ngọn lửa giống như tản ra ánh sáng rực rỡ chói mắt, đều nói nam nhân lúc làm việc là có…mị lực nhất, lời ấy không giả, Tuyết Nhan không khỏi bị hắn hấp dẫn thật sâu. Sau một lúc lâu, cúi đầu nói: “Thật ra, tiểu Trần Nhi. . . . . Nếu ngươi nguyện ý luyện chế loại đan dược này mà nói, khẳng định là có thể kiếm được không ít tiền đấy! Không bằng luyện chế dư ra một ít cho ta, ta kiếm bạc rồi chia hoa hồng cho ngươi.”

“Đa tạ sư tỷ chỉ bảo đường tiền tài cho ta”. Phượng U Trần thản nhiên trả lời, chẳng biết tại sao giọng của hắn có chút ý tứ lạnh như băng, đan dược luyện trong tay cũng bị hỏng vài lần.

Tuyết Nhan cũng không quen thuộc thuật luyện đan, nàng biết xác xuất thành công cực thấp, cho nên cũng không đ ở trong lòng.

Chờ đợi, Tuyết Nhan bất tri bất giác ngủ quên, đợi lúc nàng tỉnh dậy phát hiện sắc trời đã tối, bỗng nhiên nhớ ra cái gì đó, lập tức nhảy lên, lớn

https://thuviensach.vn

tiếng nói: “Nguy rồi, tối nay là ngày Thượng Quan phủ từ hôn, ta bị muộn rồi!”

“Xe ngựa của Thượng Quan phủ xe ngựa đã chờ ở bên ngoài!” Phượng U Trần chẳng biết đã luyện xong đan dược từ lúc nào. Nhẹ nhàng đặt đan dược ở trước mặt nàng.

“Tiểu Trần Nhi, tại sao không gọi ta tỉnh?”. Tuyết Nhan oán trách hắn nói.

“Để cho bọn họ đợi một chút chẳng lẽ không phải tốt hơn sao?” Phượng U Trần thản nhiên cười, tươi cười còn dịu dàng hơn hoa ngọc lan bên cạnh, Tuyết Nhan hiểu ra cười cười, người sư đệ này thế nhưng rất tốt với nàng!

“Sư tỷ có cần ta đi cùng ngươi hay không?”

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 94(1)

“Không cần ” Tuyết Nhan lập tức lên tiếng cự tuyệt, đây dù sao cũng là chuyện tình của chính nàng, bản thân nàng sẽ có thể giải quyết, Phượng U Trần có rất nhiều hứng thú xem xét vẻ mặt bây giờ của nàng, chợt từ trong lòng ngực lấy ra một cái hộp đen, đưa đến trong tay của nàng.

Màn đêm, mây đen phủ ánh trăng, ánh sáng âm u trong Thượng Quan phủ, đèn dầu sáng soi!

Tuyết Nhan ngồi vào xe ngựa lần nữa đi tới Thượng Quan phủ, hai gã sai vặt giữ cửa như cũ khinh bỉ nhìn nàng!

Ban đầu bọn họ khiến cho nàng không ít khó chịu!

Tuyết Nhan nhướn môi tuôn ra nụ cười dịu dàng mà lãnh khốc, chợt bàn tay trắng nõn nâng lên, hai cây lông trâu màu trắng yếu ớt ngay lập tức đâm vào huyệt ngứa của bọn họ. Thân thể hai gã sai vặt cứng đờ, vội vàng đem tay thăm dò vào trong vạt áo điên cuồng gãi . Trong giây lát đó liền cười to không ngừng, lại thấy hai cây lông trâu đâm vào huyệt của bọn họ, đau nhói liên tiếp truyền đến, giãy dụa mấy cái. Hai người lăn lộn đầy đất, la lên liên tiếp, tư vị như vậy cũng chỉ có chính bọn họ có thể thể nghiệm!

Tiếng kêu thảm thiết bên tai không dứt, Tuyết Nhan mắt nhìn thẳng, phong thái chỉnh tề.

https://thuviensach.vn

Lúc này, canh giờ vừa vặn, nàng tới không còn sớm cũng không muộn, khi nàng đi tới đại sảnh tiếp khách thì quét mắt mọi người trong phòng, có hơn bốn mươi người.

Rất nhiều người là tới xem náo nhiệt nhỉ! Rõ là. . . . . thật vô vị!

Phóng tầm mắt nhìn tới, Tộc trưởng Thượng Quan gia tộc cùng các trưởng bối cao cao tại thượng, đều là cận thần trong triều, lại cơ hồ không có một người nào nhìn thuận mắt. Vì vậy, Tuyết Nhan rất nhàm chán nhìn về phía một bên kia, thấy được Thượng Quan Ngấn ngồi ở vị trí đầu. Con ngươi tà ma mà mị hoặc, trong ánh mắt có loại lực lượng mê hoặc lòng người, tròng mắt đen ngưng mắt nhìn nàng, không hề chớp mắt, nhướn lên đôi môi, khiến người nhìn không thấu tâm tư của hắn, Tuyết Nhan mở trừng hai mắt về phía hắn, không biết người đàn ông này. . . . . Đến tột cùng ôm tâm tư gì đây? Nếu không có đoán sai, chuyện từ hôn không quan hệ gì với hắn!

Gió bay qua dưới mái hiên , chuông gió lanh lảnh vang lên.

Ánh mắt quét qua, một bóng dáng hoa lệ của ngồi ở trong đó, không ngờ Thượng quan quý phi thế nhưng cũng tới, xem ra là muốn mượn lực uy hiếp của mọi người trong triều áp đè nhuệ khí Thần Long cung.

Trong bữa tiệc. Thượng Quan Hàm nhỏ tuổi nhất, nàng vốn không có tư cách tham gia, lại dựa vào các mánh khoé dây dưa mẫu thân mang nàng tới, thấy Lâm Tuyết nhan, trong mắt lập tức lộ ra vẻ mặt vui mừng cho kẻ gặp họa.

Tuyết nhan không chút nào tức giận, chỉ là nhìn bọn họ mỉm cười, thấy trên mặt nàng không có bất kỳ sự mất mác, Thượng Quan Hàm có chút ẩn ẩn thất vọng! Nhưng ngoài dự đoán là Thượng Quan Ngâm thế nhưng đến giờ vẫn chưa xuất hiện.

https://thuviensach.vn

Nếu nhà đàn trai trong tộc đều xuất hiện, phía nhà nữ cũng không có thể vắng mặt, con ngươi Tuyết Nhan chuyển một cái, thấy đôi nam nữ long chương phượng tư(*) ngồi trên ghế dài, không khỏi lông mày cau lại, lại là Duẫn Ngọc và Duẫn Tuyết Nhi, không ngờ Duẫn Ngọc thế nhưng cũng sẽ xuất hiện , Tuyết Nhan trong lòng hiện lên một tia chua xót.

(*) ý chỉ rồng tài hoa, dung mạo phượng hòa, cho thấy phong thái xuất chúng

Trên mặt cũng không có bất cứ tia cảm tình nào lộ ra, nàng ở trước mặt mọi người cũng không ra vẻ yếu ớt , một mặt Duẫn Ngọc ánh mắt lơ đãng đụng với nàng, trong lòng lại xuất hiện cảm giác kỳ quái, vội vàng quay đầu đi chỗ khác.

Không nhìn tới nàng, trong đầu nghi vấn không ngừng hiện lên.

Ba tháng trí nhớ biến mất, chỉ là ba tháng mà thôi. Vì sao lại có cảm giác đặc biệt đối với nàng ta?

Nghe nói nàng ta muốn từ hôn, trong lòng lại cảm thấy vẻ vui sướng!

Nhưng mà, hắn rõ ràng là huynh trưởng của nàng không phải sao?

Xa cách một tháng sau, thế nhưng lại tại loại trường hợp này gặp nhau, Tuyết Nhan chăm chú nhìn hắn, nhìn kỹ khuôn mặt của hắn một chút, phát hiện ấn đường ẩn có chút xanh xao, như có triệu chứng trúng độc, vậy mà sắc mặt như thường, cũng không giống nhau, vô cùng quỷ dị, Tuyết Nhan nhíu mày, chợt nhớ tới thứ gì đó, vì vậy, thản nhiên đi tới trước mặt Duẫn Ngọc, hành lễ với hắn nói: ” Nhan nhi gặp qua Thần Long cung Đại công tử.”

Lúc này, giọng nói và thần thái của nàng lãnh đạm thờ ơ, giống như không có bất cứ quan hệ gì với Thần Long cung!

https://thuviensach.vn

Nghe nói nàng gọi hắn là Đại công tử, tâm Duẫn Ngọc ẩn có một ti đau nhói ,vậy mà nàng cũng không có nhìn Duẫn Tuyết Nhi lấy một cái, giống như vốn không biết tới nàng ta.

Duẫn Tuyết Nhi thân hình đoan trang xinh đẹp tuyệt trần, thanh nhã uyển chuyển hàm xúc, phong thái xuất trần, giở tay nhấc chân rất có phong phạm thiên kim quý tộc, đứng lên, dịu dàng nói: ” Nhan nhi muội muội không cần khổ sở, có chúng ta ở tại nơi này, ngươi có cái gì uất ức cũng có thể nói cho ta nghe, chúng ta sẽ vì ngươi làm chủ.” .

Lúc này giọng nói Duẫn Tuyết Nhi mang theo ưu thương, gần như sắp muốn rơi lệ.

“Ngươi là ai? .” Tuyết nhan chợt trừng mắt nhìn nàng, con ngươi trơn nhẵn.

“Nhan nhi muội muội. . . . . Ngươi không nhận ta sao . . . . . Ta là Tuyết Nhi tỷ tỷ của ngươi!”

“Thì ra là Tuyết Nhi tỷ tỷ, ha ha. Ta thật sự không có nhận ra đấy? Vì sao tỷ tỷ phải che che giấu giấu? Vì sao không đem cái khăn che mặt lấy xuống? Có phải trên mặt mọc mụn hay không? Hồi nãy. . . . . Ta còn tưởng rằng ngươi là thị tỳ Duẫn Ngọc ca ca !”

https://thuviensach.vn

SƯ HUYNH TRÊN ĐỜI ĐỀU ĐEN TỐI

Hồng Trần Huyễn
www.dtv-ebook.com

Chương 94 (2)

Nghe vậy, ánh mắt mọi người nhìn về phía Duẫn Tuyết Nhi có mấy phần tìm tòi nghiên cứu, trên mặt Duẫn Tuyết Nhi nhất thời không mấy rạng rỡ, ánh mắt thoáng qua một vẻ bối rối, may mà nàng còn mang theo cái khăn che mặt.

Bên trong phòng một đường ánh nến u ám, thị tỳ cửa thắp đèn đi vào, màu đỏ nhàn nhạt ánh trên khuôn mặt thanh tú của Tuyết Nhan, nhưng thấy con ngươi ánh hình mặt trăng vủa nàng lưu chuyển giống như hồ nước trong veo, lông mày kẻ đen tư thái nhanh nhẹn làm mọi người trong bữa tiệc cảm thấy sợ hãi than, không ngờ hôm nay cô gái muốn từ hôn thật không ngờ rất tuyệt sắc! Mọi người không khỏi nghị luận ầm ĩ!

Duẫn Tuyết Nhi thấy Lâm Tuyết Nhan vừa xuất hiện liền kinh ngạc, trong lòng luôn là có chút mâu thuẫn!

Lạnh lùng nhìn mọi người, thầm nói những nam nhân này thật là nông cạn! Duẫn ngọc nhìn Lâm Tuyết Nhan, trí nhớ trống không suy nghĩ sinh động.

Vậy mà trong đầu chợt truyền đến đau nhói, sắc mặt thoáng chốc trắng bệch.

“Đại công tử sắc mặt không tốt ! Không ngờ trong lúc cấp bách thế nhưng sẽ đến ! Nhan thật sự rất thụ sủng nhược kinh!”

https://thuviensach.vn

Tuyết Nhan chợt giống như thân mật kéo lại tay Duẫn Ngọc, không biến sắc đụng phải trên cổ tay hắn, sắc mặt đột nhiên biến đổi, phát giác mạch hắn thế nhưng không giống với người thường , bị nàng kéo cổ tay, tâm Duẫn Ngọc ngang ngược nhảy loạn, không nhịn được trở tay kéo nàng, bỗng nhiên lại phát giác không ổn, liền cuống quít thả tay ra.

Thấy cử động Tuyết Nhan và Duẫn Ngọc kỳ quái, trong mắt Thượng Quan Ngấn lóe lên một tia dị quang.

Ngay khi trong mắt người ngoài, đây không thể nghi ngờ là quan tâm giữa huynh muội ! Tuyết nhan cũng trong nháy mắt nắm giữ đến hiện trạng Duẫn Ngọc. Rất là không ổn, vô cùng không ổn! Tuyệt không phải y thuật trong phạm vi bình thường ,nếu không có đoán sai, hắn đã tiếp xúc qua tà thuật gì đó!

Trái tim Tuyết Nhan rét lạnh, ánh mắt quét qua Duẫn Ngọc, thầm nghĩ phải thương nghị với Phượng U Trần một phen mới được!

Tiếp đón Duẫn Ngọc xong, Tuyết Nhan lười biếng mà tùy ý ngồi ở trong bữa tiệc , người trong quan tộc bắt đầu khách sáo nói chuyện với Duẫn Ngọc và Duẫn Tuyết Nhi, Tuyết Nhan câu có câu không nghe, trong lòng đã sớm dự xong tính toán, nhưng không có hứng trò chuyện mà muốn ngủ gà ngủ gật.

Nhìn trước bàn, phát hiện thế nhưng không có bất kỳ bánh ngọt, chỉ đặt một dĩa trái cây, trong đó có một mâm cây vải khiến Tuyết Nhan cảm thấy rất ngạc nhiên, chỉ vì cây vải này sản xuất ở Hạo Nguyệt quốc, thuộc về trái cây hiếm thấy, vì vậy, nàng bắt đầu lựa chọn ở trong mâm, lấy ra cây vải tròn khá lớn, đại gia khuê tú chưa bao giờ ăn ở trước mặt mọi người, đối với Tuyết Nhan tất nhiên là mặc kệ, nàng nhẹ nhàng lột ra vỏ cây vải, nếm thử một miếng, phát hiện cây vải nước trơn hương vị ngọt ngào, mùi vị không tệ. Vì vậy càng không thể dừng lại, bất tri bất giác, trên bàn một mảnh hỗn độn, ánh mắt Thượng Quan Ngấn thỉnh thoảng hướng Tuyết

https://thuviensach.vn

Nhan quét mấy lần, thấy xác trai cây trên bàn của nàng, hơi ngẩn ra, khóe miệng dần dần gợi lên đường cong hoàn mỹ, nửa canh giờ đi qua, Thượng Quan ngâm vẫn không có xuất hiện , chuyện từ hôn cũng rốt cuộc rơi vào hồi cuối.

Dưới sự châm chọc, từ đầu tới đuôi cũng không hỏi qua ý kiến của hai vị trong cuộc! Tuyết Nhan không khỏi nhướn lên đôi môi, bên môi nhàn nhạt ý trào phúng!

Rốt cuộc, ánh mắt Thượng Quan lão gia chuyển sang Tuyết Nhan, sóng mắt nhu hòa nhìn nàng, hiền lành nói: ” Lâm cô nương, yêu cầu từ hôn này là có chút không lễ phép, cho nên ta sẽ đưa chút quà tặng cho ngươi, vẻn vẹn làm bồi lễ!”

Dù sao một vị trưởng giả đối với tiểu bối có hành động hào hiệp này, coi như là cho mặt mũi Thần Long cung cực lớn, Thượng Quan lão gia mở ra một hộp xanh lá bích ngọc, có vài người tò mò nhô đầu ra, ánh mắt nhìn về phía hộp tử ngọc kia, thân thể chấn động mạnh, kinh ngạc nói: “ Đó là Kim Hoa Ngọc Lộ Hoàn phải không? Như thế thật đúng là Đại Thủ Bút (*) a!”

(*) Đại thủ bút: tra baike thì nghĩa là danh tác, từ điển giải thích theo hướng nhà văn và tác phẩm nhiều hơn, nhưng nếu trong hoàn cảnh truyện thì RI có thể hiểu là một thành tựu gì đó lớn, đại loại vậy J))

“Thật là tiện nghi nha đầu này!” Thượng Quan phu nhân cắn răng.

Thân thể Thượng Quan lão gia hơi nghiêng về phía trước, vẻ mặt nhu hòa nói thật nhỏ: ” Ta nghe nói thân thể Lâm tiểu thư không tốt, yếu ớt nhiều bệnh, cho nên ta đem Kim Hoa Ngọc Lộ Hoànđưa cho Lâm tiểu thư, hi vọng Lâm tiểu thư có thể sớm ngày khôi phục thân thể, tìm được rể tốt!” .

Nói xong, chỉ chờ Lâm Tuyết Nhan kích động cực kỳ đem bảo bối nhận đi ,nào biết Tuyết Nhan hình như cũng không bị rung động,cũng không có

https://thuviensach.vn

đưa tay mà tiếp nhận.

“Cô nương này thật là không biết phân biệt tốt xấu !” Mọi người rối rít thở dài nói.

Một hồi lâu, Tuyết Nhan từ trong vạt áo lấy ra một cái hộp đen nhánh, mỉm cười nói: ” Ý tốt của Thượng Quan đại nhân Lâm Tuyết Nhan xin nhận, ta bây giờ đang ở đệ nhất thiên hạ y quán. Bên cạnh thứ không thiếu nhất chính là đan dược, mấy ngày trước đây, sư huynh của ta từng đưa cho ta ba viên đan dược, không bằng ta đưa cho mấy vị trưởng lão ở Thượng Quan gia tộc.” .

Nghe vậy, Thượng Quan phu nhân chợt cười nói: ” Người sư huynh kia là thần thánh phương nào?” vẻ mặt toát ra nhàn nhạt ý khinh thường.

“Sư huynh của ta là Phượng U Trần” .Tuyết nhan không kiêu ngạo không siểm nịnh mà tiếp.

“Thì ra là Phượng U Trần, ta nhớ được ở trong Vô Cực Môn, hắn cũng là Sư Huynh của Ngấn nhi cùng Ngâm Nhi.”

Thượng Quan phu nhân xưa nay là cô lậu quả văn (kiến thức hẹp hòi). Cũng không biết Lâm Tuyết Nhan và Phượng U Trần sư xuất đồng môn, chỉ biết Phượng U Trần của Vô Cực Môn xếp hàng thứ hai, cũng tính là Sư huynh của Thượng Quan Ngấn và Thượng Quan Ngâm, dĩ nhiên cũng là Sư huynh Lâm Tuyết nhan, Vô Cực Môn nhiều đệ tử phổ thông như vậy, Phượng U Trần như thế nào sẽ có đối đãi khác với cô gái có bài danh không quan trọng này?

Cho nên cô nương này thật là không phân biệt tốt xấu, hơn nữa tự cho là đúng, Ngâm Nhi từ hôn nàng có thể nói là hành động sáng suốt.

Thượng Quan Hàm bĩu môi, thầm nghĩ cái hộp đen như mực , bên trong đến tột cùng là thứ đồ gì chứ?

https://thuviensach.vn

Vậy mà, Tuyết Nhan mở hộp ra, một cỗ mùi thơm lạ lùng nhất thời tràn ngập đại sảnh, tất cả người ngửi thấy tinh thần nhất thời thư thái. Người biết nhìn hàng không khỏi sợ hãi than. Trong hộp này lại là Nguyên Đan giá trị một vạn lượng bạc trắng, có công hiệu kì diệu kéo dài tuổi thọ.

Kim Hoa Ngọc Lộ Hoàn mặc dù quý báu, so với Cố Nguyên Đan này không thể sánh bằng, Thượng Quan lão gia lúng túng ho khan một cái, lập tức thu Kim Hoa Ngọc Lộ Hoàn vào, Tuyết Nhan nhanh nhẹn tiến lên đưa tới ba viên Nguyên Đan trước mặt Tộc trưởng Thượng Quan gia tộc, trong mắt mọi người không khỏi toát ra tham lam

https://thuviensach.vn